

Kur'an-ı Kerim Meali

1-Fâtiha Suresi

1-Fâtiha 1 : Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla.

1-Fâtiha 2 : Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun.

1-Fâtiha 3 : (O,) Rahman'dır (yarattıklarına rahmet edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

1-Fâtiha 4 : Din gününün Malik'idir (yegane sahibidir).

1-Fâtiha 5 : Yalnız Sana kulluk-ibadet eder ve yalnız Sen'den yardım dileriz.

1-Fâtiha 6 : Bizi dosdoğru yola ilet.

1-Fâtiha 7 : Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna, gazaba uğrayanların ve sapıklarınkine değil.

2-Bakara Suresi

2-Bakara 1 : Elif, lam, mim

2-Bakara 2 : Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler (korkup-sakınanlar) için de hidayete rehber-kılavuz olan bir Kitab'dır.

2-Bakara 3 : Ki onlar, gayba (görülüp-bilinmeyen hakka) inanırlar, namazı kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

2-Bakara 4 : Ve onlar sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de yakinen (kesin olarak) inanırlar.

2-Bakara 5 : İşte bunlar, Rablerinden olan bir hidayet üzeredirler ve felaha (kurtuluşa) erenler de bunlardır.

2-Bakara 6 : Hiç şüphe yok ki küfredenleri uyarıp-korkutsan da, uyarmayıp-korkutmasan da onlar için farketmez, iman etmezler.

2-Bakara 7 : Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir, gözlerinde de perde vardır. Büyük azab onlarıdır.

2-Bakara 8 : İnsanlardan öyleleri vardır ki "Allah'a ve ahiret gününe inandık" derler oysa onlar inanmış değildirler.

2-Bakara 9 : Bunlar Allah'ı ve inananları aldatmaya çalışırlar oysa sadece kendilerini aldatırlar da farkında değildirler.

2-Bakara 10 : Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı onlara elim-acıklı bir azab vardır.

2-Bakara 11 : Kendilerine "Yeryüzünde fesad çıkarmayın" denildiğinde, "Biz yalnızca ıslah edicileriz" derler.

2-Bakara 12 : İyi bilin ki gerçekten asıl fesadçılar kendileridir lakin farkında değillerdir.

2-Bakara 13 : Onlara "İnsanların inandığı gibi siz de inanın" denildiğinde, "Sefihlerin (aklını kullanmayan ahmakların) inandığı gibi mi inanalım?" derler. İyi bilin ki asıl sefihler kendileridir fakat bilmezler.

2-Bakara 14 : İman edenlerle karşılaştıkları zaman "İman ettik" derler, şeytanlarıyla (şeytanlaşan azgınlarla) başbaşa kaldıklarında ise "Hiç kuşkusuz sizinle beraberiz, biz (onlarla) sadece alay edicileriz" derler.

2-Bakara 15 : Allah da onlarla alay eder ve tuğyanları (azgınca taşkınlıkları) içinde şaşkınca dolaşmalarına mühlet verir.

2-Bakara 16 : İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır. Alışverişleri onlara kazanç sağlamamış ve onlar hidayete (doğru yola) ermişlerden değildirler.

2-Bakara 17 : Onların hali, ateş yakan adamın hali gibidir ki (ateş) çevresindekileri aydınlatınca Allah nurlarını gidermiş ve onları karanlıklar içinde görmez bir halde bırakmıştır.

2-Bakara 18 : Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler artık dönmezler.

2-Bakara 19 : Ya da onların hali, karanlıkta, gök gürültüsü ve şimşek arasında gökten boşalan yağmura tutulmuşların hali gibidir ki, yıldırımlardan gelecek ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıklarlar. Halbuki Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır.

2-Bakara 20 : Şimşeğin çakması neredeyse gözlerini kapıp-alıverecek, onları (bir an)aydınlatınca ışığında yürürler, üzerlerine karanlık basıverince de durakalırlar. Allah dileyeydi işitmelerini ve görmelerini giderirdi. Hiç şüphesiz ki Allah herşeye kadirdir (güç yetirendir).

2-Bakara 21 : Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk ediniz ki korunup-sakınasınız.

2-Bakara 22 : O, yeryüzünü size bir döşek ve gökyüzünü de bir bina kıldı. Gökten su indirerek bununla sizlere çeşitli ürünlerle rızık çıkardı. O halde bile bile Allah'a eşler koşmayın.

2-Bakara 23 : Eğer kulumuza indirdiğimizden şüphedeyseniz, haydi siz de bunun benzeri olan bir sure getirin. Eğer doğru sözlüler iseniz Allah'tan başka şahidlerinizi de (yardımcılarınızı da) çağırın.

2-Bakara 24 : Bunu yapamazsanız -ki yapamayacaksınız- o halde yakıtı insanlarla taşlar

olan ateşten sakının. O kafirler için hazırlanmıştır.

2-Bakara 25 : İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler ve bu birbirinin benzeri olarak onlara sunulmuştur. Orada onlar için tertemiz eşler de vardır ve onlar orada ebedi kalıcıdır.

2-Bakara 26 : Şüphesiz ki Allah bir sivrisineği olsun, ondan üstün olanını olsun misal getirmekten çekinmez. İman edenler bunun Rablerinden hak bir gerçek olduğunu bilirler, küfredenler ise "Allah bu misalle neyi amaçlamıştır?" derler. (Allah) bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete (doğru yola) ulaştırır. O, bununla ancak fasıkları saptırır.

2-Bakara 27 : Ki (bu fasıklar) Allah'ın ahdini kesin kabulden sonra bozarlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde fesad çıkarırlar. Hüsrana-ziyana uğrayanlar işte bunlardır.

2-Bakara 28 : Nasıl oluyor da Allah'ı inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti sonra sizi öldürecek yine diriltecektir ve sonunda yalnızca O'na döndürüleceksiniz.

2-Bakara 29 : Yerde olanların hepsini sizin için yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip de onları yedi gök olarak düzenleyen de O'dur. O (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

2-Bakara 30 : Hani Rabbin meleklerle "Ben yeryüzünde bir halife kılacağım" demişti. Onlar da "Biz Seni övüp-yüceltir ve takdis ederken orada fesad çıkarır ve kanlar akıtır birini mi (halife) kılacaksın?" dediler. (Allah) "Şüphesiz Ben sizin bilmediğinizi bilirim" dedi.

2-Bakara 31 : Ve Adem'e bütün isimleri öğretti. Sonra onları meleklerle yöneltip "Eğer sözünüzde (öngörünüzde) sadık iseniz bunları Bana isimleriyle haber verin" dedi.

2-Bakara 32 : Dediler ki "Sen sübhansın (münezzehsin-yücesin). Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz Sen Alim (herşeyi hakkıyla bilen) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olansın."

2-Bakara 33 : (Allah) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O da isimleriyle haber verince (Allah) "Size göklerin ve yerin gaybını (görülmeyen, bilinmeyen gerçeğini) ancak Ben bilirim, gizli tuttuklarınızı da, açığa vurduklarınızı da Ben bilirim diye söylememiş miydiniz?" buyurdu.

2-Bakara 34 : Meleklerle "Adem'e secde edin" demiştik, İblis dışında hepsi secde ettiler. O ise kaçındı, kibirlendi (büyüklük tasladı) ve kafirlerden oldu.

2-Bakara 35 : Ve dedik ki "Ey Adem. Sen ve eşin cennette yerleş, orada olandan istediğiniz yerde bol bol yeyin, ama şu ağaca yaklaşmayın yoksa zalimlerden olursunuz."

2-Bakara 36 : Fakat şeytan oradan ikisini de kaydırıldı ve onları buldukları yerden çıkardı. Biz de "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar yerleşim ve meta (faydalanacağınız şeyler) vardır" dedik.

2-Bakara 37 : Derken Adem (nefsini şiddetle kınadığı için) Rabbinden (bazı) kelimeler aldı (dikkate alınan o yüce kelimelerle tevbe etti). O da tevbesini kabul etti. Şüphesiz O

Tevvab'dır (tevbeleri kabul edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 38 : Dedik ki "Oradan hepiniz inin. Artık size Ben'den bir yol gösteren geldiğinde bu doğru yola uyanlar için hiçbir korku yoktur, onlar (üzülüp) mahzun da olacak değillerdir".

2-Bakara 39 : Küfredip, ayetlerimizi yalan sayanlar ise onlar ateş ashabıdır-halkıdır ve orada devamlı kalacaklardır.

2-Bakara 40 : Ey İsrailoğulları size verdiğim nimetimi hatırlayın. Bana verdiğiniz ahdi (sözü) yerine getirin ki, Ben de size olan ahdimi (sözümü) yerine getireyim. Ve yalnız Ben'den korkun.

2-Bakara 41 : Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğime iman edin, onu inkar edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimi az bir değer karşılığında değişip-satmayın. Yalnız Ben'den korkun.

2-Bakara 42 : Hakkı batıla karıştırıp da bile bile hakkı gizlemeyin.

2-Bakara 43 : Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle (huzurda eğilenlerle) birlikte rüku edin.

2-Bakara 44 : Kitab'ı okuduğunuz halde başkalarına iyiliği emredip, kendinizi unutuyor musunuz? (Bunun yanlışlığını) hiç akletmiyor musunuz?

2-Bakara 45 : Sabır ve namazla yardım dileyin. Gerçi bu huşu duyanların (içi saygıyla ürperenlerin) dışında kalanlar için ağır-zor bir iştir.

2-Bakara 46 : Onlar (huşu duyan o mü'minler) hiç şüphesiz Rablerine kavuşucu ve ancak O'na döneceklerini bilirler.

2-Bakara 47 : Ey İsrailoğulları. Size bağışladığım nimetimi ve sizi alemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

2-Bakara 48 : Hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden bir şefaatin kabul edilmeyeceği ve hiç kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım edilmeyeceği günden korkun.

2-Bakara 49 : Size işkence eden, kadınlarınızı sağ bırakıp oğullarınızı boğazlayan Firavun hanedanından sizi kurtardığımızı hatırlayın. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

2-Bakara 50 : Denizi ikiye yarıp sizi kurtardığımızı ve Firavun hanedanını siz bakıp dururken boğduğumuzu da hatırlayın.

2-Bakara 51 : Hani Musa'ya kırk gece vaad vermiştik. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (ilah) edinmiş ve zalimler olmuştunuz.

2-Bakara 52 : Sonra bunun ardından artık şükredersiniz diye sizi affetmiştik.

2-Bakara 53 : Ve hidayete gelesiniz diye Musa'ya Kitab'ı ve furkanı (hak ile bätılı ayıran hükümleri) verdik.

2-Bakara 54 : Musa kavmine "Ey kavmim! Siz buzağıyı (ilah) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen Yaratan'ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün (durumunuzu islah edin), bu Yaratıcı'nız katında sizin için hayırlıdır" dedi. Bunun üzerine tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O Tevvab'dır (tevbeleri kabul edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 55 : Hani "Ey Musa! Biz Allah'ı apaçık görmedikçe sana inanmayacağız" demiştiniz de bunun üzerine siz bakınıp-dururken sizi yıldırım çarpmıştı.

2-Bakara 56 : Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzden sonra tekrar dirilttik.

2-Bakara 57 : Bulutla sizi gölgelendirdik, size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin iyisinden-güzelinden yeyin (dedik). Onlar Bize değil ancak kendi nefislerine zulmettiler.

2-Bakara 58 : Hani demiştik ki "Şu şehre girin, orada dilediğiniz yerde bol bol yeyin, secde ederek kapısından girin ve "Hıttâ (Yâ Rabbi bizi affet)" deyin ki hatalarınızı bağışlayıp, muhsinlere (iyilik yapıp-güzel davrananlara, ecirlerini) arttıracacağız."

2-Bakara 59 : Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de fasıklık etmelerinden (yoldan çıkmalarından) dolayı zalimlere gökten acı bir azab indirdik.

2-Bakara 60 : Hani Musa kavmi için su aramıştı, Biz ona "Asanla taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı ve herkes içeceği yeri bilmıştı. Allah'ın verdiği rızıktan yeyin-için fakat yeryüzünde fesad çıkararak taşkınlık yapmayın (dedik).

2-Bakara 61 : Hani siz "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanamayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." demiştiniz. (O zaman Musa da) "Hayırlı olanı, şu değersiz şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) mısırâ (şehre) inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır." demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu kuşkusuz ki Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden ve peygamberleri haksız yere öldürmelerinden, (yine) bu, isyan etmelerinden ve haddi aşmalarındandı.

2-Bakara 62 : Şüphesiz iman edenler, yahudiler, hıristiyanlar ve sabiiler(den her kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder, salih amellerde bulunursa artık onların Allah katında ecirleri-mükafatları vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.

2-Bakara 63 : Sizden kesin bir söz almış ve Turu (dağı) üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki) "Size verdiğimiz sımşık yapışın ve onda olanı hatırlayın ki böylece korunup-sakinirsiniz."

2-Bakara 64 : Siz bundan sonra da yüz çevirdiniz. Eğer Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lutuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı, siz gerçekten hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardan olurdunuz.

2-Bakara 65 : Andolsun ki sizden cumartesi (günü yasağında) haddi aşanları elbette biliyorsunuz. İşte Biz onlara "Aşağılık maymunlar olun" dedik.

2-Bakara 66 : Bunu hem çağdaşlarına, hem sonradan gelecek olanlara 'ders verici bir ceza' ve muttakiler (korkup-sakınanlar) için de bir öğüt kıldık.

2-Bakara 67 : Hani Musa kavmine "Allah muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. Onlar "Bizi alaya mı alıyorsun?" demişlerdi. (O da) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" demişti.

2-Bakara 68 : Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın demişlerdi. Demişti ki "Şüphesiz Allah diyor ki o ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinçliktedir. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin."

2-Bakara 69 : Demişlerdi ki "Rabbine adımıza (bir daha) yalvar da, bize rengini bildirsin." O da "(Rabbim) diyor ki o, bakanların içini ferahlatacak sarı bir ineştir" demişti.

2-Bakara 70 : (Onlar yine) "Rabbine (bir kere daha) adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre (birçok) sığır birbirinin benzeridir. İnşallah (Allah dilerse) biz doğruya varırız" demişlerdi.

2-Bakara 71 : (Bunun üzerine Musa) dedi ki "(Rabbim) diyor ki o, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve onda alaca olmayan bir ineştir." (O zaman) "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler ama neredeyse (bunu) yapamayacaklardı.

2-Bakara 72 : Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz de bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, sizin gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı.

2-Bakara 73 : Bunun için de "Ona (ölü cesede, kestiğiniz ineğin) bir parçasıyla vurun" demiştik. Böylece Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir ki böylece akledersiniz.

2-Bakara 74 : Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı. Taş gibi hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır-ondan sular çıkar, öyleleri de vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil (habersiz) değildir.

2-Bakara 75 : Siz onların (yahudilerin) size inanacaklarını umuyor musunuz? Oysa onlardan bir bölümü Allah'ın sözünü işliyor, (iyice algılayıp) akıl erdirdikten sonra bile bile (tahrif edip) değiştiriyorlardı.

2-Bakara 76 : İman edenlerle karşılaştıklarında "İman ettik" derler. Birbirleriyle kendi başlarına kaldıkları zaman ise "Allah'ın size açıkladıklarını, Rabbiniz katında size karşı bir belge olsun diye mi onlara söylüyorsunuz? Hala akletmiyor musunuz?" derler.

2-Bakara 77 : Onlar Allah'ın gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bildiğini bilmiyorlar mı?

2-Bakara 78 : Onlardan bir bölümü de ümmidir. Kitabı bilmezler (bildikleri ise) bir sürü asılsız şeylerden başka bir şey değildir, bunlar yalnızca zannederler.

2-Bakara 79 : Artık vay hallerine, kitabı kendi elleriyle yazıp sonra da az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah katındandır" diyenlere. Artık elleriyle yazdıklarından dolayı vay onlara, vay kazanmakta olduklarına.

2-Bakara 80 : Derler ki "Sayılı günlerin dışında ateş bize değmeyecektir." De ki "Allah katından bir söz mü aldınız? -ki Allah asla sözünden dönmez- yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz?"

2-Bakara 81 : Hayır. Kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa (artık) onlar ateş ashabıdır-halkıdır. Orada ebedi (sayısız günler) kalıcıdırlar.

2-Bakara 82 : İman edip de salih amellerde bulunanlar, onlar da cennet ashabıdır-halkıdır. Orada ebedi kalıcıdırlar.

2-Bakara 83 : Hani İsrailoğullarından "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye kesin söz almıştık. Sonra siz, az bir bölümünüz dışında yüz çevirdiniz ve (hala) çevirmektesiniz.

2-Bakara 84 : Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye kesin söz almıştık. Sonra sizler bunu ikrar ettiniz ve şahid de oldunuz.

2-Bakara 85 : Sonra sizler birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkartıyor, günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde de onlarla fidyeyeleşiyorsunuz. Oysa onları çıkarmanız size haram kılınmıştı. Yoksa siz Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların cezası, dünya hayatında aşağılık olmaktan başka değildir. Kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

2-Bakara 86 : İşte bunlar ahirete karşılık dünya hayatını satın alanlardır. Bundan dolayı azabları hafifletilmez ve kendilerine yardım da edilmez.

2-Bakara 87 : Andolsun ki Biz Musa'ya kitab verdik ve ardından peşpeşe resuller gönderdik. Meryemoğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Demek size ne zaman bir resul nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldüreceksiniz (öyle mi)?

2-Bakara 88 : Dediler ki "Bizim kalplerimiz örtülüdür". Hayır, Allah küfürlerinden dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı çok az imana gelirler.

2-Bakara 89 : Allah katından yanlarındaki olanı (Tevrat'ı) doğrulayıcı bir Kitab geldiği zaman -ki bundan önce küfredenlere karşı fetih istiyorlardı-, (bekleyip) bildikleri gelince onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerindedir.

2-Bakara 90 : Allah'ın kullarından dilediğine kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) indirmesini 'kıskanarak ve hakka başkaldırarak' Allah'ın indirdiklerini inkar etmekle, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler

için alçaltıcı bir azab vardır.

2-Bakara 91 : Onlara "Allah'ın indirdiklerine iman edin" denildiğinde, "Biz, bize indirilene iman ederiz" derler ve ondan başkasını inkar ederler. Oysa o (Kur'an), yanlarındaki (Kitabı tasdik eden) doğrulayan hak bir gerçektir. (Onlara) de ki "Eğer inanıyor idiyse daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?"

2-Bakara 92 : Andolsun ki Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (ilah) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz.

2-Bakara 93 : Hani sizden kesin söz almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve) "Size verdiğimiz sınırları ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki "Dinledik ve başkaldırdık". Küfürleri yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki "Eğer inanıyorsanız, inancınız size ne kötü bir şey emrediyor?"

2-Bakara 94 : De ki "Eğer Allah katında ahiret yurdu başka insanların değil de yalnızca sizin ise (ve bu iddianızda) doğru sözlüler iseniz haydi ölümü temenni edin."

2-Bakara 95 : Oysa onlar önceden kendi elleriyle yaptıklarından dolayı onu (ölümü) hiçbir zaman temenni etmeyeceklerdir. Allah, zalimleri bilendir.

2-Bakara 96 : Andolsun ki onları hayata karşı (diğer) insanlardan ve şirk koşanlardan (bile) daha tutkun bulursun. (Onlardan) herbiri bin yıl yaşatılsın ister. Oysa bunca yaşaması, onu azabdan uzaklaştırmaz. Allah, onların yapmakta olduklarını hakkıyla görür.

2-Bakara 97 : De ki "Cibril'e kim düşman ise (bilsin ki Kur'an'ı) Allah'ın izniyle ellerinde (kitabdan) olanı doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren odur."

2-Bakara 98 : Her kim Allah'a, meleklerine, resullerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır.

2-Bakara 99 : Andolsun ki Biz sana apaçık ayetler indirdik. Bunları fasık olanlardan başkası inkar etmez.

2-Bakara 100 : Onlar ne zaman bir ahidde bulunmuşlarsa, içlerinden bir bölümü onu arkasına atıp-bozmadı mı? Hayır, onların çoğu iman etmezler.

2-Bakara 101 : Ne zaman onlara Allah katından yanlarındakini doğrulayan bir resul gelse, kendilerine Kitab verilenlerden bir fırka sanki kendileri hiç bilmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitab'ını arkalarına attılar.

2-Bakara 102 : Onlar, Süleyman'ın mülkü hakkında şeytanların uydurduklarına uydular. Süleyman ise küfretmedi ancak şeytanlar küfretti. İnsanlara sihiri ve Babil'deki iki meleğ Harut'a ve Marut'a indirilene öğretiyorlardı. Oysa o ikisi "Biz, yalnızca bir fitneyiz (imtihan için gönderilen kimseyiz) sakın küfretme" demedikçe, hiç kimseye (birşey) öğretmezlerdi. Onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa Allah'ın izni olmadıkça, onunla (o öğrendikleri şey ile) hiç kimseye zarar veremezlerdi. Onlar (asıl itibarıyla), kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar

biliyorlardı ki, bunu satın alanın ahiretten hiçbir payı (nasibi) yoktur. Karşılığında kendi nefislerini sattıkları şey ne kadar kötüdür, bir bilselerdi.

2-Bakara 103 : Eğer onlar iman edip sakınsalardı, Allah'ın katında (verilecek) sevab hayırlı olurdu, bir bilselerdi.

2-Bakara 104 : Ey iman edenler "Raina" demeyin "Unzurna (bizi gözet)" deyin ve dinleyin. Kafirler için acıklı bir azab vardır.

2-Bakara 105 : Kitab ehlinde olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir.

2-Bakara 106 : Biz bir ayetten her neyi nesheder (hükümünü o dönem için yürürlükten kaldırır) veya unutturursak ondan daha hayırlısını yahut mislini (benzerini) getiririz. Bilmez misin ki Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

2-Bakara 107 : Bilmez misin ki göklerin ve yerin mülkü gerçekten Allah'ındır. Ve sizin Allah'tan başka veliniz de, yardımcınız da yoktur.

2-Bakara 108 : Yoksa daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi siz de resulünüzü sorguya mı çekmek istiyorsunuz? Kim imanı küfre geçirirse, dosdoğru yoldan sapmış olur.

2-Bakara 109 : Kitab ehlinde çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra nefislerini (kuşatan) kıskançlıktan dolayı imanınızdan sonra sizi küfre döndürmek arzusunu duydular. Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın-ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

2-Bakara 110 : Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin. Kendiniz için önceden hayır olarak neyi takdim ederseniz, onu Allah katında bulacaksınız. Hiç şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

2-Bakara 111 : Dediler ki "Yahudi veya hıristiyan olanlardan başkası kesin olarak cennete giremez." Bu onların kuruntusudur. De ki "Eğer doğru sözlüler iseniz burhanınızı (kesin kanıtınızı) getiriniz."

2-Bakara 112 : Hayır, kim iyilik yapıcı olarak yüzünü Allah'a (döndürür) teslim ederse artık onun Rabbi katında ecri-mükafatı vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.

2-Bakara 113 : Yahudiler dedi ki "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değıllerdir", hıristiyanlar da "Yahudiler bir şey (herhangi bir temel) üzere değıllerdir" dedi. Oysa onlar kitabı okuyorlar. (Kitab'ı) bilmeyenler de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir.

2-Bakara 114 : Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çaba harcayanlardan daha zalim kimdir? Bunların oralara korka korka girmekten başka bir durumları (bir hakları) yoktur. Onlar için dünyada bir aşığılanma,

ahirette de büyük bir azab vardır.

2-Bakara 115 : Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Vech-i İlahi (Allah'ın yüzü) oradadır. Şüphe yok ki Allah Vasi'dir (lutfu ve rahmeti geniş vekildir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 116 : Allah çocuk edindi dediler. Haşa. O sübhandır (münezzehdir-yücedir). Göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur, hepsi O'na boyun eğmiştir.

2-Bakara 117 : Gökleri ve yeri yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur.

2-Bakara 118 : Bilmeyenler dediler ki "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet (mucize) gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalpleri birbirine benzeşti. Biz yakinen (kesin olarak) bilmek isteyen bir kavme ayetlerimizi apaçık bildirdik.

2-Bakara 119 : Şüphesiz Biz seni hak (Kur'an) ile bir müjdecî ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Sen cehennemliklerden sorumlu değilsin.

2-Bakara 120 : Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olmazlar. De ki "Kuşkusuz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) dosdoğru yoludur". Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların hevalarına (nefsi arzularına) uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

2-Bakara 121 : Kendilerine verdiğimiz Kitab'ı gereği gibi okuyanlar, işte ona iman edenler bunlardır. Kim de onu inkar ederse artık onlar hüsrana (ebedî ziyana) uğrayanların ta kendileridir.

2-Bakara 122 : Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi alemlere üstün kıldığımı hatırlayın.

2-Bakara 123 : Ve hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden bir kurtuluş karşılığı (fidye) alınmayacağı ve hiç kimseden bir şefaatin kabul edilmeyeceği ve yardım görülmeceği bir günden korkun.

2-Bakara 124 : Hani Rabbi, İbrahim'i bir takım kelimelerle denemeden geçirmişti. O da bunları tam olarak yerine getirmişti. (Allah İbrahim'e) "Seni insanlara imam kılacağım" demişti. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah) "Zalimler Benim ahdim'e erişemez" demişti.

2-Bakara 125 : Hani Beyt'i (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kıldık. Siz de İbrahim'in makamından bir namazgah (namaz yeri) edinin. İbrahim ve İsmail'e de "Evimi tavaf edenler, ibadete kapananlar, rüku ve secde edenler için temiz tutun" diye ahid verdik.

2-Bakara 126 : Hani İbrahim "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah) "Küfredeni de az bir süre yararlandırır sonra onu ateşin azabına uğrattım. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir." demişti.

2-Bakara 127 : İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükseltiyor (ve şöyle dua ediyorlardı) "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et, şüphesiz ki Semi (herşeyi işiten), Alim (hakkıyla bilen) Sensin."

2-Bakara 128 : Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (müslümanlar) kıl ve soyumuzdan da sana teslim olmuş bir ümmet (kıl). Bize ibadet yollarını (usul ve ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphe yok ki Tevvab (tevbeleri kabul eden), Rahim (rahmetiyle çok esirgeyen) Sen'sin.

2-Bakara 129 : Rabbimiz, içlerinden onlara bir resul gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Hiç şüphesiz ki Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) Sensin.

2-Bakara 130 : Kendi nefisini sefih-ahmak kılandan başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun ki Biz onu dünyada seçtik. Şüphesiz ki o, ahirette de salihlerdendir.

2-Bakara 131 : Rabbi ona "Teslim ol" dediği zaman (İbrahim) "Alemlerin Rabbine teslim oldum" demişti.

2-Bakara 132 : İbrahim bunu oğullarına vasiyet etti. Yakub da "Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak müslüman olarak can verin" (dedi).

2-Bakara 133 : Yoksa siz Yakub'un ölüm anında, orada (bulunan) şahidler miydiniz? O, oğullarına "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" demişti de, onlar "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz, bizler O'na teslim olmuşuz." demişlerdi.

2-Bakara 134 : Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız da sizindir. Siz, onların yaptıklarından (sorguya çekilmeyecek) sorumlu tutulmayacaksınız.

2-Bakara 135 : Dediler ki "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete (doğru yola) eresiniz." De ki "Hayır, (biz) hanif (muvaahhid) olan İbrahim'in dini (üzereyiz). O müşriklerden değildi."

2-Bakara 136 : Deyin ki "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile (diğer) peygamberlere Rablerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız."

2-Bakara 137 : Şayet onlar da sizin inandığınız gibi inanırlarsa, kuşkusuz doğru yolu bulmuşlardır. Yok eğer yüz çevirirlerse, onlar elbette bir (çelişki ve) ayrılık içindedirler. Onlara karşı Allah sana yetecektir. O, Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 138 : (Deyin ki) "(İşte) Allah'ın boyası (kullarına verdiği renk). Boyası Allah'tan daha güzel olan kimdir? Biz (yalnızca) O'na kulluk edenleriz."

2-Bakara 139 : De ki "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken bizimle Allah hakkında

tartışmalara mı giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz de sizindir. Biz O'na muhlis (gönülden, ihlasla bağlanmış) olanlarız."

2-Bakara 140 : Yoksa siz gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki "Sizler mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı? Allah tarafından bildirilmiş bir şahitliği gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir."

2-Bakara 141 : Onlar bir ümmetti gelip geçti. (Onların) kazandıkları kendilerinin, (sizin) kazandıklarınız da sizindir. Siz onların yaptıklarından (sorguya çekilmeyecek) sorumlu tutulmayacaksınız.

2-Bakara 142 : İnsanlardan birtakım sefihler (aklını kullanmayan ahmaklar) "Onları daha önce üzerinde buldukları kiblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki "Doğu da Allah'ındır, batı da. Dilediğini dosdoğru yola yöneltip-iletir."

2-Bakara 143 : Böylece Biz sizi insanlara şahid (ve örnek) olmanız için vasat bir ümmet kıldık, Resul de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğu (yönü, Ka'be'yi) kible yapmamız, resule uyanları iki topuğu üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu) Allah'ın hidayete (doğru yola) ulaştırdıklarının dışında kalanlar için büyüktür (ağır bir iştir). Allah elbette imanınızı zayi edecek (kaybedecek) değildir. Hiç şüphe yok ki Allah Rauf'tur (şefkat edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 144 : Biz yüzünü göğe doğru çevirip durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnut olacağın kibleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz kendilerine Kitab verilenler, bunun Rablerinden gelen bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

2-Bakara 145 : Andolsun ki sen kendilerine Kitab verilenlere her ayeti (delili) getirsen yine de onlar senin kiblene uymaz, sen de onların kiblelerine uyacak değilsin. (Hatta) onlardan bir kısmı, bir kısmının kiblesine de uymaz. Andolsun ki eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların hevalarına (nefsi arzularına) uyacak olursan, hiç kuşkusuz zalimlerden olursun.

2-Bakara 146 : Kendilerine Kitab verdiklerimiz, onu (peygamberi) çocuklarını tanır gibi tanırlar. Buna rağmen içlerinden bir bölümü, bildikleri halde yine de hakkı (gerçeği) gizlerler.

2-Bakara 147 : Hak (gerçek) Rabbindendir. Şu halde sakın kuşkuya kapılanlardan olma.

2-Bakara 148 : Herkesin yöneldiği bir yön vardır. O halde hayırlarda birbirinizle yarışınız. Her nerede olursanız, Allah sizleri bir araya getirecektir. Hiç şüphesiz Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

2-Bakara 149 : Her nereden (yola) çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Şüphesiz bu Rabbinden bir haktır. Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

2-Bakara 150 : Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki onlardan zulmedenlerin dışında

insanların size karşı (kullanabilecekleri) delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Ben'den korkun ki üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Böylece hidayete (doğru yola) erersiniz.

2-Bakara 151 : Nitekim kendi içinizden size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitab ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir Resul gönderdik.

2-Bakara 152 : Öyleyse Beni zikredin (anıp-hatırlayın), Ben de sizi zikredeyim. Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin.

2-Bakara 153 : Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah sabredenlerle beraberdir.

2-Bakara 154 : Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin, hayır onlar diridirler. Fakat siz bunu farkedip-anlayamazsınız.

2-Bakara 155 : Andolsun ki Biz sizi biraz korku, biraz açlık ve biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele.

2-Bakara 156 : Onlara bir musibet isabet ettiğinde "Biz Allah'a aitiz ve şüphesiz O'na dönücüleriz" derler.

2-Bakara 157 : İşte Rablerinden bağışlama ve rahmet bunların üzerinedir. Ve hidayete (doğru yola) erenler de bunlardır.

2-Bakara 158 : Şüphesiz Safa ile Merve Allah'ın nişanelerinden-işaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa şüphesiz Allah Şakir'dir (şükürün karşılığını verendir), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

2-Bakara 159 : Apaçık belgelerle indirdiklerimizi ve insanlar için Kitab'ta açıkladığımız hidayeti gizlemekte olanlara, işte onlara hem Allah lanet eder, hem de lanet ediciler lanet eder.

2-Bakara 160 : Ancak tevbe edenler, (kendilerini) düzeltenler ve (hakkı) açıklayanlar (müstesnadır), onların tevbelerini kabul ederim. Tevvab (tevbeleri kabul eden), Rahim (çok esirgeyen sadece) Benim.

2-Bakara 161 : Küfredip kafir olarak ölenler (ise) Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerinedir.

2-Bakara 162 : Onda (bu lanet ve azabda) ebedi kalıcıdırlar, onlardan azab hafifletilmez ve onlar gözetilmezler de.

2-Bakara 163 : Sizin ilahınız tek bir ilahtır, O'ndan başka hiç bir ilah yoktur. O Rahman'dır (yarattıklarına rahmet edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 164 : Gerçek şu ki göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeylerle denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle ölümünden sonra yeryüzünü dirilttiği suda, debelenen her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında emre hazır bekleyen bulutta

akleden bir kavim-topluluk için gerçekten ayetler vardır.

2-Bakara 165 : İnsanlar içinde Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgisi ise daha güçlüdür. O zulmedenler azaba uğrayacakları zaman hiç tartışmasız bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu (önceden) bilselerdi.

2-Bakara 166 : Öyle ki (o gün) kendilerine uyulanlar, onlara uyanlardan uzaklaşıp-kaçmışlardır. (Artık) onlar azabı görmüşlerdir ve aralarındaki bütün bağlar parçalanıp-kopmuştur.

2-Bakara 167 : Uyanlar derler ki "Bizim için (bir kez daha dünyaya) dönüş olsaydı da bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık." Böylece Allah onlara bütün yaptıklarını kahrılı-özlemler (pişmanlık ve üzüntü kaynağı) olarak gösterecektir. Ve onlar (gecikmiş bu pişmanlıklarla) ateşten çıkacak değillerdir.

2-Bakara 168 : Ey insanlar, yeryüzünde bulunan helal ve temiz şeylerden yeyin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

2-Bakara 169 : O size yalnızca kötülüğü, çirkin-hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyi söylemenizi emreder.

2-Bakara 170 : Ne zaman onlara "Allah'ın indirdiğine uyun" denilse, onlar "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (yola) uyarız" derler. (Peki) Ya ataları akli ermez ve hidayete (doğru yola) ermemiş idiyeler?

2-Bakara 171 : Küfre sapanların misali, bağırıp-çağırmadan başka bir şeyi duymadan haykıranın misali gibidir. Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, akıl erdirmezler.

2-Bakara 172 : Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, Allah'a şükredin.

2-Bakara 173 : O size ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanı haram kıldı. Ancak kim mecbur kalırsa saldırmamak ve sınırı aşmamak şartıyla (bir miktar yemesinde) günah yoktur. Gerçekten Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 174 : Allah'ın indirdiği Kitab'tan bir şeyi gizleyip de onu az bir pahaya satanlar, işte onların yedikleri karınlarında ateşten başkası değildir. Allah da kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acıklı bir azab da vardır.

2-Bakara 175 : Onlar hidayete (doğru yola) karşılık sapıklığı, bağışlanmaya karşılık azabı satın almışlardır. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar.

2-Bakara 176 : Bu, Allah'ın Kitab'ı şüphesiz hak olarak indirmesindedir. Kitab konusunda anlaşmazlığa düşenler ise uzak bir ayrılık içindedirler.

2-Bakara 177 : Gerçek iyilik, yüzlerinizi doğudan ve batıdan yana çevirmeniz değildir. Asıl iyilik (o kimsenin iyiliğidir ki) Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve peygamberlere iman eder. (Mal) sevgisine rağmen, malı yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yol oğluna

(yolda kalmışa), isteyip dilenene ve (özgürlükleri için) kölelere verir. Namazı kılar, zekatı verir ve ahidleştiği zaman ahidini (verdiği sözü) yerine getirir. Sıkıntıda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabreder. İşte sadık (doğru) olanlar bunlardır ve muttaki olanlar da (korkup-sakınanlar da) bunlardır.

2-Bakara 178 : Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kim (hangi katil) onun (maktülün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa artık (yapılması gereken) örfü uymak (ve) ona (maktülün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden (size) bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kimde bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elim-acıklı bir azab vardır.

2-Bakara 179 : Ey ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri), kısasta sizin için hayat vardır. Böylece sakınırsınız.

2-Bakara 180 : Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman eğer geride bir hayır bırakacaksa, anaya babaya yakın akrabaya ma'ruf (uygun, meşru) bir tarzda vasiyette bulunması yazıldı (farz kılındı). Bu (Allah'tan korkup-sakınan) takva sahipleri üzerinde bir haktır.

2-Bakara 181 : Kim onu (vasiyeti) işittikten sonra değiştirirse, günahı elbette onu değiştirenlerin üzerindedir. Şüphesiz Allah Semi (herşeyi işiten) ve Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 182 : Bununla birlikte kim, vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (tarafının) arasını bulup-düzeltirse ona günah yoktur. Gerçekten Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (çok esirgeyendir).

2-Bakara 183 : Ey iman edenler, sizden öncekilere yazıldığı gibi oruç size de yazıldı (farz kılındı). Böylece korunursunuz.

2-Bakara 184 : (Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). (İhtiyarlık gibi diğer sebeplerle) oruç tutmaya (zorlukla) takat getirenlere de bir fakir doyumu kadar fidye gerekir. Bununla beraber kim gönüllü olarak (fazladan) hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. (Tutamadığınız günler için) oruç tutmanız eğer bilerseniz sizin için daha hayırlıdır.

2-Bakara 185 : O Ramazan öyle bir aydır ki insanlar için hidayet olan (doğru yolu gösteren) ve furkan (hak ile batılı ayıran) Kur'an o ayda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu (oruca) tutsun. Kim de hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu,) sayıyı (kolay) tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı tekbir ile yüceltmeniz içindir. Böylece şükredersiniz.

2-Bakara 186 : Kullarım Beni sana soracak olursa, (de ki) Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına icabet ederim. O halde onlar da Benim davetime icabet etsinler ve bana iman etsinler ki irşad (doğru yola varmış) olsunlar.

2-Bakara 187 : Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah gerçekten sizin nefislerinize ihanet etmekte (nefsinizi koruyamamakta) olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık

onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yeyin-için sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda da onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır, onlara (sakın fazla) yaklaşmayın. İşte Allah insanlara ayetlerini açıklar ki (anlayıp-iman edenler) böylece sakınıp-korunurlar.

2-Bakara 188 : Mallarınızı haksızlıkla (batıl sebeplerle) aranızda yemeyin. Kendiniz de (hakkınız olmadığını) bilirken, insanların mallarından bir kısmını günaha girerek yemeniz için hakimlere (yetkililere rüşvet olarak) aktarmayın.

2-Bakara 189 : Sana hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki "O, insanlar ve hacc için vakit ölçüleridir". Birr (iyilik) evlere arkalarından gelmeniz değildir, birr (iyilik) muttakinindir (korkup-sakınanın amelidir). Evlere kapılarından girin. Allah'tan korkup-sakının ki böylece kurtuluşa erersiniz.

2-Bakara 190 : Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın (ancak haddi aşıp) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez.

2-Bakara 191 : Onları yakaladığınız yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne (sonuç itibariyle) öldürmeden beterdir. Mescid-i Haram'da onlar sizinle savaşmadıkça siz de onlarla savaşmayın. Ancak onlar sizinle savaşarlarsa siz de onları öldürün. Kafirlerin cezası işte böyledir.

2-Bakara 192 : Onlar (savaştan) vazgeçerlerse (siz de vazgeçin, bilin ki) Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 193 : Fitne kalmayınca ve din Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur.

2-Bakara 194 : Haram ay, haram aya karşılıktır. Hürmetler (de) karşılıklıdır. Öyleyse kim size saldırırsa, size saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muttakilerle (korkup-sakınanlarla) beraberdir.

2-Bakara 195 : Allah yolunda infak edin ve kendinizi, kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz ki Allah muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) sever.

2-Bakara 196 : Haccı da umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle engellenir) alikonursanız size kolay gelen bir kurban gönderin. Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. Kim sizden hasta ise ya da başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene kolayına gelen bir kurban (kesmesi gerekir). Bulamayana da hacda üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere tamı tamına on oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah cezası pek şiddetli olandır.

2-Bakara 197 : Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim o aylarda (kendisine) haccı farz ederse (hacca niyetlenirse, bilsin ki) hacda kadına yaklaşmak, fiske yapmak (günah olan davranışlara yönelmek) ve tartışıp-kavga etmek yoktur. Siz hayır olarak ne yaparsanız, Allah onu bilir. (Ey müminler, ahiret için) azık edinin, kuşkusuz azığın en hayırlısı takvadır. Ey ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) Ben'den korkup-sakının.

2-Bakara 198 : (Hac mevsiminde alış-veriş yaparak) Rabbinizden bir fazl istemenizde size bir günah (sakınca) yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da zikredip-anın. O sizi nasıl doğru yola ilettiyse, siz de O'nu (dosdoğru bir yönelişle) zikredip-anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapık olanlardandınız.

2-Bakara 199 : Sonra insanların (toplucu) akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan mağfiret (bağışlanma) dileyin. Şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 200 : (Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde (önceleri) atalarınızı andığınız gibi hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı zikredin. İnsanlardan öylesi vardır ki "Rabbimiz, bize dünyada ver" der, onun ahirette nasibi yoktur.

2-Bakara 201 : Onlardan bir kısmı da "Rabbimiz bize hem dünyada iyilik, hem de ahirette iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru" derler.

2-Bakara 202 : İşte bunların kazandıklarına karşılık (dünyevi ve uhrevi) nasibleri vardır. Allah, hesabı pek çabuk görendir.

2-Bakara 203 : Sayılı günlerde Allah'ı zikredip-anın. İki günde (Mina'dan dönmek için) acele ederse ona günah yoktur, geri kalana da günah yoktur. Bu, takva sahibi olanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki şüphesiz siz O'nun huzurunda toplanacaksınız.

2-Bakara 204 : İnsanlardan öylesi de vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine (yalan iddiasına) Allah'ı şahid tutar. Halbuki o düşmanların en yamanıdır.

2-Bakara 205 : O senden dönüp-ayrılınca yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye koşar. Allah ise fesadı (bozgunculuğu ve kışkırtıcılığı) sevmez.

2-Bakara 206 : Ona "Allah'tan kork" denildiği zaman büyüklük gururu onu (daha çok) günaha sevkeder. Böylesine cehennem yeter, o ne kötü bir yataktır.

2-Bakara 207 : İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'ın rızasını almak karşılığında nefsinin satar (feda eder). Elbette Allah kullarına karşı Rauf'tur (şefkatli olandır).

2-Bakara 208 : Ey iman edenler, hep birlikte 'barış ve selamete (İslam'a)' girin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.

2-Bakara 209 : Size beyyineler (apaçık belgeler-ayetler) geldikten sonra yine kayarsanız, bilin ki Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

2-Bakara 210 : Onlar buluttan gölgeler içinde Allah'ın meleklerle birlikte onlara gelmesini ve işin bitirilivermesini mi bekliyorlar? Bütün işler Allah'a döndürülür.

2-Bakara 211 : İsrailoğullarına sor, onlara nice açık ayetler verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirirse, (bilsin ki) Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

2-Bakara 212 : İnkâr edenlere dünya hayatı cazip-çekici kılındı. Onlar iman edenlerden

kimileriyle alay ederler. Oysa (alaya aldıkları bu) takva sahipleri, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.

2-Bakara 213 : İnsanlar (sapıklıkta ve şaşkınlıkta) tek bir ümmetti. Allah müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olarak peygamberler gönderdi ve insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm vermek üzere beraberlerinde hak Kitab'lar indirdi. Ancak kendilerine kitab verilenler apaçık ayetler geldikten sonra birbirlerine karşı olan azgınlık ve kıskançlıkları yüzünden ihtilafa düştüler. Böylece Allah iman edenleri kendi izniyle (onların) üzerinde ihtilafa düştükleri hakka-gerçeğe ulaştırdı. Allah dilediğini doğru yola ulaştırır.

2-Bakara 214 : Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali (sizin de) başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle şiddetli bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, en sonunda Resul ve beraberindeki mü'minler "Allah'ın yardımı ne zaman?" dediler. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı pek yakındır.

2-Bakara 215 : Sana neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolculara (verilebilecek şeyler) olmalıdır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu kuşkusuz bilir.

2-Bakara 216 : Hoşunuza gitmediği halde savaş üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki (nefsinize göre) hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırdır ve olur ki sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

2-Bakara 217 : Sana haram olan ayı, onda savaşmayı soruyorlar. De ki "Onda savaşmak büyük bir suçtur. Ancak Allah'ın yolundan alıkoymak, O'nu inkar etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük bir suçtur. Fitne ise (sonuç itibarıyla) katilden-öldürmekten beterdir. Eğer güç yetirirlerse (onlar) sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler. Sizden kim dininden döner ve kafir olarak ölürse artık onların bütün amelleri dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır.

2-Bakara 218 : Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler, işte onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 219 : Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki "Onlarda hem büyük bir günah, hem de insanlar için bazı (geçici rahatlatmalar) yararlar vardır. Ama günahları (ve zararları) yararlarından daha büyüktür." (Yine) sana ne infak edeceklerini soruyorlar. De ki "İhtiyaçlarınızdan artanı." Düşünesiniz diye Allah size ayetlerini böyle açıklıyor.

2-Bakara 220 : Dünya ve ahiret hakkında. Ve sana yetimlerden soruyorlar. De ki "Onları islah etmek (ilgilenerken iyi yetiştirmek) hayırlıdır. Eğer onlarla birlikte yaşarsanız (unutmayın ki) onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah işleri bozanla-düzeltilen islah edeni bilir. Eğer Allah dileseydi sizi de (kimsesiz yetimler gibi) zahmet ve meşakkate sokardı. Şüphesiz Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir)."

2-Bakara 221 : İman edinceye kadar müşrik kadınları nikahlamayın, iman eden bir cariye -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. İman edinceye kadar müşrik erkekleri de nikahlamayın, iman eden bir köle -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten

daha hayırlıdır. Onlar cehenneme çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. (Allah) düşünüp-öğüt alsınlar diye insanlara ayetlerini açıklar.

2-Bakara 222 : Sana 'kadınların aybaşı halini' soruyorlar. De ki "O bir ezadır-rahatsızlıktır. Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri zaman Allah'ın size emrettiği yerden onlara varın. Şüphesiz Allah çok tevbe edenleri sever, çok temizlenenleri de sever."

2-Bakara 223 : Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (güzel şeyler) takdim edin. Allah'tan da korkup-sakının ve bilin ki mutlaka O'na kavuşacaksınız. İman edenleri müjdele.

2-Bakara 224 : Bir de iyilik yapmanız, sakınmanız ve insanların arasını düzeltmeniz için (dönmeniz gereken) yeminlerinize Allah'ı siper (engel) kılmayın. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 225 : Allah sizi yeminlerinizdeki lağvden (kasıtsız olarak veya yanılarak söylediğiniz boş sözlerden) dolayı sorumlu tutmaz. Ancak kalplerinizin kazandıklarından (kasıtlı yaptıklarından) dolayı sorumlu tutar. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

2-Bakara 226 : Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (yeminlerinden) dönerlerse şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

2-Bakara 227 : Eğer boşamada kararlı davranırlarsa (boşanırlar). Şüphesiz Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 228 : Boşanmış kadınlar kendi başlarına (evlenmeden) üç 'hayız ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları (bu süre içinde) barışmak isterlerse onları geri almaya (herkesten) daha layıktırlar. Erkeklerin kadınların üzerinde hakları olduğu gibi kadınların da onlar üzerinde hakları vardır. Ancak erkekler onların üzerinde bir dereceye sahiptirler. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

2-Bakara 229 : Boşanma iki defadır. (Sonrası ise) ya iyilikle tutmak, ya da güzellikle bırakmadır. Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız sizin için helal olmaz. Ancak erkek ve kadın Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarlarsa (bu durum müstesna). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır, onları aşmayın. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, onlar zalimlerin ta kendileridir.

2-Bakara 230 : Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa, (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa ve onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır, bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar.

2-Bakara 231 : Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa onları ya

güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haksızlık ederek ve zarar vermek için onları nikah altında tutmayın. Kim böyle yaparsa kendi nefesine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin. Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olsun diye indirdiği Kitab'ı ve hikmeti hatırlayın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

2-Bakara 232 : Kadınları boşadığınız ve onlar da bekleme sürelerini bitirdikleri zaman aralarında ma'ruf (iyilikle, güzellikle) anlaştıkları takdirde kocalarıyla (tekrar) evlenmelerine engel çıkarmayın. İşte içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz.

2-Bakara 233 : Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinene (örfe) uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne çocuğu (sebebiyle), çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın. Mirasçı üzerindeki (sorumluluk ve görev) bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) birbiriyle görüşerek ve karşılıklı anlaşarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) sütten ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir vebal (günah) yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, örfe uygun vereceğinizi ödedikten sonra size yine bir vebal yoktur. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir.

2-Bakara 234 : İçinizden ölenlerin (geride) bıraktığı eşler, kendi kendilerine dört ay on (gün) beklerler. Bu bekleme süresi dolduğunda artık onların kendi haklarında ma'ruf (meşru) bir şekilde yaptıklarından dolayı size bir sorumluluk (günah) yoktur. Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

2-Bakara 235 : (İddeti bekleyen) kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Allah biliyor ki siz onları mutlaka anacaksınız. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vadileşmeyin, bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağına bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık O'ndan sakının. Ve yine bilin ki şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

2-Bakara 236 : Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini de tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi durumuna göre, darda olan da kendi durumuna göre ma'ruf (meşru ve örfe uygun) bir şekilde yararlandırmalı. (Bu) muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların) üzerine bir borçtur.

2-Bakara 237 : Eğer onlara mehir tesbit eder de (onlara) temas etmeden boşarsanız, tayin ettiğiniz mehrin yarısı onların hakkıdır. Ancak kadınların vazgeçmesi veya nikâh bağı elinde bulunanın (velinin) vazgeçmesi hali müstesna. Bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki fazileti (iyilik ve ihsanı) unutmayın. Şüphesiz Allah yaptığınız şeyleri görendir.

2-Bakara 238 : Namazlara ve orta namaza (titizlik göstererek) devam edin . Allah'a huşu ile (saygı dolu korkuyla, namaza) durun.

2-Bakara 239 : Eğer korkarsanız, yaya veya binmiş olarak kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise Allah'ın size bilmediğiniz şeyleri öğrettiği şekilde O'nu anın.

2-Bakara 240 : İcinizden ölüp de (geride) eşlerini bırakanlar, bir seneye kadar eşlerinin evlerinden çıkarılmayarak geçimlerinin sağlanmasını vasiyyet etsinler. Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarılarsa, artık onların ma'ruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size bir sorumluluk yoktur. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

2-Bakara 241 : Boşanmış kadınların ma'ruf (uygun) bir tarzda yararlandırılmaları, muttakiler (korkup-sakınanlar) için bir haktır.

2-Bakara 242 : İşte akledesiniz diye Allah ayetlerini böyle açıklıyor.

2-Bakara 243 : Binlerce oldukları halde ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara "ölün" dedi (öldüler) sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı fazl (lutuf) sahibidir. Ancak insanların çoğu şükretmez.

2-Bakara 244 : Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 245 : Verdiğinin kat kat fazlasını kendisine ödemesi için Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Allah darlık da verir genişlik de ve siz O'na döndürüleceksiniz.

2-Bakara 246 : Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani peygamberlerinden birine "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi. O "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırdık)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı zaman az bir kısmı dışında (çoğunluğu) yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir.

2-Bakara 247 : Onlara peygamberleri dedi ki "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar "Biz hükümdarlığa ona göre daha layık iken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık onun olabilir?" demişlerdi. O (yine şöyle) demişti "Doğrusu Allah size onu seçti, bilgi ve vücut gelişimini arttırdı. Allah kime dilerse mülkünü verir. Allah Vasi'dir (lutfu ve rahmeti geniş vekildir), Alim'dir (hakkıyla bilendir)."

2-Bakara 248 : Peygamberleri onlara "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesidir ki onda Rabbinizden bir sekine (güven duygusu ve huzur) ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden arta kalanlar vardır. Onu melekler yüklenip-taşıır. Eğer inanmışlarsanız, bunda sizin için kesin bir ayet (delil) vardır" dedi.

2-Bakara 249 : Talut orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç avuçlayanlar hariç- onu tatmazsa o bendendir. Onlardan az bir bölümü dışında ondan içtiler. O iman edenlerle beraber onu (ırmağı) geçince "Bu gün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. Allah'a kavuşacaklarına inanıp-bilenler (ise) "Nice az bir topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir" dediler.

2-Bakara 250 : Calut ve askerlerine karşı meydana (savaşa) çıktıklarında "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kafirler topluluğuna karşı bize yardım et" dediler.

2-Bakara 251 : Böylece onları Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi, ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah alemlere karşı büyük fazl (lutuf ve ihsan) sahibidir.

2-Bakara 252 : İşte bunlar Allah'ın ayetleridir, onları sana hak olarak okuyoruz. Şüphesiz sen de gönderilen elçilerdensin.

2-Bakara 253 : Bu resullerden bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryemoğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra onların arkasından gelenler birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler. Onlardan kimi inandı, kimi de küfretti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır.

2-Bakara 254 : Ey iman edenler. Alış verişin, dostluğun ve şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel size verdiğim rızıklardan infak edin. Kafirler, zalimlerin ta kendileridir.

2-Bakara 255 : Allah, O'ndan başka ilah yoktur. Hayy (daima diri) ve Kayyum'dur (kudretin kaynağı, varlık ve düzenin kaim nedenidir). O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde de, yerde de ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindeki ve arkalarındakini bilir. Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden (izinsiz) hiçbir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onları gözetip-korumak, O'na güç gelmez. O Aliyy'dir (çok yücedir), Azim'dir (büyüktür ve çok azametlidir).

2-Bakara 256 : Dinde zorlama yoktur. Gerçek şu ki doğruluk sapıklıktan ayrılmıştır. Artık kim tağutu reddedip Allah'a inanırsa, hiçbir zaman kopmayan sapasağlam bir kulpa yapmıştır. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 257 : Allah iman edenlerin velisidir (dostu ve destekçisidir). Onları karanlıklardan nura çıkarır. Küfredenlerin velileri ise tağuttur. Onları da aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar ateşin ashabıdır-halkıdır, onda ebedi olarak kalacaklardır.

2-Bakara 258 : Allah kendisine mülk verdi diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" deyince, o "Ben de diriltir ve öldürürüm " demişti. İbrahim "Allah güneşi doğudan getirir, (haydi) sen de onu batıdan getir" deyince, o küfre sapan afallayıp kalmıştı. Allah, zalim kimseleri hidayete (doğru yola) erdirmez.

2-Bakara 259 : Ya da altı üstüne gelmiş ıssız bir kasabaya uğrayan kimse gibisini görmedin mi? "Allah burasını ölümünden sonra nasıl diriltecek?" dedi. Bunun üzerine Allah onu yüz yıl ölü bıraktı sonra diriltti. "Ne kadar kaldın?" dedi. O "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. "Hayır, yüz yıl kaldın. Böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış, bir de eşeğine bak. (Bunlar) seni insanlara ibret kılmamız içindir.

Kemiklere bak nasıl bir araya getiriyoruz sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. Kendisine (bütün bunlar) apaçık belli olduktan sonra "Şimdi iyice biliyorum ki Allah her şeye kadirdir " dedi.

2-Bakara 260 : Hani İbrahim "Rabbim bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona) "İnanmıyor musun" deyince "Hayır (inanıyorum), ancak kalbimin tatmin (mutmain) olması için" demişti. (Allah buyurdu ki) "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki şüphesiz Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir)."

2-Bakara 261 : Mallarını Allah yolunda infak edenlerin misali, her başağında yüz tane olmak üzere yedi başak veren bir tane gibidir. Allah dilediğine (bundan daha fazla) kat kat arttırır. Allah Vasi'dir (lutfu ve rahmeti geniş vekildir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 262 : Mallarını Allah yolunda infak edip de sonra infak ettikleri şeyi başa kakmayan ve (alanları) incitmeyenlerin ecirleri-mükafatları Rableri katındadır. Onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

2-Bakara 263 : Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

2-Bakara 264 : Ey iman edenler. Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden kimse gibi başa kakarak ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde (biraz) toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer. Ona sağanak bir yağmur düştü mü, onu gırlıçplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, kafirler topluluğuna hidayet vermez.

2-Bakara 265 : Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kalplerindeki kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin misali, yüksekçe bir tepede bulunan, sağanak yağmur aldığı anda ürünlerini iki kat veren bir bahçenin misaline benzer. Bol yağmur yağmasa bile bir çisinti düşer (de yine ürün verir). Allah yaptıklarınızı görendir.

2-Bakara 266 : Hangi biriniz ister ki altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (ve böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar ki (anlayıp) düşünürsünüz.

2-Bakara 267 : Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız adi şeyleri vermeye kalkışmayın. Biliniz ki Allah Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

2-Bakara 268 : Şeytan sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin-hayasızlığı emrediyor. Allah ise size kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vaadediyor. Allah Vasi'dir (lutfu ve rahmeti geniş vekildir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

2-Bakara 269 : (Allah) hikmeti dilediğine verir. Kime de hikmet verilmişse şüphesiz ki ona pek çok hayır verilmiştir. Bunu ancak ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) anlar.

2-Bakara 270 : Nafakadan her ne harcarsanız veya adaktan her ne adarsanız muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

2-Bakara 271 : Sadakaları açıktan verirseniz ne güzel. Eğer onları (sadakalarınızın bir kısmını) gizler de fakirlere öyle verirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. O (da) günahlarınızdan bir kısmını (örter) bağışlar. Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

2-Bakara 272 : Onların hidayete ermesi sana ait (bir yükümlülük) değildir. Ancak Allah dilediğini hidayete erştirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz kendiniz içindir. Zaten siz ancak Allah'ın hoşnutluğunu istemekten başka (bir amaçla) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz size eksiksizce ödenir ve asla haksızlığa uğratılmazsınız.

2-Bakara 273 : (Sadakalar) kendilerini Allah yoluna adayan fakirler içindir ki, onlar yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı (durumlarını söylemedikleri için) bilmeyen kişi onları zengin sanır. (Ama) sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz şüphesiz Allah onu bilir.

2-Bakara 274 : Onlar ki mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri-mükafatları Rableri katındadır. Onlar için korku yoktur, (üzülüp) mahzun da olmayacaklardır.

2-Bakara 275 : Faiz yiyenler ancak şeytan çarpan kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alış-verişi helal, faizi ise haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, geçmişte olanlar kendisine ve işi de (hakkındaki hüküm de) Allah'a aittir. Kim de (tekrar faize) geri dönerse artık onlar ateş ashabıdır-halkıdır, orada ebedi kalacaklardır.

2-Bakara 276 : Allah faizi mahveder (tüketip-yokeder), sadakaları ise (bereketlendirip) arttırır. Allah küfürde ve günahta ısrar eden hiç kimseyi sevmez.

2-Bakara 277 : Şüphesiz iman edip de salih amellerde bulunanlar, namazı kılanlar ve zekatı verenler, onların ecirleri-mükafatları Rableri katındadır. Onlara korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

2-Bakara 278 : Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinin ve eğer inanmışsanız faizden (geri) kalanı bırakın.

2-Bakara 279 : Şayet böyle yapmazsanız, (bunun) Allah'a ve Resulüne karşı bir savaş olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz artık mallarınızın başları(sermayeleriniz) sizindir. (Böylece) hem zulmetmemiş (haksızlık yapmamış) hem de zulme (haksızlığa) uğramamış olursunuz.

2-Bakara 280 : Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) sadaka olarak bağışlamanız ise eğer bilerseniz sizin için daha hayırlıdır.

2-Bakara 281 : Öyle bir günden korkup-sakinin ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra

herkese kazandığı eksiksizce ödenecek, onlara haksızlık yapılmayacaktır.

2-Bakara 282 : Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın. Katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, (her şeyi açıkça) yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan korkup-sakınsın, ondan (borcundan) hiç bir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), 'sefih-ahmak' ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun. Eğer iki erkek yoksa şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri unuttuğunda öbürü ona hatırlatacak iki kadın (olsun). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında en adil, şahidlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip-bitireceğiniz peşin alış-veriş olursa onu yazmamanızda size bir günah yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. Eğer bunu yaparsanız (zarar verirseniz) şüphe yok ki bu sizin için fısıktır (yoldan çıkaracak günahdır). Allah'tan korkup-sakının. Allah size öğretiyor. Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

2-Bakara 283 : Eğer yolculukta iseniz ve katip de bulamazsanız, bu durumda (borca karşılık) alınmış bir rehin de yeterlidir. Yok eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan korkup-sakınsın da emanetini (borcunu) ödesin. Şahidliği (bildiklerinizi) gizlemeyin. Kim onu gizlerse artık onun kalbi günahkardır. Allah yaptıklarınızı bilendir.

2-Bakara 284 : Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de Allah sizi onunla hesaba çeker. Sonra dilediğini başışlar, dilediğini azablandırır. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

2-Bakara 285 : Resul kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler). Hepsi Allah'a, meleklerine, Kitab'larına ve resullerine inandı. "O'nun resulleri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İştittik ve itaat ettik. Rabbimiz başışlamamı dileriz, dönüş ancak Sana'dır " dediler.

2-Bakara 286 : Allah hiç kimseye gücünün yeteceğinden başkasını-fazlasını yüklemez. Herkesin kazandığı (hayır) lehine, yaptığı (kötülük de) aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan ya da yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz, güç yetiremeyeceğimiz şeyi (biz yüklenmek istesek de) bize yükleme. Bizi affet, bizi başışla, bizi esirge. Sen bizim Mevlamızsın (velimiz ve sahibimizsin). Kafirler topluluğuna karşı da bize yardım et.

3-Âl-i İmrân Suresi

3-Âl-i İmrân 1 : Elif, Lam, Mim.

3-Âl-i İmrân 2 : Allah, O'ndan başka ilah yoktur. Hayy (daima diri) ve Kayyum'dur (kudretin kaynağı, varlık ve düzenin kaim nedenidir).

3-Âl-i İmrân 3 : O, sana Kitabı Hak ve ellerinde (kitabdan) olanı doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirdi.

3-Âl-i İmrân 4 : (Ki Tevrat ve İncil) insanlar için bir hidayettir. (Doğruyu yanlıştan, hakkı batıldan ayıran) Furkan'ı da indirdi. Gerçek şu ki Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azab vardır. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), intikam sahibidir.

3-Âl-i İmrân 5 : Şüphesiz ki yerde de, gökte de Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz.

3-Âl-i İmrân 6 : Rahimlerde sizi dilediği gibi şekillendiren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur. Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

3-Âl-i İmrân 7 : Sana Kitab'ı indiren O'dur. O'nun bazı ayetleri (tek başına bile) muhkemdir ki bunlar kitabın anasıdır (aslı ve esasıdır). Diğerleri de (tek başına muhkem olmayan-benzer ve birbiriyle ilgili) müteşabihlerdir. İşte kalblerinde eğrilik bulunanlar fitne çıkarmak ve (hevalarına göre) te'vil etmek için (tek başına muhkem olmayan) müteşabih olanlara uyarlar. Oysa onun (tek başına hak ve muhkem) te'vilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise (müteşabihleri tek başına te'vil etmeyip) "Biz ona (Kur'an'a ve içindeki ayetlere bütünüyle) inandık, hepsi Rabbimizin katındandır" derler. Ancak ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) hatırlayıp-öğüt alır.

3-Âl-i İmrân 8 : Rabbimiz, bizi hidayete (doğru yola) erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz lutfu ve bağışı bol olan yalnız Sen'sin.

3-Âl-i İmrân 9 : Rabbimiz, muhakkak ki geleceğinden şüphe olmayan bir günde insanları toplayacak olan Sen'sin. Şüphesiz ki Allah vaadinden dönmez.

3-Âl-i İmrân 10 : Doğrusu küfredenlerin malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve ateşin yakıtı olan bunlardır.

3-Âl-i İmrân 11 : Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar ayetlerimizi yalanladılar da Allah günahları nedeniyle onları yakalayiverdi. Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

3-Âl-i İmrân 12 : Küfredenlere de ki "Yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz. Orası ne kötü bir dölüktür".

3-Âl-i İmrân 13 : Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için elbette bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk Allah yolunda vuruşuyordu diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda basiret sahipleri (görebilen kimseler) için gerçekten bir ibret vardır.

3-Âl-i İmrân 14 : Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan arzulu tutku, insanlar için süslü ve çekici kılındı. Bunlar dünya hayatının metaıdır (geçici menfaatleridir). Varılacak yerin güzel olanı, Allah katında olandır.

3-Âl-i İmrân 15 : De ki "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup-sakınanlar için Rablerinin katında içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'tan da bir rıza-hoşnutluk vardır. Allah, kullarını hakkıyla görendir."

3-Âl-i İmrân 16 : Ki Onlar "Rabbimiz şüphesiz biz iman ettik artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru" diyenler

3-Âl-i İmrân 17 : Sabredenler, sadık-doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' mağfiret (bağışlanma) dileyenlerdir.

3-Âl-i İmrân 18 : Allah gerçekten Kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti, melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. O'ndan başka ilah yoktur. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

3-Âl-i İmrân 19 : Allah katında din, hiç şüphesiz ki İslam'dır. Kendilerine Kitab verilenler ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki 'kıskançlık ve hakka baş kaldırma' yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerine küfrederse, gerçekten Allah hesabı pek çabuk görendir.

3-Âl-i İmrân 20 : Eğer seninle çekişip-tartışılırsa, de ki "Ben, bana uyanlarla birlikte kendimi Allah'a teslim ettim". Ve kendilerine Kitab verilenlerle ümmilere "Siz de teslim oldunuz mu?" de. Eğer teslim oldularsa gerçekten hidayete (doğru yola) ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse artık sana düşen yalnızca tebliğdir (duyurup-bildirmedi). Allah, kullarını hakkıyla görendir.

3-Âl-i İmrân 21 : Allah'ın ayetlerine küfredenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler (var ya), işte onlara acıklı bir azabı müjdele.

3-Âl-i İmrân 22 : İşte bunlar dünyada da ahirette de çabaları boşa giden kimselerdir. Onların hiçbir yardımcısı yoktur.

3-Âl-i İmrân 23 : Kendilerine Kitab'tan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında Allah'ın Kitab'ı hükmetsin diye çağırıyorlar da, onlardan bir bölümü yüz çeviriyor. Onlar işte böyle arka dönüp-gidenlerdir.

3-Âl-i İmrân 24 : Bu (cahil cesareti), onların "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindedir. Onların uydurageldikleri şeyler, dinleri konusunda kendilerini yanılığa düşürmüştür.

3-Âl-i İmrân 25 : Geleceğinden şüphe olmayan bir günde onları topladığımız ve kendilerine zulmedilmeden herkesin kazandığının tamamı ödendiği zaman halleri ne olacak?

3-Âl-i İmrân 26 : De ki "Ey mülkün sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın. Dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın. Hayır yalnız Senin elindedir. Gerçekten Sen, her şeye kadırsın (güç yetirensin)."

3-Âl-i İmrân 27 : Geceyi gündüze katarsın, gündüzü de geceye katarsın. Diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsin.

3-Âl-i İmrân 28 : Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veli-dost edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiçbir şey (yardım ve dostluk) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınmanız (düşmanlığınızı göstermemeniz) müstesna. Allah sizi asıl kendisiyle sakındırıyor. Dönüş ancak Allah'adır.

3-Âl-i İmrân 29 : De ki "Sinelerinizde olanı gizleseniz de, açığa vursanız da Allah onu bilir. Ve göklerde olanı da, yerde olanı da bilir. Allah herşeye kadirdir (güç yetirendir)."

3-Âl-i İmrân 30 : Her nefis ne hayır işlemiş ve ne kötülük yapmış ise hepsini karşısında hazır bulunduğu günde, yaptığı kötülükler ile arasında uzak bir mesafe olsun ister. Allah sizi Kendisine karşı (gelmekten) sakındırır. Allah kullarına karşı Rauf'tur (şefkatli olandır).

3-Âl-i İmrân 31 : De ki "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız bana uyun, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir)."

3-Âl-i İmrân 32 : De ki "Allah'a ve Resulüne itaat edin". Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz ki Allah kafirleri sevmez.

3-Âl-i İmrân 33 : Gerçek şu ki Allah Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti.

3-Âl-i İmrân 34 : Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

3-Âl-i İmrân 35 : Hani İmran'ın karısı "Rabbim, karnımda olanı (Sen'den başkasına) azade ve hür olarak Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz Semi (herşeyi işiten) ve Alim (hakkıyla bilen) Sen'sin" demişti.

3-Âl-i İmrân 36 : Fakat onu doğurduğunda, Allah onun ne (nasıl bir mü'mine) doğurduğunu çok iyi bilirken dedi ki "Rabbim onu bir kız doğurdum. Oysa erkek kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu, kovulmuş-taşa tutulmuş şeytandan Sana sığındırırım."

3-Âl-i İmrân 37 : Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya'yı da ona sorumlu kıldı. Zekeriyya ne zaman mihraba girdiyse, (onun) yanında bir yiyecek buldu. "Ey Meryem, bu sana nerden?" deyince, (Meryem) "Bu Allah katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi.

3-Âl-i İmrân 38 : Orada Zekeriyya Rabbine dua etti, "Rabbim bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen duaları işitensin" dedi.

3-Âl-i İmrân 39 : O mihrapta namaz kılmakta iken melekler ona (şöyle) seslendiler "Allah sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi tasdik eden (doğrulayan), efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir."

3-Âl-i İmrân 40 : Dedi ki "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısır iken nasıl benim bir oğlum olabilir?" (Allah) "Öyledir ancak Allah dilediğini yapar" buyurdu.

3-Âl-i İmrân 41 : (Zekeriyya) dedi ki "Rabbim, bana (insanlara karşı) bir ayet-belge ver." (Allah) "Senin ayetin-belgen, işaretleşme dışında insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et" dedi.

3-Âl-i İmrân 42 : Hani melekler de "Ey Meryem şüphesiz Allah seni seçkin kıldı, seni arındırdı ve alemlerin kadınları üzerine seçti" demişti.

3-Âl-i İmrân 43 : Ey Meryem, Rabbine huşu ile (kalbin titreyerek) itaatta bulun, secdeye kapan ve rüku edenlerle birlikte rüku et.

3-Âl-i İmrân 44 : Bunlar sana vahyetmekte olduğumuz gayb haberlerindedir. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemlerini (kur'a için) atarlarken sen yanlarında değildin, tartışıp-çekişirlerken de yanlarında değildin.

3-Âl-i İmrân 45 : Melekler demişlerdi ki "Ey Meryem, Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdeliyor. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O dünyada da, ahirette de çok itibarlı ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır".

3-Âl-i İmrân 46 : Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve o salihlerdendir.

3-Âl-i İmrân 47 : (Meryem) "Rabbim bana bir beşer dokunmamışken, benim nasıl çocuğum olabilir?" dedi. (Denildi ki) "Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse ona yalnızca 'Ol' der, o da hemen olur." "

3-Âl-i İmrân 48 : (Allah) ona kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek.

3-Âl-i İmrân 49 : (Onu) İsrailoğullarına Resul kılacak. (O da onlara şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey yapar içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş olur. Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alacalıyı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Evlerinizde yediklerinizi ve (saklayıp) biriktirdiklerinizi size haber veririm. Eğer inanan kimseler iseniz bunda sizin için açık bir ayet vardır."

3-Âl-i İmrân 50 : Benden önce gelen Tevrat'ı tasdik etmek ve size haram kılınanların bir kısmını helal kılmak üzere Rabbinizden size ayet getirdim. Artık Allah'tan korkup sakının ve bana itaat edin.

3-Âl-i İmrân 51 : Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol işte budur.

3-Âl-i İmrân 52 : İsa onlardaki inkarcılığı sezince "Allah (için) bana yardım edecekler kimdir?" dedi. Havariler dediler ki "Allah'ın yardımcıları biziz, biz Allah'a inandık. Şahit ol ki biz gerçekten müslümanlarız."

3-Âl-i İmrân 53 : Ey Rabbimiz. Biz indirdiğine inandık ve Resule uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz.

3-Âl-i İmrân 54 : Onlar ise bir düzen-tuzak kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah düzen kurucuların en hayırlısıdır.

3-Âl-i İmrân 55 : Hani Allah demişti ki "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni küfredenlerden (onların hile ve iftiralardan) temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar küfredenlerden üstün

kılacağım. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeylerde aranızda Ben hükmedeceğim."

3-Âl-i İmrân 56 : Küfredenleri ise dünyada ve ahirette şiddetli bir azabla azablandıracağım. Onların hiçbir yardımcıları da olmayacaktır.

3-Âl-i İmrân 57 : İman edip salih amellerde bulunanlara gelince, onların ecirleri-mükafatları eksiksiz ödenecektir. Allah zalimleri sevmez.

3-Âl-i İmrân 58 : Bunları Biz sana ayetlerden ve hikmetli zikirten (Kur'an'dan) okuyoruz.

3-Âl-i İmrân 59 : Şüphesiz ki Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı sonra ona "Ol" demesiyle o da hemen oluverdi.

3-Âl-i İmrân 60 : Hak (asıl gerçek) Rabbindendir. Öyleyse şüphecilerden olma.

3-Âl-i İmrân 61 : Artık sana gelen bunca ilimden sonra seninle bu konuda çekişip-tartışmalara girişirlerse de ki "Geliniz oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım sonra karşılıklı lanetleşelim de, Allah'ın lanetini yalan söylemekte olanların üstüne kılalım."

3-Âl-i İmrân 62 : İşte (İsa hakkında) gerçek kıssa budur. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

3-Âl-i İmrân 63 : Eğer yüz çevirirlerse, Allah elbetteki fesat çıkarıcıları (bozguncuları) bilir.

3-Âl-i İmrân 64 : De ki "Ey Kitab ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olacak) bir kelimeye gelin. (O da şudur ki) Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi Rabler edinmesin." Eğer yine de yüz çevirirlerse "Şahid olun, biz müslümanlarız" deyin.

3-Âl-i İmrân 65 : Ey Kitab ehli, İbrahim (yahudi mi yoksa hıristiyan mı) konusunda ne diye çekişip-tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. (Buna da) akıl erdirmeyecek misiniz?

3-Âl-i İmrân 66 : İşte sizler böylesiniz, hakkında bilginiz olan şeyde tartıştınız ama hakkında bilginiz olmayan şey konusunda ne diye tartışıp-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz.

3-Âl-i İmrân 67 : İbrahim ne yahudi, ne de hıristiyandı. O hanif (muvahhid) bir müslümandı, müşriklerden değildi.

3-Âl-i İmrân 68 : Doğrusu insanların İbrahim'e en yakın olanı ona uyanlar, bu peygamber ve iman edenlerdir. Allah mü'minlerin velisidir.

3-Âl-i İmrân 69 : Kitab ehlinde bir grub sizi şaşırtıp-saptırmak istediler. Fakat onlar ancak kendi nefislerini şaşırtıp-saptırırlar da şuuruna-farkına varmazlar.

3-Âl-i İmrân 70 : Ey Kitab ehli, (gerçeği) gördüğünüz halde niçin Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?

3-Âl-i İmrân 71 : Ey Kitab ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve siz de bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz?

3-Âl-i İmrân 72 : Kitab ehlerinden bir grup şöyle dedi "Mü'minlere indirilene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler",

3-Âl-i İmrân 73 : "Ve sizin dininize uyanlardan başkasına da inanıp-güvenmeyin." De ki "Hiç tartışmasız doğru yol, Allah'ın yoludur". (Onlar kendi aralarında yine derler ki) "Size verilenin benzerinin başka herhangi bir kimseye verildiğine (inanmayın) ya da Rabbinizin huzurunda onların size karşı deliller getirecekleri (şeyleri açıklamayın)." De ki "Şüphesiz fazl (lutuf ve ihsan) Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah Vasi'dir (lutfu ve rahmeti geniş vekildir), Alim'dir (hakkıyla bilendir)."

3-Âl-i İmrân 74 : Rahmetini dilediğine (ayırır) tahsis eder. Allah büyük fazl (lutuf ve ihsan) sahibidir.

3-Âl-i İmrân 75 : Kitab ehlerinden öylesi vardır ki, ona bir kantar emanet bıraksan onu sana öder. Onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan tepesine dikilmedikçe onu sana ödemez. Bu onların "Ümmilere karşı yaptıklarımızdan bize bir vebal (bir sorumluluk) yoktur" demelerindendir. Oysa onlar kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler.

3-Âl-i İmrân 76 : Hayır, kim ahdini yerine getirir ve sakınırsa şüphesiz Allah da muttaki olanları (korkup-sakınanları) sever.

3-Âl-i İmrân 77 : Allah'ın ahdini ve kendi yeminlerini az bir bedele değişenlerin ahirette hiçbir payı yoktur. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz, onlara bakmaz ve onları temize çıkarmaz. Ve onlar için acıklı bir azab vardır.

3-Âl-i İmrân 78 : Onlardan öyleleri vardır ki, okuduklarını kitaptan sanasınız diye kitabı okurken dillerini eğip bükerler. Oysa o Kitab'tan değildir. Allah katından olmadığı halde "Bu Allah katındandır" derler. Ve onlar kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler.

3-Âl-i İmrân 79 : Hiçbir insanın Allah'ın kendisine Kitap, hikmet ve peygamberlik vermesinden sonra insanlara "Allah'ı bırakıp bana kul olun" demesi mümkün değildir. O ancak "Okuyup-okutmakta ve öğretmekte olduğunuz Kitab'a göre Rabbaniler (Rabbe halis kullar) olunuz (deme görevindedir)."

3-Âl-i İmrân 80 : Size melekleri ve peygamberleri Rabler edinmenizi de emretmez. Siz müslümanlar olduktan sonra size küfrü mü emredecek?

3-Âl-i İmrân 81 : Hani Allah peygamberlerden "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir resul-elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız" diye misak (kesin bir söz) almış, "Bunu ikrar ederek ahdi kabul ettiniz mi?" demiş, onlar da "İkrar ettik" demişlerdi. (Allah) "Öyleyse şahid olun, Ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım" demişti.

3-Âl-i İmrân 82 : Artık kim bundan sonra dönerse işte onlar fasık olanlardır.

3-Âl-i İmrân 83 : Onlar Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürüleceklerdir.

3-Âl-i İmrân 84 : De ki "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayız. Ve biz O'na teslim olmuşlarız."

3-Âl-i İmrân 85 : Kim İslam'dan başka bir din ararsa, kendisinden asla kabul edilmez ve o kimse ahirette hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardan olur.

3-Âl-i İmrân 86 : Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve resulün hak olduğuna şahidlik ettikleri halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete (doğru yola) eriştirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete eriştirmez.

3-Âl-i İmrân 87 : İşte bunların cezası (şudur ki) Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onların üzerindedir.

3-Âl-i İmrân 88 : Onlar (bu lanetin) içinde ebedi kalacaklardır. Onların azabı hafifletilmez ve yüzlerine de bakılmaz.

3-Âl-i İmrân 89 : Ancak bundan sonra tevbe edenler, (kendilerini düzeltip) islah edenler müstesna. Çünkü Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

3-Âl-i İmrân 90 : İman ettikten sonra küfredip de, küfürlerini arttıranların tevbeleri kabul edilmez. İşte onlar sapıkların ta kendileridir.

3-Âl-i İmrân 91 : Doğrusu küfredip de kafir olarak ölenler, yeryüzü dolusu altını fidyeye verecek olsalar yine de hiç birinden kabul edilmez. Onlar için elim (acıklı) bir azab vardır. Ve onların hiç yardımcıları da yoktur.

3-Âl-i İmrân 92 : Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla birr'e (iyiliğe, hayr ve taata) erişemezsiniz. Her ne infak ederseniz şüphesiz Allah onu bilir.

3-Âl-i İmrân 93 : Tevrat indirilmeden önce İsrail'in (Ya'kub'un) kendine haram kıldıklarından başka İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki "Eğer sadıklardan (doğrulardan) iseniz haydi Tevrat'ı getirip okuyun."

3-Âl-i İmrân 94 : Artık bundan sonra kim Allah'a karşı yalan düzüp-uydurursa, işte onlar zalim olanlardır.

3-Âl-i İmrân 95 : De ki "Allah doğru söyledi. Öyleyse muvahhidler (Allah'ı birleyen hanifler) olarak İbrahim'in dinine uyun. O müşriklerden değildi."

3-Âl-i İmrân 96 : Gerçek şu ki insanlar için kurulan ilk ev, Bekke'de (Mekke'de kurulan) mübarek ve alemler için hidayet olan (Kabe'dir).

3-Âl-i İmrân 97 : Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse,

o emniyet-güvenlik içindedir. Ona bir yol bulup-güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de küfre sarparsa, bilsin ki Allah alemlerden müstağnidir (muhtaç olmayandır).

3-Âl-i İmrân 98 : De ki "Ey Kitab ehli, Allah yapmakta olduklarınıza şahid iken niçin Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?"

3-Âl-i İmrân 99 : De ki "Ey Kitab ehli, sizler şahidler olduğunuz halde niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek müminleri Allah yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir."

3-Âl-i İmrân 100 : Ey iman edenler. Eğer kendilerine Kitab verilenlerden herhangi bir gruba uyacak olursanız, imanınızdan sonra sizi döndürüp kafir yaparlar.

3-Âl-i İmrân 101 : Allah'ın ayetleri size okunuyorken ve O'nun Resulü içinizdeyken nasıl inkara sarparsınız? Kim Allah'a sımsıkı tutunursa, kesinlikle doğru yola yöneltip-iletilmiştir.

3-Âl-i İmrân 102 : Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup-sakının ve ancak müslüman olarak can verin.

3-Âl-i İmrân 103 : Allah'ın ipine sımsıkı yapışın, dağılıp-ayrılmayın ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini zikredip-hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizi birleştirip-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olmuştunuz. Yine siz tam bir ateş çukurunun kıyısındaiken, oradan sizi kurtardı. Hidayete (doğru yola) eresiniz diye Allah size ayetlerini böyle açıklar.

3-Âl-i İmrân 104 : Sizden (her dönemde) hayra çağırın, ma'rufu (iyiliği) emreden ve münkerden (kötülükten) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır.

3-Âl-i İmrân 105 : Kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra parçalanıp ayrılığa (ihtilafa ve anlaşmazlığa) düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azab vardır.

3-Âl-i İmrân 106 : Bazı yüzlerin ağaracağı, bazı yüzlerin de kararacağı gün, yüzleri kapkara kesilecek olanlara "İmanınızdan sonra inkar ettiniz öyle mi? Öyleyse inkar etmenize karşılık azabı tadın" (denilir).

3-Âl-i İmrân 107 : Yüzleri ağaranlar ise artık onlar Allah'ın rahmeti içindedirler, orada ebedi kalacaklardır.

3-Âl-i İmrân 108 : Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulmetmek istemez.

3-Âl-i İmrân 109 : Göklerde olanlar da, yerde olanlar da Allah'ındır ve (bütün) işler Allah'a döndürülür.

3-Âl-i İmrân 110 : Siz insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz. Ma'ruf (iyi) olanı emreder, münker (kötü) olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitab ehli de inanmış olsaydı elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır fakat çoğunluğu fıskı sapanlardır.

3-Âl-i İmrân 111 : Onlar size ezadan (incitmekten) başka bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşılırsa size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez.

3-Âl-i İmrân 112 : Nerede bulunurlarsa bulunsunlar, üzerlerine zillet vurulmuştur ancak Allah'ın ve mü'minlerin ahbine sığınmış olanlar müstesna. Onlar Allah'tan bir gazaba uğradılar. Üzerlerine de miskinlik vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) bu, isyan etmeleri ve haddi aşmalarındandır.

3-Âl-i İmrân 113 : Onların hepsi bir değildir. Kitab ehlinde (doğruluk üzere) duran bir ümmet (topluluk) vardır ki, gece vakitlerinde secdeye kapanarak Allah'ın ayetlerini okurlar.

3-Âl-i İmrân 114 : Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, ma'ruf (iyi) olanı emreder, münker (kötü) olandan sakındırır ve hayırlarda yarışır. İşte bunlar salih olanlardır.

3-Âl-i İmrân 115 : Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah muttakileri (korkup-sakınanları) bilendir.

3-Âl-i İmrân 116 : Küfredenlerin ise ne malları, ne de çocukları Allah'a karşı kendilerine hiçbir fayda sağlamayacaktır. İşte onlar ateş ashabıdır-halkıdır, onda ebedi olarak kalacaklardır.

3-Âl-i İmrân 117 : Onların bu dünya hayatındaki harcamalarının misali, kendilerine zulmetmiş bir kavmin ekinlerini vurup da telef eden kavurucu bir rüzgarın misali gibidir. Allah onlara zulmetmedi fakat (onlar) kendi nefislerine (kendileri) zulmetmişlerdir.

3-Âl-i İmrân 118 : Ey iman edenler, kendinizden olmayı sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermekte kusur etmezler, sizin sıkıntıya düşmenizi isterler. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. Sinelerinin gizli tuttıkları ise daha büyüktür. Eğer akledip-anlıyorsanız ayetlerimizi size açıklamış bulunuyoruz.

3-Âl-i İmrân 119 : İşte siz öyle kimselersiniz ki onları seversiniz halbuki onlar sizi sevmezler. Siz Kitab'ın tümüne inanırsınız onlar ise sizinle karşılaştıklarında (inandık) derler, kendi başlarına kaldıklarında da size karşı olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir.

3-Âl-i İmrân 120 : Size bir iyilik dokununca onları tasalandırır, size bir kötülük isabet edince ise onunla sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir şeyle zarar veremez. Allah hiç şüphesiz, onların yapmakta olduklarını kuşatmıştır.

3-Âl-i İmrân 121 : Hani sen mü'minleri savaş mevzilerine yerleştirmek için aileden erkenden ayrılmıştın. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

3-Âl-i İmrân 122 : O zaman sizden iki grup, neredeyse çözümlü-bozulmaya yüz tutmuştu. Oysa Allah onların velisi-yardımcısıydı. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

3-Âl-i İmrân 123 : Andolsun ki siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi.

O halde Allah'tan korkup-sakinin ki, O'na şükretmiş olarsınız.

3-Âl-i İmrân 124 : Sen mü'minlere "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üçbin kişiyle yardım iletmesi size yetmez mi?" diyordun.

3-Âl-i İmrân 125 : Evet, siz sabır gösterir ve Allah'tan korkup-sakinirsiniz, onlar ansızın üzerinize gelseler (bile korkmayın çünkü) Rabbiniz size nişanlı beşbin meleklerle (hemen) yardım ulaştıracaktır.

3-Âl-i İmrân 126 : Allah bunu (bu açıklamayı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun (yatışıp-rahatlasın) diye yaptı. Nusret (yardım ve zafer) ancak Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Allah'ın katındandır.

3-Âl-i İmrân 127 : (Ki bu) küfre sapanların ileri gelenlerini kessin (onları helak etsin) ya da perişan etsin de umutsuz olarak geri dönüp gitsinler (diyedir).

3-Âl-i İmrân 128 : Bu emirden-işten sana ait bir şey yoktur. Allah ya onların tevbesini kabul eder yahut da zalim oldukları için azablandırır.

3-Âl-i İmrân 129 : Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

3-Âl-i İmrân 130 : Ey iman edenler, kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Ve Allah'tan korkup-sakinin ki felah (kurtuluş) bularsınız.

3-Âl-i İmrân 131 : Ve kafirler için hazırlanmış olan ateşten sakının.

3-Âl-i İmrân 132 : Allah'a ve Resulüne itaat edin ki, rahmete kavuşturulasınız.

3-Âl-i İmrân 133 : Rabbinizden olan mağfirete ve genişliği (eni) göklerle yer kadar olan cennete koşun. O, muttakiler (korkup-sakınanlar) için hazırlanmıştır.

3-Âl-i İmrân 134 : Onlar bollukta da, darlıkta da infak ederler, öfkelerini yutkunup-tutarlar ve insanları affederler. Allah muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) sever.

3-Âl-i İmrân 135 : Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma dilerler. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar işledikleri (günah) üzerinde bile bile ısrarla durmazlar.

3-Âl-i İmrân 136 : İşte bunların karşılığı-mükafatı Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetlerdir. Böyle amel edenlerin ecri-mükafatı ne güzeldir.

3-Âl-i İmrân 137 : Gerçek şu ki sizden önce nice sünnetler gelip-geçmiştir. Bundan dolayı yeryüzünde gezip dolaşın da, yalanlayanların akibeti nasıl olmuş bir görün.

3-Âl-i İmrân 138 : Bu (Kur'an) insanlar için bir beyan (açıklama), muttakiler (korkup-sakınanlar) için de bir hidayet ve bir öğüttür.

3-Âl-i İmrân 139 : Gevsemeyin, üzülmeyin, (gerçekten) iman etmişseniz üstün olan sizlersiniz.

3-Âl-i İmrân 140 : Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. Biz bu günleri insanlar arasında döndürüp dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip-ayırması ve sizden şahidler edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez.

3-Âl-i İmrân 141 : (Yine bu) Allah'ın iman edenleri seçip-arındırması ve küfre sapanları yok etmesi içindir.

3-Âl-i İmrân 142 : Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri belirtip-ayırmeden ve sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

3-Âl-i İmrân 143 : Andolsun ki siz ölümle karşılaşmadan önce onu (şehitliği) temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz, bakıp duruyorsunuz.

3-Âl-i İmrân 144 : Muhammed yalnızca bir resuldür. Ondan önce de nice resuller gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, gerisin geriye mi döneceksiniz? Kim (böyle) geri dönerse Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah şükredenlerin mükafatını verecektir.

3-Âl-i İmrân 145 : Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını isterse ona ondan veririz, kim de ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri mükafatlandıracağız.

3-Âl-i İmrân 146 : Nice peygamberler beraberinde birçok Rabbanilerle (Rab tarafında, Rabbe kulluk edenlerle) savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet edenlerden dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne de boyun eğdiler. Allah sabredenleri sever.

3-Âl-i İmrân 147 : Onların söyledikleri "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (yolunda sabit kıl) sağlamaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi.

3-Âl-i İmrân 148 : Allah da onlara hem dünya nimetini, hem de ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) sever.

3-Âl-i İmrân 149 : Ey iman edenler. Eğer küfredenlere uyarsanız, sizi gerisin geriye çevirirler de hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardan olursunuz.

3-Âl-i İmrân 150 : Hayır (bundan sakının, çünkü) sizin Mevlanız (veliniz ve sahibiniz) Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır.

3-Âl-i İmrân 151 : Kendisi hakkında sultan (hüccet, delil) indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür.

3-Âl-i İmrân 152 : Siz Allah'ın izni ile düşmanlarınızı öldürürken, Allah size olan vaadini yerine getirmiştir. Öyle ki sevdiğinizi (zaferi) size gösterdikten sonra siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı istiyor, kiminiz de ahireti istiyordu. Sonra (Allah sizi) denemek için ondan (gördüğünüz zaferden

geri) çevirdi ve (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır.

3-Âl-i İmrân 153 : Resul sizi arkanızdan çağırıp dururken siz uzaklaşıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. (Allah) sizi kederden kedere uğrattı ki (içinize sığmayan bu kederle) elinizden gidene ve başınıza gelene üzülmesiniz. Allah (bütün) yaptıklarınızdan haberi olandır.

3-Âl-i İmrân 154 : Sonra o kederin ardından üzerinize öyle bir eminlik (güvenlik duygusu), öyle bir uyku indirdi ki bu içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da canları derdine düşmüştü. Allah'a karşı cahiliyye zannı gibi hakka aykırı bir zan besliyorlar ve "Bu işten bize ne?" diyorlardı. De ki "Şüphesiz bütün iş Allah'ındır." Onlar sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki "Eğer evlerinizde de olsaydınız, üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar devrilip-ölecekleri yerlere yine çıkıp-giderlerdi. Allah (bunu) sinelerinizdekini yoklayıp-denemek ve kalplerinizde olanı temizleyip-arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerin özünde olanı bilendir.

3-Âl-i İmrân 155 : İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan ayağını kaydırmak istemişti. Ancak Allah onları affetti. Şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

3-Âl-i İmrân 156 : Ey iman edenler, siz inkar edip de yeryüzünde gezip dolaşırlarken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için "Yanımızda olsalardı ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah bunu (bu kanaati) onların kalplerinde kahırlı bir özlem olarak bıraktı. Oysa dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah yaptıklarınızı hakkiyle görendir.

3-Âl-i İmrân 157 : Eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'ın mağfireti (bağışlaması) ve rahmeti, onların (dünyada kalıp) toplayacakları bütün şeylerden daha hayırlıdır.

3-Âl-i İmrân 158 : Andolsun ki ölmeniz de, öldürülmeniz de şüphesiz Allah'a (varıp, O'nun huzurunda) toplanacaksınız.

3-Âl-i İmrân 159 : Allah'tan bir rahmet dolayısıyla onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer (bir işe) azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.

3-Âl-i İmrân 160 : Eğer Allah size yardım ederse artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi (yalnız ve yardımsız) bırakacak olursa, O'ndan sonra size yardım edecek kimdir? Mü'minler sadece Allah'a tevekkül etsinler.

3-Âl-i İmrân 161 : Bir peygambere emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.

3-Âl-i İmrân 162 : Allah'ın rızasına uyan kişi, Allah'ın hışmına (gazabına) uğrayan gibi olur

mu? Onun varacağı yer cehennemdir. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir.

3-Âl-i İmrân 163 : Allah katında onlar derece derecedir. Allah yapmakta olduklarını görendir.

3-Âl-i İmrân 164 : Andolsun ki Allah, mü'minlere kendi içlerinden bir Resul göndermekle onlara lutufda bulunmuştur. Onlara Allah'ın ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitab'ı ve hikmeti öğretiyor. Halbuki onlar daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

3-Âl-i İmrân 165 : (Onları) iki misline uğrattığınız bir musibet size isabet edince mi "Bu nereden" dediniz? De ki "O, sizin kendinizdendir." Şüphesiz Allah herşeye kadirdir (güç yetirendir).

3-Âl-i İmrân 166 : İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu, Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi (içindi).

3-Âl-i İmrân 167 : Ve münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara "Gelin Allah'ın yolunda savaşın ya da savunun" denildiğinde "Biz savaşmayı bilseydik elbette peşinizden gelirdik" dediler. Onlar o gün, imandan çok küfre yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını en iyi bilendir.

3-Âl-i İmrân 168 : Onlar, kendileri oturup da kardeşleri için "Eğer bize uysalardı öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki "Şayet sadıklardan (doğru sözlülerden) iseniz kendi nefislerinizden ölümü geri çevirin."

3-Âl-i İmrân 169 : Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler, Rableri katında rızıklanmaktadırlar.

3-Âl-i İmrân 170 : Allah'ın kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Arkalarından (gelecek ve) henüz onlara ulaşmayanlara, kendilerine korku olmadığını ve üzülmeceklerini müjdelemek isterler.

3-Âl-i İmrân 171 : Onlar Allah'tan bir nimet, bir fazl-lutuf ile Allah'ın mü'minlerin ecrini-mükafatını zayi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler.

3-Âl-i İmrân 172 : Kendileri yara aldıktan sonra yine de Allah'ın ve resulün davetine koşanlar, ihsan edenler ve sakınanlar için büyük bir ecir-mükafat vardır.

3-Âl-i İmrân 173 : Onlar (öyle kimselerdir ki) bir kısım insanlar kendilerine "Size karşı insanlar (ordu) topladılar, onlardan korkun" dediklerinde imanları artanlar ve "Allah bize yeter, O ne güzel Vekildir" diyenlerdir.

3-Âl-i İmrân 174 : Bunun üzerine kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan Allah'ın nimeti ve lutfuyla geri döndüler. Onlar Allah'ın rızasına uydular. Allah çok büyük fazl (lutuf ve ihsan) sahibidir.

3-Âl-i İmrân 175 : İşte o şeytan (bu mü'minleri değil) ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın eğer mü'min iseniz Ben'den korkun.

3-Âl-i İmrân 176 : Küfürde koşup-yarışanlar seni üzmesin. Çünkü onlar Allah'a hiçbir

şeyle zarar veremezler. Allah onlara ahirette hiçbir nasib vermemeyi diliyor. Onlar için büyük bir azab vardır.

3-Âl-i İmrân 177 : İmana karşılık küfrü satın alanlar, Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Onlar için acıklı bir azab vardır.

3-Âl-i İmrân 178 : O küfre sapanlar, kendilerine tanıdığımız süreyi (verdiğimiz mühleti) sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar. Biz onlara ancak günahları daha da artsın diye süre vermekteyiz. Onlar için aşağılatıcı bir azab vardır.

3-Âl-i İmrân 179 : Allah mü'minleri içinde bulunduğu durumda bırakacak değildir, murdarı (pis olanı) temizden ayıracaktır. Allah size gaybı da bildirecek değildir. Fakat Allah resullerinden dilediğini seçer. O halde Allah'a ve Resulüne iman edin. Eğer iman eder ve korkup-sakinirsiniz, sizin için büyük bir ecir-mükafat vardır.

3-Âl-i İmrân 180 : Allah'ın fazl-ı kereminden (bol ihsanından) kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır, bu onlar için şerdir. Cimrilik ettikleri şey kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah bütün yaptıklarınızdan haberi olandır.

3-Âl-i İmrân 181 : Allah fakirdir, biz ise zenginleriz diyenlerin bu sözünü Allah elbetteki işitmiştir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve (onlara) "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz.

3-Âl-i İmrân 182 : (Ve yine onlara denilecektir ki) Bu, kendi ellerinizle yaptıklarınızın karşılığıdır. Allah kullarına asla zulmedici değildir.

3-Âl-i İmrân 183 : Ateşin yiyeceği bir kurban getirmediğe hiçbir resule inanmamamız için Allah bize and-ahid verdi diyenlere de ki "Benden önce nice resuller size apaçık delillerle ve dediğiniz şeylerle geldi. Doğru söylüyorsanız, onları niçin öldürdünüz?"

3-Âl-i İmrân 184 : Eğer seni yalanladılarsa, senden önce apaçık deliller, hikmetli sahifeler ve nur verici (aydınlatıcı) Kitab'la gelen resuller de yalanlanmıştı.

3-Âl-i İmrân 185 : Her nefis ölümü tadacaktır. Kıyamet günü ecirleriniz-mükafatlarınız eksiksizce ödenecektir. (O gün) kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Zaten dünya hayatı, aldatici geçimlikten (geçici metadan) başka bir şey değildir.

3-Âl-i İmrân 186 : Andolsun ki mallarınız ve nefisleriniz konusunda deneneceksiniz. Sizden önce kendilerine kitab verilenlerden ve Allah'a şirk koşanlardan birçok incitici şeyler (eziyet verici sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız işte bu azmedilmesi gereken (çok değerli) işlerdendir.

3-Âl-i İmrân 187 : (Allah bir zamanlar) kendilerine Kitab verilenlerden "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız ve onu gizlemeyeceksiniz" diye kesin söz almıştı. Fakat onlar bunu arkalarına attılar ve ona karşılık az bir değeri satın aldılar. O aldıkları şey ne kötüdür.

3-Âl-i İmrân 188 : Ettiklerine sevinen ve yapmadıkları şeyler nedeniyle övülmek

isteyenleri (kazançlı) sanma, onları azabdan kurtulmuş olarak da sanma. Onlar için acıklı bir azab vardır.

3-Âl-i İmrân 189 : Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

3-Âl-i İmrân 190 : Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün birbiri ardınca gelişinde ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahibleri) için gerçekten açık ayetler vardır.

3-Âl-i İmrân 191 : Onlar (ulul elbab) ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler, göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. (Ve derler ki) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru."

3-Âl-i İmrân 192 : Rabbimiz, Sen kimi ateşe sokarsan artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır. Zulmedenlerin hiç yardımcıları yoktur.

3-Âl-i İmrân 193 : Ey Rabbimiz, biz Rabbinize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir davetçiyi işittik ve hemen iman ettik. Rabbimiz bizim günahlarımızı bağışla, kusurlarımızı ört ve canlarımızı ebrar (iyi) olanlarla beraber al."

3-Âl-i İmrân 194 : Rabbimiz, bize resullerine vadettiklerini ver ve kıyamet gününde bizi 'hor ve aşağılık' kılma. Şüphesiz ki Sen vaadinden asla dönmezsin.

3-Âl-i İmrân 195 : Rableri de (dualarına icabet ederek) şöyle buyurdu "Şüphesiz Ben erkek olsun, kadın olsun -ki siz birbirinizdensiniz- sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin kötülüklerini mutlaka örteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu onlara) Allah katından bir karşılıktır-mükafattır. Sevabın (mükafatın) en güzeli Allah katındadır."

3-Âl-i İmrân 196 : Küfre sapanların diyar diyar dönüp-dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

3-Âl-i İmrân 197 : Bu (onlara dünya hayatında) az bir geçimlidir. Sonra onların varacakları yer cehennemdir. O, ne kötü bir varış yeridir.

3-Âl-i İmrân 198 : Fakat Rablerinden korkup-sakınanlar için Allah tarafından bir ikram olarak altlarından ırmaklar akan ebedi olarak kalacakları cennetler vardır. Ebrar (iyi) olanlar için Allah'ın katındakiler elbette daha hayırlıdır.

3-Âl-i İmrân 199 : Şüphesiz Kitab ehlinden de Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene huşu duyarak (kalpleri saygıyla titreyerek) inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerini az bir değere değişip-satmazlar. İşte onların Rableri katında ecirleri-mükafatları vardır. Şüphesiz Allah, hesabı pek çabuk görendir.

3-Âl-i İmrân 200 : Ey iman edenler. Sabredin, (düşman karşısında) sebat gösterin, (sınırlarda nöbetleşerek) hazırlıklı ve uyanık bulunun. Allah'tan korkup-sakının ki kurtuluşa eresiniz.

4-Nisâ Suresi

4-Nisâ 1 : Ey insanlar. Sizi tek bir nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakinin. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'dan korkun ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir.

4-Nisâ 2 : Yetimlere mallarını verin ve murdar olana karşı temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahdır.

4-Nisâ 3 : Eğer yetim kızlar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adalet yapamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu (adaletten) sapmamanıza daha uygundur.

4-Nisâ 4 : Kadınlara mehirlerini gönül hoşluğuyla verin. Eğer onlar gönül rızasıyla size bir şey bağışlarsa, onu da afiyetle (iç huzuruyla) yeyin.

4-Nisâ 5 : Allah'ın sizi başına diktiği mallarınızı (yetim veya bir yakınınız da olsa) akli ermezlere vermeyin. Fakat onları bu mallardan besleyin, giydirin ve kendilerine güzel söz söyleyin.

4-Nisâ 6 : Yetimleri nikahlanabilecekleri çağa kadar deneyin. Şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, onlara mallarını verin. Büyüyecekler (de geri alacaklar) diye o malları israf ile ve tez elden yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya (onların malından yememeye) çalışsın, yoksul olan da artık ma'ruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman yanlarında şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter.

4-Nisâ 7 : Ana-babanın ve yakınların bıraktıklarında erkeklere bir pay vardır. Ana-babanın ve yakınların bıraktıklarında kadınlara da bir pay vardır. Bu (bırakılan malın) azından da çoğundan da farz kılınmış birer hissedir.

4-Nisâ 8 : (Mirası) bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onları da ondan rızıklandırın ve onlara ma'ruf (güzel) söz söyleyin.

4-Nisâ 9 : Arkalarında zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde onlar için endişe duyanlar (bu yetimlere de haksızlık etmekten) korkup titresinler. Allah'tan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler.

4-Nisâ 10 : Yetimlerin mallarını zulmederek (haksızlıkla) yiyenler, karınlarına sadece ateş doldurmuş olurlar. Onlar çalgın bir ateşe gireceklerdir.

4-Nisâ 11 : Allah size çocuklarınız konusunda erkeğe kadının iki hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadınlar iseler (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman da -onunla yapacağı vasiyetten ya da (varsa) borçtan sonra- annesi için altıda birdir.

Babalarınız ve oğullarınızdan hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah Alim (herşeyi hakkıyla bilen) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olandır.

4-Nisâ 12 : Eşlerinizin eğer çocukları yoksa geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa -onunla yapacağı vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onlarındır (kadınlarınızındır). Eğer sizin çocuğunuz varsa -yapacağınız vasiyetten ya da borçtan sonra- geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onlarındır. Eğer miras bırakan erkek veya kadın çocuğu ve ana-babası olmayan bir kimse olur da bir erkek veya bir kız kardeşi bulunursa, bunlardan herbirine altıda bir düşer. Eğer onlar bundan çoksalar, zarara uğratılmaksızın üçte birine ortak olurlar. Bunlar, yaptıkları vasiyet ve borç ödendikten sonradır. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

4-Nisâ 13 : İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere koyar. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

4-Nisâ 14 : Kim Allah'a ve Resulüne isyan eder, O'nun sınırlarını aşarsa, onu da içinde ebedi kalacağı ateşe koyar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır.

4-Nisâ 15 : Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara aleyhlerinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şahadet ederlerse, onları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun.

4-Nisâ 16 : Sizlerden fuhuş yapanların her ikisine de eziyet edin (ceza verin). Eğer tevbe ederler de ıslah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Allah şüphesiz ki Tevvab'dır (tevbeleri kabul edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 17 : Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe ancak cehalet nedeniyle kötülük yapıp da sonra hemencecik tevbe edenlerin tevbesidir. İşte Allah böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah Alim (herşeyi hakkıyla bilen) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olandır.

4-Nisâ 18 : Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içlerinden birine ölüm gelip çattınca "Ben şimdi tevbe ettim" diyenler ile kafir olarak ölenler için (kabul edilecek) tevbe yoktur. Böyleleri için acıklı bir azab hazırlamışızdır.

4-Nisâ 19 : Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız size helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa belki bir şey hoşunuza gitmez ama Allah onu (sizin için) çok hayırlı kılar.

4-Nisâ 20 : Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mehir, mal ve para) vermişseniz bile ondan hiç bir şey almayın. İftira ederek ve apaçık günah işleyerek onu geri alır mısınız?

4-Nisâ 21 : Onu nasıl alırsınız ki, (Allah adına yaptığınız akidle) birbirinize karışıp-katılmıştınız. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) almışlardı.

4-Nisâ 22 : Kadınlardan babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (cahiliyyede) geçen geçmiştir. Çünkü bu 'çirkin bir hayasızlık' ve 'tiksinti duyulan bir iğrençliktir'. O ne kötü bir yoldu.

4-Nisâ 23 : Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup evlerinizde bulunan üvey kızlarınız size haram kılındı. Eğer onlarla (nikâhlanıp da) henüz birleşmemişseniz kızlarını almanızda size bir vebal yoktur. Öz oğullarınızın karıları ile evlenmeniz ve iki kızkardeşi birlikte nikahlamanız da haramdır. Ancak (cahiliyyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz ki Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 24 : (Harb esiri olarak) sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışında kadınlardan evli olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar Allah'ın üzerinize farz kıldığı hükümlerdir. Bunlardan başkasını ise iffeti koruyup, fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vererek) istemeniz size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangisiyle yararlandysanız, onlara alacaklarını (mehirlerini) tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra karşılıklı hoşnut olduğunuz bir şey (arttırma ya da eksiltme) konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah Alim (herşeyi hakkıyla bilen) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olandır.

4-Nisâ 25 : İçinizden özgür olan mü'min kadınları nikahlayacak genişliğe güç yetiremeyenler, sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın). Siz (insan olarak) birbirinizdensiniz (aynı soydansınız). Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) ma'ruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa, muhsan (evli kadınlar) üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın). Bu (cariye ile evlenme izni), sizden günaha sapsamaktan endişe edip-korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 26 : Allah size (bilmediklerinizi) açıklamak ve sizi sizden öncekilerin sünnetlerine (doğru yollarına) iletmek ve sizin günahlarınızı bağışlamak ister. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 27 : Allah sizin tevbelerinizi kabul etmek ister. Şehvetleri ardınca gidenler ise sizin büyük bir (sapma ile) sapıklığa düşmenizi isterler.

4-Nisâ 28 : Allah sizden (ağır teklifleri ve yükünüzü) hafifletmek ister. (Çünkü) insan zayıf yaratılmıştır.

4-Nisâ 29 : Ey iman edenler. Karşılıklı rızaya dayanan ticaret olması hali dışında mallarınızı aranızda batıl (haksız ve haram yollar) ile yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz ki Allah size karşı Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 30 : Kim haddi aşarak ve zulmederek böyle yaparsa, Biz onu ateşe atacağız. Bu Allah için pek kolaydır.

4-Nisâ 31 : Eğer yasaklandığınız büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin (diğer küçük) günahlarınızı örter ve sizi kerim (şereflî-üstün) bir makama koyarız.

4-Nisâ 32 : Allah'ın sizi birbirinizden üstün kıldığı şeyleri (hasetle veya hasretle) temenni etmeyin. Erkekler için kendi kazandıklarından bir pay, kadınlar için de kendi kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan O'nun fazlını (lutuf ve ihsanını) isteyin. Gerçekten Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

4-Nisâ 33 : Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz ki Allah, her şeye şahid olandır.

4-Nisâ 34 : Allah'ın bazısını bazısına üstün kılması ve kendi mallarından harcaması nedeniyle, erkekler kadınlar üzerine sorumlu-yöneticidirler. Saliha (iyi) kadınlar, itaatkar olanlar ve -Allah (onları) nasıl koruduysa- görünmeyi koruyanlardır. Başkaldırıp diretmelerinden endişe ettiğiniz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse) döğün. Size itaat ederlerse, onların aleyhine bir yol aramayın. Doğrusu Allah Aliyy'dir (çok yücedir), Kebir'dir (büyüklüğü sınırsızdır).

4-Nisâ 35 : (Kadın ile kocanın) aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da (onları muvaffak kılar) onların arasını bulur. Şüphesiz Allah Alim'dir (her şeyi hakkıyla bilendir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

4-Nisâ 36 : Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzelliikle davranın. Allah elbetteki kibirlenip-böbürlenenen sevmez.

4-Nisâ 37 : Onlar cimrilikte bulunurlar, insanlara da cimriliği emrederler ve Allah'ın fazlından kendilerine verdiğini gizli tutarlar. Biz kafirlere rüsvay edici (aşğılatıcı) bir azab hazırladık.

4-Nisâ 38 : Ve onlar Allah'a ve ahiret gününe iman etmedikleri halde mallarını insanlara gösteriş yapmak için harcarlar. Şeytan kime arkadaş olursa, o ne kötü bir arkadaşdır.

4-Nisâ 39 : Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan infak etselerdi, ne olurdu? Allah onları hakkıyla bilendir.

4-Nisâ 40 : Gerçek şu ki Allah zerre kadar haksızlık yapmaz. (Zerre ağırlıkta) bir iyilik olursa, onu kat kat artırır ve Kendi katından büyük bir ecir-mükafat verir.

4-Nisâ 41 : Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve onların da üzerine seni şahid yaptığımız zaman (halleri) nasıl olacak?

4-Nisâ 42 : O gün küfre sapıp da Resule isyan edenler, yerle bir olmayı isteyecekler. (Onlar) Allah'tan hiçbir sözü gizleyemezler.

4-Nisâ 43 : Ey iman edenler, sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye ve cünüb iken de - yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya

yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara yaklaşp da su bulamamışsanız, bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin, yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah Afüvv'dür (çok affedendir), Gafur'dur (çok bağışlayandır).

4-Nisâ 44 : Kendilerine Kitab'tan bir pay verilmiş olanlara bakmaz mısın? Kendileri sapıklığı satın alıyorlar ve sizin de yoldan sapmanızı istiyorlar.

4-Nisâ 45 : Allah sizin düşmanlarınızı en iyi bilendir. Bir veli (gerçek ve güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter.

4-Nisâ 46 : Kimi yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini de eğip bükerek ve dine bir kin ve hınç besleyerek "İşittik ve karşı geldik. İşit-işitmez olası ve 'Raina' (bizi güt)" derler. Eğer onlar "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Unzurna' (bizi gözet) deselerdi elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Artık onların pek azı iman eder.

4-Nisâ 47 : Ey kendilerine Kitab verilenler. Birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (cumartesi yasağını çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi lanetlemeden önce (gelin de) yanınızdakini (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri daima yapılagelmiştir.

4-Nisâ 48 : Allah Kendisine şirk koşulmasını başışlamaz. Bunun dışında kalanı ise dilediğine başışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, büyük bir günahla iftira etmiş olur.

4-Nisâ 49 : Kendi nefislerini arındıranları (kendilerini övgüyle-yananla temize çıkaranları) görmedin mi? Hayır, Allah dilediğini arındırır-temize çıkarır. Onlar 'bir hurma çekirdeğindeki ince iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar.

4-Nisâ 50 : Bir bak, Allah'a karşı nasıl da yalan düzüp-uyduruyorlar. Apaçık bir günah olarak bu (onlara) yeter.

4-Nisâ 51 : Kendilerine Kitab'tan bir pay verilenleri görmedin mi? Onlar tağuta ve cibte (putlaştırılan şeylere) inanıyorlar ve küfredenler için "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır" diyorlar.

4-Nisâ 52 : İşte bunlar, Allah'ın kendilerini lanetlediğidir. Allah kime lanet ederse artık ona asla bir yardımcı bulamazsın.

4-Nisâ 53 : Yoksa onların mülkten bir payları mı var? Eğer böyle olsaydı, insanlara 'çekirdeğin sırtındaki küçücük bir filizi' bile vermezlerdi.

4-Nisâ 54 : Yoksa onlar, Allah'ın kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Şüphesiz biz İbrahim ailesine de kitap ve hikmeti vermiştik. Hem de onlara büyük bir mülk ve hükümlanlık ihsan ettik.

4-Nisâ 55 : Böylece onlardan bir kısmı ona inandı bir kısmı da ondan yüz çevirdi. (Onlara) alevli ateş olarak cehennem yeter.

4-Nisâ 56 : Şüphesiz ki ayetlerimizi inkar edenleri yakında ateşe atacağız. Derileri piştikçe

azabı (tekrar) duysunlar diye derilerini değiştirip yenileyeceğiz. Gerçekten Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 57 : İman edip salih amellerde bulunanları da altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere koyacağız. Onlara orada tertemiz eşler vardır. Onları koyu gölgeler altında bulunduracağız.

4-Nisâ 58 : Allah size emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah bununla size ne güzel öğüt veriyor. Doğrusu Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkıyla görendir).

4-Nisâ 59 : Ey iman edenler. Allah'a itaat edin, Resule ve sizden olan emir sahiblerine de itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız onu Allah ve Resulüne arz edin (onların emirlerine göre halledin). Bu (sizler için) hem hayırlı ve hem de sonuç bakımından daha güzeldir.

4-Nisâ 60 : Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar onu (tağutu) reddetmekle emroldukları halde tağutun önünde muhakeme olmayı istemektedirler. Şeytan da onları (bir daha dönemeyecekleri kadar) uzak bir sapıklıkla saptırmak istiyor.

4-Nisâ 61 : Onlara "Allah'ın indirdiğine ve Resule gelin" denildiği zaman münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün.

4-Nisâ 62 : (Böyle iken) elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir musibet isabet edince nasıl (olur da) sana gelerek "Kuşkusuz ki biz iyilikten ve ara bulmaktan başka bir şey istemedik" diye (Allah adına) yemin ederler?

4-Nisâ 63 : Onlar öyle kimselerdir ki, kalplerinde sakladıklarını Allah bilmektedir. O halde sen onlara aldırma, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin tesirli (etkileyici) söz söyle.

4-Nisâ 64 : Biz her resulü ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesi için gönderdik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip de Allah'tan mağfiret (bağışlanma) dileselerdi ve resul de onlar için mağfiret dileseydi elbette Allah'ı Tevab (tevbeleri kabul eden), Rahim (rahmetiyle çok esirgeyen) olarak bulurlardı.

4-Nisâ 65 : Hayır (öyle değil), Rabbine andolsun ki aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı olmaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar.

4-Nisâ 66 : Eğer biz onlara "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın" diye yazmış (emretmiş) olsaydık, onlardan az bir bölümü dışında bunu yapmazlardı. Oysa kendilerine verilen öğüdü yerine getirseslerdi şüphesiz ki bu onlar için hem daha hayırlı, hem de daha sağlam olurdu.

4-Nisâ 67 : Ve o zaman elbette kendilerine katımızdan büyük bir ecir-mükafat verirdik.

4-Nisâ 68 : Ve onları dosdoğru bir yola yöneltip-iletirdik.

4-Nisâ 69 : Kim Allah'a ve Resule itaat ederse işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, siddıklar (doğrular ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Bunlar ne iyi-ne güzel arkadaştır.

4-Nisâ 70 : Bu fazl (lutuf ve ihsan) Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter.

4-Nisâ 71 : Ey iman edenler, (savunma ve korunma) tedbirinizi alın da bölük bölük ya da topluca çıkın (seferber olun).

4-Nisâ 72 : Şüphesiz sizden ağır davrananlar vardır. Şayet size bir musibet isabet edecek olsa (bunlar) "Doğrusu Allah bana lutfetti çünkü onlarla birlikte olmadım" der.

4-Nisâ 73 : Eğer size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse, o zaman da sanki onunla sizin aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi "Keşke onlarla birlikte olsaydım, böylece ben de büyük başarıya-murada erseydim" der.

4-Nisâ 74 : O halde dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşırken öldürülür ya da galip gelirse (her iki durumda da) ona büyük bir ecir-mükafat vereceğiz.

4-Nisâ 75 : Size ne oluyor ki Allah yolunda ve "Rabbimiz, halkı zalim olan bu ülkeden bizi çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardımcı yolla" diyen zayıf düşmüş erkekler, kadınlar ve çocuklar adına savaşmıyorsunuz?

4-Nisâ 76 : İman edenler Allah yolunda savaşsınlar, küfredenler de tağutun yolunda savaşsınlar. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz ki şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır.

4-Nisâ 77 : Kendilerine "Ellerinizi savaştan çekin, namazı kılın ve zekatı verin" denilen kimseleri görmedin mi? Sonra onlara savaş farz kılınca içlerinden bir grup hemen Allah'tan korkar gibi hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkmaya başladılar da "Rabbimiz. Savaşı üzerimize niye yazdın, bizi yakın bir zamana ertelesen olmaz mıydı?" dediler. De ki "Dünyanın metayı (geçici menfaati) azdır, ahiret ise muttakiler (korkup-sakınanlar) için daha hayırlıdır ve siz 'ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız.

4-Nisâ 78 : Her nerede olursanız olun ölüm sizi bulur, sarp ve sağlam kalelerde olsanız bile (ölüm size gelir). Onlara bir iyilik dokunsa "Bu Allah'tandır" (derler), bir kötülük gelince de "Bu sendendir" derler. De ki "Hepsi Allah'tandır." Bunlara ne oluyor ki hiçbir sözü anlamaya yanaşmıyorlar?

4-Nisâ 79 : Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da nefsendendir. Biz seni insanlara bir resul (bir elçi) olarak gönderdik, şahid olarak Allah yeter.

4-Nisâ 80 : Kim Resule itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, Biz seni onların üzerine bekçi-koruyucu göndermedik.

4-Nisâ 81 : (Sana) "Tamam-kabul" derler ama yanından ayrılınca onlardan bir kısmı geceleyin (gündüz) senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah (onların) geceleyin

kurduklarını yazıyor. Sen onlara aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

4-Nisâ 82 : Onlar hala Kur'an'ı gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o Allah'tan başkasının katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok çelişkiler (uyumsuz-tutarsız şeyler) bulurlardı.

4-Nisâ 83 : Kendilerine güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar. Oysa bunu Resule ve kendilerinden olan emir sahiblerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabilenler' onu (işin içyüzünü) bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki lutuf ve rahmeti olmasaydı, pek azınız hariç şeytana uyup giderdiniz.

4-Nisâ 84 : Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü-sorumlu tutulmayacaksın. Mü'minleri de hazırlayıp-teşvik et. Ola ki Allah (dilerse) küfredenlerin şiddet ve baskısını önler. Hiç şüphesiz ki Allah 'kahredici baskısıyla' daha zorlu, cezasıyla pek şiddetlidir.

4-Nisâ 85 : Kim iyi bir işe aracılık ederse, onun o işten kendisine bir hisse vardır. Kim de kötü bir işe aracılıkla aracılıkta bulunursa, onun da ondan kendisine bir pay vardır. Allah her şeyin üzerinde Mukit'tir (ihtiyaçları bilen, gözetip karşılığını verendir).

4-Nisâ 86 : Bir selamla selamlandığınızda, siz ondan daha güzeliyle selam verin ya da aynıyla karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyin hesabını yapandır.

4-Nisâ 87 : Allah, O'ndan başka ilah yoktur. Kendisinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

4-Nisâ 88 : Size ne oluyor ki münafıklar konusunda ikiye ayrıldınız? Oysa Allah, kazandıkları dolayısıyla onları tepe taklak etmiştir. Allah'ın (saptırıcılara izin verip) saptırdığını hidayete (doğru yola) erdirmek mi istiyorsunuz? Allah'ın saptırdığı (sapıklıkta bıraktığı) kimse için asla (doğruya) yol bulamazsın.

4-Nisâ 89 : Onlar kendilerinin küfre sapmaları gibi, sizin de küfre sapmanızı isterler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar siz onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yüz çevirirlerse onları yakalayın ve bulduğunuz yerde onları öldürün. Onlardan ne bir veli (dost), ne de bir yardımcı edinin.

4-Nisâ 90 : Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da ne sizinle, ne de kendi kavimleriyle savaşmaktan (kaçınarak)göğüslerini sıkıntı basıp (tarafsız olarak) size gelenler müstesnadır. Eğer Allah dileseydi onları size musallat kılardı da sizinle savaşırlardı. Artık onlar sizden uzak dururlar, sizinle savaşmazlar ve size barış teklif ederlerse, Allah sizin için onlar aleyhine bir yol vermemiştir.

4-Nisâ 91 : Diğerlerinin de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istediklerini göreceksiniz. (Ama) fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı dalarlar. Eğer sizden uzak durmazlar, barış teklif etmezler ve (sizden) ellerini çekmezlerse, onları tutun ve bulduğunuz yerde öldürün. İşte onların aleyhlerine size apaçık sultan (yol ve yetki) verdik.

4-Nisâ 92 : Bir mü'minin -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi olmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne

kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bu diyeti) başışlamaları müstesna. Eğer (öldürülen kişi) mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise bu durumda (sadece) mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise bu durumda ailesine verilecek bir diyet ve mü'min bir köle azad etmek gerekir. Bunları (diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) bulamayan kimse, Allah tarafından tevbesinin kabulü için kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 93 : Kim de bir mü'mini kasıtlı olarak öldürürse onun da cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazablanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır.

4-Nisâ 94 : Ey iman edenler, Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman (karşınızdakini) iyi anlayıp dinleyin. Size selam verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek "Sen mümin değilsin" demeyin. Allah katında çok ganimetler vardır. Önceden siz de böyle iken Allah size lutfetti, o halde iyi anlayıp dinleyin. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

4-Nisâ 95 : Mü'minlerden, özrü olmaksızın oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler elbetteki bir değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenleri derece bakımından oturanlardan üstün kılmıştır. Gerçi Allah hepsine güzelliği (cenneti) vadetmiştir ancak mücahitleri (cihad edenleri) oturanlara göre büyük bir ecirle-mükafatla üstün kılmıştır.

4-Nisâ 96 : (Onlara) Kendinden dereceler, başışlanma ve rahmet (vermiştir). Allah Gafur'dur (çok başışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 97 : Melekler, kendi nefislerine zulmedenlerin canlarını alırken "Ne iş üzere idiniz?" derler. Onlar "Biz, yeryüzünde mustaz'aflar (zayıf bırakılmışlar) idik" deyince (melekler de) "Onda hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yerleri cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir.

4-Nisâ 98 : Ancak erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan mustaz'aflar olup hiçbir çareye güç yetiremeyenler, (hicret için) hiçbir yol bulamayanlar müstesnadır.

4-Nisâ 99 : Umulur ki Allah bunları affeder. Allah Afüvv'dür (çok affedendir), Gafur'dur (çok başışlayandır).

4-Nisâ 100 : Her kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde (bir çok) bereketli yer ve genişlik bulur. Allah'a ve Resulüne hicret ederek evinden çıkan kimseye ölüm gelirse, onun ecrini-mükafatını vermek Allah'a aittir. Allah Gafur'dur (çok başışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 101 : Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kafirlerin size kötülük etmelerinden endişe ederseniz namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler sizin apaçık düşmanlarınızdır.

4-Nisâ 102 : İçlerinde olup onlara namazı kıldırduğında, onlardan bir grup sizinle birlikte dursun ve silahlarını da (yanlarına) alsınlar. Bunlar secdeye vardıklarında (diğer bir kısmı)

arkanızda olsunlar. Sonra o namaz kılmamış olan diğer kısım gelip seninle beraber kılsınlar ve ihtiyatlı bulunsunlar, silahlarını yanlarına alsınlar. Kafirler arzu ederler ki silahlarınızdan ve eşyanızdan bir gafil olsanız da size ani bir baskın yapsalar. Eğer yağmurdan zarar görecekseniz veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda bir vebal yoktur. Bununla beraber ihtiyatı (tedbiri) elden bırakmayın. Kuşkusuz Allah kafirlere alçaltıcı bir azab hazırlamıştır.

4-Nisâ 103 : Namazı bitirdiğinizde ayakta, otururken ve yan yatarken Allah'ı zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı gerektiği gibi kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır.

4-Nisâ 104 : (Düşmanınız olan) topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, şüphesiz onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Ancak siz onların umud etmediklerini, Allah'tan umuyorsunuz. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 105 : Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitab'ı hak olarak indirdik. (Sakın) hainlerin savunucusu olma.

4-Nisâ 106 : Ve Allah'tan mağfiret (bağışlanma) dile, gerçekten Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 107 : Kendi nefislerine ihanet edenleri savunma. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ilerlemiş (hainliği adet edinmiş) günahkarı sevmez.

4-Nisâ 108 : İnsanlardan gizlerler de, Allah'tan gizlemezler (gizlemeye gerek görmezler). Halbuki geceleyin O'nun razı olmayacağı sözü düzüp-kurarlar, O onlarla beraberdir. Allah (onların) yapmakta olduklarını kuşatandır.

4-Nisâ 109 : İşte siz öyle kimselersiniz ki dünya hayatında onları savunuyorsunuz. Ama kıyamet günü Allah'a karşı onları kim savunacak? Yahut onlara kim vekil olacak?

4-Nisâ 110 : Kim bir kötülük işler veya nefisine zulmedip sonra Allah'tan mağfiret (bağışlanma) dilerse, Allah'ı Gafur (çok bağışlayan) ve Rahim (rahmetiyle çok esirgeyen) olarak bulur.

4-Nisâ 111 : Kim bir günah kazanırsa, onu ancak kendi nefsi aleyhinde kazanmıştır. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 112 : Kim bir hata ya da günah kazanır da sonra bunu bir suçsuzla yüklerse, gerçekten o büyük bir bühtanı (iftirayı) ve apaçık bir günahı yüklenmiş olur.

4-Nisâ 113 : Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup seni saptırmaya kalkıştırdı. Onlar ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah sana Kitab'ı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın senin üzerindeki fazlı (lutfu ve ihsanı) çok büyüktür.

4-Nisâ 114 : Onların fısıldaşmalarının (gizlice söyleşmelerinin) çoğunda hayır yoktur. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki müstesna. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, Biz ona büyük bir

ecir-mükafat vereceğiz.

4-Nisâ 115 : Kim de kendisine 'dosdoğru yol' açık belli olduktan sonra Resule karşı çıkar ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir dönüş yeridir.

4-Nisâ 116 : Hiç şüphesiz Allah, kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanları ise dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, elbette o çok uzak bir dalalete (derin bir sapıklığa) düşmüş olur.

4-Nisâ 117 : Onlar, O'nu bırakıp da (bir takım) dişilere yalvarırlar. Aslında onlar inatçı şeytandan başkasına yalvarmıyorlar.

4-Nisâ 118 : Allah onu (şeytanı) lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi "Andolsun ki kullarından belli bir pay edineceğim".

4-Nisâ 119 : Onları mutlaka şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık (saçma) kuruntulara düşüreceğim. Onlara kesin olarak davalarının kulaklarını yarmalarını emredeceğim ve Allah'ın yaratışını (yaratılanların, yaratılış biçimini) değiştirmelerini de emredeceğim. Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı veli-dost edinirse, kuşkusuz o açık bir hüsrana uğramıştır.

4-Nisâ 120 : (Şeytan) onlara vaad ediyor ve onları (olmadık) kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara aldanıştan başka bir şey vadetmez.

4-Nisâ 121 : Onların barınma yerleri cehennemdir, ondan kaçacak bir yer de bulamayacaklardır.

4-Nisâ 122 : İman edip de salih amellerde bulunanlar, Biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere koyacağız. İşte bu, Allah'ın hak olan vaadidir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

4-Nisâ 123 : (Akibetiniz) ne sizin kuruntularınıza, ne de ehl-i kitabın kuruntularına (göredir). Kim bir kötülük yaparsa onun cezasını görür ve kendisi için Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcı bulamaz.

4-Nisâ 124 : Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar zerre kadar bile haksızlığa uğramayacaklardır.

4-Nisâ 125 : İhsan ederek (iyilik yaparak) kendini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in hanif (tevhidi) dinine uyandan, (yaşadığı) din bakımından daha güzel kim olabilir? Allah İbrahim'i (Kendisine dost) halil edinmiştir.

4-Nisâ 126 : Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah her şeyi (ilim ve kudretiyle) kuşatandır.

4-Nisâ 127 : Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) kendilerine yazılanı (haklarını veya mirasını) vermeyip, kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar ile yetimlere karşı adaletli davranmanız konusunda size Kitab'ta okunmakta olan ayetlerdir. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir.

4-Nisâ 128 : Eğer bir kadın kocasının geçimsizliğinden veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından endişe ederse, anlaşma yoluyla aralarını bulmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Ancak nefisler 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. (Nefsinize rağmen) eğer iyi davranır ve (haksızlıktan) sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

4-Nisâ 129 : Kadınlar arasında adaleti sağlamaya ne kadar uğraşsanız da buna g yetiremezsiniz. Oyleyse (birine) büsbütün eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de, öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve (gücünüz nisbetince haksızlıktan) sakınırsanız, şüphesiz ki Allah Gafur'dur (ok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 130 : Eğer birbirlerinden ayrılacak olurlarsa, Allah onların her birini geniş lutfuyla muhtaç bırakmaz. Allah Vasi'dir (lutfu ve rahmeti geniş vekildir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 131 : Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun ki Biz sizden önce kendilerine Kitab verilenlere ve sizlere "Allah'tan korkun" diye tavsiye ettik. Eğer küfre saparsanız, şüphesiz ki göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyaç olmayan zengindir), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

4-Nisâ 132 : Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

4-Nisâ 133 : Ey insanlar, (Allah) dilerse sizi giderir ve (yerinize) başkalarını getirir. Allah buna kadirdir (g yetirendir).

4-Nisâ 134 : Kim dünya sevabını (mükafatını ve yararını) isterse (bilsin ki) dünyanın da, ahiretin de sevabı Allah katındadır. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkıyla görendir).

4-Nisâ 135 : Ey iman edenler. Kendiniz, ana-babanız ve yakınlarınız aleyhinde de olsa Allah için şahidler olarak (hakka şahitlik ederek) adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsunlar Allah onlara (onları korumaya sizden) daha yakındır. Oyleyse hevalarınıza (nefsi isteklerinize) uyarak adaletten uzaklaşmayın. Eğer (şahitlikte sözü) eğip-büker ya da (hakka şahitlikten) yüz çevirirseniz, (biliniz ki) Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

4-Nisâ 136 : Ey iman edenler. Allah'a, Resulüne, Resulüne indirdiği Kitab'a ve bundan önce indirdiği Kitab'a iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, Kitab'larını, resullerini ve ahiret gününü inkar ederse, kuşkusuz sapıklığın en koyusuna (en derinine) düşmüş olur.

4-Nisâ 137 : İman edip sonra inkar edenleri sonra yine iman edip tekrar inkar edenleri sonra da inkarlarını arttıranları Allah ne bağışlayacak, ne de onları doğru yola iletacaktır.

4-Nisâ 138 : Münafıklara kendileri için elim-acıklı bir azab olduğunu müjdele.

4-Nisâ 139 : Onlar mü'minleri bırakıp kafirleri veliler-dostlar edinirler. İzzeti (kuvvet ve şerefi) onların yanında mı arıyorlar? Oysa izzet bütünüyle Allah'a aittir.

4-Nisâ 140 : O, size Kitab'ta "Allah'ın ayetlerine küfredildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde onlar bir başka söze dalıp-geçinceye kadar onlarla oturmayın yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye (bildirerek) indirdi. Allah elbette ki münafıkların ve kafirlerin hepsini cehennemde bir araya toplayacaktır.

4-Nisâ 141 : Onlar sizi gözetleyip-dururlar. Eğer size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Kafirlerle (zaferden) bir pay düştüğü zaman da onlara "(Mü'minlere destek vermeyip) size üstünlük sağlayarak, sizi müminlerden korumadık mı?" derler. Allah kıyamet günü aranızda hükmedecektir ve kafirler için mü'minler aleyhine asla yol vermeyecektir

4-Nisâ 142 : Gerçek şu ki münafıklar (kendilerince) Allah'ı aldatmaya kalkışır. Halbuki Allah (düzenlerini kendi) başlarına çevirmektedir. Onlar namaza kalktıkları zaman isteksizce (üşene üşene) kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı pek az anarlar.

4-Nisâ 143 : (İki) arada bocalayıp dururlar. Ne onlardan, ne de bunlardan (olurlar). Allah kimi saptırırsa (sapıklıkta bırakırsa) artık sen ona asla yol bulamazsın.

4-Nisâ 144 : Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler-dostlar edinmeyin. Allah'a kendi aleyhinizde apaçık bir delil vermek ister misiniz?

4-Nisâ 145 : Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı da bulamazsın.

4-Nisâ 146 : Ancak tevbe edenler, kendilerini ıslah edenler, Allah'a sınıksız sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar müstesnadır. İşte onlar mü'minlerle beraberdiler ve Allah mü'minlere büyük bir ecir-mükafat verecektir.

4-Nisâ 147 : Eğer şükreder ve iman ederseniz, Allah size niye azab etsin? Allah Şakir (şükürün karşılığını veren) ve Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

4-Nisâ 148 : Allah zulme uğrayanlar dışında, kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

4-Nisâ 149 : Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphesiz Allah (da sizi affedicidir) Afüvv'dür, Kadir'dir (her şeye güç yetirendir).

4-Nisâ 150 : Allah'ı ve resullerini inkar eden, Allah ile resullerinin arasını ayırmak isteyip "Bazısına inanırız, bazısını tanımıyoruz" diyen ve bu ikisi arasında bir yol tutturmak isteyenler

4-Nisâ 151 : İşte onlar gerçekten kafir olanlardır. Kafirlerle aşağılatıcı bir azab hazırlamışlardır.

4-Nisâ 152 : Allah ve resullerine iman edip onların hiç birini diğerinden ayırmayanlara, işte onlara ecirleri-mükafatları verilecektir. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

4-Nisâ 153 : Kitab ehli, senden kendilerine gökten bir kitab indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişler ve "Bize Allah'ı açıkça göster" demişlerdi. Böylece

zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Onları bundan dolayı da affettik ve Musa'ya apaçık bir hüccet (ispatlayıcı bir delil) verdik.

4-Nisâ 154 : Kesin söz vermeleri için Tur'u (dağı) üstlerine yükselttik de onlara "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara "Cumartesi gününde haddi aşmayın" da dedik. Kendilerinden kesin bir söz aldık.

4-Nisâ 155 : Ancak sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı küfre sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Doğrusu Allah, küfürleri sebebiyle ona (kalplerine) mühür vurmuştur. Pek azı dışında onlar inanmazlar.

4-Nisâ 156 : (Bir de) küfre sapmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük bühtanlar (iftiralar) söylemeleri

4-Nisâ 157 : Ve "Biz, Allah'ın Resülü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara öyle gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, (ondan yana) kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir (sağlam) bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.

4-Nisâ 158 : Bilakis Allah onu Kendine yükseltti. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 159 : Kitap ehlinde hiçbir kimse yoktur ki, ölmeden önce ona inanacak olmasın. Kıyamet gününde o da onlara şahitlik edecektir.

4-Nisâ 160 : Yahudilerin zalimlikleri ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alkoymaları nedeniyle kendilerine (önceleri) helal kılınmış temiz şeyleri onlara haram kıldık.

4-Nisâ 161 : Ondand nehyedildikleri (menedildikleri) halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırladık.

4-Nisâ 162 : Ancak onlardan ilimde derinleşenler ve mü'minler, sana indirilene ve sende önce indirilene inanırlar. (Onlardan) namazı kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar (var ya,) işte onlara büyük bir ecir-mükafat vereceğiz.

4-Nisâ 163 : Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a, ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.

4-Nisâ 164 : Ve sana daha önceden haberlerini anlattığımız resullerle, anlatmadığımız başka resullere de (vahyettik). Ve Allah, Musa ile de konuştu.

4-Nisâ 165 : Resuller müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olarak (gönderildi). Öyle ki resullerden sonra insanların Allah'a karşı (bahaneleri ve savunacak) delilleri olmasın. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 166 : Lakin Allah sana indirdiğine şahitlik eder ki, onu Kendi ilmiyle indirmiştir. Melekler de (buna) şahiddirler. Şahid olarak Allah yeter.

4-Nisâ 167 : Şüphesiz ki küfredenler ve Allah yolundan alıkoyanlar, gerçekten (haktan çok) uzak bir sapıklığa düşmüşlerdir.

4-Nisâ 168 : İnkâr edip zulmedenleri Allah bağışlayacak değildir, onları (doğru) bir yola da ileticek değildir.

4-Nisâ 169 : Onları ancak cehennem yoluna (ileticek ve) onlar orada ebedi olarak kalacaklardır. Bu Allah'a pek kolaydır.

4-Nisâ 170 : Ey insanlar, (bu) Resul size Rabbinizden hakla (gerçekle) geldi. Öyleyse (ona ve getirdiğine) iman edin, (bu) sizin için hayırlıdır. Eğer küfre saparsanız, şüphesiz ki göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

4-Nisâ 171 : Ey ehl-i kitab, dininizde taşkınlık etmeyin ve Allah hakkında (hak olan) gerçekten başkasını söylemeyin. Meryem oğlu İsa Mesih ancak Allah'ın resulü, O'nun Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve Kendinden bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve resullerine inanın, "Üçtür" demeyin ve kendi hayrınıza (yararınıza) olarak bundan vazgeçin. Allah ancak bir tek ilahdır. Çocuğu olmaktan münezzehtir (beridir ve çok yücedir). Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

4-Nisâ 172 : Mesih de, yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler de Allah'a kul olmaktan asla çekimser kalmazlar. Kim O'na kulluktan çekinir ve büyüklük taslarsa (bilmeli ki Allah) onların hepsini huzurunda toplayacaktır.

4-Nisâ 173 : İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise (Allah) onlara ecirlerini-mükafatlarını eksiksiz ödeyecek ve onlara Kendi fazlından da (lutuf ve ihsanından da) verecektir. (Kullukta) çekimser davrananları ve büyüklenenleri ise acıklı bir azabla azablandıracaktır. Onlar kendileri için Allah'tan başka bir veli (koruyucu bir dost) ve yardımcı da bulamayacaklardır.

4-Nisâ 174 : Ey insanlar, Rabbinizden size burhan (kesin bir kanıt) geldi ve size apaçık bir nur (olan Kur'an'ı) indirdik.

4-Nisâ 175 : Allah'a iman edenler ve O'na sınıksız sarılanlar, (Allah onları) Kendisinden olan bir rahmetin ve bir fazlın içine yerleştirecek ve onları Kendisine varan doğru bir yola yöneltip-iletecektir.

4-Nisâ 176 : Senden fetva isterler. De ki "Allah kelalenin (çocuksuz ve babasız olanın) mirasına ilişkin hükmü (şöyle) açıklar. Eğer çocuğu olmayan bir kimse (erkek kelale) ölür de onun bir kızkardeşi bulunursa bıraktığının yarısı onundur (kız kardeşinindir). Çocuğu olmayan kız kardeş (kadın kelale) ölürse, erkek kardeş ona (tamamen) varis olur. Eğer (erkek kelalenin) kız kardeşi iki ise geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (erkek veya kadın kelalenin mirasçıları) erkekler ve kız kardeşler ise bu durumda erkek için dışının iki payı vardır. Şaşırıp-sapmayasınız diye Allah size (böylece) açıklar. Şüphesiz ki Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

5-Mâide Suresi

5-Mâide 1 : Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal görmeksizin ve size okunacaklar hariç olmak üzere hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah dilediği hükmü verir.

5-Mâide 2 : Ey iman edenler. Allah'ın şearine (nişanelerine-alametlerine), haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid'i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah'ın cezası-azabı şiddetlidir.

5-Mâide 3 : Ölü, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, şiddetli bir darbe alarak (kesilmeksizin) ölmüş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış, yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -ki (henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır). Bugün küfre sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umud kesmişlerdir. Artık onlardan korkmayın, Ben'den korkun. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı beğendim. Kim aklıktan daralır da günaha eğilim göstermeksizin (bu haram saydıklarımızdan yemek zorunda kalırsa) Allah elbetteki Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

5-Mâide 4 : Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki "Bütün iyi ve temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretip-yetiştirdiğiniz avcı hayvanların yakaladıklarını da -üzerlerine Allah'ın adını anarak- yeyin. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

5-Mâide 5 : Bugün size iyi ve temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitab verilenlerin yiyeceği size helal, sizin de yiyeceğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) Kitab verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size helaldir. Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, onun ameli (yaptıkları) boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardandır.

5-Mâide 6 : Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da. Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin). Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara yaklaşmış da su bulamamışsanız, bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin de yüzlerinizi ve ellerinizi onunla meshedin. Allah size güçlük çıkarmak istemez ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Böylece şükredersiniz.

5-Mâide 7 : Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi kendisiyle bağımlı kıldığı misakını (verdiğiniz sözü) hatırlayın. Allah'tan korkup-sakının.

Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir.

5-Mâide 8 : Ey iman edenler, adaletli şahidler olarak Allah için hakkı ayakta tutanlar olun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet edin, takvaya en yakın olan odur. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

5-Mâide 9 : Allah iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vadetmiştir ki onlar için mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir-mükafat vardır.

5-Mâide 10 : Küfre sapanlar ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise onlar da cehennem ashabıdır-halkıdır.

5-Mâide 11 : Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya yeltenmişti de (Allah) onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan korkup-sakinin. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

5-Mâide 12 : Andolsun ki Allah İsrailoğullarından kesin-söz almıştı. Onların içinden (kendilerine) oniki güvenilir-gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara (demişti ki) "Gerçekten Ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, resullerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz elbette sizin kötülüklerinizi örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, dümdüz bir yolun ortasından sapmış olur."

5-Mâide 13 : Fakat sözlerini bozmaları nedeniyle onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler (anlamalarını tahrif ederler). Kendilerine hatırlatılan-öğretilen şeylerin çoğunu unuturlar. İçlerinden pek azı hariç onlardan sürekli ihanet görürsün. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz ki Allah muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) sever.

5-Mâide 14 : Ve "Biz hıristiyanlarız" diyenlerden de kesin söz almıştık. Onlar da kendilerine hatırlatılan-öğretilen şeylerin çoğunu unuttular. Biz de onların arasına kıyamete kadar sürecek kin ve düşmanlık soktuk. Allah yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir.

5-Mâide 15 : Ey Kitab ehli, Kitab'tan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan da geçiveren resulümüz-elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve mübin (apaçık) bir Kitab geldi.

5-Mâide 16 : Allah, rızasını arayıp-gözetenleri bununla selamet (kurtuluş) yollarına iletir. Onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır ve dosdoğru yola yöneltip-iletir.

5-Mâide 17 : Andolsun ki "Allah ancak Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler kafir olmuşlardır. De ki "Eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzünde olanların hepsini helak etmek isterse, Allah'tan kim (bunu önleyecek) bir şeye malik olabilir?" Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin mülkü Allah'ındır. O dilediğini yaratır ve Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

5-Mâide 18 : Yahudi ve hıristiyanlar "Biz Allah'ın çocukları ve sevgilileriyiz" dediler. De ki "Öyleyse sizi günahlarınızdan dolayı niye azablandırıyor? Hayır, siz de O'nun yarattıklarından birer insansınız. O dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Göklerin,

yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır."

5-Mâide 19 : Ey Kitab ehli, resullerin arası kesildiği bir dönemde "Bize müjdeci de, bir uyarıcı da gelmedi" demeyesiniz diye size gerçekleri apaçık anlatan Resul geldi. Artık müjdeci de, uyarıcı da gelmiştir. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

5-Mâide 20 : Hani Musa kavmine (şöyle) demişti "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. İcinizden peygamberler çıkardı, sizden (emir sahibi) yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi."

5-Mâide 21 : Ey kavmim, Allah'ın size yazdığı kutsal yere girin ve (gerisin geri) ardınıza dönmeyin yoksa hüsrana uğrayanlara dönmüş olursunuz.

5-Mâide 22 : Dediler ki "Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır. Onlar ordan çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarlarsa, biz de (oraya hemen) gireriz."

5-Mâide 23 : Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi "Onların üzerine kapıdan girin, ona (oradan) giderseniz, şüphesiz sizler galipsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz yalnızca Allah'a tevekkül edin" dedi.

5-Mâide 24 : Dediler ki "Ey Musa, onlar orada olduğu sürece biz hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burada oturacağız."

5-Mâide 25 : (Musa) "Rabbim, ben kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum (söz geçiremiyorum). Artık bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır" dedi.

5-Mâide 26 : (Allah) dedi ki "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde şaşkınca dönüp-dolaşacaklar. Sen de o fasıklar topluluğuna karşı üzülme."

5-Mâide 27 : Onlara Adem'in iki oğlunun haberini hakkıyla oku (anlat). Onlar (kendilerini isteklerine) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) demişti ki "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de şöyle dedi) "Allah ancak muttakilerden (korkup-sakınanlardan) kabul eder."

5-Mâide 28 : Eğer sen beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. (Çünkü) ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.

5-Mâide 29 : Ben isterim ki sen benim günahımı da, kendi günahını da yüklenip cehennemliklerden olasın. Zulmedenlerin cezası budur.

5-Mâide 30 : Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip, gerekli göstererek) kolaylaştırdı ve onu öldürdü. Böylece hüsrana uğrayanlardan oldu.

5-Mâide 31 : Derken Allah ona, yeri eşiyerek kardeşinin ölü cesedini nasıl örteceğini gösteren bir karga gönderdi. (Bunu görünce) "Bana yazıklar olsun. Kardeşimin ölü cesedini örtmek için bu kargadan daha mı aciz kaldım?" dedi. Artık o, pişmanlık duyanlardan olmuştu.

5-Mâide 32 : Bu nedenle İsrailoğullarına şunu yazdık ki "Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksızca) öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (kurtararak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur." Andolsun ki resullerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan birçoğu yine yeryüzünde (taşkınlık edip) aşırı gidenlerdir.

5-Mâide 33 : Allah'a ve resulüne karşı savaş açanların ve yeryüzünde fesada koşanların (bozgunculuğa çaba harcalayanların) cezası ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (buldukları) yerden sürülmeleridir. Bu onlar için dünyadaki zillettir (aşağılanmadır), ahirette ise onlar için büyük bir azab vardır.

5-Mâide 34 : Ancak sizin onlara güç yetirmenizden (kendilerini yakalamanızdan) önce tevbe edenler müstesnadır. Biliniz ki Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

5-Mâide 35 : Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakının ve O'na (O'nun rızasına yaklaşmaya) vesile arayın. O'nun yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.

5-Mâide 36 : Gerçek şu ki küfre sapanlar, yeryüzünde olanların hepsi ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için hepsini fideye verseler, onlardan asla kabul edilmez. Onlar için acıklı bir azab vardır.

5-Mâide 37 : Ateşten çıkmak isterler ama ondan çıkacak değillerdir. Onlar için sürekli bir azab vardır.

5-Mâide 38 : Hırsız erkek ve hırsız kadının yaptıklarına bir karşılık Allah'tan (hikmetli) bir ceza olmak üzere ellerini kesin. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

5-Mâide 39 : Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Allah gerçekten Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

5-Mâide 40 : Göklerin de, yerin de mülkünün Allah'a ait olduğunu bilmiyor musun? Dilediğine azab eder, dilediğini bağışlar. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

5-Mâide 41 : Ey Resul, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenler ile yahudilerden küfre koşanlar seni üzmesin. Onlar yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluğa kulak verenlerdir. Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler, "Size bu verilirse alın, verilmezse ondan kaçın" derler. Allah kimin fitnesini (fitneye düşmesini) isterse artık sen onun için Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini temizleyip-arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir rezillik (aşağılanma), ahirette de onlar için büyük bir azab vardır.

5-Mâide 42 : Onlar yalana kulak verirler ve haram yerler. Sana gelirlerse aralarında hükmet ya da onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir zarar veremezler. Aralarında hükmedersen de adaletle hükmet. Şüphesiz Allah adil olanları sever.

5-Mâide 43 : İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında dururken seni nasıl hakem yapıyorlar da ondan sonra da yüz çevirip-gidiyorlar? Onlar inanmış olanlar değildir.

5-Mâide 44 : Gerçek şu ki Tevrat'ı Biz indirdik. Onda hidayet ve nur vardır. Teslim olmuş peygamberler, yahudilere onunla hükmederlerdi. Rabbaniyun (kendilerini Rabbe adanmış zahidler) ve ahbar da (din bilginleri de) Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, Ben'den korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar kafir olanlardır.

5-Mâide 45 : Biz onda (Tevrat'ta), onların üzerine cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş yazdık. Yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu başıslarsa, kendisi için bir kefarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar zalim olanlardır.

5-Mâide 46 : Onların izinden Meryem oğlu İsa'yı önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona içinde hidayet ve nur olan, ellerindeki Tevrat'ı tasdik eden ve muttakiler (korkup-sakınanlar) için hidayet ve öğüt olan İncil'i verdik.

5-Mâide 47 : İncil ehli de Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar fasık olanlardır.

5-Mâide 48 : Sana da ellerinde kitabdan olanı doğrulamak ve onu korumak üzere bu kitabı hak ile indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların hevalarına (nefsi arzularına) uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı. Ancak size verdikleriyle sizi denemek istedi. O halde hayırlarda yarışınız. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir.

5-Mâide 49 : Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına (nefsi arzularına) uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşkırtıp-saptırmalarından sakın. Şayet (hükümden) yüz çevirirlerse bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onları musibete uğratmak istiyor. Gerçekten insanların bir çoğu fasıklardır (yoldan çıkanlardır).

5-Mâide 50 : Onlar hala cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Yakinen (kesin olarak) inanan bir topluluk için hükmü Allah'tan daha güzel olan kimdir?

5-Mâide 51 : Ey iman edenler. Yahudi ve hıristiyanları veliler-dostlar edinmeyin, onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

5-Mâide 52 : Kalplerinde hastalık olanların "Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz" diyerek onların arasına koştuklarını görürsün. Umulur ki Allah bir fetih ya da katından bir emir getirecek de, onlar nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır.

5-Mâide 53 : (O zaman) iman edenler de "Olanca güçleriyle sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır?" derler. Onların bütün amelleri (yapıp-ettikleri) boşa çıkmış böylece hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardan olmuşlardır.

5-Mâide 54 : Ey iman edenler. İçinizden kim dininden geri dönerse (irtidat ederse) Allah

(onların yerine) Kendisinin onları sevdiği, onların da Kendisini sevdiği, mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı izzetli ve şiddetli bir topluluk getirir. (Bunlar) Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu Allah'ın bir fazlıdır (lutuf ve ihsanıdır), onu dilediğine verir. Allah Vasi'dir (lutfu ve rahmeti geniş vekildir), Alim'dir (hakkiyle bilendir).

5-Mâide 55 : Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah, O'nun Resulü, rüku ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir.

5-Mâide 56 : Kim Allah'ı, O'nun Resulünü ve iman edenleri veli-dost edinirse, hiç şüphe yok ki galip gelecek olanlar Hizbullah'dır (Allah'ın taraftarlarıdır).

5-Mâide 57 : Ey iman edenler, sizden önce kendilerine Kitab verilenlerden dininizi alay ve oyun (konusu) edinenleri ve kafirleri veli-dost edinmeyin. Eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakinin.

5-Mâide 58 : Birbirinizi namaza çağırdığınızda onu alay ve oyun (konusu) edinirler. Bu (yaptıkları,) onların akıl erdirmeyen bir topluluk olmalarındandır.

5-Mâide 59 : De ki "Ey Kitab ehli. Sadece Allah'a, bize indirilene ve önceden indirilene inanmamız ve sizin çoğunuzun da fasıklar olmanız nedeniyle mi bizden hoşlanmıyorsunuz?"

5-Mâide 60 : De ki "Allah katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü size haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar, domuzlar ve tağuta kullar kıldığı (kimselerin durumudur). İşte bunlar, yer bakımından en kötü ve doğru yoldan en çok sapmış olanlardır."

5-Mâide 61 : Size geldiklerinde "İman ettik" derler. Oysa onlar (sizin yanınıza) küfürle girmişler ve yine onunla çıkmışlardır. Allah onların gizlemiş olduklarını hakkiyle bilendir.

5-Mâide 62 : Onlardan çoğunun günaha, düşmanlıkta ve haram yemede koşuşup-yarıştığını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür.

5-Mâide 63 : Rabbaniyun (kendilerini Rabbe adanmış zahidler) ve ahbar (din bilginleri) onları günah söylemelerinden ve haram yemelerinden sakındırmalı değil miydi? (Onların da) yapmakta oldukları ne kötüdür.

5-Mâide 64 : Yahudiler "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Söyledikleri söz sebebiyle onların elleri bağlansın ve lanete uğrasınlar. Bilakis O'nun elleri açıktır, nasıl dilerse öyle verir. Andolsun ki Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını (azgınca taşkınlıklarını) ve küfürlerini arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdük. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse, Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde fesada (bozgunculuğa) koşarlar. Allah ise fesadçıları (bozguncuları) sevmez.

5-Mâide 65 : Eğer Kitab ehli iman edip sakınsalardı elbette onların kötülüklerini örter ve onları (nimetlerle donatılmış) Naim cennetlerine koyardık.

5-Mâide 66 : Eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirilene uygulayıp-

ayakta tutsalardı elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde mutedil (aşırı olmayan) bir zümre vardır. Onlardan çoğunun yapmakta oldukları ise ne kötüdür.

5-Mâide 67 : Ey Resul, Rabbinden sana indirilene tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini yapmamış olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Allah hiç şüphesiz ki kafirler topluluğunu hidayete (doğru yola) erdirmez.

5-Mâide 68 : De ki "Ey Kitab ehli. Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirilene hakkıyla uygulamadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun ki Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını (azgınca taşkınlıklarını) ve küfürlerini arttıracaktır. Artık kafirler topluluğu için üzülme.

5-Mâide 69 : Gerçek şu ki iman edenler ile yahudiler, sabiiler ve hıristiyanlardan Allah'a ve ahiret gününe inanıp, salih amellerde bulunanlara korku yoktur, onlar (ahirette üzgün de) mahzun da olmayacaklardır.

5-Mâide 70 : Andolsun ki Biz İsrailoğullarından kesin söz almış ve onlara resuller göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir resul geldiyse, bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.

5-Mâide 71 : Bir fitne olmayacak sandılar da kör ve sağır kesildiler. Sonra Allah tevbelerini kabul etti. Sonra içlerinden bir çoğu (hakka karşı yine) kör ve sağır oldular. Allah yapmakta olduklarını hakkıyla görendir.

5-Mâide 72 : Andolsun ki "Allah, Meryemoğlu Mesih'tir" diyenler kafir olmuşlardır. Oysa Mesih demiştir ki "Ey İsrailoğulları. Benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Muhakkak ki O, Kendisine şirk koşana cenneti haram kılmıştır ve onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur."

5-Mâide 73 : Andolsun ki "Allah için üçüncüsüdür" diyenler de kafir olmuşlardır. Oysa tek bir ilah başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan küfredenlere mutlaka acıklı bir azab dokunacaktır.

5-Mâide 74 : Artık Allah'a tevbe edip, mağfiret (bağışlanma) istemiyecekler mi? Oysa Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

5-Mâide 75 : Meryem oğlu Mesih yalnızca bir resuldür. Ondan önce de resuller gelip geçmiştir. Onun annesi dosdoğru bir kadındır, ikisi de yemek yerlerdi. Bak, onlara ayetleri nasıl da açıklıyoruz? (Sonra yine) bak, onlar nasıl da yüz çeviriyorlar?

5-Mâide 76 : De ki "Size fayda ve zarar vermeye gücü yetmeyen, Allah'tan başka şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir)."

5-Mâide 77 : De ki "Ey Kitab ehli, dininizde haksız yere haddi aşmayın (aşırı gitmeyin). Daha önce hem kendi sapmış, hem de birçoklarını saptırmış ve doğru yoldan ayrılmış bir kavmin hevalarına (nefsi arzularına) uymayın."

5-Mâide 78 : İsrailoğullarından küfredenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu (lanet), isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir.

5-Mâide 79 : Yapmakta oldukları münkerlerden (çirkin işlerden) birbirlerini sakındırmıyorlardı. Yapmakta oldukları şey ne kötü idi.

5-Mâide 80 : Onlardan çoğunun küfre sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablanmıştır ve onlar azabda ebedi kalacaklardır.

5-Mâide 81 : Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene iman etselerdi, onları (küfre sapanları) dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fasık olanlardır.

5-Mâide 82 : Andolsun ki insanlardan iman edenlere en şiddetli düşman olarak yahudileri ve Allah'a şirk koşanları bulursun. Onlardan iman edenlere sevgi bakımından en yakın olanların da "Biz Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu (durumun sebebi), onların içinde keşişler ve rahibler olması ve onların büyüklük taslamamaları nedeniyledir.

5-Mâide 83 : Resule indirilene dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup taşığını görürsün. Derler ki "Rabbimiz inandık, bizi de şahidlerle birlikte yaz."

5-Mâide 84 : Hem Rabbimizin bizi salihler topluluğuna katmasını umarken ne diye Allah'a ve bize haktan gelene inanmayalım?

5-Mâide 85 : Böyle demeleri sebebiyle Allah onları altlarından ırmaklar akan cennetlerle mükafatlandırmıştır. Orada ebedi olarak kalacaklardır. İşte muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların) mükafatı budur.

5-Mâide 86 : İnkâr edip, ayetlerimizi yalanlayanlar da cehennem ashabıdır-halkıdır.

5-Mâide 87 : Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı iyi ve temiz şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez.

5-Mâide 88 : Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yeyin. Kendisine inandığınız Allah'tan korkup-sakinin.

5-Mâide 89 : Allah sizi sehven ve kasıtsız olarak söylediğiniz yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz. Ancak bilerek (kasıtlı) yaptığınız yeminlerinizden sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi azat etmektir. (Bunlara imkan) bulamayan (için) üç gün oruç (vardır). Yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffareti budur. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah size ayetlerini böyle açıklar ki şükredersiniz.

5-Mâide 90 : Ey iman edenler. İçki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Bunlardan kaçının ki felaha (kurtuluşa) eresiniz.

5-Mâide 91 : Gerçekten şeytan içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?

5-Mâide 92 : Allah'a itaat edin, Resule de itaat edin ve sakının. Eğer yüz çevirerseniz bilin

ki, elçimize düşen ancak apaçık tebliğdir.

5-Mâide 93 : İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakındıkları, iman ettikleri ve salih amellerde buldukları sonra korkup-sakındıkları ve iman ettikleri ve sonra (yine) korkup-sakındıkları ve ihsanda buldukları takdirde (önceden) yedikleri dolayısıyla bir günah-sorumluluk yoktur. Allah muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) sever.

5-Mâide 94 : Ey iman edenler. Allah gizlide kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği avdan bir şeyle (de olsa) sizi mutlaka dener. Artık kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acıklı bir azab vardır.

5-Mâide 95 : Ey iman edenler, ihramlı iken avı öldürmeyin. Sizden her kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, öldürdüğü o hayvanın benzeri bir ceza vardır ki Ka'be'ye ulaşmış bir kurbanlık olmak üzere buna içinizden adil iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak ya da onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tatmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim bu suçu tekrarlırsa Allah ondan intikamını alır. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), intikam sahibidir.

5-Mâide 96 : (Hac yolculuğunda) hem size hem de yolculara fayda olmak üzere deniz avı yapmak ve onu yemek size helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı size haram kılınmıştır. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun.

5-Mâide 97 : Allah, Beyt-i Haram (olan) Ka'be'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam etme-güvenle doğrulma yeri) kıldı. Haram ay'ı, kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa hepsini bildiğini ve Allah'ın gerçekten (Alim) herşeyi hakkıyla bilen olduğunu bilmeniz içindir.

5-Mâide 98 : Bilin ki Allah, cezası pek şiddetli olandır. Ve Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

5-Mâide 99 : Resulün üzerine düşen sadece tebliğdir. Allah açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da bilir.

5-Mâide 100 : De ki "Murdarın çokluğu (tuhaf bir şekilde) hoşuna gitse de, murdar (pis ve kötü) ile temiz bir olmaz." Ey ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.

5-Mâide 101 : Ey iman edenler, size açıklandığında hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Kur'an indirilirken (onları) sorarsanız size açıklanır. (Oysa açıklanıp-hükme bağlanmadığına göre) Allah onları affetti. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

5-Mâide 102 : Sizden önce bir topluluk onları (açıklanmayan şeyleri) sormuştu da, sonra (açıklanınca bunların gereğini yapmayıp) kafirler olmuşlardı.

5-Mâide 103 : Allah Bahiye'den, Saibe'den, Vasiyle'den ve Ham'dan hiçbirini (meşru) kılmamıştır. Ancak küfredenler, Allah'a karşı yalan düzüp-uyduruyorlar. Onların çoğu akıl erdirmez.

5-Mâide 104 : Onlara "Allah'ın indirdiğine ve resule gelin" denildiğinde "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (Peki,) ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete (doğru yola) gitmiyor idilerse?

5-Mâide 105 : Ey iman edenler, siz kendi nefislerinize (kendi durumunuza, kendi kulluğunuza) bakın. Siz doğru yola erişerseniz, sapan size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O size yaptıklarınızı haber verecektir.

5-Mâide 106 : Ey iman edenler. Sizden birinize ölüm gelip çatdığı zaman vasiyet anında aranızdan adaletli iki kişiyi veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi şahid tutun. Şayet (bunlardan) kuşkulananacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız ve onlar da "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz" diye Allah adına yemin ederler.

5-Mâide 107 : Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi onların yerine geçerler ve "Bizim şahadetimiz o ikisinin şahadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler.

5-Mâide 108 : Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına (çare olarak) daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin ve (emirlerini) dinleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

5-Mâide 109 : Allah resulleri toplayıp da "Size ne cevap verildi" dediği gün, onlar "Bizim bilgimiz yoktur, elbette ki gaybleri (görünmeyenleri) bilen ancak Sen'sin" derler.

5-Mâide 110 : Allah diyecektir ki "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim. Beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyor, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. Hani İsrailoğullarını (seni öldürmelerinden korumuş) engellemiştim. Kendilerine apaçık ayetler (mucizeler) getirdiğin zaman onlardan küfre sapanlar "Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir" demişlerdi.

5-Mâide 111 : Hani havarilere "Bana ve resulüme iman edin" diye vahyetmiştim, onlar da "İman ettik, Sen şahid ol ki biz müslümanlarız" demişlerdi.

5-Mâide 112 : Hani havariler "Ey Meryem oğlu İsa Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?" demişlerdi. O da "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkun" demişti.

5-Mâide 113 : (Havariler) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden (bunu bizzat görenlerden) olalım" demişlerdi.

5-Mâide 114 : Meryem oğlu İsa da "Allah'ım, Rabbimiz bize gökten bir sofraya indir ki bizim öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir ayet (onlar için bir mucize) olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık verenlerin en hayırlısı" demişti.

5-Mâide 115 : Allah demişti ki "Şüphesiz Ben bunu size indireceğim. Ancak bundan sonra sizden kim küfre saparsa, Ben onu gerçekten alemlerden hiç kimseyi azablandırmayacağım bir azabla azablandıracağım."

5-Mâide 116 : Allah "Ey Meryemoğlu İsa, insanlara Allah'ı bırakarak beni ve annemi iki ilah edinin diye sen mi söyledin?" dediğinde, (demişti ki) "Haşa, Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka Sen onu bilmişindir. Sen bende olanı bilirsin ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten gaybleri (görünmeyenleri) bilen ancak Sen'sin."

5-Mâide 117 : Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu) 'Benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahiddim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen her şeye şahid olansın.

5-Mâide 118 : Eğer onları azablandırırırsan, onlar Sen'in kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan şüphesiz ki Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan ancak Sen'sin.

5-Mâide 119 : Allah dedi ki "Bu (gün,) doğrulara doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlara içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı-hoşnut oldu, onlar da O'ndan razı-hoşnut olmuşlardır. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur."

5-Mâide 120 : Göklerin, yerin ve bunlarda bulunan herşeyin mülkü Allah'ındır. O, her şeye kadirdir (güç yetirendir).

6-En'âm Suresi

6-En'âm 1 : Hamd (şükür dolu övgü) gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Sonra da küfre sapmış olanlar, (yaratan) Rablerine (yaratılmışları) denk tutuyorlar.

6-En'âm 2 : Sizi çamurdan yaratan sonra bir ecel belirleyen O'dur. Tayin edilen belli bir ecel de (kıyamet zamanı da) O'nun katındadır. Siz yine de şüphe ediyorsunuz.

6-En'âm 3 : Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi ve açığınızı bilir, kazanmakta olduklarınızı da bilir.

6-En'âm 4 : Onlara Rablerinin ayetlerinden hiçbir ayet gelmemiştir ki, ondan yüz çevirmemiş olsunlar.

6-En'âm 5 : Kendilerine hak gelince onu hemen yalanlamışlardır. Fakat alaya aldıkları şeyin haberi (yakında) onlara gelecektir.

6-En'âm 6 : Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz yeryüzünde size vermediğimiz imkanları onlara vermiştik. Onların üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, ırmakları da altlarından akar yaptık. Ancak günahları nedeniyle Biz

onları helak ettik ve arkalarından başka bir nesil (inşa edip) oluşturduk.

6-En'âm 7 : Eğer sana kağıtta (olan) bir Kitap indirmiş olsaydık da ona elleriyle dokunsalardı yine de o kafirler "Muhakkak ki bu apaçık bir sihirdir" derlerdi.

6-En'âm 8 : Ona bir melek indirilmeli değil miydi? dediler. Eğer bir melek indirseydik elbette iş bitirilmiş olurdu da sonra kendilerine göz açtırılmazdı.

6-En'âm 9 : Eğer onu bir melek kılsaydık (elçiyi meleklerden gönderseydik), onu bir erkek (suretinde) yapardık da düşükleri şüpheyeye onları yine düşürürdük.

6-En'âm 10 : Andolsun ki senden önce de resullerle alay edilmişti. Fakat alaya aldıkları şey içlerinden alay edenleri çepeçevre kuşatıverdi.

6-En'âm 11 : De ki "Yeryüzünde gezip dolaşın sonra da yalanlayanların sonu nasıl olmuş bir görün."

6-En'âm 12 : De ki "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki "Allah'ındır." O, rahmeti Kendi üzerine yazmıştır. Sizi kendisinde kuşku olmayan kıyamet gününde tartışmasız toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar (bu gerçeklere) inanmazlar.

6-En'âm 13 : Gecede ve gündüzde barınan her şey O'nundur. O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

6-En'âm 14 : De ki "O gökleri ve yeri yaratırken ve O besleyip beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki "Bana gerçekten müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma (denildi)."

6-En'âm 15 : De ki "Ben Rabbime isyan edersem, büyük günün azabından korkarım."

6-En'âm 16 : O gün, kim ondan (azabdan) döndürülür-uzak tutulursa, şüphesiz o esirgenmiş-rahmete ermiştir. İşte apaçık kurtuluş budur.

6-En'âm 17 : Şayet Allah sana bir zarar dokunduracak olursa, O'ndan başka bunu giderecek yoktur. Sana bir hayır (iyilik) dokunduracak olursa (bunu da geri alacak yoktur). Çünkü O her şeye (istisnasız) kadirdir (güç yetirendir).

6-En'âm 18 : O, kulları üzerinde kahredici (mutlak egemen ve hükmedici) olandır. O Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

6-En'âm 19 : De ki "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki "(En yüce şahid olan) Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Bu Kur'an bana kendisiyle sizi ve ulaştığı herkesi uyarıp-korkutmam için vahyolundu. Siz Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğu şahidlik mi ediyorsunuz?" De ki "Ben (buna) şahitlik etmem." De ki "O ancak bir tek ilahdır ve ben sizin şirk koştuğunuzdan kesinlikle uzağım."

6-En'âm 20 : Kendilerine Kitab verdiklerimiz, onu (peygamberi) öz oğullarını tanır gibi tanır. Nefislerini (kendilerini) hüsrana uğratanlar, işte onlar (bu peygambere) inanmazlar.

6-En'âm 21 : Allah'a karşı yalan düzüp uydurandan veya O'nun ayetlerini yalan sayandan daha zalim kimdir? Hiç şüphe yok ki zalimler felaha (kurtuluşa) eremezler.

6-En'âm 22 : O gün onların hepsini toplayacağız. Sonra şirk koşanlara "Hani nerede Allah'ın ortakları olduklarını sandıklarınız?" diyeceğiz.

6-En'âm 23 : Sonra onların "Rabbimiz olan Allah'a andolsun ki, biz müşriklerden değildik" demelerinden başka bir fitneleri (yalan mazeretleri) olmadı.

6-En'âm 24 : Bak kendi nefislerine karşı nasıl yalan söylediler ve düzmekte oldukları da kendilerinden nasıl kaybolup gitti.

6-En'âm 25 : Onlardan (küfrettikleri halde) seni dinleyenler de vardır. Oysa Biz onu anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar her ayeti (mucizeyi) görseler bile yine ona inanmazlar. Hatta sana geldiklerinde seninle tartışırlar. O küfretmekte olanlar "Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir" derler.

6-En'âm 26 : Onlar, hem bundan (insanları engelleyip) alıkoyarlar, hem de kendileri kaçarlar. Onlar sadece kendilerini helake sürüklerler ama farkında değildirler.

6-En'âm 27 : Onların ateşin üzerinde durduruldukları zaman "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık" dediklerini bir görsen.

6-En'âm 28 : Hayır, önceden saklı tuttıkları (gizledikleri inkar nedenleri) kendilerine açıklandı. Eğer geri çevrilselerdi, kendilerine yasaklanan şeylere (bu nedenlerle) yine döneceklerdir. Çünkü onlar gerçekten yalancılardır.

6-En'âm 29 : Onlar dediler ki "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ve bizler diriltilecekler değiliz."

6-En'âm 30 : Rablerinin karşısında durdurulduklarında onları bir görsen. (Rableri onlara) "Bu gerçek değil miymiş?" deyince onlar "Rabbimiz hakkı için evet (gerçek)" derler. (Allah) "Öyleyse inkar etmeniz nedeniyle azabı tadın" buyurur.

6-En'âm 31 : Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. Nihayet saat (kıyamet günü) ansızın onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek "Onda (dünyada) yaptığımız eksiklerden-hatalardan dolayı yazıklar olsun bize" derler. Dikkat edin, o yüklendikleri şeyler ne kötüdür.

6-En'âm 32 : Dünya hayatı (inanmayanlar için) bir oyun ve oyalanmadan başka bir şey değildir. Muttakiler (korkup-sakınanlar) için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

6-En'âm 33 : Onların söylediklerinin seni gerçekten üzmemekte olduğunu biliyoruz. Aslında onlar seni yalanlamıyorlar. Lakin o zalimler açıkça Allah'ın ayetleriyle mücadele (inkar) ediyorlar.

6-En'âm 34 : Andolsun ki senden önce de resuller yalanlanmıştı. Onlara yardımımız

gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete uğratıldıkları şeye sabrettiler. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek yoktur. Andolsun ki gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi.

6-En'âm 35 : Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir delik (tünel) açmaya veya göğe bir merdiven bulmaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi, onların hepsini hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma.

6-En'âm 36 : Ancak (daveti samimiyetle) dinleyenler icabet eder. Ölülere gelince onları da Allah diriltir. Sonra O'na döndürülürler.

6-En'âm 37 : Ona Rabbinden bir ayet indirilmeli değil miydi? dediler. De ki "Şüphesiz Allah, ayet indirmeye kadirdir (güç yetirendir)." Fakat onların çoğu (zaten Kur'an'la indirilmiş olduğunu) bilmezler.

6-En'âm 38 : Yerde debelenen hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki sizin gibi ümmetler olmasın. Biz o Kitab'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık sonra onlar Rablerine getirilip-toplanacaklardır.

6-En'âm 39 : Bizim ayetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içinde kalmış sağırlardır, dilsizlerdir. Allah kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde tutar.

6-En'âm 40 : De ki "Bana (görüşünüzü) söyler misiniz? Eğer size Allah'ın azabı gelirse ya da saat (kıyamet vakti) gelip çatarsa, Allah'tan başkasını mı çağıracaksınız? Eğer sadıklar (doğru sözlüler) iseniz (cevap verin)."

6-En'âm 41 : Hayır, yalnızca O'nu çağırırsanız. (O da) dilerse kendisini çağırdığınız şeyi açar (giderir) ve şirk koşmakta olduğunuz şeyleri unutursunuz.

6-En'âm 42 : Andolsun ki senden önceki ümmetlere de peygamberler gönderdik. Bize yalvarınsınlar diye onları şiddetli darlık (yoksulluk) ve sıkıntılara uğrattık.

6-En'âm 43 : Onlara (indirdiğimiz) darlık-sıkıntı geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan da onlara yapmakta olduklarını çekici-süslü gösterdi.

6-En'âm 44 : Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, onların üzerlerine (dünya metaından) her şeyin kapılarını açtık. Sonunda kendilerine verilen şeylerle sevinip-şimarınca onları apansız yakalayiverdik. Artık onlar bütün ümidlerini (bir anda) yitirdiler.

6-En'âm 45 : Böylece zulmeden topluluğun kökü kesildi. Hamd (şükür dolu övgü) alemlerin Rabbi olan Allah'adır.

6-En'âm 46 : De ki "Bana (görüşünüzü) söyler misiniz? Eğer Allah sizin işitmenizi ve görmenizi alıverirse ve kalplerinizin üzerine de bir mühür vurursa, Allah'tan başka onları size getirebilecek ilah kimdir?" Bak ayetleri (çeşitli misallerle) nasıl açıklıyoruz da sonra onlar (yine) yüz çeviriyorlar.

6-En'âm 47 : De ki "Bana (düşünüp) söyler misiniz? Size Allah'ın azabı ansızın ya da açıktan açığa gelirse, zalim toplumdaki başkası mı helak olacak?"

6-En'âm 48 : Biz elçileri müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olarak göndeririz. Artık kim iman ederse ve (halini-davranışlarını) düzeltirse onlara korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

6-En'âm 49 : Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, fıska sapmalarından dolayı onlara azab dokunacaktır.

6-En'âm 50 : De ki "Size Allah'ın hazineleri benim yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve size bir meleşim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyuyorum." De ki "Kör olanla gören hiç bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?"

6-En'âm 51 : Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları onunla uyar. Onların O'ndan başka ne veli'leri vardır, ne de şefaathçileri. (Bunu anlayıp-iman edenler) böylece korkup-sakınırlar.

6-En'âm 52 : Sabah akşam Rabblarına vechini (Zatını-rızasını) dileyerek dua edenleri (fakir ve yoksulları yanından) kovma. Onların hesabından senin üzerinde hiçbir şey (sorumluluk yoktur), senin hesabından da onlara hiçbir şey (sorumluluk) yoktur. Onları yanından kovaladığın takdirde zalimlerden olursun.

6-En'âm 53 : Biz böylece onların bir kısmını bir kısmıyla deneyip-imtihan ettik ki "Allah içimizden bunlara mı (bu fakir ve yoksullara mı hidayeti layık gördü) lutufta bulundu?" desinler. Allah şükredenleri daha iyi bilen değil midir?

6-En'âm 54 : Ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde onlara de ki "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti Kendi üzerine yazdı. İçinizden kim bir cehalet sonucu (bilmeyerek) bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse kuşku yok ki O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir)."

6-En'âm 55 : Mücrimlerin (suçlu-günahkarların) yolu apaçık ortaya çıksın diye ayetlerimizi işte böyle açıklamaktayız.

6-En'âm 56 : De ki "Sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmak bana yasaklandı." De ki "Ben sizin hevalarınıza (keyfi arzularınıza) uymam. (Eğer uyarsam) sapıtmış olur ve hidayete erenlerden (doğru yolda gidenlerden) olmamış olurum."

6-En'âm 57 : De ki "Ben gerçekten Rabbinden bir hüccet (kesin bir belge) üzereyim, siz ise onu yalanladınız. Sizin kendisinde acele ettiğiniz şey (acele istediğiniz azab) benim yanımda değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O hakkı haber verir ve O ayırd edenlerin en hayırlısıdır."

6-En'âm 58 : De ki "Kendisinde acele ettiğiniz (acele istediğiniz) şey benim yanımda (benim yetkimde) olsaydı, benimle aranızdaki iş elbette bitmiş olurdu. Allah zulmedenleri en iyi bilendir."

6-En'âm 59 : Gaybın (görülüp-bilinmeyen) anahtarları O'nun katındadır, O'ndan başka hiç kimse onu bilmez. O karada ve denizde olanları bilir. O'nun ilmi dışında bir yaprak

dahi düşmez. Yerin karanlıkları içindeki tek bir tane, yaş ve kuru her ne varsa (hepsi) mübin (apaçık) bir Kitab'tadır.

6-En'âm 60 : Sizi geceleyin öldüren (ruhu kabzedip-canı alıkoyan), gündüzün ne yaptıklarınızı bilen sonra belirlenmiş ecel tamamlanincaya kadar onda sizi (uyandırıp) dirilten O'dur. Sonunda da dönüşünüz ancak O'nadır. Sonra bütün yaptıklarınızı size O haber verecektir.

6-En'âm 61 : O, kulları üzerinde kahredici (mutlak egemen ve hükmedici) olandır. Size koruyucular gönderir. Nihayet birinize ölüm geldi mi elçilerimiz onun canını alırlar. Onlar vazifede kusur etmezler.

6-En'âm 62 : Sonra da gerçek mevlalarına (sahiblerine) döndürülürler. Haberiniz olsun ki hüküm yalnızca O'nundur ve O Hasib'dir (hesap görenlerin en süratli olanıdır).

6-En'âm 63 : De ki "Siz gizliden gizliye 'Andolsun bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden oluruz' diye O'na yalvararak dua ettiğinizde, sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır?"

6-En'âm 64 : De ki "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine şirk koşarsınız."

6-En'âm 65 : De ki "O, size üstünüzden ya da ayaklarınızın altından azab göndermeye veya sizi parça parça birbirinize kırdırıp, kiminizin şiddetini kiminize taddırmaya kadirdir (güç yetirendir)." Bak, iyice anlayıp-kavramaları için ayetlerimizi nasıl açıklamaktayız?

6-En'âm 66 : O (Kur'an) apaçık hak iken, senin kavmin onu yalanladı. De ki "Ben sizin üzerinize vekil değilim."

6-En'âm 67 : (Verdiğimiz) her haber için müstakar (kararlaştırılmış bir zaman) vardır. (Yakında) siz de bileceksiniz.

6-En'âm 68 : Ayetlerimiz konusunda 'alaylı-batıl tartışmalara' dalanları gördüğünde, onlar bir başka söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir-uzaklaş. Şeytan sana unutturacak olursa, hatırladıktan sonra artık zulmeden toplulukla beraber oturma.

6-En'âm 69 : Korkup-sakınanlara onların (batıl tartışmalara dalanların) hesabından herhangi bir şey (sorumluluk) yoktur. Ancak (bu) bir zikirdir-hatırlatmadır ki (anlayıp-iman edenler) böylece korkup-sakinirlar.

6-En'âm 70 : Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatının kendilerini aldattığı kimseleri bırak. Onunla (Kur'an'la) öğüt ver ki bir nefis kendi kazandıklarıyla helake düşmesin (çünkü) onun Allah'tan başka ne bir velisi, ne de bir şefaatchisi vardır. Her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır. Küfre saptıklarından dolayı onlar için kaynar bir içki ve elim-acıklı bir azab vardır.

6-En'âm 71 : De ki "Allah'ı bırakıp da bize fayda veya zarar vermeyen şeylere mi yalvaralım? Allah bizi doğru yola kavuşturduktan sonra (sapalım da) arkadaşları "Bize gel" diye doğru yola çağırırken, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşp şeytanların ayartarak

uçuruma çektikleri kimse gibi gerisin geri mi döndürülelim?" De ki "Allah'ın hidayeti, doğru yolun (hidayetin) ta kendisidir. Bize alemlerin Rabbine teslim olmamız emrolundu."

6-En'âm 72 : Bir de "Namazı kılın ve O'ndan korkup-sakının (diye de emrolunduk)." Huzurunda toplanacağınız O'dur.

6-En'âm 73 : O, gökleri ve yeri hak (adil ve gerçek) olarak yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün (her şey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün mülk (bütün tasarrufuyla sadece) O'nundur. O gaybı da (görünmeyeni de), görüneni de bilendir. O Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

6-En'âm 74 : Hani İbrahim, babası Azer'e (şöyle) demişti "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum."

6-En'âm 75 : Böylece İbrahim'e yakinen (kesin olarak) inananlardan olması için göklerin ve yerin melekutunu (hükümranlığını) gösteriyorduk.

6-En'âm 76 : Gece (karanlığı) onu kaplayınca bir gezegen görmüş ve (kavminden duyduklarına binaen) demişti ki "Bu benim Rabbim?" Fakat (gezegen-yıldız) batıp-kaybolunca "Ben batıp-kaybolanları sevmem" demişti.

6-En'âm 77 : Ay'ı (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce "Bu benim Rabbim?" demiş fakat o da batıp-kayboluverince "Andolsun eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olurum" demişti.

6-En'âm 78 : Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce "İşte bu benim Rabbim, bu daha büyük" demişti. Ama o da batıp-kayboluverince kavmine demişti ki "Ey kavmim, ben sizin (Allah'a) şirk koştüğünüz şeylerden uzağım."

6-En'âm 79 : Gerçek şu ki ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim.

6-En'âm 80 : Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girişti. Dedi ki "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı giriyorsunuz? Ben sizin O'na şirk koştuklarınızdan korkmuyorum ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Yine de düşünüp-öğüt almayacak mısınız?"

6-En'âm 81 : "Hem siz, O'nun kendileri hakkında hiçbir burhan (ispatlayıcı delil) indirmedikleri şeyleri Allah'a ortak koştuktan korkmuyorken, ben sizin şirk koştuklarınızdan nasıl korkarım? Şimdi biliyorsanız (söyleyin), iki gruptan hangisi güven içinde olmaya daha layıktır."

6-En'âm 82 : İman edenler ve imanlarına zulüm katmayanlar, işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete (doğru yola) ermiş olanlardır.

6-En'âm 83 : İşte bu (hak sözler) kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz hüccetimizdir (ispatlı-delillerimizdir). Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz ki Rabbin Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

6-En'âm 84 : Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete (doğru yola)

eriştirdik. Bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. İşte Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) böyle mükafatlandırırız.

6-En'âm 85 : Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik). Onların hepsi salihlerdendir.

6-En'âm 86 : İsmail'i, Elyesa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık.

6-En'âm 87 : Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden de (bazılarını bunlara kattık), onları seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik.

6-En'âm 88 : Bu Allah'ın hidayetidir, kullarından dilediğini bununla hidayete (doğru yola) eriştirir. Onlar da şirk koşsalardı, (onların da) bütün amelleri boşa giderdi.

6-En'âm 89 : Onlar kendilerine Kitab, hüküm (hikmet) ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer onlar şimdi bunları (bu İlahi lutufları) tanımayıp-küfre sapıyorlarsa, andolsun ki Biz buna (İlahi lutfu karşı) küfre sapmayan bir topluluğu vekil kılmışızdır.

6-En'âm 90 : İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır, sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an) alemler için öğüt ve hatırlatmadır."

6-En'âm 91 : Onlar "Allah beşere hiçbir şey indirmemiştir" demekle, Allah'ı şanına yaraşır şekilde tanıyamadılar. De ki "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kağıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz Kitab'ı kim indirdi? (Bununla) Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki "Allah (indirmiştir)." Sonra da onları bırak, içine daldıkları sapıklıkta oyalanıp-dursunlar.

6-En'âm 92 : İşte bu (Kur'an, önlerinde) ellerinde olanı doğrulayıcı ve şehirler anası (Mekke) ile çevresindekilerini uyarıp-korkutman için indirdiğimiz mübarek bir Kitab'tır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle koruyarak) kılmaya devam ederler.

6-En'âm 93 : Allah'a karşı yalan uydurandan veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana vahy geldi" diyenden ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak "(Haydi, gücünüz yetiyorsa) kendinizi-canlarınızı (bu yakalanıştan) çıkarıp-kurtarın. Bugün Allah'a karşı haksız şeyler söylediğinizden ve O'nun ayetlerine karşı büyüklenmenizden dolayı alçaltıcı bir azabla ceza-karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen.

6-En'âm 94 : Andolsun ki sizi ilk defa yarattığımız gibi yalın (çıplak) olarak teker teker huzurumuza geldiniz, size (dünyada) verdiğimiz herşeyi de arkanızda bıraktınız. İcinizden (Allah'a) ortaklar olduklarını sandığınız şefaatchilerinizi de yanınızda görmüyoruz. Andolsun ki aranızdaki bütün bağlar artık kopmuş, güvenip-ortak sandıklarınız sizden kaybolup gitmiştir.

6-En'âm 95 : Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz Allah'tır. O, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. İşte Allah budur. O halde nasıl olur da (haktan sapıklığa) çevrilip-dönüyorsunuz?

6-En'âm 96 : O, sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme zamanı), güneş ve ay'ı bir hesap kıldı. İşte bunlar Aziz (üstün ve güçlü olan), Alim (herşeyi hakkıyla bilen) Allah'ın takdiridir.

6-En'âm 97 : O, karanın ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulmanız için size yıldızları yaratandır. Bilen bir kavim-topluluk için Biz ayetleri geniş geniş (yeterince) açıkladık.

6-En'âm 98 : O, sizi tek bir nefisten yaratandır. (Sizin için) bir karar yeri, bir de emanet yeri vardır. Anlayıp-kavrayabilen bir topluluk için ayetleri ayrıntılı bir şekilde açıkladık.

6-En'âm 99 : O, gökten su indirendir. Onunla her şeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan da birbiri üstüne bindirilmiş taneler, hurma ağacının tomurcuğundan sarkmış salkımlar, birbirine benzeyen ve benzemeyen (ürünlerden), üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler yapıp-çıkıyoruz. Bunlar ilk meyvelendikleri zaman bu meyvelerinin olgunlaşmasına bakın (dikkatle izleyip-düşünün). Hiç şüphesiz ki inanan bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır.

6-En'âm 100 : Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları da O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. Haşa. O (sübhandır) onların ileri sürdüğü vasıflardan münezzehtir ve yücedir.

6-En'âm 101 : Gökleri ve yeri (önceden bir örneği ve benzeri yokken) yoktan yaratandır. O'nun (bir benzeri) bir eşi yokken, nasıl çocuğu olabilir? Her şeyi O yaratmıştır. O her şeyi hakkıyla bilendir.

6-En'âm 102 : İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir.

6-En'âm 103 : (Dünya hayatında) gözler O'nu (idrak edip) göremez, O ise bütün gözleri görür. O Latif'tir (kullarına karşı çok ince-hassas ve lutfedicidir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

6-En'âm 104 : (Onlara de ki) "Gerçekten size Rabbinizden basiretler (görme yetisi ve görülecek şeyler) gelmiştir. Artık kim (hakkı) görürse kendi lehine, kim de kör olursa kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde bir bekçi (gözetleyip-koruyucu) değilim."

6-En'âm 105 : İşte Biz ayetleri çeşitli biçimlerde böyle açıklıyoruz. Onlar sana "Sen (bir beşerden) okuyup-ders almışsın" deseler de Biz bilen bir topluluğa (böyle olmadığını) onu beyan etmiş (açıklamış) olalım.

6-En'âm 106 : Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Müşriklerden de yüz çevir.

6-En'âm 107 : Eğer Allah dileseydi onlar şirk koşmazlardı. Biz seni onlar üzerinde bir bekçi (gözetip-koruyucu) kılmadık ve sen onlar üzerinde bir vekil de değilsin.

6-En'âm 108 : (Onların) Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına sövmeyin sonra onlar da haddi aşarak bilmeksizin Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptıkları işi böyle süslü-cazip gösterdik. Sonunda dönüşleri Rablerinedir. O, onlara ne yaptıklarını haber verecektir.

6-En'âm 109 : Onlar kendilerine bir ayet (mucize) gelirse, kesin olarak ona inanacaklarına dair olanca güçleriyle Allah'a yemin ettiler. De ki "Ayetler ancak Allah katındadır". Onlara (indirdiklerimizin beyanı veya başka ayetler) gelse de yine (çoğunlukla) inanmayacaklarının farkında değil misiniz?

6-En'âm 110 : Biz onların (inen ayetlerimizi bilerek inkar edenlerin) kalplerini ve gözlerini tersine çeviririz de, onları (mucizeyi görseler de) ilkin inanmadıkları gibi tuğyanları (azgınca taşkınlıkları) içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız.

6-En'âm 111 : Eğer Biz onlara melekleri indirseydik, ölümler kendileriyle konuşsaydı ve her şeyi karşılıklarına toplasaydık, Allah dilemedikçe onlar yine de inanacak değillerdi. Fakat onların çoğu (bunu) bilmez.

6-En'âm 112 : Böylece Biz her peygambere, insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Bunlar birbirini aldatmak için cazip-süslü sözlerle vesvese verirler. Rabbin dileyseydi (müstehak görüp-izin vermeseydi) bunu yapamazlardı. Artık onları uydurdukları (iftiralar) ile başbaşa bırak.

6-En'âm 113 : Bir de ahirete inanmayanların kalpleri ona meyletsin de ondan (cazip ve süslü sözlerden) hoşlansınlar ve işledikleri kötülükleri işlemeye devam etsinler (diye).

6-En'âm 114 : (De ki) Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitab'ı mufassal (ayrı ayrı açıklanmış) olarak indirmiştir. Kendilerine Kitab verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmektedirler. Şu halde sakın kuşkuya kapılanlardan olma.

6-En'âm 115 : Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

6-En'âm 116 : Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar sadece zanna uyarlar ve onlar ancak (zan ve tahminle) yalan söylerler.

6-En'âm 117 : Şüphesiz ki Rabbin Kendi yolundan sapanları (herkesten) daha iyi bilendir. O dosdoğru yolda olanları da (çoğunluktan) daha iyi bilendir.

6-En'âm 118 : Eğer O'nun ayetlerine inanıyorsanız, üzerine yalnızca Allah'ın adı anılanlardan yeyin.

6-En'âm 119 : Allah size kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, size ne oluyor ki üzerine Allah'ın adı anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten bir çokları hiçbir ilim olmaksızın kendi hevalarıyla (keyfi görüşleriyle kimilerini) saptırıyorlar. Şüphesiz ki senin Rabbin, haddi aşanları en iyi bilendir.

6-En'âm 120 : Günahın açığını da gizlisini de terkedin. Çünkü günah kazananlar,

kazandıkları nedeniyle ceza göreceklendir.

6-En'âm 121 : Üzerine Allah'ın adı anılmayanlardan yemeyin. Çünkü bu bir fisk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçek şu ki şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına telkinlerde (gizli çağrılarda) bulunurlar. Onlara uyarsanız, şüphesiz siz de müşrikler olursunuz.

6-En'âm 122 : Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve ona insanlar içinde yürümesi için bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamayanın durumu gibi midir? İşte böyle (olmasına rağmen) kafirlere yapmakta oldukları süslü ve çekici gösterilmiştir.

6-En'âm 123 : Böylece Biz -orada hileli düzenler kursunlar diye- her ülkenin önde gelenlerini oranın mücrimleri (suçlu günahkarları) kıldık. Oysa onlar, hileli düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun farkına varmazlar.

6-En'âm 124 : Onlara bir ayet geldiği zaman "Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar biz kesinlikle inanmayacağız" derler. Allah, elçiliği nereye vereceğini daha iyi bilir. Mücrimlere (suçlu günahkarlara) kurdukları hileli düzenleri nedeniyle Allah katından bir zillet ve şiddetli bir azab erişecektir.

6-En'âm 125 : Allah kimi hidayete (doğru yola) eriştirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar. Kimi de saptırmak isterse, onun göğsünü -sanki göğe yükseliyormuş gibi- dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle murdarlık (pislik) çökertir.

6-En'âm 126 : İşte bu Rabbinin dosdoğru olan yoludur. Biz hatırlayıp-öğüt alan bir topluluk için ayetleri geniş (ayrıntılı) bir şekilde açıkladık.

6-En'âm 127 : Onlar için Rableri katında selamet (barış ve esenlik) yurdu vardır. Yaptıkları iyi amellerden dolayı Allah onların velisidir.

6-En'âm 128 : Onların hepsini toplayacağı gün "Ey cin topluluğu, insanlardan çoğunu ayartıp-yoldan çıkardınız" (diyecek). İnsanlardan onların dostları olanlar ise "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandık ve bizim için takdir ettiğin ecelimize ulaştık" derler. (Allah) diyecek ki "Allah'ın dilediği hariç olmak üzere içinde ebedi kalacağınız konaklama yeriniz ateştir." Şüphesiz Rabbin Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

6-En'âm 129 : Böylece Biz kazandıkları (günahlar) nedeniyle zalimlerin bir kısmını bir kısmının peşine takar (dost ederiz).

6-En'âm 130 : Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi anlatan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? (denildiğinde) onlar "Kendi aleyhimize şahitlik ederiz (ki geldi)" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefisleri aleyhine şahitlik ettiler.

6-En'âm 131 : İşte bunun (bu tebliğin) nedeni, halkı gafil haldeler iken Rabbinin ülkeleri zulüm ile helak edici olmadığındandır.

6-En'âm 132 : Herkesin yaptıklarına karşılık (iyilik veya kötülük) dereceleri vardır. Rabbin, onların yaptıklarından habersiz değildir.

6-En'âm 133 : Rabbin müstağni (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan) ve rahmet sahibidir. Sizi bir başka kavmin soyundan (inşa edip) ortaya çıkardığı gibi dilerse sizi de yok edip, sizden sonra yerinize dilediğini getirir.

6-En'âm 134 : Hiç şüphesiz ki size vadedilen mutlaka gelecektir. Ve siz (bunu engelleyecek, O'nu) aciz bırakacak değilsiniz.

6-En'âm 135 : De ki "Ey kavmim bütün yapabileceğinizi yapın, şüphesiz ben de yapıyorum. Bu yurdun (dünyanın) sonu kimindir, bilip-öğreneceksiniz. Gerçek şu ki zalimler felaha (kurtuluşa) ermezler."

6-En'âm 136 : O'nun yarattığı (üretim-türettiği) ekin ve hayvanlardan Allah için de bir pay ayırdılar sonra kendi zanlarınca "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar?

6-En'âm 137 : Yine bunun gibi onların ortakları hem onları helake düşürmek, hem de kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdi. Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Sen onları düzmekte oldukları iftiralarla başbaşa bırak.

6-En'âm 138 : Ve kendi zanlarınca "Bu hayvanlar ve ekinler haramdır (dokunulmazdır). Onları bizim dilediğimizden başkası yiyemez. (Şu) hayvanların da sırtları (sırtlarına binilmesi) haram kılınmıştır" dediler. Bir kısım hayvanlar da vardır ki -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerine Allah'ın adını anmazlar. Yapmakta oldukları iftiraları yüzünden Allah onları cezalandıracaktır.

6-En'âm 139 : Bir de dediler ki "Bu hayvanların karınlarında olan yalnızca bizim erkeklerimize aittir, kadınlarımıza ise haramdır. Eğer ölü doğarsa hepsi ona ortaklırlar." Allah (bu yakıştırmalarının) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

6-En'âm 140 : Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın ahmakça öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar gerçekten şaşırıp sapmışlar ve doğru yolu bulamamışlardır.

6-En'âm 141 : Çardaklı ve çardaksız bağları, çeşit çeşit ekin ve hurmaları, zeytin ve narı birbirine benzer ve benzemez şekilde yaratıp-yetiştirmiş olan O'dur. (O halde) ürün verdiğinde ürününden yeyin ve hasat günü de (yoksulun) hakkını verin, israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

6-En'âm 142 : Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size verdiği rızıktan yeyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

6-En'âm 143 : (Dişi ve erkek olarak) sekiz eş (yarattı), koyundan iki, keçiden de iki. De ki "(Koyun veya keçiden) iki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı? Eğer sadıklardan (doğru sözlüler) iseniz bana bir ilimle

haber verin."

6-En'âm 144 : Deveden de iki, sığırdan da iki (yarattı). De ki "(Allah, deve veya sığırdan) iki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı? Yoksa Allah'ın size böyle vasiyet ettiğine şahitler mi oldunuz?" Hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir? Şüphesiz ki Allah, zalimler topluluğunu hidayete (doğru yola) erdirmez.

6-En'âm 145 : De ki "Bana vahyolunanda (bu dediklerinizi) yiyen kimse için haram edilmiş bir şey bulamıyorum. Ancak leş veya akıtılmış kan yahut domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- yahut Allah'tan başkası adına kesilmiş bir hayvan olursa bunlar haramdır. Ama kim çaresiz kalırsa (başkasının hakkına) tecavüz etmemek ve zaruret sınırını aşmamak üzere (bunlardan yiyebilir)" Şüphesiz ki Rabbin Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

6-En'âm 146 : Yahudi olanlara bütün tırnaklıları haram kıldık. Sırtlarında yahut bağırsaklarında bulunan ya da kemiğe karışan yağlar dışında sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram ettik. Zulümleri (azgınlık ve haddi aşmaları) nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz elbette ki (her söylediğimizde) sadık-doğru olanlarız.

6-En'âm 147 : Şayet seni yalanlayacak olurlarsa de ki "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. (Bununla beraber) O'nun şiddetli çarpması mücrimler (suçlu- günahkarlar) topluluğundan geri çevrilemez."

6-En'âm 148 : Şirk koşanlar diyecekler ki "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne de atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de Bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle söyleyip-yalanladılar. De ki "Sizin yanınızda, bize karşı çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak (zan ve tahminle) yalan söylüyorsunuz."

6-En'âm 149 : De ki "En kesin ve üstün hüccet-delil Allah'ındır. Allah dileseydi elbette hepimizi hidayete (doğru yola) yöneltip-iletirdi."

6-En'âm 150 : De ki "Gerçekten Allah'ın bunu (söylediklerinizi) haram kıldığına şahadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar şahitlik ederlerse sen onlarla beraber şahitlik etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların hevalarına (nefsi arzularına) uyma. Onlar (birtakım şeyleri) Rablerine denk tutmaktadırlar.

6-En'âm 151 : De ki "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. (Allah buyuruyor ki) sizin de, onların da rızıklarını Biz vermekteyiz. Çirkince kötülüklerin açığına da, gizli olanına da yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir, böylece (anlayıp) akıl erdirirsiniz."

6-En'âm 152 : Ergenlik çağına erişinceye kadar yetimin malına -en güzel şeklin dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. (Allah buyuruyor ki) Biz hiçbir nefse gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adaleti gözetin. Allah'ın ahbine de vefa gösterin. İşte (Allah) size bunları emretti ki böylece düşünüp-öğüt alırsınız.

6-En'âm 153 : Hiç şüphesiz bu benim dosdoğru yolumdur (siz de) ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak (başka) yollara uymayın. (Allah) size bunları emretti ki böylece korkup-sakinirsiniz.

6-En'âm 154 : Sonra Biz iyilik edenlere (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olmak üzere Musa'ya Kitabı verdik. (Düşünüp-anlayanlar) böylece Rablerine kavuşacaklarına inanırlar.

6-En'âm 155 : Bu indirdiğimiz mübarek bir Kitab'tır. Şu halde ona uyun ve korkup-sakinin ki rahmet (merhamet) olunacaksınız.

6-En'âm 156 : Bizden önce Kitab yalnız iki topluluğa indirildi, biz ise onların okuduklarından habersizlerdik demeyesiniz.

6-En'âm 157 : Ya da "Kitab bize de indirilseydi, şüphesiz onlardan daha çok hidayette (doğru yolda) olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir hüccet (kesin delil), bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve onlardan yüzçevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden yüzçevirenleri, yüzçevirmelerinden dolayı azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

6-En'âm 158 : Onlar kendilerine meleklerin gelmesini mi, ya da Rabbinin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Oysa Rabbinin bazı ayetlerinin geleceği gün daha önce iman etmemiş veya imanıyla bir hayır kazanmamış kimseye (o günkü) imanı yarar sağlamaz. De ki "Bekleyin, şüphesiz biz de beklemekteyiz."

6-En'âm 159 : Gerçek şu ki dinlerini parça parça edip kendileri de grup grup olanlar (var ya), senin onlarla hiçbir ilişkin (alakan) yoktur. Onların işi Allah'a aittir. Sonra O, yaptıklarını kendilerine haber verecektir.

6-En'âm 160 : Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır. Kim de bir kötülükle gelirse, sadece getirdiğinin misliyle (dengiyle) cezalandırılır. Onlar haksızlığa uğratılmazlar.

6-En'âm 161 : De ki "Şüphesiz ki Rabbin beni dosdoğru bir yola iletti, dimdik duran bir dine, (muvahhid olan) İbrahim'in hanif (tevhid) dinine. O (İbrahim) müşriklerden değildi."

6-En'âm 162 : De ki "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah içindir."

6-En'âm 163 : O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben böyle emrolundum ve ben müslüman olanların ilkiyim.

6-En'âm 164 : De ki "O, her şeyin Rabbi iken ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım? Herkesin kazandığı kendisine aittir. Kendi (günah) yükünü yüklenen hiç kimse, bir başkasının (günah) yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O size, hakkında ayrılığa-anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir."

6-En'âm 165 : Sizi yeryüzünün halifeleri yapan, size verdiklerinde (verdiği nimetler konusunda) sizi denemek için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur. Şüphesiz

ki Rabbin cezası (sonuçlandırması) pek çabuk olmandır ve O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

7-A'râf Suresi

7-A'râf 1 : Elif, Lam, Mim, Sad.

7-A'râf 2 : (Bu) kendisiyle insanları uyarıp korkutman ve mü'minlere de bir zikir (öğüt-hatırlatma) olmak üzere sana indirilen bir Kitab'dır. Artık bu hususta göğsünde bir sıkıntı olmasın.

7-A'râf 3 : Rabbinizden size indirilene uyun, Ondan başka velilere uymayın. Ne kadar az öğüt alıyorsunuz?

7-A'râf 4 : Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirken zorlu azabımız onlara geliverdi.

7-A'râf 5 : Azabımız onlara geliverince "Biz gerçekten zulme sapanlardandık" demelerinden başka yakarıp-çağırışları olmadı.

7-A'râf 6 : Andolsun ki kendilerine (resul) gönderilenlere soracağız ve onlara gönderilenlere de (resullere de) soracağız.

7-A'râf 7 : Andolsun ki (yaptıkları her şeyi) onlara bir ilimle mutlaka haber vereceğiz. Çünkü biz gaibler (onlardan habersizler) değildik.

7-A'râf 8 : O gün tartı haktır. Kimin (sevap) tartıları ağır basarsa, işte onlar felaha (kurtuluşa) erenlerdir.

7-A'râf 9 : Kimin de tartıları hafif gelirse, bunlar da ayetlerimize zulüm (haksızlık) etmelerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır.

7-A'râf 10 : Andolsun ki sizi yeryüzünde yerleştirdik ve orada size geçimlikler yarattık. Ne kadar az şükrediyorsunuz?

7-A'râf 11 : Sizi yarattık sonra size suret (biçim-şekil-özellik) verdik sonra da meleklerle "Adem'e secde edin" dedik. Onlar hemen secde ettiler ancak İblis müstesna. O secde edenlerden olmadı.

7-A'râf 12 : (Allah) "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten engelleyen neydi?" buyurdu. (İblis) "Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten yarattın onu ise çamurdan yarattın" dedi.

7-A'râf 13 : (Allah) "Öyleyse oradan in, orada büyüklenmek senin hakkın-haddin değildir. Hemen çık çünkü sen zelim (aşağılık) olanlardansın" (buyurdu).

7-A'râf 14 : O da "Bana (insanların) yeniden dirilecekleri güne kadar mühlet ver" dedi.

7-A'râf 15 : (Allah) "Sen mühlet verilenlerdensin" dedi.

7-A'râf 16 : Dedi ki "Öyle ise beni (onunla) azdırmama karşılık, and içerim ki ben de (onu ve soyunu) saptırmak için Senin doğru yolunun üstüne oturacağım."

7-A'râf 17 : Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen onların çoğunu şükredici bulmayacaksın.

7-A'râf 18 : (Allah) "Yerilmiş (alçaltılmış) ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun ki onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım" buyurdu.

7-A'râf 19 : (Adem'e de) "Ey Adem. Sen ve eşin cennete yerleşip-oturun. İkiniz de dilediğiniz yerden yeyin ancak şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz" (buyurdu).

7-A'râf 20 : Derken şeytan, kendilerine gizli kalan çirkin yerlerini (fücurlarını) açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki "Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir."

7-A'râf 21 : Ve onlara "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin etti.

7-A'râf 22 : Böylece onları aldatarak (buldukları mevkiden) düşürdü. Ağacı tattıkları anda çirkin yerleri (fücurları) kendilerine açılıverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. Rableri de kendilerine "Ben sizi bu ağaçtan men etmemiş miydim? Ve şeytanın da sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" diye nida etti.

7-A'râf 23 : Dediler ki "Ey Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamazsan ve bize merhamet etmezsen, muhakkak ki hüsrana uğrayanlardan oluruz."

7-A'râf 24 : (Allah) dedi ki "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (geçim) vardır."

7-A'râf 25 : Dedi ki "Orada yaşayacak, orada ölecek ve oradan çıkarılacaksınız."

7-A'râf 26 : Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi (fücrunuzu) örtecek elbiseyle bir de size süs kazandıracak elbise indirdik (varettik). (Nefislerdeki fücrü örten) takva elbisesi elbette daha hayırlıdır. Bunlar Allah'ın ayetlerindedir. (İman edenler) böylece hatırlayıp-öğüt alırlar.

7-A'râf 27 : Ey Ademoğulları. Şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini (fücurlarını) kendilerine göstermek için (takva) elbiselerini açarak onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de (aldatıp) bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizleri görmektedirler. Biz şeytanları, iman etmeyenlerin velileri (dostları) kıldık.

7-A'râf 28 : Onlar 'çirkin bir hayasızlık' işlediklerinde "Biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk. Allah da bunu bize emretti" derler. De ki "Şüphesiz Allah, 'çirkin hayasızlıkları' emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?"

7-A'râf 29 : De ki "Rabbim adaleti emretti. Her mescidde (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız Allah'a halis kılarak O'na dua edin. Sizi ilkin yarattığı gibi (yalın ve yalnız olarak yine O'na) döneceksiniz."

7-A'râf 30 : (Allah) bir kısmına hidayet verdi, bir kısmı da sapıklığı haketti. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları veli edindiler ve kendilerinin doğru yolda olduklarını sanarlar.

7-A'râf 31 : Ey Ademoğulları, her mescide zinetli (değerli ve güzel elbiselerinizi) giyinerek gidin. Yeyin, için ama israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

7-A'râf 32 : De ki "Allah'ın kulları için çıkardığı zineti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki "Bunlar dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarıdır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle (ayrıntılı biçimde) açıklıyoruz.

7-A'râf 33 : De ki "Rabbim açık ya da gizli çirkin-hayasızlıkları, günah işlemeyi, haksız yere 'isyan ve saldırıyı', hakkında hiçbir delil indirmedığı şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

7-A'râf 34 : Her ümmet için bir ecel vardır. O ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar, ne de bir an ileri gidebilirler.

7-A'râf 35 : Ey Ademoğulları. İçinizden size ayetlerimi haber veren resuller geldiğinde, kim korkup-sakinirse ve (halini-davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.

7-A'râf 36 : Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateş ashabıdır-halkıdır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

7-A'râf 37 : Allah'a karşı yalan yere iftira düzenden ya da ayetlerini yalan sayandan daha zalim kimdir? İşte onlara Kitab'taki nasibleri erişecektir. Sonunda kendilerine gönderdiğimiz elçilerimiz gelip canlarını alırken (onlara) "Allah'tan başka tapmakta olduklarınız nerede?" dediklerinde "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp kayboldular" derler. Ve onlar gerçekten kafir olduklarına kendi aleyhlerine şahitlik ederler.

7-A'râf 38 : (Allah onlara) "Cinlerden ve insanlardan sizden önce gelip-geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin" buyuracak. Her ümmet girdikçe yoldaşlarına lanet edecekler. Hepsi birbiri ardından orada (cehennemde) toplanınca sonrakiler öncekiler için "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı. Öyleyse (onlara) ateşten kat kat artırılmış bir azab ver" diyecekler. (Allah da) "Herkes için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek.

7-A'râf 39 : Öncekiler de sonrakilere "Sizin bize göre (hayırda) bir üstünlüğünüz (kötülükte bizden bir farkınız) yoktur. O halde yaptıklarınızın karşılığı olan azabı tadın" derler.

7-A'râf 40 : Şüphesiz ayetlerimizi yalan sayanlar ve onlara karşı büyüklenenler (var ya), işte onlar için göğün kapıları açılmaz ve deve de iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete giremezler. Biz mücrimleri (suçlu- günahkarları) işte böyle cezalandırırız.

7-A'râf 41 : Onlar için cehennem ateşinden döşekler ve üstlerine de (yine ateşten) örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız.

7-A'râf 42 : İman edenlere ve salih amellerde bulunanlara gelince -ki Biz hiç kimseye gücünün yeteceğinden başkasını-fazlasını yüklemeyiz- işte onlar da cennet ashabı-halkı olanlardır. Onlar orada ebedi olarak kalacaklardır.

7-A'râf 43 : Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa söküp-atarız. Altlarından ırmaklar akar ve derler ki "Bizi buna hidayet eden (ulaştırın) Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi, biz hidayete erecek değildik. Andolsun ki Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara "Yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennet işte budur" diye seslenilecek.

7-A'râf 44 : Cennet ashabı (halkı) cehennem ashabına "Biz Rabbimizin vadettiğini hak (gerçek) olarak bulduk, siz de Rabbinizin vadettiğini hak (gerçek) olarak buldunuz mu?" diye seslenirler. Onlar da "Evet (bulduk)" derler. Bunun üzerine aralarında bir çağırıcı "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun" diye bağıırır.

7-A'râf 45 : Onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve onu eğri göstermek isteyenlerdir. Ve onlar ahireti de inkar edenlerdir.

7-A'râf 46 : İki taraf (cennetlikler ve cehennemlikler) arasında bir perde ve A'raf üzerinde de herkesi simalarından tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklere "Size selam olsun" derler ki bunlar henüz girmeyen fakat (girmeyi şiddetle arzu edip) umanlardır.

7-A'râf 47 : Gözleri cehennem halkından yana çevrilince de "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla beraber bulundurma" derler.

7-A'râf 48 : A'raf ashabı-halkı, kendilerini simalarından tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek "Ne (malca ve sayıca) çokluğunuz, ne de büyüklük taslamalarınız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı" derler.

7-A'râf 49 : Allah onları hiç bir rahmete erdirmeyecek diye yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (derler ve dünya hayatında hor görülen o kimselere) "Girin cennete artık sizin için hiçbir korku yoktur ve siz mahzun da olmayacaksınız" (denilir).

7-A'râf 50 : Cehennem ashabı (halkı) cennet ashabına "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan akıtıp-verin" diye seslenirler. Onlar da "Allah bunların ikisini de kafirlere haram (yasak) kılmıştır" derler.

7-A'râf 51 : Onlar dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edindiler ve dünya hayatı da onları aldattı. Onlar bugüne kavuşacaklarını nasıl unuttular ve ayetlerimizi nasıl inkar ettilerse, Biz de bugün onları (ateşte) unutturuz.

7-A'râf 52 : Andolsun ki Biz onlara bir Kitab indirdik. İman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere, onu bir ilim üzere çeşitli biçimlerde açıkladık.

7-A'râf 53 : Onlar illa ki onun (gerçekleşecek) tevilini mi bekliyorlar? Onun tevilinin geleceği (haberlerin gerçekleşeceği) gün daha önce onu unutanlar "Gerçekten Rabbimizin resulleri bize hakkı getirmişler. Şimdi bize şefaahat edecek şefaahatçiler var mıdır? Veya geri döndürülmemiz mümkün mü ki işlediklerimizden başkasını yapsak" diyeceklerdir. Onlar gerçekten kendilerini hüsrana uğratmışlardır ve uydurdukları şeyler de kendilerinden

uzaklaşp-kaybolmuşlardır.

7-A'râf 54 : Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan sonra da arşı istiva eden (mekandan münezzehe kudretiyle kuşatan) Allah'tır. Gündüzü kendisini durmaksızın kovalayan geceyle örten, güneşi, ayı ve yıldızları kendi buyruğuyla müsahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kılandır. Haberinizi olsun yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah çok yücedir-mukaddestir.

7-A'râf 55 : Rabbinize yalvara yalvara ve gizlice (içten) dua edin. O, haddi aşanları sevmez.

7-A'râf 56 : İslah edilmesinden sonra yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkarmayın. O'na korkarak ve umud taşıyarak dua edin. Allah'ın rahmeti muhsinlere (iyilik yapıp-güzel davrananlara) elbette ki çok yakındır.

7-A'râf 57 : Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjdeci olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir beldeye sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz ölüleri de böyle diriltip-çkarırız. Ola ki düşünüp-ibret alırsınız.

7-A'râf 58 : Güzel beldenin bitkisi Rabbinin izniyle (güzel) çıkar, kötü olandan ise faydası az olandan başkası çıkmaz. İşte Biz şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz.

7-A'râf 59 : Andolsun ki biz Nuh'u kendi kavmine (toplumuna) gönderdik. Dedi ki "Ey kavmim. Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım."

7-A'râf 60 : Kavminin önde gelenleri "Gerçekten biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz" dediler.

7-A'râf 61 : O "Ey kavmim, bende bir sapıklık yoktur. Ben ancak alemlerin Rabbinden (gönderilmiş) bir resulüm" dedi.

7-A'râf 62 : Size Rabbinin risaletini (vahyettiği gerçekleri) tebliğ ediyor, size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi Allah'tan (gelen vahiy ile) biliyorum.

7-A'râf 63 : Sizi uyararak sakınmanız ve böylece rahmete kavuşturulmanız için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size zikrin (hatırlatmanın) gelmesine şaşırđınız mı?

7-A'râf 64 : Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları da (suda) boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi.

7-A'râf 65 : Ad'a da (Ad toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik). (Hud) "Ey kavmim. Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakinmayacak mısınız?" dedi.

7-A'râf 66 : Kavminin önde gelenlerinden küfre sapanlar dediler ki "Gerçekte biz seni 'sefihlik-ahmaklık' içinde görüyoruz ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz."

7-A'râf 67 : (Hud) "Ey kavmim" dedi. "Bende 'sefihlik-ahmaklık' yoktur. Ben ancak alemlerin Rabbinden (gönderilmiş) bir resulüm" dedi.

7-A'râf 68 : Size Rabbimin risaletini (vahyettiği gerçekleri) tebliğ ediyorum ve ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm.

7-A'râf 69 : Sizi uyarıp-korkutmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikrin (hatırlatmanın) gelmesine şaşırdınız mı? (Allah'ın) Nuh kavminden sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılıştaki gelişiminizi arttırdığını-üstün kıldığını hatırlayın. O halde Allah'ın nimetlerini zikredip-hatırlayın ki felaha (kurtuluşa) eresiniz.

7-A'râf 70 : Dediler ki "Sen bize yalnızca tek Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten sadıklardan (doğru sözlülerden) isen bize vadettiğin şeyi getir."

7-A'râf 71 : (Hud) "Artık sizin üzerinize Rabbinizden bir azab ve gazab gerekli kılındı (kesinleşti). Allah'ın kendileri hakkında hiçbir ispatlı delil indirmediği ve sizin ile babalarınızın (düzüp uydurarak) isimlendirdiği birtakım isimler (düzme ilahlar) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun, şüphesiz ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim."

7-A'râf 72 : Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmetle kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların da kökünü kuruttuk.

7-A'râf 73 : Semud'a da kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih onlara) "Ey kavmim. Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir delil gelmiştir. Allah'ın bu dişi devesi size bir ayettir (mucizedir). Onu saliverin de Allah'ın arzında otlasın. Sakın ona kötülükle dokunmayın sonra sizi elim-acıklı bir azab yakalar" dedi.

7-A'râf 74 : (Allah'ın) Ad'dan (Ad kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini düşünüp-hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlarında evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın da, yeryüzünde fesatçılar (bozguncular) olarak karışıklık çıkarmayın.

7-A'râf 75 : Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (mustaz'aflara) "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" dediler. Onlar da "Biz gerçekten onunla gönderilene inananlarız" dediler.

7-A'râf 76 : Büyüklük taslayanlar (müstekbirler) ise "Biz de sizin inandığınızı inkar edenleriz" dediler.

7-A'râf 77 : Derken dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e) "Ey Salih eğer gerçekten gönderilenlerden (peygamberlerden) isen vadettiğin şeyi getir" dediler.

7-A'râf 78 : Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

7-A'râf 79 : O da onlardan yüz çevirdi ve "Ey kavmim. Andolsun ki size Rabbimin risaletini (vahyettiği gerçekleri) tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz" dedi.

7-A'râf 80 : Lut'u da (gönderdik), kavmine dedi ki "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı fuhşu mu yapıyorsunuz?"

7-A'râf 81 : Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz haddi aşan (azgın) bir kavimsiniz.

7-A'râf 82 : Kavminin cevabı "Onları (Lut ailesini) memleketinizden sürüp çıkarın. Çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demelerinden başka bir şey olmadı.

7-A'râf 83 : Bunun üzerine Biz de karısı dışında onu ve ailesini kurtardık. O (karısı) ise geride kalanlardandı.

7-A'râf 84 : Ve onların üzerine bir (azab) sağanağı yağdırdık. Mücrimlerin (suçlu-günahkarların) uğradıkları sona bir bak.

7-A'râf 85 : Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara) dedi ki "Ey kavmim. Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir delil gelmiştir. Artık ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların eşyasını (gerçek değerinden) düşürüp-eksiltmeyin ve ıslah edilmesinden (düzene konulmasından) sonra yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkarmayın. Eğer inanıyorsanız, bunlar sizin için daha hayırlıdır."

7-A'râf 86 : O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoyarak ve onu eğri göstermek isteyerek her yolun başında oturmayın. Hatırlayın ki siz az (ve güçsüz) iken O sizi çoğalttı. Fesad (bozgunculuk) çıkaranların nasıl bir sona (akibete) uğradıklarına bir bakın.

7-A'râf 87 : İçinizden bir grup benimle gönderilene inanmışken diğer bir grup inanmıyorsa, Allah aramızda hükmedinceye kadar sabredin. O hakimlerin (hüküm verenlerin) en hayırlısıdır.

7-A'râf 88 : Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb) dedi ki "Biz istemesek de mi?"

7-A'râf 89 : Allah bizi ondan kurtardıktan sonra tekrar sizin dininize dönersek, Allah'a karşı iftira etmiş (yalan söylemiş) oluruz. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona (sizin dininize) geri dönmemiz bizim için olacak şey değildir. Rabbimizin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Biz sadece Allah'a tevekkül ettik (O'na güvendidik). Ey Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında Sen hak ile hüküm ver. Sen hakimlerin (hüküm verenlerin) en hayırlısın.

7-A'râf 90 : Kavminden küfretmiş olan ileri gelenler dediler ki "Şuayb'a uyacak olursanız, andolsun ki hüsrana-ziyana uğrarsınız."

7-A'râf 91 : Derken onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında dizüstü

çökekaldılar.

7-A'râf 92 : Şuayb'ı yalanlayanlar sanki yurtlarında 'hiç refah içinde yaşamamış' gibi oldular. Asıl hüsrana uğrayanlar (iman edenler değil), Şuayb'ı yalanlayanların kendileri oldu.

7-A'râf 93 : (Şuayb) onlardan yüz çevirdi ve dedi ki "Ey kavmim. Andolsun ki size Rabbimin risaletini (vahyettiği gerçekleri) tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Artık ben, kafir bir topluluğa nasıl acıyıp-üzülebilirim?"

7-A'râf 94 : Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek, yalvarıp yakarsınlar diye ora halkını mutlaka darlık ve sıkıntıya uğratmışızdır.

7-A'râf 95 : Sonra kötülüğü (darlığı) değiştirip yerine iyilik (bolluk) getirdik. Nihayet çoğaldılar ve (Bizi unutup) "Atalarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Biz de onları hiç farkında olmadıkları bir sırada ansızın yakalayiverdik.

7-A'râf 96 : Eğer o ülkelerin halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, elbette ki üzerlerine hem gökten, hem de yerden nice bereketler (bolluklar) açardık. Ancak onlar yalanladılar, Biz de onları yapıp-ettikleri nedeniyle yakalayiverdik.

7-A'râf 97 : Yoksa o ülkelerin halkı geceleri uyurken, azabımızın onlara gelmeyeceğinden emin mi oldular?

7-A'râf 98 : Ya da o ülkeler halkı kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, azabımızın onlara gelmeyeceğinden emin miydiler?

7-A'râf 99 : Onlar Allah'ın düzeninden-tuzağından (kurtulacaklarına) emin mi oldular? Hüsrana uğrayan topluluktan başkası Allah'ın tuzağından emin olmaz.

7-A'râf 100 : Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olanlara bu gerçek belli değil midir ki, eğer Biz dileseydik onları da günahlarından dolayı musibetlere uğrattırdık. Biz onların kalplerini mühürleriz de onlar (gerçekleri) işitmezler.

7-A'râf 101 : İşte o ülkeler ki, sana onların haberlerinden bir kısmını anlatıyoruz. Andolsun ki resulleri onlara apaçık deliller (mucizeler) getirmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, küfre sapanların kalplerini böyle (kapatıp) mühürler.

7-A'râf 102 : Onların çoğunda Biz ahde vefa (verdikleri söze bağlılık görmedik) bulmadık ama onların çoğunu fasıklar (yoldan çıkanlar) olarak bulduk.

7-A'râf 103 : Sonra onların ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik. Onlar ona (Musa'ya ve ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte fesadçıların (bozgunculuk çıkaranların) nasıl bir sona uğradıklarına bir bak.

7-A'râf 104 : Musa dedi ki "Ey Firavun. Ben alemlerin Rabbinden (gönderilmiş) bir resulüm."

7-A'râf 105 : Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak hakkı (gerçeği) söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir delil (mucize) getirdim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder.

7-A'râf 106 : (Firavun) dedi ki "Eğer gerçekten bir ayet getirmişsen ve sadıklardan (doğru sözlülerden) isen onu göster (bakalım)."

7-A'râf 107 : Bunun üzerine (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir sü'ban (koskoca bir yılan-ejderha) oluverdi.

7-A'râf 108 : Ve elini (koynundan) çıkardı, o da anında bakanlara bembeyaz (oluverdi).

7-A'râf 109 : Firavun kavminden (bazı) ileri gelenler dedi ki "Bu gerçekten bilgin bir sihirbazdır."

7-A'râf 110 : Sizi yurdunuzdan sürüp-çıkarmak istiyor. (Firavun, o halde) "Siz ne diyorsunuz?" (dedi).

7-A'râf 111 : Dediler ki "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver, şehirlere de toplayıcılar yolla."

7-A'râf 112 : Bütün bilgin sihirbazları sana getirsinler.

7-A'râf 113 : Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki "Şayet biz üstün gelirsek, bize kesinlikle bir ücret (bir armağan) vardır değil mi?"

7-A'râf 114 : (Firavun) "Evet" dedi. "(Ayrıca) siz yakınlarımdan olacaksınız."

7-A'râf 115 : (Sihirbazlar) dediler ki "Ey Musa, (ilkin) sen mi atmak istersin yoksa atanlar biz mi olalım?"

7-A'râf 116 : (Musa) "Siz atın" dedi. (İplerini, asalarını) ativerince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular.

7-A'râf 117 : Biz de Musa'ya "Asanı fırlativer" diye vahyettik. (O da ativerince) bir de baktılar ki, bu onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor.

7-A'râf 118 : Böylece hak ortaya çıkmış ve onların bütün yaptıkları batıl-boş olup gitmişti.

7-A'râf 119 : İşte (Firavun ve yakınları) orada yenilmiş olup, hor ve hakir (aşağılanmış) duruma düştüler.

7-A'râf 120 : Sihirbazlar ise (hep birlikte) secdeye kapandılar.

7-A'râf 121 : Alemlerin Rabbine iman ettik dediler.

7-A'râf 122 : Musa'nın ve Harun'un Rabbine.

7-A'râf 123 : Firavun dedi ki "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz öyle mi? Bu (yaptığınız) hiç şüphesiz halkı buradan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde kurduğunuz bir

tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz."

7-A'râf 124 : Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim sonra da hepinizi asacağım.

7-A'râf 125 : (Önceden sihirbaz olan mü'minler) "Biz şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler.

7-A'râf 126 : Sen sadece Rabbimizin ayetleri geldiğinde onlara inandığımız için bizden intikam alıyorsun. Ey Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi müslümanlar olarak öldür.

7-A'râf 127 : Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki "Musa'yı ve kavmini yeryüzünde fesad çıkarsınlar, seni ve ilahlarını terketsinler diye mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) dedi ki "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlar üzerinde kahredici bir üstünlüğe sahibiz."

7-A'râf 128 : Musa kavmine "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki yeryüzü Allah'ındır, kullarından dilediğini ona varis (mirasçı) kılar. (En güzel) akibet muttakilerindir (korkup-sakınanlarındır) " dedi.

7-A'râf 129 : Dediler ki "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğradık." (Musa) "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak ederek sizleri yeryüzünde halifeler kılacak ve nasıl davranacağınıza bakacaktır" dedi.

7-A'râf 130 : Andolsun ki Biz, Firavun hanedanını öğüt alıp düşünsünler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık.

7-A'râf 131 : Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" derler, eğer kendilerine bir kötülük gelirse (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlardı. Haberiniz olsun, onların uğursuzluğu (başlarına gelen musibetler) Allah katındandır ama onların çoğu bilmezler.

7-A'râf 132 : Onlar "Bizi büyülemek için bize mucize olarak her ne getirirsen getir, biz yine de sana inanacak değiliz" dediler.

7-A'râf 133 : Biz de ayrı ayrı ayetler (mucizeler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, zararlı haşere (buğday güvesi), kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine de büyüklük tasladılar ve mücrim (suçlu-günahkar) bir kavim oldular.

7-A'râf 134 : Azab üzerlerine çöküverince dediler ki "Ey Musa -sana verdiği ahid adına-Rabbine bizim için dua et. Eğer bu azabı üzerimizden kaldırıp-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz."

7-A'râf 135 : Ne zaman ki onların erişebilecekleri belli bir süreye kadar o azabı onlardan kaldırıp-gideriverdik, onlar hemen andlarını bozdular.

7-A'râf 136 : Biz de onlardan intikam aldık. Ayetlerimizi yalanlayıp umursamadıkları (ciddiye almadıkları) için onları suda boğduk.

7-A'râf 137 : Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o

mustaz'afları (zayıf bırakılanları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta ve yükseltmekte oldukları şeyleri de yerle bir ettik.

7-A'râf 138 : İsrailoğullarını denizden geçirdik. Derken kendilerine ait bir takım putlara tapan bir kavme rastladılar. Musa'ya dediler ki "Ey Musa, onların ilahları gibi, sen de bize (görünür) bir ilah yap." O "Siz gerçekten cahillik eden bir kavimsiniz" dedi.

7-A'râf 139 : Onların içinde buldukları şey (din) yok olmaya mahkumdur ve yapmakta oldukları şeyler de (ibadetler de) batıldır.

7-A'râf 140 : O sizi alemlere üstün kılmışken, ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayayım?

7-A'râf 141 : Hatırlayın ki size en kötü işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun hanedanından (ailesinden) sizi kurtardık. İşte bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardır.

7-A'râf 142 : Musa ile otuz gece sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve fesatçıların (bozguncuların) yoluna uyma" dedi.

7-A'râf 143 : Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi de onunla konuşunca "Rabbim, bana (Kendini) göster, Seni göreyim" dedi. (Allah) "Beni asla göremezsin. Ama şu dağa bak, eğer o yerinde karar kılabilirse (durabilirse) sen de Beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince onu param parça etti, Musa da baygın düştü. Ayılıp-kendine geldiğinde "Sen sübhansın (münezzehsin-yücesin). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi.

7-A'râf 144 : (Allah) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol."

7-A'râf 145 : Biz ona levhalarda her şeyden bir öğüt ve her şeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzel şekilde sarılıp-tutsunlar. Size fasıkların (yoldan çıkmışların) yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik).

7-A'râf 146 : Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar, dosdoğru yolu da (rüşd yolunu da) görseler, onu yol olarak benimsemezler. Fakat azgınlık yolunu gördüklerinde, hemen onu (yol olarak) izlerler. Bu (yaptıkları), onların ayetlerimizi yalanlamalarından ve onlardan gafil olmalarındandır.

7-A'râf 147 : Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalan sayanların amelleri (iyi de olsa) boşa gitmiştir. Onlar yaptıkları (kötü) amellerden başka bir şeyle mi cezalandırılırlar.

7-A'râf 148 : (Tur'a gitmesinin) ardından Musa'nın kavmi, zinet-süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara bir yol gösteremediğini görmediler mi? Onu (ilah) edindiler ve zalimlerden oldular.

7-A'râf 149 : Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına

düşünce ve kendilerinin de gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardan olacağız" dediler.

7-A'râf 150 : Musa kavmine oldukça kızgın ve üzgün olarak döndüğünde "Benim arkamdan ne kötü işler yaptınız? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları attı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona) "Annemoğlu, bu topluluk beni cidden zayıf gördü ve nerede ise beni öldüreceklerdi. Sen de bana düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla bir tutma" dedi.

7-A'râf 151 : (Musa) dedi ki "Rabbim. Beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kabul et. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın."

7-A'râf 152 : Şüphesiz ki buzağıyı (ilah) edinenlere, Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet erişecektir. Biz iftiracıları işte böyle cezalandırırız.

7-A'râf 153 : Kötülük işleyip de bunun ardından tevbe ve iman edenler için hiç şüphe yok ki Rabbin bundan sonra elbette Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

7-A'râf 154 : Musa'nın kabanarın öfkesi (gazabı) yatışınca levhaları aldı. (Levhalarından birinin) nüshasında "Rablerinden korkanlar için hidayet ve rahmet vardır" (yazılıydı).

7-A'râf 155 : Musa, (mikatımız) tayin ettiğimiz süre için kavminden yetmiş adam seçip ayırdı. Onları şiddetli bir sarsıntı tutuverince dedi ki "Rabbim, eğer dileseydin onları da, beni de daha önceden helak ederdin. (Şimdi) içimizdeki sefihlerin (aklını kullanmayan ahmakların) yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O (olup-bitenler) Sen'in denemenden başka bir şey değildir. Onunla Sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete (doğru yola) eriştirirsin. Bizim velimiz Sen'sin. Öyleyse bizi bağışla, bizi merhametinle esirge, Sen bağışlayanların en hayırlısıdır."

7-A'râf 156 : Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz. Şüphesiz ki biz Sana yöneldik. (Allah) buyurdu ki "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kapsamıştır. (Ahirette ise) onu (rahmetimi) korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve Bizim ayetlerimize iman edenlere mahsus kılacağım."

7-A'râf 157 : Ki onlar yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceğini) yazılı bulacakları ümmi (okuma yazma bilmeyen) nebiye, (Allah'ın) resulüne uyanlardır. O (resul) onlara ma'rufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki bağları-zincirleri indiriyor. İşte ona inananlar, saygı gösterenler, destek olup-yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler felaha (kurtuluşa) erenlerin ta kendileridir.

7-A'râf 158 : De ki "Ey insanlar. Ben Allah'ın hepinize (bütün insanlara) gönderdiği bir resulüyüm-elçisiyim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür." Öyleyse Allah'a ve resulüne iman edin. Ki bu ümmi peygamber de Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete (doğru yola) ermiş olursunuz.

7-A'râf 159 : Musa'nın kavminden hakka ileten (hak ile irşad eden) ve onunla adalet yapan bir topluluk vardı.

7-A'râf 160 : Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar halinde oniki topluluk olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan oniki pınar fışkırdı ve her topluluk su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyin." Ama onlar (emirlerimizi dinlememekle) Bize değil ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı.

7-A'râf 161 : Onlara "Bu şehirde oturun, istediğiniz gibi yeyin, 'Hitta' (dileğimiz başışlanmadır) deyin ve kapısından secde ederek girin (ki Biz de) hatalarınızı başışlayalım. Muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların ecirlerini) daha da artıracamız" denildi.

7-A'râf 162 : Fakat onlardan zulme sapanlar, sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle değıştirdiler. Biz de zulmetmelerinden dolayı üzerlerine gökten bir azab indirdik.

7-A'râf 163 : Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında' balıklar onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapmaları nedeniyle onları böyle (yine de rahmet dolu bir ikazla) imtihan ediyorduk.

7-A'râf 164 : Onlardan bir topluluk "Allah'ın kendilerini helak edeceği veya şiddetli bir azaba uğratacağı bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediğinde, (öğüt verenler) "Rabbinize karşı mazaret olması (mazur görülmemiz) için, bir de belki sakınırlar (umuduyla)" dediler.

7-A'râf 165 : Kendilerine hatırlatılanı (ve verilen öğütleri) unuttuklarında ise Biz kötülükten sakındıranları kurtardık. Zulmedenleri (ve zulümden sakındırmayanları) ise yaptıkları fıska dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakalayiverdik.

7-A'râf 166 : Onlar 'kibirle haddi aşır' kendilerine yasak edilen şeylerden vazgeçmeyince, onlara "Aşğılık maymunlar olun" dedik.

7-A'râf 167 : Ve Rabbin, onları en kötü azaba sürükleyip-düşürecek kimseyi kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka göndereceğini ilan etti. Şüphesiz ki Rabbin (ceza ile) sonuçlandırması pek çabuk olandır ve gerçekten O Gafur'dur (çok başışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

7-A'râf 168 : Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak dağıttık. Kimileri salih (davranışlarda) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olanlardır. Onları (anlayıp) dönerler diye iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik.

7-A'râf 169 : Onların ardından yerlerine Kitab'a mirasçı olan birtakım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) şu değersiz olanın (dünyanın) geçici metanını (yararını) alıyor ve "(Nasıl olsa) yakında başışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri (başka) bir yarar gelince onu da alıyorlar. Oysa kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitab üzerine misak (söz) alınmamış mıydı ve onlar Kitab'takini

okumamışlar mıydı? Ahiret yurdu (Allah'tan) korkanlar için daha hayırlıdır. Hala akıl erdirmeyecek misiniz?

7-A'râf 170 : Kitaba sımsıkı sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar (ise) kuşkusuz Biz salih olanların ecrini-mükafatını kaybetmeyiz.

7-A'râf 171 : Bir zamanlar dağı sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine kaldırmıştık da onlar neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (O zaman demiştik ki) "Size verdiğimi kuvvetle tutun ve onda olanı zikredip-hatırlayın ki böylece sakınırsınız."

7-A'râf 172 : Hani Rabbin Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılarak "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bunun nedeni) kıyamet günü "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir.

7-A'râf 173 : Ya da "Bizden önce atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir nesiliz (kuşağız). İşleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için.

7-A'râf 174 : İşte Biz (anlayıp) dönerler diye ayetleri böyle ayrıntılı bir şekilde açıklıyoruz.

7-A'râf 175 : Onlara, kendisine ayetlerimizi verdiğimiz (açıkça gösterdiğimiz) kişinin haberini oku-anlat. O bundan sıyrılıp-uzaklaşmış, şeytan da onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu.

7-A'râf 176 : Eğer Biz dileseydik, onu bununla (gösterdiğimiz ayetlerimizle) yükseltirdik. Ama o (yüzünü semaya dönüp, hamdedeceğine) yere saplandı ve kendi hevasını (nefsi arzularını) izledi. Onun durumu, üstüne varsan da, bıraksan da dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu da böyledir. Artık gerçek olan kıssayı (yaşanmış bu olayı) onlara anlat ki (akledip) düşünsünler.

7-A'râf 177 : Ayetlerimizi yalanlayarak kendi nefislerine zulmeden kavmin misali (durumu) ne kadar kötüdür.

7-A'râf 178 : Allah kime hidayet verirse artık o hidayeti (doğru yolu) bulmuştur. Kimi de şaşırtıp-saptırırsa artık onlar da hüsrana-ziyana uğrayanlardır.

7-A'râf 179 : Andolsun ki Biz cinlerden ve insanlardan bir çoğunu cehennem için yarattık. Kalpleri vardır bununla kavrayıp anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir hatta daha da aşağıdırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir.

7-A'râf 180 : En güzel isimler (esmaü'l-hüsna) Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde eğriliğe (batıl teville şirk ve inkara) sapanları bırakın. (Onlar) yaptıklarının cezalarını yakında çekeceklerdir.

7-A'râf 181 : Yarattıklarımızdan hakka yöneltip-iletken ve onunla (hakla) adaleti uygulayan bir ümmet vardır.

7-A'râf 182 : Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, Biz onları bilmeyecekleri bir yönden

derece derece (azaba) yaklaştıracadışız.

7-A'râf 183 : Onlara bir süre (mühlet) veriyorum. Hiç şüphesiz Benim düzenim (tuzağım) çok çetindir.

7-A'râf 184 : Onlar arkadaşlarında delilikten hiçbir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O sadece apaçık bir uyarıp-korkutucudur.

7-A'râf 185 : Onlar göklerin ve yerin melekutuna (hükümranlığına), Allah'ın yarattığı herhangi bir şeye ve ecellerinin gerçekten yaklaşmış olabileceğine bakıp-düşünmüyorlar mı? Bundan sonra artık hangi söze inanacaklar?

7-A'râf 186 : Allah'ın saptırdığı (sapıklıkta bıraktığı) kimseye hidayet verecek yoktur. (Allah) onları tuğyanları (azgınca taşkınlıkları) içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakır.

7-A'râf 187 : Sana saatin (kıyamet vaktinin) ne zaman geleceğini-vuku bulacağını soruyorlar. De ki "Onun ilmi yalnızca Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz. O göklere de yere de ağırlaşmış-ağır gelmiştir. O size ansızın gelecektir." Sanki sen onu (gaybden gizlice) biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki "Onun ilmi ancak Allah katındadır ama insanların çoğu bilmezler."

7-A'râf 188 : De ki "Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Eğer gaybı (görölmeyeni) bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırmak isterdim ve bana bir kötölük de dokunmazdı. Ben ancak iman eden bir topluluk için uyarıcı ve müjdeleyiciyim."

7-A'râf 189 : O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle sükun bulması (durulup-yatışması) için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nihayet (yükü) ağırlaşınca ikisi de Rableri olan Allah'a "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız" diye dua ettiler.

7-A'râf 190 : Ama (Allah) onlara salih (bir çocuk) verince, kendilerine verdiği şey konusunda O'na ortaklar koşmaya başladılar. Allah elbette ki onların şirk koşmakta olduklarından (münezzeh ve) yücedir.

7-A'râf 191 : Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar?

7-A'râf 192 : Oysa (bu şirk koştukları şeyler) ne onlara bir yardıma, ne kendi nefislerine yardım etmeye güç yetirebilirler.

7-A'râf 193 : Onları hidayete (doğru yola) çağırırsanız size uymazlar. Onları çağırırsanız da, suskun dursanız da size karşı (tutumları) birdir.

7-A'râf 194 : Allah'tan başka taptıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer sadıklar (doğru sözlüler) iseniz onları çağırın da size icabet etsinler.

7-A'râf 195 : Onların yürüyecek ayakları mı var? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var? De ki "Ortak koşmakta olduklarınızı çağırın sonra bana (istediğiniz) düzeni (tuzağı) kurun da bana göz bile

açtırmayın."

7-A'râf 196 : Hiç şüphesiz benim velim Kitab'ı indiren Allah'tır ve O salihlerin koruyuculuğunu (veliliğini) yapar.

7-A'râf 197 : O'ndan başka taptıklarınız ise ne size yardıma güçleri yeter ne de kendilerine yardım edebilirler.

7-A'râf 198 : Onları hidayete (doğru yola) çağırırsanız işitmezler. Onları sana bakar görürsün oysa onlar görmezler.

7-A'râf 199 : Sen af yolunu benimse, ma'rufu (iyiliği) emret ve cahillerden yüz çevir.

7-A'râf 200 : Eğer sana şeytandan bir kışkırtma (vesvese veya iğva) gelirse hemen Allah'a sığın. Çünkü O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

7-A'râf 201 : Takvaya erenlere (korkup-sakınanlara) şeytandan bir vesvese eriştiğinde, (bunu ayetlere göre) iyice durup-düşünürler ve bakarsın ki (gerçeği hemen) görüp bilmişlerdir.

7-A'râf 202 : (Şeytanın) kardeşlerine gelince (şeytanlar) onları sapıklığa sürüklerler. Sonra da (yakalarını) bırakmazlar.

7-A'râf 203 : Onlara bir ayet getirmediğin zaman "Sen onu derleyip-toplasaydın ya" derler. De ki "Ben ancak Rabbinden bana vahyolunana uyarım. Bu (Kur'an) Rabbinizden gelen basiretlerdir (gözleri açacak delillerdir), iman eden bir kavim için hidayet ve rahmettir."

7-A'râf 204 : Kur'an okunduğu zaman hemen onu dinleyin ve susun ki (rahmetle) esirgenmiş olursunuz.

7-A'râf 205 : Rabbini sabah akşam, kendi kendine yüksek olmayan bir sesle, korkarak ve yalvararak zikret. (Sakın) gafillerden olma.

7-A'râf 206 : Hiç şüphesiz ki Rabbinin katında olanlar, O'na kulluk etmekten asla kibirlenmezler (büyüklenmezler). O'nu tesbih ederler ve O'na secde ederler.

8-Enfâl Suresi

8-Enfâl 1 : Sana enfal (savaş ganimetleri) hakkında soruyorlar. De ki "Ganimetler Allah'a ve Resulüne aittir. O halde eğer mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının, aranızı düzeltin, Allah'a ve Resulüne itaat edin."

8-Enfâl 2 : Mü'minler ancak o kimselerdir ki Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir, O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler.

8-Enfâl 3 : Onlar namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler (İlahi rızayı gözeterek verip-harcarlar).

8-Enfâl 4 : İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri katında onlar için (yüksek) dereceler, mağfiret (bağışlanma) ve kerim (üstün-kusursuz) rızık vardır.

8-Enfâl 5 : Rabbin seni evinden hak uğrunda (savaşa) çıkardığında, mü'minlerden bir grup (bunu kerih görüp) bundan hoşlanmamışlardı.

8-Enfâl 6 : Hak açıkça ortaya çıktıktan sonra bile sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle tartışıp-duruyorlardı.

8-Enfâl 7 : Hani Allah size iki taifeden (kervan veya Kureyş ordusundan) birinin sizin olduğunu vadediyordu. Siz ise kuvvetsiz olanın (kervanın) sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah sözleriyle hakkı gerçekleştirmek ve kafirlerin arkasını kesmek istiyordu.

8-Enfâl 8 : Bu (İlahi takdir), mücrimler (suçlu-günahkarlar) istemese de hakkı gerçekleştirmek ve batılı ortadan kaldırmak içindi.

8-Enfâl 9 : Siz Rabbinizden yardım istiyordunuz, O da "Ben birbiri ardınca (gelecek) bin melek ile size yardım ediciyim" diyerek duanıza icabet etmişti.

8-Enfâl 10 : Allah bunu yalnızca bir müjde ve kalplerinizin tatmin bulması (yatışması) için yapmıştı. Nusret (zafer ve yardım) ancak Allah katındandır. Hiç şüphesiz Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

8-Enfâl 11 : Hani Kendi katından (indirdiği) bir güven (emniyet) olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalplerinizi pekiştirmek ve (sebat vererek) ayaklarınızı sağlamlaştırmak için size gökten bir su indiriyordu.

8-Enfâl 12 : Rabbin meleklere vahyetmişti ki "Şüphesiz Ben sizinleyim, iman edenlere sebat verin. Ben küfre sapanların yüreğine korku salacağım. Vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına."

8-Enfâl 13 : Bu, onların Allah'a ve Resulüne karşı gelmeleri nedeniyledir. Kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse hiç şüphesiz ki Allah, azabı (cezalandırması) pek şiddetli olandır.

8-Enfâl 14 : İşte bunu tadın. Muhakkak ki kafirlere ateş azabı da vardır.

8-Enfâl 15 : Ey iman edenler. Toplu olarak kafirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkanızı dönmeyin (korkup-kaçmayın).

8-Enfâl 16 : Tekrar savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için mevzi tutanın dışında kim onlara böyle bir günde (düşmana) arkasını dönerse, gerçekten o Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir.

8-Enfâl 17 : Onları siz öldürmediniz, Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, Allah attı. (Bütün bunları) mü'minleri güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yaptı). Hiç şüphesiz Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

8-Enfâl 18 : İşte böyle. Gerçekten Allah, kafirlerin tuzaklarını (hileli-düzenlerini) boşa çıkarıcıdır.

8-Enfâl 19 : (Ey müşrikler, Bana da dua ederek) fetih istiyorsanız, işte size fetih. Eğer (yaptıklarınızdan) vazgeçiyorsanız bu sizin için daha hayırlıdır. Yok yine dönerseniz, Biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

8-Enfâl 20 : Ey iman edenler, Allah'a ve Resulüne itaat edin. İşitip dururken ondan yüz çevirmeyin.

8-Enfâl 21 : Dinleyip-İşitmedikleri halde "İşittik" diyenler gibi olmayın.

8-Enfâl 22 : Allah katında yerde debelenen canlıların en kötüsü, düşünüp-akıl erdirmez olan sağırlar ve dilsizlerdir.

8-Enfâl 23 : Allah onlarda bir hayır görseydi, elbetteki onlara işittirirdi. Fakat işittirseymi bile (yine hakka) yüz çevirerek döner giderlerdi.

8-Enfâl 24 : Ey iman edenler. Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman Allah'a ve Resulüne icabet edin. Ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz mutlaka O'nun huzurunda toplanacaksınız.

8-Enfâl 25 : Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere erişmekle kalmayan bir fitneden korkup-sakinin. Bilin ki Allah, azabı (cezalandırması) pek şiddetli olandır.

8-Enfâl 26 : Hatırlayın, hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf-aciz görülüydünüz. İnsanların sizi kapıp-yakalayivermelerinden korkuyordunuz da O sizi (yerleşik kılıp) barındırdı. Sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Böylece şükredersiniz.

8-Enfâl 27 : Ey iman edenler. Allah'a ve Resulüne ihanet etmeyin ki bile bile kendi emanetlerinize hıyanet etmiş olmayasınız.

8-Enfâl 28 : Bilin ki sizin mallarınız ve çocuklarınız ancak birer fitnedir (imtihan sebebidir). Büyük mükafat ise ancak Allah katındadır.

8-Enfâl 29 : Ey iman edenler. Allah'tan korkup-sakinirsiniz, O size bir furkan (hakkı batıldan ayıran bir nur ve anlayış) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl (lutuf ve ihsan) sahibidir.

8-Enfâl 30 : Hani o küfre sapanlar seni tutuklamak ya da öldürmek veya seni sürgün etmek amacıyla sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (Allah'ın bildiği) bu tuzağı kurarlarken, Allah da karşılığında (onların bilmediği bir) tuzak kuruyordu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.

8-Enfâl 31 : Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman "İşittik, istesek biz de bunun bir benzerini söyleyebiliriz. Bu eskilerin masallarından başka bir şey değildir" dediler.

8-Enfâl 32 : Bir de "Ey Allah'ımız eğer bu (Kur'an) gerçekten Sen'in katından gelmiş bir

hak ise (bu Kitab'ta vadedildiği gibi) gökten üstümüze taş yağdır veya elim-acıklı bir azab getir" demişlerdi.

8-Enfâl 33 : Oysa sen içlerinde bulunduğun sürece Allah onları azablandıracak değildir. Ve onlar istiğfar ederken de (bağışlanma dilerken de) Allah onlara azab edecek değildir.

8-Enfâl 34 : (Böyle olmasa) onlar Mescid'i Haram'dan (insanları) alıkoyarlarken ve onun (hizmete ehil) koruyucuları değilken, Allah onları niçin azablandırmazın? Onun (hizmete ehil) koruyucuları yalnızca muttakilerdir (korkup-sakınanlardır). Ancak onların çoğu bilmezler.

8-Enfâl 35 : Onların Beyt yanındaki duaları ıslık çalmaktan ve el çırpılmaktan başka bir şey değildir. O halde küfretmekte olduğunuz dolayısıyla tadın azabı.

8-Enfâl 36 : Gerçek şu ki küfre sapanlar, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar, bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu (harcamalar) onlara bir yürek acısı olacak ve sonunda mağlup olacaklardır. Küfredenler (ve küfürde ısrar edenler) en sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır.

8-Enfâl 37 : Bu, Allah'ın murdar olanı temizden ayırdetmesi ve murdar kısımları birbiri üzerine yığıp-biriktirerek hepsini cehenneme atması içindir. İşte bunlar hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardır.

8-Enfâl 38 : O küfre sapanlara de ki "Eğer vazgeçerlerse geçmiş (yaptıkları) bağışlanacaktır. Ama yine dönecek olurlarsa, önceki (toplumlara uygulanan) sünnet muhakkak (onlara da) uygulanacaktır."

8-Enfâl 39 : Fitne kalmayıncaya ve din yalnızca Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz ki Allah yapmakta olduklarını hakkıyla görendir.

8-Enfâl 40 : Eğer (ayetlerimizden) yüz çevirirlerse, bilin ki Allah sizin mevlanızdır (veliniz ve sahibinizdir). O ne güzel mevla ve ne güzel yardımcıdır.

8-Enfâl 41 : Şunu da bilin ki ganimet olarak aldığınız her hangi bir şeyden beşte biri mutlaka Allah'a (aittir. Bu pay) Resul ve ona yakınlığı olanlar, yetimler, miskinler ve yolda kalmışlar içindir. Eğer Allah'a ve hak ile batılın birbirinden ayrıldığı günde, iki ordunun karşı karşıya geldiği o günde kulumuza indirdiğimize (İlahi yardımımıza) iman ediyorsanız (ganimetleri böyle bölüşün). Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

8-Enfâl 42 : Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar da uzak yamacındaydılar. Kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleştiğiniz şey (yöneleceğiniz hedef, yer veya vakit) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz. Ancak Allah mukadder (olması takdir edilen) işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Ta ki helak olan apaçık bir delilden sonra helak olsun, sağ kalanlar da yine apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

8-Enfâl 43 : Hani Allah onları sana uykunda az gösteriyordu. Eğer sana onları çok gösterseydi, çekinip-yılgınlığa kapılacak ve (mukadder olan) bu iş konusunda tartışıp-anlaşmazlığa düşecektiniz. Ancak Allah (sizi bundan kurtardı) esenlik bağışladı. Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir.

8-Enfâl 44 : Karşı karşıya geldiğinizde Allah 'mukadder olan işi gerçekleştirmek' için onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Bütün işler Allah'a (O'nun dilediği sonuca) döndürülür.

8-Enfâl 45 : Ey iman edenler. Bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman sebat (dayanıklık) gösterin ve Allah'ı çokça zikredin ki felaha (kurtuluşa) eresiniz.

8-Enfâl 46 : Allah'a ve Resulüne itaat edin, birbirinizle çekişip-didişmeyin. Yoksa çözülp-yılınlaşırsınız, rüzgarınız (hızınız ve kuvvetiniz) gider. Sabredin çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

8-Enfâl 47 : Bir de yurtlarından böbürlenerek (çalım satarak), insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah onların yapmakta olduklarını çepeçevre kuşatandır.

8-Enfâl 48 : Hani (o vakit) şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara "Bugün insanlardan sizi yenecek (bozguna uğratacak) kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki iki topluluk (karşılaşıp) birbirini gördüğü zaman o (şeytan) iki topuğu üstünde geri döndü ve "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediklerinizi görmekteyim ve ben Allah'tan korkuyorum. Allah'ın azabı çok şiddetlidir" dedi.

8-Enfâl 49 : Münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar "Bunları (müslümanları) dinleri aldattı" diyorlardı. Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, bilsin ki Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olan), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

8-Enfâl 50 : Melekler o küfredenlerin yüzlerine ve arkalarına vurarak ve "Yakıcı azabı tadın" diyerek canlarını alırken onları bir görseydin.

8-Enfâl 51 : İşte bu ellerinizle yaptığınızın bir karşılığıdır. Yoksa Allah kullarına asla zulmedici değildir.

8-Enfâl 52 : (Bunların gidiş tarzı) Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibidir. (Onlar da) Allah'ın ayetlerini yalanladılar, Allah da onları günahlarından dolayı yakalayiverdi. Şüphesiz ki Allah büyük kuvvet sahibidir, azabı (cezalandırması) pek şiddetlidir.

8-Enfâl 53 : Bu (sünnetin nedeni) bir kavim kendilerinde olan nimeti (kendileri zulümle) değiştirinceye kadar, Allah onlara verip-bağışladığını değiştirici değildir. Allah şüphesiz Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

8-Enfâl 54 : Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanladılar, Biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun hanedanını suda boğduk. Hepsisi de zalimlerdi.

8-Enfâl 55 : Allah katında yerde debelenen canlıların en kötüsü, şüphesiz küfredenlerdir. Onlar iman etmezler.

8-Enfâl 56 : Onlar kendileriyle antlaşma yaptığın kimselerdir ki, her defasında ahidlerini

bozarlar. Onlar korkup-sakinmazlar.

8-Enfâl 57 : Bundan dolayı eğer savaşta onları yakalarsan öyle cezalandır ki onlar ile arkalarından gelecek olanlar ibret alıp-dağılsınlar.

8-Enfâl 58 : Eğer bir kavmin (anlaşmaya) ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen onlara (ihanet etmeden) eşitlik üzere 'anlaşmayı iptal ettiğini açıkça bildir'. Allah hainleri (ihanet edenleri) sevmez.

8-Enfâl 59 : Küfre sapanlar (Bizden) kaçıp-kurtulduklarını sanmasınlar. Onlar (Bizi asla) aciz bırakamazlar.

8-Enfâl 60 : Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve bağlanıp-beslenen atlar hazırlayın. Bununla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği daha başkalarını korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz (ne harcarsanız) size eksiksiz ödenir ve siz haksızlığa uğratılmazsınız.

8-Enfâl 61 : Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

8-Enfâl 62 : Onlar seni (hileyle) aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O seni yardımıyla ve mü'minlerle destekleyendir.

8-Enfâl 63 : Ve (Allah) onların kalplerini birleştirdi. Sen yeryüzünde bulunan her şeyi harcasaydın bile onların kalplerini birleştiremezdin. Ama Allah (rahmetiyle) onların aralarını bulup-kaynaştırdı. Çünkü O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

8-Enfâl 64 : Ey Peygamber. Sana ve sana tabi olan (seni izleyen) mü'minlere Allah yeter.

8-Enfâl 65 : Ey Peygamber, mü'minleri savaşa hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlub ederler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, bunlar da kafirlerden binini yener. Çünkü onlar kavramayan bir topluluktur.

8-Enfâl 66 : Şimdi Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu da bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa (onların) ikiyüzünü bozguna uğratar. Eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah sabredenlerle beraberdir.

8-Enfâl 67 : Hiçbir peygambere, yeryüzünde (düşmana karşı) ağır basıncaya (zafer kazanıncaya) kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

8-Enfâl 68 : Eğer Allah'ın geçmişte bir yazması (takdiri) olmasaydı, aldıklarınız (fidyeler) nedeniyle size büyük bir azab dokunurdu.

8-Enfâl 69 : Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve temiz olarak yeyin. Allah'tan korkup-sakinin. Hiç şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

8-Enfâl 70 : Ey Peygamber. Elinizdeki esirlere de ki "Eğer Allah, sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse (görürse) sizden alınandan daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir)."

8-Enfâl 71 : Eğer sana ihanet etmek isterlerse (üzülüp-şaşıрма) onlar daha önce Allah'a ihanet etmişlerdi de (Allah) onlara karşı sana imkân ve kudret vermişti. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

8-Enfâl 72 : Gerçek şu ki iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte bunlar birbirlerinin velileridir. İman edip de hicret etmeyenler ise onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir velayetiniz (koruyucu yükümlülüğünüz) yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavim aleyhine olmaksızın (onlara) yardım etmek üzerinizde bir yükümlülüktür. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

8-Enfâl 73 : Küfredenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesad (bozgunculuk) olur.

8-Enfâl 74 : İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte onlar gerçek mü'minlerdir. Onlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün-kusursuz) bir rızık vardır.

8-Enfâl 75 : Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cihad edenler de sizdendir. Akrabalar Allah'ın kitabına göre, birbirlerine (varis olmaya) daha yakındırlar. Şüphesiz ki Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

9-Tevbe Suresi

9-Tevbe 1 : (Bu,) kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklere, Allah'tan ve Resulünden bir ihtardır (kesin bir uyarıdır).

9-Tevbe 2 : Bundan böyle yeryüzünde (haram olan) dört ay daha dolaşın. İyi bilin ki siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah küfre sapanları hor ve aşağılık kılandır.

9-Tevbe 3 : Hacc-ı Ekber (büyük hac) günü Allah'tan ve Resulünden insanlara bir ilandır ki Allah da, Resulü de müşriklerden (onlarla ilişki ve antlaşmalardan) uzaktır. Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Küfredenleri elim-acıklı bir azabla müjdele.

9-Tevbe 4 : Ancak kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklerden (şartlara uyan) hiçbir şeyi eksik bırakmayan ve sizin aleyhinize herhangi bir kimseye arka çıkmayanlar (bu hükmün) dışındadır. Onların antlaşmalarını süreleri bitinceye kadar tamamlayınız. Şüphesiz ki Allah muttaki olanları (korkup-sakınanları) sever.

9-Tevbe 5 : (Dört ay olan) haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün. Onları yakalayın, kuşatıp-hapsedin ve onların bütün geçit yerlerini tutup-gözetleyin. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verirlerse yollarını açverin. Gerçekten Allah

Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

9-Tevbe 6 : Eğer müşriklerden biri senden aman dilerse, Allah'ın kelamını dinleyinceye kadar ona aman ver. Sonra onu güven içinde bulunacağı yere ulaştır. Bu (müsamaha) onların bilmeyen bir kavim olmaları sebebiyledir.

9-Tevbe 7 : Mescid-i Haram yanında kendileriyle antlaştıklarınız dışında, müşriklerin Allah katında ve Resulünün katında nasıl bir ahdi olabilir? Şu halde o (antlaşmalı olanlar) size karşı doğru davrandıkça, siz de onlara karşı doğru davranın. Şüphesiz ki Allah, muttaki olanları (korkup-sakınanları) sever.

9-Tevbe 8 : (Onlar için andlaşma) nasıl olabilir ki? Şayet size karşı galip gelselerdi sizin hakkınızda ne ahit, ne de antlaşma gözetirlerdi. Onlar sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalpleri ise karşı koyar. Çünkü onların çoğu fiska sapanlardır.

9-Tevbe 9 : Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri satın aldılar da (insanları) O'nun yolundan engellediler. Onların yapmakta oldukları gerçekten ne kötüdür.

9-Tevbe 10 : Onlar bir mümin hakkında ne bir yemin, ne de bir antlaşma gözetip-tanırlar. İşte bunlar, haddi aşanların ta kendileridir.

9-Tevbe 11 : Eğer tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse artık onlar dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle ayrıntılı biçimde açıklıyoruz.

9-Tevbe 12 : Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar ve dininize saldırırlarsa küfrün önderleriyle çarpışıp-öldürün. Çünkü onlar yeminleri olmayan kimselerdir. Böylece (onlar ve takipçileri) cayarlar-son verirler.

9-Tevbe 13 : Yeminlerini bozan, Resulü (yurdundan) çıkarmaya kalkışan ve sizinle ilk önce (savaşa) başlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Korkuyor musunuz onlardan? Eğer inanıyorsanız, kendisinden korkmanıza Allah daha layıktır.

9-Tevbe 14 : Onlarla savaşın ki Allah onları sizin ellerinizle azablandırın, hor ve aşağılık kılsın. Onlara karşı size zafer versin ve mü'minler topluluğunun göğüslerini ferahlandırın.

9-Tevbe 15 : Ve (mü'minlerin) kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğine tevbeyi nasib eder. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

9-Tevbe 16 : Yoksa siz (Allah) içinizden cihad edenleri ve Allah'dan, Resulünden ve mü'minlerden başkasını kendilerine sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakılvereceğinizi mi sandınız? Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

9-Tevbe 17 : Kendi küfürlerine bizzat kendileri şahidler iken müşriklerin (şirk koşanların) Allah'ın mescidlerini imar etmeye (onarmaya) 'hak ve yetkileri' yoktur. Onların bütün yaptıkları boşa gitmiştir. Ve onlar ateşte ebedi kalacaklardır.

9-Tevbe 18 : Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar imar edip-onarabilir. İşte hidayete (doğru yola) erenlerden oldukları umulanlar bunlardır.

9-Tevbe 19 : Siz hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram-ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip, Allah yolunda cihad edenlerle (onların amelleriyle) bir mi tutuyorsunuz? (Bunlar) Allah katında bir olmazlar. Ve Allah zalimler topluluğunu hidayete (doğru yola) erdirmez.

9-Tevbe 20 : İman edip de hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler, Allah katında daha büyük dereceye sahiptirler. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır.

9-Tevbe 21 : Rableri onlara katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve içinde ebedi (sürekli) nimetler bulunan cennetleri müjdeler.

9-Tevbe 22 : Onlar orada ebedi kalıcıdır. Hiç şüphesiz ki en büyük mükafat Allah katındadır.

9-Tevbe 23 : Ey iman edenler. Eğer imana karşı küfrü sevip-tercih ediyorsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi (bile) veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, onlar zalimlerin ta kendileridirler.

9-Tevbe 24 : De ki "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, kabileniz (toplumunuz), kazandığınız mallar, kesada (durgunluğa) uğramasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden meskenler sizlere Allah'tan, O'nun Resulünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar topluluğunu hidayete (doğru yola) erdirmez.

9-Tevbe 25 : Andolsun ki Allah birçok yerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çokluğunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmış fakat size bir yarar sağlamamıştı. Yer ise bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti ve sonra (bozularak kaçmış) gerisin geri gitmişsiniz.

9-Tevbe 26 : (Bundan) sonra Allah, Resulü ile mü'minlerin üzerine sekinet (güven duygusu ve huzur) indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve kafirleri azablandırdı. Kafirlerin cezası buydu.

9-Tevbe 27 : Sonra Allah bunun (bütün bu olup bitenlerin) ardından dilediği kimseye tevbe nasib eder. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

9-Tevbe 28 : Ey iman edenler, müşrikler ancak bir necistir (pisliktir). Artık bu yıllarından sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer yoksulluktan korkarsanız, (biliniz ki) Allah dilerse sizi kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) zengin kılar. Hiç şüphesiz Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

9-Tevbe 29 : Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (kendilerine) din edinmeyenlerle, küçük düşürülmüşler olarak cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.

9-Tevbe 30 : Yahudiler "Uzeyr Allah'ın oğludur" dediler. Hıristiyanlar da "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla geveledikleri (dayanaksız) sözlerdir ki daha önceki

küfredenlerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kahretsin, (apaçık haktan, apaçık bir batıla) nasıl da çevriliyorlar?

9-Tevbe 31 : Onlar Allah ile beraber bilginlerini (hahamlarını) ve rahiplerini Rabler edindiler ve Meryemoğlu Mesih'i de. Oysa onlar, tek bir ilah'a ibadet etmekten başkasıyla emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koşmakta oldukları şeylerden münezzehtir (beri ve yücedir).

9-Tevbe 32 : Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler hoşlanmasa da Allah nurunu tamamlamayı diliyor.

9-Tevbe 33 : Müşrikler hoşlanmasa da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için resulünü hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur.

9-Tevbe 34 : Ey iman edenler. Gerçek şu ki bilginlerden (hahamlardan) ve rahiplerden bir çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. (Allah adına topladıkları) altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlara, acıklı bir azabı müjdele.

9-Tevbe 35 : O gün bunların (saklayıp-biriktirdikleri) cehennem ateşiyle kızdırılacak da onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve onlara) "İşte bu, kendileriniz için saklayıp-biriktirdiklerinizdir artık saklayıp-biriktirdiklerinizi tadın" (denilecektir).

9-Tevbe 36 : Gerçek şu ki Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabına (takdirine) göre onikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte kayyum (doğru-kalıcı) olan din budur. Öyleyse bunlarda (bu ayların hesabında) kendinize zulmetmeyin. Müşriklerin sizlerle topluca savaşması gibi siz de onlarla topluca savaşın. Ve bilin ki Allah muttakilerle (takva sahipleriyle) beraberdir.

9-Tevbe 37 : (Haram ayları) ertelemek ancak küfürde bir artıştır. Bununla kafirler şaşırılıp-saptırılır. Bunu bir yıl helal, bir yıl haram sayarlar ki (bir taraftan) Allah'ın haram kıldığına sayıca uysunlar ve (diğer taraftan) Allah'ın haram ettiğini helal kılmış olsunlar. Yaptıklarının kötülüğü (sayıya uydukları için) böylece kendilerine 'cazip ve süslü' gösterilmiştir. Allah kafirler topluluğunu hidayete (doğru yola) erdirmez.

9-Tevbe 38 : Ey iman edenler. Size ne oldu ki "Allah yolunda savaşa çıkın" denildiği zaman yere çakılıp kaldınız? Ahiretten (vazgeçip) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahiretin yanında bu dünya hayatının yararı pek azdır.

9-Tevbe 39 : Eğer savaşa kuşanıp-çıkamazsanız, O sizi pek acıklı bir azabla azablandırarak ve sizin yerinize bir başka topluluğu getirecektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

9-Tevbe 40 : Siz ona (peygambere) yardım etmezseniz, Allah ona yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak onu (Mekke'den) çıkarmışlardı ve ikisi mağarada olduklarında arkadaşına "Hüzne kapılma, Allah elbette bizimle beraberdir" diyordu. Bunun üzerine Allah ona sakinetini (huzur ve güvenlik duygusunu) indirmiş, onu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş ve küfre sapanların da kelimesini alçaltmıştı. Allah'ın kelimesi ise yüce olandır. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

9-Tevbe 41 : Hafif ve ağır (olarak) savaşa kuşanıp-çıkın, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

9-Tevbe 42 : Eğer yakın bir (dünyevi) yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama (seferdeki) zorluk onlara uzak-uzun geldi. (Böyleyken) "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık" diyerek sana Allah adına yemin de edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylemekte olduklarını bilmektedir.

9-Tevbe 43 : Allah seni affetsin. Doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancılara da bilip-öğreninceye kadar onlara niye izin verdin?

9-Tevbe 44 : Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cihad etmekten (geri kalmak için) senden izin istemezler. Allah muttakileri (takva sahiblerini) bilendir.

9-Tevbe 45 : Senden yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri kuşkuya kapılıp da kuşkuları içinde kararsızlığa düşenler izin ister.

9-Tevbe 46 : Eğer onlar (savaşa gerçekten) çıkmak isteselerdi, elbette ona bir (ön) hazırlık yaparlardı. Ancak Allah onların (isteksiz ve erteleyici) davranışlarını çirkin gördü de onları alıkoydu. Ve (onlara) "Oturanlarla birlikte oturun" denildi.

9-Tevbe 47 : Sizinle birlikte çıksalardı, size fesaddan (bozgunculuktan) başka bir katkıları olmaz ve aranızda mutlaka fitne çıkarmak için uğraşırlardı. İçinizde onları dinleyecekler de vardır. Allah zalimleri çok iyi bilendir.

9-Tevbe 48 : Andolsun ki onlar daha önce de fitne çıkarmak istemişler ve sana karşı türlü işler çevirmişlerdi. Sonunda hak geldi ve onlar bunu kerih görüp-hoşlanmadıkları halde Allah'ın emri açıkça ortaya çıktı.

9-Tevbe 49 : Onlardan bir kısmı "Bana (geride kalmam için) izin ver ve beni fitneye düşürme" der. Haberin olsun, onlar fitnenin içine (kendileri zaten) düşmüşlerdir. Cehennem o kafirleri elbetteki çepeçevre kuşatıcıdır.

9-Tevbe 50 : Sana bir iyilik dokunursa, bu onları üzer-fenalaştırır. Sana bir musibet isabet edince "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler.

9-Tevbe 51 : De ki "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle (başka) hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır (velimiz ve sahibimizdir). Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler."

9-Tevbe 52 : De ki "Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı beklemektesiniz? Biz ise Allah'ın ya Kendi katından veya bizim elimizle size bir azab getireceğini beklemekteyiz. Öyleyse bekleyedurun, kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz."

9-Tevbe 53 : De ki "İsteyerek ya da istemiyerek infak edin, sizden asla kabul edilmeyecektir. Çünkü siz fasık (yoldan çıkan) bir topluluk oldunuz."

9-Tevbe 54 : Onların infaklarının kabul edilmesini engelleyen şey (onların) Allah ve Resulüne (gerçekten) inanmamaları, namaza ancak isteksizce (üşene üşene) gelmeleri ve kerih görüp-hoşlanmıyorlarken (şartlar gereği) infak etmeleridir.

9-Tevbe 55 : Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Allah bunlarla onları dünya hayatında (azdırıp) azablarını çoğaltmayı ve canlarının onlar küfür içindeyken (zorlukla) çıkmasını istiyor.

9-Tevbe 56 : (O münafıklar) gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar (sizden) korkan bir topluluktur.

9-Tevbe 57 : Eğer onlar (korktuklarında) sığınacak bir yer, ya da (barınacak) mağaralar veya girebilecekleri bir delik bulsalar, hızla oraya yönelip koşarlardı.

9-Tevbe 58 : Onlardan kimi sadakalar konusunda seni (dağıtma şekline göre) yadırgayıp dil uzatırlar. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, verilmezse hemen öfkelenip-kızarlar.

9-Tevbe 59 : Eğer onlar Allah'ın ve Resulünün kendilerine verdiklerine (rıza gösterip) hoşnut olsalardı ve "Bize Allah yeter. Allah yakında bize fazlından (lutuf ve ihsanından) verecek, O'nun Resülü de. Biz sadece Allah'a rağbet edenleriz" deselerdi (kendileri için daha hayırlı olurdu).

9-Tevbe 60 : Sadakalar, Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkünler, görevli memurlar, kalpleri (yakınlaştırılacak, İslam'a) ısındırılacak olanlar, köleler, borçlular, Allah yolundakiler ve yolda kalmışlar içindir. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

9-Tevbe 61 : İçlerinden peygamberi incitenler ve "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenlere de bir rahmettir." Allah'ın Resulüne eziyet edenler için acıklı bir azab vardır.

9-Tevbe 62 : Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler. Oysa gerçekten mü'min iseler hoşnut kılınmaya Allah ve Resülü daha layıktır.

9-Tevbe 63 : Bilmiyorlar mı ki kim Allah'a ve Resulüne karşı koymaya kalkışırsa, gerçekten ona içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşi vardır. İşte büyük rüsvaylık (zillet ve rezillik) budur.

9-Tevbe 64 : Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek (ortaya çıkaracak) bir surenin indirilmesinden korkup-çekinmektedirler. De ki "(Siz aranızda) alay edin. Allah elbetteki korkup-çekindiğiniz şeyi (alayı böylece) açığa çıkarandır."

9-Tevbe 65 : Şayet onlara soracak olursan "Biz (lafa) dalmış, şakalaşmış-oyalanıyorduk" derler. De ki "(Şakalaşırken) Allah ile, O'nun ayetleriyle ve Resülüyle mi alay ediyorsunuz?"

9-Tevbe 66 : (Boşuna) mazeret belirtmeyin. Siz iman ettikten (iman ettik dedikten) sonra küfre saptınız. İcinizden bir kısmını affetsek-bağışlasak bile diğer kısmını gerçekten

mücrimler (suçlu-günahkarlar) olmaları nedeniyle azablandıracağız.

9-Tevbe 67 : Münafık erkekler ve münafık kadınlar (sizden değil) birbirlerindedir. Onlar kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar ve ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular, O da onları (sapıklıkları içinde bırakıp) unuttu. Şüphesiz ki münafıklar, fasıkların (yoldan çıkanların) ta kendileridir.

9-Tevbe 68 : Allah erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kafirlere de içinde ebedi kalacakları cehennem ateşini vadetti. (Ceza olarak) bu onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır.

9-Tevbe 69 : Sizden öncekiler gibi. Oysa onlar kuvvet bakımından sizden daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar (dünya metaından) paylarına düşenden faydalandılar. Sizden öncekiler nasıl paylarına düşenden faydalandılarsa siz de payınıza düşenden faydalandınız ve (batıla) dalarlar gibi daldınız. (Sonucunda) onların amelleri dünyada da, ahirette de boşa gitmiştir ve onlar hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardır.

9-Tevbe 70 : Onlara kendilerinden öncekilerin, Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve altüst olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. (Demek ki) Allah onlara zulmediyor değildi ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

9-Tevbe 71 : Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emrederler, kötülükten sakındırırlar, namazı kılarlar, zekatı verirler, Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

9-Tevbe 72 : Allah mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vadetmiştir. Allah'ın rızası (hoşnutluğu) ise hepsinden büyüktür. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

9-Tevbe 73 : Ey Peygamber. Kafirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert (ve caydırıcı) davran. Onların varacakları yer cehennemdir ve orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir.

9-Tevbe 74 : (O küfür sözünü) söylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar. Halbuki o küfür sözünü elbette söylediler ve İslam (müslüman) olduktan sonra kafir oldular. Başaramadıkları bir şeye de yeltendiler. İntikama kalkışmalarının (nedeni), Allah'ın ve Resulünün bol ihsanından onları zengin kılmasından (ve bu zenginlikle azmalarından) başka (bir şey) değildi. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur. Yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acıklı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir dost ve bir yardımcı yoktur.

9-Tevbe 75 : Onlardan kimi "Eğer bize lutuf ve kereminden (bol ihsanından) verirse, andolsun ki sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diyerek Allah'a söz vermişti.

9-Tevbe 76 : (Ancak Allah) onlara lutfedip bol ihsanından verince, cimrilik yaparak yüz çevirdiler. Onlar (verdikleri sözden) böyle dönenlerdir.

9-Tevbe 77 : Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan söylemeleri nedeniyle, Allah Kendisiyle karşılaşacakları güne kadar kalplerindeki nifakı (köklü bir duygu olarak) yerleşik kıldı.

9-Tevbe 78 : Onlar bilmiyorlar mı ki Allah onların gizli tuttuklarını da, fısıldadıklarını da biliyor. Allah gaybları (görünüp-bilinmeyenleri) çok iyi bilendir.

9-Tevbe 79 : Sadakalar konusunda müminlerden gönüllü (olarak fazladan) verenleri ve güçlerinin yettiğinden başkasını (bir hurmadan fazlasını) bulamayanları çekiştirip, onlarla alay edenler (var ya) Allah (asıl onları alay konusu kılıp) maskaraya çevirir ve onlar için elim-acıklı bir azab vardır.

9-Tevbe 80 : Sen onlar için ister mağfiret (bağışlanma) dile, istersen mağfiret (bağışlanma) dileme. Onlar için yetmiş kere mağfiret (bağışlanma) dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu onların Allah'ı ve Resulünü inkar etmelerindedir. Allah fasıklar topluluğunu hidayete (doğru yola) erdirmez.

9-Tevbe 81 : Allah'ın Resulüne muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar (sefere çıkmayıp) oturup-kalmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad etmeyi çirkin görerek "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bunu bir anlasalardı.

9-Tevbe 82 : Artık kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

9-Tevbe 83 : Eğer Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de (başka bir savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse (onlara) de ki "Benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkmayacaksınız ve benimle bir düşmana karşı asla savaşmayacaksınız. Çünkü ilk defasında oturmayı hoş gördünüz. Şimdi de geride kalanlarla birlikte oturun."

9-Tevbe 84 : Onlardan ölen birinin namazını asla kılma, kabri başında durma. Çünkü onlar Allah ve Resulünü inkar ettiler ve fasıklar olarak öldüler.

9-Tevbe 85 : Onların malları ve evladları seni imrendirmesin. Allah bunlarla ancak onları dünyada (azdırıp) azablarını çoğaltmayı ve canlarının onlar küfür içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor.

9-Tevbe 86 : Allah'a iman edin, O'nun Resulü ile cihad edin diye bir sure indirildiği zaman onlardan servet sahibi olanlar, senden izin isteyip "Bizi bırakıver, oturanlarla birlikte olalım" dediler.

9-Tevbe 87 : Geri kalanlarla birlikte olmaktan razı-hoşnut oldular. Onların kalplerine mühür vurulmuştur. Artık onlar kavrayıp-anlamazlar.

9-Tevbe 88 : Fakat Resul ve onunla birlikte olan mü'minler, mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte bütün hayırlar onlarındır ve felaha (gerçek kurtuluşa) erenler de bunlardır.

9-Tevbe 89 : Allah onlara içinde ebedi kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

9-Tevbe 90 : Bedevilerden mazeret belirtenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler.

Allah'a ve Resulüne yalan söyleyenler de oturup kaldılar. Onlardan küfre sapanlara elim-acıklı bir azab isabet edecektir.

9-Tevbe 91 : Allah'a ve Resulüne sadık kaldıkları sürece zayıflara, hastalara ve (ordu için) infak edecek bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. Muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların) aleyhine de (onların sorgulanmasına da) bir yol yoktur. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

9-Tevbe 92 : Kendilerine binek sağlamaları için sana her gelişlerinde onlara "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin zaman (kendilerinde de) infak edecek bir şey bulamayıp hüznülerinden dolayı gözlerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk ve günah) yoktur.

9-Tevbe 93 : Yol ancak o kimselerin aleyhinedir ki, zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah onların kalplerine mühür vurmuştur artık onlar (doğruyu-yanlış) bilmezler.

9-Tevbe 94 : Onlara geri döndüğünüzde size özür (mazeret) beyan edecekler. De ki "(Boşuna) özür belirtmeyiniz size kesin olarak inanmıyoruz. Allah bize sizin haberlerinizi bildirmiştir. (Bundan sonra) yaptıklarınızı Allah görecektir, O'nun Resulü de. Sonra gaybı da (görünmeyeni de), görüneni de bilene döndürüleceksiniz ve O, yaptıklarınızı size haber verecektir."

9-Tevbe 95 : Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar gerçekten murdar (pislik) kimselerdir. Kazanmakta olduklarının cezası olarak varacakları yer cehennemdir.

9-Tevbe 96 : Kendilerinden razı (hoşnut) olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan razı olsanız bile Allah fasıklar topluluğundan asla razı olmaz.

9-Tevbe 97 : Bedeviler, küfür ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın Resulüne indirdiğinin (ahkam hükümlerinin) sınırlarını bilmemeye daha yatkındırlar. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

9-Tevbe 98 : Bedevilerden öyleleri vardır ki infak ettiğini bir cereme (angarya) sayar ve sizin başınıza felaketlerin gelivermesini bekler. Kötü felaket kendi başlarına olsun. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

9-Tevbe 99 : Bedevilerden öyleleri de vardır ki onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve resulün dualarına (dahil olmaya) vesile sayar. Haberiniz olsun ki bu onlar için gerçekten bir yakınlaşmadır. Allah onları rahmetine girdirecektir. Şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

9-Tevbe 100 : Öne geçen muhacirler ve ensar ile onlara güzellikle uyanlardan Allah hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır. (Allah) onlara içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

9-Tevbe 101 : Çevrenizdeki bedevilerden ve Medine halkından öyle münafıklar vardır ki

(adet edindikleri) nifakta ısrar ederler. Sen onları bilmezsin (fakat) Biz onları biliriz. Biz onları iki kere azablandıracağız sonra da büyük bir azaba döndürülüp-itileceklerdir.

9-Tevbe 102 : Diğer bir kısım kimseler de günahlarını itiraf ettiler. Onlar salih bir ameli kötüyle karıştırmışlardır. (Umulur ki) Allah onların tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

9-Tevbe 103 : Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş-arındırmış olursun. Onlar için dua et. Doğrusu senin duan, onlar için 'bir sükunet ve huzurdur'. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

9-Tevbe 104 : Onlar Allah'ın kullarının tevbelerini kabul edeceğini ve sadakaları alacağını (geri çevirmeyeceğini) bilmiyorlar mı? Hiç şüphesiz Tevvab (tevbeleri kabul eden), Rahim (rahmetiyle çok esirgeyen) O'dur.

9-Tevbe 105 : De ki "(İstedığınızı) yapın. Amellerinizi Allah da Resulü de müminler de görecektir. Sonra görüleni ve görülmeyeni bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O da size yaptıklarınızı haber verecektir."

9-Tevbe 106 : (Sefere katılmayanlardan) diğer bir kısmı da Allah'ın emrine bırakılmışlardır. 'Allah) bunları ya azablandırarak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

9-Tevbe 107 : Zarar vermek, küfretmek, mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve Resulüne karşı savaş açmış olanı gözleyip-beklemek için mescid edinenler ve "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (vardır), Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahidlik etmektedir.

9-Tevbe 108 : Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde asla (namaza) durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, içinde durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınıp-temizlenenleri sever.

9-Tevbe 109 : Binasını Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır yoksa binasını göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zalimler topluluğunu hidayete (doğru yola) erdirmez.

9-Tevbe 110 : Onların kalpleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalplerinde bir şüphe (kaynağı) olarak sürüp-gidecektir. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

9-Tevbe 111 : Allah mü'minlerin mallarını ve canlarını, karşılığında kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler. (Bu alış-verişteki vaad) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine hak olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahbine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde (Allah ile) yaptığınız bu alış-verişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

9-Tevbe 112 : (Bunlar) tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, seyahat edenler (ya da oruç tutanlar), rüku edenler, secde edenler, ma'rufu (iyiliği) emredip münkerden (kötülükten) sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlardır. Sen mü'minleri müjdele.

9-Tevbe 113 : (Müşrik olarak ölüp) cehennem ashabı-halkı oldukları onlara açıkça belli olduktan sonra akraba dahi olsalar müşrikler için mağfiret (bağışlanma) dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz.

9-Tevbe 114 : İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, ona yalnızca verdiği bir sözden dolayı idi. Onun gerçekten Allah'a düşman olduğu kendisine belli olunca, ondan (ve onun için yaptığı duadan) uzaklaştı. Doğrusu İbrahim çok içli-duyarlı ve halimdi (yumuşak huyluydu).

9-Tevbe 115 : Allah bir topluluğu hidayete (doğru yola) erdirdikten sonra sakınacakları şeyleri kendilerine açıklayınca kadar onları sapıklığa düşürecek değildir. Şüphesiz Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

9-Tevbe 116 : Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur.

9-Tevbe 117 : Andolsun ki Allah peygamberi ve güçlük anında ona uyan muhacir ve ensarı affetti. İçlerinden bir kısmının kalbleri kaymak üzere iken yine de onların tevbesini kabul etti. Çünkü O Rauf'tur (şefkat edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

9-Tevbe 118 : (Savaştan) geri bırakılan üç kişiyi de (affetti). Öyle ki bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti. Nefisleri de (vicdanları da) kendilerini sıkıştırmış ve Allah'dan (O'nun azabından kurtuluşun) ancak Allah'a sığınmakta olduğunu anlamışlardı. Sonra (eski hallerine) dönmeleri için Allah onları tevbekar olmaya muvaffak kıldı. Şüphesiz ki Allah Tevab'dır (tevbeleri kabul edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

9-Tevbe 119 : Ey iman edenler. Allah'tan korkun ve sadıklarla (doğrularla) beraber olun.

9-Tevbe 120 : Medine halkına ve çevresindeki bedevilere Allah'ın resulünden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu (tavsiye) Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'şiddetli bir açlık', kafirleri öfkeliendirecek bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, onlara salih bir amel yazılması nedeniyledir. Şüphesiz ki Allah muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların) ecrini-mükafatını asla zayi etmez.

9-Tevbe 121 : Allah'ın (onların) yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılık vermesi-mükafatlandırması için küçük-büyük infak ettikleri her harcama ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi mutlaka onlar adına yazılmıştır.

9-Tevbe 122 : Mü'minlerin (fetih seferlerine) hepsinin birden (topyekün) çıkmaları uygun değildir. Her kavimden-topluluktan bir grup dinde derin bir kavrayış edinmek ve kavimleri kendilerine geri döndüğünde onları uyarıp-korkutmak için (geride kalmalıdır). Böylece sakınırlar.

9-Tevbe 123 : Ey iman edenler, kafirlerden size en yakın (yerde) olanlarla savaşın. Onlar sizde bir sertlik (güç ve caydırıcılık) görsünler. Ve bilin ki Allah muttakilerle (takva sahipleriyle) beraberdir.

9-Tevbe 124 : Bir sure indirildiğinde onlardan (münafıklardan) bazıları "Bu (sure),

hanginizin imanını arttırdı" der. İman edenlere gelince (bu sure) onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdeleşmektedirler.

9-Tevbe 125 : Kalplerinde hastalık olanlara (münafıklara) gelince, (aynı sure onların) murdarlıklarına (pislik ve iğrençliklerine) murdarlık ekleyip arttırmış ve onlar kafirler olarak ölmüşlerdir.

9-Tevbe 126 : Onlar (o münafıklar) her yıl bir veya iki kere kendilerinin çeşitli fitnelere (bela ve imtihanlara) uğrattıklarını görmüyorlar mı? Böyle iken yine de tevbe etmiyor ve hatırlayıp-ibret almıyorlar.

9-Tevbe 127 : Bir sure indirildiğinde birbirlerine bakıp-göz ederek "Sizi gören bir kimse var mı?" (derler) sonra da sıvışıp giderler. Allah onların kalblerini (imandan) çevirmiştir. Çünkü onlar (anlamak istemeyen) anlayışsız bir kavimdirler.

9-Tevbe 128 : Andolsun ki size kendi içinizden bir Resul gelmiştir ki sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O size pek düşkün, mü'minlere karşı (rauf ve rahim özelliğidir) şefkatli ve merhametlidir.

9-Tevbe 129 : Eğer onlar yüz çevirirlerse de ki "Allah bana yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve O büyük arşın Rabbidir."

10-Yunus Suresi

10-Yunus 1 : Elif, Lam, Ra. Bunlar hikmetli Kitab'ın ayetleridir.

10-Yunus 2 : İçlerinden olan bir adama "İnsanları uyarıp-korkut ve iman edenlere kendileri için Rableri katında yüksek bir makam olduğunu müjdele" diye vahyetmemiz, insanlara tuhaf mı (şaşırtıcı mı) geldi ki küfre sapanlar (hiç düşünmeden) "Besbelli ki bu (adam) apaçık bir sihirbazdır" dediler.

10-Yunus 3 : Şüphesiz ki sizin Rabbiniz altı günde gökleri ve yeri yaratan sonra da arşa istiva eden (mekandan münezzeh kudretiyle kuşatan) Allah'dır. O her işi tedbir eden-düzenleyendir. O'nun izni olmadıktan sonra hiç kimse şefaathçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?

10-Yunus 4 : Hepinizin dönüşü ancak O'nadır. Allah'ın vaadi haktır. İman edip salih amellerde bulunanlara adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan (ilkin yaratan) sonra onu iade edecek (yokluğa geri çevirecek ve tekrar yaratacak) olan O'dur. Küfredenlere de, küfre sapmaları nedeniyle kaynar sudan bir içki ve elim-acıklı bir azab vardır.

10-Yunus 5 : Güneşi bir ziya (aydınlık), ayı da bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona menziller (duraklar) tayin-takdir eden O'dur. Allah bunları hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle ayrıntılı açıklamaktadır.

10-Yunus 6 : Gece ile gündüzün ard arda gelip-değişmesinde (uzayıp kısılmasında), Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakinabilen bir topluluk için nice

ayetler vardır.

10-Yunus 7 : Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olup onunla tatmin olanlar ve Bizim ayetlerimizden gafil (ciddiyetinden habersiz) olanlar (vardır).

10-Yunus 8 : İşte bunların kazanmakta olduklarından dolayı varacakları yer ateştir.

10-Yunus 9 : İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise Rableri onları imanları dolayısıyla hidayete (doğru yola) erdirir, altlarından ırmaklar akan Naim (nimet) cennetlerine iletir.

10-Yunus 10 : Onların oradaki duaları "Allah'ım sübhansın (münezzehsin-yücesin), oradaki dirlik temennileri "Selam" ve duaların sonu da "Hamd (şükür dolu övgü) alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur (sözleridir)."

10-Yunus 11 : Eğer Allah onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları (acele istedikleri) gibi insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, ecellerine hüküm verilir. Oysa Biz, Bize kavuşmayı ummayanları (bir süre daha) tuğyanları (azgınca taşkınlıkları) içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız.

10-Yunus 12 : İnsana bir zarar (sıkıntı) dokunduğunda yan yatarken, otururken ya da ayaktaiken Bize dua eder fakat sıkıntısını üstünden kaldırdığımız zaman ise sanki kendisine dokunan sıkıntı için Bize hiç dua etmemiş gibi döner-gider. İşte haddi aşanlara, yapmakta oldukları böyle cazip-süslü gösterilir.

10-Yunus 13 : Andolsun ki sizden önce nice nesilleri, resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği halde zulme saptıkları ve (bu zulümle artık) iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte Biz mücrim (suçlu-günahkar) bir topluluğu böyle cezalandırırız.

10-Yunus 14 : Sonra nasıl davranacağınızı görelim diye onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık.

10-Yunus 15 : Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir" dediler. De ki "Benim onu kendiliğimden (kendime göre) değiştirmem, benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, büyük günün azabından korkarım."

10-Yunus 16 : De ki "Eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım ve (Allah da) onu size bildirmezdi. Ben ondan (okuduklarım indirilmezden) önce sizin içinizde bir ömür sürdürdüm. (Benim nasıl biri olduğumu ve o dönemki suskunluğumun nedenini) hiç düşünüp-akletmiyor musunuz?"

10-Yunus 17 : Allah'a karşı yalan yere iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz ki O, mücrimleri (suçlu-günahkarları, ki bu ben de olsam) felaha (kurtuluşa) erdirmez.

10-Yunus 18 : Allah ile beraber kendilerine zarar vermeyecek, yararları da dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve "Bunlar Allah katında bizim şefaathçilerimizdir" derler. De ki "Siz Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği (ve hiçbir resule bildirmedeği) bir şey mi haber

veriyorsunuz? O (sübhandır) sizin şirk katmakta olduklarınızdan münezzehtir ve çok yücedir."

10-Yunus 19 : İnsanlar (önceden) tek bir ümmetten başka bir şey değildi sonra ayrılığa-anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (önceden verilmiş) bir söz olmasaydı, ayrılığa-anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu.

10-Yunus 20 : Bir de "Rabbinden üzerine bir ayet (mucize) indirilse ya" derler. De ki "Gayb ancak Allah'ındır. Siz bekleyedurun, ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

10-Yunus 21 : İnsanlara dokunan bir sıkıntıdan sonra kendilerine bir rahmet tattırdığımız zaman hemen (sıkıntı ve rahmet) ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmaya (hak olayı, batılla açıklamaya) çalışırlar. De ki "Tuzak-düzen kurmada Allah daha hızlıdır. Elçilerimiz de sizin kurduğunuz düzenleri yazmaktadır."

10-Yunus 22 : Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyleki siz gemide bulunduğunuz, o gemiler de içindekileri güzel bir rüzgarla alıp götürdükleri ve (yolcular) bununla neşelendikleri sırada o gemiye çılginca bir rüzgar (fırtına) gelip çatar ve her yandan dalgalar onları sarar. Onlar artık (bu dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını zannettikleri anda dinde muhlisler (Allah'a ve dine gönülden bağlılar) olarak O'na dua etmeye "Eğer bizi bundan kurtaracak olursan, andolsun ki Sana şükredenlerden olacağız" (demeye) başlarlar.

10-Yunus 23 : Ama (Allah) onları kurtarınca, onlar hemen yeryüzünde haksız yere taşkınlığa (nankörlüğe) koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız ancak kendi nefisleriniz aleyhinedir. (Nankörlük ettiğiniz bu yardımımızla sadece) dünya hayatının geçici yararını elde edersiniz. Sonra sizin dönüşünüz Bizedir, Biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz.

10-Yunus 24 : Dünya hayatının misali, gökten indirdiğimiz bir su gibidir. Onunla insanların ve hayvanların yediği bitkiler (yetişip) birbirine karışmıştır. Nihayet yeryüzü zinetlerini takınıp süslendiği ve sahipleri de kendilerini ona kadir (ürünlere sahip) sandıkları bir sırada gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir şey yokmuş gibi onu kökünden biçilip atılmış bir duruma getiririz. Düşünen bir topluluk için ayetlerimizi işte böyle açıklıyoruz.

10-Yunus 25 : Allah selam (barış ve esenlik) yurduna çağırır ve dilediğini hidayete (dosdoğru yola) yöneltip-iletir.

10-Yunus 26 : Güzel davrananlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne de bir zillet. İşte onlar cennet ashabıdır-halkıdır ve orada ebedi olarak kalacaklardır.

10-Yunus 27 : Kötülük yapanlara gelince, herbir kötülüğün karşılığı kendi misliyledir. Onları bir zillet kaplar ve onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu da yoktur. Onların yüzleri karanlık geceden bir parçaya bürünmüş gibidir. İşte onlar ateş ashabıdır-halkıdır ve orada ebedi olarak kalacaklardır.

10-Yunus 28 : O gün, onların hepsini birarada toplayacağız sonra şirk katanlara "Siz de, şirk koştuklarınız da yerlerinize" diyeceğiz. Artık onların arasını açmışızdır. Şirk koştukları

(ortakları) derler ki "Siz bize ibadet etmiyordunuz."

10-Yunus 29 : Bizim ile sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. Gerçekten biz, sizin ibadetinizden habersizdik.

10-Yunus 30 : İşte orada her nefis önceden yapmış olduğunu (ve karşılığını) bulacaktır. Ve onlar asıl mevlaları (gerçek sahipleri) olan Allah'a döndürülürler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup gider.

10-Yunus 31 : De ki "Gökten ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan (hükmeden) kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen-idare eden kimdir?" Onlar "Allah" diyeceklerdir. De ki "O halde siz (O'na karşı gelmekten) korkup-sakınmayacak mısınız?"

10-Yunus 32 : İşte gerçek Rabbiniz olan Allah budur. Artık haktan sonra dalaletten (sapıklıktan) başka ne vardır? O halde (haktan sapıklığa) nasıl çevriliyorsunuz?

10-Yunus 33 : (Ancak sapıklığa döndüler ve) Rabbinin fasık olanlar üzerindeki "Onlar iman etmezler" sözü gerçekleşmiş oldu.

10-Yunus 34 : De ki "Sizin şirk koştuklarınızdan yaratmayı başlatacak (yoktan var edecek) sonra onu (yokluğa) iade edecek (varı yok edecek) olan var mı?" De ki "Allah yaratmayı (ilkin) başlatır sonra onu iade eder (önceki yokluk durumuna geri çevirir). O halde nasıl olur da (haktan sapıklığa) çevrilip-dönüyorsunuz?"

10-Yunus 35 : De ki "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mıdır?" De ki "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse hakka ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşamayan mı? (O halde) size ne oluyor? Nasıl hükmediyorsunuz?"

10-Yunus 36 : Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Zan ise haktan hiçbir şeyin yerini tutmaz. Şüphesiz ki Allah, onların yapmakta olduklarını bilendir.

10-Yunus 37 : Bu Kur'an Allah'tan (indirilmiştir,) başkası tarafından uydurulmuş değildir. Ancak o ellerinde (önlüklerinde) olanı doğrulayan ve Kitab'ı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur, alemlerin Rabbindendir.

10-Yunus 38 : Yoksa "Bunu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki "Eğer sadıklardan (doğru sözlülerden) iseniz onun benzeri olan bir sure getirin. Allah'tan başka güç yetirip-çağırabileceğiniz herkesi de (yardıma) çağırın."

10-Yunus 39 : Hayır (getiremezler çünkü) onlar ilmini kavrayamadıkları ve kendilerine de henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle (bir cahillikle) yalanlamışlardı. Zulme sapanların nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak.

10-Yunus 40 : İçlerinden kimileri ona (Kur'an'a) inanırlar, kimileri de ona inanmazlar. Rabbin fesad çıkaranları en iyi bilendir.

10-Yunus 41 : Eğer seni yalanlarsa, onlara de ki "Benim yaptıklarım benim, sizin yaptıklarınız da sizindir. Siz benim yaptıklarımın uzaksınız ve ben de sizin

yaptıklarınızdan uzağım."

10-Yunus 42 : Onlardan sana kulak verenler (dinleyenler) vardır. Fakat (dinleseler de hakkı işitmeyen) sağırlara sen mi duyuracaksın? Üstelik akılları da hiç ermiyorsa.

10-Yunus 43 : Ve onlardan sana bakanlar da vardır. Fakat (baksalar da hakkı) görmüyorsa, kör olanları sen mi hidayete (doğru yola) ileteceksin?

10-Yunus 44 : Gerçek şu ki Allah, insanlara hiçbir şeyle (hiçbir şekilde) zulmetmez. Ancak insanlar, kendilerine (kendileri) zulmediyorlar.

10-Yunus 45 : Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaklar. Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. Onlar hidayete (doğru yola) ermiş değildirler.

10-Yunus 46 : Onlara vadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösteririz veya senin hayatına son veririz. Onların dönüşleri Bizedir. (Senden) sonra onların ne yaptıklarına Allah şahittir.

10-Yunus 47 : Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar.

10-Yunus 48 : Derler ki "Eğer doğru sözlülerden iseniz bu belirttiğiniz süre (vaad) ne zamanmış?"

10-Yunus 49 : De ki "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince artık ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler."

10-Yunus 50 : De ki "Ne dersiniz? O'nun azabı size gece veya gündüz gelirse (ne yapacaksınız?) Mücrimler (suçlu-günahkarlar) bunu niye (neye güvenerek) erkene almak istiyorlar?"

10-Yunus 51 : (Azab dolu helak) gerçekleşikten sonra mı ona iman edeceksiniz yoksa şimdi mi? (Azap geldikten sonra çok geç) ama siz onun erkence gelmesini istiyordunuz.

10-Yunus 52 : (Helak gerçekleşikten) sonra o zulmetmiş olanlara "Ebedi azabı tadın" denilecek. Kazanmakta olduklarınız dışında bir başka şeyle mi cezalandırılacaksınız?"

10-Yunus 53 : Bu (vaad) bir gerçek mi? diye senden haber sorarlar. De ki "Evet, Rabbime andolsun ki şüphesiz gerçektir ve sizler aciz bırakacaklar değilsiniz."

10-Yunus 54 : Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azabdan kurtulmak için) mutlaka fidye olarak verirdi. Onlar azabı gördükleri vakit içlerinde pişmanlık duyarlar. Artık aralarında adaletle hüküm verilir ve hiçbirine zulmedilmez.

10-Yunus 55 : Haberiniz olsun ki göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Yine haberiniz olsun ki Allah'ın vaadi haktır. Ancak onların çoğu bilmezler.

10-Yunus 56 : Dirilten ve öldüren O'dur. Ve O'na döndürüleceksiniz.

10-Yunus 57 : Ey insanlar. Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet gelmiştir.

10-Yunus 58 : De ki "(Bunlar) Allah'ın fazlıyla (lutuf dolu bol ihsanıyla) ve rahmetiyle (gelmiştir) işte bunlarla sevininler. Bu, onların bütün toplayıp yığdıklarından daha hayırlıdır."

10-Yunus 59 : De ki "Allah'ın sizin için indirdiği rızıklardan bir kısmını haram ve bir kısmını helal kılmanıza ne dersiniz?" De ki "Allah mı size izin verdi yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?"

10-Yunus 60 : Allah'a karşı yalan yere iftira uyduranların kıyamet günü (durumlarına ve Allah'a ilişkin) zanları-görüşleri nedir? Elbetteki Allah insanlara karşı lutuf ve ihsan sahibidir ancak onların çoğu şükretmezler.

10-Yunus 61 : Hangi işi yaparsan yap, Kur'an'dan ne okursan oku, ne işte çalışırsan çalış unutmayın ki siz ona dalıp gitmişken Biz sizin üzerinizde şahidiz. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzak (saklı-gizli) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki mübin (apaçık) bir Kitab'ta (levh-i mahfuzda yazılı) olmasın.

10-Yunus 62 : Haberiniz olsun ki Allah'ın velileri için korku yoktur ve onlar (üzülüp) mahzun da olmayacaklardır.

10-Yunus 63 : Onlar iman edenler ve takvaya ermiş (korkup-sakinmiş) olanlardır.

10-Yunus 64 : Onlara dünya hayatında da, ahiret hayatında da müjdeliler vardır. Allah'ın kelimelerinde-sözlerinde değişiklik yoktur. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

10-Yunus 65 : Onların sözleri seni üzmesin. Çünkü izzet bütünüyle Allah'ındır. O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkiyle bilendir).

10-Yunus 66 : Haberiniz olsun ki göklerde kim varsa, yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar, (bir ilim-bir delil üzere) şirk koştukları varlıklara ve güçlere uymazlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar (zanla-tahminle) yalan söylerler.

10-Yunus 67 : O, dinlenesiniz diye sizin için geceyi yaratan ve gündüzü de aydınlık kılandır. Şüphesiz işitebilen bir topluluk için bunda ayetler vardır.

10-Yunus 68 : Allah çocuk edindi dediler. Haşa. Allah bundan münezzehtir (beri ve yücedir). O müstağnidir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır). Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Yanınızda buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

10-Yunus 69 : De ki "Allah'a karşı yalan yere iftira uyduranlar, hiç şüphesiz felaha (kurtuluşa) ermezler."

10-Yunus 70 : (Onlar için) dünyada geçici bir meta (yararlanma vardır) sonra dönüşleri Bizedir. Sonra da küfretmiş olmaları sebebiyle onlara şiddetli azabı taddıracağız.

10-Yunus 71 : Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki "Ey kavmim, benim aranızda (peygamber olarak) duruşum ve Allah'ın ayetleriyle öğüt verişim eğer size ağır geliyorsa, ben yalnızca Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın ki bu işiniz size dert (gizli kahır) olmasın sonra da hakkımdaki hükmünüzü bana mühlet vermeden uygulayın."

10-Yunus 72 : Eğer yüz çevirecek olursanız, ben sizden bir ücret istemedim (ki bir kaybım olsun). Benim ecrim-mükafatım yalnızca Allah'a aittir. Ve ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.

10-Yunus 73 : (Yine de) onu yalanladılar, Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları (yeryüzünde) halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da (suda) boğduk. Uyarılıp-korkutulanların (fakat inanmayanların) nasıl bir akibete uğradıklarına bir bak.

10-Yunus 74 : Sonra onun ardından kendi toplumlarına birçok resuller gönderdik. Onlara apaçık ayetler (mucizeler) getirmişlerdi. Ama daha önce (hak daveti) yalanlamaları nedeniyle (apaçık ayetlere de) inanmadılar. İşte Biz haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz (artık inanmazlar).

10-Yunus 75 : Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar kibirlenip-büyüklendiler ve mücrim (suçlu-günahkar) bir kavim oldular.

10-Yunus 76 : Onlara katımızdan hak (ayetlerimiz) geldiği zaman "Bu elbette apaçık bir sihirdir" dediler.

10-Yunus 77 : Musa "Size gelen hak (ayetler) için mi bunu söylüyorsunuz? Bu bir sihir midir? Oysa sihirbazlar felaha (kurtuluşa) ermezler" dedi.

10-Yunus 78 : Onlar "Siz ikiniz, (bizleri) atalarımızı üzerinde bulduğumuzdan (bu yolumuzdan) çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz size inanacak değiliz" dediler.

10-Yunus 79 : Firavun "Bana bütün bilgin sihirbazları toplayıp-getirin" dedi.

10-Yunus 80 : Sihirbazlar geldiğinde Musa onlara "Atacağınızı atın" dedi.

10-Yunus 81 : Onlar (atacaklarını) atınca, Musa dedi ki "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz sihirdir. Allah onu elbette boşa çıkaracak-geçersiz kılacaktır. Şüphesiz ki Allah, fesadçıların (bozgunculuk çıkaranların) işini düzeltmez."

10-Yunus 82 : Mücrimler (suçlu-günahkarlar) istemese de, Allah Kendi kelimeleriyle hakkı gerçekleştirecektir.

10-Yunus 83 : Sonunda -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka iman eden olmadı. Firavun yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve haddi aşanlardandı.

10-Yunus 84 : Musa dedi ki "Ey kavmim. Eğer Allah'a iman etmişseniz (ve O'na teslim

birer) müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin."

10-Yunus 85 : Onlar (iman edenler) dediler ki "Biz Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz, bizi zalimler topluluğu için bir fitne (sınama konusu) kılma."

10-Yunus 86 : Ve bizi, kafirler topluluğundan rahmetinle kurtar.

10-Yunus 87 : Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik ki "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri müjdele."

10-Yunus 88 : Musa dedi ki "Ey Rabbimiz. Şüphesiz Sen Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Ey Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz (artık bu nankör azgınların) mallarını yok et ve onların kalplerini iyice sık. Çünkü onlar acıklı azabı görmedikçe iman etmeyecekler."

10-Yunus 89 : (Allah) dedi ki "İkinizin de duası kabul olundu. Siz dosdoğru yola devam edin ve bilmezlerin yoluna uymayın."

10-Yunus 90 : Biz İsrailoğullarını denizden geçirdik. Firavun ve askerleri de azgınlık ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu (Firavun'u) boğacak düzeye erişince "İsrailoğullarının inandığından başka ilah olmadığına inandım ve ben de müslümanlardanım" dedi.

10-Yunus 91 : Şimdi mi (iman ettin)? Oysa sen önceleri hep isyan etmiş ve fesad çikaranlardan olmuşsun.

10-Yunus 92 : (Artık) senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge, ibret) olman için bugün senin bedenini kurtaracağız. Gerçi insanlardan çoğu, Bizim ayetlerimizden gafildirler.

10-Yunus 93 : Andolsun ki Biz İsrailoğullarını (hoşlarına gidecek) güzel bir yurda yerleştirdik ve onları temiz nimetlerden rızıklandırdık. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz ki Rabbin kıyamet günü, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda hüküm verecektir.

10-Yunus 94 : Sana indirdiğimizden eğer kuşkudaysan, senden önce Kitab'ı okuyanlara sor. Andolsun ki Rabbinden sana hak (apaçık gerçek) gelmiştir, (bu nedenle) sakın kuşkuya kapılanlardan olma.

10-Yunus 95 : Ve (sakın) Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma yoksa hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardan olursun.

10-Yunus 96 : Gerçek şu ki üzerlerinde Rabbinin kelimesi hak (sabit ve kesinleşmiş) olanlar, onlar asla inanmazlar.

10-Yunus 97 : Onlara her ayet (mucize) getirilse bile acıklı azabı görünceye kadar (inkardan vazgeçmezler).

10-Yunus 98 : (Mühlet döneminde gönderdiğimiz ayetlere, mucizelere) iman edip de

imanı kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir kavim (bir ülke) olsaydı ya? Onlar (kendilerine bir mucize olarak dönen Yunus'a) iman ettikleri zaman dünya hayatında onlardan aşağılatıcı azabı kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık.

10-Yunus 99 : Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi topluca iman ederlerdi. O halde (onların hepsi) mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?

10-Yunus 100 : Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimsenin iman etmesi mümkün değildir. O, murdarlığı (pis iğrençliği) aklını kullanmayanların üzerine verir.

10-Yunus 101 : De ki "Göklerde ve yerde ne (ayetler) var, bir bakiverin." Fakat iman etmeyen bir topluluğa apaçık ayetler ve uyarıp-korkutmalar bir yarar sağlamaz.

10-Yunus 102 : Kendilerinden önce gelip-geçmiş olanların (başlarına gelen) günlerin benzerlerinden başkasını mı bekliyorlar? De ki "Bekleyedurun. Şüphesiz ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

10-Yunus 103 : Sonra Biz resullerimizi ve iman edenleri kurtarıyoruz, (çünkü) mü'minleri kurtarmamız Bizim üzerimizde bir haktır.

10-Yunus 104 : De ki "Ey insanlar. Eğer benim dinimden yana bir kuşku içindeyseniz, ben sizin Allah'tan başka taptıklarınıza tapmıyorum. Ben ancak sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a taparım. Ben mü'minlerden olmakla emrolundum."

10-Yunus 105 : Ve (bana) bir muvahhid (hanif) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma (denildi).

10-Yunus 106 : Sana yararı da, zararı da olmayan Allah'tan başkalarına tapma. Eğer (bu emirlerin tersini) yapacak olursan, bu durumda hiç şüphesiz zalimlerden olursun (diye de emrolundum).

10-Yunus 107 : Allah sana bir zarar dokunduracak olursa, O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse, O'nun fazlını (lutuf ve ihsanını) geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

10-Yunus 108 : De ki "Ey insanlar, size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayete (doğru yola) ulaşırsa, o ancak kendi nefsi için hidayete ulaşmıştır. Kim de saparsa, o da kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinize bir vekil değilim."

10-Yunus 109 : Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

11-Hûd Suresi

11-Hûd 1 : Elif, Lam, Ra, (Bu, bütün) ayetleri muhkem kılınmış (muhkemleştirilmiş) sonra da Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) ve Habir (her şeyden haberdar) olan tarafından

(ayrıntılı olarak) açıklanmış bir Kitab'tır.

11-Hûd 2 : (De ki) "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben, size O'nun tarafından gönderilmiş bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim."

11-Hûd 3 : Ve Rabbinizden mağfiret (bağışlanma) dileyin sonra O'na tevbe edin ki sizi adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (geçimlik) ile yararlandırın ve her ihsan sahibine Kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirseniz, ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

11-Hûd 4 : Sizin dönüşünüz Allah'adır. O her şeye kadirdir (güç yetirendir).

11-Hûd 5 : Haberiniz olsun ki onlar, O'ndan gizlemek için göğüslerini (başka düşüncelere) çevirirler. Oysa onlar (gizlilik) örtülerine bürünürlerken Allah gizli tuttıklarını da, açığa vurduklarını da bilmektedir. Çünkü O, göğüslerin özünde saklı olanı bilendir.

11-Hûd 6 : Yeryüzünde debelenen ne kadar canlı varsa, hepsinin rızkı ancak Allah'a aittir. (Allah) onun karar (yerleşik) yerini de, geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) hepsi mübin (apaçık) bir Kitab'tadır.

11-Hûd 7 : O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi-daha güzel olduğunu denemek (ortaya çıkarmak) için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun ki onlara "Siz ölümden sonra yeniden diriltileceksiniz" dersin, küfre sapanlar mutlaka "Bu açıkça bir sihirden-büyüden (kendin gibi bizi de büyülemek istemenden) başka bir şey değildir" derler.

11-Hûd 8 : Andolsun ki onlardan azabı sayılı (belirli) bir süreye kadar ertelersek mutlaka "Onun gelmesini engelleyen (bizden çeviren şey) nedir?" derler. Haberiniz olsun ki onlara bunun (azabın) geleceği gün, onlardan asla geri çevrilecek değildir ve alaya almakta oldukları şey kendilerini çepeçevre kuşatacaktır.

11-Hûd 9 : Andolsun ki Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırıp sonra bunu kendisinden çekip-alsak, o umudunu kesmiş bir nankör olur.

11-Hûd 10 : Eğer kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra ona bir nimet taddırırsak "Kötülükler benden (giderildi değil) gitti" der. Çünkü o kibirli (kendini beğenmiş) bir şımarıktır.

11-Hûd 11 : Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar müstesnadır (böyle değildir). İşte mağfiret (bağışlanma) ve büyük ecir-mükafat bunlarındır.

11-Hûd 12 : Şimdi onların "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla sana vahyolunanlardan bir kısmını (onlara duyurmak istemeyip) terkedecek (gibi) olursun ve bundan da göğsün daralır. Sen yalnızca bir uyarıp-korkutucusun. Allah her şeye Vekil'dir.

11-Hûd 13 : Yoksa "Onu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki "Eğer doğru söylüyorsanız, haydi siz de uydurulmuş olarak onun benzeri on sure getirin. Allah'tan başka güç yetirip-çağırabileceğiniz (şeytan da dahil) herkesi de (yardıma) çağırın."

11-Hûd 14 : Eğer bunun üzerine size cevap veremezlerse bilin ki o (Kitab) ancak Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur. Artık (hakka teslim oldunuz mu) müslüman mısınız?

11-Hûd 15 : Kim (çalışmalarına karşılık) dünya hayatını ve onun zinetini isterse, onlara orada (dünyada) amellerinin karşılığını tastamam öderiz ve onlar bunda hiçbir zarara da uğratılmazlar.

11-Hûd 16 : Fakat onlar öyle kimselerdir ki, ahirette kendileri için ateşten başka bir şey yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri (ahirette) boşa çıkmıştır ve (sadece dünyayı isteyerek) yaptıkları şeyler zaten batıldır.

11-Hûd 17 : (Sadece dünyayı isteyenler) Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunup da yine O'ndan gelen bir şahidin izlediği ve ondan önce de bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı bulunan kimse gibi midir? İşte bunlar ona (Kur'an'a) inanırlar. Hangi hizipten-zümreden (olursa olsun) kim onu inkar ederse, ona vaadedilen yer ateştir. Bundan şüphen olmasın. Çünkü bu Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğu iman etmezler.

11-Hûd 18 : Allah'a karşı yalan yere iftira uydurandan daha zalim kimdir? İşte bunlar Rablerine sunulacaklar ve şahidler "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. İyi bilin ki Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir.

11-Hûd 19 : Onlar (insanları ve cinleri) Allah'ın yolundan engelleyenler ve onu eğri göstermek isteyenlerdir. Ahireti inkar edenler de onlardır.

11-Hûd 20 : Onlar arzda-yerde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri de yoktur. Onların azabı kat kat artırılır. Çünkü onlar (hakkı) işitmeye tahammül edemezler ve görmezlerdi.

11-Hûd 21 : Onlar kendi nefislerini hüsrana uğratanlardır ve (Allah'a şirk koşarak) uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp-kaybolmuşlardır.

11-Hûd 22 : Kesinlikle onlar, ahirette en çok hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardır.

11-Hûd 23 : İman edip salih amellerde bulunanlar ve Rablerine kalpleri mutmain (tatmin bulmuş) olarak bağlananlar, işte onlar da cennet ashabıdır-halkıdır. Orada ebedi olarak kalacaklardır.

11-Hûd 24 : Bu iki zümrenin misali, kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Bunlar hiç eşit olur mu? Yine de düşünüp-öğüt almayacak mısınız?

11-Hûd 25 : Andolsun ki Biz Nuh'u kavmine gönderdik. (Onlara dedi ki) "Ben sizin için apaçık bir uyarıp-korkutucuyum."

11-Hûd 26 : "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Ben sizin için elem-acı verici bir günün azabından korkuyorum."

11-Hûd 27 : Kavminden küfre sapanların önde gelenleri (elebaşları) "Biz seni sadece bizim gibi bir beşer olarak görüyoruz. Sana basit-sığ görüşlü olan ayak takımından

başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine biz sizi yalancılar sanıyoruz" dediler.

11-Hûd 28 : (Nuh) dedi ki "Ey Kavmim. Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge-delil üzerinde isem ve Rabbim bana Kendi katından bir rahmet vermiş de bu size gizli tutulmuşsa, buna ne dersiniz? Siz onu kerih-çirkin görüp istemiyorken biz sizi ona zorlayacak mıyız?"

11-Hûd 29 : Ey kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim-mükafatım yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri (yanımdan da) kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum.

11-Hûd 30 : Ey kavmim ben onları (sizin hor gördüklerinizi yanımdan) kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karşı) beni kim koruyup-kurtarabilir? Hiç düşünmez misiniz?

11-Hûd 31 : Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve sizin (kendi ölçünüze göre) hor gördükleriniz hakkında Allah kesin olarak onlara bir hayır vermez" de demiyorum. (Onların) nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (onları kovarsam) ben de zalimlerden olurum."

11-Hûd 32 : Dediler ki "Ey Nuh, bizimle çekişip-durdun, bu çekişmede ileri de gittin (tartışmayı çok uzattın). Eğer doğru söylüyorsan (tartışmayı bırakarak) bize vadettiğini (bizi tehdit ettiğin azabı) getir."

11-Hûd 33 : (Nuh) dedi ki "Onu size dilediği takdirde ancak Allah getirir. Ve siz (O'nu) asla aciz bırakacak değilsiniz."

11-Hûd 34 : Eğer Allah sizi (hidayete layık görmeyip şeytanla) azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de (öğüdümün) size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz.

11-Hûd 35 : Onlar "Bunu uydurdu" mu diyorlar? De ki "Eğer onu ben uydurduysam, günahım bana aittir. Ben sizin (bu iftirayla) işlediğiniz günahtan uzağım."

11-Hûd 36 : Nuh'a vahyolundu ki "Kavminden (şimdiye kadar) iman edenlerden başka hiç kimse (artık) kesinlikle inanmayacak. Şu halde onların işlemekte olduklarından dolayı üzülme."

11-Hûd 37 : Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi yap. Zulmedenler hakkında da bana hitapta bulunma. Onlar mutlaka (suda) boğulacaklardır.

11-Hûd 38 : Gemiyi yapmaktaydı. Kavminin 'önde gelen çevresi' kendisine her uğradığında onunla alay ediyordu. O da "Bizimle alay ediyorsunuz, (şimdi bizimle) alay ettiğiniz gibi biz de (yakında) sizinle alay edeceğiz" dedi.

11-Hûd 39 : Aşağılatıcı-perişan edici azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin üstüne çökeceğini yakında görüp-bileceksiniz.

11-Hûd 40 : Sonunda emrimiz geldiği ve tandır kaynayıp-fevaran ettiği (jeoterm derecesi

hızla yükseldiği) zaman (Nuh'a) dedik ki "Herbirinden ikişer eş (birer çift hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında aileni ve iman edenleri ona (gemiye) yükle." Zaten onunla beraber pek az kimse iman etmişti.

11-Hûd 41 : (Nuh) dedi ki "Ona binin. Onun yüzmesi de, durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz yok ki benim Rabbim Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir)."

11-Hûd 42 : (Gemi) içindekilerle birlikte dağlar gibi dalga(lar) arasında akıp-gitmekteyken, Nuh bir kenara çekilmiş olan oğluna "Ey oğlum (yavrucuğum) bizimle birlikte bin ve kafirlerle beraber olma" diye seslendi.

11-Hûd 43 : (Oğlu) "Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım" deyince (Nuh) dedi ki "Bugün Allah'ın emrinden, Allah'ın rahmetiyle esirgediğinden başkası için (sığınılacak) hiçbir koruyucu yoktur." Ve aralarına dalga girdi böylece o da boğulanlardan oldu.

11-Hûd 44 : Ve denildi ki "Ey yer suyunu yut ve ey gök sen de (suyunu) tut." Su çekildi, iş bitirildi, (gemi de) Cudi (dağı) üstüne oturdu ve zalimler topluluğuna "(Yer üstünden) uzak olsunlar" denildi.

11-Hûd 45 : Nuh Rabbine niyaz edip-seslenerek "Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve Sen'in vaadin de elbette haklıdır. Sen hakimlerin hakimisin" dedi.

11-Hûd 46 : (Allah) buyurdu ki "Ey Nuh, kesinlikle o senin aileden değildir. Çünkü (onun yaptığı) salih olmayan (kötü) bir iştir. O halde hakkında bilgin olmayan şeyi Benden isteme. Ben sana cahillerden olmamanı (öğütler) tavsiye ederim."

11-Hûd 47 : Dedi ki "Rabbim, bilgin olmayan şeyi Sen'den istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum."

11-Hûd 48 : Ey Nuh denildi. "Sana ve seninle birlikte olan (gelecek) ümmetler üzerine Bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Bu gemi nimetimizden gelecek) ümmetleri de yararlandıracağız sonra onlara Biz'den acıklı bir azab dokunacaktır."

11-Hûd 49 : İşte bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Bundan önce bunları sen ve kavmin bilmiyordunuz. Şu halde sabret, (en güzel) akibet muttakilerindir (takva sahibelerindir).

11-Hûd 50 : Ad kavmine de kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki "Ey kavmim Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz sadece yalan uydurup-duruyorsunuz."

11-Hûd 51 : Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Artık akıl erdirmeyecek misiniz?

11-Hûd 52 : "Ey kavmim, Rabbinizden mağfiret (bağışlanma) dileyin sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (bereketli yağmurlar) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Mücrimler (suçlu-günahkarlar) olarak yüz çevirmeyin."

11-Hûd 53 : Dediler ki "Ey Hud. Sen bize apaçık bir belge (mucize) ile gelmiş değilsin, biz de senin sözünle ilahlarımızı terketmeyiz ve sana iman edecek değiliz."

11-Hûd 54 : Biz 'Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır' demekten başka bir şey söylemeyiz. (Hud) dedi ki "Allah'ı şahid tutuyorum, siz de şahid olun ki ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım."

11-Hûd 55 : O'ndan başka (taptıklarınızdan uzağım). Artık hepiniz birlikte bana dilediğiniz tuzağı kurun sonra bana süre de tanımayın.

11-Hûd 56 : Ben sadece benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir dabbe (debelenen hiçbir canlı) yoktur. Muhakkak ki benim Rabbim, dosdoğru bir yoldadır (değişmez sünneti hak ve dosdoğrudur).

11-Hûd 57 : Yine de yüz çevirirseniz artık size kendisiyle gönderildiğim şeyi tebliğ ettim. Rabbim (dilerse) sizin yerinize başka bir kavmi getirir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Doğrusu benim Rabbim Hafız'dır (her şeyi gözetleyip-koruyandır).

11-Hûd 58 : Emrimiz geldiği zaman tarafımızdan bir rahmet ile Hud'u ve onunla birlikte iman edenleri kurtardık. Onları çok şiddetli-ağır bir azabdan kurtardık.

11-Hûd 59 : İşte Ad (kavminin akibeti), (onlar) Rablerinin ayetlerini (bile bile) inkar ettiler, resullerine isyan ettiler ve (küfürde) inatçı her zorbanın emrine uyup-peşinden gittiler.

11-Hûd 60 : Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Bilin ki Ad (kavmi) Rablerini inkar ettiler. Yine bilin ki Hud'un kavmi Ad'a (yeryüzünden) uzaklık (verildi).

11-Hûd 61 : Semud'a da kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve sizi orada ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan mağfiret (bağışlanma) dileyin sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz ki Rabbim (kullarına) yakın olandır, (tevbe ve duaları) kabul edendir."

11-Hûd 62 : Dediler ki "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (fayda) umulan biriydin. Şimdi sen bizi atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan engelliyor musun? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşkulandırıcı bir şüphe içindeyiz."

11-Hûd 63 : (Salih) dedi ki Ey kavmim, bana (görüşünüzü) söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerindeysem, bana tarafından bir rahmet vermişse ve ben bu durumda O'na isyan edecek olursam, Allah'a karşı beni kim savunup-koruyabilecektir? Bana hüsrandan (kaybımı artırmaktan) başka bir şey kazandırmayacaksınız."

11-Hûd 64 : Ey kavmim, işte size bir ayet (mucize) olarak Allah'ın devesi. Onu serbest bırakın, Allah'ın arzında yesin. Ona kötülükle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab yakalar.

11-Hûd 65 : Fakat onu kesip-öldürdüler. (Salih) dedi ki "Yurdunuzda üç gün daha yararlanın. Bu, yalanlanmayacak bir vaaddir."

11-Hûd 66 : Emrimiz geldiği zaman tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve onunla birlikte

iman edenleri o günün zilletinden (aşağılatıcı azabından) kurtardık. Doğrusu senin Rabbin Kavi'dir (her kuvvetin gerçek Sahibidir), Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır).

11-Hûd 67 : O zulmedenleri dayanılmaz bir sayha-ses yakalayiverdi ve kendi yurtlarında dizüstü çökekaldılar.

11-Hûd 68 : Sanki orada (refah içinde) hiç yaşamamışlardı. Bilin ki Semud (kavmi) Rablerini inkar etmişlerdi. Ve yine bilin ki Semud'a (yeryüzünden) uzaklık (verildi).

11-Hûd 69 : Andolsun ki elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman "Selam" dediler. O da "Selam" dedi ve hemen (hiç gecikmeden onlara) kızartılmış bir buzağı getirdi.

11-Hûd 70 : Ellerinin ona uzanmadığını görünce (İbrahim bu durumdan) hoşlanmadı ve içine bir tür korku düştü. (Elçiler) "Korkma. Biz Lut kavmine gönderildik" dediler (ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesi verdiler).

11-Hûd 71 : Karısı da ayaktaydı, bunun (müjdenin) üzerine güldü. Biz ona da İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik.

11-Hûd 72 : (İbrahim'in hanımı) "Vay başıma gelenler. Ben kocamış bir kadın ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Bu gerçekten şaşılacak bir şey" dedi.

11-Hûd 73 : Dediler ki "Allah'ın emrine mi şaşırıyorsun? Ey ev halkı, şüphesiz ki Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir. O Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır), Mecid'dir (şanı yücedir ve iyiliği boldur)."

11-Hûd 74 : İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman Lut kavmi hakkında bizimle mücadeleye (elçilerimizle tartışmaya) girişti.

11-Hûd 75 : İbrahim gerçekten yumuşak huylu, çok içli-duyarlı ve (Allah'a) gönülden yönelen biriydi.

11-Hûd 76 : (Elçiler dediler ki) "Ey İbrahim bundan vazgeç. Çünkü Rabbinin emri gelmiştir ve onlara geri çevrilmeyecek bir azab mutlaka gelecektir."

11-Hûd 77 : Elçilerimiz Lut'a geldiği zaman onlardan dolayı kaygılandı, göğsünü bir sıkıntı bastı ve "Bu oldukça çetin-zorlu bir gün" dedi.

11-Hûd 78 : Kavmi koşarak onun yanına geldi, (çünkü onlar) daha önce de o kötü-çirkin işleri yapmaktaydılar. (Lut onlara) "Ey kavmim. İşte benim (daha önce nikahlamak istediğiniz) kızlarım, bunlar sizin için daha temizdir. Allah'tan korkun ve beni misafirlerim önünde rezil etmeyin. İçinizde reşid (aklı başında) bir adam yok mu?" dedi.

11-Hûd 79 : Dediler ki "Andolsun ki (sana iman etmediğimiz için) senin kızlarında bizim bir (nikah) hakkımız olmadığını (söylemiştin, bunu) biliyorsun. Sen bizim (şimdi) ne istediğimizi de biliyorsun."

11-Hûd 80 : Dedi ki "(Ah keşke) size yetecek gücüm olsaydı veya sağlam bir yere sığınabilseydim."

11-Hûd 81 : (Elçiler) dediler ki "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. (Hiç endişelenme) onlar sana asla dokunamazlar. Gecenin bir kısmında ailenle birlikte yürü (yola çık). İcinizden hiç kimse (arkasına bakıp) geri kalmasin fakat karin hariç. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara vadolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah yakın değil mi?"

11-Hûd 82 : Emrimiz gelince oranin altini üstüne getirdik ve üzerlerine (balçiktan) pişirilip istif edilmiş taşlar yağdırdık.

11-Hûd 83 : (Bu taşlar) Rabbinin katında damgalanıp-işaretlenmişti. Bunlar (her zalim için ayrı ayrı işaretlenen bu taşlar) zalimlerden uzak değildir.

11-Hûd 84 : Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın. (Zaten) ben sizi bolluk (ve refah) içinde görüyorum. Ve sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum."

11-Hûd 85 : Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın.

11-Hûd 86 : Eğer mü'minseniz, Allah'ın (helalinden) bıraktığı (kazanç, az da olsa) sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinize bir bekçi (gözetip-koruyucu) değilim.

11-Hûd 87 : Dediler ki "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa sen gerçekten yumuşak huylu ve reşid (aklı başında) bir adamsın."

11-Hûd 88 : Dedi ki "Ey kavmim. Ben Rabbinden apaçık bir belge-delil üzerinde isem ve O da bana Kendi katından güzel bir rızık ihsan etmişse, (bu durumuma) ne dersiniz? Ben size yasakladığım şeylerde (aksini yaparak) size aykırı düşmek istemiyorum. Ben gücüm oranında yalnızca ıslah etmek istiyorum. Benim başarıım ancak Allah iledir. Sadece O'na tevekkül ettim ve sadece O'na yönelirim."

11-Hûd 89 : Ey kavmim bana karşı gelişiniz, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenlerin bir benzerini size de getirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak da değil.

11-Hûd 90 : Rabbinizden mağfiret (bağışlanma) dileyin sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabhim Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir), Vedud'dur (çok seven ve çok sevilendir).

11-Hûd 91 : Dediler ki "Ey Şuayb. Biz senin söylediklerinin çoğundan bir şey anlamıyoruz ve biz seni içimizde cidden zayıf (aciz) görüyoruz. Eğer yakın-çevren olmasaydı, gerçekten biz seni recmederdik (taşla tutar-öldürürdük). Senin bize hiçbir üstünlüğün yoktur."

11-Hûd 92 : (Şuayb) dedi ki "Ey kavmim. Benim yakın-çevrem size göre Allah'tan daha mı üstündür ki, O'nu arkanıza atıp unutuverdiniz. Şüphesiz ki Rabhim yaptıklarınızı çepeçevre sarıp-kuşatandır."

11-Hûd 93 : Ey kavmim, (bütün gücünüzle) elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kime rezil-rüsvay edici azab gelecek ve yalancı kimdir, yakında bileceksiniz. Siz bekleyip-gözetleyin, ben de sizlerle birlikte bekleyip-gözetlemekteyim.

11-Hûd 94 : Emrimiz geldiği zaman tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri kurtardık. Zulmedenleri ise dayanılmaz bir sayha-ses sarıverdi de, kendi yurtlarında dizüstü çökekaldılar.

11-Hûd 95 : Sanki orada hiç (refah içinde) yaşamamışlardı. Bilin ki Semud'a nasıl uzaklık verildiyse, Medyen'e de (yeryüzünden) uzaklık (verildi).

11-Hûd 96 : Andolsun ki Musa'yı ayetlerimizle ve sultan-ı mübin ile (apaçık hüccet ve kudretle) gönderdik.

11-Hûd 97 : Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri irşad edici (doğruya-götürücü) değildi.

11-Hûd 98 : O, kıyamet günü kavminin önünde gidecek ve onları ateşe götürecektir. O vardıkları yer, ne kötü bir yerdir.

11-Hûd 99 : Onlar burada da (dünyada da), kıyamet gününde de lanete uğratıldılar. (Onlara) verilen başış (hakettikleri armağan), ne kötü bir başıştır.

11-Hûd 100 : İşte sana bu anlattıklarımız (halkı helak olmuş) memleketlerin haberlerindedir. Onlardan (ayakta kalıp) yerinde duranlar da var, biçilmiş ekin gibi (silinip giden, yok) olanlar da.

11-Hûd 101 : Biz onlara zulmetmedik fakat onlar kendi nefislerine zulmettiler. Rabbinin emri geldiği zaman Allah'ı bırakıp da taptıkları ilahlar onlara hiçbir şey sağlayamadı, 'helak ve kayıplarını' arttırmaktan başka bir işe yaramadı.

11-Hûd 102 : İşte (halkı) zulmeden memleketleri yakaladığında, Rabbinin yakalayışı böyledir. Muhakkak ki O'nun yakalaması pek elem-acı verici, pek şiddetlidir.

11-Hûd 103 : Ahiret azabından korkan kimseler için bunda kesin ayet-ibret vardır. O gün, bütün insanların toplanacağı bir gündür ve o (herkesin) şahit olacağı-apaçık göreceği bir gündür.

11-Hûd 104 : Biz onu ancak sayılı-belli bir süreye kadar bekletip-erteleriz.

11-Hûd 105 : O gün geldiğinde Allah'ın izni olmadan hiç kimse konuşamaz-söz söyleyemez. Onlardan kimi bedbaht-mutsuz, kimi de mutlu-bahtiyardır.

11-Hûd 106 : Bedbaht-mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada bir başka (kahırla ağlayışlı-acıyla inleyişli) nefes alıp vermeler vardır.

11-Hûd 107 : Onlar Rabbinin dilemesi dışında, (yeniden yaratılan) gökler ve yer durdukça orada ebedi kalacaklardır. Rabbin dilediğini yapandır.

11-Hûd 108 : Mutlu-bahtiyar olanlar da cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında (yeniden yaratılan) gökler ve yer durdukça orada ebedi kalacaklardır. (Bu sürekli) kesintisi olmayan bir ihsandır.

11-Hûd 109 : Artık onların tapmakta oldukları şeyler konusunda şüpheye (gerçekten nasıl taparlar kuşkusuna) düşme. Daha önceleri ataları nasıl tapıyorlarsa, bunlar da öyle tapıyorlar. Biz onların nasiblerini (azabdan paylarını) hiç eksiksiz ödeyeceğiz.

11-Hûd 110 : Andolsun ki Biz Musa'ya kitabı verdik de onda ihtilafa-anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş) olacaktı. Doğrusu onlar bundan yana şiddetli bir tereddüd ve şüphe içindedirler.

11-Hûd 111 : Şüphesiz ki Rabbin, onların her birine amellerinin (yapıp-ettiklerinin) karşılığını tam olarak ödeyecektir. Çünkü O, onların yapıp-ettiklerinden hakkıyla haberdar olandır.

11-Hûd 112 : Sen emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Beraberindeki tevbe edenler de (doğru olsunlar). Ve aşırı gitmeyin. Çünkü O, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

11-Hûd 113 : Zulmedenlere eğilim göstermeyin yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz (dost ve yardımcılarınız) yoktur sonra (O'ndan da) yardım göremezsiniz.

11-Hûd 114 : Gündüzün iki tarafında ve gecenin de (gündüze) yakın saatlerinde namaz kıl. Şüphesiz iyilikler kötülükleri giderir. Bu, hatırlayıp-öğüt alanlara bir öğüttür.

11-Hûd 115 : Ve sabret. Çünkü Allah muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların) ecrini-mükafatını zayi etmez.

11-Hûd 116 : Sizden önceki nesillerden (insanları) yeryüzünde bozgunculuktan engelleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Ancak onlardan kurtuluşa erdirdiğimiz az bir kısmı (uyardıkları için bundan) müstesnadır. Zulmedenler ise kendilerine verilen refahın peşine düştüler. Onlar mücrim (suçlu-günahkar) idiler.

11-Hûd 117 : Halkı (birbirini uyarıp) islah eden kimseler iken senin Rabbin o memleketleri zulüm ile (haksız yere) helak edecek değildir.

11-Hûd 118 : Eğer Rabbin dileyseydi bütün insanları tek bir ümmet kıları. (Rabbin bunu dilemediği için) onlar ihtilafı-anlaşmazlığı sürdürmektedirler.

11-Hûd 119 : Zaten -Rabbinin rahmet ettikleri müstesna- (Rabbin) onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin "Andolsun ki cehennemi tamamen insanlar ve cinlerle dolduracağım" sözü kesinleşip-gerçekleşmiştir.

11-Hûd 120 : Sana resullerin haberlerinden kalbini mutmainleştirecek (teskin edip-sağlamlaştıracak) doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere de zikir (hatırlatma ve öğüt) gelmiştir.

11-Hûd 121 : İman etmeyenlere de ki "(Gücünüz yettiğince) elinizden geleni yapın, biz

de yapacağız."

11-Hûd 122 : Ve gözleyip-bekleyin, biz de gözleyip-beklemekteyiz.

11-Hûd 123 : Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır. Bütün işler O'na döndürülür. Öyleyse O'na kulluk et ve sadece O'na (dayanıp-güven) tevekkül et. Rabbin yapmakta olduklarınızdan gafil (habersiz) değildir.

12-Yusuf Suresi

12-Yusuf 1 : Elif, Lam, Ra. Bunlar mübin (apaçık) Kitab'ın ayetleridir.

12-Yusuf 2 : Anlayıp-akıl erdiresiniz diye onu (beşeri bir lisanda) arapça bir Kur'an olarak indirdik.

12-Yusuf 3 : Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmekle, sana kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Oysa sen daha önce bundan habersizdin.

12-Yusuf 4 : Hani (bir zamanlar) Yusuf babasına "Babacığım ben (rüyamda) onbir gezegen, güneş ve ayı gördüm. Onları bana secde ederlerken gördüm" demişti.

12-Yusuf 5 : (Babası) demişti ki "Oğlum-yavrucuğum, rüyayı (uykuda gördüklerini) kardeşlerine anlatma sonra sana tuzak kurarlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır."

12-Yusuf 6 : Rabbin seni böylece beğenip-seçecek, sana (uykuda görülen görüntülü) sözlerin yorumunu öğretecek. Daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi sana ve Yakub soyuna da nimetini tamamlayacaktır. Hiç şüphe yok ki senin Rabbin Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

12-Yusuf 7 : Andolsun ki Yusuf ve kardeşlerinde soranlar (sorup-araştıranlar) için ayetler vardır.

12-Yusuf 8 : Onlar şöyle demişti "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir. Oysa ki biz birbirini pekiştiren (destekleyen güçlü ve kalabalık) bir topluluğuz. Doğrusu babamız (bu konuda) apaçık bir sapıklık (yanlışlık) içindedir."

12-Yusuf 9 : (Aralarında dediler ki) "Yusuf'u öldürün veya onu (dönemeyeceği) bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü (teveccühü) yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da (tevbe ederek) salih bir topluluk olursunuz."

12-Yusuf 10 : Onlardan bir sözcü "Yusuf'u öldürmeyin. (Mutlaka bir şey) yapacaksanız onu kuyunun derinliklerine bırakın da, (ordan geçen) bir yolcu kafilesi onu alsın (götürsün)" dedi.

12-Yusuf 11 : (Bu karara vardıldıktan sonra) dediler ki "Ey Babamız. Sen Yusuf konusunda bize niye güvenmiyorsun? Oysa biz, onun iyiliğini istemekteyiz."

12-Yusuf 12 : Yarın onu bizimle gönder de dileğince yesin, oynasın. Biz onu kesinlikle koruyup-gözetiriz.

12-Yusuf 13 : (Babaları) dedi ki "Onu götürmeniz beni mutlaka üzer ve siz ondan habersiz iken onu kurdun yemesinden korkarım."

12-Yusuf 14 : Dediler ki "Andolsun biz birbirini kollayan (güçlü ve kalabalık) bir topluluk iken kurt onu yerse, bu durumda şüphesiz hüsrana uğrayanlardan (aciz kimselerden) oluruz."

12-Yusuf 15 : Onu götürüp de kuyunun dibine atmaya topluca karar verdikleri zaman Biz de ona (Yusuf'a şöyle) vahyettik "Andolsun ki sen onlara, kendileri farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin."

12-Yusuf 16 : Akşam üstü ağlayarak babalarına geldiler.

12-Yusuf 17 : Dediler ki "Ey Babamız, biz gittik (aramızda) yarışıyoruz. Yusuf'u da eşyamızın yanında bırakmıştık. Onu kurt yemiş. Şimdi biz doğru söyleyenler olsak da, sen bize inanmazsın."

12-Yusuf 18 : Ve yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. (Yakup) "Hayır (böyle değil). Nefisleriniz sizi yanıltıp-aldatacak (kötüyü güzel göstererek) bir işe sürüklemiş. Artık (bana gereken) güzel bir sabırdır. Bu anlattıklarınıza karşılık yardımına sığınılacak olan ancak Allah'dır."

12-Yusuf 19 : Bir kervan geldi ve suçularını (kuyuya) gönderdiler. O da kovasını salıp-sarkıttı ve "Müjde. Bu bir oğlan" dedi. Onu (ticari) bir mal olarak sakladılar. Allah onların yaptıklarını-yapacaklarını hakkıyla bilendir.

12-Yusuf 20 : Onu ucuz bir fiyata, sayısı belli (birkaç) dirheme sattılar. Onlar onu önemseyip-istememediler.

12-Yusuf 21 : Onu satın alan bir Mısırlı (aziz) karısına "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak). Umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlad ediniriz" dedi. Böylece Yusuf'u orada (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona (uykuda görülen görüntülü) sözlerin yorumunu öğrettik. Allah emrinde (dilediğini gerçekleştirmede) galip olandır ancak insanların çoğu bilmezler.

12-Yusuf 22 : Erginlik çağına erişince kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) böyle mükafatlandırırız.

12-Yusuf 23 : Evinde bulunduğu kadın, onun nefsinden murad alıp-yararlanmak istedi ve kapıları sınıksız kapatarak "Haydi (yanıma) gel" dedi. (Yusuf) dedi ki "Maazallah (Allah'a sığınırım). Çünkü O benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Zalimler asla felah (kurtuluş) bulmaz."

12-Yusuf 24 : Andolsun kadın onu arzulamıştı. Eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) burhanını görmeseydi, o da onu arzulamıştı. Biz ondan kötülüğü ve fuhuşu uzaklaştırmak için böyle (gösterdik). Çünkü o muhlis (ihlas sahibi) kullarımızdandı.

12-Yusuf 25 : İki de kapıya doğru koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın (hemen) "Ailene kötülük etmek isteyen cezası, zindana atılmaktan veya acıklı bir azabdan başka ne olabilir?" dedi.

12-Yusuf 26 : (Yusuf) dedi ki "Onun kendisi benden murad alıp-yararlanmak istedi." Kadının akrabalarından bir şahid, (adilce) şahidlik etti (ve şöyle dedi) "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir."

12-Yusuf 27 : Yok eğer onun gömleği arkadan çekip-yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir.

12-Yusuf 28 : (Kocası) onun gömleğinin arkadan çekip-yırtıldığını görünce "Doğrusu bu sizin (siz kadınların) tuzağınızdır. Gerçekten sizin tuzağınız (komplonuz yamandır) büyüktür." dedi.

12-Yusuf 29 : Ey Yusuf, sen bundan vazgeç (kimseye bahsetme). (Ey kadın) sen de günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Çünkü sen günahkarlardan oldun.

12-Yusuf 30 : Şehirde (birtakım) kadınlar "Azizin karısı kendi (uşağı olan) delikanlısının nefsinden murad alıp-yararlanmak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş (yüreğine işlemiş). Doğrusu biz onu açık bir sapıklık içinde görüyoruz" dediler.

12-Yusuf 31 : (Azizin karısı) onların (yaydıkları bu) dedikoduları işitince onlara (bir davetçi) yolladı. Oturup-dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline bıçak verdi. (Kadınlar önlerindeki meyveleri soymaya başlayınca Yusuf'a) "(Şimdi) çık karşılarna" dedi. Onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü) büyük bir varlık sandılar ve ellerini keserek "Haşa-Allah'ı tenzih ederiz ki bu bir beşer değildir ancak çok şerefli bir melektir" dediler.

12-Yusuf 32 : Kadın dedi ki "İşte beni kendisiyle ilgili kınadığınız (delikanlı) budur. Ben onun nefsinden murat alıp-yararlanmak istedim ama o (kendini) sakınıp-korudu. Eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, andolsun ki zindana atılacak ve mutlaka zelillerden (küçük düşürülenlerden) olacak."

12-Yusuf 33 : (Yusuf) dedi ki "Ey Rabbim. Benim için zindan, bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden daha sevimsizdir. Onların kurdukları tuzağı benden uzaklaştırmazsan, onlara meyleder (eğilim gösterir) ve cahillerden olurum."

12-Yusuf 34 : (Bunun üzerine) Rabbi onun duasını kabul etti ve onların tuzaklarını kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

12-Yusuf 35 : Sonra onlara (karar sahiplerine, iftiraları dinleyip) delilleri (kadınların kendilerini korurken! kesilen parmaklarını) görmelerinin ardından, onu belli bir vakte kadar kaçınılmaz olarak zindana atmak (kararı) uygun göründü.

12-Yusuf 36 : Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Onlardan biri "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm" dedi. Öbürü de "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm, kuşlar da ondan yiyordu. Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni muhsinlerden (iyilik yapıp-güzel davrananlardan) görmekteyiz" dedi.

12-Yusuf 37 : (Yusuf) dedi ki "(Uykuda gördüklerinizde) size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa ben onun yorumunu (ne olduğunu) size daha gelmeden önce haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindedir. Ben, Allah'a iman etmeyen ve ahireti de inkar eden bir topluluğun dinini terkettim."

12-Yusuf 38 : Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Herhangi bir şeyi Allah'a şirk koşmamız bize yaraşmaz. Bu bize ve insanlara Allah'ın lutuf ve ihsanındandır ancak insanlardan çoğu şükretmezler.

12-Yusuf 39 : Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır yoksa Vahid (tek) ve Kahhar (kahredici) olan Allah mı?

12-Yusuf 40 : Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, sizin ve atalarınızın taktığı birtakım isimlerden (sıfatlardan) başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında hiçbir sultan-delil indirmemiştir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O size Kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. İşte kayyum (doğru-kalıcı) olan din budur ancak insanların çoğu bilmezler.

12-Yusuf 41 : Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine yine şarap sunup-içirecek diğeri ise asılacak ve kuşlar onun başından yiyecek. İşte (yorumunu) sorduğunuz iş-emir böylece (kesinleşmiş) olup bitmiştir."

12-Yusuf 42 : İkisinden kurtulacağını sandığı (kendisine verdiğimiz ilimle kurtulacağını düşündüğü) kişiye "Efendinin yanında beni an (hatırlat)" dedi. Fakat şeytan, efendisine anıp-hatırlatmayı ona unutturdu ve böylece (Yusuf) daha nice yıllar zindanda kaldı.

12-Yusuf 43 : Hükümdar "Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor. Bir de yedi yeşil başak ve bir o kadarı ise kupkuru. Ey ileri gelenler (kahinler-bilginler) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüp-açıklayın" dedi.

12-Yusuf 44 : Dediler ki "(Bunlar) karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz."

12-Yusuf 45 : (Zindandaki) o iki kişiden kurtulmuş olanı nice zaman sonra (Yusuf'u) hatırladı ve "Ben bunun yorumunu size haber veririm, beni hemen (zindana) gönderin" dedi.

12-Yusuf 46 : (Zindana gelip) "Ey Yusuf ey doğru sözlü (insan). Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara (isabetli yorumunla) dönerim de, onlar da öğrenirler."

12-Yusuf 47 : (Yusuf) dedi ki "Siz yedi yıl, önceleri (ekdiğiniz) gibi ekin ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında biçtiklerinizi başağında bırakın.

12-Yusuf 48 : Sonra bunun arkasından yedi zorlu (kurak) yıl gelecektir ki (tohumluk için) sakladığınız az bir miktar dışında daha önce biriktirdiğinizi yeyip bitirecektir.

12-Yusuf 49 : Sonra bunun arkasından öyle bir yıl gelir ki, insanlar onda bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-sağacaklar."

12-Yusuf 50 : Hükümdar "Onu bana getirin" dedi. Ona elçi geldiğinde (Yusuf) "Efendine dön de ona soruver, ellerini kesen o kadınların durumu (parmaklarının kesilme nedeni) neydi? Şüphesiz ki benim Rabbim, onların hileli düzenlerini bilendir."

12-Yusuf 51 : (Hükümdar topladığı o kadınlara) "Yusuf'un nefisinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar "Haşa, Allah için biz ondan hiçbir kötülük görmedik" dediler. Azizin karısı da "Şimdi hak ortaya çıktı. Onun nefisinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten sadıklardandır (doğrularındandır)" dedi.

12-Yusuf 52 : (Yusuf dedi ki) "Bu (açıklamayı istememin nedeni, azizin) yokluğunda ona hainlik etmediğimi ve Allah'ın hainlerin hilesini başarıya ulaştırmayacağını (azizin ve herkesin) bilmesi içindir."

12-Yusuf 53 : Ben (yine de) nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz benim Rabbim Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

12-Yusuf 54 : Hükümdar dedi ki "Onu bana getirin de kendime has-yakın kılayım." Onunla konuştuğunda da "Sen bugün bizim yanımızda önemli bir mevki sahibisin, emin-güvenilir birisin" dedi.

12-Yusuf 55 : (Yusuf) dedi ki "Beni (bu) yerin (ülkenin) hazineleri üzerinde (yetkili) kıl. Çünkü ben iyi korurum, bilirim."

12-Yusuf 56 : İşte böylece Yusuf'u yeryüzünde (güç ve yetkiyle) yerleştirdik. Öyle ki orada (istediği yere gider) dilediği yerde konaklardı. Biz rahmetimizi dilediğimize nasib ederiz ve muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların) ecrini-mükafatını zayi etmeyiz.

12-Yusuf 57 : İman edenler ve takvada bulunanlar için ahiretin karşılığı (mükafatı) ise elbette daha hayırlıdır.

12-Yusuf 58 : (Kuraklık başlayınca) Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler. Onları hemen tanıdı ama onlar onu tanıyamamışlardı.

12-Yusuf 59 : Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki "Bana babanızdan olan kardeşinizi de getirin. Görmüyor musunuz ben ölçüyü (kişi sayısına göre) tam tutarım ve ben konukseverlerin de en hayırlısıyım."

12-Yusuf 60 : Eğer onu bana getirmezseniz artık benim yanımda sizin için bir ölçek (bile erzak) yoktur ve bana da yaklaşmayın.

12-Yusuf 61 : Dediler ki "Onu babasından istemeye çalışacağız ve biz elbette bunu yapacağız."

12-Yusuf 62 : (Yusuf) yardımcılara dedi ki "Sermayelerini (erzak bedellerini) yüklerinin içine koyun. Ailelerine döndüklerinde belki bunun farkına varırlar da yine gelirler."

12-Yusuf 63 : Babalarına döndüklerinde "Ey babamız (kişi sayımız nedeniyle) ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi de bizimle gönder ki (tam) ölçek (erzak)

alalım. Biz onu mutlaka koruyacağız."

12-Yusuf 64 : (Babaları) dedi ki "Ben onun hakkında size inanıp-güvenir miyim? Ancak daha önce kardeşi konusunda size inanıp-güvenmem (müstesna). Allah en hayırlı koruyucudur ve O merhametlilerin en merhametlisidir."

12-Yusuf 65 : Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu bulduklarında "Ey babamız, daha ne isteriz. İşte sermayemiz de bize geri verilmiş, (bununla yine) ailemize erzak getiririz. Kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir" dediler.

12-Yusuf 66 : (Babaları) "Bana etrafınızın çepeçevre kuşatılması dışında onu ne olursa olsun mutlaka bana getireceğinize dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar onu sizinle asla göndermem." dedi. Onlar da ona kesin bir söz verince "Allah, söylediklerimize karşı vekildir" dedi.

12-Yusuf 67 : Ve dedi ki "Ey oğullarım. Hepiniz tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi savamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler."

12-Yusuf 68 : Babalarının kendilerine emrettiği yerden (şehre) girdiler. Ki bu -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi savamazdı. O şüphe yok ki kendisine öğrettiğimiz için ilim sahibi idi ama insanların çoğu bilmezler.

12-Yusuf 69 : Yusuf'un yanına girdikleri zaman (küçük) kardeşini yanına alıp-bağrına bastı ve "Bilesin ki ben senin kardeşimim. Artık onların yaptıklarına üzülme" dedi.

12-Yusuf 70 : Onların (erzak) yüklerini kendilerine hazırlayınca, (hükümdarın) su kabını kardeşinin yükü içine koydu. Sonra bir tellal (münadi) "Ey kabile, siz hırsızsiniz" diye seslendi.

12-Yusuf 71 : (Yusuf'un kardeşleri) onlara doğru yönelerek "Neyi kaybettiniz?" dediler.

12-Yusuf 72 : Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır dediler. (Yusuf da) "Ben buna kefilim" dedi.

12-Yusuf 73 : Allah'a andolsun ki bizim (bu) yere fesat çıkarmak için gelmediğimizi siz de biliyorsunuz. Biz hırsız da değiliz dediler.

12-Yusuf 74 : Eğer yalan söylüyorsanız bunun (hırsızlığın) cezası nedir? dediler.

12-Yusuf 75 : Dediler ki "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın (alıkonmasıdır) cezası kendisidir. Biz zalimleri böyle cezalandırırız."

12-Yusuf 76 : Bunun üzerine (Yusuf) kardeşinin (yük) kabından önce onların kablarnı (aramaya) başladı sonra da onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir tedbir-plan düzenledik. (Yoksa) hükümdarın dininde (ki hükümlere göre) kardeşini (yanında) alıkoymazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle

yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır.

12-Yusuf 77 : (Kardeşleri) "Şayet o çalmışsa, daha önce onun kardeşi de çalmıştı" dediler. Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu (zanda bulunarak yanıldıklarını) onlara açıklamadı. (İçinden) "Siz daha kötü bir konumdasınız. Sizin anlattığınızı (içyüzüyle beraber) Allah çok iyi bilir" dedi.

12-Yusuf 78 : Dediler ki "Ey aziz gerçekten bunun ihtiyar bir babası var, onun yerine bizden birini al. Doğrusu biz seni muhsinlerden (iyilik yapıp-güzel davrananlardan) görüyoruz."

12-Yusuf 79 : Dedi ki "Eşyamızı kendisinde bulduğumuz kimseden başkasını alıkoymaktan Allah'a sığınırız. Aksi halde biz gerçekten zalim oluruz."

12-Yusuf 80 : Ondan umudlarını kestikleri zaman (durumu gizlice) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyükleri dedi ki "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda yaptığınız aşırılığı (işlediğiniz suçu) bilmiyor musunuz? Artık babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar ben buradan kesin olarak ayrılmam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

12-Yusuf 81 : Dönün babanıza ve deyin ki Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz bildiğimizden (gördüğümüzden) başkasına şahidlik etmedik. Biz gaybın bekçileri değiliz."

12-Yusuf 82 : (İstersen) içinde bulunduğumuz şehir (halkına) ve aralarında geldiğimiz kafileye de sor. Biz gerçekten doğruyu söyleyenleriz.

12-Yusuf 83 : (Durumu babalarına aktarınca o) dedi ki "Hayır (o çalmaz). Nefsiniz sizi (yine) yanıltıp-aldatarak bir işe sürüklemiş. Artık (bana gereken) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü Alim (herşeyi hakkıyla bilen) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan O'dur."

12-Yusuf 84 : Onlardan yüz çevirdi ve "Ey Yusuf'a karşı (arttıkça artan) esefim (derin hüznüm, kederim)" dedi ve gözleri kederinden (ağardıkça) ağardı. Artık (derin kederini içine gömüyor) yutkundukça yutkunuyordu.

12-Yusuf 85 : Dediler ki "Allah'a andolsun ki sen hala Yusuf'u anıp durmaktasın. Sonunda (ya bu kederden) hastalanacaksın, ya da helak olacaksın."

12-Yusuf 86 : Dedi ki "Ben kederimi ve üzüntümü yalnızca Allah'a arz ediyorum (açıyorum). Ben Allah'tan sizin bilmediğinizi de (Yusuf'un yaşadığını da) biliyorum."

12-Yusuf 87 : Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşini araştırın ve Allah'ın rahmetinden umud kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umud kesmez.

12-Yusuf 88 : (Yakubun oğulları) onun (Yusuf'un) yanına girdikleri zaman "Ey aziz. Bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu ve önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize (yine) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanları mükafatlandırır" dediler.

12-Yusuf 89 : (Yusuf) dedi ki "Siz cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?"

12-Yusuf 90 : (Kardeşleri) "Yoksa sen gerçekten Yusuf musun?" dediler. O da "Ben Yusuf'um ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lutufta bulundu. Çünkü kim sakınır ve sabrederse, Allah muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların) ecrini-mükafatını asla zayi etmez" dedi.

12-Yusuf 91 : Dediler ki "Allah'a yemin ederiz, Allah seni gerçekten bize karşı tercih edip-seçmiştir ve biz de gerçekten hataya düşenler idik."

12-Yusuf 92 : Dedi ki "Bugün sizi suçlayıp-kınamak yoktur. Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir."

12-Yusuf 93 : Şu gömleğimi götürün de babamın yüzüne koyun. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin.

12-Yusuf 94 : Kafile (şehirden) ayrıldığı sırada (evdeki) babaları "Eğer bana bunak demeyecekseniz, inanın Yusuf'un kokusunu alıyorum" dedi.

12-Yusuf 95 : (Yanıdakiler) "Vallahi sen hala (kurtulamadığın o) eski şaşkınlığındasın" dediler.

12-Yusuf 96 : Müjdecî gelip de gömleği onun yüzüne koyduğu zaman gözü (Yusuf'u görebilme heyecanıyla) önceki haline dönüverdi. (Oğullarını dinleyen Yakub) "Ben size, sizin bilmediğinizi (Yusuf'un yaşadığını) Allah'tan biliyorum demedim mi?" dedi.

12-Yusuf 97 : (Oğulları da) "Ey babamız, bizim için mağfiret (günahlarımızın bağışlanmasını) dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler.

12-Yusuf 98 : Sizin için Rabbimden mağfiret (bağışlanma) dileyeceğim. Çünkü O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir) dedi.

12-Yusuf 99 : Onlar (hep birlikte gelip) Yusuf'un yanına girdiklerinde, anne ve babasını bağrına bastı ve "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz" dedi.

12-Yusuf 100 : Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu (sonra hepsi) onun için secdeye kapandılar. (Yusuf) dedi ki "Ey Babacığım, bu daha önceki rüyamın (gördüğüm sözlerin) yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi ve bana ihsan etti. Beni zindandan çıkardı ve şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra sizi çölden getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini (lutfuyla) pek ince ve çok güzel olarak düzenleyip-tedbir edendir. Gerçekten Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) ve Alim (herşeyi hakkıyla bilen) O'dur."

12-Yusuf 101 : Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanı) verdin, bana (rüyada görülen) sözlerin yorumunu (te'vil ilmini) öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada da, ahirette de benim velim Sen'sin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salih olanların arasına kat.

12-Yusuf 102 : (Ey Muhammed) bunlar gayb haberlerindedir, onu sana vahy ediyoruz.

Onlar (Yusuf'un kardeşleri) hileli-düzeni kurup topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin.

12-Yusuf 103 : Sen ne kadar çok istesen de, insanların çoğu iman edecek değillerdir.

12-Yusuf 104 : Halbuki sen buna karşı onlardan bir ücret istemiyorsun. O, alemler için ancak bir zikirdir (öğüt ve hatırlatmadır).

12-Yusuf 105 : Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, onlar bu delillerden yüzlerini çevirip-giderler.

12-Yusuf 106 : Onların çoğu şirk koşmadan Allah'a iman etmezler (imanlarına illa ki şirk karıştırırlar).

12-Yusuf 107 : Şimdi bunlar Allah tarafından hepsini kuşatacak bir felaket gelmesinden veya farkında değillerken o saatin (kıyamet vaktinin) ansızın gelivermesinden kendilerini emin mi gördüler (güvende mi buldular)?

12-Yusuf 108 : De ki "İşte bu benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim, ben ve bana uyanlar da. Allah'ı (her türlü noksanlıktan ve ortaklardan) tenzih ederim, ben müşriklerden değilim."

12-Yusuf 109 : Biz senden önce de şehirler halkına (içlerinden) kendilerine vahyettiğimiz kişilerden (erkeklerden) başkasını göndermedik. Yeryüzünde hiç dolaşmıyorlar mı, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler? Muttakiler (korkup-sakınanlar) için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

12-Yusuf 110 : Öyle ki resuller umud kesecek hale gelip, kendilerinin de (onlar nezdinde) yalancı durumuna düştüklerini sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir ve ancak dilediklerimiz kurtulmuştur. Mücrimler (suçlu-günahkarlar) topluluğundan ise zorlu-azabımız asla geri çevrilemez.

12-Yusuf 111 : Andolsun ki onların kıssalarında ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahibleri) için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp-uydurulacak bir söz değildir ancak ellerinde (kitabdan) olanın doğrulayıcısı, (sizin için gerekli) her şeyin tafsili (ayrıntılı biçimde açıklaması) ve iman edecek bir topluluk için hidayet ve rahmettir.

13-Ra'd Suresi

13-Ra'd 1 : Elif, Lam, Mim, Ra. Bunlar Kitab'ın ayetleridir. Sana Rabbinden indirilen haktır. Ancak insanların çoğu iman etmezler.

13-Ra'd 2 : Allah O'dur ki, gökleri gördüğünüz gibi direksiz (dayanaksız) olarak yükseltti. Sonra arşı istiva etti (mekandan münezzeh kudretiyle kuşattı) ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri belli bir vakte kadar akıp gitmektedirler. (Allah) bütün işleri düzenleyip-yöneten ve Rabbinize kavuşacağınıza yakinen (kesin olarak) inanmanız için ayetleri ayrıntılı biçimde açıklayandır.

13-Ra'd 3 : Yeri yayıp uzatan, onda sabit-sarsılmaz dağlar ve ırmaklar kılan, orada ürünlerin herbirinden ikişer (erkek ve dişi) çift yaratan O'dur. O, geceyi gündüze örtüp-bürümektedir. Şüphesiz ki bütün bunlarda düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

13-Ra'd 4 : Yeryüzünde birbirine komşu toprak parçaları, üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar vardır ki bunların hepsi aynı su ile sulanmaktadırlar. Ancak onların ürünlerinde (verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılmaktayız. Şüphesiz ki bunlarda akıl erdiren bir topluluk için ayetler vardır.

13-Ra'd 5 : (Resulüm) eğer şaşıracaksan, asıl şaşılacak şey onların "Biz toprak iken mi, (toprak olmuşken) biz mi yeniden yaratılacağız?" demeleridir. İşte onlar (kendileri yaratılmış iken Yaratıcı) Rablerini inkar edenlerdir. İşte onlar boyunlarında (ateşten tasmalar) halkalar bulunanlardır. Onlar ateş ashabıdır-halkıdır, orada ebedi kalacaklardır.

13-Ra'd 6 : Onlar senden iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmanı istiyorlar. Halbuki onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Gerçek şu ki Rabbin, zulümlerine rağmen insanlar için (yine de) mağfiret (bağışlama) sahibidir ve şu da bir gerçektir ki Rabbin, sonuçlandırması (azabla cezalandırması) pek şiddetli olandır.

13-Ra'd 7 : Küfredenler "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya" derler. Sen ancak bir uyarıcısın ve her toplumun bir hidayet rehberi (yol göstericisi) vardır.

13-Ra'd 8 : Allah, her dışının neyi yüklediğini (neye hamile kaldığını) ve rahimlerin neyi eksiltip, neyi arttırdığını bilir. O'nun katında her şey bir miktara (ölçüye) göredir.

13-Ra'd 9 : O gaybı da (görünmeyeni de), görüneni de bilendir. Pek büyüktür, yücedir.

13-Ra'd 10 : Sizden sözü gizleyen de-onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de-gündüzün ortalıkta gezen de (O'nun görüp-bilmesi bakımından birdir) eşittir.

13-Ra'd 11 : Onun önünden ve arkasından izleyenleri vardır ki, Allah'ın emriyle onu gözetip-korumaktadırlar. Allah, kendi nefislerinde olanı değiştirmeye kadar bir toplulukta olanı değiştirmez. Allah bir topluma (müstehak görerek) kötülük diledi mi artık onu geri çevirmeye hiçbir (imkan) yoktur, onlar için O'ndan başka bir veli de (koruyucu da) yoktur.

13-Ra'd 12 : O size şimşeği korku ve umud olarak gösteren, (yağmur yüklü) ağırlaşmış bulutları (oluşturup) meydana getirendir.

13-Ra'd 13 : Gök gürültüsü O'nu hamd ile (övgü ile tesbih eder), melekler de O'nun korkusuyla (haşyetle) tesbih ederler. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğini çarparken, onlar Allah hakkında tartışıp-dururlar. O, (sonuçlandırıcı) kudreti pek çetin olandır.

13-Ra'd 14 : Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na yapılandır. Onların Allah'tan başka çağırdıkları ise onlara hiçbir şeyle cevap veremez. (Onların durumu) ağzına ulaşsın diye iki avucunu suya doğru uzatıp-açan gibidir. Kafirlerin duası 'sapıklıkla boşa yönelişten' başkası değildir.

13-Ra'd 15 : Göklerde ve yerde her ne varsa ister istemez kendileri de gölgeleri de sabah

akşam Allah'a secde ederler.

13-Ra'd 16 : De ki "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki "Allah'tır." De ki "Öyleyse O'nu bırakıp kendilerine bile yarar ya da zarar sağlamaya güç yetiremeyen veliler mi edindiniz?" De ki "Hiç körle gören bir olur mu? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma kendilerince birbirine mi benzedi? De ki "Allah her şeyin yaratıcısıdır, O Vahid (tek) ve Kahhar (kahredici) olandır."

13-Ra'd 17 : (Allah) gökten bir su indirdi de vadiler (dolup) kendi miktarlarınca sel oldu. Sel de, üste çıkan bir köpük yüklendi. Süslenmek veya yararlanmak için ateşle erittiklerinizin üzerinde de buna benzer bir köpük vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle misal verir. (Boş ve batıl olan) köpük atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise yerde kalır. İşte Allah (anlamanız için) böyle emsaller getirir.

13-Ra'd 18 : Rablerine icabet edenlere (karşılıkların) en güzeli verilir. O'na icabet etmeyenler ise yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa (azabdan kurtulmak için) bunu mutlaka fidye olarak verirlerdi. Hesabın (sorgulamanın) en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, o ne kötü bir yataktır.

13-Ra'd 19 : Rabbinden sana indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kimse, (hakkı görmeyen) kör kimse gibi olur mu? Ancak ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) düşünüp-öğüt alırlar.

13-Ra'd 20 : Onlar Allah'ın ahdini yerine getirirler ve misakı (verdikleri sözü, antlaşmayı) bozmazlar.

13-Ra'd 21 : Ve onlar Allah'ın bitştirilmesini emrettiği şeyi (mü'minlerle kardeşlik ve akrabalık bağlarını) bitştirirler, Rablerinden (korkarak) içleri saygı ile titrer ve hesabın kötü olanından korkarlar.

13-Ra'd 22 : Ve onlar Rablerinin yüzünü (rıza ve hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, onlar için bu yurdun (dünyanın, güzel bir sonucu) akibeti vardır.

13-Ra'd 23 : (Bu akibet) Adn cennetleridir, oraya girerler. Babalarından, eşlerinden ve zürriyetlerinden (soylarından, çocuklarından) salih olanlar da (oraya girerler). Melekler her kapıdan yanlarına girecekler (ve şöyle diyeceklerdir)

13-Ra'd 24 : "Sabrettiğiniz için selam size. Dünya yurdunun akibeti (olan ahiret yurdu) ne güzel."

13-Ra'd 25 : Allah'ın ahdini (misak ile) pekiştirip-sağlamlaştırdıktan sonra bozanlar, Allah'ın bitştirilmesini emrettiği şeyi ayırıp-koparanlar ve yeryüzünde fesat (bozgunculuk) çıkaranlar, işte lanet onlar içindir ve yurdun kötüsü de onlarındır.

13-Ra'd 26 : Allah dilediğine rızık bol verip-genişletir, (dilediğine de) kısar. Onlar (rızık genişletilenler) dünya hayatıyla sevinip-şımardılar. Oysa ki ahiretin yanında dünya hayatı, bir meta'dan (geçici bir geçimlikten) ibarettir.

13-Ra'd 27 : Küfredenler Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya!" derler. De ki "Allah dilediğini şaşırtıp-saptırır, kendisine içten yöneleni de hidayete (dosdoğru yola) yöneltip-iletir."

13-Ra'd 28 : Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun, kalpler ancak Allah'ın zikriyle mutmain olur (yatışır, tatmine ve huzura kavuşur).

13-Ra'd 29 : İman edip salih amellerde bulunanlara ne mutlu ve varılacak yerin güzel olanı (onlarıdır).

13-Ra'd 30 : Böylece seni kendilerinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete gönderdik ki, sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın. Onlar Rahman'ı (çok merhametli olan Allah'ı) inkar ediyorlar. De ki "O benim Rabbidir, O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve dönüş O'nadır."

13-Ra'd 31 : Eğer bir Kitab'la dağlar yürütülse, yer parçalansa veya onunla ölümler konuşturulsa (bu Kitab'la olur ve kafirler yine inanmazlardı). Fakat emir (ile gerçekleşen her iş) bütünüyle Allah'a aittir. İman edenler hala anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı insanların hepsini hidayete (doğru yola) erdirirdi. Ancak Allah'ın vaadi gelinceye kadar yaptıklarından dolayı küfredenlerin ya başlarına çetin bir bela gelecek veya yurtlarının yakınına inecek. Allah vaadinden asla dönmez.

13-Ra'd 32 : Andolsun ki senden önceki resullerle de alay edildi. Ben de o küfre sapanlara bir süre tanıdım sonra onları (azabla) yakaladım. (O vakit gördüler) azabım nasılmış?

13-Ra'd 33 : Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olan (bunu yapamayan gibi midir?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki "Onlara bir ad (mutlak bir sıfat, vasıf) bulun bakalım. Yoksa siz Allah'a yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Ya da, (içi boş olan) sözün zahirine mi (dış yüzüne mi kanmaktasınız)?" Küfredenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonmuşlardır. Allah kimi saptırırsa (sapıklıkta bırakırsa) artık onu (doğru) yola getirecek yoktur.

13-Ra'd 34 : Dünya hayatında onlar için bir azab vardır, ahiret azabı ise daha zordur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu da yoktur.

13-Ra'd 35 : Muttakilere (takva sahiblerine) vadedilen cennet (şöyledir ki) altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgeleri sürekli. Bu muttakilerin (korkup-sakınanların mutlu) akibetidir, küfredenlerin akibeti ise ateştir.

13-Ra'd 36 : Kendilerine Kitab verdiklerimiz, sana indirilene sevinirler. Fakat (içlerindeki bağınaz) gruplardan, onun (sana indirilenin) bazısını inkar edenler vardır. De ki "Ben ancak Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben yalnızca O'na davet ederim ve dönüşüm de O'nadır."

13-Ra'd 37 : İşte böylece Biz onu (Kur'an'ı) arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun ki sana gelen bu ilimden sonra onların hevalarına (nefsi arzularına) uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost, ne de bir koruyucu vardır.

13-Ra'd 38 : Biz senden önce nice resuller gönderdik, onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir peygamber herhangi bir ayeti (mucizeyi) getiremez. Her ecel için (Kitab'ta) bir yazı vardır.

13-Ra'd 39 : Allah, dilediğini silip-kaldırır ve (dilediğini de) bırakır. Kitab'ın anası O'nun katındadır.

13-Ra'd 40 : Onlara (azab olarak) vadettiklerimizden bir kısmını sana göstersek de, senin hayatına son versek de, sana düşen yalnızca tebliğdir ve hesap Bize aittir.

13-Ra'd 41 : Görmüyorlar mı ki Biz arza (yere) geliyor ve onu etrafından eksiltiyoruz. Allah hüküm verir ve O'nun hükmünü bozup-engelleyecek yoktur. O, hesabı pek çabuk görendir.

13-Ra'd 42 : Onlardan öncekiler de tuzak (hileli-düzen) kurmuşlardı. Fakat bütün tuzaklar (bunları görüp-bilen ve dilediği gibi sonuçlandıran) Allah'a aittir. Her nefsin ne kazandığını O bilir. Küfredenler bu yurdun akibeti kimindir (yakında) bileceklerdir.

13-Ra'd 43 : O küfredenler "Sen gönderilmiş (Allah'ın bir elçisi) değilsin" derler. De ki "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter ve yanında Kitab'ın ilmi bulunanlar da (bu gerçeği bilir)."

14-İbrahim Suresi

14-İbrahim 1 : Elif, Lam, Ra. (Bu Kur'an) insanları Rabbinin izniyle karanlıklardan nura, O Aziz (üstün ve güçlü) ve Hamid (en çok övülen ve övülmeye en layık) olanın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir Kitap'tır.

14-İbrahim 2 : O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Şiddetli azabdan dolayı kafirlerin vay haline.

14-İbrahim 3 : Onlar dünya hayatını ahirete tercih ederler, Allah'ın yolundan engelleyip, onu eğri göstermek isterler. İşte onlar (haktan) uzak bir sapıklık içindedirler.

14-İbrahim 4 : Onlara apaçık anlatsın diye Biz her resulü kendi kavminin diliyle gönderdik. Allah dilediğini şaşırtıp-saptırır, dilediğini hidayete (doğru yola) yöneltip-iletir. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

14-İbrahim 5 : Andolsun ki Biz Musa'yı "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda pek sabreden ve pek şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır.

14-İbrahim 6 : Musa kavmine demişti ki "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en kötü işkencelere uğrattıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardır."

14-İbrahim 7 : Rabbiniz şöyle bildirmişti ki eğer şükrederseniz gerçekten size (nimetimi) arttırırım fakat küfrederseniz hiç şüphesiz Benim azabım pek şiddetlidir.

14-İbrahim 8 : Musa demişti ki "Siz ve yeryüzündekilerin hepsi nankörlük edecek olsanız bile Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, hamde (övülmeye) layık olandır."

14-İbrahim 9 : Sizden öncekilerin, Nuh, Ad ve Semud kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin haberi size gelmedi mi? Ki onları Allah'tan başkası bilmez. Resulleri onlara ayetlerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp "Biz sizinle gönderileni inkar ettik ve bizi kendisine çağırmakta olduğunuz şeyden de kuşku verici bir tereddüt içindeyiz" dediler.

14-İbrahim 10 : Resulleri "Allah'dan mı şüphe (etmekte)siniz? O (ki) gökleri ve yeri yaratandır. O, günahlarınızın bir kısmını bağışlamak için sizi (doğru yola) davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir" dedi. Onlar "Siz bizim gibi birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi atalarımızın tapmakta olduklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir sultan-delil getirin" dediler.

14-İbrahim 11 : Resulleri onlara dedi ki "Doğrusu biz de sizin gibi bir beşeriz ama Allah kullarından dilediğine ihsanda (lutufta) bulunur. Allah'ın izni olmadıkça bizim size bir delil getirmemize imkan yoktur. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etmelidirler."

14-İbrahim 12 : Hem biz niye Allah'a tevekkül etmeyelim ki? Bize (hidayet) yollarımızı O göstermiştir. Sizin bize yapmakta olduğunuz eziyetlere elbette sabredeceğiz. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

14-İbrahim 13 : Küfredenler resullerine "Hiç tartışmasız sizi kendi yurdumuzdan sürüp-çıkaraacağız, ya da mutlaka dinimize geri döneceksiniz" dediler. Rableri de onlara vahyetti ki "Zalimleri mutlaka helak edeceğiz."

14-İbrahim 14 : Ve onlardan sonra sizi o arza mutlaka yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan ve vaadimden (tehdidimden) korkan içindir.

14-İbrahim 15 : (Resuller) fetih istediler ve her inatçı zorba hüsrana uğradı.

14-İbrahim 16 : Ardından da cehennem vardır ve (orada kendisine) irinli su içilecektir.

14-İbrahim 17 : Onu yudumlayıp-yutmaya çabalayacak ama boğazından geçiremeyecektir. Ona her yandan ölüm gelecek ama ölemeyecektir. Ardından da (kendisine) daha çetin-daha şiddetli bir azab gelecektir.

14-İbrahim 18 : Rablerini inkar edenlerin durumu (şöyledir ki), onların amelleri fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi elde edemezler. İşte (haktan) uzak sapıklık budur.

14-İbrahim 19 : Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmedin mi? Dilerse sizi yok eder ve yeni bir halk (yaratılış) getirir.

14-İbrahim 20 : Bu (yeniden halketmek, yaratmak), Allah'a güç değildir.

14-İbrahim 21 : (Kıyamet gününde) hepsi Allah'ın huzuruna çıkarlar ve mustaz'aflar(zayıf düşürülenler) müstekbirlere (büyüklük taslayanlara) "Doğrusu biz size tabiydik (size uymuştuk). Şimdi siz, Allah'ın azabından herhangi bir şeyi bizden uzaklaştırıp-savabilir misiniz?" derler. (Müstekbirlere de) "Allah bizi hidayete (doğru yola) erdirseydi biz de sizleri doğru yola iletirdik. Şimdi sızlansak da sabretsek de birdir. Bizim için kaçıp-sığınacak bir yer yoktur" derler.

14-İbrahim 22 : İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan (onlara) der ki "Doğrusu Allah size hak-gerçek olanı vadetti, ben de size vaadde bulundum ama sözümden döndüm (yalancı çıktım). Benim size karşı bir (sultanım) 'yaptırım gücüm' yoktu. Ben sizi (inkara ve isyana) çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. O halde beni kınamayın, kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaracak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni (Allah'a) ortak koşmanızı da (O'nun korkusuyla) kabul etmemiştim. Gerçek şu ki, zalimlere acıklı bir azab vardır."

14-İbrahim 23 : İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan esenlik temennileri "Selam" dır.

14-İbrahim 24 : Görmedin mi, Allah nasıl bir misal verdi? Güzel bir sözü kökü (yerde) sabit, dalları ise gökte olan güzel bir ağaca (benzetti).

14-İbrahim 25 : Rabbinin izniyle her zaman yemişini (meyvesini-güzel sonucunu) verir. Öğüt alıp-düşünsünler diye Allah insanlara (böyle) emsaller verir.

14-İbrahim 26 : Kötü (murdar) bir söz ise kötü bir ağaç gibidir ki onun kökü yerden koparılmış, kararı (yerinde durma imkanı) kalmamıştır.

14-İbrahim 27 : Allah, iman edenleri dünya hayatında ve ahirette sağlam (değişmez) bir söz üzerinde tutar. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır. Allah dilediğini yapar.

14-İbrahim 28 : Allah'ın nimetini (nankörlükle) küfre çevirip-değiştirenleri ve kavimlerini helak yurduna sürükleyip-götürenleri görmedin mi?

14-İbrahim 29 : (Ahirette ise) varıp-dayanacakları (yer) cehennemdir. Ne kötü bir karar yeridir (karargahtır) o.

14-İbrahim 30 : O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler koştular. De ki "(Şimdilik) yaşayıp-yararlanın. Dönüp-varacağınız yer şüphesiz ateştir."

14-İbrahim 31 : İman etmiş kullarıma söyle "Alish-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmeden önce namazlarını dosdoğru kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler."

14-İbrahim 32 : Allah gökleri ve yeri yaratan, gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Kendi emriyle denizde yüzüp-gitmeleri için gemileri emrinize verendir. İrmakları da sizin emrinize verdi.

14-İbrahim 33 : Sürekli olarak yörüngelerinde dönen-seyreden ay ve güneşi, geceyi ve gündüzü sizin emrinize (istifadenize) verdi.

14-İbrahim 34 : O size isteyebileceğiniz şeylerin hepsinden verdi. Eğer Allah'ın nimetini sayacak olsanız, sayıp-bitiremezsiniz. Doğrusu insan pek zalimdir, pek nankördür.

14-İbrahim 35 : Hani İbrahim şöyle demişti "Rabbim. Bu şehri güvenli-emniyetli kıl, beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak tut."

14-İbrahim 36 : Rabbim, gerçekten onlar (o putlar) insanlardan birçoğunu şaşırtıp-saptırdı. Bundan böyle kim bana uyarırsa artık o bendendir, kim de bana isyan ederse kuşkusuz Sen Gafur'sun (çok bağışlayansın), Rahim'sin (rahmetinle çok esirgeyensin).

14-İbrahim 37 : Ey Rabbimiz, çocuklarımdan bir kısmını dosdoğru namazı kılsınlar diye Beyt-i Haram yanında ekini olmayan (çorak) bir vadiye yerleştirdim. Artık Sen, insanların bir kısmının kalplerini onlara meyledici kıl ve onları bir takım ürünlerden rızıklandır ki (anlayıp)şükretsiner.

14-İbrahim 38 : Rabbimiz. Şüphesiz ki Sen bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilmektesin. Çünkü yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

14-İbrahim 39 : İhtiyar halimde bana İsmail'i ve İshak'ı lutfeden Allah'a hamdolsun. Şüphesiz ki Rabbim duayı hakkıyla işitendir.

14-İbrahim 40 : Rabbim, beni namazı sürekli kılanlardan eyle, zürriyetimi de (soyumdan gelecekleri de). Ey (bizim) Rabbimiz, duamı kabul buyur.

14-İbrahim 41 : Rabbimiz hesabın görüleceği gün beni, anne-babamı ve mü'minleri bağışla.

14-İbrahim 42 : (Resulüm) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduklarından gafil (habersiz) sanma. (Rabbin) onları sadece gözlerin dehşetle belireceği (korkudan dışarı fırlayacağı) bir güne ertelemektedir.

14-İbrahim 43 : (O gün) başlarını dikerek koşarlar, gözleri kendilerine dönüp-çevrilmez. Kalpleri de bomboştur.

14-İbrahim 44 : İnsanları azabın kendilerine geleceği gün ile uyarıp-korkut. (Çünkü azabın geldiği gün) zulmedenler "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki, Sen'in çağrına cevap verelim ve resullere uyalım" diyecekler. (Onlara denilir ki) "Daha önce sizin için bir zeval olmadığına yemin etmemiş miydiniz?"

14-İbrahim 45 : "Oysa siz, kendilerine zulmedenlerin yerlerinde oturdunuz. Onlara ne yaptığımız size açıklanmıştı ve size emsaller de vermiştik."

14-İbrahim 46 : Onlar tuzaklarını (hileli-düzenlerini) kurdular. Oysa (onların bu düzenleri) dağları yerlerinden oynatacak (güç ve nitelikte) olsa da, bu düzenleri Allah'ın yanındadır (O'nun denetimi ve izni altındadır).

14-İbrahim 47 : Allah'ın resullerine olan vaadinden döneceğini sakın sanma. Hiç kuşkusuz Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), intikam sahibidir.

14-İbrahim 48 : Yerin başka bir yere, göklerin de (başka göklere çevrilip) değiştirileceği gün, onlar Vahid (tek) ve Kahhar (kahredici) olan Allah'ın huzuruna çıkarlar.

14-İbrahim 49 : O gün mücrimlerin (suçlu-günahkarların) zincirlere vurulmuş olduğunu görürsün.

14-İbrahim 50 : Giyimleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürümektedir.

14-İbrahim 51 : (Bütün bunlar) Allah'ın herkese yaptığıının-kazandığının karşılığını vermesi içindir. Allah, hesabı pek çabuk görendir.

14-İbrahim 52 : İşte bu (Kur'an) uyarılıp-korkutulsunlar, O'nun yalnızca tek bir ilah olduğunu bilsinler ve ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) iyice hatırlayıp-öğüt alsınlar diye insanlara bir tebliğdir (bildirip-duyurmadır).

15-Hicr Suresi

15-Hicr 1 : Elif, Lam, Ra. Bunlar Kitab'ın ve mübin (apaçık) olan Kur'an'ın ayetleridir.

15-Hicr 2 : O küfredenler (gün gelecek) "Keşke müslüman olsaydık" diyeceklerdir.

15-Hicr 3 : Onları bırak yesinler, yararlansınlar ve kendilerini (uzun) emel oyalayadursun. Yakında bileceklerdir.

15-Hicr 4 : Biz, kendisi için bilinen bir yazısı (Sünnetullah'a dayalı hükmü) olmaksızın hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmadık.

15-Hicr 5 : Hiçbir ümmet ecelinin ne önüne geçebilir, ne de onu geciktirebilirler.

15-Hicr 6 : Dediler ki "Ey kendisine Kitab indirilen (kişi). Sen gerçekten bir mecnunsun-delisin."

15-Hicr 7 : Eğer sadıklardan (doğru söyleyenlerden) isen bizlere melekleri getirmeliydin.

15-Hicr 8 : Biz melekleri ancak hak ile indiririz. O zaman da onlara hiç mühlet verilmez.

15-Hicr 9 : Hiç şüphesiz ki zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik ve onun koruyucuları da gerçekten Biziz.

15-Hicr 10 : Andolsun ki senden önceki topluluklar içinde de (elçiler) gönderdik.

15-Hicr 11 : Onlara herhangi bir resul gelmeyedursun, onunla mutlaka alay ederlerdi.

15-Hicr 12 : Böylece Biz onu (alayı ve inkarcılığı) mücrimlerin (suçlu-günahkarların) kalplerine sokarız.

15-Hicr 13 : Onlar ona (peygambere ve Kitab'a) inanmazlar, oysa ki evvelkilerin sünneti gelip-geçmiştir (akibetleri bilinmektedir).

15-Hicr 14 : Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak ve oradan yukarı yükselseler (yine inanmazlar).

15-Hicr 15 : Mutlaka "Gözlerimiz döndürüldü, biz büyülenmiş bir topluluğuz" derler.

15-Hicr 16 : Andolsun ki Biz gökte burçlar kıldık ve onu bakanlar (gözleyenler) için donatıp-süsledik.

15-Hicr 17 : Ve onu taşlanmış (kovulmuş) her şeytandan koruduk.

15-Hicr 18 : Ancak kulak hırsızlığı yapan olunca, onu da açık bir şihap (delip geçen alevli ateş) kovalar.

15-Hicr 19 : Yeri de döşeyip-yaydık, oraya sabit-sarsılmaz dağlar yerleştirdik ve orada her şeyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik.

15-Hicr 20 : Orada hem sizler için, hem de rızıklarını sizin veremediğiniz (diğer canlılar) için geçimlikler meydana getirdik.

15-Hicr 21 : Hiçbir şey yoktur ki hazineleri Bizim katımızda olmasın. Biz onu ancak belirlenmiş bir ölçüye göre indiririz.

15-Hicr 22 : Rüzgarları da aşılaiıcı olarak gönderdik, gökten su indirdik de sizleri onunla suladık. Siz (Kendi katımızdan indirdiğimiz bütün) bunların hazinedarları (saklayıp-koruyucuları) değilsiniz.

15-Hicr 23 : Şüphesiz Biz yaşatır, Biz öldürürüz ve (her şeye) varis olanlar da Biziz.

15-Hicr 24 : Andolsun ki Biz sizden önce geçenleri biliriz, geri kalanları da (sonra gelecek olanları da) biliriz.

15-Hicr 25 : Şüphesiz Rabbin onları toplayacaktır. Gerçekten O Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

15-Hicr 26 : Andolsun ki Biz insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık.

15-Hicr 27 : Cinleri de daha önce zehirli-nüfuz edici ateşten yaratmıştık.

15-Hicr 28 : Hani Rabbin meleklerle demişti ki "Ben kuru bir çamurdan, şekillenmiş balçıktan bir beşer-insan yaratacağım."

15-Hicr 29 : Ona bir biçim verdiğimde ve ona ruhumdan üflediğimde hemen onun için secdeye kapanın.

15-Hicr 30 : Meleklerin hepsi topluca secde etti.

15-Hicr 31 : Ancak İblis hariç. O secde edenlerle birlikte olmaktan çekinip-kaçındı.

15-Hicr 32 : (Allah) dedi ki "Ey İblis, seni secde edenler ile birlikte olmaktan alıkoyan

nedir?"

15-Hicr 33 : Dedi ki "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim."

15-Hicr 34 : (Allah) dedi ki "Öyleyse oradan çık. Sen artık kovulmuş birisin."

15-Hicr 35 : Din gününe kadar lanet senin üzerinedir.

15-Hicr 36 : Dedi ki "Rabbim, öyleyse onların dirileceği güne kadar bana (her insan için ayrı) mühlet (zamanda genişlik) ver."

15-Hicr 37 : (Allah) buyurdu ki "Sen mühlet (zamanda genişlik) verilenlerdensin."

15-Hicr 38 : Bilinen vaktin gününe kadar.

15-Hicr 39 : Dedi ki "Rabbim beni (kendisiyle) azdırdığın için, andolsun ki ben de yeryüzünde onlara (dünya tutkularını ve isyanı) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracam."

15-Hicr 40 : Ancak onlardan muhlis (ihlas sahibi) kulların müstesna.

15-Hicr 41 : (Allah) dedi ki "İşte bu (kullarım için dosdoğru olan) Bana ileten-ulaşan yoldur."

15-Hicr 42 : Şüphesiz ki Benim kullarım üzerinde senin bir sultanın-nüfuzun (yaptırım gücün) yoktur. Ancak sana uyan azgınlar müstesna.

15-Hicr 43 : Ve onların hepsinin buluşma yeri cehennemdir.

15-Hicr 44 : Onun yedi kapısı vardır. Onlardan herbir kapı için bir grup ayrılmıştır.

15-Hicr 45 : Muttaki (takva sahibi) olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır.

15-Hicr 46 : (Onlara) "Oraya selamla (esenlikle ve güvenlikle) girin" (denilir).

15-Hicr 47 : Biz onların göğüslerindeki kini (kinden ne varsa hepsini) sıyırıp-attık, (onlar artık) kardeşler olarak tahtlar-sedirler üzerinde karşılıklı otururlar.

15-Hicr 48 : Orada onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar oradan çıkarılacak değillerdir.

15-Hicr 49 : (Resulüm) kullarıma Benim Gafur (çok bağışlayıcı), Rahim (rahmetimle pek esirgeyici) olduğumu haber ver.

15-Hicr 50 : Ve azabım da, çok acıklı bir azaptır.

15-Hicr 51 : Onlara İbrahim'in konuklarından da haber ver.

15-Hicr 52 : Yanına girdiklerinde "Selam" demişlerdi. O da (getirdiği yemeğe el

uzatmadıklarını görünce) "Biz sizden korkmaktayız" demişti.

15-Hicr 53 : Dediler ki "Korkma, biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz."

15-Hicr 54 : Dedi ki "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile (neye dayanarak) müjdelemektesiniz?"

15-Hicr 55 : Dediler ki "Seni hak ile müjdeledik. Sakın umud kesenlerden olma."

15-Hicr 56 : (İbrahim) dedi ki "Sapıklar dışında Rabbinin rahmetinden kim umud keser?"

15-Hicr 57 : (Sonra) dedi ki "Ey elçiler, (bunun dışında diğer) işiniz nedir?"

15-Hicr 58 : Dediler ki "Biz mücrim (suçlu-günahkar) bir topluluğa gönderildik."

15-Hicr 59 : Ancak Lut ailesi hariçtir. Biz onların hepsini muhakkak kurtaracağız.

15-Hicr 60 : (Fakat Lut'un) karısı müstesna, biz onun (Sünnetullah'a göre) geride kalanlardan olmasını takdir ettik.

15-Hicr 61 : Elçiler Lut ailesine geldiklerinde

15-Hicr 62 : (Onlar için korkan ve hüzne kapılan Lut) "Sizler (burada) tanınmamış kimselersiniz" dedi.

15-Hicr 63 : Hayır (korkma ve hüzne kapılma) dediler, "Biz sana onların şüphe etmekte oldukları şeyi (azabı ve helakı) getirdik."

15-Hicr 64 : Sana hak olanı getirdik, biz şüphesiz doğru söyleyenleriz.

15-Hicr 65 : Gecenin bir bölümünde aileni yola çıkar, sen de arkalarından yürü ve sizden hiç kimse arkasına bakmasın, emrolunduğunuz yere gidin.

15-Hicr 66 : Ona (Lut'a) şu emri vahyettik "Sabaha çıkarlarken onların arkası mutlaka kesilecektir."

15-Hicr 67 : Şehir halkı birbirlerine müjdeler vererek (Lut'un evine) geldi.

15-Hicr 68 : (Lut) dedi ki "Bunlar benim konuğumdur, beni (onlar karşısında) rezil etmeyin."

15-Hicr 69 : Allah'tan korkun, beni utandırıp-mahcub etmeyin.

15-Hicr 70 : Dediler ki "Biz seni elalemnden (herkesin işine karışmaktan) men etmemiş miydik?"

15-Hicr 71 : Dedi ki "Eğer yapmak-istiyorsanız, işte bunlar (sizin için daha temiz olan, evlenebileceğiniz) kızlarım."

15-Hicr 72 : (Ey Resulüm) senin ömrüne andolsun ki, onlar sarhoşlukları içinde sersemce

bocalayıp duruyorlardı.

15-Hicr 73 : Tan yerinin ağarma vaktine girdiklerinde onları (o korkunç ve dayanılmaz) sayha-ses yakalayiverdi.

15-Hicr 74 : (Yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık.

15-Hicr 75 : İşte bunda (görülmesi gerekeni) görebilenler için gerçekten ayetler vardır.

15-Hicr 76 : O (helak edilen şehir) bir yol üstünde durmaktadır.

15-Hicr 77 : Muhakkak ki bunda, iman edenler için ayetler vardır.

15-Hicr 78 : Eyke halkı da gerçekten zalim kimselerdi.

15-Hicr 79 : Bundan dolayı Biz onlardan da intikam aldık. Her ikisi de açıkça öndedir (yol üzerindedir).

15-Hicr 80 : Andolsun ki Hicr halkı da gönderilen resulleri yalanlamıştı.

15-Hicr 81 : Onlara ayetlerimizi vermiştik, yine de ondan yüz çevirmişlerdi.

15-Hicr 82 : Dağlardan emin-güvenli evler oyup-yontuyorlardı.

15-Hicr 83 : Onları da sabah vaktine girdiklerinde, o dayanılmaz sayha-ses yakalayiverdi.

15-Hicr 84 : (Güvende olmak için) yaptıkları (emin evler) onlardan hiçbir zararı (azab ve helakı) savamadı

15-Hicr 85 : Biz gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini ancak hak ile yarattık. O saat (kıyamet vakti) mutlaka gelecektir. O halde sen (onlara karşı yumuşak) güzel davranışlarda bulun.

15-Hicr 86 : Rabbin, (her şeyi) yaratan ve hakkıyla bilendir.

15-Hicr 87 : Andolsun ki Biz sana tekrarlanan yediyi ve yüce Kur'an'ı verdik.

15-Hicr 88 : Sakın onlardan bazılarını yararlandığımız şeylere (heveslenerek) gözünü dikme, onlardan dolayı üzülme. Mü'minler için (koruyucu-şefkat) kanatlarını ger.

15-Hicr 89 : Ve de ki "Ben apaçık bir uyarıcıyım."

15-Hicr 90 : Bölüp-bölüşenlere indirdiğimiz (uyarı) gibi

15-Hicr 91 : Ki onlar Kur'an'ı parça-parça bölüp-ayırانlardır.

15-Hicr 92 : Rabbine andolsun ki onların hepsine (bunu) soracağız.

15-Hicr 93 : Yaptıkları şeyleri.

15-Hicr 94 : Sen emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklere aldırış etme.

15-Hicr 95 : O alay edenlere (karşı) Biz sana yeteriz.

15-Hicr 96 : Ki onlar, Allah ile beraber başka ilah edinenlerdir. Onlar yakında bilip-öğreneceklerdir.

15-Hicr 97 : Andolsun ki onların söylediklerinden göğsünün sıkılıp-daraldığını biliyoruz.

15-Hicr 98 : Sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol.

15-Hicr 99 : Ve sana yakın (perdelerin kalkacağı ölüm) gelinceye kadar Rabbine ibadet et.

16-Nahl Suresi

16-Nahl 1 : Allah'ın emri geldi artık onda acele etmeyin. O, şirk koştukları şeylerden münezzehtir ve yücedir.

16-Nahl 2 : Kullarından dilediklerine Kendi emrinden melekleri ruh ile indirir ki "Ben'den başka ilah yoktur ancak Ben'den korkup-sakının" diye uyarsınlar."

16-Nahl 3 : Gökleri ve yeri hak ile yarattı. O, şirk koştukları şeylerden münezzehtir-yücedir.

16-Nahl 4 : İnsanı bir nutfeden-damladan yarattı. Fakat o yine de apaçık bir düşmandır.

16-Nahl 5 : Hayvanları da yarattı. Sizin için onlarda ısınma ve (değişik) yararlar vardır. Ve onlardan yemektesiniz.

16-Nahl 6 : Akşamları getirirken ve sabahları götürürken onlarda sizin için bir güzellik (bir zevk) vardır.

16-Nahl 7 : Bu hayvanlar ancak ağır sıkıntıya katlanarak varabileceğiniz beldelere sizin ağırlıklarınızı (yüklerinizi) taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz Rauf'tur (şefkat edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

16-Nahl 8 : Onlara binmeniz ve (gözlere) zinet olsun diye atları, katırları ve merkepleri (yarattı). Ve daha bilmediğiniz neleri yaratmaktadır?

16-Nahl 9 : Yolu doğrultmak (doğru yolu göstermek) Allah'a aittir. Kimi (yollar) ise eğridir. O dileseydi, hepinizi hidayete (doğru yola) erdirirdi.

16-Nahl 10 : Sizin için gökten su indiren O'dur. Size ondan içecek vardır. Yine ondan ağaçlar (ve bitkiler) ki hayvanlarınızı da onda otlatırsınız.

16-Nahl 11 : Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her

türlüsünden bitirir. Bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır.

16-Nahl 12 : Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize (işinize-hizmetinize) verdi. Yıldızlar da O'nun buyruğu ile müsahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kılınmıştır. Bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır.

16-Nahl 13 : Yeryüzünde sizin için yarattığı çeşitli renklerdeki şeyleri de (hizmetinize verdi). Bunda hatırlayıp-öğüt alan bir topluluk için ayet vardır.

16-Nahl 14 : Denizi de sizin emrinize (hizmetinize) veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyimde kullanacağınız süs-şeyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (denizde, suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından (lutuf ve ihsanından) aramanız ve şükretmeniz içindir.

16-Nahl 15 : (Sarsılıp) sizi sarsmasın diye yere sabit (köklü) dağlar koydu. Yolunuzu bulmanız için ırmaklar ve yollar da (yarattı).

16-Nahl 16 : Daha nice alametler (işaretler yarattı). Onlar yıldızla da yollarını bulurlar.

16-Nahl 17 : Yaratan, yaratmayan gibi midir? Hiç öğüt alıp-düşünmez misiniz?

16-Nahl 18 : Eğer Allah'ın nimetini sayacak olsanız, sayıp-bitiremezsiniz. Muhakkak ki Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

16-Nahl 19 : Allah gizleyip-saklı tuttuklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilir.

16-Nahl 20 : Allah'tan başka tapıp-yalvardıkları ise hiçbir şeyi yaratamazlar. Onların kendileri yaratılmışlardır.

16-Nahl 21 : Onlar ölüdürler, diri değil. Ne zaman dirileceklerinin de şuurunda (farkında) değillerdir.

16-Nahl 22 : İlahınız tek bir ilahtır. Fakat ahirete inanmayanların kalpleri inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır.

16-Nahl 23 : Hiç şüphesiz ki Allah onların gizleyip-saklı tuttuklarını da ve açığa vurduklarını da bilir. O, müstekbirleri sevmez.

16-Nahl 24 : Onlara "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde, "Eskilerin masalları" derler.

16-Nahl 25 : (Böyle diyerek) kıyamet gününde kendi günahlarının hepsini ve bilgisizlikleri yüzünden saptırmakta oldukları kimselerin günahlarından da bir kısmını yükleneceklerdir. Bak, ne kötü bir yük yükleniyorlar.

16-Nahl 26 : Onlardan öncekiler de tuzak (hileli düzen) kurmuşlardı da, Allah (hükmüyle) onların kurdukları yapıların temellerine (temeldeki batıl amaçlarına) geldi ve (hak gözükle de batıl temele oturan) üstlerindeki tavan tepelerine çöktü. Azab onlara şuurunda olmadıkları (hiç ummadıkları) bir yerden (temelden değil tavandan) gelmişti.

16-Nahl 27 : Sonra (Allah) kıyamet günü onları rezil edecek ve diyecek ki "Kendileri

hakkında (mü'minlerle) tartışıp-düşman kesildiğiniz ortaklarım nerede?" Kendilerine ilim verilenler "Bugün rezillik, zillet ve kötü akibet kafirlerin üstünedir" dediler.

16-Nahl 28 : Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" (diyerek) teslim olurlar. Hayır, Allah sizin (ne maksatla) neler yaptığınızı hakkıyla bilendir.

16-Nahl 29 : Öyleyse içinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Kibirlenenlerin (büyüklük taslayanların) konaklama yeri ne kötüdür.

16-Nahl 30 : Muttakilere (korkup-sakınanlara) "Rabbiniz ne indirdi?" denildiğinde, "Hayır (indirdi)" dediler. Bu dünyada ihsan edenlere iyilik (güzel mükafat) vardır, ahiret yurdu ise elbette daha hayırlıdır. Muttakilerin (takva sahiblerinin) yurdu ne güzeldir.

16-Nahl 31 : (O güzel yurd) Adn cennetleridir ki, oraya girerler. Altından ırmaklar akar ve içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah muttakileri (takva sahiblerini) böyle mükafatlandırır.

16-Nahl 32 : Melekler (bu) iyi ve temiz kulların canlarını güzellikle aldıklarında "Selam size. Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin" derler.

16-Nahl 33 : (Küfre sapanlar) kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

16-Nahl 34 : İşledikleri kötülüklerin akibeti kendilerine isabet etti ve alaya aldıkları şey kendilerini sarıp-kuşatıverdi.

16-Nahl 35 : Şirk koşmakta olanlar "Eğer Allah dileseydi ne biz, ne de atalarımız O'ndan başka hiçbir şeye tapmazdık ve O'nun emri dışında hiçbir şeyi haram kılmazdık" dediler. Onlardan öncekiler de (bilgisizce Allah'ı suçlayarak) böyle yapmışlardı. Resullere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı?

16-Nahl 36 : Andolsun ki Biz her ümmete "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" diye (tebliğ etmesi için) bir Resul gönderdik. Allah onlardan kimine hidayet verdi, onlardan kimi de (hidayeti değil) sapıklığı hak etti. Artık yeryüzünde gezip-dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün.

16-Nahl 37 : Sen onların hidayet bulmalarını (ısrarla) ne kadar çok istesen de, Allah saptırdığına (sapıklığa müstehak gördüğüne) hidayet vermez. Onların yardımcıları da yoktur.

16-Nahl 38 : Onlar "Allah ölen bir kimseyi diriltmez" diye olanca güçleriyle yemin ettiler. Hayır, bu (diriltme) O'nun üzerinde hak (ve gerçek) olan bir vaaddir ancak insanların çoğu bilmezler.

16-Nahl 39 : Hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaması ve küfredenlerin de kendilerinin yalancı olduklarını bilmesi için (diriltecektir).

16-Nahl 40 : Biz bir şeyi dilediğimiz zaman ona sözümüz sadece "Ol" demekten ibarettir,

o da hemen oluverir.

16-Nahl 41 : Zulme uğratıldıktan sonra Allah yolunda hicret edenleri dünyada güzel bir biçimde yerleştireceğiz, ahiret karşılığı ise elbette daha büyüktür. Bilmiş olsalardı.

16-Nahl 42 : Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir.

16-Nahl 43 : Biz senden evvel kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını (peygamber olarak) göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun.

16-Nahl 44 : (Onları) apaçık deliller ve Kitab'larla (gönderdik). Sana da insanlara kendileri için indirilene açıklayasın ve onlar da iyice düşünsünler diye zikri (Kur'an'ı) indirdik.

16-Nahl 45 : Sinsice kötü tuzaklar (hileli düzenler) kuranlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya şuuruna varamayacakları bir yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler?

16-Nahl 46 : Ya da dönüp-dolaşırlarken onları yakalamayacağından (mı emindirler?) Ki onlar (Bizi) aciz bırakacak değildirler.

16-Nahl 47 : Veya (ilerde ölme) korkusundayken onları (aniden) yakalamayacağından (emin midirler?) Kuşkusuz Rabbin Rauf'tur (şefkat edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

16-Nahl 48 : Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmediler mi? Onun gölgeleri boyun eğip sağdan ve soldan Allah'a secde ederek döner.

16-Nahl 49 : Göklerde ve yerde bulunan canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar kibirlenip-büyüklik taslamazlar.

16-Nahl 50 : Üstlerindeki (yegane Hakim) Rablerinden korkarlar ve emroldukları şeyi yaparlar.

16-Nahl 51 : Allah buyurdu ki "İki ilah edinmeyin, O ancak tek bir ilahdır. Yalnız Ben'den korkun."

16-Nahl 52 : Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. (Hak) din de sürekli olarak O'nundur. (Böyleyken) Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz?

16-Nahl 53 : Size ulaşan her nimet Allah'tandır. (Nimetten) sonra size bir zarar-sıkıntı dokunduğunda da ancak O'na yalvarırsınız.

16-Nahl 54 : Sonra sizden o zararı-sıkıntıyı kaldırdığında, içinizden bir grup (hemen) Rablerine şirk koşarlar.

16-Nahl 55 : Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etmek için (böyle yaparlar). Şimdi yararlanın, ilerde (bu yaptığınızın akibetini) bileceksiniz.

16-Nahl 56 : Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, (rızık vermekten yana) hiçbir şey bilmeyenlere (şükür mahiyetinde) pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki iftira etmekte

olduğunuz Şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz.

16-Nahl 57 : Onlar Allah'a kızlar isnad ediyorlar. Haşa. O sübhandır (mnezehtir-yücedir). İsteyip-hoŐlandıkları (erkek çocuklar da) kendilerindedir.

16-Nahl 58 : Onlardan birine dişi (ocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle dolup-taŐarak yüzü kapkara kesilir.

16-Nahl 59 : Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir. (Acaba) onu aŐađılanmaya katlanarak (ve kendisi de utanarak yanında) tutacak mı yoksa toprağa mı gmecek? Bak, ne kötü hüküm veriyorlar.

16-Nahl 60 : Ahirete inanmayanların kötü sıfatları-örneklere vardır, en yüce sıfatlar-örneklere ise Allah'a aittir. O Aziz'dir (stn ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

16-Nahl 61 : Eğer Allah insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir Şey bırakmazdı. Ancak onları takdir edilen (belirlenen) bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler.

16-Nahl 62 : Onlar hoşlarına gitmeyen Şeyleri Allah'a isnad ediyorlar. Dilleri de yalan olarak, en güzel akibetin kendilerinin olduğunu söylemektedir. Hiç Şüphesiz ateş onlar içindir ve onlar (cehenneme) nde gidenlerdir.

16-Nahl 63 : Allah'a andolsun ki senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik fakat Şeytan onlara (kötü) amellerini süslü göstermiştir. Bugün de onların velisi odur ve onlar için acıklı bir azab vardır.

16-Nahl 64 : Biz Kitab'ı ancak hakkında ihtilafa düştükleri Şeyi onlara açıklaman ve inanan bir topluma da hidayet ve rahmet olsun diye indirdik.

16-Nahl 65 : Allah gökten su indirdi ve ölümünden sonra yeri onunla diriltti. Dinleyip-işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır.

16-Nahl 66 : Sizin için hayvanlarda da ibretler vardır. Size onların karınlarındaki fiŐkı ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla geçen halis bir süt iirmektediriz.

16-Nahl 67 : Hurmalıkların ve zmlklerin meyvelerinden de hem içki, hem de güzel bir rızık edinmektesiniz. Aklını kullanabilen bir topluluk için bunda bir ayet vardır.

16-Nahl 68 : Rabbin bal arısına vahyetti ki "Dağlardan, ağaçlardan ve onların (insanların) yaptıkları çardaklardan kendine evler edin."

16-Nahl 69 : Sonra meyvelerin herbirinden ye ve Rabbinin sana kolaylaŐtırdıđı yollara gir. Onların karınlarından türlü renklere Őerbet çıkar ki onda insanlar için Şifa vardır. Düşünen bir topluluk için bunda bir ayet vardır.

16-Nahl 70 : Sizi Allah yarattı sonra da öldürecektir. Sizden kimi de önceden bildiği gibi bilmesin diye ömrün en aŐađı ucuna (yaşlılığa) ulaŐtırılır. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla

bilendir), Kadir'dir (her şeye güç yetirendir).

16-Nahl 71 : Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı. Üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altında bulunanlara (Allah'ın kendileri vesilesiyle rızıklandırdıklarına) onda (rızıkta, adil) eşit olacak şekilde vermezler. Allah'ın nimetini (rızık ve nimetin Allah'tan olduğunu) inkar mı ediyorlar?

16-Nahl 72 : Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden de çocuklar ve torunlar yarattı. Sizi temiz ve güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

16-Nahl 73 : Allah'ı bırakıp da kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızka sahip olmayan ve buna (sahip olup vermeye) güçleri yetmeyen şeylere mi tapıyorlar?

16-Nahl 74 : (Rezzak olan) Allah'a (rızka vesile) benzerler arayıp-yakıştırmaya kalkışmayın. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

16-Nahl 75 : Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan (bir köle) ile tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz böylelikle ondan gizli ve açık infak eden (hür) kimseyi misal verdi, bunlar hiç benzer-eşit olur mu? Hamd (şükür dolu övgü) Allah'ındır fakat onların çoğu bilmezler.

16-Nahl 76 : Allah şu iki kişiyi de misal verdi. Bunlardan birisi dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmez ve efendisine yüküdür. Onu nereye gönderse bir hayır-bir fayda getirmez. Şimdi bu (kişi), adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla benzer-eşit olabilir mi?

16-Nahl 77 : Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Saatin (kıyamet vaktinin) emri de yalnızca bir göz çarpması gibidir veya o daha yakındır. Şüphe yok ki Allah her şey kadir (güç yetirendir).

16-Nahl 78 : Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı. (Bilgi toplamanız için genelde aynı) işitme, görme (duyusu) ve (fehmedip-anlamanız için özelde ayrı) gönüller verdi ki şükredesiniz.

16-Nahl 79 : Göğün boşluğunda müsahhar (boyun eğdirilmiş-emre amade) kılınmış kuşları görmüyorlar mı? Onları Allah'tan başkası tutmuyor. İman eden bir topluluk için bunda nice ayetler vardır.

16-Nahl 80 : Allah evlerinizi sizin için huzur ve sükun yeri kıldı ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem de yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler, yünlerinden, yapağlarından ve kıllarından bir zamana kadar (kullanacağınız) giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı.

16-Nahl 81 : Allah yarattığı şeylerden sizin için gölgeler yaptı. Dağlarda da sizin için barınaklar kıldı. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyan elbiseler (zırhlar) yarattı. İşte müslüman olasınız diye üzerinizdeki nimetini böyle tamamlıyor.

16-Nahl 82 : Yine de yüz çevirirlerse, sana düşen apaçık bir tebliğdir.

16-Nahl 83 : Onlar Allah'ın nimetini bilirler sonra da (onu) inkar ederler. Onların çoğu

küfredenlerdir.

16-Nahl 84 : Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün, küfredenlere (konuşmaları için) ne izin verilecek, ne de 'özür dileyip-hoşnut etmeleri' istenecek.

16-Nahl 85 : O zulmedenler azabı gördüklerinde artık (ne yapsalar) onlardan azab hafifletilmez ve onlara mühlet de verilmez.

16-Nahl 86 : (Allah'a) şirk koşanlar, şirk koştuklarını gördüklerinde "Rabbimiz, Sen'i bırakıp da tapmakta olduğumuz ortaklarımız işte bunlardır" diyecekler. (Ortakları da) "Siz gerçekten yalan söyleyenlersiniz" diye sözü (çevirip onlara geri) atacaklar.

16-Nahl 87 : O gün (hiç itirazsız) Allah'a teslim olmuşlardır ve uydurdukları (yalancı ilahlar) onlardan çekilip-uzaklaşmıştır.

16-Nahl 88 : İnkâr edip de (insanları ve cinleri) Allah yolundan alıkoyanlara, işledikleri fesada (bozgunculuğa) karşılık azablarını kat kat arttırdık.

16-Nahl 89 : Her ümmete kendi içlerinden bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Sana bu Kitab'ı (gerekli) her şeyi açıklayan, hidayet, rahmet ve müslümanlara da bir müjde olarak indirdik.

16-Nahl 90 : Allah (size) adaleti, ihsanı, yakınlarla vermeyi emreder. Fahşayı (çirkin utanmazlıkları), münkeri (kötülükleri) ve azgınlığı da yasaklar. Düşünüp-öğüt alınız diye size öğüt vermektedir.

16-Nahl 91 : Ahidleştiğiniz zaman Allah'ın ahdini yerine getirin ve (Allah'ı şahit-kefil getirerek) pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın. Şüphe yok ki Allah yaptıklarınızı bilir.

16-Nahl 92 : Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca veya malca) daha gelişkindir diye yeminlerinizi kendi aranızda bir fesad (bozgunculuk) unsuru yaparak, ipini sağlamca eğirdikten sonra (beğenmeyip) bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah sizi bununla (yeminlerinizle) imtihan etmektedir. Hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi, kıyamet günü size mutlaka açıklayacaktır.

16-Nahl 93 : Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. (Fakat O) dilediğini saptırır (sapıklıkta bırakır), dilediğini hidayete (doğru yola) erdirir. Yapmakta olduklarınızdan muhakkak sorulacak-sorumlu tutulacaksınız.

16-Nahl 94 : Yeminlerinizi kendi aranızda bir fesad (bozgunculuk ve aldatma) unsuru edinmeyin yoksa (doğru yola) sapasağlam basan ayak kayar ve (yemininize güvenerek aldananı) Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için (dünyada) azabı tadarsınız. (Ahirette de) size pek büyük bir azab olur.

16-Nahl 95 : Allah'ın ahdini (karşılığında dünya da olsa, böyle) az bir bedele satıp-değişmeyin. Eğer bilerseniz, (ahde sadakatın) Allah katında olan (karşılığı) sizin için çok daha hayırlıdır.

16-Nahl 96 : Sizin yanınızda olan (dünyevi herşey fanidir) tükenir, Allah'ın katında olan ise bakidir (kalıcı ve devamlıdır). Sabredenlerin mükafatını, yaptıklarının daha güzeliyle

Biz vereceğiz.

16-Nahl 97 : Erkek olsun kadın olsun, mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa hiç şüphesiz Biz onu hoş-güzel bir hayatla yaşatırız ve onların mükafatlarını yaptıklarının daha güzeliyle veririz.

16-Nahl 98 : Kur'an okuduğun zaman kovulmuş şeytandan Allah'a sığın.

16-Nahl 99 : Gerçek şu ki iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun hiçbir sultanı-nüfuzu (yaptırım gücü) yoktur.

16-Nahl 100 : Onun sultanı-nüfuzu (yaptırım gücü) ancak onu veli (dost) edinenler ile onunla Allah'a ortak koşanlar üzerindedir.

16-Nahl 101 : Biz (indirdiğimiz) bir ayetle, (önceden inen) bir ayetin (güncel pratikteki) yerini değiştirdiğimiz zaman -Allah neyi indirdiğini hakkıyla bilirken- (onlar sana) "Sen ancak (Allah'a) iftira edicisin" dediler. Hayır (asıl iftiracı olanların bu sözüne üzülme), onların çoğu bilmezler.

16-Nahl 102 : (Onlara) de ki "Onu (Kur'an'ı) Ruhü'l-Kudüs (Cebrail) iman edenlere sebat vermek, müslümanlara hidayet ve müjde olmak üzere Rabbin katından hak olarak indirmiştir."

16-Nahl 103 : Andolsun ki Biz onların "Bunu kendisine ancak bir beşer öğretmektedir" dediklerini biliyoruz. Oysa (haktan) sapıp-eğilim gösterdikleri (nisbette buldukları) kimsenin dili a'cemidir. Bu (Kur'an) ise fasih (apaçık ve düzgün) bir arapçadır.

16-Nahl 104 : Allah'ın ayetlerine inanmayanları Allah hidayete (doğru yola) ulaştırmaz ve onlar için acıklı bir azab vardır.

16-Nahl 105 : (Allah'a karşı) yalanı-iftirayı ancak Allah'ın ayetlerine inanmayanlar uydurur. İşte (en kötü, en zalim) yalancılar onlardır.

16-Nahl 106 : Kalbi imanla mutmain (tatmin bulmuş) olduğu halde baskı altında (görünür küfre) zorlananların dışında her kim imanından sonra Allah'a (karşı) küfre-sapıp da, küfre göğüs açarsa işte onların üstüne Allah'tan bir gazab vardır ve büyük azab onlarıdır.

16-Nahl 107 : Bu (azab) onların (imandan sonra) dünya hayatını ahirete tercih etmelerinden ve Allah'ın da küfre sapan bir topluluğu hidayete ulaştırmaması nedeniyledir.

16-Nahl 108 : Onlar, Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar da onların ta kendileridir.

16-Nahl 109 : Hiç kuşkusuz onlar ahirette de hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlar olacaklardır.

16-Nahl 110 : Sonra senin Rabbin işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından da cihad edip sabredenlerin (yardımcısıdır). Bundan sonra Rabbin elbette Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

16-Nahl 111 : O gün herkes gelip kendi nefsi adına uğraşır ve herkese yaptığığın karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar asla zulme (haksızlığa) uğratılmazlar.

16-Nahl 112 : Allah bir şehri misal verdi. (Halkı) güven ve huzur içindeydi, rızık da her yerden bol bol gelmekteydi. Fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti de, Allah yaptıkları nedeniyle ona açlık ve korku elbisesini (giydirip, acısını) tattırdı.

16-Nahl 113 : Andolsun ki onlara kendi içlerinden bir resul gelmişti fakat onu yalanladılar. Böylece zulmederlerken azab onları yakalayiverdi.

16-Nahl 114 : Allah'ın sizi rızıklandığı şeylerden helal (ve) temiz olarak yeyin. Eğer O'na kulluk etmekteyseniz, Allah'ın nimetine şükredin.

16-Nahl 115 : O size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa (başkasının hakkına) saldırmadan ve aşırı gitmeden (yiyebilir). Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

16-Nahl 116 : Dillerinizin yalan yere vasfetmesi (nitelendirmesi) ile "Şuna helal buna haram" demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz ki Allah'a karşı yalan uyduranlar felah (kurtuluş) bulmazlar.

16-Nahl 117 : (Onlar için) dünyada pek az bir meta (geçim ve yararlanma), ahirette ise çok acıklı bir azab vardır

16-Nahl 118 : Sana anlattıklarımızı daha önce yahudilere de haram kılmıştık. Biz onlara zulmetmedik ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

16-Nahl 119 : Sonra senin Rabbin, cahillikle (bilmeyerek) kötülük işleyen sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanları (bağışlayacaktır). Senin Rabbin bundan sonra elbette Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

16-Nahl 120 : Gerçek şu ki İbrahim (tek başına) bir ümmetti. Allah'a gönülden yönelip-itaat eden bir muvahhiddi ve o (hiçbir zaman) müşriklerden değildi.

16-Nahl 121 : O'nun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) onu beğenip-seçmiş ve doğru yola iletmişti.

16-Nahl 122 : Biz ona dünyada iyilik-güzellik verdik. O, ahirette de salihlerdendir.

16-Nahl 123 : Sonra sana "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O asla müşriklerden değildi" diye vahyettik.

16-Nahl 124 : Cumartesi (yasağı) ancak onda ihtilafa düşenlere (farz) kılındı. Şüphesiz ki Rabbin, onların ihtilaf edegeldikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

16-Nahl 125 : Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır, onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Rabbin, yolundan sapanları bilendir ve hidayete (doğru yola)

erenleri de bilendir.

16-Nahl 126 : Eğer ceza verecekseniz, size verilenin misliyle (aynı kadarıyla) ceza verin ve eğer (ceza vermeyip) sabrederseniz, elbette ki bu sabredenler için daha hayırlıdır.

16-Nahl 127 : Sabret. Senin sabrın ancak Allah (için ve Allah'ın yardımı) ileidir. Onlar için hüznü kapılma ve kurmakta oldukları tuzaklardan (hileli-düzenlerden) dolayı da kaygıya-sıkıntıya düşme.

16-Nahl 128 : Şüphü yok ki Allah muttakilerle (korkup-sakınanlarla) ve ihsan (iyilik) edenlerle beraberdir.

17-İsrâ Suresi

17-İsrâ 1 : Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah sübhandır (münezzehdir-yücedir). O Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkıyla görendir).

17-İsrâ 2 : Biz Musa'ya Kitap verdik ve "Ben'den başkasını Vekil edinmeyin" diyerek onu İsrailoğulları için (hidayete) rehber-kılavuz kıldık.

17-İsrâ 3 : (Ey) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın nesli-kuşağı. O (sabırlı elçimiz), çok şükreden bir kuldu.

17-İsrâ 4 : Biz Kitap'ta İsrailoğullarına "Sizler yeryüzünde iki defa fesat (bozgunculuk) çıkaracaksınız ve (azgın bir) kibirle kabarıp-yükseleceksiniz" diye bildirdik.

17-İsrâ 5 : O ikiden ilkinin vadesi geldiği zaman oldukça zorlu-güçlü kullarımızı üzerinize salıp-gönderdik de (sizi memleketin her köşesinde) evlerin aralarına kadar arayıp-araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir vaad idi.

17-İsrâ 6 : Sonra onlara karşı size tekrar 'üstünlük ve devlet' verdik, size mallar ve çocuklarla yardım ederek cemiyetinizi (topluluğunuzu, sayıca) çoğalttık.

17-İsrâ 7 : Eğer ihsan (iyilik) ederseniz kendi nefsinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da kendinizdir. Sonunda diğerinin vadesi geldiği zaman (üzerinize gönderdiklerimiz) yüzlerinizi karartıp-kötüleştirsınler, birincisinde ona girdikleri gibi mescide girsınler ve ele geçirdiklerini mahvetsınler.

17-İsrâ 8 : (Tevbe ederseniz) umulur ki Rabbiniz size merhamet eder fakat (fesada) dönerseniz, Biz de (sizi cezalandırmaya) döneriz. Biz cehennemî kafirler için bir zindan kıldık.

17-İsrâ 9 : Şüphü yok ki bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere onlar için gerçekten büyük bir ecir-mükafat olduğunu müjdeler.

17-İsrâ 10 : Ahirete inanmayanlara da elim-acıklı bir azab hazırlamışızdır.

17-İsrâ 11 : İnsan hayra dua ettiği gibi şerre de (kötülüğe de) dua etmektedir. İnsan pek acelecidir.

17-İsrâ 12 : Biz geceyi ve gündüzü iki ayet kıldık. Rabbinizden bir fazl aramanız, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için gecenin ayetini silip, gündüzün ayetini aydınlık kıldık. Biz (size gerekli) her şeyi ayrıntılı biçimde açıkladık.

17-İsrâ 13 : Biz, her insanın kuşunu (amelini ve nasibini) kendi boynuna doladık. Kıyamet gününde onun için açılmış bulacağı bir kitabı önüne çıkarırız.

17-İsrâ 14 : Kendi kitabını oku. Bugün hesap görücü olarak nefsin sana yeter.

17-İsrâ 15 : Kim hidayete (doğru yola) ererse, kendi nefsi için hidayete erer. Kim de (doğruluktan) saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz bir resul (uyarıp-korkutucu elçi) gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azab edecek değiliz.

17-İsrâ 16 : Biz bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' (hak ve adaleti) emrederiz buna rağmen onlar onda (emirlerimizde ve o ülkede) fasıklık yaparlar. Böylece onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz.

17-İsrâ 17 : Biz Nuh'tan sonra nice nesilleri helak ettik. Kullarının günahlarına, Habir (haber alıcı) ve Basir (görücü) olarak Rabbin yeter.

17-İsrâ 18 : Kim çarçabuk gelip-geçeni (dünyayı) isterse, (müstehak görüp) dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadarını dünyada çarçabuk veririz. Sonra da ona cehennemi (yurt) kılarız, kınanmış ve (rahmetten) kovulmuş olarak oraya girer.

17-İsrâ 19 : Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak kendine yaraşır çaba göstererek ona (ahirete) çalışırsa, işte böylelerinin çabası (Allah katında) makbul ve meşkurudur (şükre-teşekküre değerlidir).

17-İsrâ 20 : (Dünyayı veya ahireti isteyenlerin) hepsine, onlara da bunlara da Rabbinin (dünyadaki) ihsanından veririz. Rabbinin (dünyevi) ihsanı, (sadece ahireti de istese) hiç kimseye kısıtlanmış-engellenmiş değildir.

17-İsrâ 21 : Onlardan bir kısmını, bir kısmına (ahireti isteyenlere dünyayı da vererek) nasıl üstün tuttuğumuzu gör. Elbetteki ahiret dereceler bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür.

17-İsrâ 22 : Allah ile beraber başka ilah edinme yoksa kınanmış ve kendi başına (yalnız ve yardımcısız) bırakılmış olursun.

17-İsrâ 23 : Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle davranmanızı emretti. (Ey mü'min) şayet onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara (hiçbir durumda) "Öf" bile deme ve onları azarlama, onlara güzel söz söyle.

17-İsrâ 24 : Onları esirgeyip-merhamet ederek (üzerlerine alçakgönüllülük) tevazu

kanadını ger ve de ki "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl (esirgeyip-merhamet ederek) bakıp-terbiye ettilerse, Sen de onları esirgeyip-merhamet et."

17-İsrâ 25 : Rabbiniz, sizin içinizdekileri çok iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz O da (Kendisine) yönelip-dönerler için Gafur'dur (çok bağışlayandır).

17-İsrâ 26 : Akrabaya, yoksula ve yolda kalmışa hakkını ver. (Fakat) israf ederek saçıp-savurma.

17-İsrâ 27 : Çünkü (Rabbinin nimetini hükme göre kullanmayıp) saçıp-savuranlar, (bu konuda) şeytanın kardeşleri olmuşlardır. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

17-İsrâ 28 : Eğer Rabbinden umup-beklediğin bir rahmet için (israftan kaçınıyor), onlara (aşırı istekleriyle seni israfa sürükleyenlere) yüzçevirmek zorunda kalıyorsan, bu durumda onlara yumuşak söz söyle.

17-İsrâ 29 : Elini boynunda bağlanmış olarak kılma, büsbütün de açık tutma. Yoksa kınanır ve (israf ettiklerinin) hasreti-pişmanlığı içinde kalırsın.

17-İsrâ 30 : Rabbin dilediğine rızık bol verip-genişletir, (dilediğine de) kısar. Gerçekten O Habir'dir (her şeyden haberdar olandır), Basir'dir (hakkıyla görendir).

17-İsrâ 31 : Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Onlara da, sizlere de Biz rızık veririz. Onları öldürmek büyük bir suçtur-günahtır.

17-İsrâ 32 : Zinaya yaklaşmayın. Çünkü o 'çirkin bir hayasızlık', (kendisi ve akibeti) kötü bir yoldur.

17-İsrâ 33 : Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı canı öldürmeyin. Kim mazlum olarak (zulmen) öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir. Artık o da öldürmede aşırı gitmesin. Zaten ona (kisas yetkisiyle) yardım edilmiştir.

17-İsrâ 34 : Rüşdüne (erginlik çağına) erişinceye kadar -en güzel bir tarzda olmadıkça- yetimin malına yaklaşmayın. Ahdi (verdiğiniz sözü) yerine getirin. Çünkü ahid bir sorumluluktur.

17-İsrâ 35 : Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın. Bu daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir.

17-İsrâ 36 : Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur.

17-İsrâ 37 : Yeryüzünde kibirli bir azamete (böbürlenerek) yürüme. Çünkü sen (derinlik olarak) ne yeri yarabilirsin, ne de boyca (yükseklik olarak) dağlara erişebilirsin.

17-İsrâ 38 : Kötü olan bütün bunlar, Rabbin katında sevilmeyen şeylerdir.

17-İsrâ 39 : İşte bunlar Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdendir. Rabbin ile beraber başka ilah edinme yoksa kınanmış ve kovulmuş olarak cehenneme atılırsın.

17-İsrâ 40 : (Ey müşrikler) Rabbiniz size erkekleri seçti de, (Kendine) meleklerden dişiler mi edindi? Gerçekten siz büyük bir söz söylemektesiniz.

17-İsrâ 41 : Andolsun ki Biz bu Kur'an'da hatırlayıp-öğüt alsınlar diye çeşitli açıklamalar yaptık. Fakat bu onların 'nefretle uzaklaşmalarından' başka bir şeyi arttırmıyor.

17-İsrâ 42 : De ki "Eğer söyledikleri gibi O'nunla beraber (başka) ilahlar olsaydı, onlar arşın Sahibine mutlaka bir yol ararlardı."

17-İsrâ 43 : O, onların dediklerinden (tamamiyle) münezzehtir, büyük ve 'çok ulu bir yükseklikle yücedir'.

17-İsrâ 44 : Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih etmektedir. O'nu hamd ile (şükür dolu övgüyle) tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat siz onların tesbihlerini anlamazsınız. O Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır), Gafur'dur (çok bağışlayandır).

17-İsrâ 45 : Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasına gizli-görünmez bir perde çekeriz.

17-İsrâ 46 : Ve (küfrettikleri için) onların kalpleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen örtüler (kabuklar), kulaklarına da ağırlık koyarız. Sen Kur'an'da Rabbin Bir ve tek (ilah olarak zikrettiğin) andığın zaman (onlar nefretle ve ortaklarının gazabından) ürkerek arkalarına dönüp kaçarlar.

17-İsrâ 47 : Biz onların seni dinlediklerinde ne maksatla-neyi dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz.

17-İsrâ 48 : Senin için (suizanla) nasıl emsaller verdiklerine bir bak. Bu yüzden dalalete (sapıklığa) düştüler. Artık hak yolu bulmaya güçleri yetmez.

17-İsrâ 49 : Dediler ki "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

17-İsrâ 50 : De ki "İster taş olun, ister demir"

17-İsrâ 51 : "Ya da göğüslerinizde (zanni hayallerinizde) büyüyen bir yaratık (olun, elbet diriltileceksiniz)." Diyecekler ki "Bizi kim yeniden diriltecek?" De ki "Sizi ilk defa yaratan (diriltecek)." Onlar yine alaycı bir şekilde sana başlarını sallayacaklar ve "Ne zamanmış o?" diyeceklerdir. De ki "Yakın olsa gerek."

17-İsrâ 52 : (Çünkü) sizi çağıracağı gün, O'na hamdederek icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız.

17-İsrâ 53 : Kullarıma söyle, (birbirlerine) sözün en güzel olanını-en güzel tarzda söylesinler. Çünkü şeytan (sözden veya üsluptan hareketle) aralarını açıp-bozar. Şeytan, insanın apaçık bir düşmanıdır.

17-İsrâ 54 : Rabbiniz sizi çok daha iyi bilir. (Günah işlediğinizde) dilerse size merhamet

eder, dilerse sizi azablandırır. Biz seni onların üzerine (onlardan sorumlu) bir vekil olarak göndermedik.

17-İsrâ 55 : Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilendir. Andolsun ki Biz peygamberlerin bir kısmını, bir kısmına (derecelere) üstün kıldık ve Davud'a da Zebur'u verdik.

17-İsrâ 56 : De ki "O'nun dışında (ilah olarak) öne sürdüğünüzü çağırın. Onlar sizden ne zararı-sıkıntıyı kaldırabilirler, ne de değiştirebilirler.

17-İsrâ 57 : Onların yalvardıkları (Allah'a en yakın salih kullarımız da) Rablerine daha yakın olmak için (hak) vesile ararlar. O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı korkup sakınılması gereken (bir azaptır).

17-İsrâ 58 : Hiçbir ülke yoktur ki kıyamet gününden önce Biz onu helak etmeyelim yahut şiddetli bir azab ile azablandırmayalım. Bu o Kitap'ta (Levh-i Mahfuzda) yazılıdır.

17-İsrâ 59 : Bizi ayetler (mucizeler) göndermekten alıkoyan şey, öncekilerin onları yalanlamış olmalarıdır. Semud'a dişi deveyi görünür-apaçık (bir mucize) olarak gönderdik fakat onlar bununla (boğazladıkları bu dişi deveyle) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri (mucizeleri) ancak korkutmak için göndeririz.

17-İsrâ 60 : Hani Biz sana "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre-kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı (görüntüleri) insanlar için bir fitne (imtihan) kıldık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutmaktayız. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlığı arttırmaktan başka bir işe yaramıyor.

17-İsrâ 61 : Hani meleklerle "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki "Çamurdan yarattığın kimseye ben secde eder miyim?"

17-İsrâ 62 : Demişti ki "Şu benden üstün kıldığına bir bak. Andolsun ki eğer bana kıyamet gününe kadar mühlet (zamanda genişlik) verirsen, pek azı dışında onun soyunu kendime bağlı kılacağım."

17-İsrâ 63 : (Allah) buyurdu ki "(Mühlet verilmiştir haydi amacına) git, onlardan kim sana uyarsa hepinizin cezası cehennemdir. Eksiksiz bir ceza."

17-İsrâ 64 : Onlardan güç yetirdiklerini sesinle yerinden oynat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara vaadlerde bulun. Şeytan (ki sen artık (o) şeytansın) aldatmadan başka ne vaadde bulunabilir ki?

17-İsrâ 65 : Benim kullarım üzerinde senin hiçbir sultanın-nüfuzun (yaptırım gücün) yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter.

17-İsrâ 66 : Sizin Rabbiniz, fazlından (lutuf ve ihsanından) aramanız için denizde gemileri sizin için yürütendir. Doğrusu O sizin için Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

17-İsrâ 67 : Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman O'nun dışında çağırıp-yalvardıklarınız kaybolur-gider. Fakat sizi karaya (çıkartıp) kurtarınca (yine) yüz

çevirirsiniz. İnsan pek nankördür.

17-İsrâ 68 : Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden (suya değil toprağa batırmayacağından) veya üzerinize taş yağdırana (kuşları) göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil de bulamazsınız.

17-İsrâ 69 : Veya sizi bir kere daha ona (denize) gönderip, üzerinize kırıp geçiren bir fırtına-kasırga yollayarak nankörlük etmeniz nedeniyle sizi batırmayacağından emin misiniz? Sonra Bize karşı onun intikamını alacak (arayıp-hesap soracak kimseyi de) bulamazsınız.

17-İsrâ 70 : Andolsun ki Biz ademoğlunu mükerrem (şan ve şeref sahibi) kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık, temiz-güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan (önemli bir şekilde) üstün kıldık.

17-İsrâ 71 : Her insan-grubunu imamlarıyla çağıracağımız gün artık kimin kitabı (amel defteri) sağından verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve en küçük (hurma çekirdeğindeki ince iplik kadar bile) haksızlığa uğratılmayacaklar.

17-İsrâ 72 : Kim bunda (dünyada) kör ise o kimse ahirette de kördür ve yol bakımından daha şaşkın-daha sapıktır.

17-İsrâ 73 : Onlar neredeyse sana vahyettiğimizden başkasını Bize karşı düzüp uydurman için seni fitneye düşürecekler ve o zaman da seni dost edineceklerdi.

17-İsrâ 74 : Eğer Biz seni (sebat verip) sağlamlaştırmısaydık, andolsun sen onlara az bir şey (de olsa) eğilim gösterecektin.

17-İsrâ 75 : Bu durumda Biz sana hayatın da kat kat, ölümün de kat kat (acısını) taddırırdık. Sonra Bize karşı bir yardımcı bulamazdın.

17-İsrâ 76 : Yakında seni (bu) yerden (yurdundan) çıkarmak için neredeyse zorlayıp-tedirgin edecekler. Bu durumda kendileri de senden sonra pek az kalacaklardır.

17-İsrâ 77 : (Bu) senden önce gönderdiğimiz resuller hakkındaki sünnetimizdir. Sünnetimizde bir değişiklik bulamazsın.

17-İsrâ 78 : Güneşin (öğlen üzeri batıya) kaymasından gecenin kararmasına kadar (belli vakitlerde) namazı kıl. Fecir vakti (sabah namazı) Kur'an'ını da (biraz uzun tut) çünkü fecir vakti Kur'an'ı (çok) şahidlidir.

17-İsrâ 79 : Gecenin bir kısmında kalk, sana ait nafile olarak onunla (Kur'an'la) namaz kıl. Olur ki (sen de umabilirsin ki) Rabbin seni Makam-ı Mahmud'a (övülmüş makama) ulaştırır.

17-İsrâ 80 : Ve de ki "Rabbim, beni (gidip-gireceğim yere) sıdk-doğruluk girdirilişiyle girdir ve (çıkarılacağım yerden) sıdk-doğruluk çıkarılışıyla çıkar ve katından bana yardım edici bir sultan (güç ve imkan) ver."

17-İsrâ 81 : De ki "Hak geldi, batıl yok oldu. Zaten batıl (sonuçta) yok olmaya

mahkumdur."

17-İsrâ 82 : Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indirmekteyiz. Zalimlerin ise yalnızca hüsrânını (kaybını ve ziyanını) artırır.

17-İsrâ 83 : İnsana bir nimet verdiğimizde (nimeti kendinden bilip, Bize) sırt çevirir ve yan çizer. Ona bir şer-kötülük dokunduğu zaman da (Bizden bilip, rahmetimizden) umudsuzluğa kapılır.

17-İsrâ 84 : De ki "Herkes kendi şakilesine (yoluna ve mizacına) göre davranır. Şu halde kimin daha doğru yolda olduğunu Rabbin daha iyi bilir."

17-İsrâ 85 : Sana ruhtan sorarlar. De ki "Ruh Rabbimin emrindedir (işindedir), size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir."

17-İsrâ 86 : Andolsun ki dilersek sana vahyettiklerimizi gideriveririz. Sonra Bize karşı bir vekil de bulamazsın.

17-İsrâ 87 : Ancak Rabbindan bir rahmet (ile onu sana okuyup-açıklıyoruz). O'nun senin üzerindeki fazlı (lutfu) çok büyüktür.

17-İsrâ 88 : De ki "Andolsun bu Kur'an'ın bir benzerini ortaya getirmek üzere insanlar ve cinler bir araya gelseler, birbirlerine destek de olsalar onun bir benzerini ortaya getiremezler."

17-İsrâ 89 : Andolsun ki Biz bu Kur'an'da insanlar için (verdiğimiz) her misalle çeşitli açıklamalarda bulduk. Yine de insanların çoğu inkarda ayak dirdiler.

17-İsrâ 90 : Dediler ki "Bizim için yerden bir pınar fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayacağız."

17-İsrâ 91 : Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olsun da aralarından şarıl şarıl ırmaklar akıtmalısın.

17-İsrâ 92 : Veya iddia ettiğin gibi göğü üstümüze parça parça düşürmeli, ya da (kendine şahid olarak) Allah'ı ve melekleri karşımıza getirmelisin.

17-İsrâ 93 : Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. (Gökten) bizim okuyabileceğimiz bir Kitab indirinceye kadar senin (göğe) yükselişine de inanmayız. De ki "Sübhanallah (Rabbimi tenzih edip-yüceltirim). Ben resul (elçi) olan bir beşerden başkası mıyım?"

17-İsrâ 94 : Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan alıkoyan şey (onların) "Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi?" demeleridir.

17-İsrâ 95 : De ki "Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş (yere bağlı kılınmış) yürüyen melekler olsaydı, Biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik."

17-İsrâ 96 : De ki "Benimle (sizin) aranızda şahid olarak Allah yeter. O Habir'dir (her şeyden haberdar olandır), Basir'dir (hakkıyla görendir)."

17-İsrâ 97 : Allah kimi hidayete (doğru yola) ulaştırırsa işte o hidayet bulmuştur, kimi de saptırırsa onlar için O'nun dışında veliler bulamazsın. Kıyamet günü Biz onları körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüzüstü haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir ki ateş (alevi azalip) sükun buldukça, çılgin alevini arttırırız.

17-İsrâ 98 : Bu onların cezasıdır. Çünkü onlar ayetlerimizi inkar etmişler ve "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demişlerdir.

17-İsrâ 99 : Görmezler mi ki gökleri ve yeri yaratmış olan Allah, onların benzerlerini de yaratmaya kadirdir (güç yetirendir). Onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler yine de inkarda ayak dirdiler.

17-İsrâ 100 : De ki "Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine malik (sahip) olsaydınız, harcanır-biter korkusuyla (yine elinizde) tutardınız." İnsan pek cimridir.

17-İsrâ 101 : Andolsun ki Biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik. İsrailoğullarına sor, (Musa) onlara geldiği zaman Firavun ona "Gerçekten ben seni kesinlikle büyülenmiş sanıyorum" demişti.

17-İsrâ 102 : O da "Andolsun ki bunları görülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediğini (artık) sen de bilmişsin. (Bunu bilerek küfredince) ben de seni kesinlikle yıkılmış-helak olmuş sanıyorum" demişti.

17-İsrâ 103 : (Firavun) onları (Musa ve Harun'u) o yerden sürüp-çıkarmak istedi, Biz de onu ve beraberindekileri hep-birlikte boğuverdik.

17-İsrâ 104 : Onun ardından İsrailoğullarına "O toprakta oturun, ahiret vaadi geldiğinde hepinizi bir araya getireceğiz" dedik.

17-İsrâ 105 : Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o hak olarak indi. Seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik.

17-İsrâ 106 : Onu (bölünmez, bütün bir) Kur'an olarak insanlara dura dura okuman için (surelere, ayetlere) ayırdık ve onu tedricen (peyderpey) indirdik.

17-İsrâ 107 : De ki "Ona (ister) inanın, (ister) inanmayın. Bundan önce kendilerine ilim verilenlere (bu) okunduğu zaman çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler."

17-İsrâ 108 : Ve derler ki "Rabbimiz sübhandır (münezzehdir-yücedir). Rabbimizin vaadi mutlaka gerçekleşir."

17-İsrâ 109 : Çeneleri üstüne kapanıp ağlarlar ve (Kur'an) onların huşularını (saygı dolu korkularını) arttırır.

17-İsrâ 110 : De ki "(O'nu ister) Allah diye çağırın, (ister) Rahman diye çağırın, ne ile çağırırsanız (çağırın) en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, onda (sesini) çok da kısma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse.

17-İsrâ 111 : Ve de ki "Hamd (şükür dolu övgü) çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve acizlik-düşkünlük nedeniyle yardımcısı olmayan Allah'a aittir." O'nu (gücün nisbetince yücelt) tekbir edebildikçe tekbir et.

18-Kehf Suresi

18-Kehf 1 : Hamd (şükür dolu övgü), Kitab'ı kulu üzerine indiren ve onda hiçbir çarpıklık (çelişki ve eğrilik) kılmayan Allah'a aittir.

18-Kehf 2 : Kayyum (doğru-kalıcı bir Kitab'tır) ki, Kendi katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere güzel bir mükafat olduğunu müjdelemek için (onu indirdi).

18-Kehf 3 : Onlar orada ebedi kalacaklardır.

18-Kehf 4 : Ve "Allah çocuk edindi" diyenleri uyarmak için (indirdi).

18-Kehf 5 : Bu konuda ne kendilerinin, ne de atalarının hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan söz ne büyük. Onlar yalandan başkasını söylemiyorlar.

18-Kehf 6 : Şimdi onlar bu söze (Kur'an'a) inanmazlarsa, sen onların ardından esef ederek (çok üzülerek) neredeyse kendini mahvedeceksin.

18-Kehf 7 : Biz yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir zinet (süs ve cazibe) kıldık ki, onların hangisinin daha güzel amel edeceğini deneyelim.

18-Kehf 8 : Biz (yeryüzü) üzerinde olanları kupkuru bir toprak kılacağız.

18-Kehf 9 : Yoksa sen Kehf ve Rakim Ehlini Bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sandın?

18-Kehf 10 : O gençler mağaraya sığındıkları zaman "Rabbimiz, katından bize bir rahmet ver ve işimizde bizi doğruya (kurtuluşa) çıkar" demişlerdi.

18-Kehf 11 : Böylelikle mağarada nice yıllar onların kulaklarına (perde) vurduk.

18-Kehf 12 : Sonra iki gruptan (Kehf ve Rakim Ehlinen) hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık.

18-Kehf 13 : Biz sana onların kıssalarını hakkıyla (gerçek ve yeterli olarak) anlatıyoruz. Onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve Biz de onların hidayetlerini arttırdık.

18-Kehf 14 : Onların kalplerini (sabır ve sebatla) pekiştirmiştik. (Onlar) kıyam ettiklerinde (kavimlerine) demişlerdi ki "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir, biz ilah olarak O'ndan başkasına tapmayız, (bunun aksini) söyleyecek olursak, andolsun ki saçmalamış oluruz."

18-Kehf 15 : (Kavimlerinden ayrılınca gördükleri Rakim ehline dediler ki) Şu bizim kavmimiz O'ndan başkasını ilahlar edindiler, onların ilah olduğuna dair açık bir delil

getirselerdı ya. Allah'a karşı yalan düzüp-uydurandan daha zalim kim olabilir?"

18-Kehf 16 : (Rakim Ehli demişti ki) "Madem ki siz onlardan ve (onların) Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız, o halde mağaraya sığınım da Rabbiniz size rahmetini yaysın ve işinizde size bir fayda ve kolaylık sağlasın."

18-Kehf 17 : (Onlara baktığında) görürdüm ki, güneş doğduğunda mağaralarının sağına sapıp-meyleder, batarken de onları sol yandan (teğet) geçer-giderdi ve onlar onun geniş boşluğundalardı. İşte bu (durum) Allah'ın ayetlerindendir. Allah kime hidayet verirse o hakka (doğruya) ulaşmıştır, kimi de saptırırsa artık onu doğruya yöneltecek bir veli bulamazsın.

18-Kehf 18 : Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar uykudadırlar. Biz onları sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri de girişte iki kolunu uzatmıştı. Eğer (yukarıdan bakıp) onların durumuna muttali olsaydın, geri dönüp onlardan kaçırdın ve (gördüklerinden) için korku ile dolardı.

18-Kehf 19 : Böylece (Rakim ve Kehf ehli) aralarında sorup-sorgulasınlar diye onları uyandırdık. (Rakim ehlinin) içlerinden bir sözcü dedi ki "Ne kadar kaldınız?" (Kehf ehli) dediler ki "Bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık." (Rakim ehlinin diğerleri) dediler ki "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir." (Rakim ehlinin bir sözcü dedi ki) "Şimdi birinizi şu (gümüş) paranızla şehre gönderin de hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin. Ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin."

18-Kehf 20 : Çünkü onlar sizi farkedip-üzerinize gelirlerse, sizi taşıyarak öldürürler veya dinlerine geri çevirirler ve bu durumda ebediyen felah (kurtuluş) bulamazsınız.

18-Kehf 21 : Böylece (sonraki insan kuşaklarını) onlardan (onların durumundan) haberdar ettik ki, Allah'ın vaadinin hak olduğunu ve o saatin (kıyametin) kendisinde şüphe bulunmadığını bilsinler. Hani (ashab-ı kehf öldükten sonra) kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı. (Olayın hikmetini bilenler) "Onların üstüne bir bina-duvar inşa edin (mağarayı kapatın), Rableri onları daha iyi bilir" dediler. Onların işine galip gelenler (sözleri geçenler) ise (İnşaallah demeden) "Yanlarına mutlaka bir mescid yapacağız" dediler.

18-Kehf 22 : Diyecekler ki "Üç'tüler, onların dördüncüsü de köpekleridir." Ve "Beş'tiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu gayba (bilinmeyene, karanlığa) taş atmaktır. (Kimileri de) "Yedi'dirler, onların sekizincisi de köpekleridir" diyecekler. De ki "Onların sayısını Rabbim bilir, onları (yaratılmışların) pek azı bilir." Öyleyse onlar konusunda (delillerle) açıkta olanlar (bu bildirilenler) dışında tartışma ve onlar hakkında hiç kimseye bir şey sorma.

18-Kehf 23 : Hiçbir şey hakkında "Ben bunu yarın (mutlaka) yapacağım" deme.

18-Kehf 24 : Ancak "İnşaallah (Allah dilerse yapacağım)" de. Unuttuğun zaman ise Rabbini zikret ve "Umulur ki Rabbim beni doğruya, bundan daha yakın olan bir yola iletir" de.

18-Kehf 25 : Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve (uyandıktan sonra orada yaşayarak) dokuz daha kattılar.

18-Kehf 26 : De ki "(Rakim ehlinin) ne kadar kaldıklarını Allah bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O ne güzel görendir, ne güzel işitendir. Onların O'ndan başka bir velisi yoktur. O Kendi hükmünde (hükümdarlığında) hiç kimseyi ortak kılmaz."

18-Kehf 27 : Rabbinin Kitab'ından sana vahyedileni oku. O'nun kelimelerini değiştirebilecek yoktur ve O'nun dışında sığınılacak (hiçbir şey) bulamazsın.

18-Kehf 28 : Sabah akşam O'nun vechini (Zatını-rızasını) isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının zinetini (geçici güzelliklerini) isteyerek gözlerini onlardan ayırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi hevasına (nefsi arzularına) uyan ve işinde haddi aşana (aşırılığa gidene) itaat etme.

18-Kehf 29 : Ve de ki "Hak Rabbinizdendir". Artık dileyen iman etsin, dileyen küfre sapsın. Biz zalimler için bir ateş hazırlamışız ki, duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Onlar feryatla yardım istediklerinde, 'erimiş maden gibi' yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. O ne kötü bir içki ve ne kötü bir destektir.

18-Kehf 30 : Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlar ise Biz güzel amel işleyenlerin mükafatını elbette zayi etmeyiz.

18-Kehf 31 : Onlara altından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Orada altın bileziklerle süslenirler, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu) ne güzel sevap (karşılık) ve ne güzel dayanak.

18-Kehf 32 : Onlara iki adamın misalini ver. Onlardan birine iki üzüm bağı vermiş ve ikisinin etrafını hurmalıklarla donatmış, aralarında da ekinler bitirmiştik.

18-Kehf 33 : İki bağ da yemişliklerini vermiş, ondan (verim bakımından) hiçbir şeyi noksan bırakmamış ve arasından da bir ırmak fışkırtmıştik.

18-Kehf 34 : Onun başka gelirleri de vardı. Arkadaşıyla konuşurken ona "Ben mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm" dedi.

18-Kehf 35 : (Gurur ve kibirle) kendi nefesine zulmederek bağına girdi (ve arkadaşına) dedi ki "Bunun sonsuza kadar helak olacağını sanmıyorum."

18-Kehf 36 : "Kıyamet-saatinin kopacağını da sanmıyorum. Eğer Rabbime döndürölüp-götürülecek olursam şüphesiz bundan daha hayırlı bir akibet (sonuç) bulacağım."

18-Kehf 37 : Kendisiyle konuşan arkadaşı ona dedi ki "Seni topraktan, sonra bir nutfeden-damladan yaratan, sonra da seni bir adam haline getireni inkar mı ettin?"

18-Kehf 38 : O Allah benim Rabbidir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşmam.

18-Kehf 39 : Bağına girdiğin zaman Maşaallah (Allah ne güzel dilemiş), Allah'tan başka kuvvet yoktur" demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından kendinden az görüyorsan."

18-Kehf 40 : Belki Rabbin senin bağından daha hayırlısını bana verir, (seninkinin) üstüne

de gökten 'yakıp-yıkan bir afet' gönderir de kaygan bir toprak kesiliverir.

18-Kehf 41 : Veya suyu dibe çekilir de, bir daha onu arayıp-bulmaya güç yetiremezsin.

18-Kehf 42 : (Derken) onun ürünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. (Ürün almak) uğruna harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturakaldı. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de (dünyevi pişmanlıkla) şöyle diyordu "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım."

18-Kehf 43 : Allah'ın dışında ona yardım edecek bir topluluk yoktu, kendi kendini de kurtaracak güçte değildi.

18-Kehf 44 : İşte burada velayet (yardım ve dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap (mükafat) bakımından hayırlı, akibet bakımından da hayırlıdır.

18-Kehf 45 : Onlara dünya hayatının misalini ver. (Dünya hayatı) gökten indirdiğimiz su gibidir ki, onunla yeryüzünün bitkileri (önce gürleşip) birbirine karışmış, arkasından rüzgarların savurduğu kuru çöp kırıntısı oluvermiştir. Allah her şeye muktedirdir.

18-Kehf 46 : Mal ve çocuklar, dünya hayatının zinetidir (çekici süsüdür). (Karşılığı) baki olan salih ameller ise Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, emelce de (karşılığı umudla beklenen olarak da) daha hayırlıdır.

18-Kehf 47 : Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (çöl gibi) görürsün. Hiç birini bırakmaksızın onları (haşredip) toplarız.

18-Kehf 48 : Onlar saflar halinde Rabbine sunulmuşlardır. (Dünya hayatında inkar edenlere) "Andolsun ki sizi ilk defa yarattığımız gibi Bize gelmiş oldunuz. Oysa size vadedilenlerin gerçekleşeceği bir (haşr ve buluşma) zamanı tayin etmediğimizi sanmıştınız değil mi?" (denir).

18-Kehf 49 : Kitab (ortaya) konulduğunda, mücrimlerin (suçlu-günahkarların) onda (yazılı) olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki küçük büyük bırakmayıp her şeyi sayıp-döküyor?" (Dünya hayatında bütün) yapıp-ettiklerini (önlerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

18-Kehf 50 : Hani meleklerle "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında hepsi secde etmişlerdi. O cinlendendi, Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Şimdi siz Ben'i bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Onları Bana tercih etmek) zalimler için ne kadar kötü bir değiştirmedir.

18-Kehf 51 : Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendilerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben sapıp-saptırıcıları yardımcı edinmiş değilim.

18-Kehf 52 : (Allah'ın küfre sapanlara) "Benim ortaklarım sandığınız şeyleri çağırın" diyeceği gün, onları çağırırlar fakat kendilerine cevap vermezler. Biz onların aralarına bir uzaklık-uçurum koyduk.

18-Kehf 53 : Mücrimler (suçlu-günahkarlar) ateşi görmüşler, içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır. Fakat kaçacak bir yer bulamazlar.

18-Kehf 54 : Andolsun ki Biz bu Kur'an'da her çeşit misali tekrar tekrar açıkladık. Fakat insan, her şeyden çok tartışmacıdır.

18-Kehf 55 : Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden mağfiret (bağışlanma) dilemekten alıkoyan şey, evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesini veya azabın göz göre göre ansızın gelip çatmasını (şüpheli ve alaycı bir merakla) beklemek olmuştur.

18-Kehf 56 : Biz resulleri müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. Küfre-sapanlar ise hakkı batıl ile ortadan kaldırmak için mücadele etmektedirler. Onlar Benim ayetlerimi ve uyarılıp-korkutuldukları şeyleri (helak ve azabı) alaya alırlar.

18-Kehf 57 : Kendisine Rabbinin ayetleri öğütlerle-hatırlatıldığı zaman onlara sırt çeviren ve önceden yaptıklarını (amellerini) unutandan daha zalim kimdir? Biz onların (o zalimlerin) kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan da, onlar asla hidayet bulamazlar.

18-Kehf 58 : Senin Rabbin Gafur'dur (çok bağışlayandır). Eğer yaptıklarından dolayı onları (hemen) yakalayıverseydi, onlara azabı çabuklaştırırdı. Fakat onlara vaad edilen bir zaman vardır ki, bundan kaçıp kurtulacakları bir yer (sığınak) bulamayacaklardır.

18-Kehf 59 : İşte zulmettikleri için helak ettiğimiz şehirler. Biz onların helakleri için de belirli bir zaman tayin etmiştik.

18-Kehf 60 : Hani Musa genç-yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar (devamlı gideceğim ve sahilden) hiç ayrılmayacağım, ya da (yakın zamanda ulaşamazsam bu yolda) uzun yıllar yürüyeceğim."

18-Kehf 61 : Böylece ikisi, ikinin (iki denizin) birleştiği yere ulaşıncaya balıkların unuttular. (Balık da) denizde 'bir tünel veya bir menfez bulup' kendi yolunu tutup-gitti.

18-Kehf 62 : (İki denizin birleştiği yeri) geçtiklerinde, (Musa) genç-yardımcısına "Kuşluk yemeğimizi getir, yaptığımız bu yolculuktan andolsun ki epey yorulduk" dedi.

18-Kehf 63 : (Genç-yardımcısı) dedi ki "(Başıma geleni) gördün mü? Kayaya sığındığımız vakit ben balığı unutmuşum. Onu hatırlamamı bana şeytandan başkası unutturmadi, o da şaşılacak bir şekilde (bir yolla) denizde kendi yolunu tutup-gitti."

18-Kehf 64 : (Musa) dedi ki "İşte bizim de aradığımız buydu." Böylelikle ikisi (sahildeki) izleri üzerinde geriye döndüler.

18-Kehf 65 : Derken kullarımızdan bir kul buldular ki, ona katımızdan bir rahmet vermiş ve ona tarafımızdan bir ilim öğretmişti.

18-Kehf 66 : Musa ona dedi ki "Sana öğretilen ilim ve hikmetten bana da öğretmen için sana tabi olabilir miyim?"

18-Kehf 67 : Dedi ki "Sen, benimle beraber olmaya kesinlikle güç yetirip-sabredemezsin."

18-Kehf 68 : Hubren (önce ve sonra ilmiyle) kuşatıp-kavrayamadığın şeye nasıl sabredeceksin?

18-Kehf 69 : (Musa) "İnşaallah beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. Senin hiçbir emrine-işine karşı gelmeyeceğim" dedi.

18-Kehf 70 : Dedi ki "Eğer bana uyacaksan, ben sana (içyüzünü) açıklamadıkça hiçbir şey hakkında bana soru sorma."

18-Kehf 71 : Böylece yola koyuldular. Nihayet bir gemiye binince, o bunu (gemiye) deliverdi. (Musa) dedi ki "İçindekileri batırıp-boğmak için mi onu deldin? Andolsun ki sen büyük (çok vahim) bir iş yaptın."

18-Kehf 72 : (Salih kul) dedi ki "Benimle beraberliğe kesinlikle güç yetirip-sabredemezsin demedim mi?"

18-Kehf 73 : (Musa) "Beni (bir an için) unuttuğumdan dolayı 'sorgulayıp-suçlama' ve bu işimden dolayı bana güçlük çıkarma" dedi.

18-Kehf 74 : Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nihayet bir erkek çocukla karşılaştıklarında, (salih kul) hemen onu tutup-öldürüverdi. (Musa) dedi ki "Bir cana karşılık (kisas) olmaksızın, masum bir canı mı öldürdün? Andolsun ki sen kötü bir iş yaptın."

18-Kehf 75 : (Salih kul) dedi ki "Ben sana benimle beraberliğe kesinlikle güç yetirip-sabredemezsin demedim mi?"

18-Kehf 76 : (Musa) "Bundan sonra sana bir şey sorarsam artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana mazur (yeterli mazerete ulaşmış) olursun" dedi.

18-Kehf 77 : Böylece ikisi (yine) yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip onlardan yemek istediler fakat (kasabada herkes) onları (ücretsiz) konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, (salih kul) hemen onu doğrultuverdi. (Musa) dedi ki "Eğer isteseydin, buna karşılık bir ücret alabilirdin."

18-Kehf 78 : (Salih kul) dedi ki "İşte bu (soru), benimle senin aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana, sabredemediğin şeylerin tevilini-içyüzünü haber vereceğim."

18-Kehf 79 : Gemi, denizde çalışan yoksullarındı. Onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) onların arkasında her (sağlam) gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı.

18-Kehf 80 : Erkek çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Çocuğun onları azgınlık ve inkara sürüklemesinden korktuk.

18-Kehf 81 : Rablerinin onlara, temizlikçe daha hayırlı ve daha şefkatli-merhametli birini vermesini diledik.

18-Kehf 82 : Duvar ise şehirde iki yetim oğlana ait idi, altında (ise) onlara ait bir mal-hazine vardı, babaları da salih biriydi. Rabbin diledi ki onlar erginlik çağına erişsinler ve

Rabbinden bir rahmet olarak kendi mallarını-hazinelerini çıkarsınlar. Ben bunu kendiliğimden (kendi görüşüm) olarak yapmadım. İşte senin sabredemediğin şeylerin tevili-içyüzü budur.

18-Kehf 83 : Sana Zülkarneyn hakkında sorarlar. De ki "Size ondan bir anı-haber okuyacağım.

18-Kehf 84 : Gerçekten Biz ona yeryüzünde sapasağlam bir iktidar verdik ve ona (yapmak istediği) her şey için bir sebep (yol ve imkan) verdik.

18-Kehf 85 : O da (sebebe tabi olup) bir yol tuttu.

18-Kehf 86 : Sonunda güneşin (son) battığı (zamana) ulaşınca, onu 'kara-sıcak bir gözede' batmakta buldu, yanında da bir kavim gördü. Dedik ki "Ey Zülkarneyn (istiyorsan) onlara azab da edebilirsin, iyi muamelede de bulunabilirsin."

18-Kehf 87 : (Zülkarneyn) dedi ki "Kim zulme sapsa biz onu azablandıracağız. Sonra da Rabbine döndürülür, O da onu görülmemiş bir azabla azablandırır."

18-Kehf 88 : Kim de iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık (mükafat) vardır. Ve ona emrimizden (onun için) kolay olanını söyleyeceğiz.

18-Kehf 89 : Sonra (yine sebebe tabi olup) bir yol tuttu.

18-Kehf 90 : Sonunda güneşin (geçmişte) doğduğu (zamana) ulaşınca, onu (güneşi) kendileri için ona karşı bir siper kılmadığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu.

18-Kehf 91 : İşte böyle idi. Biz onun yanında olan herşeyi (bildiklerini ve yaptıklarını) hubren (evvel ve ahir ilmiyle) büsbütün kuşatmıştık.

18-Kehf 92 : Sonra (yine sebebe tabi olup) bir yol (daha) tuttu.

18-Kehf 93 : İki seddin arasına ulaştığında, onların (sedlerin) önünde hemen hemen hiçbir (hak) sözü anlayıp-kavramayan bir kavim buldu.

18-Kehf 94 : Dediler ki "Ey Zülkarneyn. Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaktalar, bizimle onlar arasında bir sed yapman için sana vergi-ücret verelim mi?"

18-Kehf 95 : Dedi ki "Rabbimin beni sağlam bir iktidarla içinde bulundurduğu (nimet ve imkan) daha hayırlıdır. Siz bana güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel yapayım."

18-Kehf 96 : Bana demir kütleleri getirin. Onun iki yanı denkleşince Üfleyin (körükleysin)" dedi. Onu kor-ateş haline getirince "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim" dedi.

18-Kehf 97 : Artık (Ye'cuc ve Me'cuc) onu ne aşmaya, ne de onu delmeye muktedir olabildiler.

18-Kehf 98 : (Zülkarneyn) dedi ki "Bu (engel, size) Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaadi geldiği zaman O bunu dümdüz eder. Rabbimin vaadi haktır."

18-Kehf 99 : (Seddin dümdüz olacağı) o gün, Biz onları birbiri içinde dalgaları halde bırakmışızdır. Sur'a da üfürülmüştür. Böylece onların hepsini bir araya getirip-toplamışızdır.

18-Kehf 100 : O gün, küfre sapanlara cehennemi öyle bir göstereceğiz ki (dehşet içinde dehşete düşecekler).

18-Kehf 101 : Ki onlar, Beni zikredip-hatırlamada gözleri perde içindeydi, (Kur'an'ı) dinlemeye de tahammül edemezlerdi.

18-Kehf 102 : Küfre sapanlar, Beni bırakıp da kullarımı (kendilerine yeterli) veliler edindiklerini mi sandılar? Biz cehennemi kafirler için son durak-son konak olarak hazırladık.

18-Kehf 103 : De ki "Size amel (yaptıkları işler) bakımından en çok hüsrana (ebedi ziyana) uğrayacak olanları haber verelim mi?"

18-Kehf 104 : Onlar iyi-güzel iş yaptıklarını sandıkları halde dünya hayatındaki bütün çabaları-çalışmaları boşa giden kimselerdir.

18-Kehf 105 : İşte onlar Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Onların amelleri boşa gitmiştir. Kıyamet gününde onlar (iyi-güzel sandıkları ameller) için hiçbir tartı tutmayacağız.

18-Kehf 106 : İşte onların cezası, (ahireti) inkar edip, ayetlerimi ve resullerimi alaya aldıkları için cehennemdir.

18-Kehf 107 : İman edip salih amellerde bulunanlar (ise), Firdevs cennetleri onlar için bir 'konaklama yeridir'.

18-Kehf 108 : Orada ebedi olarak kalıcıdır ve (ebediyyen hiç bıkmıy-sıkılmadan) oradan ayrılmak istemezler.

18-Kehf 109 : De ki "Rabbimin (katında karşılığı olan) kelimeleri (yazmak) için deniz mürekkebi olsa, Rabbimin kelimeleri tükenmeden önce deniz tükenirdi, yardım için bir benzerini (bir o kadarını) getirsek bile."

18-Kehf 110 : De ki "Ben ancak sizin gibi bir beşerim. Bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Artık kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın."

19-Meryem Suresi

19-Meryem 1 : Kaf, Ha, Ya, Ayn, Sad.

19-Meryem 2 : (Bu) Rabbinin kulu Zekeriyya'ya rahmetinin zikridir (anılamasıdır).

19-Meryem 3 : Hani o, Rabbine gizlice (içinden) seslendiği zaman

19-Meryem 4 : Demişti ki "Rabbim, benim kemiklerim gerçekten zayıflayıp-gevşedi ve baş yaşlılık aleviyle tutuştu. Ben sana dua etmekle hiç bedbaht-mutsuz olmadım."

19-Meryem 5 : Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım için endişe edip-korkuyorum. Benim karım da kısırdır. Artık bana Kendi katından bir yardımcı ihsan et.

19-Meryem 6 : (Sülbümden olmasa da) bana varis-mirasçı olsun, Yakub oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim, onu (Rızana ermiş, kendisinden) razı olunan kıl.

19-Meryem 7 : (Allah buyurdu ki) "Ey Zekeriyya, Biz seni adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz. Bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız."

19-Meryem 8 : (Zekeriyya) dedi ki "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım."

19-Meryem 9 : Öyledir. Rabbin "Bu Benim için kolaydır. Daha önce sen hiçbir şey değil iken seni yaratmışım" buyurdu.

19-Meryem 10 : Dedi ki "Rabbim, bana (insanlara karşı) bir ayet (alamet) ver." Dedi ki "Senin ayetin (alametin) sapasağlam iken üç gece boyunca insanlarla konuşmamandır."

19-Meryem 11 : Bunun üzerine (Zekeriyya) mescidden kavminin karşısına çıkıp, onlara "Sabah akşam tesbih edin" diye işaret etti.

19-Meryem 12 : (Yahya'ya) "Ey Yahya, Kitab'ı kuvvetle tut" (dedik ve) daha sabi (çocuk) iken ona hikmet verdik.

19-Meryem 13 : Katımızdan ona kalb yumuşaklığı ile paklık-temizlik (de verdik). O çok muttaki (korkup-sakınan, takva sahibi) biriydi.

19-Meryem 14 : Ana-babasına itaatkardı (iyi davranırdı) ve isyan eden (onlara karşı çıkan) bir zorba değildi.

19-Meryem 15 : Doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün ona (Rabbinden) selam olsun.

19-Meryem 16 : Kitab'ta Meryem'i de zikredip-an. Hani o, ailesinden (hızlıca) kopup-ayrılarak doğu tarafında ıssız bir yere çekilmişti.

19-Meryem 17 : Sonra onlardan yana (kendini gizleyen bir engel) bir perde edinmişti. Derken Biz ona ruhumuzu (Ruhu'l-Kudüs olan Cebrail'i) göndermiştik, o da (ona) düzgün-kusursuz bir beşer kılığında görünmüştü.

19-Meryem 18 : (Meryem) demişti ki "Ben, senden Rahman'a (çok merhametli olan Allah'a) sığınırım. Eğer muttakiysen (Allah'tan korkup-sakınıyorsan bana yaklaşma)."

19-Meryem 19 : (Cebrail) demişti ki "Ben Rabbinden (gelen) bir resulüm-elçiyim, sana tertemiz bir erkek çocuk bağışlamak için (buradayım)."

19-Meryem 20 : O "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana (nikahlı olarak) hiçbir beşer dokunmamışken ve ben (nikahsız ilişkide bulunacak bir zani) iffetsiz (bir kadın) değilken" dedi.

19-Meryem 21 : Öyledir. Rabbin "Bu Benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve Bizden bir rahmet kılmak için (böyle yaratacağız)" buyurdu. Ve iş olup bitmişti.

19-Meryem 22 : Böylece ona gebe kaldı sonra onunla (karnında büyüyen bebek sebebiyle, insanlardan) uzak bir yere çekildi.

19-Meryem 23 : Derken doğum sancısı onu (sığınıp-gizlenmek için) bir hurma ağacına sevketti. Dedi ki "Keşke bundan önce ölseym de, unutulup gitseydim."

19-Meryem 24 : (Artık doğmuş olan oğlu) altından-aşağısından ona nida etti (seslendi) "Tasalanıp-hüzne kapılma, Rabbin senin alt yanında bir dere kılmıştır."

19-Meryem 25 : Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine (henüz oluşmuş) olgun-taze hurma dökülsün.

19-Meryem 26 : Ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer beşerden herhangi birini göreceksan, (işaretle) de ki Ben Rahman'a (çok merhametli olan Allah'a) oruç adadım, bugün hiçbir insanla konuşmayacağım."

19-Meryem 27 : Nihayet onu yüklenip-taşıyarak kavmine getirdi. Dediler ki "Ey Meryem, sen gerçekten şaşırtıcı (senden hiç umulmayan) bir şey yaptın."

19-Meryem 28 : Ey Harun'un kız kardeşi. Senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de iffetsiz (bir kadın) değildi.

19-Meryem 29 : Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki "Henüz beşikte olan bir sabi (bir bebek) ile biz nasıl konuşabiliriz?"

19-Meryem 30 : (İsa) dedi ki "Ben Allah'ın kuluyum. (Allah) bana Kitab'ı verdi ve beni peygamber kıldı."

19-Meryem 31 : Nerede olursam (olayım) beni mübarek kıldı ve hayat sürdürdüğüm müddetçe bana namazı ve zekatı emretti.

19-Meryem 32 : Anneme hürmetkar olmayı da. Ve beni isyankar-bedbaht bir zorba kılmadı.

19-Meryem 33 : Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün Salam üzerimedir.

19-Meryem 34 : İşte hakkında kuşkuya düştükleri Meryem oğlu İsa'ya dair "Hak söz" (budur).

19-Meryem 35 : Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değildir. O sübhandır (münezzeh-tiryücedir). Bir işe hükmettiği (olmasını dilediği) zaman ona sadece "Ol" der, o da hemen

oluverir.

19-Meryem 36 : (Oysa İsa) Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur (demiştir).

19-Meryem 37 : Sonra (birtakım) gruplar kendi aralarında ihtilafa-ayrılıđa dūřtüler. O büyük (dehřetli) gūnū gōrecek (olan) kafirlerin vay haline.

19-Meryem 38 : (Onlar) Bize gelecekleri gūn (yalanladıkları hakka dair) neler iřitecekler, neler gōrecekler. Ama o zalimler bugūn apaçık bir sapıklık içindedirler.

19-Meryem 39 : Onları (dūnyaya dōnmek isteyecekleri) 'piřmanlık ve hasret' gūnūyle uyarıp-korkut. Onlar bir gaflet içinde henūz iman etmemiřken, iř hūkme bađlanıp-bitiverir.

19-Meryem 40 : Yeryūzūne ve onun üzerindekiilere Biz varis olacađız ve onlar Bize dōndūrūlecekler.

19-Meryem 41 : Kitab'ta İbrahim'i de zikredip-an. Gerçekten o sıdkı bütūn (hakka sadık ve dosdođru) bir peygamberdi.

19-Meryem 42 : Hani babasına demişti ki "Babacığım, işitmeyen, gōrmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niye tapıyorsun?"

19-Meryem 43 : Babacıđım gerçek řu ki sana gelmeyen bir ilim bana geldi. Artık bana uytabi ol ki, seni dūmdūz bir (dođru) yola çıkarayım.

19-Meryem 44 : Babacıđım, řeytana kulluk etme. Çūnkū řeytan, Rahman'a (çok merhametli olan Allah'a) asi oldu.

19-Meryem 45 : Babacığım, (hakka tabi olmazsan) ben sana Rahman tarafından (ikaz edici bir) azab dokunup da (senin bunu putlardan bilip) şeytanın yakını olmandan korkuyorum.

19-Meryem 46 : (Babası) demiřti ki "İbrahim, sen benim ilahlarımdan yūz mū çeviriyorsun? Eđer (bundan) vazgeçmezsen, andolsun ki seni tařlarım. (Artık) uzun bir sūre benden uzaklař, git."

19-Meryem 47 : (İbrahim) "Sana selam olsun, senin için Rabbimden mağfired (bağışlanma) dileyeceğim. O bana pek lutufkardır" dedi.

19-Meryem 48 : Sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki Rabbime dua etmekle bedbaht-mutsuz olmayacağım.

19-Meryem 49 : Onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrılınca ona İşhak'ı ve Yakub'u bağışladık ve herbirini peygamber kıldık.

19-Meryem 50 : Onlara rahmetimizden lutfettik-bađıřladık ve onlar için yūce bir sadakat dili (dođru bir medh-u sena) verdik.

19-Meryem 51 : Kitab'ta Musa'yı da zikredip-an. Çünkü o ihlase erdirilmişdi, bir resul (gönderilmiş elçi) ve bir nebi (peygamber) idi.

19-Meryem 52 : Ona Tur'un sağ yanından seslendik ve onu gizlice söyleşmek için yakınlaştırdık.

19-Meryem 53 : Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak ihsan ettik.

19-Meryem 54 : Kitab'da İsmail'i de zikredip-an. Çünkü o vaadine sadıkdı, bir resul (gönderilmiş elçi) ve bir nebi (peygamber) idi.

19-Meryem 55 : Halkına namazı, zekatı emrediyordu ve o Rabbinin katında rızaya-hoşnutluğa ermişti.

19-Meryem 56 : Kitab'ta İdris'i de zikredip-an. Çünkü o çok sadık bir peygamberdi.

19-Meryem 57 : Biz onu yüce-yüksek bir mekana yükselttik.

19-Meryem 58 : İşte bunlar Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerdendir. Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımızdan, İbrahim ve İsrail'in (Yakub'un) soyundan hidayete (doğru yola) erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Onlara Rahman'ın (çok merhametli olan Allah'ın) ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı.

19-Meryem 59 : Sonra bunların ardından öyle bir nesil geldi ki namazı terkettiler, şehvetlerine kapılıp-uydular. Onlar bu azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır.

19-Meryem 60 : Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır). Bunlar cennete girecekler ve hiçbir şekilde zulme (haksızlığa) uğratılmayacaklardır.

19-Meryem 61 : Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman Kendi kullarına (onu) gaybtan vadetmiştir. O'nun vaadi mutlaka yerini bulacaktır.

19-Meryem 62 : Orada boş söz değil ancak selam işitirler. Sabah akşam rızıklarını da hazır bulurlar.

19-Meryem 63 : O (öyle bir) cennet ki, Biz kullarımızdan muttaki (takva sahibi) olanları (ona mirasçı) varis kılacağız.

19-Meryem 64 : (Melekler der ki) biz ancak Rabbinin emriyle ineriz. Önümüzde, ardımızda ve bunlar arasında olan her şey O'nundur. Senin Rabbin unutkan değildir.

19-Meryem 65 : Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir. Şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı-devamlı ol. Hiç O'nun (esmalarında bir benzeri, bir) adaşı olduğunu biliyor musun?

19-Meryem 66 : İnsan der ki "Ben öldükten sonra mı (yeniden) diri olarak çıkarılacağım?"

19-Meryem 67 : O daha önce hiçbir şey değilken Bizim onu yaratmış olduğumuzu insan

(hiç) düşünmüyor mu?

19-Meryem 68 : Rabbine andolsun ki Biz onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz sonra onları cehennemin etrafında diz üstü çökmüş olarak hazır bulunduracağız.

19-Meryem 69 : Sonra her bir gruptan Rahman'a (dünyada onlara merhametli olan Allah'a) karşı isyanda (azgınlıkta) en şiddetli olanını ayıracağız.

19-Meryem 70 : Sonra Biz ona (cehenneme) girmeye en çok layık (müstehak) olanları iyi bilmekteyiz.

19-Meryem 71 : Sizden ona (cehennemin etrafına) varıp-uğramayacak hiç kimse yoktur. Bu Rabbinin (yapmayı) üzerine aldığı kesinleşmiş bir hükümdür.

19-Meryem 72 : Sonra (öncelikle) muttakileri (korkup-sakınanları) kurtarırız ve zulme sapanları orada (cehennemin etrafında) dizüstü çökmüş olarak bırakırız.

19-Meryem 73 : Onlara ayetlerimiz apaçık (bir şekilde) okunduğu zaman küfre sapanlar iman edenlere "İki gruptan hangisi makam-mevki bakımından daha iyi, topluluk bakımından da daha güzeldir?" dediler.

19-Meryem 74 : Onlardan önce nice nesilleri helak ettik, ki onlar mal bakımından da, gösteriş bakımından da (kendilerinden) daha güzeldiler.

19-Meryem 75 : De ki "Kim sapıklık içindeyse Rahman ona (hakka dönmesi için) süre tanıdıkça tanır." Nihayet kendilerine vadedileni azabı veya o saati (kıyameti) gördükleri zaman artık kimin yeri (makamı, mevkii) daha kötü, kimin ordusu (tarafı) daha zayıfmış öğreneceklerdir.

19-Meryem 76 : Allah, hidayeti kabul edenlerin (gereğini yapanların) hidayetini arttırır. (Kendisi sürekli ve karşılığı) baki olan salih ameller, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlı, akibet bakımından da daha hayırlıdır.

19-Meryem 77 : Ayetlerimizi inkar eden ve "Elbette bana (ahirette de) mal ve çocuk verilecektir" diyeni gördün mü?

19-Meryem 78 : O gayba (görülüp-bilinmeyene) vakıf mı oldu yoksa Rahman katından bir ahid mi aldı?

19-Meryem 79 : Hayır (asla öyle değil). Biz onun söylediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız.

19-Meryem 80 : Onun söylemekte olduğuna (mal ve çocuğa) Biz mirasçı olacağız, o da Bize 'yapayalnız tek başına' gelecektir.

19-Meryem 81 : Onlar kendilerine izzet (güç ve şeref) olması için Allah'tan başka ilahlar edindiler.

19-Meryem 82 : Hayır. (O ilah edindikleri) onların ibadetlerini inkar edecekler ve (onlara düşman olup) aleyhlerine döneceklerdir.

19-Meryem 83 : Görmedin mi, Biz şeytanları küfre sapanların üzerine gönderdik. Onları (günaha) teşvik edip-kışkırtıyorlar.

19-Meryem 84 : Onlara karşı acele etme, Biz onlar için (artan günahlarını ve azalan günlerini) sayıp duruyoruz.

19-Meryem 85 : (O gün geldiğinde) muttakileri (korkup-sakınanları) konuk bir heyet olarak Rahman'ın huzurunda toplayacağız.

19-Meryem 86 : Mücrimleri (suçlu-günahkarları) ise susuz-susamış olarak cehenneme süreceğiz.

19-Meryem 87 : Rahman'ın (çok merhametli olan Allah'ın) katında ahid almışların dışında (hiç kimse) şefaate malik (sahip) olamayacaktır.

19-Meryem 88 : (Yahudilerle hıristiyanlar) "Rahman çocuk edindi" dediler.

19-Meryem 89 : Andolsun ki siz çok çirkin bir şey ileri sürdünüz.

19-Meryem 90 : Neredeyse bundan (bu sözden) dolayı gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp-göçüverecekti.

19-Meryem 91 : Rahman'a çocuk isnad etmelerinden (duydıkları dehşetle bunlar olacaktı).

19-Meryem 92 : (Oysa) Rahman'a çocuk edinmek yakışmaz.

19-Meryem 93 : Göklerde ve yerde olan herkes hiç istisnasız Rahman'a (çok merhametli olan Allah'a) kul olarak gelecektir.

19-Meryem 94 : Andolsun ki (Allah) onların hepsini (topluca) kuşatmış, (kendilerini ve yaptıklarını) tek tek saymıştır.

19-Meryem 95 : Kıyamet günü onların herbiri O'na 'yapayalnız tek başlarına' geleceklerdir.

19-Meryem 96 : İman edenler ve salih amellerde bulunanlar (ise yalnız kalmayacak), Rahman onlar için (birbirlerine karşı bir yakınlık) bir sevgi kılacaktır.

19-Meryem 97 : Biz bunu (Kur'an'ı) muttakilere (korkup-sakınanlara) müjde vermen ve (inkarda) inat edenleri uyarıp-korkutman için senin dilinde (indirip-açıklayıp) kolaylaştırdık.

19-Meryem 98 : Biz onlardan önce nice nesilleri helak ettik. (Helak edip-yer üstünden uzaklık verdiğimiz) onlardan hiçbirini (şimdi) hissediyor, ya da onların (ye'cuc ve me'cucun derinden) hafif bir sesini işitiyor musun?

20-Tâ-Hâ Suresi

20-Tâ-Hâ 1 : Ta, Ha.

20-Tâ-Hâ 2 : Biz sana bu Kur'an'ı güçlük çekmen için indirmedik.

20-Tâ-Hâ 3 : Ancak Allah'tan huşuyla-korkanlara bir öğüt olarak (indirdik.)

20-Tâ-Hâ 4 : Yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından (peyderpey) indirilmiştir.

20-Tâ-Hâ 5 : Rahman arşa istiva etmiştir (mekandan münezzeh kudretiyle kuşatmıştır).

20-Tâ-Hâ 6 : Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve toprağın altında olanların hepsi O'nundur.

20-Tâ-Hâ 7 : Sözü açığa vursan da (gizlesen de birdir). Çünkü O gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir.

20-Tâ-Hâ 8 : Allah, O'ndan başka ilah yoktur. En güzel isimler O'nundur.

20-Tâ-Hâ 9 : Sana Musa'nın haberi geldi mi?

20-Tâ-Hâ 10 : Hani bir ateş görmüştü de ailesine "Durun, ben bir ateş gördüm. Size ondan ya bir kor getiririm, ya da ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum" demişti.

20-Tâ-Hâ 11 : Oraya vardığında kendisine (şöyle) seslenildi "Ey Musa."

20-Tâ-Hâ 12 : Şüphesiz Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar çünkü sen mukaddes (kutsal) vadi olan Tuva'dasın.

20-Tâ-Hâ 13 : Ben seni seçtim. Şimdi vahyolunanı dinle.

20-Tâ-Hâ 14 : Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Ben'den başka ilah yoktur. (Yalnız) Bana ibadet et ve Beni anmak-zikretmek için namaz kıl.

20-Tâ-Hâ 15 : "Hiç şüphesiz o saat (kıyamet vakti) yaklaşarak-gelmektedir. Herkes yaptığının karşılığını görsün diye onu neredeyse (bir resul hariç herkesten) gizliyorum."

20-Tâ-Hâ 16 : Ona inanmayıp nefsinin hevasına uyan kimse sakın seni ondan (saatin her an gelebileceğinden) alıkoyup-uzaklaştırmayın yoksa helak olursun.

20-Tâ-Hâ 17 : Sağ elindeki nedir ey Musa?

20-Tâ-Hâ 18 : (Musa) dedi ki "O benim asamdır. Ona dayanırım, onunla davarlarım için ağaçlardan yaprak silkelirim, onda bana ait (bazı ihtiyaçlar için) daha başka yararlar da var."

20-Tâ-Hâ 19 : (Rabbi) dedi ki "Onu (yere) at ey Musa."

20-Tâ-Hâ 20 : O da onu attı. (Bir de ne görsün,) o hemen debelenen (küçük ve hızlı) bir

yılan (oluvermiş).

20-Tâ-Hâ 21 : (Allah) buyurdu ki "Onu tut-al, korkma. Biz onu (yılanı) ilk durumuna (asaya) çevireceğiz."

20-Tâ-Hâ 22 : Elini de koynuna sok, bir başka ayet (mucize) olarak o kusursuz ve bembeyaz bir durumda çıkıversin.

20-Tâ-Hâ 23 : Ta ki sana büyük ayetlerimizden (mucizelerimizden bazısını) göstermiş olalım.

20-Tâ-Hâ 24 : "Firavun'a git. Çünkü o azdı."

20-Tâ-Hâ 25 : (Musa) dedi ki "Rabbim, benim göğsümü aç (genişlik ver)."

20-Tâ-Hâ 26 : Bana işimi kolaylaştır.

20-Tâ-Hâ 27 : Dilimden düğümü çöz.

20-Tâ-Hâ 28 : Ki sözümü anlasınlar.

20-Tâ-Hâ 29 : Ailemden bana bir vezir (yardımcı) ver.

20-Tâ-Hâ 30 : Kardeşim Harun'u

20-Tâ-Hâ 31 : Onunla gücümü arttır-(arkamı) kuvvetlendir."

20-Tâ-Hâ 32 : Onu işimde ortak kıl.

20-Tâ-Hâ 33 : (Böylece) Seni çok tesbih edelim.

20-Tâ-Hâ 34 : Ve Seni çok zikredelim.

20-Tâ-Hâ 35 : Hiç şüphesiz Sen bizi görmektesin.

20-Tâ-Hâ 36 : (Allah) buyurdu ki "Ey Musa istediğin sana verilmiştir."

20-Tâ-Hâ 37 : Andolsun ki Biz sana bir defa daha lutufta bulunmuştuk.

20-Tâ-Hâ 38 : Hani, annene vahyolunan şeyi (şöyle) vahyetmiştik.

20-Tâ-Hâ 39 : Onu sandığın içine koy, onu nehre bırak, nehir onu sahile bıraksın. Onu Benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri alsın. (Ey Musa) gözümün önünde yetiştirilmen için Kendimden sana (seni sevdirecek) bir sevgi bıraktım.

20-Tâ-Hâ 40 : Hani kızkardeşin gidip Ona bakacak birini size haber vereyim mi?" diyordu. Böylece seni annene geri verdik ki gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, Biz seni tasadan kurtarmış ve seni çeşitli fitnelerle (musibetlerle) esaslı bir denemeden-imtihandan geçirmiştik. Bu sebeble Medyen halkı arasında yıllarca kalmıştın sonra bir kader-takdir üzerine (bugünlere ve buraya) geldin ey Musa."

20-Tâ-Hâ 41 : Seni Kendim için seçtim.

20-Tâ-Hâ 42 : Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin. Beni zikretmede (anıp-hatırlamada sakın) gevşek davranmayın.

20-Tâ-Hâ 43 : Firavun'a gidin çünkü o (gerçekten) azmıştır.

20-Tâ-Hâ 44 : Ona yumuşak söz söyleyin. Olur ki (umabilirsiniz ki) düşünüp-öğüt alır, ya da huşu duyup-korkar.

20-Tâ-Hâ 45 : (Musa ile Harun) dediler ki "Rabbimiz, onun bize aşırı (derecede kötü) davranmasından ya da azgınlığını arttırmasından endişe edip-korkmaktayız."

20-Tâ-Hâ 46 : (Allah) dedi ki "(Ondan) korkmayın çünkü Ben sizinle birlikteyim, (herşeyi) işitmekte ve görmekteyim."

20-Tâ-Hâ 47 : Haydi ona gidin de deyin ki Biz senin Rabbinin elçileriyiz, İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve onlara (artık) azab etme. Biz sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam, hidayete (doğru yola) tabi olanların üzerinedir."

20-Tâ-Hâ 48 : Bize vahyolundu ki azab (da) yalanlayan ve yüz çevirenlerin üzerinedir.

20-Tâ-Hâ 49 : (Firavun) dedi ki "Sizin Rabbiniz kim ey Musa?"

20-Tâ-Hâ 50 : Dedi ki "Bizim Rabbimiz her şeye yaratılışını veren sonra da (doğru) yolunu gösterendir."

20-Tâ-Hâ 51 : (Firavun) dedi ki "Öyleyse (kendilerine yol gösterilmeyen bir) önceki nesillerin durumu (akibeti) nedir?"

20-Tâ-Hâ 52 : Dedi ki "Bunun bilgisi Rabbinin katında bir Kitab'tadır. Benim Rabbinim şaşırmasın ve unutmasın."

20-Tâ-Hâ 53 : (Allah) yeryüzünü size beşik yapan, onda size yollar açan ve gökten su indirendir. Onunla her tür bitkiden çiftler çıkardık.

20-Tâ-Hâ 54 : Yeyin ve hayvanlarınızı otlatın. Bunda 'sağduyulu akıl sahipleri' için ayetler vardır.

20-Tâ-Hâ 55 : Sizi ondan (toprakten) yarattık yine ona geri çevireceğiz ve bir kere daha sizi ondan çıkaracağız.

20-Tâ-Hâ 56 : Andolsun ki Biz ona (Firavun'a, gönderdiğimiz) bütün ayetlerimizi gösterdik. O yine yalanladı ve (inkarda) diretti.

20-Tâ-Hâ 57 : Dedi ki "Ey Musa, sen bizi sihirle yurdumuzdan sürüp-çıkarmak için mi bize geldin?"

20-Tâ-Hâ 58 : "(O halde) biz de sana onun gibi bir sihirle geleceğiz. Şimdi sen bir

'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et ki bizim de, senin de muhalefet etmeyeceği uygun (düz ve geniş) bir yer olsun" dedi.

20-Tâ-Hâ 59 : (Musa) dedi ki "Sizinle buluşma, zinet (bayramı) günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti (olsun)."

20-Tâ-Hâ 60 : (Bunun üzerine) Firavun arkasını dönüp gitti, hileli düzenini (yürütecek sihirbazları) bir araya getirdi sonra da (buluşma yerine) geldi.

20-Tâ-Hâ 61 : Musa onlara dedi ki "Size yazıklar olsun. Allah'a karşı yalan uydurmayın sonra bir azab ile kökünüzü kurutur. Hiç şüphesiz ki (Allah'a) iftira eden hüsrana uğramıştır."

20-Tâ-Hâ 62 : Bunun üzerine (sihirbazlar) kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve (ciddi kuşkulara düşüp, firavundan) gizli konuşmalara geçtiler.

20-Tâ-Hâ 63 : (Vazgeçmek isteyen sihirbazlara) dediler ki "Bunlar sadece iki sihirbazdır. Sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek (üstünlükte) olan yolunuzu yok etmek istiyorlar."

20-Tâ-Hâ 64 : Bunun için bütün tuzaklarınızı bir araya getirin sonra sıralı-saflar halinde gelin. (Kurtulmak istiyorsanız) bugün üstünlük sağlayan kurtuluş bulmuştur.

20-Tâ-Hâ 65 : Dediler ki "Ey Musa. Ya sen at veya önce atanlar biz olalım."

20-Tâ-Hâ 66 : Dedi ki "Hayır, (önce) siz atın." Bir de baktı ki, sihirlerinden dolayı onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten hareket ediyorlarmış gibi görünüyor.

20-Tâ-Hâ 67 : Musa (bu gördüklerinden) içinde bir korku hissetti.

20-Tâ-Hâ 68 : Dedik ki "Korkma. Üstün gelecek olan kesinlikle sensin."

20-Tâ-Hâ 69 : Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır. Çünkü onların yaptıkları yalnızca bir sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise (sihirle) nereye varsa felah (kurtuluş) bulamaz.

20-Tâ-Hâ 70 : Sonunda sihirbazlar secdeye kapanarak "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler.

20-Tâ-Hâ 71 : (Firavun) dedi ki "Ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi? Kuşkusuz o (Musa) size sihiri öğreten büyüğünüzdür. Andolsun ki sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım. (O zaman) siz de hangimizin azabı daha şiddetli ve daha süreklmiş bilip-öğreneceksiniz."

20-Tâ-Hâ 72 : (Önceden sihirbaz olan mü'minler) dediler ki "Bize gelen apaçık mucizelere ve bizi yaratana karşı seni üstün tutup-tercih edemeyiz. Artık neyde (hangi kararda) hükmünü yürüteceksen yürüt. Sen ancak bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin."

20-Tâ-Hâ 73 : Biz Rabbimize iman ettik. Günahlarımızı ve (vazgeçtiğimiz halde) bize zorla yaptırdığın sihiri bağışlasın. (Azab ve mükafatta) Allah daha hayırlı ve daha süreklidir.

20-Tâ-Hâ 74 : Kim Rabbine mücrim (suçlu-günahkar) olarak gelirse hiç şüphe yok onun için cehennem vardır. Onun içinde ne ölebilir, ne de dirilebilir.

20-Tâ-Hâ 75 : Kim de iman edip salih amellerde bulunmuş olarak O'na gelirse işte onlar için yüksek dereceler vardır.

20-Tâ-Hâ 76 : İçlerinde ebedi kalacakları altlarından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarıdır). Bu arınmış olanların karşılığıdır.

20-Tâ-Hâ 77 : Andolsun ki biz Musa'ya "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, (size) yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan" diye vahyetmiştik.

20-Tâ-Hâ 78 : Firavun da ordularıyla peşlerine düştü. Denizden onları kaplayıveren (öfkeli azab) kaplayıverdi.

20-Tâ-Hâ 79 : Firavun kavmini saptırdı ve onları hidayete (doğruya) sevketmedi.

20-Tâ-Hâ 80 : Ey İsrailoğulları. Sizi düşmanlarınızdan kurtardık, Tur'un sağ yanında sizinle vaidleştik (sözleştik) ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik.

20-Tâ-Hâ 81 : Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyin, bu konuda taşkınlık yapmayın yoksa gazabım üzerinize iner. Ben'im gazabım kimin üzerine inerse, artık o mahvolmuştur.

20-Tâ-Hâ 82 : Şu da muhakkak ki Ben tevbe eden, inanan ve salih amellerde bulunan sonra da doğru yolda (sebatla) giden kimse için çok bağışlayıcıyım.

20-Tâ-Hâ 83 : Seni kavminden 'çarçabuk ayrılmaya sevkeden' nedir ey Musa?

20-Tâ-Hâ 84 : Dedi ki "Onlar arkamda izim (yolum) üzerindedirler. Hoşnut kalman için Sana gelmekte acele ettim Rabbinim."

20-Tâ-Hâ 85 : Dedi ki "Biz senden sonra kavmini deneyip-imtihan ettik, Samiri onları şaşırtıp-saptırdı."

20-Tâ-Hâ 86 : (Bunun üzerine) Musa kavmine oldukça kızgın ve üzgün olarak döndü. Dedi ki "Ey kavmim. Rabbiniz size güzel bir vaidde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize bir gazabın inmesini mi istediniz de, bana verdiğiniz sözden caydınız (döndünüz)?"

20-Tâ-Hâ 87 : (Bir kısmı) dediler ki "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik. Fakat o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, biz onları (haramdan kurtulmak için ateşe) attık. Samiri de (elindekini) aynı şekilde attı."

20-Tâ-Hâ 88 : "Derken onlara (senden bile put isteyenlere) böğüren bir buzağı heykeli çıkardı ve (onlar da) 'İşte sizin de ilahınız, Musa'nın da ilahı budur fakat (Musa) unuttu' dediler."

20-Tâ-Hâ 89 : Onlar onun (böğüren buzağının) kendilerine bir sözle cevap vermediğini (konuşup yol göstermediğini) ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mıydı?

20-Tâ-Hâ 90 : Andolsun ki Harun daha önce onlara "Ey kavmim, siz bununla (böğüren buzağı ile) fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin (hak ve gerçek) Rabbiniz Rahman'dır. (Artık) bana uyun ve emrime itaat edin" demişti.

20-Tâ-Hâ 91 : (Fakat onlar) demişlerdi ki "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya tapmaktan) önünde bel büküp-eğilmekten asla vazgeçmeyeceğiz."

20-Tâ-Hâ 92 : (Musa döndüğünde) dedi ki "Ey Harun. Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (müdahale etmekten) alıkoyan neydi?"

20-Tâ-Hâ 93 : Niye bana uymadın, emrime baş mı kaldırdın?

20-Tâ-Hâ 94 : (Harun) dedi ki "Ey annemin oğlu, sakalımı ve başımı tutup-çekme. Ben senin "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemsemedin" demenden korktum?"

20-Tâ-Hâ 95 : (Musa) dedi ki "Ya senin amacın nedir ey Samiri?"

20-Tâ-Hâ 96 : (Samiri) dedi ki "Ben onların görmediklerini gördüm, resulün izinden bir avuç (toprak) aldım. Sonra onu (erimiş mücevheratın içine) attım. Nefsim böyle yapmayı bana hoş gösterdi."

20-Tâ-Hâ 97 : (Musa) dedi ki "Haydi (defol) git. Artık sen hayatın boyunca "Bana dokunmayın!" diyeceksin. Ayrıca senin için kaçıp-kurtulamayacağın bir ceza günü var. Üstüne kapanıp tapındığın ilahına da bir bak. Biz onu yakacağız sonra parça parça ufalayıp denize savuracağız."

20-Tâ-Hâ 98 : Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında ilah yoktur. O'nun ilmi her şeyi kuşatmıştır.

20-Tâ-Hâ 99 : Sana geçmişlerin haberlerinden bir bölümünü böylece aktarıyoruz. Şüphe yok ki sana katımızdan bir zikir verdik.

20-Tâ-Hâ 100 : Kim ondan yüz çevirirse hiç şüphesiz kıyamet günü ağır bir günah yükü yüklenecektir.

20-Tâ-Hâ 101 : Onda (o günah yükünün altında) ebedi olarak kalıcıdırlar. Kıyamet günü onlar için ne kötü bir yükür.

20-Tâ-Hâ 102 : Sur'a üflendiği gün Biz mücrimleri (suçlu-günahkarları) gözleri (dehşetten) göm gök bir halde mahşerde toplarız.

20-Tâ-Hâ 103 : Aralarında gizli gizli konuşarak "Siz sadece on gün kaldınız" derler.

20-Tâ-Hâ 104 : Onların sözünü ettiklerini (nerede, ne kadar kaldıklarını) Biz daha iyi biliyoruz. Onların (aklı ve görüşüyle) önde geleni ise "Siz yalnızca bir gün kaldınız" der.

20-Tâ-Hâ 105 : Sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki "Rabbim onları ufalayıp savuracak"

20-Tâ-Hâ 106 : Yerlerini dümdüz-bomboş bırakacaktır.

20-Tâ-Hâ 107 : Orada ne bir çukur göreceksin, ne de bir tümsek.

20-Tâ-Hâ 108 : O gün hiçbir tarafa sapmadan-sapamadan o davetçiye uyacaklar. Artık Rahman'a karşı (bütün) sesler kısılmıştır, fısıltıdan başka bir şey işitemezsin.

20-Tâ-Hâ 109 : O gün Rahman'ın (çok merhametli olan Allah'ın) kendisine izin verdiği ve sözünden hoşlandığından başkasının şefaati yarar sağlamaz.

20-Tâ-Hâ 110 : O (onların) önlerindeki de, arkalarındaki de bilir. Onların (diğer bütün yaratılmışların) ilmi ise asla O'nu kavrayıp-kuşatamaz.

20-Tâ-Hâ 111 : (O gün bütün) yüzler Hayy (daima diri) ve Kayyum (varlık ve düzenin kaim nedeni olan Allah) önünde eğilmiştir ve zulüm yüklenenler hüsrana (ebedi ziyana) uğramıştır.

20-Tâ-Hâ 112 : Her kim de mü'min olarak salih amellerde bulunursa artık o ne zulümden, ne de hakkının eksiltilmesinden korkar.

20-Tâ-Hâ 113 : Biz onu böylece arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda (korkulacak) nice tehditleri türlü şekillerde açıkladık ki korkup-sakınırlar, ya da onlar için ibret (alacakları öğüt) olur.

20-Tâ-Hâ 114 : (Yegane) Hak Melik olan Allah yücedir. Sana O'nun vahyi inip-tamamlanmadan önce Kur'an'da (sana henüz vahyedilene dilinle tekrarlamada) acele etme ve "Rabbim, ilmimi artır" de.

20-Tâ-Hâ 115 : Andolsun ki Biz bundan önce Adem'e de (vahyedip) ahid vermiştik. Fakat o unuttu. Biz onda bir azim-kararlılık bulmadık.

20-Tâ-Hâ 116 : Hani meleklerle "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. O ise (secde etmemekte) diretmişti.

20-Tâ-Hâ 117 : Biz de dedik ki "Ey Adem, bu (İblis) sana da, eşine de düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın sonra sıkıntı çeker-bedbaht olursun."

20-Tâ-Hâ 118 : (Çünkü) senin acıkmaman ve çıplak kalmaman oradadır (cennettedir)."

20-Tâ-Hâ 119 : Sen burada susamayacaksın ve sıcak altında da kalmayacaksın.

20-Tâ-Hâ 120 : Sonunda şeytan ona vesvese verdi ve "Ey Adem sana ebedilik ağacını ve yok olmayacak bir mülkü göstereyim mi?" dedi.

20-Tâ-Hâ 121 : Bunun üzerine ikisi de ondan yediler. Hemen ardından ayıp yerleri (fücurları) kendilerine açılıverdi. (Ayıp yerlerinin) üstlerini cennet yapraklarıyla örtmeye

başladılar. Adem Rabbine karşı gelmiş ve (yolunu-ne yapacağını) şaşırmişti.

20-Tâ-Hâ 122 : Sonra Rabbi onu seçip tevbesini kabul etti ve ona doğru yolu gösterdi.

20-Tâ-Hâ 123 : Dedi ki "Kiminiz kiminize düşman olarak hepiniz oradan inin. Size Ben'den bir yol gösterici geldiğinde kim Ben'im hidayetime uyarsa o şaşırıp-sapmaz ve bedbaht olmaz."

20-Tâ-Hâ 124 : Kim de Ben'im zikrimden yüz çevirirse artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz.

20-Tâ-Hâ 125 : Der ki "Rabbim beni niçin kör olarak haşrettin? Halbuki ben gören biriydim."

20-Tâ-Hâ 126 : (Allah da) "İşte böyledir. Sana ayetlerimiz gelmişti fakat sen onları unuttun, bugün de sen (aynı şekilde) böyle unutulmaktasın" buyurur.

20-Tâ-Hâ 127 : Biz (ölçüsüzce davranıp) haddi aşanları ve Rabbinin ayetlerine inmayanları böyle cezalandırırız. Ahiret azabı elbette daha şiddetli ve süreklidir.

20-Tâ-Hâ 128 : Kendilerinden önce nice nesilleri helak etmiş olmamız onları uyarıp-doğruya yöneltmedi mi? (Oysa) onların yurtlarında gezip-dolaşmaktadırlar. Bunda (sağduyulu) akıl sahipleri için ayetler vardır.

20-Tâ-Hâ 129 : Eğer Rabbinden geçmiş (önceden verilmiş) bir söz ve tayin edilmiş bir süre (belirlenmiş bir ecel) olmasaydı (onlar üzerine de helak) kaçınılmaz olurdu.

20-Tâ-Hâ 130 : Sen onların söylediklerine sabret ve güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de Rabbinin hamd ile (şükür dolu övgüyle) tesbih et. Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki (Allah'ı hoşnut ederek) hoşnut olabilesin.

20-Tâ-Hâ 131 : Kendilerini denemek için onlardan bir kısmını yararlandığımız dünya hayatının zinetine (mal ve evlatlara hiç) gözünü dikme. Senin (üzerindeki) Rabbinin rızkı hem daha hayırlı, hem daha süreklidir.

20-Tâ-Hâ 132 : Ehline (ailene) namazı emret ve onda kararlı-sabırlı ol. Biz senden rızık istemiyoruz, seni Biz rızıklandırıyoruz. (Güzel) akibet takva iledir.

20-Tâ-Hâ 133 : Dediler ki "Bize Rabbinden bir ayet (mucize) getirmeli değil miydi?" Onlara önceki sahifelerde bulunanların (indirdiğimiz ayetlerin) beyyinesi (açıklaması ve delilleri) gelmedi mi?

20-Tâ-Hâ 134 : Eğer Biz onları bundan (peygamber ve Kur'an'dan) önce bir azabla helak etseydik muhakkak ki "Ey Rabbimiz, bize bir resul gönderseydin de zelil ve rezil olmadan önce ayetlerine tabi olsaydık" diyeceklerdi.

20-Tâ-Hâ 135 : De ki "Herkes bekleyip-gözlemektedir, siz de bekleyip-gözleyin. Dümdüz (dosdoğru) yolun sahiplerinin kimler olduğunu ve kimlerin hidayete erdiğini (yakında) öğreneceksiniz."

21-Enbiyâ Suresi

21-Enbiyâ 1 : İnsanların hesap zamanı yaklaştı, onlar ise gaflet içinde yüz çevirmektedirler.

21-Enbiyâ 2 : Rablerinden kendilerine yeni bir hatırlatma gelmeyiversin, onlar bunu alaya alarak dinlemektedirler.

21-Enbiyâ 3 : Onların kalpleri oyun-eğlencededir. O zalimler gizlice (şöyle) fısıldaştılar "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Siz göz göre göre sihre mi kapılacaksınız?"

21-Enbiyâ 4 : (Peygamber onlara) dedi ki "Benim Rabbim, gökte ve yerde söylenen-sözü bilir. O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir)."

21-Enbiyâ 5 : (Onlar) "Hayır (bunlar) karmakarışık düşlerdir, hayır onu kendisi uydurmuştur, hayır o bir şairdir. (Eğer böyle değilse) öncekilere gönderildiği gibi (o da) bize bir ayet (mucize) getirsin" dediler.

21-Enbiyâ 6 : Kendilerinden evvel helak ettiğimiz hiçbir ülke (gönderdiğimiz ayetlere) iman etmemiştir. Şimdi bunlar mı iman edecekler?

21-Enbiyâ 7 : Biz senden önce de kendilerine vahyettiğimiz erkekler dışında peygamber göndermedik. Eğer bilmiyorsanız zikir (kitab) ehline sorun.

21-Enbiyâ 8 : Biz onları yemek yemez birer ceset kılmadık ve onlar ölümsüz de değillerdi.

21-Enbiyâ 9 : Sonra onlara verdiğimiz sözü yerine getirdik (doğruluğunu gösterdik). Kendilerini ve dilediklerimizi kurtardık, haddi aşanları da helak ettik.

21-Enbiyâ 10 : Andolsun ki size (geçmiş ve geleceğinizle ilgili) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitab indirdik. Yine de akletmiyor musunuz?

21-Enbiyâ 11 : Biz (kavmi) zalim olan ülkelerden nicesini kırıp geçirdik ve ardından başka kavimler var ettik.

21-Enbiyâ 12 : Bizim zorlu-azabımızı hissettikleri zaman oradan kaçımağa koyuluyorlardı.

21-Enbiyâ 13 : (Onlara denilir ki) "Koşup-kaçmayın, içinde bulunduğunuz refaha ve yurtlarınıza dönün, sorguya çekileceksiniz."

21-Enbiyâ 14 : Vay başımıza gelenlere. Gerçekten biz zalimmişiz dediler.

21-Enbiyâ 15 : Onların bu sözlerle feryat edip-yakınmaları, Biz onları biçilmiş ekin, sönmüş ocak durumuna getirinceye kadar devam etti.

21-Enbiyâ 16 : Biz göğü, yeri ve ikisi arasında bulunanları bir 'oyun ve eğlence konusu' olsun diye yaratmadık.

21-Enbiyâ 17 : Eğer Biz bir eğence edinmek isteseydik, bunu Kendi katımızdan edinirdik. Biz (bunu) yapanlardan değiliz.

21-Enbiyâ 18 : Hayır, Biz hakkı batılın tepesine çarparız da (batılın) beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o yok olup gitmiştir. (Allah'a) yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size.

21-Enbiyâ 19 : Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun katında olanlar, O'na ibadette büyüklüğe kapılmazlar ve bıkmazlar-yorulmazlar.

21-Enbiyâ 20 : Gece ve gündüz, usanıp-durmaksızın tesbih ederler.

21-Enbiyâ 21 : Yoksa onlar yerden birtakım ilahlar edindiler de, onlar mı (ölüleri) diriltecekler?

21-Enbiyâ 22 : Eğer her ikisinde (gökte ve yerde) Allah'ın dışında ilahlar olsaydı, ikisi de muhakkak fesada uğramış (birliğe dayalı nizamı bozulmuş) olurdu. (Yer ve göklerin ötesinde büyük) arşın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir (beri ve yücedir).

21-Enbiyâ 23 : O, yaptıklarından sorumlu olmaz onlar ise sorumlu tutulacaklardır.

21-Enbiyâ 24 : Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki "Burhanınızı (kesin delilinizi) getirin. İşte benimle birlikte olanların zikri (Kitabı) ve benden öncekilerin de zikri." Hayır (getiremezler), onların çoğu hakkı bilmezler de onun için yüz çevirirler.

21-Enbiyâ 25 : Senden önce hiçbir resul göndermedik ki, ona "Ben'den başka ilah yoktur, öyleyse (yalnız) Bana ibadet edin" diye vahyetmiş olmayalım.

21-Enbiyâ 26 : Rahman (olan Allah melekleri ve bazı resulleri) evlat edindi dediler. Hařa. O sübhandır (münezzehtir-yücedir). Onlar (ihšana mazhar olmuř) ikrama layık görülmüř kullardır.

21-Enbiyâ 27 : Onlar sözle (bile olsa) O'nun önüne geçmezler ve onlar O'nun emriyle hareket ederler.

21-Enbiyâ 28 : O (onların) önlerindeki de, arkalarındaki de bilmektedir. Onlar (İlahi) rızaya ulaşandan başkasına şefaet etmezler ve O'nun korkusundan titrerler.

21-Enbiyâ 29 : Onlardan her kim ki "Ben O'nun dışında bir ilahım" diyecek olsa, Biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte Biz zalimleri böyle cezalandırırız.

21-Enbiyâ 30 : O küfre sapanlar görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) gökler ile yer birbiriyle bitişik iken (mekanları yokken), Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de (düşünüp) inanmayacaklar mı?

21-Enbiyâ 31 : Onları sarsmasın-sarsıntıya uğratmasın diye yeryüzünde (köklü) sabit dağlar yarattık ve (istedikleri yerlere) gidebilsinler diye (aralarında) geniş yollar açtık. (21-Enbiya 31)

21-Enbiyâ 32 : Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık. Onlar ise bunun (gökyüzünün) ayetlerinden yüz çevirmektedirler.

21-Enbiyâ 33 : Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O'dur. Herbiri bir felekte (döndüğü yörünge bölgesinde) yüzüp gitmektedir.

21-Enbiyâ 34 : Senden önce hiçbir beşere (dünyada) ebedilik-ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen onlar (dünyada) ebedi mi kalacaklar?

21-Enbiyâ 35 : Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi şerle de, hayırla da deneyerek-imtihan etmekteyiz ve siz Bize döndürüleceksiniz.

21-Enbiyâ 36 : Küfre sapanlar seni gördüklerinde "Sizin ilahlarınızı (putlarınızı inkar edip) diline dolayan bu mu?" diyerek seni hep alaya alırlar. Oysa kendileri (putların değil) Rahman'ın sözünü (Kitabını) inkar ediyorlar.

21-Enbiyâ 37 : İnsan aceleden (aceleci olarak) yaratıldı. Size ayetlerimi (yakında) göstereceğim (yine) acele etmeyin.

21-Enbiyâ 38 : (Azabda acele edenler) "Eğer doğru (sözlü) iseniz bu vaad (edilen azab) ne zaman?" derler.

21-Enbiyâ 39 : O küfredenler yüzlerinden ve sırtlarından ateşi savıp-engelleyemeyecekleri ve hiç yardım alamayacakları zamanı bir bilselerdi (hiç acele etmezlerdi).

21-Enbiyâ 40 : Doğrusu o aniden (hiç ummadıkları anda) gelecek ve onları şaşırtacaktır. Artık ne onu geri çevirmeye güçleri yetecek ve ne de onlara mühlet verilecektir.

21-Enbiyâ 41 : Andolsun ki senden önceki resullerle de alay edildi. (Çok geçmeden) alay edenleri, o alaya aldıkları (azab) sarıp-kuşatıverdi.

21-Enbiyâ 42 : De ki "Gece ve gündüz sizi Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır onlar, Rablerini zikirden yüz çevirenlerdir.

21-Enbiyâ 43 : Yoksa kendilerini Bize karşı savunup-koruyabilecek ilahları mı var? Onların (onlara bu vaadde bulunanların) kendi nefislerine bile yardıma güçleri yetmez ve onlar Bizden yakınlık (ilgi ve destek) bulamazlar.

21-Enbiyâ 44 : Biz onları da, atalarını da yaşatıp-yararlandırdık. Öyle ki ömür onlara (hiç bitmeyecekmiş gibi) uzun geldi. Onlar Bizim gerçekten arza (yere) gelip onu etrafından eksiltmekte olduğumuzu görmüyorlar mı? Galip-üstün gelenler onlar mı?

21-Enbiyâ 45 : De ki "Ben sizi (İlahi) vahiyle uyarıp-korkutmaktayım. Ancak sağır olanlar, uyarıldıkları zaman çağrışı işitmezler."

21-Enbiyâ 46 : Andolsun ki onlara Rabbinin azabından 'ufak bir esinti' dokunacak olsa hiç şüphesiz "Eyvahlar bize, biz gerçekten zalimlermişiz" diyeceklerdir.

21-Enbiyâ 47 : Biz kıyamet günü için doğru-duyarlı teraziler kurarız. Hiçbir nefis hiçbir

şeyle haksızlığa uğramaz. (İşlenen amel) bir hardal tanesi bile olsa onu (teraziye) getiririz. Hesap görenler olarak Biz yeteriz.

21-Enbiyâ 48 : Andolsun ki Biz Musa'ya ve Harun'a muttakiler (korkup-sakınanlar) için bir ziya (ışık-aydınlık) ve bir zikir (öğüt) olarak (hak ile batılı birbirinden ayıran) Furkan'ı verdik.

21-Enbiyâ 49 : Onlar (o takva sahipleri) Rablerine karşı (O'nu görmedikleri halde) gayb ile bir haşyet (saygı dolu korku) içindedirler ve onlar (kıyamet) saatinden içleri (korkuyla) titreyen kimselerdir.

21-Enbiyâ 50 : Bu (Kur'an) da Bizim ona indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şimdi siz onu inkar mı ediyorsunuz?

21-Enbiyâ 51 : Andolsun ki Biz daha önce İbrahim'e de rüşdünü (anlayış olgunluğunu) vermiştik ve Biz onu (ne olup-ne olmadığını önceden) bilenlerdik.

21-Enbiyâ 52 : Hani babasına ve kavmine "Sizin karşılarında (saygıyla) durup-tapındığınız bu temsili heykeller nedir?" demişti.

21-Enbiyâ 53 : (Onlar) "Biz atalarımızı bunlara tapıyor olarak bulduk" dediler.

21-Enbiyâ 54 : Dedi ki "Andolsun ki siz de, atalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz."

21-Enbiyâ 55 : Onlar "Sen bize gerçeği mi getirdin yoksa (bizimle) oynayıp-eğleniyor musun?" dediler.

21-Enbiyâ 56 : (İbrahim) "Hayır (sizinle eğlenmiyorum)" dedi. "Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları Kendisi yaratmıştır ve ben de buna inanıp-şahidlik edenlerdenim."

21-Enbiyâ 57 : Allah'a andolsun ki sizler arkanızı dönüp gittikten sonra ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım.

21-Enbiyâ 58 : Derken yalnızca büyükleri hariç olmak üzere onları paramparça etti, belki ona başvururlar diye (büyük olanı bıraktı).

21-Enbiyâ 59 : (Parçalanmış putları görünce) "Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı? O gerçekten zalimlerden biridir" dediler.

21-Enbiyâ 60 : Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını (ilahlarımıza dil uzattığını) duyduk dediler.

21-Enbiyâ 61 : Dediler ki "O halde onu insanların gözü önüne getirin ki (belki kendisini tanıyıp, ilahlarımız hakkında söylediklerine) şahidlik ederler."

21-Enbiyâ 62 : Dediler ki "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?"

21-Enbiyâ 63 : (İbrahim) "Hayır (bana sormayın), belki onu şu büyükleri yapmıştır. Konuşabiliyorlarsa onlara (kırana ve kırılanlara) sorun" dedi.

21-Enbiyâ 64 : Bunun üzerine kendi vicdanlarına dönerek "Doğrusu zalim olanlar sizlersiniz" dediler.

21-Enbiyâ 65 : Sonra (vicdanlarından) kafalarına döndüler ve "Andolsun ki bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin" dediler.

21-Enbiyâ 66 : (İbrahim) dedi ki "(O halde) Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz?"

21-Enbiyâ 67 : Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz (hiç) akletmiyecek misiniz?

21-Enbiyâ 68 : (Küfre sapanlar, şaşkınlara) dediler ki "Eğer (iyi bir şey) yapacaksanız, onu yakın ve ilahlarınıza yardımda bulunun."

21-Enbiyâ 69 : Biz de dedik ki "Ey ateş, İbrahim'e karşı serin ve selamet ol."

21-Enbiyâ 70 : Ona (zarar vermek için) bir düzen-tuzak kurmak istediler fakat Biz (onu değil) kendilerini daha fazla hüsrana (zarara) uğrattık.

21-Enbiyâ 71 : Onu ve Lut'u kurtarıp, içinde alemler için mübarek (kutsal ve bereketli) kıldığımız yere çıkardık.

21-Enbiyâ 72 : Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u (ihsan ettik). Ve herbirini salihler kıldık.

21-Enbiyâ 73 : Onları Kendi emrimizle hidayete (doğru yola) yönelten imamlar-önderler kıldık ve onlara hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar Bize kulluk (itaat ve ibadet) eden kimselerdi.

21-Enbiyâ 74 : Lut'a da hüküm ve ilim verdik, onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Doğrusu onlar fasik (yoldan çıkmış) kötü bir kavimdi.

21-Enbiyâ 75 : Onu rahmetimizin içine aldık. O salihlerdendi.

21-Enbiyâ 76 : Nuh'u da (zikret). O (bunlardan) daha önce dua etmişti. Biz de onun duasını kabul edip, onu ve ehlini (iman yakınlarını) büyük bir sıkıntıdan kurtarmıştık.

21-Enbiyâ 77 : Onu ayetlerimizi yalanlayan kavimden koruyup-yardım ettik. Onlar kötü bir kavimdi, Biz de hepsini birden (önce suya sonra ateşe) gömdük.

21-Enbiyâ 78 : Davud ve Süleyman'ı da (zikret). Hani onlar kavmin hayvanlarının içine girip-yayıldığı ekin konusunda (karşılıklı) hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahidler idik.

21-Enbiyâ 79 : Biz bunu (olayın içyüzünü ve hükmünü) Süleyman'a kavrattık. Herbirine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) yapanlar Biz idik.

21-Enbiyâ 80 : Biz ona (Davud'a), sizi savaşta koruması için zırh yapma sanatını öğrettik. Şükredecek misiniz?

21-Enbiyâ 81 : Süleyman'a da şiddetle esen rüzgarı müsahhar (emre hazır-hizmetine uygun) kıldık. Onun (Süleyman'ın) emriyle (kendisini) içinde bereketler kıldığımız yere (yumuşacak) akıp-giderdi. Biz her şeyi bilenleriz.

21-Enbiyâ 82 : Şeytanlar arasından onun için dalgıçlık eden (derin sulara dalan) ve bundan başka (özel-gizli) işler görenler de vardı. Biz onları (sıkı) gözetim altında tutuyorduk.

21-Enbiyâ 83 : Eyyub'u da (zikret). Hani o Rabbine (çağrıda bulunmuş) "Şüphe yok, bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın" diye niyaz etmişti.

21-Enbiyâ 84 : Biz de onun duasını kabul etmiş ve kendisindeki derdi-sıkıntıyı kaldırmıştık. Ona katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere hem ailesini, hem de bir katını daha vermiştik.

21-Enbiyâ 85 : İsmail, İdris ve (iki nasib-iki pay sahibi olan) Zülkifl'i de (zikret). Hepsi sabredenlendendi.

21-Enbiyâ 86 : Onları rahmetimizin içine aldık. Onlar salihlerdendi.

21-Enbiyâ 87 : Zünnun'u da (balık sahibi Yunus'u da zikret). Hani o (kavmine) kızıp-öfkelenerek (çekip) gitmişti de, Bizim kendisini (haklı görüp sıkıştırmaya) güç yetirmeyeceğimizi sanmıştı. (Sonra balığın karnındaki) karanlıklar içinde "Senden başka ilah yoktur, Sen sübhansın (münezzehsin-yücesin) ben gerçekten zalimlerden oldum" diye niyaz etmişti.

21-Enbiyâ 88 : Biz de onun duasını kabul edip, onu (derin) üzüntüden kurtardık. Biz iman edenleri böyle kurtarız.

21-Enbiyâ 89 : Zekeriyya'yı da (zikret). Hani Rabbine (çağrıda bulunmuş) "Rabbim. Beni yalnız başıma bırakma, Sen varislerin en hayırlısın" diye niyaz etmişti.

21-Enbiyâ 90 : Biz de duasını kabul ederek kendisine Yahya'yı ihsan (armağan) ettik, eşini de salih (bedenen ıslah edip-doğurmaya elverişli) kıldık. Onlar hayırlarda yarışılar, umarak ve korkarak Bize dua ederler, Bize karşı huşu (kalplerinde saygı dolu korku) duyarlardı.

21-Enbiyâ 91 : İrzini koruyanı da (Meryem'i de zikret). Biz ona ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu alemlere ayet kıldık.

21-Enbiyâ 92 : İşte sizin bu (geçmişten bugüne gelen tevhid) ümmetiniz, tek bir ümmettir. Ben de sizin (tek) Rabbinizim. Yalnız Bana ibadet edin.

21-Enbiyâ 93 : Onlar ise kendi aralarında, işlerinde (bütünlüğü bozup) bölük bölük oldular. Hepsi Bize döneceklerdir.

21-Enbiyâ 94 : Kim bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa, onun emeğine-ameline küfran (inkar) yoktur. Biz onu yazmaktayız.

21-Enbiyâ 95 : Helak ettiğimiz (ve yer üstünden uzaklık verdiğimiz) bir belde (halkı) için artık (yer üstüne geri dönüş) haramdır. Onlar (kendi imkanlarıyla da) geri dönemeyeceklerdir.

21-Enbiyâ 96 : Ancak Ye'cuc ve Me'cuc (sedleri) açıldığında, onlar herbir tepeden (yer üstüne) akın edip-çıkarlar.

21-Enbiyâ 97 : Ve gerçek olan vaad (kıyamet) yaklaştığında küfre sapanların gözleri (dehşetle) belerip-donakalacak, "Eyvahlar bize. Biz bundan tam bir gaflet içindeydik, biz gerçekten zalimlerden olduk" (diyeceklerdir).

21-Enbiyâ 98 : Siz de, Allah'ın dışında taptıklarınız da cehennem odunusunuz. Siz oraya gireceksiniz.

21-Enbiyâ 99 : Eğer onlar (sizin tapınmanızı kabul edenler, gerçek) ilahlar olsalardı oraya girmezlerdi. Onların hepsi (tapanlar da tapılanlar da) orada ebedi kalacaklardır.

21-Enbiyâ 100 : Orada kendileri için inim inim inlemeler vardır. Onlar orada (cehennemin uğultusundan başka bir şey) duymazlar.

21-Enbiyâ 101 : Bizden kendilerine güzellik (vaadi-sözü) geçmiş olanlar ise ondan (cehennemden) uzaklaştırılmış olanlardır.

21-Enbiyâ 102 : Onun (cehennemin) uğultusunu duymazlar. Onlar nefislerinin dileyip-arzuladığı (yer ve nimetler) içinde ebedi kalırlar.

21-Enbiyâ 103 : (Cehennemin etrafında toplanan herkesteki) o en büyük korku (bile) onları (rahmetten umud kestirip) tasalandırmaz. Melekler onları "Size vaadedilen gün işte bugündür" diyerek karşılarlar.

21-Enbiyâ 104 : Göğü, kitabın sayfelerini dürer gibi dürüp-kapatacağımız gün, ilk yaratmaya başladığımız (günkü) gibi yine onu (önceki yokluk durumuna) iade edeceğiz. (Bu) üzerimize aldığımız bir vaidir. (Bunu) yapanlar Biziz.

21-Enbiyâ 105 : Andolsun ki Biz zikirden sonra Zebur'da da "Arz'a ancak salih kullarım varis olacaktır" diye yazdık.

21-Enbiyâ 106 : Kulluk-ibadet eden bir topluluk için bunda (yazdığımız bu takdirimizde) bir belağ (açık bir tebliğ-mesaj) vardır.

21-Enbiyâ 107 : (Ey Muhammed) Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.

21-Enbiyâ 108 : De ki "Bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. (Bu gerçeği kabul edip) müslüman olacak mısınız?"

21-Enbiyâ 109 : Eğer yüz çevirecek olurlarsa, de ki "Ben size (aranızda ayırım yapmadan) eşit olarak (aynı tebliği) duyurup-bildirdim. Size vadedilen (tehdid) yakın mı, uzak mı bilemem."

21-Enbiyâ 110 : Şüphesiz O, sözün açığa vurulanını da bilir, gizlediklerinizi de bilir.

21-Enbiyâ 111 : Ben bilemem. Belki bu (sürenin açıklanmaması) sizin için bir fitne (deneme) ve belli bir vakte kadar metalanmadır (geçinip-yararlanmadır).

21-Enbiyâ 112 : Dedi ki "Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz Rahman'dır (yarattıklarına rahmet eden Allah'dır). Sizin her türlü (batıl) nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılacak ancak O'dur."

22-Hac Suresi

22-Hac 1 : Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakinin. (Kıyamet) saatinin sarsıntısı çok büyük (müthiş) bir şeydir.

22-Hac 2 : Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup-geçecek ve her yüklü (gebe) kendi yükünü düşürecektir. İnsanları da (dehşetin şiddetinden) sarhoş (gibi) görürsün. Oysa onlar sarhoş değildir ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir.

22-Hac 3 : İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır-durur ve her azgın şeytanın ardına düşer.

22-Hac 4 : Ona (şöyle) yazılmıştır ki "Kim onu veli edinirse, o (şeytan) onu saptırır ve onu alevli ateşin azabına götürür."

22-Hac 5 : Ey insanlar. Eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, size (kudretimizi) açıkça göstermek için Biz sizi topraktan, sonra bir nutfeden-damladan, sonra bir kan pıhtısından, sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından yarattık. Dilediğimizi belirlenmiş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyor sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de bildikten sonra hiçbir şey bilmemek üzere ömrün en fena (en aciz) dönemine geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru-ölü gibi görürsün fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir.

22-Hac 6 : (Bunları akledenler için) Allah hakkın ta kendisidir. Ölülere O diriltir ve O her şeye kadirdir (güç yetirendir).

22-Hac 7 : (Kıyamet) saati yaklaşarak gelmektedir. Onda hiçbir şüphe yoktur. Allah kabirlerde olanları diriltecektir.

22-Hac 8 : İnsanlardan kimi hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı bir kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur.

22-Hac 9 : (Bu tartışmayı) Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırmak amacıyla (gerçeklerin özüne uzanamadan) yanını eğip bükerek (yapar). Dünyada onun için rezillik-aşağılanma vardır, kıyamet günü ise ona yakıcı azabı taddıracağız.

22-Hac 10 : (O gün ona) "Bunlar senin ellerinle yapıp ettiklerin yüzündendir" (denilir).

Allah, kullarına zulmedici değildir.

22-Hac 11 : İnsanlardan kimi de, Allah'a (kulluğun) ucundan-kenarından (dünyevi beklentisi için) ibadet eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa bununla yatıştır-tatmin bulur, eğer kendisine bir fitne (denenmesi için bir musibet) isabet edecek olursa (dinden) yüz üstü dönüverir. (O) dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu apaçık bir hüsrandır (kayıptır).

22-Hac 12 : Allah'ı (ve O'na ibadeti) bırakıp kendisine ne zarar, ne de fayda veremeyecek şeylere yalvarır. İşte bu (irtidad-dinden dönme) en uzak-en derin bir sapıklıktır.

22-Hac 13 : Zararı, faydasından daha yakın olana yalvarır. O (yalvardığı) ne kötü yardımcı ve ne kötü yoldaştır.

22-Hac 14 : Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Şüphesiz ki Allah dilediğini yapar.

22-Hac 15 : Kim Allah'ın ona dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa, durmaksızın göğe bir sebep uzatsın sonra kesiversin de bir bakıversin, kurduğu hileli-düzen onun öfkesini giderebilecek mi?

22-Hac 16 : Biz onu (Kur'an'ı) ayetler, beyyineler (açıklamalar) olarak indirdik. Allah dilediğini hidayete (doğruya) yöneltir.

22-Hac 17 : İman edenler, yahudiler, sabiiler, hıristiyanlar, mecusiler (ateşe tapanlar) ve müşrikler (şirk koşanlar var ya), Allah kıyamet günü (bunlar hakkındaki) hükmünü verip-aralarını ayıracaktır. Allah (bunların yaptığı) her şeye şahid olandır.

22-Hac 18 : Görmedin mi göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine de azab hak olmuştur. Allah kimi hor ve aşağılık kılsa artık onu değerli kılacak yoktur. Şüphesiz ki Allah dilediğini yapar.

22-Hac 19 : Şu iki (firka-teraf), Rableri hakkında çekişen iki hasımdır (düşmandır). Küfredenler için ateşten elbiseler biçilmiştir, başları üstünden de kaynar su dökülür.

22-Hac 20 : Bununla karınları içinde olanlar ve derileri eritilir.

22-Hac 21 : Onlar için demirden kamçılar vardır.

22-Hac 22 : Ne zaman oradan, o sarsıcı-ızdıraptan çıkmak isteseler, oraya geri çevrilirler ve (onlara) "Yakıcı azabı tadın" (denilir).

22-Hac 23 : Allah iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altın bilezikler ve inciler takınırlar, oradaki elbiseleri de ipektir.

22-Hac 24 : Onlar sözün en güzeline (Kur'an ve kelime-i tevhide) hidayet edilmişler, çok hamdedilenin (çok övülenin) dosdoğru yoluna iletilmişlerdir.

22-Hac 25 : İnkâr edenler, Allah'ın yolundan ve yerli veya yolculara eşit kılınan Mescid-i

Haram'dan alıkoyanlar (bilmelidir ki) her kim orada zulümle ilhada (oranın hakkından sapıp-saptırmaya) yeltenirse, ona elim-acıklı bir azab taddırırız.

22-Hac 26 : Hani Biz İbrahim'e Ev'in (Ka'be'nin) yerini belirtip-hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik) "Bana hiç bir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rüku ve secdeye varanlar için Evimi tertemiz tut."

22-Hac 27 : İnsanlar içinde haccı duyur. Gerek yaya, gerekse derin (vadileri)-uzak yolları aşarak yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler.

22-Hac 28 : Kendileri için yararları şahid olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban ederken) O'nun adını ansınlar. Siz de bunlardan yeyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun.

22-Hac 29 : Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler ve Beyti Atik'i (en eski Ev'i) tavaf etsinler.

22-Hac 30 : İşte böyledir. Her kim Allah'ın hurumatına (emir ve yasaklarına) saygı gösterirse, Rabbinin katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. O halde murdardan (leş ve domuz etinden), putlardan (putlar adına kesilenlerden) ve (hayvanlarınızı keserken veya yerken) yalan sözden sakının.

22-Hac 31 : Hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak O'na şirk koşmaksızın (kesin ve yeyin). Kim Allah'a ortak koşarsa, (sanki) o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu uzak-ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir.

22-Hac 32 : İşte böyledir. Kim Allah'ın şearine (nişanelerine-alametlerine) saygı gösterirse, bu (saygı) kalplerin takvasındandır.

22-Hac 33 : Onlarda (o nişane ve kurbanlıklarda) sizin için belli bir süreye kadar bir takım yararlar vardır. Sonra varacakları yer Beyt-i Atik'tir.

22-Hac 34 : Biz her ümmet için mensek (kurban kesmeyi yer ve yöntemiyle meşru-gerekli) kıldık ki O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar. Sizin ilahınız bir tek ilahtır artık yalnızca O'na teslim olun. Sen mütevazı (alçak gönüllü) olanları müjdele.

22-Hac 35 : Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir. Kendilerine isabet eden musibetlere sabrederler, namazı kılarlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

22-Hac 36 : Biz (kurbanlık) sığırları ve develeri de sizin için Allah'ın şearinden (nişane ve işaretlerinden) kıldık, onlarda sizin için hayır vardır. Onları ayakları üzerinde durur vaziyette kurban ederken Allah'ın ismini anın. Yan üstü yere düştüklerinde ise artık onlardan hem kendiniz yeyin hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedin. Şükredersiniz diye onları sizin emrinize-yararınıza verdik (müsaahhar kıldık).

22-Hac 37 : Onların etleri ve kanları Allah'a ulaşmaz, sizden O'na ancak takva ulaşır. Sizi hidayete erdirdiği için Allah'ı tekbir edersiniz diye O bunları size müsaahhar (emrinize-yararınıza uygun) kılmıştır. Muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) müjdele.

22-Hac 38 : Allah iman edenleri savunup-korumaktadır. Allah, hain ve nankör olan hiç kimseyi sevmez.

22-Hac 39 : Kendilerine savaş açılanlara, zulme uğramış olmaları sebebiyle (savaş konusunda) izin verildi. Allah onlara yardım etmeye elbette kadirdir (güç yetirendir).

22-Hac 40 : Onlar sadece "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı haksız yere yurtlarından sürgün edilip-çıkarıldılar. Eğer Allah insanların bir kısmıyla bir kısmını defetmeseydi, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı meşicidler yıkılır-giderdi. Allah Kendisine yardım edenlere mutlaka yardım eder. Şüphesiz Allah Kavi'dir (her kuvvetin gerçek Sahibidir), Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır).

22-Hac 41 : Onlar ki, kendilerini yeryüzünde yerleştirip iktidar sahibi kılsak namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu (iyiliği) emrederler, münkerden (kötülükten) sakındırırlar. Bütün işlerin sonu (neticesi ve karşılığı) Allah'a aittir.

22-Hac 42 : Eğer seni yalanlıyorsa, onlardan önce Nuh, Ad, Semud kavmi de (peygamberlerini) yalanlamıştı.

22-Hac 43 : İbrahim'in kavmi ve Lut'un kavmi de.

22-Hac 44 : Medyen halkı da (Şuayb'ı yalanlamış), Musa da yalanlanmıştı. Ben o küfre sapanlara bir süre tanıdım sonra onları yakalayiverdim. (Bir bak, inkarcıları) inkarım nasıl oldu?

22-Hac 45 : (Halkı) zulmediyorken helak ettiğimiz nice ülkeler vardır. Onların (yurtları) altları üstlerine gelmiş ıvıssız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları ve (yıkılıp-terkedilmiş) yüksek sarayları.

22-Hac 46 : Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki (orada olanları) akledecek kalbleri, işitecek kulakları olsun. Gerçek şu ki gözler (fiziki anlamda) kör olmaz ancak sinelerdeki kalpler kör olur.

22-Hac 47 : Onlar senden azabın çabuk gelmesini istiyorlar. (Azabdan şüpheye düşüp-merakla acele etmesinler) Allah vaadinden (sözünden) asla dönmez. Rabbinin katında (yaşayacağınız) bir gün, sizin (dünya hayatında) saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.

22-Hac 48 : Nice ülkeler vardır ki (halkı) zulmediyorken Ben kendilerine bir süre tanıdım sonra (onları) yakalayiverdim. Dönüş yalnızca Bana'dır.

22-Hac 49 : De ki "Ey insanlar, ben sizin için ancak bir uyarıcı-korkutucuyum."

22-Hac 50 : İman edip salih amellerde bulunanlar için mağfiret (bağışlanma) ve kerim (üstün-kusursuz) bir rızık vardır.

22-Hac 51 : Ayetlerimiz hakkında (mü'minleri şaşkırtıp) acze düşürmek için (birbirleriyle) yarışıp-koşuşturanlar ise işte onlar alevli ateşin ashabıdır (cehennem halkıdır).

22-Hac 52 : Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir

temennide bulunduğu zaman şeytan onun dileğine (bir vesvese, bir acelecilik) katıp-bırakmış olmasın. Allah (ise rahmetiyle) şeytanın katıp-bırakmalarını giderir sonra ayetlerini (onların mü'min kalplerinde) sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

22-Hac 53 : Şeytanın (Allah'ın müsaadesiyle bu tür) katıp-bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri katılaşınlara (Allah'ın bir imtihan vesilesi) bir deneme kılması içindir. Hiç şüphesiz ki zalimler (haktan) oldukça uzak-derin bir ayrılık içindedirler.

22-Hac 54 : (Bir de) kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartışmasız Rabbinden gelen bir hak (gerçek) olduğunu bilmeleri içindir ki ona iman etsinler ve kalpleri tatmin bulmuş olarak ona saygıyla bağlansın. Allah, iman edenleri elbette ki dosdoğru yola yöneltip-iletmektedir.

22-Hac 55 : Küfredenler ise (kıyamet) saati onlara ansızın gelinceye ya da akim (kendileri için devamı olmayan, kısır) bir günün azabı çatıncaya kadar ondan (Kur'an'dan) yana devamlı şüphe içinde kalacaklardır.

22-Hac 56 : O gün mülk (her türlü tasarrufuyla) yalnızca Allah'ındır. O (onların) aralarında hükmedecektir. İman edip salih amellerde bulunanlar, (nimetlerle donatılmış) Naim cennetleri içindedirler.

22-Hac 57 : Küfre sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince onlar için aşağılatıcı bir azab vardır.

22-Hac 58 : Allah yolunda hicret edip de öldürülen veya ölenleri, Allah elbette ki güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

22-Hac 59 : (Allah) onları hoşnut kalacakları bir yere girdirecektir. Allah Alim'dir (hakkıyla bilendir), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

22-Hac 60 : İşte böyledir. Kim kendisine yapılan haksızlığın benzeriyle karşılık verir sonra kendisine yine 'azgınlık ve saldırıda' bulunulursa, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Allah Afüvv'dür (çok affedendir), Gafur'dur (çok bağışlayandır).

22-Hac 61 : İşte böyledir. Çünkü Allah, geceyi gündüze girdirip katar ve gündüzü de geceye girdirip-katar. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkıyla görendir).

22-Hac 62 : İşte böyledir. Çünkü Allah hakkın ta kendisidir. O'nu bırakıp da taptıkları şeyler ise batıldır. Allah Aliyy'dir (çok yücedir), Kebir'dir (büyüklüğü sınırsızdır).

22-Hac 63 : Görmedin mi, Allah gökten su indirdi de böylece yeryüzü yemyeşil olmaktadır. Allah Latif'tir (lutfedicidir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

22-Hac 64 : Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Allah Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

22-Hac 65 : Görmedin mi, Allah yerdekileri ve denizde O'nun emriyle akıp gitmekte olan gemileri sizin buyruğunuza-hizmetinize verdi. Göğü de izni olmaksızın yerin üstüne düşmekten (O) tutuyor. Allah insanlara karşı Rauf'tur (şefkat edendir), Rahim'dir

(rahmetiyle çok esirgeyendir).

22-Hac 66 : Sizi hayat verip-diriltten sonra öldürecek sonra yine diriltecek olan O'dur. Gerçekten insan çok nankördür.

22-Hac 67 : Biz her ümmete uygulayacakları bir mensek (ibadet tarzı) kıldık. O halde emirde (ibadetle ilgili işde) seninle tartışıp-çekişmesinler. Sen Rabbine çağır. Şüphesiz ki sen dosdoğru bir yol (hidayet) üzerindesin.

22-Hac 68 : Eğer seninle tartışmaya girişirlerse "Allah (ne maksatla ne) yaptığınızı çok iyi bilmektedir" de.

22-Hac 69 : İhtilafa düştüğünüz şeyler hakkında Allah kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir.

22-Hac 70 : Bilmez misin ki Allah gökte ve yerde olanların hepsini bilir. Bu (bütün yaratılmışlara ait her bilgi) bir Kitab'tadır. (Bütün) bunlar Allah için kolaydır.

22-Hac 71 : Onlar Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) haklarında hiçbir hüccet-delil indirmedeği ve kendilerinde de (geçerli hiçbir) bilgi bulunmayan şeylere tapmaktadırlar. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur.

22-Hac 72 : Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman o küfredenlerin yüzlerinde (kalplerindeki) inkarı görüp-tanırsın. Kendilerine ayetlerimizi okuyanların üzerine nerdeyse saldırıverecekler. De ki "Size bundan (hoşunuza gitmeyen bu ayetlerden başka sizin için) daha kötü olanını haber vereyim mi? Ateş. Allah onu küfredenlere vaad etmiştir. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir."

22-Hac 73 : Ey insanlar, (size) bir misal verildi şimdi onu dinleyin. Sizin Allah'ı bırakıp da tapmakta olduklarınız bir araya gelseler, bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de aciz, istenen de.

22-Hac 74 : Onlar Allah'ın kadrini (teklifiğini-yüceliğini ve onların Rabbi oluşunu) gereği gibi takdir edemediler (anlayıp-bilemediler). Şüphesiz Allah Kavi'dir (her kuvvetin gerçek Sahibidir), Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır).

22-Hac 75 : Allah meleklerden elçiler seçer, insanlardan da. Hiç kuşkusuz Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkıyla görendir).

22-Hac 76 : O (onların yaptıklarını da yapacaklarını da) önlerindeki de, arkalarındaki de bilmektedir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

22-Hac 77 : Ey iman edenler. Ruku edin, secdeye varın, Rabbinize kulluk-ibadet edin ve hayır işleyin ki felaha (kurtuluşa) eresiniz.

22-Hac 78 : Allah uğrunda gerektiği gibi cihad (mücadele ve mücadele) edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir zorluk yüklememiştir. Atanız İbrahim'in dini (de böyleydi). Bundan daha önce de, bunda da (Kur'an'da da, Allah) sizi "müslümanlar" olarak isimlendirdi ki resul sizin üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız. Namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin mevlanız (veliniz ve sahibiniz)

O'dur. O ne güzel mevla ve ne güzel yardımcıdır.

23-Mü'minûn Suresi

23-Mü'minûn 1 : Mü'minler felah (kurtuluş) bulmuşlardır.

23-Mü'minûn 2 : Onlar namazlarında huşu (saygı dolu korku) içinde olanlardır.

23-Mü'minûn 3 : Onlar boş ve faydasız şeylerden yüz çevirenlerdir.

23-Mü'minûn 4 : Onlar zekatlarını verenlerdir.

23-Mü'minûn 5 : Onlar ırzlarını-iffetlerini koruyanlardır.

23-Mü'minûn 6 : Ancak eşleri ve (sağ) ellerinin sahib olduğu (cariyeleri) hariç. (Bunlarla ilişkilerinden dolayı) kınanmış değillerdir.

23-Mü'minûn 7 : Kim de bundan ötesini ararsa, bunlar haddi aşanlardır.

23-Mü'minûn 8 : Onlar (o müminler) emanetlerine ve ahidlerine riayet edenlerdir.

23-Mü'minûn 9 : Onlar namazlarını (titizlikle) koruyanlardır.

23-Mü'minûn 10 : İşte onlar varis olanlardır.

23-Mü'minûn 11 : Ki onlar Firdevs'e varis olacaklar ve orada ebedi kalacaklardır.

23-Mü'minûn 12 : Andolsun ki Biz insanı süzme çamurdan (çıkarılmış özden) yarattık.

23-Mü'minûn 13 : Sonra onu sağlam bir karargahta nutfe haline getirdik.

23-Mü'minûn 14 : Sonra o nutfeyi bir alaka (rahime tutunup-bağlanan kan pıhtısı) olarak yarattık, ardından o alakayı bir çiğnem et parçası yaptık, sonra o bir parçacık eti kemik olarak yarattık, derken o kemiklere et giydirdik, sonra onu bir başka yaratışla inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah çok yücedir-mukaddestir.

23-Mü'minûn 15 : Sonra siz bunun ardından mutlaka öleceksiniz.

23-Mü'minûn 16 : Sonra siz kıyamet günü yeniden diriltileceksiniz.

23-Mü'minûn 17 : Andolsun ki Biz sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Biz yaratmadan gafil değiliz.

23-Mü'minûn 18 : Biz gökten belli bir miktarda su indirdik ve onu yeryüzünde tuttuk-durdurduk. Biz onu gidermeye de kadiriz.

23-Mü'minûn 19 : Bununla (bu suyla) size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar meydana getirdik. İçlerinde birçok yiyecekler vardır, onlardan yersiniz.

23-Mü'minûn 20 : Ve (ilk olarak) Tur-i Sina'da çıkan-yetişen bir ağaç (yarattık ki), o yağ ve yiyenlere katık (olarak zeytin) verir.

23-Mü'minûn 21 : Hayvanlarda da sizin için elbette bir ibret vardır. (Onların) karınlarındakinden size içirmekteyiz ve onlarda sizin için daha birçok yararlar var. Sizler onlardan yemektesiniz.

23-Mü'minûn 22 : Onların üzerinde ve gemilerde taşınmaktasınız.

23-Mü'minûn 23 : Andolsun ki Biz Nuh'u kavmine (peygamber olarak) gönderdik. (Kavmine) dedi ki "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin. O'nun dışında başka ilahınız yoktur, korkup-sakınmayacak mısınız?"

23-Mü'minûn 24 : Bunun üzerine kavminden küfre sapmış önde gelenler dediler ki "Bu (adam), sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (elçiye inanmamızı ve yolumuzu değiştirmemizi) dilemiş olsaydı, (bize elbette ki) melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da böyle bir şey işitmedik."

23-Mü'minûn 25 : O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir. Bir süreye kadar onu gözetleyin.

23-Mü'minûn 26 : (Nuh en sonunda) "Rabbim" dedi. "Beni yalanlamalarına karşı, bana yardım et."

23-Mü'minûn 27 : Biz de ona "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her cinsten ikişer zevc-eş ile içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (hüküm verilmiş) olanlar dışında aileni de alıp koy. Zulmedenler konusunda Bana bir hitapta (bir istekte) bulunma çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik.

23-Mü'minûn 28 : Sen beraberinde olanlarla gemiye binip-yerleştiğinde "Bizi zalimler topluluğundan kurtaran Allah'a hamdolsun" de.

23-Mü'minûn 29 : Ve (tufandan sonra) de ki "Rabbim beni mübarek (kutlu ve bereketli) bir yere indir, Sen konuklayanların en hayırlısısın."

23-Mü'minûn 30 : Hiç şüphesiz bunda ayetler vardır. Biz (hepinizi) denemeden geçirenleriz.

23-Mü'minûn 31 : Sonra onların ardından bir başka (özellikte) nesil yaratıp-inşa ettik.

23-Mü'minûn 32 : Onlara (Ad kavmine) kendi içlerinden "Allah'a ibadet edin. O'ndan başka ilahınız yoktur yine de sakınmayacak mısınız?" diyen bir Resul (olarak Hud'u) gönderdik.

23-Mü'minûn 33 : (Hud'un) kavminden küfredip de ahirete kavuşmayı yalanlayan ve dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz önde gelenler dedi ki "Bu (adam), sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden içmektedir."

23-Mü'minûn 34 : Sizin benzeriniz olan bir beşere boyun eğecek olursanız, andolsun ki hüsrana-ziyana uğrayanlar olursunuz.

23-Mü'minûn 35 : O size ölüp toprak ve kemik olduktan sonra (yeniden diriltilip) çıkarılacağınızı mı vadediyor?

23-Mü'minûn 36 : Heyhat (gerçeklerden ne kadar uzak), size vadedilen şeye heyhat!.

23-Mü'minûn 37 : O (dirilme ve hayat), bizim (öldükten sonra yaşadığımız bu) dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz ve yaşarız, biz (ikinci kez ölüp) diriltilecekler değiliz.

23-Mü'minûn 38 : Bu adam sadece Allah hakkında yalan uyduran bir kimsedir, bizler ona inanacak değiliz.

23-Mü'minûn 39 : (Hud en sonunda) dedi ki "Rabbim, beni yalanlamalarına karşı bana yardım et."

23-Mü'minûn 40 : (Allah da) buyurdu ki "Az bir süre (kaldı-bekle), onlar gerçekten pişman olacaklardır."

23-Mü'minûn 41 : Derken (onlar için kaçınılmaz ve) hak olmak üzere o dayanılmaz sayhases kendilerini yakalayiverdi. Onları bir süprüntü kılıverdik. Zulmeden kavim için (yeryüzünden) uzaklık olsun.

23-Mü'minûn 42 : Sonra da onların ardından başka (özellikte) nesiller yaratıp-inşa ettik.

23-Mü'minûn 43 : Hiçbir ümmet ecelini ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.

23-Mü'minûn 44 : Sonra peyderpey (birbiri ardı sıra) resullerimizi gönderdik. Her ümmete (kendi) resulü geldiğinde onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardına (takıp helak ettik ve yeraltına) yuvarladık ve onları (anlatılıp aktarılan) bir efsane kıldık. İman etmeyen kavim için (yeryüzünden) uzaklık olsun.

23-Mü'minûn 45 : Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve sultan-ı mübin ile (apaçık hüccet ve kudretle) gönderdik.

23-Mü'minûn 46 : Firavun'a ve önde gelen çevresine. Onlar kibirlenip-büyüklelendiler. Onlar (zaten) 'büyüklenen-zorba' bir topluluktuk.

23-Mü'minûn 47 : Bu yüzden (büyüklenmeleri sebebiyle) dediler ki "Bizim benzerimiz olan şu iki beşere mi inanacağız? Ki onların kavimleri bize kulluk ediyorlar."

23-Mü'minûn 48 : Böylece onları yalanladılar ve bu nedenle helak edilenlerden oldular.

23-Mü'minûn 49 : Andolsun ki Biz, onlar (İsrailoğulları) hidayete gelsinler diye Musa'ya Kitab'ı verdik.

23-Mü'minûn 50 : Biz Meryem'in oğlunu ve annesini de (insanlar için) bir ayet kıldık ve ikisini (oturmaya elverişli) düz ve akar suyu olan bir tepeye yerleştirdik.

23-Mü'minûn 51 : Ey Resuller. Helal ve temiz olan şeylerden yeyin ve salih amellerde bulunun. Ben yaptıklarınızı bilenim.

23-Mü'minûn 52 : Sizin ümmetiniz tek bir ümmettir ve Ben de sizin Rabbinizim. Ben'den korkup-sakının.

23-Mü'minûn 53 : Ancak onlar (tek bir ümmet olmalarına rağmen) işlerini kendi aralarında (farklı) kitablar-kısımlar halinde parçalayıp-bölündüler. Her grup, kendi ellerindekiyle (kendi din, mezhep ve meşrebiyle) yetinip-sevinmektedir.

23-Mü'minûn 54 : Sen onları belli bir süreye kadar gaflet ve sapıklıkları ile başbaşa bırak.

23-Mü'minûn 55 : Onlar sanıyorlar mı ki kendilerine vermekte olduğumuz mal ve çocuklarla

23-Mü'minûn 56 : Biz onların hayırlarına koşuyoruz? Hayır onlar (akibetin) farkında değiller.

23-Mü'minûn 57 : Rablerine olan haşyetlerinden (korku ve saygılarından) dolayı titreyerek sakınanlar

23-Mü'minûn 58 : Rablerinin ayetlerine iman edenler

23-Mü'minûn 59 : Rablerine ortak koşmayanlar

23-Mü'minûn 60 : Ve Rablerine dönecekleri için vermekte (ve işlemekte) olduklarını kalpleri ürpererek verenler (ve işleyenler)

23-Mü'minûn 61 : İşte onlar hayırlarda yarışanlar ve hayır için öne geçenlerdir.

23-Mü'minûn 62 : Biz hiç kimseye gücünün yeteceğinden başkasını-fazlasını yüklemeyiz. Nezdimizde (yanımızda) hakkı söylemekte olan bir Kitab vardır ve onlar hiçbir haksızlığa uğratılmazlar.

23-Mü'minûn 63 : Hayır, onların ("Hükümlere gücümüz-zamanımız yetmiyor" diyenlerin) kalpleri bu hususta gaflet-cehalet içindedir. Oysa onların bundan öte (hükümleri yaşamaktan daha güç, dünyevi refah için) yapmakta oldukları birtakım işleri vardır ki onlar bu (uzun ve zorlu) işleri yapar dururlar.

23-Mü'minûn 64 : Nihayet onların refah ve bolluk içinde olanlarını sıkıntıya uğratıp-azabla yakaladığımız zaman onlar hemen feryadı basarlar.

23-Mü'minûn 65 : (Onlara denilir ki) "Bugün (boşuna) feryat etmeyin. Bizden yardım göremezsiniz."

23-Mü'minûn 66 : Ayetlerim size okunuyordu da siz (ciddiye almayı) ona arkanızı dönüyordunuz.

23-Mü'minûn 67 : (Ayetlerimi hafife alıp, Bana teslim olmayı) kibrinize yediremiyor, gece

vakti de (konuşmalarınızda, ileri geri) hezeyanlar savuruyordunuz.

23-Mü'minûn 68 : Onlar bu sözü (Kur'an'ı ciddiye alıp) hiç düşünmediler mi? Yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen (yeni) bir şey mi geldi?

23-Mü'minûn 69 : Yoksa Resullerini (hiç) tanımadılar da onun için mi inkar ediyorlar?

23-Mü'minûn 70 : Ya da onda bir delilik olduğunu mu söylüyorlar? Hayır, o kendilerine hak ile gelmiş-hakkı getirmiştir. (Ama) onların çoğu hakkı kerih-çirkin görüp hoşlanmıyorlar.

23-Mü'minûn 71 : Eğer hak onların hevalarına (nefsi isteklerine) uyacak olsaydı, gökler ve yer ile onlarda bulunanlar mutlaka bozulur giderdi. Hayır, Biz onlara kendi zikirlerini (geçmiş ve geleceklerini) getirmiş bulunmaktayız. Onlar ise kendi zikirlerinden yüz çevirmektedirler.

23-Mü'minûn 72 : Yoksa sen onlardan bir haraç mı (vergi mi) istiyorsun? Rabbinin vergisi (ücreti) daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

23-Mü'minûn 73 : Gerçek şu ki sen onları dosdoğru bir yola çağırmaktasın.

23-Mü'minûn 74 : Ahirete inanmayanlar ise (ısrarla bu) yoldan sapmaktadırlar.

23-Mü'minûn 75 : Eğer onlara acıyıp da içinde buldukları sıkıntıyı giderseydik iyice körleşerek (yardımımızı Bizden görmeyerek) azgınlıklarında direnip-kalırlardı.

23-Mü'minûn 76 : Andolsun ki Biz onları azaba-sıkıntıya düşürdük de yine Rablerine boyun eğmediler ve yalvarıp-yakarmadılar.

23-Mü'minûn 77 : Sonunda üzerlerine azabı şiddetli bir kapı açtığımızda, onlar (ancak) orada şaşkına dönüp (batıl) umudlarını kaybettiler.

23-Mü'minûn 78 : Sizin için (genelde aynı) işitme, görme (duyusu) ve (özelde ayrı) gönülleri yaratıp-inşa eden O'dur. Ne de az şükrediyorsunuz.

23-Mü'minûn 79 : Sizi yeryüzünde üretip-türeten O'dur ve yalnızca O'na (döndürülüp) toplanacaksınız.

23-Mü'minûn 80 : O, yaşatan ve öldürenidir. Gece ve gündüzün (birbiri arkasına gelip) değişmesi de O'na aittir. Hiç düşünüp-akletmeyecek misiniz?

23-Mü'minûn 81 : Hayır, onlar yine de öncekilerin dedikleri gibi demektedirler.

23-Mü'minûn 82 : Dediler ki "Öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi yeniden diriltileceğiz?"

23-Mü'minûn 83 : Andolsun ki bu (vaad) bize de, bizden önceki atalarımıza da vadolanmıştu. Bu geçmiştekilerin (uydurma) masallarından başka bir şey değildir.

23-Mü'minûn 84 : De ki "Eğer biliyorsanız (söyleyin). Arz (dünya) ve onda bulunanlar

kimindir?"

23-Mü'minûn 85 : Allah'ındır diyecekler. De ki "(Öyle ise) öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?"

23-Mü'minûn 86 : De ki "Yedi göğün Rabbi ve yüce-azametli Arş'ın Rabbi kimdir?"

23-Mü'minûn 87 : "Allah'dır" diyecekler. De ki "(O halde) korkup-sakinmayacak mısınız?"

23-Mü'minûn 88 : De ki "Eğer biliyorsanız (söyleyin). Her şeyin melekutu (mülk ve hükümranlığı) elinde olan, (bunları) koruyup-kolluyorken Kendisi korunmayan kimdir?"

23-Mü'minûn 89 : "Allah'dır" diyecekler. De ki "Öyleyse nasıl (batıla aldanıp) büyüleniyorsunuz?"

23-Mü'minûn 90 : Hayır, Biz onlara hakkı getirdik, onlar ise gerçekten yalancıdırlar.

23-Mü'minûn 91 : Allah, hiç çocuk edinmemiştir ve O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur. Eğer olsaydı, her bir ilah kendi yarattığını alıp sevk ve idare eder, (neticede onlardan biri) diğerine karşı mutlaka üstünlük sağlardı. Allah (sübhandır) onların yakıştırmalarından münezzehtir-yücedir.

23-Mü'minûn 92 : Gaybı da (görünmeyeni de), görüneni de bilendir. (Allah) onların ortak koştuklarından yücedir.

23-Mü'minûn 93 : De ki "Rabbim, eğer onlara vaad edileni (dünyevi helakı) mutlaka bana göstereksen"

23-Mü'minûn 94 : Rabbim, beni zalim kavmin içinde bulundurma.

23-Mü'minûn 95 : Biz onlara vaad ettiğimizi sana göstermeye elbette kadiriz.

23-Mü'minûn 96 : (Sen) kötülüğü en güzel olanla sav-uzaklaştır. Biz, onların (asılsız) yakıştırmalarını çok iyi bilmekteyiz.

23-Mü'minûn 97 : Ve de ki "Rabbim, şeytanın kışkırtmalarından Sana sığınırım."

23-Mü'minûn 98 : Onların yanımda bulunmalarından da Sana sığınırım Rabbim.

23-Mü'minûn 99 : Nihayet onlardan birine ölüm geldiği zaman der ki "Rabbim, beni (dünya hayatına) geri çevir."

23-Mü'minûn 100 : "Ki terkedip-bıraktığımda (boşa geçirdiğim dünya hayatında) salih amellerde bulunurum." Asla (geri dönüş yoktur). Bu onun söylediği de (boş ve batıl) bir sözdür. Onların gerisinde ise diriltip-kaldırılacakları güne kadar (sürecek ve dönüşlerine mani olacak) bir berzah (aşamayacakları bir engel) vardır.

23-Mü'minûn 101 : Sur'a üflendiği zaman artık o gün aralarında soy-sop (yakınlığı, akrabalık bağları) yoktur ve onlar (birbirlerinin halini de umursayıp) sormazlar.

23-Mü'minûn 102 : Kimin tartısı ağır basarsa, işte onlar felaha (kurtuluşa) erenlerin ta kendileridir.

23-Mü'minûn 103 : Kimin tartısı da hafif gelirse, onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlardır. (Bunlar) cehennemde ebedi kalacaklardır.

23-Mü'minûn 104 : Ateş onların yüzlerini yalayarak-yakacak ve dişleri sırtıp kalacaktır.

23-Mü'minûn 105 : (Onlara denilir ki) "Ayetlerim size okunuyorken, yalanlayanlar sizler değil miydiniz?"

23-Mü'minûn 106 : Dediler ki "Rabbimiz bizi (bedbahtlığa sürükleyen) isyanımız-azgınlığımız yendi, biz de sapan bir topluluk olmuştuk."

23-Mü'minûn 107 : Rabbimiz, bizi buradan çıkar. Eğer yine (o yaptıklarımıza) dönersek artık belli ki biz zalim insanlarız.

23-Mü'minûn 108 : (Allah) buyurdu ki "Orada (alçaldıkça alçalıp) sinin ve Benimle konuşmayın."

23-Mü'minûn 109 : "Çünkü Benim kullarımdan bir grup 'Rabbimiz. Biz iman ettik, Sen artık bizi bağışla ve bize merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısı'n' derlerdi de"

23-Mü'minûn 110 : Siz onları alaya alırdınız. (Şeytan da) size Benim zikrimi unutturdu, (çünkü) siz onlara (mü'minlere) gülüp duruyordunuz.

23-Mü'minûn 111 : Bugün Ben onlara sabretmelerinin karşılığını verdim. Bugün onlar muradlarına (umdukları mükafata) erenlerdir.

23-Mü'minûn 112 : (Allah) buyurdu ki "Yıllar sayısınca arz'da (dünyada) ne kadar kaldınız?"

23-Mü'minûn 113 : Dediler ki "Bir gün ya da günün bir kısmı kadar kaldık, (bilip) sayanlara sor."

23-Mü'minûn 114 : Dedi ki "Yalnızca az (bir süre) kaldınız, (bunu hakkıyla ve vaktiyle) bir bilseydiniz."

23-Mü'minûn 115 : Bizim sizi boş yere yarattığımızı ve Bize geri döndürülüp-getirilmeyeceğinizi mi sandınız?

23-Mü'minûn 116 : Melik (mutlak hakim) ve Hak olan Allah çok yücedir, O'ndan başka ilah yoktur. Kerim (yüce) Arş'in Rabbidir.

23-Mü'minûn 117 : Kim bir burhan (kanıtlayıcı bir delil) olmadığı halde (bilmeyerek) Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarırsa, onun hesabı Rabbinin katındadır. Şurası muhakkak ki (hakkı bilerek örten) kafirler kesinlikle felaha (kurtuluşa) eremezler.

23-Mü'minûn 118 : De ki "Rabbim (bilmediklerimi) mağfiret et (bağışla) ve merhamet et.

Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın."

24-Nûr Suresi

24-Nûr 1 : (Bu) indirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir suredir. Düşünüp-öğüt alırsınız diye onda apaçık ayetler indirdik.

24-Nûr 2 : Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, Allah'ın dininde (hükümleri uygularken) onlara karşı sizi bir acıma tutmasın. Müminlerden bir grup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun.

24-Nûr 3 : Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz. Zina eden bir kadını da, zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu mü'minlere haram kılınmıştır.

24-Nûr 4 : İffetli (namuslu) kadınlara iftira atan sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır.

24-Nûr 5 : Ancak bundan sonra tevbe edip ıslah olanlar hariç. Çünkü Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

24-Nûr 6 : Eşlerine zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince onların her birinin şahitliği kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah adına yemin ederek şahitlik etmesidir.

24-Nûr 7 : Beşinci defa da eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını dilemesidir.

24-Nûr 8 : Kadının da onun (kocasının) yalan söyleyenlerden olduğuna dört defa Allah adına (yeminle) şahidlik etmesi kendisinden cezayı kaldırır.

24-Nûr 9 : Beşinci defa da eğer o (kocası) doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemesidir.

24-Nûr 10 : Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı (bol lutfu) ve rahmeti olmasaydı ve Allah Tevvab (tevbeleri kabul eden) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olmasaydı (ne yapardınız)?

24-Nûr 11 : (Peygamberin eşi hakkında) uydurulmuş bir yalanla gelenler (duydukları iftiranın raviliğini-nakilciliğini yapanlar) sizin içinizden bir gruptur. Siz onu kendiniz için bir şer (kötülük) saymayın, o sizin için (netice itibarıyla) bir hayırdır. Onlardan (o iftirayı taşıyanlardan) herbir kişiye kazandığı günahı (bir pay) vardır. (Vebalin) büyüğünü yüklenene (iftirayı uydurana) ise büyük bir azab vardır.

24-Nûr 12 : Onu (o iftirayı) işittiğinizde mü'min erkeklerle mü'min kadınların kendileri (kendilerinin de dahil olduğu mü'minler) hakkında hüsnü zanda bulunup "Bu apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

24-Nûr 13 : Onların da (iftirayı atan ve yayanların da) dört şahitle gelmeleri gerekmez miydi? Şahidleri getirmediklerine göre onlar Allah katında yalancılara ta kendileridir.

24-Nûr 14 : Eğer Allah'ın dünyada ve ahirette sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız dedikodudan (iftirayı konuşup-yaymanızdan) dolayı size büyük bir azab dokunurdu.

24-Nûr 15 : Çünkü siz onu (iftirayı) dilden dile aktarıyor ve hakkında bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızda geveleyip-söylüyordunuz. Siz bunu kolay-önemsiz sandınız, (oysa onun önemi ve vebali) Allah katında çok büyüktür .

24-Nûr 16 : Onu duyduğunuzda "Bunu konuşup-yaymamız bize yakışmaz. Haşa-tenzih ederiz, bu büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi?

24-Nûr 17 : Eğer iman edenlerden iseniz bunun gibisine bir daha dönmemeniz için Allah sizi sakındırıp uyarıyor.

24-Nûr 18 : Allah size ayetleri (böyle) açıklıyor. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

24-Nûr 19 : Mü'minler arasında kötülüğün ve çirkinliğin-utanmazlığın yayılmasını arzu edenlere dünyada da, ahirette de acıklı bir azab vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

24-Nûr 20 : Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah Rauf (şefkat eden) ve Rahim (rahmetiyle çok esirgeyen) olmasaydı (ne yapardınız)?

24-Nûr 21 : Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa (bilsin ki) o, çirkince utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer üzerinizde Allah'ın fazlı ve rahmeti olmasaydı, içinizden hiçbir kimse ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah dilediğini arındırıp-temize çıkarır. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

24-Nûr 22 : Sizin içinizden faziletli ve varlıklı olanlar akrabaya, yoksullara, Allah yolunda hicret edenlere (hatalarından dolayı) vermeyeceklerine yemin etmesinler, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını arzulamaz mısınız? Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

24-Nûr 23 : Namuslu, (zinadan uzak) habersiz mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Onlar için büyük bir azab vardır.

24-Nûr 24 : O gün kendi dilleri, elleri ve ayakları yaptıklarına (iftiralarına) dair aleyhlerinde şahidlik edecektir.

24-Nûr 25 : O gün Allah onlara hak ettikleri cezayı eksiksiz verecek ve onlar da (inanıp-sakınmadıkları) Allah'ın apaçık hak olduğunu bileceklerdir.

24-Nûr 26 : Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler kötü kadınlara, temiz kadınlar temiz erkeklere ve temiz erkekler temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar (bu temiz olanlar), onların (o iftiracıların) söylediklerinden uzaktırlar. Bunlar için mağfiret (bağışlanma) ve

kerim (üstün-kusursuz) bir rızık vardır.

24-Nûr 27 : Ey iman edenler. (Kendi) evlerinizden başka evlere, yakınlık kurup (izin almadan ve) selam vermeden girmeyin. Bu sizin için daha hayırlıdır, (olur ki hikmetini) iyice düşünürsünüz.

24-Nûr 28 : Orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size "Dönün" denilirse siz de geri dönün, bu sizin için daha nezih-temiz bir davranıştır. Allah yaptıklarınızı bilir.

24-Nûr 29 : İçinde oturulmayan ve sizin için orada bir meta (yarar) bulunan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilmektedir.

24-Nûr 30 : Mü'min erkeklere söyle de gözlerini (haramdan) sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu kendileri için daha temizdir. Allah onların yapmakta olduklarından haberdardır.

24-Nûr 31 : Mü'min kadınlara da söyle gözlerini (haramdan) sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Kendiliğinden görüneni hariç zinetlerini (süs ve güzelliklerini) açığa vurmasınlar. (Baş) örtülerini yakalarının üzerine koysunlar. Zinetlerini kocalarından, babalarından, kocalarının babalarından, oğullarından, kocalarının oğullarından, kendi kardeşlerinden, kardeşlerinin oğullarından, kız kardeşlerinin oğullarından, kendi kadınlarından (mü'minelerden), sağ ellerinin altında bulunanlardan (cariyelerden), erkeklığı kalmamış (arzusuz ve iktidarsız) hizmetçilerden, kadınların mahrem yerlerini henüz anlamayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri zinetleri belli olsun diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey müminler, hep birden Allah'a tevbe ediniz ki felaha (kurtuluşa) eresiniz."

24-Nûr 32 : İçinizden bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler (yine de evlendirmekten vazgeçmeyin) Allah onları kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) zengin eder. Allah Vasi'dir (lutfu ve rahmeti geniş vekildir), Alim'dir (hakkiyle bilendir).

24-Nûr 33 : (Yine de) nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) varlıklı kılınca kadar iffetlerini korusunlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe (yaparak hürriyetlerini satın almak) isteyenlere eğer onlarda bir hayır görüyorsanız mükatebe yapın. Allah'ın size vermiş olduğu malından siz de onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini (menfaatini) elde etmek için namuslu kalmak isteyen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, onların zorlanmalarından sonra Allah (onlar için) Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

24-Nûr 34 : Andolsun ki Biz size açıklayıcı ayetler, sizden önce gelip geçenlerden misaller ve muttakiler (korkup-sakınanlar) için de öğütler indirdik.

24-Nûr 35 : Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun (yer ve göklerdeki) nurunun misali içinde misbah (ışık saçan kaynak-fıtıl) bulunan bir mişkat (kandil oyuğu-fıtıl yuvası) gibidir. O misbah (ışık saçan kaynak) bir sırça (cam-billur) içerisindedir. Sırça sanki incimsi bir gezegen ki doğuya da, batıya da ait olmayan mübarek-kutlu bir zeytin ağacından (bir yağ ile) yakılır. (Bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da

yağı ışık verir. Nur üstüne nurdur. Allah kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için (insanların sınırlı anlayışına göre) emsaller vermektedir. Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

24-Nûr 36 : (Bu nur) o evlerdedir ki, Allah (o evlerin bu nurla) yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin vermiştir. Orada sabah akşam O'nu tesbih ederler.

24-Nûr 37 : (Allah'ı tesbih eden) bu kimseleri ne ticaret ne de alış-veriş kendilerini Allah'ı zikretmekten, namazı kılmaktan ve zekatı vermekten alıkoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabı uğrayacağı (dehşetden allak bullak olacağı) günden korkarlar.

24-Nûr 38 : Allah (da) onlara yaptıklarının en güzeliyle karşılık verecek ve onlara Kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) arttıracaktır. Allah dilediğini hesapsız rızıklandırır.

24-Nûr 39 : Küfredenlere gelince onların amelleri ıssız çöllerdeki serap gibidir ki susayan onu su zanneder. Nihayet ona yetişip-geldiğinde, onu (kavuşmayı umduğu) bir şey olarak bulmaz da kendi yanında (kavuşmayı hiç ummadığı) Allah'ı bulur. (Allah da) onun hesabını tastamam görür. Allah hesabı çok çabuk görür.

24-Nûr 40 : Ya da (küfredenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer. Onun üstünü dalga kaplar, onun üstünde dalga, onun da üstünde bulut vardır. Birbiri üzerinde (kat kat) karanlıklar, elini çıkarıp-uzattığında neredeyse onu bile göremez. Allah kime nur vermemişse, onun için hiçbir nur (aydınlık kaynağı) yoktur.

24-Nûr 41 : Görmedin mi ki göklerde ve yerde olanlar ve saf saf (dizi dizi) uçmakta olan kuşlar Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri kendi duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah onların yapmakta olduklarını hakkıyla bilir.

24-Nûr 42 : Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, dönüş de yalnızca O'nadır.

24-Nûr 43 : Görmedin mi ki Allah bulutları sürmekte sonra aralarını birleştirmekte sonra da onları üst üste yığmaktadır. Yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indirir. Onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de onu uzak tutar. Şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp-alıverecekler.

24-Nûr 44 : Allah, gece ile gündüzü evirip çevirir. Bunda basiret sahipleri (gerçeği görebilenler) için birer ibret vardır.

24-Nûr 45 : Allah (hareket eden) her canlıyı sudan yarattı. (Yerde yarattıklarından) kimi karnı üzerinde (sürünüp) yürür, kimileri iki ayağı üzerinde yürür, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürür. Allah dilediğini yaratır. Şüphesiz ki Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

24-Nûr 46 : Andolsun ki Biz açıklayıcı ayetler indirdik. Allah dilediğini doğru yola yöneltip-iletir.

24-Nûr 47 : Onlar "Allah'a ve Resulüne inandık ve itaat ettik" derler. Sonra da bunun (bu sözlerinin) ardından içlerinden bir grup yüz çevirir. Bunlar iman etmiş değillerdir.

24-Nûr 48 : Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağırıldıkları zaman onlardan bir grup yüz çevirip dönerler.

24-Nûr 49 : Eğer hak kendi lehlerine ise ona (Resule ve vereceği hükme) boyun eğerek gelirler.

24-Nûr 50 : (Bunların) kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Ya da Allah ve Resulünün kendilerine karşı zulüm-haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır, zalim olanlar kendileridir.

24-Nûr 51 : Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağırıldıkları zaman mü'min olanların sözü "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha (kurtuluşa) erenler bunlardır.

24-Nûr 52 : Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse ve Allah'dan huşuyla-korkup O'ndan sakınırsa işte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır.

24-Nûr 53 : Eğer sen onlara emrettiğin takdirde (savaşa) çıkacaklarına dair yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a yemin ettiler. De ki "Yemin etmeyin, itaatiniz (bizce bellidir) malumdur. Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır."

24-Nûr 54 : De ki "Allah'a itaat edin, Resule de itaat edin." Eğer yüz çevirirseniz onun (Resulün) sorumluluğu kendisine yüklenen, sizin de sorumluluğunuz size yüklenendir. Eğer ona itaat ederseniz hidayet bulmuş olursunuz. Resule düşen apaçık bir tebliğden başkası değildir.

24-Nûr 55 : Allah içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vadetmiştir ki, onlardan öncekileri nasıl halef (sahip ve egemen) kıldıysa, onları da yeryüzüne halef kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp koruyacak ve korkularını emniyete-güvenliğe çevirecektir. Onlar yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiç bir şeyi ortak koşmazlar. Kim de bundan sonra küfre saparsa işte onlar fasık olanlardır.

24-Nûr 56 : Namazı kılın, zekatı verin ve Resule itaat edin ki, rahmete kavuşturulmuş olasınız.

24-Nûr 57 : Küfre sapanların arzda (dünyada, Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma. Onların (varacağı) son barınma yerleri ateştir. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir.

24-Nûr 58 : Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyeleriniz) ve içinizden olup da henüz ergenlik çağına ermemiş olanlar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler. (Günün bu üç vakti) sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonradır. Bunlar mahrem (halde bulunabileceğiniz) üç vakittir. Bu vakitlerin dışında birbirinizin yanına girip çıkmakta size de onlara da bir sorumluluk yoktur. Allah size ayetlerini böyle açıklamaktadır. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

24-Nûr 59 : Sizden olan çocuklarınız ergenlik çağına girdiklerinde kendilerinden öncekilerin (büyüklerinin) izin istedikleri gibi onlar da izin istesinler. Allah ayetlerini size böyle açıklamaktadır. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

24-Nûr 60 : Bir nikah ümidi beslemeyen-olmayan, (yaşlanarak) çocuktan kesilmiş kadınların ise zinetlerini göstermeksizin dış elbiselerini çıkarmalarında kendilerine bir vebal-sakinca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

24-Nûr 61 : Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Sizin için de gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına sahip olduklarınızın ya da dostlarınızın (evlerinden) yemenizde bir güçlük yoktur. Bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit (hiç kimse olmasa bile) Allah tarafından mübarek-kutlu ve güzel bir yaşama dileği olarak kendinize selam verin. Düşünüp anlayasınız diye Allah size ayetleri böyle açıklamaktadır.

24-Nûr 62 : Mü'minler o kimselerdir ki Allah'a ve Resulüne iman ederler, onunla birlikte toplu-ortak bir iş üzerinde iken ondan izin alıncaya kadar bırakıp gitmezler. (Resulüm) senden izin isteyenler (izin almadan ayrılmayanlar) hakikaten Allah'a ve Resulüne iman edenlerdir. Kendi bazı işleri için senden izin istedikleri zaman onlardan dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'dan başışlanma dile. Allah Gafur'dur (çok başışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

24-Nûr 63 : Resulün çağırmasını (ve onu çağırmayı) kendi aranızda bir kısmınızın bir kısmını çağırması gibi saymayın. Allah içinizden bir diğerini (kendine) siper edinerek (peygamber çağırısından) kaçanları bilmektedir. Onun emrine (peygamberin çağırısına) aykırı davrananlar, kendilerine bir bela gelmesinden veya elim-acıklı bir azabın çarpmasından sakınsınlar.

24-Nûr 64 : Bilmiş olun ki göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. O sizin ne (yol ve tutum) üzerinde olduğunuzu bilmektedir. O'na döndürülecekleri gün, yaptıklarınızı kendilerine haber verecektir. Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

25-Furkan Suresi

25-Furkan 1 : Alemlere uyarıcı olması için kuluna (hakkı batıldan ayıran) Furkan'ı indiren (Allah) çok yücedir-mukaddestir.

25-Furkan 2 : Göklerin ve yerin mülkü O'nundur, çocuk edinmemiştir ve mülkünde ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş ve mukadderatını (gidişatını, belli bir ölçüye göre) takdir etmiştir.

25-Furkan 3 : O'nu bırakıp da bir şey yaratmayan, üstelik kendileri yaratılıp durmakta olan, kendilerine bile ne zarar, ne de yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-çıkarmaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler.

25-Furkan 4 : Küfre sapanlar "Bu (Kur'an) ancak onun uydurduğu bir yalandır ve ona başka bir topluluk da yardımda bulunmuştur" diyerek haksızlık ve iftira ile geldiler.

25-Furkan 5 : Ve dediler ki "(Bu) öncekilerin masallarıdır. Başkasına yazdırmış olup kendisine sabah akşam okunmaktadır."

25-Furkan 6 : De ki "Onu göklerde ve yerdeki gizlilikleri bilen (Allah) indirmiştir. O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir)."

25-Furkan 7 : Dediler ki "Bu Resule ne oluyor ki yemek yemekte ve çarşılarda dolaşmaktadır? Ona kendisiyle birlikte uyarıp-korkutucu olacak bir melek indirilmeli değil miydi?"

25-Furkan 8 : Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya içinden yeyip-besleneceği bir bahçesi olması (gerekmez miydi)? (Ayrıca) o zalimler (müminlere) "Siz ancak büyülenmiş bir adama uymaktasınız" dediler.

25-Furkan 9 : Bir bak, senin için nasıl emsaller verdiler. (Artık) onlar sapmışlardır ve (doğruya) bir yol da bulamazlar.

25-Furkan 10 : Dilediği takdirde sana bundan daha hayırlısı olarak altından ırmaklar akan cennetler veren ve senin için köşkler kılan (Allah'ın şanı) çok yücedir-mukaddestir.

25-Furkan 11 : Hayır, onlar (kıyamet) saatini de yalanladılar. Biz de (kıyamet) saatini yalanlayanlara çılgınca yanan bir ateş hazırladık.

25-Furkan 12 : (Ateş) onları uzak bir yerden gördüğünde, onun (kendilerine) gazablı öfkelenişini ve uğultusunu işitirler.

25-Furkan 13 : Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman orada (hemen yok oluvermeyi) helakı isteyip-çağırırlar.

25-Furkan 14 : Bugün tek bir helakı (yok oluşu) çağırmayın, (yanıp-kavruldukça yeni bir beden giyeceğiniz için) bir çok helakı isteyip-çağırın.

25-Furkan 15 : De ki "(Akibet olarak) bu mu daha hayırlı yoksa muttakilere (takva sahiblerine) vadedilen cennet mi? Ki bu (cennet) onlar için bir mükafat ve son duraktır."

25-Furkan 16 : İçinde ebedi kalıcılar olarak orada her istedikleri vardır. Bu Rabbinin üzerinde (yerine getirilmesi) istenen bir vaaddir.

25-Furkan 17 : Onları ve Allah'tan başka taptıklarını biraraya getirip toplayacağı gün (Rabbin, ilahlaştırılan salih kullarına) "Şu kullarımı siz mi saptırdınız yoksa kendileri mi yolu sapıttılar" der.

25-Furkan 18 : Onlar da derler ki "Sen sübhansın (münezzehsin-yücesin). Senin dışında başka veliler edinmemiz bize yakışmaz. Sen (imtihan gereği) onları ve (şirk koşan) atalarını o kadar metalandırıp-yararlandırdın ki zikri (İlahi gerçekleri) unuttular ve helak olmayı hak eden bir kavim oldular."

25-Furkan 19 : İşte (ilahlaştırdığınız peygamberler ve salihler) sizi söylediklerinizde yalancı çıkardılar. Artık (onlar da) üzerinizden azabı geri çeviremez ve yardım

göremezsiniz. İcinizden kim zulmederse ona büyük bir azab tattıracağız.

25-Furkan 20 : Senden önce gönderdiklerimiz de (senin gibi) yemek yerler, çarşılarda dolaşırlardı. Biz sizin bir kısmınızı, bir kısmınız için fitne (deneme ve imtihan konusu) yaptık ki (bakalım) sabredecek misiniz? Senin Rabbin Basir'dir (herşeyi hakkıyla görendir).

25-Furkan 21 : Bize kavuşmayı ummayanlar "Bize meleklerin indirilmesi ya da Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" dediler. Andolsun ki onlar kendi nefislerinde büyüklüğe kapıldılar ve büyük bir azgınlıkla haddi aştılar.

25-Furkan 22 : (indirilmesini istedikleri) melekleri görecekleri gün mücrimlere (suçlu-günahkarlara) hiçbir sevinç haberi yoktur. O gün (melekler onlara, size artık sevinmek) "Yasaktır, yasak" derler.

25-Furkan 23 : (İyi de olsa) onların yaptıkları her işin-amelin önüne geçerek (hakka ve niyetlerine göre boşa çıkararak) onu savrulmuş toz zerrelere kılarız.

25-Furkan 24 : O gün cennet ashabının-ehlinin kalacakları yer çok hayırlı, dinlenecekleri yer pek güzeldir.

25-Furkan 25 : O gün gök beyaz bulutlar halinde parçalanacak, melekler arka arkaya indirileceklerdir.

25-Furkan 26 : O gün mülk (bütün tasarrufuyla) Rahman'ındır. Küfredenler için de pek çetin-zorlu bir gündür.

25-Furkan 27 : O gün zalim kimse ellerini (hınçla) ısırarak der ki "Ah keşke, Resulle birlikte bir yol edinmiş olsaydım."

25-Furkan 28 : Eyvah (vay başıma gelene). Keşke falancayı dost edinmeseydim.

25-Furkan 29 : Çünkü o bana geldikten sonra beni zikirden (Kur'an'dan) saptırmış oldu. Şeytan insanı 'yapayalnız ve yardımsız' bırakandır.

25-Furkan 30 : Resul der ki "Ey Rabbim. Kavmim bu Kur'an'ı terkedilmiş (bir Kitab) olarak bıraktılar."

25-Furkan 31 : Biz böylece her peygambere mücrimlerden (suçlu-günahkarlardan) bir düşman kıldık. Hâdi (hidayet edici) ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

25-Furkan 32 : Küfredenler dediler ki "Kur'an ona tek bir defada, topluca indirilmeli değil miydi?" Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek (kalbini pekiştirmek) için onu böyle (ayet ayet indirdik) ve onu (belli bir sırayla) tertil üzere (ayırarak tane tane) okuduk.

25-Furkan 33 : Onların sana getirdikleri hiçbir misal yoktur ki, Biz (ona karşı) sana hakkı ve en güzel açıklamayı getirmiş olmayalım.

25-Furkan 34 : Yüzleri üstü cehenneme (sürülüp) toplanacak olanlar, işte onlar yerleri en kötü ve yolları en sapık olanlardır.

25-Furkan 35 : Andolsun ki Biz Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da vezir (ona yardımcı) kıldık.

25-Furkan 36 : (Onlara) "(Yaratılış) ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin" dedik. Sonunda onları (Firavun ve çevresini) tamamen helak ettik.

25-Furkan 37 : Nuh'un kavmi de (Nuh'u ve diğer) resulleri yalanladıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kıldık. Zalimler için elim-acıklı bir azab hazırlamışızdır.

25-Furkan 38 : Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri de (helak ettik).

25-Furkan 39 : Biz (onlardan) her birine (geçmişte helak edilenlerden) emsaller verdik, (ama öğüt alıp-sakinmadıkları için) hepsini tamamen helak ettik

25-Furkan 40 : Andolsun ki onlar bela-azab yağmuruna tutulan o ülkeye uğramışlardır. Onu (onların akibetini) görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar yeniden dirileceklerini umup-beklemezler.

25-Furkan 41 : Seni gördükleri zaman "Allah'ın Resul olarak gönderdiği bu mu?" diyerek seni hep alaya alırlar.

25-Furkan 42 : (Ve derler ki) "Eğer onlara (atalarımızın yoluna ve ilahlarımıza) karşı sebat-kararlılık göstermeseydik, (bu yoldan sapan Muhammed) neredeyse bizi de onlardan saptırması olacaktı." Azabı gördükleri zaman kimin yolunun sapık olduğunu bilip-öğreneceklerdir.

25-Furkan 43 : Kendi heva ve hevesini (nefsi istek ve tutkularını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?

25-Furkan 44 : Yoksa sen onların çoğunun (hakkı) işittiğini ya da düşünüp-aklettiklerini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir hatta yolca daha sapıktırlar.

25-Furkan 45 : Rabbini görmedin mi, gölgeyi nasıl uzatmaktadır? Eğer dilemiş olsaydı onu durgun-hareketsiz kılardı. Sonra Biz güneşi ona (gölgeye) delil kılmışızdır.

25-Furkan 46 : Sonra da onu yavaş yavaş Kendimize çekmişizdir.

25-Furkan 47 : Geceyi sizin için bir örtü, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı-imkanı) kılan O'dur.

25-Furkan 48 : Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeciler olarak gönderen de O'dur. (Ayrıca) Biz, gökten tertemiz bir su indirdik.

25-Furkan 49 : Ki onunla ölü bir beldeyi canlandıralım ve yarattığımız nice hayvan ve insanları sulayalım (diye).

25-Furkan 50 : Andolsun ki hatırlayıp-öğüt almaları için bunu onların arasında çeşitli biçimlerde açıkladık. Ama insanların çoğu nankörlük edip direttiler.

25-Furkan 51 : Eğer dileseydik, her kasabaya (ayrı ayrı) bir uyarıcı-korkutucu gönderirdik.

25-Furkan 52 : (O halde) sen kafirlere itaat etme ve onlara bununla (Kur'an'la) büyük bir cihad ver.

25-Furkan 53 : İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur. Biri (diğerine göre daha) tatlı ve susuzluğu giderici, diğerisi ise (daha) tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karışmalarını önleyen) bir berzah (engel) ve aşılmaz bir sınır koymuştur.

25-Furkan 54 : Beşeri-insanı bir sudan yaratıp onu neseb ve sihriyet (bağı ile akraba) kılan O'dur. Senin Rabbin Kadir'dir (her şeye güç yetirendir).

25-Furkan 55 : Allah'ı bırakıp kendilerine yarar da, zarar da sağlayamayacak şeylere kulluk-ibadet etmektedirler. Kafir, kendi Rabbine karşı (şeytana yardım eden) arka çıkandır.

25-Furkan 56 : Biz seni ancak müjdeci ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik.

25-Furkan 57 : De ki "Ben buna karşılık sizden bir ücret değil sadece Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanızı) istiyorum."

25-Furkan 58 : Sen asla ölmeyen ve daima diri olana tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter.

25-Furkan 59 : O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakilerini altı günde yaratan ve sonra da arşa istiva eden (mekandan münezzehe kudretiyle kuşatan) Rahman'dır. Bunu (ufkunuz ötesi bu gerçeği ancak) bilene-haberine olana sor.

25-Furkan 60 : Onlara "Rahman'a (çok merhametli olan Allah'a) secde edin" denildiği zaman "Rahman da neymiş? Biz senin bize emrettiğine mi secde edeceğiz?" derler ve (bu davet) onların nefretini arttırır.

25-Furkan 61 : Gökte burçları yaratan, onların içinde bir çerağ (güneş) ve nurlu bir ay vareden (Allah) çok yücedir-mukaddestir.

25-Furkan 62 : Hatırlayıp-öğüt almak ya da şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.

25-Furkan 63 : O Rahman'ın kulları yeryüzünde mütevazı (alçak gönüllü) olarak yürürler ve cahiller kendilerine laf attığında "Selam" derler (geçerler).

25-Furkan 64 : Onlar gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyama durarak geçirirler.

25-Furkan 65 : Onlar derler ki "Rabbimiz, cehennem azabını bizden çevir-uzaklaştır. Doğrusu onun azabı (gelip geçici değil) devamlıdır."

25-Furkan 66 : Orası ne kötü bir karargah ve ne kötü bir konaklama yeridir.

25-Furkan 67 : Onlar harcadıkları zaman ne israf ederler ne de kısırlar, ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

25-Furkan 68 : Ve onlar Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim (hidayetden sonra) bunları yaparsa (ağır) günahı (ve cezasını) bulmuş olur.

25-Furkan 69 : Kıyamet günü azabı kat kat arttırılır ve onda (azabda) aşağılanmış olarak ebedi kalır.

25-Furkan 70 : Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar müstesna. Allah onların günahlarını iyiliklere çevirir. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

25-Furkan 71 : Kim tevbe eder ve salih amellerde bulunursa, o kimse tevbesi makbul (kabul görmüş ve rızaya ermiş) olarak Allah'a döner.

25-Furkan 72 : Onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar ve boş sözle karşılaştıklarında izzetle-vakarla geçip gidenlerdir.

25-Furkan 73 : Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri zikredildiği (okunup-hatırlatıldığı) zaman onlara karşı kör ve sağır kesilmezler.

25-Furkan 74 : Ve onlar "Rabbimiz bize eşlerimizden ve soyumuzdan, göz aydınlığı olacak (salih insanlar) armağan et ve bizi muttakilere (takva sahiblerine) imam-önder kıl" diyenlerdir.

25-Furkan 75 : İşte onlar sabretmelerine karşılık gurfelerle (yüksek cennet odalarıyla) mükafatlandırılırlar ve orada esenlik dileği ve selamla karşılanırlar.

25-Furkan 76 : Orada ebedidirler. (Orası) ne güzel bir karargah ve ne güzel bir konaklama yeridir.

25-Furkan 77 : De ki "Sizin duanız olmasaydı, Rabbim size değer verir miydi? (Ey inkarcılar) siz kesinlikle yalanladınız artık azab (yakanızı bırakmayacak) kaçınılmaz olacaktır.

26-Şuarâ Suresi

26-Şuarâ 1 : Ta, Sin, Mim.

26-Şuarâ 2 : Bunlar mübin (apaçık) Kitab'ın ayetleridir.

26-Şuarâ 3 : Onlar (iman edip) mü'min olmuyorlar diye neredeyse kendini mahvedeceksin.

26-Şuarâ 4 : Dilersek onların üzerine gökten bir ayet (mucize) indiririz de ona karşı (inkarsız ve itirazsız olarak) boyunları eğilip kalır.

26-Şuarâ 5 : Onlara Rahman'dan bir öğüt geldiğinde mutlaka ondan yüz çevirirler.

26-Şuarâ 6 : Onlar (şimdi) yalanlamışlardır fakat alay edip durdukları şeylerin haberleri kendilerine yakında gelecektir.

26-Şuarâ 7 : Yeryüzüne bir bakmadılar mı ki, Biz onda her kerim (güzel ve övülen) çiftten nice ürünler bitirdik.

26-Şuarâ 8 : Elbetteki bunda bir ayet vardır ancak onların çoğu iman etmezler.

26-Şuarâ 9 : Hiç kuşkusuz senin Rabbin Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

26-Şuarâ 10 : Hani Rabbin Musa'ya (şöyle) seslenmişti "Zulmetmekte olan kavime git."

26-Şuarâ 11 : Firavun'un kavmine, hala sakınmayacaklar mı?

26-Şuarâ 12 : (Musa) dedi ki "Rabbim, onların beni yalanlamalarından korkmaktayım."

26-Şuarâ 13 : Göğsüm sıkışmakta, dilim dönmemektedir. Bundan dolayı Harun'a da (elçilik vererek bana yardımcı) gönder.

26-Şuarâ 14 : (Ayrıca) onların bana karşı (dava edecekleri işlenmiş) bir suç var. (Bundan dolayı) beni öldürmelerinden korkmaktayım.

26-Şuarâ 15 : (Allah) buyurdu ki "Hayır (seni asla öldüremezler). İkiniz de ayetlerimle gidin, şüphesiz ki Biz sizinle birlikteyiz (ve herşeyi) işitmekteyiz."

26-Şuarâ 16 : Firavun'a giderek deyin ki Biz (ikimiz) alemlerin Rabbi'nin resulüyüz-elçisiyiz."

26-Şuarâ 17 : İsrailoğullarını bizimle birlikte göndermen için (sana geldik).

26-Şuarâ 18 : (Gittiklerinde Firavun) dedi ki "Biz seni çocukken yanımıza (himayemize) alıp büyütmedik mi? Sen ömrünün birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi?"

26-Şuarâ 19 : Ve sen (bu iyiliğimize rağmen) yapacağın işi (cinayeti) de işledin, sen nankörlerdensin.

26-Şuarâ 20 : (Musa) dedi ki "Ben onu yaptığım zaman (o konuyu) bilmeyen-şaşkınlardandım."

26-Şuarâ 21 : Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım. Sonra Rabbim bana hüküm-hikmet verdi ve beni gönderilen resullerden kıldı.

26-Şuarâ 22 : (Lutuf gibi göstererek) başıma kaktığın nimet de, İsrailoğullarını (çocuklarını öldürerek kendine) köle kılmandan dolayıdır.

26-Şuarâ 23 : Firavun dedi ki "Alemlerin Rabbi nedir?"

26-Şuarâ 24 : (Musa, Firavun ve çevresindekilere) dedi ki "Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan her şeyin Rabbidir. Eğer yakın getirenlerden (kesin olarak anlamaya ehil kimselerden) iseniz (hakikat böyledir)."

26-Şuarâ 25 : (Firavun) çevresindekilere "(Niye itiraz etmeyip susuyorsunuz yoksa) İşitmiyor musunuz?" dedi.

26-Şuarâ 26 : (Musa, Firavun'un çevresindekilere) dedi ki "O sizin de Rabbiniz, geçmişteki atalarınızın da Rabbidir."

26-Şuarâ 27 : (Firavun ise çevresindekilere) dedi ki "Size gönderilen bu elçiniz, mutlaka bir delidir."

26-Şuarâ 28 : (Musa devam ederek) "Eğer aklınızı kullansanız (anlarsınız ki) O, doğunun, batının ve bunlar arasında olan her şeyin Rabbidir" dedi.

26-Şuarâ 29 : (Firavun Musa'ya) "Andolsun ki benim dışımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka zindana atacağım" dedi.

26-Şuarâ 30 : (Musa) "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?" dedi.

26-Şuarâ 31 : (Firavun) dedi ki "Eğer doğru sözlülerden isen onu getir."

26-Şuarâ 32 : Bunun üzerine esasını atıp-bırakıverdi, o da hemen açıkça bir sü'ban (koskoca bir yılan-ejderha) oluverdi.

26-Şuarâ 33 : Elini de çekip çıkardı, o da bakanlar için 'bembeyaz parlayıvermişti'.

26-Şuarâ 34 : (Bazı ileri gelenler, Firavun'a ve) çevresindeki önde gelenlere dedi ki "Doğrusu bu bilgin bir sihirbazdır."

26-Şuarâ 35 : Sihriyle sizi yurdunuzdan sürüp-çıkarmak istiyor. (Firavun, o halde) "Siz ne diyorsunuz?" (dedi).

26-Şuarâ 36 : Dediler ki "Bunu ve kardeşini oyala, şehirlere de toplayıcılar gönder."

26-Şuarâ 37 : Bütün bilgin sihirbazları sana getirsinler.

26-Şuarâ 38 : Sihirbazlar bilinen bir günün belirlenen vaktinde bir araya getirildi.

26-Şuarâ 39 : İnsanlara (ve İsrailoğullarına) "Siz de toplanıyor musunuz?" denildi.

26-Şuarâ 40 : (Dediler ki gelip-toplanacağız) "Eğer galip gelirlerse biz de sihirbazlara uyarız."

26-Şuarâ 41 : Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a "Şayet biz üstün gelirsek, bize kesinlikle bir ücret (bir armağan) vardır değil mi?" dediler.

26-Şuarâ 42 : (Firavun) "Evet" dedi. "(Ayrıca) siz en yakınlarımdan olacaksınız."

26-Şuarâ 43 : Musa onlara dedi ki "Atacağınızı atın."

26-Şuarâ 44 : Onlar da iplerini ve asalarını atıverdiler. (Ve) "Firavun'un kudreti-büyüklüğü adına, üstün gelecek olanlar muhakkak bizleriz" dediler.

26-Şuarâ 45 : (Ardından) Musa da asasını (Allah adına) atıp-bırakıverdi, (bir de ne görsünler) o (onların) uydurduklarını yutuveriyor.

26-Şuarâ 46 : Sihirbazlar (hemen) secdeye kapandılar.

26-Şuarâ 47 : (Ve) "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler.

26-Şuarâ 48 : Musa'nın ve Harun'un Rabbine.

26-Şuarâ 49 : (Firavun) dedi ki "Ben size izin vermeden ona inandınız öyle mi? Hiç tartışmasız o size sihiri öğreten büyüğünüzdür. Şimdi (ne yaptığınızı ve cezanızı) bileceksiniz. Andolsun ki ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve hepinizi asıp-sallandıracağım."

26-Şuarâ 50 : (Önceden sihirbaz olan mü'minler) dediler ki "Hiç zararı yok. Biz muhakkak ki Rabbimize döneceğiz."

26-Şuarâ 51 : İman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını ummaktayız.

26-Şuarâ 52 : Musa'ya "Kullarımı geceleyin yola çıkar, mutlaka izleneceksiniz" diye vahyettik.

26-Şuarâ 53 : Firavun da şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi.

26-Şuarâ 54 : (Gelip-toplananlara dedi ki) "Bunlar azınlık olan bir topluluktur."

26-Şuarâ 55 : Bize karşı öfkelenmişler (bizi de öfkelenmişlerdir.)

26-Şuarâ 56 : Biz ise uyanık-tedbirli bir toplumuz.

26-Şuarâ 57 : Biz onları (bu uyanık-tedbirli kavmi) bahçelerden ve pınarlardan çıkardık.

26-Şuarâ 58 : Hazinelerden ve soylu makamdan da.

26-Şuarâ 59 : (Bütün) bunlara israiloğullarını mirasçı kıldık.

26-Şuarâ 60 : (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izlemeye koyuldular.

26-Şuarâ 61 : İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları "Gerçekten yakalandık" dediler.

26-Şuarâ 62 : (Musa) "Hayır-asla" dedi. "Şüphesiz Rabbim benimledir, bana yol gösterecektir."

26-Şuarâ 63 : Musa'ya "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurunca deniz) hemen yarılıverdi ve her parçası koca bir dağ gibi oldu.

26-Şuarâ 64 : Ötekilerini de oraya yaklaştırdık.

26-Şuarâ 65 : Musa'yı ve onunla birlikte olanların hepsini kurtardık.

26-Şuarâ 66 : Sonra ötekilerini suda boğduk.

26-Şuarâ 67 : Elbette ki bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değillerdir.

26-Şuarâ 68 : Hiç şüphesiz senin Rabbin Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

26-Şuarâ 69 : Onlara İbrahim'in haberini de aktarıp-oku.

26-Şuarâ 70 : Hani babasına ve kavmine "Siz neye tapıyorsunuz?" demişti.

26-Şuarâ 71 : Demişlerdi ki "Putlara (temsili heykellere) tapıyoruz, onlar için (kararlı ve sürekli bir şekilde) ibadet edip-duruyoruz."

26-Şuarâ 72 : (İbrahim) dedi ki "Çağırduğunuz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"

26-Şuarâ 73 : Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?

26-Şuarâ 74 : Hayır dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken (onlara böyle taparlarken) bulduk."

26-Şuarâ 75 : (İbrahim) dedi ki "(Şimdi) neye taptığınızı (biraz olsun) düşünüp-gördünüz mü?"

26-Şuarâ 76 : Hem siz, hem de eski atalarınız?

26-Şuarâ 77 : Bunlar (bu ilah edindikleriniz) benim düşmanımdır yalnızca alemlerin Rabbi hariç

26-Şuarâ 78 : Ki beni yaratan ve bana hidayet veren (doğru yolu gösteren) O'dur.

26-Şuarâ 79 : Beni yediren, içiren O'dur.

26-Şuarâ 80 : Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur.

26-Şuarâ 81 : Beni öldürecek sonra diriltecek olan O'dur.

26-Şuarâ 82 : Din (hesap) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur.

26-Şuarâ 83 : Rabbim bana hüküm-hikmet bağışla ve beni salih olanlara kat.

26-Şuarâ 84 : Sonra gelecekler arasında benim için (konuşanlara, yalan ve iftiralardan

uzak) bir lisan-ı sıdk (doğruluk dili) ver.

26-Şuarâ 85 : Beni (nimetlerle donatılmış) Naim cennetinin mirasçılarında kıl.

26-Şuarâ 86 : Babamı da bağışla (ona iman ve tevbe nasip et), o şaşırıp-sapanlardandır.

26-Şuarâ 87 : Beni (insanların) diriltilecekleri gün mahcup etme.

26-Şuarâ 88 : O gün ne mal fayda verir, ne de çocuklar.

26-Şuarâ 89 : Ancak Allah'a kalb-i selimle (temiz bir kalple) gelenler başka.

26-Şuarâ 90 : (O gün) cennet muttakilere (takva sahiblerine) yaklaştırılır.

26-Şuarâ 91 : Cehennem de azgınlara açılıp-gösterilir.

26-Şuarâ 92 : Ve onlara denilir ki "Taptıklarınız nerede?"

26-Şuarâ 93 : Allah'ın dışında olan (taptıklarınız). Size yardım edebiliyorlar mı veya kendilerine yardımları dokunuyor mu?

26-Şuarâ 94 : Oraya (cehenneme) onlar ve azgınlar atılırlar.

26-Şuarâ 95 : Ve iblis'in bütün askerleri-orduları da.

26-Şuarâ 96 : Orada birbirleriyle çekişip-tartışarak derler ki

26-Şuarâ 97 : Vallahi (Allah'a andolsun) biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz.

26-Şuarâ 98 : Biz sizi (siz taptıklarımızı) alemlerin Rabbiyle eşit tutuyorduk.

26-Şuarâ 99 : Bizi mücrimlerden (suçlu-günahkarlardan) başka (teşvik edip) saptıran da olmadı.

26-Şuarâ 100 : Artık bizim için ne bir şefaathçi var

26-Şuarâ 101 : Ne de candan-yakın bir dost.

26-Şuarâ 102 : Keşke bizim için (dünyaya) bir dönüş daha olsa da müminlerden olabilsek.

26-Şuarâ 103 : Elbette ki bunda (cinler ve insanlar için) bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değillerdir.

26-Şuarâ 104 : Hiç şüphesiz senin Rabbin Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

26-Şuarâ 105 : Nuh kavmi de (Nuh'u ve Nuh ile) gönderilenleri yalanladı.

26-Şuarâ 106 : Hani kardeşleri Nuh onlara demişti ki "Korkup-sakinmaz mısınız?"

26-Şuarâ 107 : Ben size gönderilmiş güvenilir bir resulüm.

26-Şuarâ 108 : (Artık) Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.

26-Şuarâ 109 : Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum, benim ecrim-mükafatım yalnızca alemlerin Rabbine aittir.

26-Şuarâ 110 : (Kendiniz için) Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.

26-Şuarâ 111 : Dediler ki "Sana bayağı (düşük ve seviyesiz) insanlar uymuşken, biz sana hiç inanır mıyız?"

26-Şuarâ 112 : Dedi ki "Onların yaptıkları (niyet ve kalbi durumları) hakkında benim bilgim yoktur."

26-Şuarâ 113 : Onların hesabı yalnızca Rabbime aittir. Eğer düşünüp-anlıyorsanız (bu böyledir.)

26-Şuarâ 114 : Ve ben (siz istemiyorsunuz diye) mü'min olanları kovacak değilim.

26-Şuarâ 115 : Ben yalnızca apaçık bir uyarıcı-korkutucuyum.

26-Şuarâ 116 : Dediler ki "Eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten taşın tutulanlardan olacaksın."

26-Şuarâ 117 : (Nuh en sonunda) dedi ki "Rabbim, kavmim beni yalanladı."

26-Şuarâ 118 : (Artık) benimle onların arasında Sen hükmünü ver. Beni ve benimle beraber olan mü'minleri kurtar.

26-Şuarâ 119 : Bunun üzerine Biz de onu ve onunla beraber olanları o dolu gemi içinde (taşıyarak) kurtardık.

26-Şuarâ 120 : Sonra da geride kalanları suda boğduk.

26-Şuarâ 121 : Elbette ki bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değillerdir.

26-Şuarâ 122 : Hiç şüphesiz senin Rabbin Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

26-Şuarâ 123 : Ad (kavmi) de (Hud'u ve Hud ile) gönderilenleri yalanladı.

26-Şuarâ 124 : Hani kardeşleri Hud onlara demişti ki "Korkup-sakinmaz mısınız?"

26-Şuarâ 125 : Ben size gönderilmiş güvenilir bir resulüm.

26-Şuarâ 126 : (Artık) Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.

26-Şuarâ 127 : Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum, benim ecrim-mükafatım

yalnızca alemlerin Rabbine aittir.

26-Şuarâ 128 : Siz her yüksek yere bir alamet-anıt inşa edip, (boş işlerle) uğraşıp-oyalaniyor musunuz?

26-Şuarâ 129 : Temelli kalacağınızı umarak sağlam yapılar-yapıtlar mı ediniyorsunuz?

26-Şuarâ 130 : Tutup-yakaladığınız zaman zorbalara gibi mi yakalyorsunuz?

26-Şuarâ 131 : (Artık) Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.

26-Şuarâ 132 : Bildiğiniz şeylerle size yardım edenden korkup-sakinin.

26-Şuarâ 133 : Size hayvanlar, çocuklar ihsan etti.

26-Şuarâ 134 : Bahçeler ve pınarlar da (bağışladı).

26-Şuarâ 135 : Doğrusu ben sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım.

26-Şuarâ 136 : Dediler ki "Sen öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da bizim için birdir (hiç farketmez)."

26-Şuarâ 137 : Bu (tehditlerin) öncekilerin (geçmişte gönderildiğini söyleyenlerin) adetinden (geleneksel sözlerinden) başka bir şey değildir.

26-Şuarâ 138 : Biz azab göreceğiz değiliz.

26-Şuarâ 139 : (Böylece) onu yalanladılar, Biz de onları helak ettik. Elbetteki bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değillerdir.

26-Şuarâ 140 : Hiç şüphesiz senin Rabbin Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

26-Şuarâ 141 : Semud (kavmi) de (Salihi ve Salih ile) gönderilenleri yalanladı.

26-Şuarâ 142 : Hani kardeşleri Salih onlara demişti ki "Korkup-sakinmez mısınız?"

26-Şuarâ 143 : Ben size gönderilmiş güvenilir bir resulüm.

26-Şuarâ 144 : (Artık) Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.

26-Şuarâ 145 : Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum, benim ecrim-mükafatım yalnızca alemlerin Rabbine aittir.

26-Şuarâ 146 : Siz burada (hep) güven içinde mi bırakılacaksınız?

26-Şuarâ 147 : Bahçelerin, pınarların içinde

26-Şuarâ 148 : Ekinler ve yumuşak tomurcuklu hurmalıklar arasında?

26-Şuarâ 149 : Dağlardan da ustalıkla zevkli-keyifli evler yontuyorsunuz.

26-Şuarâ 150 : (Artık) Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.

26-Şuarâ 151 : Aşırı gidenlerin emrine itaat etmeyin.

26-Şuarâ 152 : Ki onlar yeryüzünde bozgunculuk yaparlar da ıslah etmezler.

26-Şuarâ 153 : Dediler ki "Sen ancak büyülenmişlersin."

26-Şuarâ 154 : Sen bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası da değilsin. Eğer sadıklardan (doğru sözlülerden) isen bir ayet (mucize) getir-görelim.

26-Şuarâ 155 : (Salih) dedi ki "İşte bu dişi devedir. Su içme hakkı onundur, belli bir günün su içme hakkı da sizindir."

26-Şuarâ 156 : (Sakin) ona bir kötülükle dokunmayın sonra büyük bir günün azabı sizi yakalar.

26-Şuarâ 157 : (Sonunda) onu kestiler (fakat) pişman oldular.

26-Şuarâ 158 : (Çünkü) azab onları yakaladı. Elbetteki bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değillerdir.

26-Şuarâ 159 : Hiç şüphesiz senin Rabbin Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

26-Şuarâ 160 : Lut (kavmi) de (Lut'u ve Lut ile) gönderilenleri yalanladı.

26-Şuarâ 161 : Hani kardeşleri Lut onlara demişti ki "Korkup-sakinmaz mısınız?"

26-Şuarâ 162 : Ben size gönderilmiş güvenilir bir resulüm.

26-Şuarâ 163 : (Artık) Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.

26-Şuarâ 164 : Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum, benim ecrim-mükafatım yalnızca alemlerin Rabbine aittir.

26-Şuarâ 165 : Siz (şehvetle) alemler-insanlar içinden erkeklere mi yaklaşıyorsunuz?

26-Şuarâ 166 : Rabbinizin sizler için yaratmış olduğu (temiz) eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz haddi aşan bir kavimsiniz."

26-Şuarâ 167 : Dediler ki "Ey Lut, buna (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, mutlaka (buradan) sürülüp-çıkarılanlardan olacaksın."

26-Şuarâ 168 : Dedi ki "Gerçekten ben sizin bu yapmakta olduğunuza buğzedenlerdenim (öfke ile karşı olanlardanım)."

26-Şuarâ 169 : Rabbim beni ve ailemi bunların yaptıklarından (vebalinden ve belasından)

kurtar.

26-Şuarâ 170 : Biz de onu ve bütün ailesini kurtardık.

26-Şuarâ 171 : Yalnızca bir kocakarı müstesna. O geride kalanlardan (oldu).

26-Şuarâ 172 : Sonra geride kalanların hepsini helak ettik.

26-Şuarâ 173 : Üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılıp-korkutulanların (fakat inkar edenlerin) yağmuru ne kadar kötüdür.

26-Şuarâ 174 : Elbette ki bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değillerdir.

26-Şuarâ 175 : Hiç şüphesiz senin Rabbin Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

26-Şuarâ 176 : Eyke halkı da (Şuayb'ı ve Şuayb ile) gönderilenleri yalanladı.

26-Şuarâ 177 : Hani Şuayb onlara demişti ki "Korkup-sakinmaz mısınız?"

26-Şuarâ 178 : Ben size gönderilmiş güvenilir bir resulüm.

26-Şuarâ 179 : (Artık) Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin.

26-Şuarâ 180 : Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum, benim ecrim-mükafatım yalnızca alemlerin Rabbine aittir.

26-Şuarâ 181 : Ölçüyü tam tutun-yapın ve eksiltenden olmayın.

26-Şuarâ 182 : Doğru ölçekle-teraziyle tartın.

26-Şuarâ 183 : İnsanların eşyasını (gerçek değerinden) düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.

26-Şuarâ 184 : Sizi ve önceki nesilleri yaratandan korkup-sakinin.

26-Şuarâ 185 : Dediler ki "Sen ancak büyülenmişlersensin."

26-Şuarâ 186 : Sen bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsin. Biz senin yalancılardan olduğunu sanmaktayız.

26-Şuarâ 187 : Eğer sadıklardan (doğru sözlülerden) isen üstümüze gökten bir parça düşürüver.

26-Şuarâ 188 : (Şuayb) dedi ki "Rabbim, yaptıklarınızı iyi bilmektedir.

26-Şuarâ 189 : Onu yalanladılar ve onları o gölge gününün azabı yakalayiverdi. Gerçekten o, büyük bir günün azabıydı.

26-Şuarâ 190 : Elbette ki bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değillerdir.

26-Şuarâ 191 : Hiç şüphesiz senin Rabbin Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

26-Şuarâ 192 : Gerçekten o (Kur'an), alemlerin Rabbinin indirmesidir.

26-Şuarâ 193 : Onu Ruhul-Emin (Cebrail) indirdi.

26-Şuarâ 194 : Uyarıp-korkutuculardan olman için senin kalbine (indirmiştir).

26-Şuarâ 195 : Açık-yalın bir arapçayla.

26-Şuarâ 196 : O (Kur'ani gerçekler) öncekilerin Kitab'larında da zikredilmiştir.

26-Şuarâ 197 : İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir ayet (bir delil) değil midir?

26-Şuarâ 198 : Biz onu (arapça ayetlerimizi) arapça bilmeyen birine indirseydik

26-Şuarâ 199 : (O da) onlara karşı onu okusaydı yine de iman etmezlerdi.

26-Şuarâ 200 : Biz onu (ayetlerimizi) mücrimlerin (suçlu-günahkarların) kalbine böyle (kuşkularla) sokarız.

26-Şuarâ 201 : Onlar elim-acıklı azabı görünceye kadar ona inanmazlar.

26-Şuarâ 202 : O (azab) da onlara, kendileri farkında olmadan ansızın gelecektir.

26-Şuarâ 203 : Derler ki "Acaba bize mühlet verilir mi?"

26-Şuarâ 204 : (Oysa dünyada iken) onlar Bizim azabımızı çabuklaştırmak istiyorlardı?

26-Şuarâ 205 : Gördün mü, Biz onları yıllarca yararlandırsak

26-Şuarâ 206 : Sonra kendilerine vaad edilen (azab günü) geliverse

26-Şuarâ 207 : Onların (dünyada yıllarca zevkle) yaşayıp-yararlanmaları kendilerine hiçbir fayda sağlamaz.

26-Şuarâ 208 : Biz bir uyarıcı-korkutucu olmaksızın hiçbir ülkeyi helak etmiş (yıkıma uğratmış) değiliz.

26-Şuarâ 209 : (Onlara öğüt verilmiş) hatırlatma (yapılmıştır). Biz zulmedenler değiliz.

26-Şuarâ 210 : Onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmemiştir.

26-Şuarâ 211 : Bu (iş) onlara düşmez-yakışmaz ve güçleri de yetmez.

26-Şuarâ 212 : Çünkü onlar (inmeden önce vahyi dinlemekten) işitmekten uzak tutulmuşlardır.

26-Şuarâ 213 : Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarıp-yakarma yoksa azaba uğratılanlardan olursun.

26-Şuarâ 214 : (Öncelikle) en yakın hısımlarını (akrabalarını-soydaşlarını) uyarıp-korkut.

26-Şuarâ 215 : Mü'minlerden sana tabi olanlara (koruyucu-şefkat) kanatlarını ger.

26-Şuarâ 216 : Eğer sana karşı gelirlerse de ki "Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım."

26-Şuarâ 217 : Aziz (üstün ve güçlü) ve Rahim'e (rahmetiyle çok esirgeyen Allah'a) tevekkül et.

26-Şuarâ 218 : Kıyam ettiğin (namaza kalktığın) zaman O seni görmektedir.

26-Şuarâ 219 : Secde edenler arasında (önlerine geçmeden-kenardan) dolaşmanı da.

26-Şuarâ 220 : O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

26-Şuarâ 221 : Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi?

26-Şuarâ 222 : Onlar günaha düşkün olan her yalancıya-iftiracıya inerler.

26-Şuarâ 223 : Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve onların çoğu yalancıdırlar.

26-Şuarâ 224 : (Bunlardan, şeytanlara kulak verenlerden) şairler (var ya), onlara da azgın-sapıklar uyar.

26-Şuarâ 225 : Görmedin mi onlar herbir vadide (alçak yerlerde) vehmedip-şaşkınca dolaşırlar.

26-Şuarâ 226 : Ve onlar yapmadıkları-yapmayacakları şeyleri söylerler.

26-Şuarâ 227 : Ancak (şairlerden) iman edenler, salih amellerde bulunanlar, Allah'ı çokça zikredenler ve zulme (haksızlığa) uğratıldıklarında öçlerini-haklarını alanlar müstesna. Zulmetmekte olanlar hangi dönüşe (hangi değişime) döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.

27-Neml Suresi

27-Neml 1 : Ta, sin. Bunlar Kur'an'ın ve mübin (herşeyi apaçık açıklayan Levh-i mahfuz'un, ana) Kitab'ın ayetleridir.

27-Neml 2 : Mü'minler için hidayet (doğruluk rehberi) ve müjdedir.

27-Neml 3 : Ki onlar namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve ahirete de yakinen (kesin olarak) iman ederler.

27-Neml 4 : Ahirete inanmayanların yaptıklarını (müstehak oldukları şeytana izin verip) süslü gösterdik. Onlar (hakka) körlük içinde bocalayıp dururlar.

27-Neml 5 : İşte bunlar azabı en kötü olanlardır ve onlar ahirette de en büyük hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardır.

27-Neml 6 : Şüphesiz ki bu Kur'an, Alim (herşeyi hakkıyla bilen) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi olan) katından sana ilka edilmektedir (indirilip-verilmektedir).

27-Neml 7 : Hani Musa ailesine demişti ki "Şüphesiz ben bir ateş gördüm. Size oradan ya bir haber getireceğim veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim."

27-Neml 8 : Oraya gittiğinde kendisine (şöyle) seslenildi "Ateşde olanlar da, çevresinde bulunanlar da mübarek-kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah (her türlü noksanlıktan) münezzehtir."

27-Neml 9 : Ey Musa, Ben Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Allah'ım.

27-Neml 10 : Asanı at. (Attı ve) onun (küçük-hızlı) bir yılan gibi debelenmekte olduğunu görünce dönüp kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa korkma, Benim huzurumda peygamberler korkmaz."

27-Neml 11 : "Zulmedenler müstesna. Ancak (kim) yaptığı kötülüğü (tevbeyle terkederek) iyiliğe çevirirse bilsin ki Ben Gafur (çok bağışlayan) ve Rahim'im (rahmetimle çok esirgeyem).

27-Neml 12 : Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin. (Bu,) Firavun ve kavmine (gönderilecek) dokuz ayet (mucize) içindedir. Onlar fasık (yoldan çıkmış) bir kavimdir."

27-Neml 13 : Ayetlerimiz onların gözleri önüne serilince "Bu apaçık bir sihirdir" dediler.

27-Neml 14 : Vicdanları (yakinen anladığı) kesin olarak kabul ettiği halde zulüm ve kibirlerinden ötürü onları (ayetlerimizi bile bile) inkar ettiler. (Artık sen) bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak.

27-Neml 15 : Andolsun ki Biz Davud'a ve Süleyman'a ilim verdik (de onlar) "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun" dediler.

27-Neml 16 : Süleyman Davud'a varis oldu ve dedi ki "Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize her şeyden (bolca) verildi. İşte bu apaçık bir lutuftur-üstünlüktür."

27-Neml 17 : Süleyman için cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı. Hepsi düzenli bir şekilde sevk ve idare ediliyordu.

27-Neml 18 : Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki "Ey karınca topluluğu yuvalarınıza girin. Süleyman ve orduları farkında olmaksızın sizi kırmasın (kırıp öldürmesin)" dedi.

27-Neml 19 : (Süleyman) onun bu sözü üzerine gülerek tebessüm etti ve dedi ki "Rabbim. Bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı bana nasib et ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat."

27-Neml 20 : (Süleyman) kuşları denetledikten sonra dedi ki "Hüdhüd'ü neden göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?"

27-Neml 21 : "Onu şiddetli bir azaba uğratacağım veya onu (boğazından) keseceğim ya da o bana (mazeretini gösteren) apaçık bir burhan (kesin bir delil) getirmelidir."

27-Neml 22 : Çok geçmeden (Hüdhüd) geldi ve dedi ki "Senin (bilgi veya haberle henüz) kuşatıp öğrenemediğin şeyi (ben ulaşıp) öğrendim ve sana Sebe'den yakın (kesinlikle doğru) bir haber getirdim."

27-Neml 23 : Ben onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum. Ona (ülkesinde) her şeyden verilmiş ve (bir de) büyük bir tahtı var.

27-Neml 24 : Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde ederlerken gördüm. Şeytan onlara (bu kötü) amellerini süsleyip-güzel göstererek onları (doğru) yoldan alıkoymuştur. Bundan dolayı hidayet (doğru yolu) bulmuyorlar.

27-Neml 25 : Göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran, gizlediklerinizi de, açığa vurduklarınızı da bilmekte olan Allah'a secde etmesinler diye (haktan uzak tutulmuşlar).

27-Neml 26 : (Oysa) Allah O'dur ki O'ndan başka ilah yoktur, yüce Arş'ın Rabbidir?

27-Neml 27 : (Süleyman) dedi ki "Doğruyu mu söyledin yoksa (yanılıp) yalancılardan mı oldun göreceğiz." dedi.

27-Neml 28 : "Benim kitabımı (yazdıklarımı) git-götür, onu kendilerine bırak sonra onlardan (biraz) uzaklaş ve neye (hangi karara) döneceklerine bak."

27-Neml 29 : (Kitabın-yazılanların bırakılmasından sonra Sebe melikesi) dedi ki "Ey ileri gelenler, bana kerim (çok önemli-değerli) bir kitab bırakıldı."

27-Neml 30 : "Bu (kitap) Süleyman'dandır, (başlangıcı) Rahman ve Rahim Olan Allah'ın adıyladır."

27-Neml 31 : (İçinde) "Bana karşı büyüklenmeyin ve bana teslim olmuşlar olarak gelin" diye (yazmaktadır).

27-Neml 32 : (Sonra) dedi ki "Ey ileri gelenler, bu işimde bana görüş belirtin. Siz yanımda olmadan (görüş bildirip-onaylamadan) ben hiç bir işte kesin (karar veren biri) değilim."

27-Neml 33 : Dediler ki "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız, (bu iş konusunda ise) karar-buyruk senindir. Sen (hiç korkmadan) neyi emredeceğine bak."

27-Neml 34 : (Sebe melikesi) dedi ki "Hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman orasını bozguna uğratırlar ve halkından şerefli uluları hor ve aşağılık kıırlar. Onlar böyle yaparlar."

27-Neml 35 : Ben (şimdi) onlara bir hediye göndereyim de bakayım elçiler neyle (hangi cevapla) dönecekler.

27-Neml 36 : (Elçiler hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman dedi ki "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana vermekte olduğu size verdiğinden daha hayırlıdır. (Bu) hediyenizle (ben değil) siz sevinip öğünebilirsiniz."

27-Neml 37 : (Ey elçi) sen onlara dön (ve şunu bildir ki) andolsun biz onlara asla karşı koyamayacakları ordularla gelir ve onları oradan horlanmış (aşağılanmış) ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız.

27-Neml 38 : (Elçilerin gitmesinden sonra Süleyman) "Ey ulular-ileri gelenler. Onlar bana teslim olmuşlar olarak gelmeden önce hanginiz bana onun (melikenin) tahtını getirir?" dedi.

27-Neml 39 : Cinlerden bir ifrit "(Bana izin verirsen) sen daha makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter ve bana güvenebilirsiniz" dedi.

27-Neml 40 : Nezdinde (kendi yanında) Kitab'tan ilmi olan (kimse) dedi ki "Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm." Derken (Süleyman) onu kendi yanına (gelip) yerleşivermiş görünce dedi ki "Bu Rabbimin fazlındandır. O'na şükür mü yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni denemekte olduğu için (bunu lutfetti). Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiştir, kim de nankörlük ederse (bilinsin ki) Rabbim Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Kerim'dir (iyilik ve ikramı boldur).

27-Neml 41 : Dedi ki "O'nun tahtını (bilip-tanınmayacağı) değişikliğe uğrattın, bakalım hidayeti (doğru yolu) bulabilecek mi yoksa bulmayanlardan mı olacak?

27-Neml 42 : (Melike) geldiği zaman ona "Senin tahtın da böyle mi?" denildi. (O da) dedi ki "Tıpkı o. (Zaten) bize (buraya gelmeden) daha önce bilgi-haber verilmişti ve biz (Süleyman'a) teslim olmuştuk."

27-Neml 43 : Onu (melikeyi) Allah'tan başka tapmakta olduğu şeyler (doğruyu söylemekten ve hidayetten) alıkoymuştu. (Çünkü) o, küfre sapan bir kavimdendi.

27-Neml 44 : Ona "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman) dedi ki "Bu billurdan yapılmış (şeffaf ve düzeltilmiş) bir köşk-zeminidir." (Melike) dedi ki "Rabbim, ben (şimdiye kadar) kendime zulmetmişim. (Artık ben de) Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum."

27-Neml 45 : Andolsun ki Semud'a "(Yalnızca) Allah'a kulluk edin" diye kardeşleri Salih'i gönderdik. Hemen birbirleriyle çekişen-çatışan iki zümre-grup oluverdiler.

27-Neml 46 : (Salih) dedi ki "Ey kavmim. Neden iyilikten önce hemen kötülüğe koşuyorsunuz? Allah'tan mağfiret (bağışlanma) dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz."

27-Neml 47 : Dediler ki "Sen ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık." (Salih) dedi ki "Sizin uğursuzluğunuz (karşılaştığınız bu musibet) Allah katındadır (orada

takdir edilip-yazılmıştır). Hayır (bu musibetle) siz denenmekte olan bir kavimsiniz."

27-Neml 48 : Şehirde dokuzlu bir çete vardı ki yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar ve islahı (iyilik ve düzenliğe) hiç yanaşmıyorlardı.

27-Neml 49 : Kendi aralarında Allah adına and içerek dediler ki "Gece ona ve ailesine (gizli) bir baskın yapalım (hepsini öldürelim). Sonra da velisine 'Ailesinin yok oluşunda biz (orada değildik) şahid olmadık ve inanın bizler doğruyu söyleyenleriz' diyelim."

27-Neml 50 : Onlar (Bizim bilip-gördüğümüz)) hileli bir düzen-tuzak kurdular. Biz de onların (bilip-görmediği) farkında olmadığı bir düzen-tuzak kurduk.

27-Neml 51 : (Kendilerince) kurdukları tuzağın uğradığı sona bir bak. Biz onları ve kavimlerini topluca helak ettik.

27-Neml 52 : İşte zulmetmeleri dolayısıyla çökmüş (enkaza dönüşmüş ıpıssız) evleri. Bilen-anlayan bir kavim için bunda elbette bir ayet vardır.

27-Neml 53 : İman edenleri ve korkup-sakınanları da kurtardık.

27-Neml 54 : Lut'u da (gönderdik). Hani kavmine demişti ki "Siz göz göre göre (alenen) o hayasızlığı mı (utanmazlığı mı) yapıyorsunuz?"

27-Neml 55 : Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır, siz (ne yaptığını ve sonucunu bilmeyen) cahil bir kavimsiniz.

27-Neml 56 : Onun kavminin cevabı "Lut ailesini şehrinizden sürüp-çıkarın. Onlar (bizim yaptıklarımızdan uzak) temiz kalmak isteyen insanlarmış" demekten başka bir şey olmadı.

27-Neml 57 : Biz de onu ve ailesini kurtardık. Yalnızca karısı müstesna (hariç), onun (yaptıkları nedeniyle) geride kalmasını takdir ettik.

27-Neml 58 : Onların (geride kalanların) üzerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılıp korkutulanların (fakat sakınmayanların) yağmuru ne kadar kötüdür.

27-Neml 59 : Dedi ki "Hamd olsun Allah'a, selam olsun seçkin kıldığı kullarına. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?"

27-Neml 60 : (Onlar mı hayırlı) yoksa gökleri ve yeri yaratan, size gökten su indiren mi? Onunla (o suyla gönül alıcı) güzel bahçeler bitirdik, sizin için onun bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır (asla yoktur, ancak) onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir.

27-Neml 61 : Ya da arzı-dünyayı bir karar yeri (merkezi karargah) kılan, aralarında ırmaklar var eden (akıtan), arza (sarsılmaması için köklü) sabit dağlar diken-yükselten ve iki deniz arasına engel koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.

27-Neml 62 : Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olan Kendisine dua ettiği zaman (darda kalıp, bunalmışa) icabet eden, sıkıntıyı gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı (hayırlı)?

Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne kadar da kıt (az) düşünüyorsunuz.

27-Neml 63 : Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi (hayırlı)? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koşmakta olduklarından münezzehtir-yücedir.

27-Neml 64 : Ya da yaratmayı ilk başlatıp-devam eden sonra onu iade edecek (önceki yokluk durumuna geri çevirecek) olan, sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı (hayırlı)? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki "Eğer doğru söylüyorsanız burhanınızı (kesin delilinizi) getirin."

27-Neml 65 : De ki "Göklerde ve yerde, Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Onlar ne zaman diriltileceklerinin de farkında değillerdir."

27-Neml 66 : Hayır, onlara ahiret hakkındaki bilgiler ardarda (sadece Bizden) gelmektedir. Hayır (iman etmezler), onlar bundan şüphe etmektedirler. Hayır (hakkı görmezler), onlar bundan yana kördürler.

27-Neml 67 : Küfre sapanlar dedi ki "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi (yeniden) diriltilip-çıkartılacağız."

27-Neml 68 : Andolsun ki bu (dirilme ve azab tehdidi) bize ve daha önce atalarımıza da vaad edilmiştir. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.

27-Neml 69 : De ki "(Eğer inanmıyorsanız) yeryüzünde gezip dolaşın da mücrimlerin (suçlu-günahkarların) nasıl bir sona uğradıklarını bir görün."

27-Neml 70 : Sen onlara üzülme (hüzne kapılma) ve kurmakta oldukları tuzaklardan dolayı da sıkıntı duyma.

27-Neml 71 : Derler ki "Eğer doğru (sözlü) iseniz bu vaad (edilen azab) ne zaman?"

27-Neml 72 : De ki "Belki de acele etmekte olduğunuz şeyin (azabın) bir kısmı size yetişmiştir bile."

27-Neml 73 : Rabbin insanlara karşı büyük fazl (lutuf) sahibidir ancak insanların çoğu şükretmezler.

27-Neml 74 : Rabbin onların sinelerinin gizli tutmakta olduklarını da, açığa vurduklarını da kesin olarak bilmektedir.

27-Neml 75 : Gökte ve yerde gizli hiçbir şey yoktur ki, mübin (apaçık) bir Kitab'ta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın.

27-Neml 76 : Bu Kur'an, İsrailoğullarına (hakkında) ihtilaf ettikleri şeylerin birçoğunu aktarıp-anlatmaktadır.

27-Neml 77 : Ve o müminler için gerçekten hidayet ve rahmettir.

27-Neml 78 : Rabbin onların arasında elbetteki Kendi hükmünü verecektir. O Aziz'dir

(üstün ve güçlü olandır), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

27-Neml 79 : Sen Allah'a tevekkül et (güvenip dayan). Çünkü sen apaçık bir hak üzerindesin.

27-Neml 80 : Bil ki sen ölümlere (hiçbir söz) işittiremezsin, arkasını dönüp kaçmakta olan sağırlara da daveti duyuramazsın.

27-Neml 81 : Sen körleri sapıklıklarından çevirip hidayete (doğru yola) erdirici de değilsin. Sen ancak ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin. İşte müslüman olanlar bunlardır.

27-Neml 82 : O söz başlarına geldiği (kıyamet yaklaştığı) zaman onlara yerden bir dabbe (bir canlı) çıkarırız da, bu onlara insanların (bizzat şahit oldukları) ayetlerimize yakinen (kesin bir şekilde) inanmadıklarını söyler.

27-Neml 83 : Her ümmet içinden ayetlerimizi yalanlayanları (biraraya getirip) cemaat olarak toplayacağımız gün, onlar bir arada tutulup (hesap yerine) sevk edilirler.

27-Neml 84 : Nihayet (oraya) geldikleri zaman Allah buyurur ki "Siz Benim ayetlerimi (ciddiye alıp düşünmeden) anlayıp-kavramadan yalanladınız mı? Yoksa yaptığınız neydi?"

27-Neml 85 : Zulmetmelerine karşılık, o söz (başlarına) gelmiş-gerçekleşmiştir. Artık onlar konuşamazlar.

27-Neml 86 : İçinde dinlenmeleri için (karanlık) geceyi, aydınlık olarak da gündüzü yarattığımızı görmediler mi? İman eden bir kavim için bunda elbette ayetler vardır.

27-Neml 87 : Sur'a üfürüleceği gün Allah'ın diledikleri müstesna, göklerde ve yerde olanlar korkuya-dehşete kapılır. Hepsi boyunları bükük olarak O'na gelirler.

27-Neml 88 : (O gün) dağları görürsün de, onları (hareketsiz) yerinde durur sanırsın. Oysa onlar bulutların yürümesi gibi yürümektedirler. (Bu) herşeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır (yaptığıdır). Hiç şüphesiz ki O, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.

27-Neml 89 : Kim (İlahi huzura) bir iyilikle gelirse, kendisine (karşılık olarak) ondan daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan da (uzak) emin kalırlar.

27-Neml 90 : Kim de bir kötülükle gelirse, onlar da (dehşetle bakmakta oldukları) ateşe yüzüstü atılır (ve onlara) "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz?" (denilir).

27-Neml 91 : (De ki) "Ben ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki, O burasını harem (saygı değer ve dokunulmaz) kıldı. Her şey O'nundur. Ben müslümanlardan olmakla emrolundum."

27-Neml 92 : Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim hidayete (doğru yola) gelirse, kendisi için hidayete gelmiştir. Kim de sapacak olursa, sen (ona) de ki Ben yalnızca uyarıp-korkutuculardanım."

27-Neml 93 : Ve (yine) de ki "Allah'a hamdolsun, O size ayetlerini (hem afakta-dış ufukta, hem de kendi nefislerinizde) gösterecektir, siz de onları bilip-taniyacaksınız."

Rabbin yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

28-Kasas Suresi

28-Kasas 1 : Ta, Sin, Mim.

28-Kasas 2 : Bunlar mübin (apaçık) olan Kitab'ın ayetleridir.

28-Kasas 3 : İman eden bir kavim için hak olmak üzere sana Musa ve Firavun'un haberinden (bir bölüm) okuyacağız.

28-Kasas 4 : Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenip-azmış ve oranın halkını (değişik) fırkalara ayırıp bölmüştü. Onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o bozgunculardandı.

28-Kasas 5 : Biz ise yeryüzünde mustaz'aflara (güçten düşürülenlere) lutufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istedik.

28-Kasas 6 : Ve (istedik ki) onları o yerde hakim (iktidar sahipleri olarak yerleşik) kılalım. Firavun'a Haman'a ve askerlerine, onlardan (mustaz'aflardan) çekinip-sakındıkları şeyi gösterelim.

28-Kasas 7 : Musa'nın annesine "Onu emzir şayet onun için korkacak olursan bu durumda onu denize (Nil'in sularına) bırak, korkma ve hüzne kapılma. Biz onu sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen resullerden kılacağız" diye vahyettik.

28-Kasas 8 : Firavun ailesi onu yitik-sahipsiz görerek aldılar. (Oysa) o, kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olacaktı. (Bizim bu takdimimizi bilmeyen) Firavun, Haman ve askerleri yanılığ içindeydi.

28-Kasas 9 : Firavun'un karısı dedi ki "Benim için de, senin için de bir göz bebeği (göz aydınlığı). Onu öldürmeyin belki bize yararı dokunur veya onu evlad ediniriz." Onlar farkında değillerdi.

28-Kasas 10 : Musa'nın annesi yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbini pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse onu (kendisine vahyettiğimizi) açığa vuracaktı.

28-Kasas 11 : (Annesi) onun kız kardeşine "Onu izle" dedi. O da kimse farkına varmadan onu uzaktan gözetledi.

28-Kasas 12 : Biz daha önce ona süt analarını (emmesine izin vermeyip) haram etmiştik. (Kız kardeşi de) "Ben sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona iyi davranıp-öğüt verecek bir aileyi size bildireyim mi?" dedi.

28-Kasas 13 : Böylelikle gözünün aydın olması, hüzne kapılmaması ve Allah'ın vaadinin hak olduğunu bilmesi için onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler.

28-Kasas 14 : O (Musa) erginlik çağına ulaşip olgunlaşınca, Biz ona hikmet ve ilim verdik. Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) işte böyle mükafatlandırırız.

28-Kasas 15 : (Musa) halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi. Orada biri kendi tarafından diğeri düşman tarafından olan iki adamı birbiriyle döğüşür buldu. Kendi tarafından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk atıp ölümüne sebep oldu. (Sonra da pişman olup) "Bu şeytanın işindendir, o (doğru yoldan) saptırıcı apaçık bir düşmandır" dedi.

28-Kasas 16 : Dedi ki "Rabbim. Ben kendi nefsim zultmettim, beni bağışla." (Allah da onu bağışladı. Çünkü Gafur (çok bağışlayan), Rahim (rahmetiyle çok esirgeyen) ancak O'dur.

28-Kasas 17 : Dedi ki "Rabbim. Bana verdiğin nimetler hakkı için artık mücrimlere (suçlu-günahkarlara) arka çıkmayacağım."

28-Kasas 18 : Şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken bir de baktı ki dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağılıyor. Musa ona "Açıkça belli ki sen bir azgınsın" dedi.

28-Kasas 19 : Sonunda ikisinin de düşmanı olanı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki "Ey Musa. Dün birini öldürdüğün gibi bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? (Demek ki) sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyor, islah edicilerden olmak istemiyorsun."

28-Kasas 20 : Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak geldi ve dedi ki "Ey Musa. İleri gelenler seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler. Sen hemen çık-git, ben sana (doğruyu) öğütleyip-iyiliğini isteyenlerdenim."

28-Kasas 21 : (Bunun üzerine) oradan korku içinde (çevreyi) gözetleyerek çıktı ve "Rabbim. Beni zalimler topluluğundan kurtar" dedi.

28-Kasas 22 : Medyen'e doğru yöneldiğinde de "Umarım Rabbim beni doğru yola yöneltip-iletir" dedi.

28-Kasas 23 : Medyen suyuna vardığı zaman orada (hayvanlarını) sulayan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanlarını sudan) meneden-geri çeken iki kadın gördü. Dedi ki "Bu yaptığınız ne?" (Onlar) "Çobanlar (sürülerini) sulayıp-çekilmedikçe biz (hayvanlarımızı) sulayamayız, babamız da çok yaşlıdır." dediler.

28-Kasas 24 : (Bunun üzerine Musa) onların sürülerini hemen suladı sonra gölgeye çekilerek "Rabbim, bana indirdiğin her hayra muhtacım" dedi.

28-Kasas 25 : (Çok geçmeden) o ikiden (iki kadından) biri utana utana yürüyerek ona geldi ve "Babam bizim için (hayvanları) sulamanın karşılığını ödemek için seni davet etmektedir" dedi. (Musa) ona gelip de başından geçenleri anlatınca, o "Korkma. O zalimler topluluğundan kurtuldun" dedi.

28-Kasas 26 : Kadınlardan biri dedi ki "Ey babacığım, onu ücretli olarak tutuver. Ücretle tutacaklarının en hayırlısı, kuvvetli ve güvenilir olan (bu) adamdır."

28-Kasas 27 : (Babalari) dedi ki "Bana sekiz yıl hizmet etmene karşılık olmak üzere şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum. Şayet on yıla tamamlayacak olursan artık o da senden (ikram olur). Ben sana zorluk çıkarmak istemem. (Bu anlaşmada) İnşaallah beni salihlerden bulacaksın."

28-Kasas 28 : (Musa) dedi ki "Bu (anlaşma) seninle benim aramdadır. Bu iki süreden hangisini yerine getirirsem, bana karşı bir husumet (düşmanlık-haksızlık) yoktur. Bu söylediklerimize Allah vekildir."

28-Kasas 29 : Musa süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine "Siz durun (burada bekleyin), ben bir ateş gördüm. Belki ondan size ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor-ateş parçası getiririm" dedi.

28-Kasas 30 : Oraya geldiğinde, o mübarek-kutlu yerdeki vadinin sağ kıyısından (oradaki) ağaçtan "Ey Musa. Ben alemlerin Rabbi olan Allah'ım" diye seslenildi.

28-Kasas 31 : (Sonra denildi ki) "Asanı at-bırak." (Asayı atan Musa) onun (küçük ve hızlı) bir yılan gibi debelenmekte olduğunu görünce arkasına dönüp bakmaksızın kaçtı. (Ona buyuruldu ki) "Ey Musa, (buraya) dön ve (Bizim yanımızda) korkuya kapılma. Sen emniyette-güvende olanlardansın."

28-Kasas 32 : Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve korkudan 'açılan kanatlarını' (dışa yönelen duygularını) kendine (doğru topla, kendi merkezine) çek. İşte bunlar Firavun'a ve önde gelen adamlarına karşı Rabbinden iki kesin delildir. Onlar fasık (yoldan çıkan) bir topluluktur.

28-Kasas 33 : (Musa) dedi ki "Rabbim. Ben onlardan bir kişi öldürdüm, (bu sebeble) beni öldürmelerinden korkuyorum."

28-Kasas 34 : Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum.

28-Kasas 35 : (Allah) buyurdu ki "Senin pazunu-gücünü kardeşinle destekleyeceğiz ve sizin ikinize (ayetlerimizle) öyle bir sultan (delil, kudret ve üstünlük) vereceğiz ki, (bu) ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz de, size uyanlar da (onlara karşı) galip geleceksiniz."

28-Kasas 36 : Musa onlara apaçık ayetlerimizle geldiği zaman "Bu uydurulmuş bir sihirden başka bir şey değildir. (Ayrıca) biz geçmiş atalarımızdan da bunu (alemlerin tek Rabbini) işitmedik" dediler.

28-Kasas 37 : Musa dedi ki "Rabbim, kimin Kendisinden bir hidayetle geldiğini ve bu yurdun (hayırlı) sonucunun kime ait olacağını daha iyi bilmektedir. Zulmedenler asla felah (kurtuluş) bulmazlar."

28-Kasas 38 : Firavun dedi ki "Ey ileri gelenler. Sizin için benden başka bir ilah tanımıyorum. Ey Haman, çamurun üstünde ateş yakarak bana yüksekçe bir kule inşa et ki (doğru söylüyorsa) Musa'nın ilahına çıkayım. (Ama) ben onun mutlaka yalancılardan olduğunu sanıyorum."

28-Kasas 39 : O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

28-Kasas 40 : Biz de onu ve askerlerini yakalayıp suya-denize attık. Zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak.

28-Kasas 41 : Biz onları ateşe çağırın önderler kıldık. Kıyamet günü yardım görmeyeceklerdir.

28-Kasas 42 : Bu dünya hayatında onların arkasına lanet taktık. Kıyamet gününde onlar kötülenmiş-çirkinleştirilmiş olanlardır.

28-Kasas 43 : Andolsun ki Biz ilk nesilleri helak ettikten sonra Musa'ya -düşünüp öğüt alsınlar diye- insanlar için basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitab'ı verdik.

28-Kasas 44 : Musa'ya emrimizi vahyettiğimiz sırada sen (Tur'un) batı yanında değildin ve sen (bunu görüp) şahid olanlardan da değildin.

28-Kasas 45 : Biz (ilk dönemlerde) birçok nesiller var ettik de onların üzerine ömür uzadıkça uzadı. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen Biziz.

28-Kasas 46 : (Musa'ya) seslendiğimiz zaman da sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelmemiş olan bir kavmi uyarıp-korkutman için (gönderildin). (Bunu akledenler) böylece düşünüp-öğüt alırlar.

28-Kasas 47 : Kendi elleriyle yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde "Rabbimiz, bize de bir Resul gönderseydin de böylece Senin ayetlerine uysaydık ve mü'minlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik).

28-Kasas 48 : Fakat onlara Kendi katımızdan hak geldiği zaman "Musa'ya verilenlerin bir benzeri de buna verilmeli değil miydi?" dediler. Onlar daha önce Musa'ya verilenleri inkar etmemişler miydi? "Birbirine destek olan iki sihir" deyip, "Biz hepsini inkar edenleriz" dediler.

28-Kasas 49 : De ki "Eğer doğru sözlüler iseniz Allah katından bu ikisinden (Musa'ya ve bana indirilenden) daha doğru bir Kitab getirin de, ben de ona uyayım."

28-Kasas 50 : Şayet sana cevap vermezlerse bil ki, onlar kendi hevalarına (nefsi istek ve tutkularına) uymaktadırlar. Oysa Allah'dan bir kılavuz (yol gösterici) olmaksızın kendi hevasına uyandan daha sapık kimdir? Elbette ki Allah, zulmetmekte olan bir kavime hidayet etmez.

28-Kasas 51 : Andolsun ki Biz düşünüp-öğüt alsınlar diye sözü birbiri ardınca (bağlantılı ve açıklayıcı olarak) indirdik.

28-Kasas 52 : Bundan (Kur'an'dan) önce kendilerine Kitab verdiklerimiz buna iman ederler.

28-Kasas 53 : Onlara (kendilerine önceden verilen hakka iman edenlere Kur'an) okunduğu zaman "Biz ona inandık. O, Rabbimizden gelen bir haktır. Biz bundan önce de müslüman idik" derler.

28-Kasas 54 : İşte onlara sabretmeleri dolayısıyla ecirleri-mükafatları iki defa verilir. Onlar kötülüğü iyilikle savıp-uzaklaştırıp, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler (Allah rızası için harcarlar).

28-Kasas 55 : 'Boş ve yararsız sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve "Bizim amellerimiz (işlediklerimiz) bize, sizin amelleriniz size aittir. Size selam olsun, biz cahiller (ile olmak, onlarla tartışmak) istemeyiz" derler.

28-Kasas 56 : Gerçek şu ki sen sevdiğini hidayete (doğru yola) erdirmezsin ancak Allah dilediğini hidayete erdirtir. O, (yöneliş ve samimiyetle) hidayete erecek olanları daha iyi bilendir.

28-Kasas 57 : Dediler ki "Eğer seninle birlikte hidayete uyacak olursak, yerimizden (yurdumuzdan ve sosyal konumumuzdan) atılırız." Onları Kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürününün toplanıp-getirildiği emin bir Harem'e (zaten) Biz yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu (bu takdirimizdeki hikmeti) bilmezler.

28-Kasas 58 : Biz (verdiğimiz) nimet ve refahla şımarıp-azmış nice şehirleri helak ettik. İşte yerleri, kendilerinden sonra oralarda çok az oturulmuştur. (Onlara ve oralara) varis olanlar Biziz.

28-Kasas 59 : Senin Rabbin 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir resul (elçi) göndermedikçe şehirleri (zulümle) helak edici değildir. Zaten Biz (uyarılmalarına rağmen) halkı zulmetmekte olan şehirleri helak etmişizdir.

28-Kasas 60 : Size verilen her şey yalnızca dünya hayatının metaı-geçimliği ve süsüdür. Allah katında olan ise daha hayırlı ve süreklidir. (Hiç) akletmiyecek misiniz?

28-Kasas 61 : Kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve (zengin veya fakir yaşantısıyla) ona kavuşan kişi, dünya hayatının metanını (menfaat ve zevkini bolca) verdiğimiz sonra kıyamet günü (azab için) hazır bulundurulanlar arasında olan kişi gibi midir?

28-Kasas 62 : (Allah) o gün onlara seslenip "Benim ortaklarım olarak öne sürdükleriniz nerede?" der.

28-Kasas 63 : Üzerine (azab) sözü hak olanlar (Firavun gibi ilahlık taslayanlar) derler ki "Rabbimiz, bizim azdırıp-saptırdıklarımız bunlar. Kendimiz azdığımız gibi onları da azdırdık. (Şimdi bütün acizliğimizle) Sana (gelip, onlardan) uzaklaşmış bulunmaktayız. Aslında onlar bize (gerçek anlamda) tapıyor da değillerdi.

28-Kasas 64 : Denir ki "(Salihlerden olan diğer) ortaklarınızı çağırın." Böylelikle onları çağırırlar ama kendilerine cevap (bile) vermezler ve (karşılarında) azabı görürler. (Şimdi pişman olacaklarına, vaktiyle) hidayet bulmuş olsalardı ne olurdu.

28-Kasas 65 : O gün (Allah) onlara seslenerek "Gönderilen resullere ne cevap verdiniz?" der.

28-Kasas 66 : (Fakat) o gün haberler onlar için (uzaklaşmış manasızlaşmış) kararır-körleşmiştir. Onlar birbirlerine de sormazlar.

28-Kasas 67 : Ancak kim tevbe edip iman eder ve salih amellerde bulunursa artık o felaha (kurtuluşa) erenlerden olmasını umabilir.

28-Kasas 68 : Rabbin dilediğini yaratır ve seçer. Onların seçim hakkı (yetkisi) yoktur. Allah (sübhandır) onların ortak koşmakta olduklarından münezzehtir (uzaktır) ve şanı yücedir.

28-Kasas 69 : Rabbin onların göğüslerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

28-Kasas 70 : O Allah'dır, Kendisinden başka ilah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm de O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz.

28-Kasas 71 : De ki "Bana (görüşünüzü) söyler misiniz? Allah kıyamet gününe kadar geceyi sizin üzerinizde kesintisiz sürdürecektir, Allah'ın dışında size ışık-aydınlık getirecek ilah kimdir? (Yine de) işitmeyecek misiniz?"

28-Kasas 72 : De ki "Bana (görüşünüzü) söyler misiniz? Allah kıyamet gününe kadar gündüzü sizin üzerinizde kesintisiz sürdürecektir, Allah'ın dışında size (içinde) dinleneceğiniz geceyi getirecek ilah kimdir? (Yine de) görmeyecek misiniz?"

28-Kasas 73 : O, içinde dinlenmeniz ve O'nun fazlından (lutuf ve ihsanından) aramanız için geceyi ve gündüzü Kendi rahmetinden yarattı. (Ola ki anlayıp) şükredersiniz.

28-Kasas 74 : (Allah) o gün onlara seslenip "Benim ortaklarım olarak öne sürdüğünüz nerededir?" der.

28-Kasas 75 : (O gün) her ümmetten bir şahit çıkarır ve (ortak koşanlara) "Burhanınızı (kesin delilinizi) getirin!" deriz. O zaman bilirler ki hak Allah'a aittir ve düzüp-uydurdukları (ortaklar) kendilerinden uzaklaşmış-kaybolmuşlardır.

28-Kasas 76 : Karun, Musa'nın kavmindendi fakat onlara karşı azgınlaştı. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki, onun anahtarları (bile taşımak için) kalabalık ve güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki "Şımarma, Allah şımaranları sevmez."

28-Kasas 77 : Allah'ın sana verdikleriyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk isteyip-çıkarma. Allah bozguncuları sevmez.

28-Kasas 78 : (Karun) dedi ki "Bu (servet) bende olan bilgi sayesinde bana verilmiştir." Bilmez mi ki Allah kendisinden önceki nesillerden ondan daha güçlü, topladığı (bilgi, mal ve taraftarı) daha çok olan nice kimseleri yıkıma uğratmıştır. Mücrimlerin (suçlu-günahkarların) günahları (kendilerinden) sorulmaz.

28-Kasas 79 : (Derken Karun) kendi ihtişamlı-süsü içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya

hayatını istemekte olanlar "Ah keşke, Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o, büyük bir pay-varlık sahibidir" dediler.

28-Kasas 80 : Kendilerine ilim verilenler ise "Yazıklar olsun size. İman eden ve salih amellerde bulunanlar için Allah'ın sevabı (mükafatı) daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler kavuşabilir." dediler.

28-Kasas 81 : Sonunda onu da, konağını da yerin dibine geçirdik. Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Ve o kendini savunup-kurtarabilecek de değildi.

28-Kasas 82 : Daha dün onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında "Vay, demek ki Allah kullarından dilediğinin rızkını genişletip-daraltmaktadır. Eğer Allah bize lutfetmiş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Vay, demek ki küfre sapanlar felah (kurtuluş) bulamaz" demeye başladılar.

28-Kasas 83 : İşte ahiret yurdu. Biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyi ve bozgunculuğu istemeyen kimselere veririz. (Güzel sonuç) akibet elbetteki muttakilerindir (takva sahibeleridir).

28-Kasas 84 : Kim (İlahi huzura) bir iyilikle gelirse, kendisine (karşılık olarak) ondan daha hayırlısı vardır. Kim de bir kötülükle gelirse, o kötülükleri işleyenler ancak yaptıkları kadar ceza-karşılık görürler.

28-Kasas 85 : (Resulüm) sana Kur'an'ı (okumayı, yaşamayı ve tebliğ etmeyi) farz kılan (Allah), seni elbette dönülecek yere döndürecektir. De ki "Rabbim kimin hidayetle geldiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir."

28-Kasas 86 : (Sen seçileceğini ve) Kitab'ın sana vahyedilip-indirileceğini ummuyordun. (Bunun sana indirilmesi) Rabbinden bir rahmettir. (O halde rahmete sırt çeviren) kafirlere sakın arka çıkma.

28-Kasas 87 : Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra sakın seni (bu ayetlerden) alıkoymasınlar. Sen Rabbine çağır ve asla müşriklerden olma.

28-Kasas 88 : Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarma. O'ndan başka ilah yoktur. (Bütün yaratılanları yokluğa iade ettiğinde) O'nun vechinden-zatından başka her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur ve siz (bu yokluktan sonra yeniden yaratılıp) O'na döndürüleceksiniz.

29-Ankebût Suresi

29-Ankebût 1 : Elif, Lam, Mim.

29-Ankebût 2 : İnsanlar "İman ettik" demeleriyle, hiç denenmeden bırakılıvereceklerini mi sandılar?

29-Ankebût 3 : Andolsun ki Biz onlardan öncekileri de (bu sözleriyle) deneyip-imtihan ettik. (Herşeyi bilen) Allah ('İman ettik' sözündeki) doğruları da ortaya çıkaracak ve

yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır.

29-Ankebût 4 : Yoksa kötülükleri işleyenler Bizden kaçabileceklerini mi sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar?

29-Ankebût 5 : Kim Allah'a kavuşmayı umuyorsa, Allah'ın tayin ettiği süre kesinlikle yaklaşmış-gelmektedir. O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

29-Ankebût 6 : Kim cihad ederse ancak kendisi için cihad etmiş olur. Allah, alemlerden müstağnidir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır).

29-Ankebût 7 : Biz iman edip salih amellerde bulunanların kötülüklerini örteceğiz ve onlara yaptıklarının daha güzeliyle karşılık vereceğiz.

29-Ankebût 8 : Biz insana anne-babasına 'iyi ve güzel davranmasını' tavsiye ettik. Eğer onlar hakkında bilgin olmayan bir şeyi Bana ortak koşman için (seni) zorlarsa, (bu hususta) onlara itaat etme. Dönüşünüz Bana'dır. (O zaman dünyada) yapmış olduklarınızı size haber vereceğim.

29-Ankebût 9 : İman edip salih amellerde bulunanları mutlaka salihlerin arasına katacağız.

29-Ankebût 10 : İnsanlardan öylesi vardır ki "Allah'a iman ettik" der fakat Allah uğrunda eziyet gördüğü zaman insanların fitnesini (geçici eziyetini) Allah'ın azabı gibi tutar ama Rabbinden bir nusret (yardım ve zafer) gelirse mutlaka (mü'minlere) "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" derler. Allah alemlerin (bütün yaratılmışların) sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir?

29-Ankebût 11 : Allah elbette ki ('İman ettik' diyenlerden gerçekten) iman edenleri de bilmekte ve münafıkları da kesinlikle bilmektedir.

29-Ankebût 12 : Küfredenler iman edenlere "Siz bizim yolumuzu izleyin, sizin günahlarınızı biz yüklenelim" derler. Oysa (Biz izin versek bile) kendileri onların günahlarından hiçbir şeyi yüklenecek değillerdir. Onlar kesinlikle yalan söylemektedirler.

29-Ankebût 13 : Onlar (yüklenmek istemeseler de) hem kendi yüklerini, hem de kendi yükleriyle birlikte (saptırdıklarının yüklendiğine benzer) daha nice yükleri de yüklenecekler ve kıyamet günü (dünyada) düzüp-uydurdukları şeylerden mutlaka sorguya çekileceklerdir.

29-Ankebût 14 : Andolsun ki Biz Nuh'u kendi kavmine (peygamber olarak) gönderdik, o da aralarında elli yılı eksik olmak üzere bin sene kaldı. Sonunda onlar zulmetmekte devam ederken tufan kendilerini yakalayiverdi.

29-Ankebût 15 : Biz onu da, gemi halkını da kurtardık ve bunu alemlere ayet kıldık.

29-Ankebût 16 : İbrahim de (gönderilmişti). Hani kavmine demişti ki "(Yalnızca) Allah'a kulluk edin ve O'ndan korkup-sakının. Bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır."

29-Ankebût 17 : Siz Allah'ı bırakıp birtakım putlara tapıyor ve asılsız sözler

uyduruyorsunuz. Allah'ı bırakıp da taptıklarınız size rızık vermeye güç yetiremezler, rızıkı Allah'ın katında arayın. O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz.

29-Ankebût 18 : Eğer yalanlarsanız, sizden önceki ümmetler de yalanlamışlardır (ve akibetleri ortadadır). Resule düşen yalnızca apaçık bir tebliğdir.

29-Ankebût 19 : Onlar görmediler mi ki, Allah yaratmayı (yokluktan) nasıl başlatıyor sonra da onu (yokluğa) nasıl iade edecek? Bu, Allah'a kolaydır.

29-Ankebût 20 : De ki "Yeryüzünde gezip dolaşın da (ezeli hiçbir şey olmadığını görerek) yaratmaya (yoktan) nasıl başladığını bilip-anlayın. Allah (yokluğa iadedden) sonra ahiret yaratmasını da (yeniden) yaratacaktır. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

29-Ankebût 21 : Dilediğini azablandırır, dilediğine merhamet eder. O'na döndürüleceksiniz.

29-Ankebût 22 : Siz yerde de, gökte de (Bizi) aciz bırakamazsınız. Allah'ın dışında sizin bir veliniz (dostunuz) ve yardımcınız yoktur.

29-Ankebût 23 : Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenler, işte onlar Benim rahmetimden umud kesmiş kimselerdir. Elim-acıklı azab da onlarıdır.

29-Ankebût 24 : (Kendilerini Allah'a çağıran İbrahim'e) kavminin cevabı ise "Onu öldürün ya da yakın" demelerinden ibaret oldu. Allah da onu ateşten kurtardı. Bunda, iman eden bir kavim için elbette ayetler vardır.

29-Ankebût 25 : (Ateşten salimen çıkan İbrahim) dedi ki "Siz Allah'ı bırakıp, dünya hayatında aranızda (ortak) bir sevgi bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. (Ama) sonra kıyamet günü bir kısmınız bir kısmınızı inkar edip-tanımayacak ve bir kısmınız bir kısmınıza lanet edeceksiniz. Sizin varacağınız yer ateştir ve hiçbir yardımcınız da yoktur."

29-Ankebût 26 : Bunun üzerine Lut ona iman etti ve (İbrahim) dedi ki "Ben Rabbime hicret edeceğim. Hiç şüphesiz O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

29-Ankebût 27 : Biz ona İshak'ı ve Yakub'u ihsan (armağan) ettik. Onun soyunda peygamberlik ve kitab kıldık. Ona dünyada ecrini-mükafatını verdik. O ahirette de salihlerdendir.

29-Ankebût 28 : Lut'u da (göndermiştik). Hani kavmine demişti ki "Siz gerçekten, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı 'iğrenç bir utanmazlığı' yapıyorsunuz."

29-Ankebût 29 : Siz (yine de) erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve bir araya gelişlerinizde meşru olmayanı (iğrenç çirkinlikleri) ille de yapacak mısınız? Bunun üzerine kavminin cevabı "Eğer doğru söyleyen kimselerdensen bize Allah'ın azabını getir" demeleri oldu."

29-Ankebût 30 : (Lut) dedi ki "Rabbim fesat (bozgunculuk) çıkaranlara karşı bana yardım et."

29-Ankebût 31 : Elçilerimiz İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde şöyle dediler "Biz bu memleket halkını helak edeceğiz. Çünkü oranın halkı zalim kimselerdir."

29-Ankebût 32 : (İbrahim) dedi ki "Orada Lut da vardır." Dediler ki "Orada kimin olduğunu biz daha iyi bilmekteyiz. Kendi karısı dışında onu da, ailesini de elbette kurtaracağız. O (karısı) arkada kalacak olanlardandır."

29-Ankebût 33 : Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman onlar hakkında tasalandı ve (duyduğu endişeyle) göğsü daraldı. Dediler ki "Korkma ve tasalanma. Karın dışında seni de, aileni de muhakkak kurtaracağız. O ise arkada kalacak olanlardandır."

29-Ankebût 34 : Fasıklık yapmalarından (yoldan çıkmalarından) dolayı bu memleket halkının üstüne gökten (feci-ağır) bir azab indireceğiz.

29-Ankebût 35 : Andolsun ki Biz akledebilecek bir kavim için oradan (geriye kalan) apaçık bir ayet bırakmışızdır.

29-Ankebût 36 : Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki "Ey kavmim. Allah'a kulluk edin, ahiret gününü umun ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın."

29-Ankebût 37 : Fakat onu yalanladılar. Derken kendilerini amansız bir sarsıntı-titreme yakalayiverdi ve kendi yurtlarında dizüstü çökekaldılar.

29-Ankebût 38 : Ad'ı ve Semud'u da (helak ettik). Oturdukları yerlerden (onların başına ne geldiği) size belli olmaktadır. Şeytan onlara (kötü) amellerini güzel gösterip, onları yoldan alıkoydu. Oysa onlar (yine de uyarıyı) görüp-anlayabilecek kimselerdi.

29-Ankebût 39 : Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (helak ettik). Andolsun ki Musa onlara apaçık delillerle gelmişti ancak onlar yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (büyüklenerek Bizim ve azabımızın önüne) geçebilecek değillerdi.

29-Ankebût 40 : Onlardan her birini kendi günahıyla (kendi yaptıklarıyla suçüstü) yakaladık. Kiminin üstüne taş yağdıran (kuşlar) gönderdik, kimini dayanılmaz bir sayhases yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi ancak onlar (yaptıklarıyla) kendilerine zulmediyorlardı.

29-Ankebût 41 : Allah'dan başka veliler-dostlar edinenlerin misali, kendine ev yapan örümceğin misali gibidir. (Oysa) evlerin en çürüğü-dayanıksız olanı (birçok yere bağlanıp-bağımlanan) örümcek evidir. (Bunu) anlayıp-bilselerdi.

29-Ankebût 42 : Allah onların Kendisini bırakıp da hangi şeye yalvarıp-tapmakta olduklarını şüphesiz bilmektedir. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

29-Ankebût 43 : İşte Biz bu emsalleri insanlar için vermekteyiz. (Ancak) alimlerden başkası (bunları gereği gibi) akledip-kavrayamaz.

29-Ankebût 44 : Allah gökleri ve yeri hak (adil ve gerçek) olarak yarattı. Bunda iman edenler için elbette bir ayet vardır.

29-Ankebût 45 : Sana Kitab'tan vahyedilene oku ve namazı kıl. Muhakkak ki (gereği gibi kılınan) namaz hayasızlıktan (çirkince utanmazlıklardan) ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise elbette (ibadetlerin) en büyüğüdür. Allah (bütün) yaptıklarınızı bilir.

29-Ankebût 46 : İçlerinden zulmetmekte olanlar hariç olmak üzere Kitab ehliyle en güzel olanın (ayetlerle bildirilen rahmetli yaklaşımın) dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki "Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olanlarız."

29-Ankebût 47 : İşte Biz sana (hakkı açıklayan) böyle bir Kitab indirdik. Bundan dolayı kendilerine Kitab verdiklerimiz (bu hakkı görerek) ona iman etmektedirler. Bunlardan da (ehli-i kitab olmayanlardan da) ona iman edecek olanlar vardır. Ayetlerimizi kafirlerden başkası bile bile inkar etmez.

29-Ankebût 48 : Bundan önce sen ne bir yazı-kitab okur, ne de onu (sağ) elinle yazardın. Öyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuyla kapılırlardı.

29-Ankebût 49 : Hayır o (Kur'an) kendilerine ilim verilenlerin sinelerinde (açılıp-yer eden) apaçık ayetlerdir. Ayetlerimizi ancak zalimler bile bile inkar eder.

29-Ankebût 50 : Dediler ki "Ona Rabbinden ayetler (birtakım mucizeler) indirmeli değil miydi?" De ki "Ayetler yalnızca Allah'ın katındadır. Ben sadece apaçık bir uyarıcı-korkutucuyum."

29-Ankebût 51 : Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Elbette ki bunda iman eden bir kavim için rahmet ve zikir (öğüt-hatırlatma) vardır.

29-Ankebût 52 : De ki "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanıp Allah'ı inkar edenler (var ya), işte onlar hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardır."

29-Ankebût 53 : Senden azabı çarçabuk (acele getirmeni) istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre-ecel olmasaydı, azab onlara elbette gelmiş olurdu. (Fakat bilmezler ki) kendileri hiç farkında değilken (azab) onlara ansızın gelecektir.

29-Ankebût 54 : (Onlar) senden azabı çarçabuk (acele getirmeni) istiyorlar. (Oysa) cehennem, o küfre sapanları (an be an) kuşatıp-durmaktadır.

29-Ankebût 55 : Azabın onları üstlerinden ve ayaklarının altından sarıp-kaplayacağı gün, (Allah) "Yaptıklarınızı tadın" der.

29-Ankebût 56 : Ey iman eden kullarım, şüphesiz Benim arzım geniştir. (Gerekirse hicret ederek) yalnızca Bana ibadet edin.

29-Ankebût 57 : Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra Bize döndürüleceksiniz.

29-Ankebût 58 : İman edip salih amellerde bulunanları, (işte) onları altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedi kalacakları cennet köşklerine yerleştireceğiz. (Salih) amellerde bulunanların ecri-mükafatı ne güzeldir.

29-Ankebût 59 : Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir.

29-Ankebût 60 : Kendi rızkını (biriktirip yanında) taşıyamayan nice canlı vardır ki onları da, sizi de Allah rızıklandırmaktadır. O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

29-Ankebût 61 : Andolsun ki onlara "Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı kim müsaahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kıldı?" diye soracak olursan, şüphesiz "Allah" derler. (Bildikleri halde haktan) nasıl da çevrilip-döndürülüyorlar?

29-Ankebût 62 : Allah kullarından dilediğine rızık bol verip-genişletir, (dilediğine de) kısar. Şüphesiz ki Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

29-Ankebût 63 : Andolsun ki onlara "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü diriltten kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz "Allah" derler. De ki "Hamd (bunları gerçekleştiren) Allah'a mahsustur." Hayır, onların çoğu (bu gerçekleri) düşünüp-akletmezler.

29-Ankebût 64 : (Onlar için) bu dünya hayatı yalnızca bir oyun ve oyalanmadan ibarettir. (Dikkate almadıkları) ahiret yurdu ise (işte) asıl hayat odur. (Onlar bunu) bilmiş olsalardı.

29-Ankebût 65 : Onlar gemiye bindikleri zaman (denizde bir sıkıntıyla karşılaşınca) dini yalnızca O'na 'has kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp-yakarırlar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarınca da, hemen şirk koşarlar.

29-Ankebût 66 : Kendilerine verdiğimiz (yardım ve nimetlere) nankörlük etsinler ve yararlanıp-oyalansınlar (bakalım). (Ancak onlar ne yaptıklarını ve ne yapacağımızı) yakında bileceklerdir.

29-Ankebût 67 : Çevrelerindeki insanlar kapılıp-götürülürken, Bizim (Mekke'yi) emin bir harem (güvenli ve dokunulmaz bir yer) kıldığımızı görmediler mi? Onlar (yine de) batıla inanıp, Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

29-Ankebût 68 : Allah'a karşı yalan-iftira uydurandan veya kendisine hak geldiği halde onu yalan sayandan daha zalim kimdir? (Bizden korkup-sakinmeyen bu) kafirlere cehennemde yer mi yok?

29-Ankebût 69 : Bizim uğrumuzda cihad edenleri elbette Kendi yollarımıza eriştireceğiz. Allah muhsinlerle (iyilik yapıp-güzel davrananlarla) beraberdir.

30-Rûm Suresi

30-Rûm 1 : Elif, Lam, Mim.

30-Rûm 2 : Rumlar yenilgiye uğradı.

30-Rûm 3 : Yakın bir yerde. Onlar bu yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.

30-Rûm 4 : Birkaç yıl içinde. Bundan önce de, bundan sonra da emir Allah'ındır. O gün mü'minler sevineceklerdir.

30-Rûm 5 : Allah'ın yardımıyla. O dilediğine yardım eder. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

30-Rûm 6 : (Bu,) Allah'ın vaadidir, Allah vaadinden dönmez. Ancak insanların çoğu (takdirimizdeki hikmeti) bilmezler.

30-Rûm 7 : Onlar dünya hayatının (yaşanan olayların) dış yüzünü bilirler. Ahiretten ise gafil olanlardır.

30-Rûm 8 : Kendi nefisleri hakkında hiç düşünmediler mi? Allah gökleri, yeri ve bu ikisi arasında bulunanları ancak hak (adil ve gerçek) olarak ve belirlenmiş bir süre (ecel) için yaratmıştır. İnsanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar etmektedirler.

30-Rûm 9 : Yeryüzünde hiç gezip dolaşmadılar mı, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar kendilerinden daha güçlü-kuvvetliydim. Toprağı altüst etmişler (içindekileri bulup çıkarmışlar) ve onu kendilerinden daha çok imar etmişlerdi. Resulleri de onlara nice açık deliller getirmişti. Allah onlara zulmetmiyordu fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

30-Rûm 10 : Sonra kötülük yapanların akıbeti, Allah'ın ayetlerini yalanlamaları ve onları alay konusu edinmeleri dolayısıyla çok kötü oldu.

30-Rûm 11 : Allah ilkin yaratır sonra onu iade eder (önceki yokluk durumuna çevirir). Sonunda hepiniz (tekrar yaratılıp) O'na döndürüleceksiniz.

30-Rûm 12 : (Kıyamet) saatinin kopacağı gün, mücrimler (suçlu-günahkarlar) 'umudsuzluk içinde susacaklardır'.

30-Rûm 13 : (Allah'a eş koştukları) ortaklarından kendilerine şefaathçi olan yoktur. (O zaman bu) ortaklarını inkar edeceklerdir.

30-Rûm 14 : (Kıyamet) saatinin kopacağı gün (birbirlerinden) ayrılırlar.

30-Rûm 15 : İman edip salih amellerde bulunanlar, (cennet öncesi) bir bahçede (sevinç içinde) ağırlanırlar'.

30-Rûm 16 : Küfredip de ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalan sayanlar, işte onlar da (cehennem öncesi) azab için hazır bulundurulurlar.

30-Rûm 17 : Akşama girdiğinizde ve sabaha erdiğinizde Allah'ı tesbih-tenzih edip yüceltin.

30-Rûm 18 : Göklerde, yerde, günün sonunda ve öğleye erdiğinizde (her zaman ve her yerde) hamd O'na mahsustur.

30-Rûm 19 : O ölüden diriye çıkarır ve diriden de ölüyü çıkarır. Yeryüzünü ölümünden

sonra da (O) diriltir. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

30-Rûm 20 : Sizi topraktan yaratmış olması, O'nun ayetlerindedir. Sonra siz (yeryüzüne) yayılmakta olan bir beşer oldunuz.

30-Rûm 21 : Kendileriyle 'sükun bulup-huzurla durulmanız' için size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da O'nun ayetlerindedir. Bunda elbetteki düşünen bir kavim için ayetler vardır.

30-Rûm 22 : Göklerin ve yerin yaratılışı, dillerinizin ve renklerinizin ayrı (farklı ve değişik) oluşu da O'nun ayetlerindedir. Bunda elbetteki alimler-bilenler için ayetler vardır.

30-Rûm 23 : Geceleyin uyumanız, gündüz de O'nun fazlından (lutuf ve ihsanından rızık) aramanız O'nun ayetlerindedir. Bunda elbetteki dinleyip-işitebilen bir kavim için ayetler vardır.

30-Rûm 24 : Size bir korku ve umud (işareti) olarak şimşeği göstermesi, gökten su indirip ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de O'nun ayetlerindedir. Bunda elbetteki aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır.

30-Rûm 25 : Göğün ve yerin O'nun emriyle durması da O'nun ayetlerindedir. Sonra sizi yerden tek bir davet ile çağırdığı zaman (görürsünüz ki) hemen çıkmışsınız.

30-Rûm 26 : Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

30-Rûm 27 : Yaratmayı başlatan sonra onu (yokluğa) iade edecek olan O'dur. Bu O'na pek kolaydır. Göklerde ve yerde (tecelli eden) en yüce misal (en yüce sıfatlar) O'nundur. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

30-Rûm 28 : (Allah) size kendi nefislerinizden misal vermektedir. Size rızık olarak Bizim verdiğimiz şeylerde (bile), sağ ellerinizin malik olduklarınızdan (kölelerinizden) ortaklarınız olmasını ve sizinle eşit (haklara sahip) olmalarını (kabul eder), onları kendi emsaliniz gibi sayıp (onlardan) çekinir misiniz? İşte Biz aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle açıklıyoruz.

30-Rûm 29 : Hayır, zulmedenler hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi hevalarına (nefsi arzularına) uymuşlardır. Allah'ın (hidayet etmeyerek) saptırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur.

30-Rûm 30 : Sen yüzünü (Allah'ı birleyen) bir hanif olarak dine, Allah'ın o fitratına çevir ki (bütün) insanları o fitrat (İslam fitratı) üzere yaratmıştır. Allah'ın (bu) yaratışında hiçbir değişme yoktur. İşte kayyum (doğru-kalıcı) olan din budur. Ancak insanların çoğu bilmezler.

30-Rûm 31 : 'Gönülden bağlılar' olarak O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakinin. Namazı kılın ve müşriklerden olmayın.

30-Rûm 32 : (Onlar) kendi dinlerini bölüp-parçalamışlar ve kendileri de fırka fırka olmuşlardır. Her fırka kendi elindeki (parça) ile övünüp-sevinç duymaktadır.

30-Rûm 33 : İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman 'gönülden bağlılar' olarak Rablerine dua ederler. Sonra (Allah) onlara Kendi katından bir rahmet taddırınca, onlardan bir grup hemen Rablerine şirk koşarlar.

30-Rûm 34 : Kendilerine (rahmet olarak) verdiklerimize nankörlük etsinler diye. (Şimdilik) metalanıp-yararlanın, yakında bileceksiniz.

30-Rûm 35 : Yoksa Biz onlara bir sultan (kuvvetli delil) indirdik de, O'na ortak koşmalarını o mu söylüyor?

30-Rûm 36 : Biz insanlara bir rahmet tattırdığımız zaman onunla sevinip-övünürler. Kendi ellerinin önceden yaptığı (ve başışlanma dilemedikleri) şeyler sebebiyle başlarına bir fenalık geldiğinde de, hemen (rahmetimizden) umudsuzluğa kapılıverirler.

30-Rûm 37 : Onlar görmüyorlar mı ki Allah kullarından dilediğine rızık bol verip-genişletir, (dilediğine de) kısar. Bunda elbetteki iman etmekte olan bir kavim için ayetler vardır.

30-Rûm 38 : Yakınlara, yoksula ve yolcuya hakkını ver. Allah'ın cemalini (yüzünü ve rızasını) isteyenler için bu (harcamalar) daha hayırlıdır ve felaha (kurtuluşa) erenler de onlardır.

30-Rûm 39 : İnsanların malları (kendi) içinde artsın diye verdiğiniz faiz Allah katında artmaz. Allah'ın cemalini (yüzünü ve rızasını) isteyerek verdiğiniz zekat ise (böyle değildir), işte onlar (zekat verenler, sevaplarını) kat kat arttıranlardır.

30-Rûm 40 : (O) Allah ki sizi yarattı sonra size rızık verdi sonra sizi öldürmekte ve daha sonra da sizi diriltmektedir. Sizin ortak koştuklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? Allah (sübhandır) onların şirk koşmakta olduklarından münezzehtir ve yücedir.

30-Rûm 41 : İnsanların kendi elleriyle kazandıklarından dolayı karada ve denizde fesad ortaya çıktı. (Allah) onlara yapmakta olduklarının bir kısmını taddırmaktadır ki (bunu anlayanlar pişman olup-hakka) dönerler

30-Rûm 42 : De ki "Yeryüzünde gezip dolaşın da (sizden) öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görün. Onların çoğu müşrik olanlardı."

30-Rûm 43 : Allah'tan (İlahi takdir olarak) geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce yüzünü kayyum (doğru-kalıcı) olan dine çevir. O gün (onlar) bölük bölük ayrılacaklardır.

30-Rûm 44 : Kim küfre sapsarsa onun küfrü kendi aleyhinedir. Kim de salih amelde bulunursa, onlar da kendileri için (cennetteki) yerlerini hazırlamış olurlar.

30-Rûm 45 : (Bu durum) iman edip salih amellerde bulunanları (Allah'ın) Kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) mükafatlandırması içindir. Allah kafirleri sevmez.

30-Rûm 46 : Size Kendi rahmetinden taddırması, O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız için emriyle gemileri yürütmesi, şükredesiniz diye rüzgarları müjdeciler olarak göndermesi O'nun ayetlerindedir.

30-Rûm 47 : Andolsun ki Biz senden önce kendi kavimlerine nice resuller gönderdik de, onlara apaçık deliller-belgeler getirdiler. (Onlar ısrarla inkar edince) Biz de mücrimlerden (suçlu-günahkarlardan) intikam aldık. İman edenlere yardım etmek (onları helaktan kurtarmak) ise Bizim üzerimizde bir haktır.

30-Rûm 48 : (O) Allah ki rüzgarları gönderip bulutu kaldırır, onu gökte dilediği gibi (dilediği yöne veya yere) yayar ve parça parça kılar. Nihayet onun arasından yağmurun çıktığını görürsün. Derken onu (bu yağmuru, hasretle bekleyen) kullarından dilediğine verince (onlar) hemen seviniverirler.

30-Rûm 49 : Oysa onlar bundan (yağmur yağmazdan) önce üzerlerine (yağmurun) inmesinden umudlarını kesmişlerdi.

30-Rûm 50 : Allah'ın rahmetinin eserlerine-işaretlerine bir bak. Ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltiyor? O, ölüleri de diriltecektir. (Çünkü) O, her şeye kadirdir (güç yetirendir).

30-Rûm 51 : Andolsun ki Biz (onları denemek için) bir rüzgar göndersek de onu (ekini) sararmış görseler, ardından hemen nankörlüğe başlarlar.

30-Rûm 52 : (Resulüm) sen ölülere (söz) işittiremezsin ve arkalarını dönüp giden (dinlemek istemeyen) sağırlara da daveti-çağırığı duyuramazsın.

30-Rûm 53 : Kendi sapıklıkları içinde kör olanları da hidayete (doğru yola) iletemezsin. Sen ancak Bizim ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin ki onlar (hakka ve hakikate teslim olan) müslümanlardır.

30-Rûm 54 : Allah sizi bir zaaftan (güçsüz ve muhtaç olarak) yarattı sonra zaafın ardından (sizde) bir güç-kuvvet kıldı sonra da bu güç-kuvvetin ardından (tekrar) bir zaaf ve yaşlılık verdi. (Allah) dilediğini (dilediği şekilde) yaratmaktadır. O Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Kadir'dir (her şeye güç yetirendir).

30-Rûm 55 : (Kıyamet) saatinin kopacağı gün mücrimler (suçlu-günahkarlar, yeni ve gerçek bir zaman anlayışıyla dünya hayatında) tek bir saatin dışında kalmadıklarına and içerler. İşte onlar (dünyada haktan) böyle çevriliyorlardı.

30-Rûm 56 : Kendilerine ilim ve iman verilenler ise (onlara) "Andolsun ki siz (dünyada) Allah'ın takdir ettiği diriliş gününe kadar kaldınız. İşte bu da dirilme günüdür. Ancak siz (hem inanmıyor, hem de) bilmiyordunuz" derler.

30-Rûm 57 : Artık o gün zulmedenlerin (beyan edecekleri) mazeretleri fayda vermeyeceği gibi onlardan (Allah'ı) hoşnut etmeye çalışmaları da istenmez.

30-Rûm 58 : Andolsun ki Biz bu Kur'an'da insanlar için her çeşit misali getirip-gösterdik. Sen onlara bir ayetle geldiğin zaman o küfredenler mutlaka "Siz (bu getirdiklerinizle, atalarımızın yolunu ve değerlerini) ortadan kaldıran-iptalcilerden başkası değilsiniz" derler.

30-Rûm 59 : İşte Allah, (hakkı tanıyıp) bilmeyenlerin kalplerini böyle (kapatıp) mühürler.

30-Rûm 60 : Sen sabret, bil ki Allah'ın vaadi haktır. Yakinen (kesin olarak) inanmayanlar sakın seni telaşa-gevşekliğe sürüklemesin.

31-Lokman Suresi

31-Lokman 1 : Elif, Lam, Mim.

31-Lokman 2 : Bunlar Hakim (hüküm ve hikmet dolu muhkem) Kitab'ın ayetleridir.

31-Lokman 3 : Muhsinlere (iyilik yapıp-güzel davrananlara) hidayet ve rahmettir.

31-Lokman 4 : Onlar namazı kılarlar, zekatı verirler ve ahirete de yakinen (kesin olarak) inanırlar.

31-Lokman 5 : İşte onlar Rab'lerinden bir hidayet üzeredirler ve felaha (kurtuluşa) erecek olanlar da onlardır.

31-Lokman 6 : İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiçbir bilgiye dayanmaksızın Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve gayriciddi olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır.

31-Lokman 7 : Ona ayetlerimiz okunduğunda sanki kulaklarında ağırlık varmış ve onları hiç işitmiyormuş gibi büyüklük taslayarak sırt çevirir. Ona çok acıklı bir azabı müjdele.

31-Lokman 8 : İman edip salih amellerde bulunanlar için (nimetlerle donatılmış) Naim cennetleri vardır.

31-Lokman 9 : Orada ebedi olarak kalıcıdır. Allah'ın vaadi haktır. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olan), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

31-Lokman 10 : O, gökleri gördüğünüz gibi direksiz (dayanak olmaksızın) yaratmıştır. (Sarsılıp) sizi sarsmasın diye yere sabit (köklü) dağlar koydu ve orada her çeşit canlıyı türetip-yaydı. Gökten su indirip, orada her güzel çiftten bitkiler bitirdik.

31-Lokman 11 : Bunlar Allah'ın yaratmasıdır. O'nun dışında olanların ne yarattığını (varsa) Bana gösterin. Hayır (yoktur), zulmetmekte olanlar açık bir sapıklık içindedirler.

31-Lokman 12 : Andolsun ki Biz Lokman'a "Allah'a şükret" diyerek hikmet verdik. Kim şükrederse kendisi için şükreder. Kim de küfre (nankörlüğe) saparsa bilsin ki (Allah) Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olan).

31-Lokman 13 : Hani Lokman oğluna öğüt vererek "Ey oğlum, Allah'a şirk koşma. Şirk gerçekten büyük bir zulümdür" demişti.

31-Lokman 14 : Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmasını) tavsiye ettik. Annesi onu zaaf (zorluğun verdiği zayıflık) üstüne zaafıyla taşımıştır. Onun (sütten)

ayrılması da iki yıl içindedir. Bana ve ana-babana şükret (diye de tavsiye ettik). Dönüş ancak Bana'dır."

31-Lokman 15 : Şayet onların ikisi (annen ve baban) hakkında bilgin olmayan bir şeyi Bana şirk koşman için (seni) zorlarsa (bu hususta) onlara itaat etme. (Yine de) dünyada (dünya işlerinde yardımcı ol) onlarla iyi-güzel geçin ve Bana 'gönülden bağlı olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz Bana'dır, Ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

31-Lokman 16 : (Lokman öğütlerine devamla şöyle demişti) "Ey oğlum, (yaptığın iş) bir hardal tanesi ağırlığında da olsa ve (bu iş) ister bir kayanın içinde ya da göklerde veya yerde de bulunsa Allah onu (senin karşına) getirir. Hiç şüphesiz Allah Latif'tir (kullarına karşı çok ince-hassas ve lutfedicidir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır)."

31-Lokman 17 : Ey oğulcuğum. Namazı kıl, ma'ruf (iyi-güzel) olanı emret, münker (kötü) olandan sakındır ve (İlahi takdirden) sana isabet edene (başına gelene) sabret. Bunlar azmedilmesi (kararlı bir şekilde yapılması) gereken işlerdendir.

31-Lokman 18 : İnsanlara karşı (büyüklenerek) yanağını şişirip-yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Allah, kendini beğenip böbürleneni sevmez."

31-Lokman 19 : Yürüyüşünde mutedil (doğal, abartısız) ol, (konuşurken) sesini de kıs-alçalt (çok yükseltme) eksilt. Çünkü seslerin en çirkini eşeklerin sesidir.

31-Lokman 20 : Görmüyor musunuz ki, Allah göklerde ve yerde olanları size müsahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kılmış, açık ve gizli olarak nimetlerini üzerinize genişletip-tamamlamıştır. İnsanlardan öyleleri vardır ki hiçbir ilme dayanmadan, (doğru) bir yol göstericisi ve aydınlatıcı bir kitabı da olmadan Allah hakkında mücadele edip durmaktadır.

31-Lokman 21 : Onlara "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (yola-değerlere) uyarız" derler. Şeytan onları (atalarını saptırıp) çalgınca yanan ateşin azabına çağırılmış olsa da mı (onlara uyacaklar)?

31-Lokman 22 : Kim ihsanda (iyilikte-güzellikte) bulunarak yüzünü Allah'a (yöneltip) teslim ederse, o en sağlam kulpa (tutunacak yere) yapışmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a (aittir, O'na) dönüp-dayanır.

31-Lokman 23 : Kim de küfre sarparsa, onun küfrü seni üzmesin. Onların dönüşü Bizedir, Biz de onlara yaptıklarını haber vereceğiz. Allah elbetteki sinelerin özünde saklı olanı bilendir.

31-Lokman 24 : Biz onları az (bir şey ve süre) olarak metalandırıp-yararlandırır sonra da onları (kaçınılmaz) ağır bir azaba mecbur ederiz.

31-Lokman 25 : Andolsun ki onlara "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olursan, şüphesiz "Allah" derler. De ki "Hamd (bunları yaratan) Allah'a mahsustur." Hayır, onların çoğu (bu gerçekleri) bilmezler.

31-Lokman 26 : Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Allah Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

31-Lokman 27 : Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de ardından yedi deniz daha eklenerek (mürekkep) olsa yine de Allah'ın (sözleri değil) kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

31-Lokman 28 : Sizin yaratılmanız da, diriltiğiniz de tek bir kişinin (yaratılıp diriltmesi) gibidir. Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkiyle görendir).

31-Lokman 29 : Görmüyor musun ki Allah geceyi gündüze girdirip-katar, gündüzü de geceye girdirip-katar. Güneş ile ayı da müsahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kılmıştır. Her biri belirlenmiş bir süreye kadar (kendi yörüngesinde) akıp gitmektedir. Allah yapmakta olduklarınızdan haberdar olandır.

31-Lokman 30 : Bu (İlahi nizamın bozulmadan yürümesi) Allah'ın hak O'ndan başka yalvardıkları şeylerin ise batıl olmasındandır. Allah yücedir, büyüktür.

31-Lokman 31 : Size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için gemilerin Allah'ın nimetiyle denizde akıp-gittiğini görmüyor musun? Bunda elbetteki çok sabreden, çok şükreden kimseler için ayetler vardır.

31-Lokman 32 : Onları dağlar (kara bulutlar) gibi dalgalar sardığı zaman dini yalnızca O'na 'has kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırılar. Onları karaya çıkarıp-kurtarıncaya, onlardan bir kısmı (şükürde) orta yolu tutar. (Zaten) Bizim ayetlerimizi nankör gaddarlardan başkası (bile bile) inkar etmez.

31-Lokman 33 : Ey insanlar. Rabbinizden korkup-sakinin ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki (o gün hiç) bir baba çocuğu adına karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası adına bir şey verebilecek değildir. (Hiç kuşku duymadan bilin ki) Allah'ın vaadi haktır. (O halde) dünya hayatı (ahireti unutturup) sizi aldatmasın ve (her türlü) aldatıcı da sizi Allah ile (Allah adına vaad ve yeminlerle) aldatmasın.

31-Lokman 34 : (Kiyamet) saatinin bilgisi Allah katındadır. (Allah dilediği gibi) yağmuru yağdırır, rahimlerde olanı da (olmadan) bilir. (Sizden) hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse de (hangi vakit) hangi yerde öleceğini bilemez. (Mutlak anlamda sadece) Allah Alim'dir (her şeyi hakkiyle bilendir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

32-Secde Suresi

32-Secde 1 : Elif, Lam, Mim.

32-Secde 2 : Kendisinde şüphe olmayan bu Kitab'ın indirilişi alemlerin Rabbi tarafındandır.

32-Secde 3 : Yoksa "Bunu uydurdu" mu diyorlar? Hayır. O, senden önce kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelmemiş olan bir kavmi uyarıp-korkutman için Rabbinden gelen bir haktır. (Bunu anlayıp-iman edenler) hidayet bulurlar.

32-Secde 4 : Allah gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı sonra da arşa istiva etti (mekandan münezzehe kudretiyle kuşattı). Sizin O'nun dışında bir dostunuz ve şefaatçiniz yoktur. Öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?

32-Secde 5 : Gökten yere (kadar) her işi O düzenleyip-yönetir. Sonra (bütün işler) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde O'na yükselir.

32-Secde 6 : Gaybı da (görünmeyeni de) görüneni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü olan) ve Rahim (rahmetiyle çok esirgeyen) O'dur.

32-Secde 7 : Ki O her şeyin yaratılışını güzel yapan ve insanı yaratmaya da bir çamurdan başlayandır.

32-Secde 8 : Sonra onun soyunu bir sülale'den (süzülmüş bir özden), hakir-bayağı bir sudan yapmıştır.

32-Secde 9 : Sonra onu düzeltip-tamamladı ve ona ruhundan üfledi. Sizin için (genelde aynı) işitme, görme (duyusu) ve (özelde ayrı) gönüller var etti. Ne kadar az şükrediyorsunuz?

32-Secde 10 : Dediler ki "Biz yerde (toprağa karışıp) kaybolduktan sonra gerçekten biz mi yeniden yaratılacakmışız?" Onlar Rablerine kavuşmayı inkar edenlerdir.

32-Secde 11 : De ki "Size vekil kılınan (görevlendirilen) ölüm meleği canınızı alacak sonra da Rabbinize döndürüleceksiniz."

32-Secde 12 : Mücrimleri (suçlu-günahkarları) Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak "Rabbimiz gördük ve işittik. Şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir de salih amelde bulunalım. Artık biz yakinen (kesin olarak) inananlarız" (derlerken) bir görsen.

32-Secde 13 : Eğer Biz dilemiş olsaydık (hakeden-haketmeyen) her nefse hidayetini verirdik. Fakat Benden "Andolsun ki cehennemci cinlerden ve insanlardan (küfre sapanlarla) dolduracağım" sözü (çıkış) hak olmuştur.

32-Secde 14 : (Onlara denilir ki) "Bu gününüzle karşılaşmayı unuttuğunuzdan dolayı tadın azabı. Biz de sizi unuttuk. Yaptıklarınıza karşılık ebedi azabı tadın."

32-Secde 15 : Bizim ayetlerimize ancak kendilerine (okunup) hatırlatıldığı zaman büyüklük taslamadan hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler iman ederler.

32-Secde 16 : Onların yanları (namaza kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umudla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

32-Secde 17 : (Mü'minlerden) hiç kimse yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelerin (hangi nimet ve lutufların) gizlenip-saklandığını bilemez.

32-Secde 18 : İman eden kimse, fasık olan (yoldan çıkmış) kimse gibi midir? Bunlar asla eşit olmazlar.

32-Secde 19 : İman edip salih amellerde bulunanlar, (işte) onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere bir konukluk (ağırlanma yeri) olarak Me'va (barınma) cennetleri vardır.

32-Secde 20 : Fasık olanlar (yoldan çıkanlar) ise onların da (ağırlanıp) barınacakları yer ateştir. Oradan (her) çıkmak istediklerinde oraya geri çevrilirler ve kendilerine "Yalanlamakta olduğunuz (yok dediğiniz) ateşin azabını tadın" denilir.

32-Secde 21 : Andolsun ki Biz onlara (anlayıp-hakka) dönerler diye o büyük azabdan önce yakın (dünyevi) azabdan tattıracağız.

32-Secde 22 : Kendisine Rabbinin ayetleri (okunup) hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kimdir? Biz mücrimlerden (suçlu-günahkarlardan) elbette ki intikam alıcılarız.

32-Secde 23 : Andolsun ki Biz Musa'ya Kitab vermiştik. Sen ona kavuşmakta kuşku içinde olma. Biz onu İsrailoğullarına hidayet (rehberi-yol gösterici) kılmıştık.

32-Secde 24 : Onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola sevkeden rehberler-önderler kıldık. Onlar Bizim ayetlerimize yakinen (kesin olarak) inanıyorlardı.

32-Secde 25 : Muhakkak ki Rabbin (onların) ihtilafa düştükleri şeyler konusunda kıyamet günü aralarında hükmedecektir.

32-Secde 26 : Yurtlarında gezip dolaşmakta oldukları nice nesilleri kendilerinden önce helak etmiş olmamız, onları doğru yola sevkemedi mi? (Oysa) bunda ayetler vardır, dinleyip-işitmezler mi?

32-Secde 27 : Görmüyorlar mı Biz suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz. Ondan hayvanları da, kendileri de yemektir? (Yine de) görmüyorlar mı?

32-Secde 28 : Derler ki "Doğru söyleyenler iseniz (size vadedilen) fetih ne zaman?"

32-Secde 29 : De ki "Fetih günü (geldiğinde) inkar edenlere inanmaları bir yarar sağlamaz ve onlara bir süre de tanınmaz."

32-Secde 30 : Sen onlardan yüz çevir ve bekle. Zaten onlar da beklemektedirler.

33-Ahzâb Suresi

33-Ahzâb 1 : Ey Peygamber. Allah'tan kork, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

33-Ahzâb 2 : Rabbinden sana vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

33-Ahzâb 3 : Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

33-Ahzâb 4 : Allah, bir kişinin içinde (sinesinde) iki kalp kılmadığı gibi zihar yaptığınız (annelerinize benzeterek yaklaşmamaya yemin ettiğiniz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı ve evladlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız kılmadı. Bu (gibi boş sözler) sizin ağızınızla (gelişi güzel) söylediklerinizdir. Allah ise hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir.

33-Ahzâb 5 : Onları (evlad edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın, Allah katında bu daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız onlar dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak (yanılarak) yaptıklarınızda ise sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (bilerek) yaptıklarınızda vardır. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

33-Ahzâb 6 : Peygamber, mü'minlere kendi nefislerinden daha evladır ve onun hanımları da onların anneleridir. Akraba olanlar Allah'ın Kitab'ına göre (mirasçılık bakımından) birbirlerine mü'minlerden ve (hicret eden) muhacirlerden daha yakındırlar. Ancak dostlarınıza ma'ruf (uygun bir vasiyet) yapmanız başkadır. Bunlar Kitab'da yazılmış bulunmaktadır.

33-Ahzâb 7 : Hani Biz peygamberlerden misaklarını (verilmiş sözlerini) almıştık. Senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryemoğlu İsa'dan. Biz onlardan ağır bir misak (pek sağlam bir söz) almıştık.

33-Ahzâb 8 : Sadık olanlara, sadakatlarını (doğruluk ve bağlılıklarını) sormak için (bu sözü aldı). O, kafirler için de elim-acıklı bir azab hazırladı.

33-Ahzâb 9 : Ey iman edenler, Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti de Biz onların üzerine bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı görüyordu.

33-Ahzâb 10 : Hani onlar size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan geldikleri vakit gözler kaymış, yürekler gırtlığa-ağızlara gelip dayanmıştı da, siz Allah hakkında (türlü türlü) zanlarda bulunuyordunuz.

33-Ahzâb 11 : İşte orada iman edenler (ciddi bir) denemeden geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.

33-Ahzâb 12 : Hani münafıklar ve kalplerinde bir hastalık bulunanlar "Allah ve Resülü bize boş bir aldaniştan başka bir şey vadetmemiş" diyorlardı.

33-Ahzâb 13 : Hani onlardan bir grup demişti ki "Ey Yesrib (Medine) halkı. Sizin için (burada) tutunacak-duracak bir yer yok, hemen geri dönün." Onlardan bir topluluk da "Gerçekten evlerimiz (emniyette değil, düşmana) açıktır" diye peygamberden izin istiyordu. Oysa evleri açık değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

33-Ahzâb 14 : Eğer onların tarafından üzerlerine girilseydi sonra da kendilerinden fitne çıkarmaları (dönüp-kaçmaları) istenseydi, hemen buna yanaşırlar ve bunda pek azı dışında (kararsız) kalmazlardı.

33-Ahzâb 15 : Andolsun ki onlar daha önce 'arkalarını dönüp-kaçmayacaklarına' dair Allah'a söz vermişlerdi. Ve Allah'a verilen söz-ahid (ağır bir) sorumluluktur.

33-Ahzâb 16 : De ki "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, bu kaçır size asla bir fayda sağlamaz. (Eceliniz burada değilse bile) o takdirde de pek az (bir süre) faydalandırılırsınız.

33-Ahzâb 17 : De ki "Size bir kötülük dileycek olsa sizi Allah'tan koruyacak veya size bir rahmet dileycek olsa (buna engelleyecek) kimdir?" Onlar kendileri için Allah ile beraber ne bir veli, ne de bir yardımcı bulamazlar.

33-Ahzâb 18 : Allah içinizden (savaştan) alıkoyanları ve kardeşlerine "Bize gelin" diyenleri elbette bilmektedir. (Zaten) pek azı dışında bunlar zorlu-savaşlara gelmezler.

33-Ahzâb 19 : (Geldiklerinde de) size karşı oldukça 'cimri ve bencildirler.' Bunlara korku geldiği zaman üstüne ölüm baygınlığı çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince de hayra (iyiliğe ve ganimete) karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip) incitirler. Onlar iman etmemişlerdir ve Allah da (peygamberle birlikte savaşa katılmış olsalar bile) onların amellerini boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır.

33-Ahzâb 20 : Onlar ahzabı (düşman birliklerini) gitmedi sanıyorlardı. Eğer o birlikler bir daha (üzerinize) gelecek olursa çölde bedevi araplar içinde yer alıp, sizin haberlerinizi (başınıza gelenleri, uzaktan) sormayı istiyorlardı. (Zaten onlar) içinizde olsalar da (pek azı) çok az savaşmışlardı.

33-Ahzâb 21 : Andolsun ki Allah'ın Resulünde sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü (onlara kavuşmayı) isteyip-umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için güzel bir örnek vardır.

33-Ahzâb 22 : Mü'minler ahzabı (düşman birliklerini) gördükleri zaman "Bu Allah ve Resulü'nün bize vadettiği şeydir. Allah ve Resulü doğru söylemiştir" dediler. Bu (yaklaşım ve bu olay) onların sadece imanlarını ve teslimiyetlerini arttırmış oldu.

33-Ahzâb 23 : Mü'minlerden öyle erler vardır ki, Allah ile yaptıkları ahde (verdikleri söze) sadakat gösterdiler. Onlardan kimi adağını gerçekleştirdi (şehit veya gazi oldu), kimi de beklemektedir. Onlar (ahidlerini-sözlerini) hiçbir şekilde değiştirmediler.

33-Ahzâb 24 : Allah (sözüne bağlı kalan) sadıkları sadakatlerinden dolayı mükafatlandırarak, münafıkları da dilerse azablandıracak veya (pişmanlık duyanların) tevbelerini kabul edecektir. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

33-Ahzâb 25 : Allah küfredenleri hiçbir hayra (faydaya) ulaşmadan kin ve öfkeleriyle geri çevirdi. Allah savaşta mü'minlere yetti. Allah Kavi'dir (her kuvvetin gerçek sahibidir), Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır).

33-Ahzâb 26 : Kitab ehlinden onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını da esir alıyordunuz.

33-Ahzâb 27 : Sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız yere de mirasçı kıldı. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

33-Ahzâb 28 : Ey peygamber. Eşlerine de ki "Eğer siz dünya hayatını ve onun zinetini (süslü çekiciliğini) istiyorsanız, gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de hepinizi güzellikle salıvereyim."

33-Ahzâb 29 : Eğer Allah'ı, Resulü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız bilin ki Allah içinizden muhsinler (iyi ve güzel davrananlar) için büyük bir ecir-mükafat hazırlamıştır.

33-Ahzâb 30 : Ey Peygamber kadınları. (Mü'minelere güzel birer örnek olmanız gerekirken) sizden kim açık bir edepsizlikte (çirkin-utanmazlıkta) bulunursa, onun azabı iki kat olarak arttırılır. Bu Allah'a kolaydır.

33-Ahzâb 31 : Sizden kim de Allah'a ve Resulü'ne gönülden-itaat eder ve salih amelde bulunursa, ona da ecirini-mükafatını iki kat veririz. Biz ona kerim (üstün-kusursuz) bir rızık da hazırlamışızdır.

33-Ahzâb 32 : Ey peygamberin kadınları. Siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz. Eğer sakınıyorsanız sözü çekicilikle söylemeyin. Yoksa kalbinde hastalık bulunan kimse (kötü) umuda kapılır. Sözü ma'ruf (münasip ve ağırbaşlı) bir tarzda söyleyin.

33-Ahzâb 33 : Evlerinizde vakarla-oturun, ilk cahiliyyede (kadınların) zinetlerini açığa çıkarması gibi siz de zinetlerinizi açığa çıkarmayın. Namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve Resulü'ne itaat edin. Ey ehl-i beyt (ev halkı) Allah sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister.

33-Ahzâb 34 : Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti zikredip-hatırlayın. Şüphesiz ki Allah Latif'tir (kullarına karşı çok ince-hassas ve lutfedicidir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

33-Ahzâb 35 : Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mü'min olan erkekler ve mü'min olan kadınlar, (Allah'a gönülden) itaat eden erkekler ve itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, huşu duyan (kalpleri saygıyla titreyen) erkekler ve huşu duyan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını ve zinetlerini) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve zikreden kadınlar (var ya,) Allah bunlar için mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir-mükafat hazırlamıştır.

33-Ahzâb 36 : Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için kendi işlerinde (başka bir kararı) seçim hakları yoktur. Kim Allah'a ve Resulü'ne isyan ederse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

33-Ahzâb 37 : Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiği kişiye "Eşini yanında tut ve Allah'tan kork" diyordun. (Bunu söylerken) Allah'ın açığa vuracağı şeyi insanlardan çekinerek kendi nefsinde saklı tutuyordun. Oysa kendisinden korkup-çekinmene Allah daha layıktı. Zeyd onunla ilgisini-bağını kesince Biz onu seninle evlendirdik ki, evladlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınlarını boşadıkları) zaman onlarla evlenme konusunda mü'minlere (cahili gelenekten bir sıkıntı) bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

33-Ahzâb 38 : Allah'ın kendisine farz kıldığı bir şeyde (geleneğe aykırı da olsa) peygamber üzerine hiçbir güçlük-sıkıntı yoktur. (Bu) daha önce gelip geçenlerde de (değişmeden uygulanan) Allah'ın sünnetidir. Allah'ın emri, takdir edilmiş (mutlaka yerine gelecek) bir kaderdir.

33-Ahzâb 39 : Ki onlar (o peygamberler), Allah'ın risaletini (gönderdiklerini) tebliğ edenler, O'ndan (içleri titreyerek) korkanlar ve Allah'dan başka hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter.

33-Ahzâb 40 : Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir (erkek varisi yoktur). O, Allah'ın Resulü ve peygamberlerin hatemidir-sonucusudur. Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

33-Ahzâb 41 : Ey iman edenler, Allah'ı çokça anıp-zikredin.

33-Ahzâb 42 : Ve O'nu sabah ve akşam tesbih edin.

33-Ahzâb 43 : Sizi karanlıklardan nura (aydınlığa) çıkarmak için size rahmet etmekte olan O'dur. Melekleri de (size dua etmektedir). O, (dünya ve ahirette) mü'minlere Rahim (rahmetiyle esirgeyici) olandır.

33-Ahzâb 44 : O'na kavuşacakları gün müminlere iltifatı (bizzat Kendisinin vereceği) selamdır. (Allah) onlara kerim (üstün-şerefli) bir ecir-mükafat hazırlamıştır.

33-Ahzâb 45 : Ey Peygamber. Biz seni şahid, müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik.

33-Ahzâb 46 : Ve Kendi izniyle Allah'a çağırın ve nur saçan bir چراغ-ışık olarak (gönderdik).

33-Ahzâb 47 : Mü'minlere müjdele. Onlar için Allah'tan büyük bir fazl (lutuf ve ihsan) vardır.

33-Ahzâb 48 : Kafirlerle ve münafıklara (meşru gözüken taleplerinde bile) itaat etme, eziyetlerine de aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

33-Ahzâb 49 : Ey iman edenler. Mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız, sizin için onlar üzerine sayacağınız bir iddet yoktur. (Tayin ettiğiniz mehrin yarısı kadarıyla) onlara (yararlanacakları) geçimliği verin ve onları güzel bir şekilde (serbest) bırakın.

33-Ahzâb 50 : Ey peygamber, Biz sana mehirlerini verdiğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık. Bir de kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin de kendisini almak istediği mü'min bir kadını da diğer mü'minlere değil yalnızca sana mahsus olmak üzere (helal kıldık). Biz kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda müminlere neyi farz kıldığımızı biliriz. (Sana verdiğimiz bu ayrıcalık mü'minlere karşı) senin için bir sıkıntı-güçlük olmasın. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

33-Ahzâb 51 : (Seninle olma sıralarında) onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini de yanına alabilirsin. (Yanına alıp) geri bıraktıklarından istek duyduklarına (tekrar dönmende) senin için bir sakınca yoktur. (Bunları Allah'ın izni ve kendi kararınla yapman) onların gözlerinin aydınlanıp hüzne kapılmamalarına ve hepsinin senin verdiklerine razı-hoşnut olmalarına daha yakındır-uygundur. Allah kalplerinizde olanı bilmektedir. Allah Alim'dir (hakkıyla bilendir), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

33-Ahzâb 52 : Bundan başka kadınlar sana helal olmaz. Bunları -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- başka eşlerle değiştirmek de olmaz. Ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) müstesna. Allah her şeye Rakib'dir (gözetleyip-denetleyendir).

33-Ahzâb 53 : Ey iman edenler, peygamberin evlerine yemek için izin verilmeden ve vaktine de bakmaksızın girmeyin. Ancak çağırılırsanız girin ve yemeği yiyince (oyalanmadan) dağılıverin. Söz ve sohbet için de (evlerine) girmeyin. (Bunu yapmanız) peygambere eziyet vermekte ve o da (bunu söylemekten) sizden utanmaktadır. Allah ise haktan (gerçeği açıklamaktan) utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resulü'ne eziyet vermeniz ve kendisinden sonra eşlerini nikahlamanız asla (helal) olmaz. Bu Allah katında çok büyüktür.

33-Ahzâb 54 : Bir şeyi açığa vursanız da, gizleyip-saklı tutsanız da, Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

33-Ahzâb 55 : Onlar (peygamberin eşleri) için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, (onların) kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca-vebal yoktur. (Ey peygamber eşleri) Allah'tan korkup-sakının. Allah her şeye şahid olandır.

33-Ahzâb 56 : Allah ve melekleri Peygambere salat etmektedirler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin (salavat getirin) ve tam bir teslimiyetle ona selam verin.

33-Ahzâb 57 : Allah'a ve Resulü'ne eziyet edenlere (ki Resule eziyet, Allah'a eziyettir) Allah dünyada da, ahirette de lanet etmiş ve onlar için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır.

33-Ahzâb 58 : Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara yapmadıkları (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.

33-Ahzâb 59 : Ey Peygamber. Eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına (dışarı çıkacaklarında) cilbablarından (dış elbiselerinden) üstlerine giymelerini söyle. Bu onların (mü'mine olarak) tanınıp da incitilip-eziyet görmemeleri için en uygun olandır. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

33-Ahzâb 60 : Andolsun ki münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde bozguncu-kışkırtıcı kötü haberler yayanlar (şayet bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa seni onlara musallat ederiz (onların üzerine yollarız). Sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler.

33-Ahzâb 61 : Lanetlenmişler olarak nerede ele geçirilseler (orada) yakalanırlar ve 'öldürüldükçe öldürülürler'.

33-Ahzâb 62 : (Bu,) daha önceden gelip-geçenler hakkında (uygulanan) Allah'ın sünnetidir. Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın.

33-Ahzâb 63 : İnsanlar sana (kıyamet) saatini sorarlar. De ki "Onun bilgisi yalnızca Allah'ın katındadır." Ne bilirsin, belki de kıyamet-saati yakındır.

33-Ahzâb 64 : Allah kafirleri lanetlemiş ve onlar için 'çılgın bir ateş' hazırlamıştır.

33-Ahzâb 65 : Orada ebedi olarak kalıcıdır. Onlar ne bir veli, ne de bir yardımcı bulamayacaklardır.

33-Ahzâb 66 : Yüzlerinin ateşte evrilip-çevrileceği gün "Eyvahlar bize. Keşke Allah'a itaat etseydik, Resule de itaat etseydik." derler.

33-Ahzâb 67 : (Onlar yine) derler ki "Rabbimiz, biz efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik. Onlar da bizi yoldan saptırdılar."

33-Ahzâb 68 : Rabbimiz. Onlara iki kat azab ver ve onları büyük bir lanet ile lanetle.

33-Ahzâb 69 : Ey iman edenler (peygamberinize karşı), Musa'ya (batıl isnatlarla) eziyet edenler gibi olmayın. Allah onu, onların söylediklerinden temize çıkardı. O, Allah katında vecihi (yüzü ak ve itibarlıydı).

33-Ahzâb 70 : Ey iman edenler. Allah'dan korkup-sakının ve sözü doğru söyleyin.

33-Ahzâb 71 : Ki (Allah) amellerinizi ıslah etsin (işlerinizi düzeltsin) ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Resulü'ne itaat ederse, büyük bir mutlulukla-mükafatla kurtulmuştur.

33-Ahzâb 72 : Biz emaneti (imtihanı) göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan (imtihan sorumluluğundan) korkuya kapıldılar. Onu insan yükledi. O çok zalim ve çok cahildir.

33-Ahzâb 73 : (Emaneti kendi tercihlerine sunduk ki) Allah münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları (önceden kabul ettikleri cezayla) azablandırarak, mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların da tevbesini kabul edecektir. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

34-Sebe Suresi

34-Sebe 1 : Hamd (şükür dolu övgü) o Allah'ındır ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Ahirette de hamd O'na mahsustur. O Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

34-Sebe 2 : Yerin içine gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya çıkanı bilir. O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

34-Sebe 3 : İnkâr edenler "(Kıyamet) saati bize gelmez" dediler. De ki "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun ki o muhakkak size (ve sizden önce yaşamış olanlara) gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığına hiç bir şey ondan (kıyametten) kaçamaz. (Göklerde ve yerde) bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da hiç istisnasız mübin (apaçık) bir Kitab'dadır."

34-Sebe 4 : (Bu,) iman edip salih amellerde bulunanları (inkarcılardan ayırıp) mükafatlandırması içindir. Onlar için mağfiret (bağışlanma) ve kerim (üstün-kusursuz) bir rızık vardır.

34-Sebe 5 : Ayetlerimiz hakkında (mü'minleri şaşırtıp) acze düşürmek için (birbirleriyle) yarışıp-koşuşturanlara, işte onlara da en kötü (en iğrenç) olanından elim-acıklı bir azab vardır.

34-Sebe 6 : Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu ve Aziz (üstün ve güçlü), Hamid (övgüye ve övülmeye layık) olanın yoluna yöneltip-ilettiğini bilip-görürler.

34-Sebe 7 : Küfredenler dediler ki "(Toprakta) darmadağın olup dağıldığınızda sizin mutlaka (diriltip) yeni bir yaratılış içinde bulunacağınızı haber veren bir adamı size gösterelim mi?"

34-Sebe 8 : Allah'a karşı yalan mı düzüp uyduruyor yoksa kendisinde bir delilik mi var (anlaşılmıyor)? Hayır, ahirete inanmayanlar azabda ve (haktan çok) uzak bir sapıklık içindedirler.

34-Sebe 9 : (Kendileri için yeni bir yaratılışı inkâr edenler) gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olanı (bunları bile ilkin yoktan yaratıp sonra yokluğa iade edip sonra da yeni bir yaratılışla tekrar yaratacağımızı) görmüyorlar mı? Biz dilersek onları (hemen) yerin-dibine geçirir ya da üzerlerine (düşmemesi için tuttuğumuz) gökten parçalar indiririz. Bunda elbetteki 'Allah'a gönülden yönelen' her kul için ayet vardır.

34-Sebe 10 : Andolsun ki Biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar onunla birlikte (Beni tesbih edip) ses verin" (dedik) ve kuşlara da (bunu emrettik). Ona demiri yumuşattık.

34-Sebe 11 : Geniş zırhlar yap, dokumada intizamı (düzen ve ölçüyü) gözet (deyip, mü'minlere) "Siz de (bu zırhlarla haddi aşmadan) salih davranın. Ben sizin yaptıklarınızı görenim" (diye bildirdik).

34-Sebe 12 : Süleyman için de (yaya veya binekli) sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgarı (müsahhar, emrine hazır-seyahatine uygun) kıldık. Erimiş bakırı ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle (özel) iş görmekte olan bir kısım cinler de vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırdık.

34-Sebe 13 : (Süleyman'ın özel-kapalı işlerini yapan bu cinler) ona dilediği şekilde (korunmuş ve şerefli) meskenler, (bir şeye benzer) timsaller, (büyük ve geniş) havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülemeyen (sabit-taşınmaz) kazanlar yaparlardı. Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın. Kullarımdan şükretmekte olanlar azdır.

34-Sebe 14 : Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman ölümünü onlara esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başka gösteren-fark ettiren olmadı. Artık o yere-yıkılıp düşünce açıkça ortaya çıktı ki şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşığılanıcı bir azab içinde bekleyip-durmazlardı.

34-Sebe 15 : Andolsun ki Sebe'nin oturduğu yerlerde bir ayet vardır. Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki) "Rabbinizin rızkından yeyin ve O'na şükredin. İşte temiz-güzel bir belde ve bağışlayan bir Rab."

34-Sebe 16 : Ancak onlar yüz çevirdiler, Biz de onlara Arim selini gönderdik. Onların iki bahçesini buruk yemişli, acı ılıgnlı ve içinde biraz da sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük.

34-Sebe 17 : Nankörlük etmelerinden dolayı onları böyle cezalandırdık. Biz nankörlük edenden başkasını cezalandırır mıyız?

34-Sebe 18 : Onlarla mübarek-bereketli kıldığımız memleketler arasında (deniz üstünde) görünebilen beldeler (adalar, konaklama yerleri) kıldık ve orada (okyanusta) gidip-gelme (sefer imkanlarını) takdir ettik. (Onlara) "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik).

34-Sebe 19 : Onlar (ticari hırs ve tamahla) "Ey Rabbimiz. Seferlerimizin arasını aç-uzat" dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Biz de onları efsaneler kıldık ve darmadağın edip dağıttık. Bunda elbetteki çok sabreden ve çok şükreden herkes için ayetler vardır.

34-Sebe 20 : Andolsun ki İblis onlar hakkındaki zannını doğrulamış oldu. İman eden bir grup dışında hepsi ona uydular.

34-Sebe 21 : Oysa onun kendilerine karşı hiçbir sultanı (nüfuzu-yaptırım gücü) yoktu. Biz ahirete iman edeni kuşku duyandan ayırdetmek için (ona bu imkanı verdik). Rabbin her şeyin üzerinde Hafız'dır (gözetici-koruyucu olandır).

34-Sebe 22 : De ki "Allah'ın dışında (ilah diye) öne sürdüğünüzü çağırın. Onların göklerde ve yerde zerre kadar (hiçbir şeye) güçleri yetmez. Onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi Allah'ın onlardan hiçbir yardımcısı da yoktur.

34-Sebe 23 : O'nun katında kendisine izin verdiği kimseden başkasının şefaati yarar sağlamaz. Nihayet kalplerinden korku-dehşet giderilince (onlara) "Rabbiniz ne buyurdu?" diye sorarlar. (Onlar) "Hak olanı" derler. O Aliyy'dir (çok yücedir), Kebir'dir (büyüklüğü sınırsızdır).

34-Sebe 24 : De ki "Sizi göklerden ve yerden rızıklandıran kimdir?" De ki "Allah'tır. (O halde) ya biz, ya da siz hidayet (doğru yol) üzereyiz veya apaçık bir sapıklıkta."

34-Sebe 25 : De ki "Siz bizim işlemiş bulunduğumuz suçtan sorulacak değilsiniz ve biz de sizin yaptıklarınızdan sorulacak değiliz."

34-Sebe 26 : De ki "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak sonra da hak

(hükmü) ile aramızı ayıracaktır. Fettah (adaletle açan) ve Alim (herşeyi hakkıyla bilen) O'dur."

34-Sebe 27 : De ki "O'na (kulluk etmede yanına) kattığınız ortakları bana gösterin. Hayır (onlar asla ortak olamazlar), O Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Allah'tır."

34-Sebe 28 : Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. Fakat insanlardan çoğu bilmiyorlar.

34-Sebe 29 : Onlar "Eğer doğru söyleyenler iseniz bu vaad (ettiğiniz azab) ne zaman (gerçekleşecek)?" derler.

34-Sebe 30 : De ki "Sizin için vadedilmiş-belirlenmiş öyle bir gün vardır ki siz ondan ne bir an geri kalabilirsiniz, ne de öne geçebilirsiniz."

34-Sebe 31 : Küfretmekte olanlar "Biz kesin olarak ne bu Kur'an'a inanırız, ne de ondan öncekilere" dediler. Sen o zalimleri Rableri huzurunda dikilip-tutuklanmış olarak bir görseñ, sözü (suçlamaları) birbirlerine çevirip-atarlar. Mustaz'aflar (zayıf düşürülenler) müstekbirlere (dünyada büyüklük taslayanlara) "Eğer sizler olmasaydınız, bizler mutlaka mü'min kimseler olurduk" derler.

34-Sebe 32 : Müstekbirler mustaz'aflara (za'fa uğratılanlara) "Size hidayet geldikten sonra sizi ondan biz mi alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) mücrimler (suçlu-günahkarlar) idiniz" derler.

34-Sebe 33 : Mustaz'aflar (zayıf düşürülenler) ise müstekbirlere (dünyada büyüklük taslayanlara) "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (tuzaklar kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde (hepsi) pişmanlıklarını içlerine atarlar. Biz de küfredenlerin boyunlarına (demir) halkalar takarız. Onlar yaptıklarından başka bir şeyin mi cezasını çekerler?

34-Sebe 34 : Biz hangi ülkeye bir uyarıp-korkutucu gönderdikse, oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri' mutlaka "Biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkar ediyoruz" demişlerdir.

34-Sebe 35 : Ve "Biz mallar ve evladlar bakımından daha çoğunluktayız ve biz azaba uğratılacak da değiliz" demişlerdir.

34-Sebe 36 : De ki "Rabbim dilediğine rızkı bol verip-genişletir, (dilediğine de) kısar. Ancak insanların çoğu (bunu ve bunun hikmetini) bilmezler."

34-Sebe 37 : Bizim katımızda sizi (Bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evladlarınızdır ancak iman edip (mal ve evladlarıyla) salih amellerde bulunanlar müstesna. Yaptıklarına karşılık olmak üzere onlara kat kat mükafat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler.

34-Sebe 38 : Ayetlerimiz hakkında (mü'minleri şaşırtıp) acze düşürmek için (birbirleriyle) yarışıp-koşuşturanlar, işte onlar da azabın içinde hazır bulundurulmuşlardır.

34-Sebe 39 : De ki "Rabbim kullarından dilediğine rızık bol verip-genişletir, (dilediğine de) kısar. (Allah için) her neyi infak ederseniz, Allah onun yerine (daha hayırlısını) verir. O Rezzak'tır (rızkı verenlerin en hayırlısıdır)."

34-Sebe 40 : O gün (Allah) onların hepsini bir araya toplayacak sonra meleklerle diyecek ki "Size tapanlar bunlar mıydı?"

34-Sebe 41 : (Melekler de) "Sen sübhansın (münezzehsin-yücesin). Bizim velimiz onlar değil Sensin. Hayır (bize değil), onlar (bazılarını melek sandıkları) cinlere tapmaktaydı ve çoğu onlara iman etmişlerdi" derler.

34-Sebe 42 : Bugün, bir kısmınızın bir kısmınıza yarar veya zarar sağlamaya gücü yetmez. O zulmetmiş olanlara "Yalanlamakta olduğunuz ateşin azabını tadın" deriz.

34-Sebe 43 : Onlara apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda "Bu sizi babalarınızın tapmakta olduklarından çevirmek-alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Hak kendilerine (belli olup) geldiğinde onu (yine) inkar edenler de "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler.

34-Sebe 44 : Oysa Biz onlara okuyacakları (ders alacakları) Kitab'lar vermemiştik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı-korkutucu da göndermemiştik.

34-Sebe 45 : Kendilerinden öncekiler de yalanlamışlardı. Oysa bunlar onlara (öncekilere, güç ve imkan olarak) verdiklerimizin onda birine bile ulaşmamışlardır. (Onlar verdiklerimizle şमारip) resullerimi yalanladılar. (Bir bak, inkarcıları) inkarım nasıl oldu?

34-Sebe 46 : De ki "Size bir tek öğüt veriyorum. Allah için ikişer ikişer ve teker teker kalkıp-kıyam etmenizi sonra da (Allah'a ihlasla yönelip bütün söylediklerimi) iyice düşünmenizi istiyorum. Sahibinizde (size yüzçevirmeden sizi sahiplenen arkadaşınızda) hiçbir delilik yoktur. O sadece şiddetli bir azabın öncesinde sizi uyarıp-korkutandır."

34-Sebe 47 : De ki "Ben sizden bir ücret istemişsem, o sizin olsun. Benim ecrim-mükafatım yalnızca Allah'a aittir. O, her şeyin üzerinde Şahid olandır."

34-Sebe 48 : De ki "Rabbim (kıyam edip, kendisine ihlasla yönelenin kalbine) hakkı atıp-koyar. O, gaybleri hakkıyla bilendir."

34-Sebe 49 : De ki "Hak geldi. Batıl ne (bir şeyi yokken) ortaya çıkarabilir, ne de (var olanı yokluğa) iade edebilir."

34-Sebe 50 : De ki "Eğer ben (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidayete (doğru yola) erersem, bu da Rabbimin bana vahyetmekte olduğu (Kur'an) sayesinde. O Semi'dir (herşeyi işitendir), Karib'dir (çok yakındır)."

34-Sebe 51 : Sen onları (vaadimizin gerçekleştiğini görüp, telaşla) korkuya kapıldıklarında bir görsen. Artık hiçbir kaçış yoktur ve (onlar azaba) yakın bir yerden yakalanmışlardır.

34-Sebe 52 : (Firavun'un son anda söylediği gibi) "Biz ona (Allah'a ve vaadlerine) iman ettik" derler. Onlar için (rahmete ve hidayete) uzak bir yerden (makbul bir imana) ulaşmak nasıl mümkün olur?

34-Sebe 53 : Oysa daha önce onu (Allah'ı ve vaadlerini) inkar etmişlerdi. (Hakka) uzak bir yerden gayba (görüp-bilmedikleri gerçeklere dil uzatarak) atıp-tutuyorlardı.

34-Sebe 54 : (Artık) daha önce benzerlerine yapıldığı gibi kendileriyle istek duydukları şeyler arasına perde çekilmiştir. Onların hepsi (inkarlarında fitraten mutmain olmayıp) kuşku-endişe verici bir tereddüt içindeydiler.

35-Fâtır Suresi

35-Fâtır 1 : Hamd (şükür dolu övgü) gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı elçiler kılan Allah'a mahsustur. O, yaratmada dilediği arttırmayı yapar. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

35-Fâtır 2 : Allah insanlara rahmetinden neyi açarsa, onu kısıp-tutacak olan yoktur. Her neyi de kısıp-tutarsa, onu da ondan (Allah tuttuktan) sonra salıverecek olan yoktur. Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan O'dur.

35-Fâtır 3 : Ey insanlar. Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini düşünüp-anın. Allah'tan başka sizi gökten ve yerden rızıklandıran bir başka yaratıcı var mı? (Bilin ki) O'ndan başka İlah yoktur. O halde nasıl olur da (haktan sapıklığa) çevrilip-dönüyorsunuz?

35-Fâtır 4 : Eğer seni yalanlıyorsa, senden önceki resuller de yalanlandı. (En sonunda bütün) işler Allah'a döndürülür.

35-Fâtır 5 : Ey insanlar. (Şüphe duymadan bilin ki) Allah'ın vaadi haktır. (O halde) dünya hayatı (ahireti unutturup) sizi aldatmasın ve (her türlü) aldatıcı da sizi Allah ile (Allah adına vaad ve yeminlerle) aldatmasın.

35-Fâtır 6 : Şeytan sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu-taraftarlarını ancak çılgınca yanan ateşin ehlinden (halkından) olmaya çağırır.

35-Fâtır 7 : O küfredenler için şiddetli bir azab vardır. İman edip salih amellerde bulunanlar için de mağfiret (bağışlanma) ve büyük ecir-mükafat vardır.

35-Fâtır 8 : Kötü ameli kendisine çekici-süslü kılınıp da onu güzel gören mi (hidayet davetini kabul edecek)? Allah dilediğini saptırır, dilediğini de hidayete (doğru yola) eriştirir. O halde onlar (daveti kabul etmeyenler) için üzülmeye kendini harab etme. Allah, onların yapmakta olduklarını hakkıyla bilendir.

35-Fâtır 9 : Rüzgarları gönderip de bulutu kaldıran-yürüten Allah'tır. Biz onu ölü bir beldeye sürükleyip-sevkeder, yeri ölümünden sonra onunla diriltiriz. İşte (sizler için yeniden) diriliş de böyledir.

35-Fâtır 10 : Kim izzet (şeref ve itibar) istiyorsa (Allah katında arasın, çünkü) izzet tamamıyla Allah'ındır. (Yaşanan) güzel söz O'na yükselir, salih amel onu (sözü ve söz sahibini) yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenlere ise şiddetli bir azab vardır. Onların hileli düzenleri 'boşa çıkıp bozulur'.

35-Fâtır 11 : Allah sizi (önce) topraktan yarattı sonra bir nutfeden-damladan. Sonra da sizi (erkek-dişi) çiftler kıldı. O'nun ilmi-bilgisi dışında hiçbir dişi ne gebe kalır, ne de doğurur. Ömür sürene (ilave) ömür verilmesi ve onun (yaşam şekline bağlı biyolojik) ömründen kısaltılması da mutlaka bir Kitab'dadır. Bu Allah'a göre kolaydır.

35-Fâtır 12 : İki deniz bir değildir. Biri (diğerine göre daha) tatlı, susuzluğu keser ve (tuzlu olsa da) içilmesi kolaydır, diğeri ise (daha) tuzlu ve acıdır. Her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz (inci, mercan gibi) süs eşyası çıkarırsınız. O'nun fazlından (lutuf ve ihsanından) arayıp da şükretmeniz için gemilerin onda (bu iki deniz arasında) suları yarararak gittiğini görürsün.

35-Fâtır 13 : (Allah) geceyi gündüze girdirip-katar, gündüzü de geceye girdirip-katar. Güneşi ve ayı müsahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kılmıştır. Her biri belirlenmiş-takdir edilmiş bir vakte-gayeye doğru akıp gitmektedir. İşte bu (gördüklerinizi yaratıp, düzene koyan) Allah sizin Rabbinizdir. Mülk O'nundur. O'ndan başka taptıklarınız ise 'bir çekirdeğin incecik zarına' bile malik olamazlar.

35-Fâtır 14 : Eğer onlara dua ederseniz duanızı işitmezler. İşitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise sizin şirk koşmanızı kabullenmeyip-reddedeceklerdir. (Bunları) sana her şeyden haberdar olan (Allah) gibi haber veren (hiç kimse) olmaz.

35-Fâtır 15 : Ey insanlar. Allah'a muhtaç olan sizsiniz. Allah ise Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

35-Fâtır 16 : Dilerse sizi giderir (yok eder) ve yepyeni bir halk-yaratılış getirir.

35-Fâtır 17 : Bu Allah'a zor değildir.

35-Fâtır 18 : Hiçbir günahkar bir başkasının günahını yüklenip-çekmez. Eğer (günah) yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu yüklenmeye çağırsa -bu onun yakın akrabası da olsa- ondan (onun yükünden) hiçbir şey yüklenmez. Sen ancak gaybda (görünmezde) Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarıp-korkutursun. Kim temizlenip-arınırsa, o kendisi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır.

35-Fâtır 19 : (Hakka karşı) kör olanla gören bir olmaz.

35-Fâtır 20 : Karanlıklarla aydınlık

35-Fâtır 21 : Gölge ile sıcaklık da (bir olmaz).

35-Fâtır 22 : Diri olanlarla ölümler de bir değildir. Allah dilediğine işittirir. Sen (ölüler gibi) kabirlerde olanlara işittirecek değilsin.

35-Fâtır 23 : Sen yalnızca bir uyarıcı-korkutucusun.

35-Fâtır 24 : Biz seni müjdeleyici ve uyarıp-korkutucu olarak hak ile gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki içlerinden bir uyarıp-korkutucu gelip-geçmiş olmasın.

35-Fâtır 25 : Eğer seni yalanlıyorsa, onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Onlara da resulleri apaçık ayetler, sahifeler ve aydınlatıcı kitab getirmişlerdi.

35-Fâtır 26 : Sonra Ben o inkar edenleri yakalayiverdim. (Bir bak, inkarcıları) inkarım nasıl oldu?

35-Fâtır 27 : Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Biz onunla renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı, siyah ve değişik renklerde (toprağı olan) yollar (bıraktık).

35-Fâtır 28 : İnsanlardan, debelenmekte olan (diğer) canlılardan ve hayvanlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde Allah'dan ancak alim olanlar huşuyla korkar. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Gafur'dur (çok bağışlayandır).

35-Fâtır 29 : Allah'ın Kitab'ını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler, asla zarara uğramayacak bir ticareti umabilirler.

35-Fâtır 30 : Allah onların ecirlerini-mükafatlarını noksansız olarak öder ve Kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) onlara daha da arttırır. O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Şekur'dur (şükürü kabul eden, karşılığını verendir).

35-Fâtır 31 : Ellerinde (kitabdan) olanı doğrulayıcı olarak sana Kitab'dan vahyettiğimiz hakkın ta kendisidir. Allah Habir'dir (her şeyden haberdar olandır), Basir'dir (herşeyi hakkıyla görendir).

35-Fâtır 32 : (Senden) sonra bu Kitab'ı kullarımızdan seçtiklerimize miras bıraktık. Onlardan kimi kendi nefesine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır-öne geçer. İşte bu, büyük fazlın (lutuf ve faziletin) ta kendisidir.

35-Fâtır 33 : Adn cennetleri (onlarıdır), oraya girerler. Orada altından bileziklerle, incilerle süslenirler ve orada elbiseleri de ipektir.

35-Fâtır 34 : Derler ki "Bizden hüznü-tasayı gideren Allah'a hamdolsun. Hiç şüphesiz Rabbimiz Gafur'dur (çok bağışlayandır), Şekur'dur (şükürü kabul eden, karşılığını verendir)."

35-Fâtır 35 : O bizi Kendi fazlından (lutuf ve ihsanından ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi. Burada bize ne bir yorgunluk dokunacak, ne de bir bıkkınlık-usanç gelecektir.

35-Fâtır 36 : İnkâr edenlere de cehennem ateşi vardır. (Ölümü istemelerine rağmen) öldürülmezler ki ölsünler, onlara onun (cehennemin) azabından da (bir şey) hafifletilmez. İşte Biz, her nankörü böyle cezalandırırız.

35-Fâtır 37 : Onlar orada "Rabbimiz bizi çıkar da (önceki) yaptıklarımızdan farklı olarak salih amel işleyelim" diye feryat ederler. Size (dünya hayatında) düşünüp-öğüt alabilecek olanın, düşünüp-öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyarıcı da gelmemiş miydi? Öyleyse (azabı) tadın, zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.

35-Fâtır 38 : Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. O, sinelerin özünde (saklı) olanı da

bilir.

35-Fâtır 39 : Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Kim küfre sarparsa, küfrü kendi aleyhinedir. Kafirlerin küfürleri Rableri katında kendilerine gazabtan başkasını arttırmaz. Kafirlerin küfrü kendilerine hüsrandan (ebedi ziyandan) başkasını da arttırmaz.

35-Fâtır 40 : De ki "Allah'dan başka tapmakta olduğunuz ortaklarınızı gördünüz mü? Bana gösterin, yeryüzünde neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde mi bir ortaklığı var?" Yoksa Biz onlara bir Kitab vermişiz de, ondan apaçık bir delil üzerinde mi bulunuyorlar? Hayır, o zalimler birbirlerine aldatmadan başka bir şey vadetmiyorlar.

35-Fâtır 41 : Allah gökleri ve yeri (yokluğa kapanıp) zeval bulmasınlar diye (mekandan münezzeht kudretiyle) tutmaktadır. Andolsun ki eğer (tutmayı bırakıp) onlar zeval bulacak olurlarsa, Kendisinden sonra onları kimse tutamaz. O Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır), Gafur'dur (çok bağışlayandır).

35-Fâtır 42 : Onlar kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelirse herhangi bir ümmetten daha doğru yolda olacaklarına dair yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a yemin ettiler. Ancak onlara uyarıcı-korkutucu geldiğinde, (bu onların) nefretle-uzaklaşmalarından başka bir şeyi arttırmadı.

35-Fâtır 43 : Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek (düşmanlık da yaptılar). Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını dönüp-kuşatmaz. Onlar öncekilerin sünnetinden (onlara uygulananndan) başkasını mı gözleyip-beklemektedirler? Sen Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir tebdil (değişme-değiştirme) bulamazsın. Sen Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir tahvil de (azabı başka şeye çevirme, döndürme de) bulamazsın.

35-Fâtır 44 : Yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Üstelik onlar kendilerinden daha güçlü-kuvvetliyidiler. Göklerde de, yerde de Allah'ı (bu sünnetinden) aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. O Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Kadir'dir (her şeye güç yetirendir).

35-Fâtır 45 : Eğer Allah kazandıkları (günahlar) yüzünden insanları (hemen) hesaba çekecek (karşılığını verecek) olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde (kulluktan sorumlu) hiçbir canlıyı bırakmazdı. Ancak onları belirtilmiş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman (onları hesaba çekecek olan) Allah (bütün) kulları için Basir'dir (durumlarını hakkıyla görmektedir).

36-Yâsin Suresi

36-Yâsin 1 : Ya sin.

36-Yâsin 2 : Kur'an-ı Hakim'e (hüküm ve hikmet dolu Kitab'a) andolsun.

36-Yâsin 3 : Sen elbette (Resul olarak) gönderilenlerdensin.

36-Yâsin 4 : Dosdoğru bir yol üzerindesin.

36-Yâsin 5 : (Kur'an) Aziz ve Rahim'in (üstün ve esirgeyen Allah'ın) indirmesidir.

36-Yâsin 6 : Babaları uyarılıp-korkutulmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir kavmi uyarıp-korkutman için (gönderildin).

36-Yâsin 7 : Andolsun ki onların çoğu üzerine söz hak olmuştur. Onlar (artık) inanmazlar.

36-Yâsin 8 : Biz onların boyunlarına, çenelere kadar (dayanan) halkalar geçirdik. Bu yüzden başları yukarı kalkıktır.

36-Yâsin 9 : Biz onların önlerinden bir sed, arkalarından da bir sed çektik ve onları örtüverdük artık (geçmiş ve geleceği ibret gözüyle) görmezler.

36-Yâsin 10 : Kendilerini uyarıp-korkutsan da, uyarmayıp-korkutmasan da onlar için birdir. Onlar iman etmezler.

36-Yâsin 11 : Sen ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile (görmeden) Rahman'a haşyet (saygı dolu korku) duyan kimseyi uyarıp-korkutursun. İşte onu mağfiret (bağışlanma) ve kerim (üstün-şerefli) bir ecirle-mükafatla müjdele.

36-Yâsin 12 : (Şüphesiz ki) Biz, ölüleri Biz diriltiriz. Onların önceden gönderdiklerini ve (geride bıraktıkları) eserlerini de Biz yazarız. Biz her şeyi mübin (apaçık) bir Kitab'ta (Levh-i Mahfuz'da) sayıp-tesbit etmişizdir.

36-Yâsin 13 : Sen onlara şu şehir halkının misalini ver-anlat. Hani oraya elçiler gelmişti.

36-Yâsin 14 : Hani Biz onlara iki (elçi) göndermiştik fakat onlar ikisini de yalanlamışlardı. Biz de (iki elçiyi) bir üçüncüyle güçlendirdik. (Onlara) dediler ki "Biz size gönderilmiş elçileriz.

36-Yâsin 15 : (Onlar ise) "Siz bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsiniz. Rahman (olan Allah size) herhangi bir şey indirmiş değildir. Siz sadece yalan söylüyorsunuz" dediler.

36-Yâsin 16 : (Elçiler) dediler ki "Rabbimiz, size gönderilmiş elçiler olduğumuzu bilmektedir."

36-Yâsin 17 : Bizim üzerimizde de (sorumluluk ve görev olarak) apaçık bir tebliğden başkası yoktur.

36-Yâsin 18 : Onlar dediler ki "Biz sizlerden dolayı gerçekten uğursuzluğa uğradık. Eğer (bu söylediklerinize) bir son vermeyecek olursanız, andolsun ki sizi taşa tutacağız ve bizden size mutlaka elim-acıklı bir azab dokunacaktır."

36-Yâsin 19 : (Elçiler) dediler ki "Uğursuzluğunuz (sizin kendinizde) sizinle beraberdir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz haddi aşan bir kavimsiniz."

36-Yâsin 20 : Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi ve (onlara şöyle dedi) "Ey kavmim, bu elçilere uyunuz."

36-Yâsin 21 : Sizden ücret istemeyenlere uyun, onlar hidayete ermiş kimselerdir.

36-Yâsin 22 : Bana ne olmuş ki, beni yaratana kulluk etmeyecekmişim? Siz (hepiniz) O'na döndürüleceksiniz.

36-Yâsin 23 : Ben O'ndan başka ilahlar edinir miyim? Rahman (olan Allah) bana bir zarar dileyebilecek olsa, onların şefaati bana hiçbir yarar sağlamaz ve onlar beni kurtaramazlar.

36-Yâsin 24 : Ben o zaman apaçık bir sapıklık içinde olmuş olurum.

36-Yâsin 25 : Ben sizin Rabbinize iman ettim. (Artık) beni dinleyip-işitin.

36-Yâsin 26 : (Kavmi tarafından şehit edilince) ona "Cennete gir" denildi. O da "Keşke kavmim (bu akibetimi) bilseydi" dedi.

36-Yâsin 27 : Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram edilenlerden kıldığını.

36-Yâsin 28 : Kendisinden sonra kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedi, (gerekli görüp) indirecek de değildik.

36-Yâsin 29 : (Onları helak etmeye) sadece tek bir sayha-ses yetti hemen sönüverdiler.

36-Yâsin 30 : Yazıklar olsun o kullara ki, kendilerine bir resul gelmeyiversin, onunla hemen alay ederlerdi.

36-Yâsin 31 : Görmüyorlar mı, kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik? Onlar bir daha (ikinci bir fırsatla) kendilerine dönüp-gelemiyorlar.

36-Yâsin 32 : Onların hepsi, toplanmış olarak huzurumuza getirilmişlerdir.

36-Yâsin 33 : Ölü toprak kendileri için bir ayettir. Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkardık da ondan yemektedirler.

36-Yâsin 34 : Biz orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinden pınarlar fıskırttık.

36-Yâsin 35 : Onun ürünlerinden ve (bu ürünleri işleyip) kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmeyecekler mi?

36-Yâsin 36 : Yerin bitirmekte olduklarından, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah sübhandır) yücedir-kusurlardan münezzehtir.

36-Yâsin 37 : Gece de kendileri için bir ayettir. Gündüzü ondan sıyırıp-çekeriz de onlar hemen karanlıkta kalıverirler.

36-Yâsin 38 : Güneş de kendisi için (belirlenmiş yörüngeyle) bir müstakarra (karar bulup duracağı yere) doğru akıp-gitmektedir. Bu, Aziz ve Alim'in (üstün olan ve herşeyi hakkıyla bilen) takdiridir.

36-Yâsin 39 : Ay için de (size her gün farklı gözükeceği) menziller takdir ettik. O (bu menzillerde görenler için) eski-eğri bir hurma dalı gibi (hilal) olur da (sonra doğuda kaybolup, batıda yeni ayın hilali olarak) geri döner.

36-Yâsin 40 : Ne güneşin aya erişip-yetişmesi (şemsi ve kameri yılın aynı olması) uygundur, ne de (yıllık-genel ortalama da) gecenin gündüzü geçmesi. Herbiri (kendileri için belirlenmiş) bir felekte-yörüngede yüzüp gitmektedirler.

36-Yâsin 41 : (Nuh ve beraberindeki mü'minlerin) zürriyetlerini-soylarını dolu gemide taşımamız da kendileri için bir ayettir.

36-Yâsin 42 : Ve kendileri için bunun gibi binecekleri (nice) şeyleri yaratmamız da.

36-Yâsin 43 : Dilesek (kendileri için ayet olan nimetimizi geri çeker) onları boğarız. Ne onların imdadına yetişen olur, ne de onlar kurtulabilirler.

36-Yâsin 44 : Ancak Bizden bir rahmet olması ve (onları) belirli bir zamana kadar yararlandırmamız başka.

36-Yâsin 45 : Onlara "Önünüzde ve arkanızda olandan korkup-sakının ki esirgenir-merhamet olunursunuz" denildiğinde (ciddiye almazlar).

36-Yâsin 46 : Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmeyiversin mutlaka ondan yüz çevirirler.

36-Yâsin 47 : Onlara "Size Allah'ın rızık olarak verdiklerinden infak edin" denildiği zaman o küfre sapanlar iman edenlere dediler ki "Dilediği takdirde Allah'ın doyuracağı kimseyi biz mi doyuralım? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık-şaşkınlık içindesiniz."

36-Yâsin 48 : Ve derler ki "Eğer sadıklardan (doğru söyleyenlerden) iseniz bu vaad (ettiğiniz yıkım ve azab) ne zaman?"

36-Yâsin 49 : Onlar tek bir sayhadan-sesten başkasını çağırıp-beklemezler. Onlar birbirleriyle-çekişip dururlarken o ansızın kendilerini yakalayiverir.

36-Yâsin 50 : (O zaman) ne bir vasiyyette bulunabilirler, ne de ailelerine dönebilirler.

36-Yâsin 51 : Sur'a üfürülmüştür. Onlar kabirlerinden (kalkıp) Rablerine doğru (dalgalar halinde) akın ederler.

36-Yâsin 52 : (Birbirlerine) derler ki "Eyvahlar bize. Yattığımız-uyuduğumuz yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu (diriliş kesinlikle) Rahman'ın vadettiğidir. (Demek ki bütün resuller) gönderilenler doğru söylemiş."

36-Yâsin 53 : (Bu) sadece bir tek sayha-sesle olmuştur. Onların hepsi (biraraya) toplanmış olarak huzurumuza getirilmişlerdir.

36-Yâsin 54 : (Onlara denilir ki) bugün hiç kimseye hiçbir şekilde zulmedilmez-haksızlık yapılmaz. Siz ancak yaptıklarınızın cezasını-karşılığını görürsünüz.

36-Yâsin 55 : Bugün (Allah'a iman ve salih amelle gelen) cennet halkı 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler.

36-Yâsin 56 : Kendileri ve eşleri gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır.

36-Yâsin 57 : Orada onlar için meyveler vardır ve istedikleri her şey onlarındır.

36-Yâsin 58 : Rahim olan (mü'minleri ahirette de esirgeyen) Rablerinden onlara bir de (bizzat Kendisinin verdiği) sözlü Selam (vardır).

36-Yâsin 59 : Ey mücrimler (suçlu-günahkarlar). Bugün siz (mü'minlerden başka) bir tarafa ayrılın.

36-Yâsin 60 : Ey Adem oğulları. Ben size şeytana kulluk etmeyin, o sizin için apaçık bir düşmandır diye and vermedim mi?

36-Yâsin 61 : Bana kulluk edin, doğru olan yol budur (demedim mi?)

36-Yâsin 62 : Andolsun ki o sizden birçok nesilleri saptırmıştı. Yine de (bunları görüp) hiç aklınızı kullanmadınız mı?

36-Yâsin 63 : İşte size vadedilen (ve sizin inkar ettiğiniz) cehennem budur.

36-Yâsin 64 : İnkarınıza karşılık olmak üzere bugün oraya girin.

36-Yâsin 65 : Bugün onların ağızlarını (kapatıp) mühürleriz. Neler kazandıklarını Bize elleri söylemekte, ayakları da şahidlik etmektedir.

36-Yâsin 66 : Dileseydik onların gözlerini silme kör ederdik de (kurtulmak için) yola dökülüp-koşuşurlardı. Fakat nasıl görecekler ki?

36-Yâsin 67 : (Yine) dileseydik onları oldukları yerde bir başka şekile-kalıba sokardık da ne ileri gidebilirler, ne de geri dönebilirlerdi.

36-Yâsin 68 : Kime uzun ömür verirsek, yaratılıştaki onu tersine çeviririz. (Yine de) akıllarını kullanmayacaklar mı?

36-Yâsin 69 : Biz ona (peygambere) şiiir öğretmedik, (bu) ona yakışmaz da. O (vahyettiklerimiz) ancak bir öğüt ve mübin (apaçık) olan bir Kur'an'dır.

36-Yâsin 70 : (Bu Kur'an) diri olanları uyarıp-korkutmak ve küfredenlerin üzerine sözün hak olması için (indirilmiştir).

36-Yâsin 71 : Ellerimizin yaptıklarından kendileri için nice hayvanlar yarattığımızı görmüyorlar mı? Kendileri bunlara sahip oluyorlar.

36-Yâsin 72 : Onları kendilerine boyun eğdirdik. Bir kısmı binekleridir, bir kısmını yiyorlar.

36-Yâsin 73 : Onlarda kendileri için daha nice yararlar ve içecekler vardır. (Yine de) şükretmeyecekler mi?

36-Yâsin 74 : Onlar yardım görürler umuduyla Allah'tan başka ilahlar edindiler.

36-Yâsin 75 : Onların (o sahte ilahların) kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez. Kendileri ise onlar için (yardıma-korumaya) hazırlanmış askerlerdir.

36-Yâsin 76 : Onların sözleri seni üzmesin. Biz onların saklamakta olduklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz.

36-Yâsin 77 : İnsan Bizim kendisini bir nutfeden-damladan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi (kibirlenerek Bize) apaçık bir düşman kesilmiştir.

36-Yâsin 78 : Kendi yaratılışını unutarak Bize misal veriyor ve "Çürümüş kemikleri kim diriltecekmış?" diyor.

36-Yâsin 79 : De ki "Onları (kemikleri bile yokken) ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı hakkıyla bilir."

36-Yâsin 80 : Size yeşil ağaçtan bir ateş çıkaran O'dur, siz de ondan yakıyorsunuz.

36-Yâsin 81 : Gökleri ve yeri yaratan, kendileri gibisini yaratmaya kadir değil mi? Elbette kadirdir. O Hallak'tır (her şeyi yaratandır), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

36-Yâsin 82 : Bir şeyi (yaratmayı) dilediği zaman O'nun emri sadece ona "Ol" demesidir. O da hemen oluverir.

36-Yâsin 83 : Her şeyin melekutu (mülk ve hükümranlığı) elinde bulunan (Allah sübhandır) yücedir-münezzehdir. Siz O'na döndürüleceksiniz.

37-Sâffât Suresi

37-Sâffât 1 : Andolsun saflar halinde dizilenlere (meleklerle).

37-Sâffât 2 : (Kuvvetle toplayıp) koruyup-sevkedенlere.

37-Sâffât 3 : Zikir okumakta olanlara.

37-Sâffât 4 : Ki, sizin ilahınız birdir.

37-Sâffât 5 : Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi'dir. Doğuların da Rabbi'dir.

37-Sâffât 6 : Biz yakın göğü (dünya göğünü) zinetle, gezegenlerle süsleyip-donattık.

37-Sâffât 7 : Ve itaatten çıkmış her şeytandan koruduk.

37-Sâffât 8 : Onlar Mele-i A'la'ya (yüce topluluğa) kulak verip-dinleyemezler ve her taraftan (sürülüp) atılırlar.

37-Sâffât 9 : Kovulup-uzaklaştırılırlar. Onlar için sürekli bir azab vardır.

37-Sâffât 10 : Ancak (bir sözü) kapıp-kaçan olursa, onu da delip geçen bir şihab (yakıcı bir alev) takip eder.

37-Sâffât 11 : Şimdi onlara sor "Yaratılış bakımından onlar mı daha zor yoksa Bizim yarattığımız (kainat) mı?" Biz onları cıvık-yapışkan bir çamurdan yarattık.

37-Sâffât 12 : Sen (kainatın yaratılışına ve onların bunu görmeyişine) şaşırдын kaldın, onlar ise (körlük içinde) alay edip duruyorlar.

37-Sâffât 13 : Kendilerine hatırlatılıp-öğüt verildiğinde, öğüt almazlar.

37-Sâffât 14 : Bir ayet (mucize) gördüklerinde, alay konusu edininip eğlenirler.

37-Sâffât 15 : Derler ki "Bu apaçık bir sihirden başkası değildir."

37-Sâffât 16 : Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, gerçekten biz mi mutlaka diriltileceğiz?

37-Sâffât 17 : Önceki atalarımız da mı?

37-Sâffât 18 : De ki "Evet, hem de hor ve hakir olarak."

37-Sâffât 19 : O sadece bir tek çığıktan-haykırıştan ibarettir ki, kendileri aniden (diriltilmiş olarak) bakıp durmaktadırlar.

37-Sâffât 20 : Derler ki "(İnanmadığımız için) eyvahlar bize, bu din (hesap-ceza) günüdür."

37-Sâffât 21 : (Allah onlara) "Bu sizin yalanlamakta olduğunuz (mü'mini kafirden, haklıyı haksızdan) ayırma günüdür" (buyurur).

37-Sâffât 22 : (Meleklerle de buyurur ki) "Zulmetmiş olanları, (zulüme ortak olan) eşlerini ve taptıkları şeyleri bir araya getirip toplayın."

37-Sâffât 23 : Allah'tan başka (taptıkları bütün ilahlık taslayanları), onları cehennemin yoluna yöneltip-götürün.

37-Sâffât 24 : Ve onları (o yolda) durdurun çünkü onlar (yaptıklarından) sorumludurlar (hesap vereceklerdir).

37-Sâffât 25 : (Onlara seslenilir) "Size ne oldu ki (dünyada olduğu gibi birbirinizle) yardımlaşmıyorsunuz?"

37-Sâffât 26 : Hayır, onlar bugün (hiç itirazsız) teslim olmuşlardır.

37-Sâffât 27 : Onlar birbirlerine dönüp karşılıklı sormaya (birbirlerini sorumlu tutmaya) başlarlar.

37-Sâffât 28 : Gerçekten sizler bize sağdan gelerek (haktan yana görünerek) yanaşıyordunuz derler.

37-Sâffât 29 : (Diğerleri de) derler ki "Hayır (asıl sebep biz değiliz). Sizler (zaten) mü'min kimseler değildiniz."

37-Sâffât 30 : Bizim size karşı hiçbir sultanımız (hakimiyetimiz, yaptırım gücümüz) yoktu. Siz (aslında kendiniz) azgın bir kavimdiniz.

37-Sâffât 31 : Böylece Rabbimizin sözü (azab vaadi) üzerimize hak oldu. Mutlaka biz (bu azabı sizinle birlikte) tadacak olanlarız.

37-Sâffât 32 : Evet (sağdan yanaşıp) biz sizi (daha da) azdırdık. Çünkü biz de azgın kimselerdik.

37-Sâffât 33 : O gün onlar (azanlar ve azdıranlar) azabda ortaklırlar.

37-Sâffât 34 : İşte Biz mücrimlere (suçlu-günahkarlara) böyle yaparız.

37-Sâffât 35 : Çünkü onlara "Allah'tan başka ilah yoktur" denildiği zaman büyüklük tasarlardı.

37-Sâffât 36 : Ve derlerdi ki "Biz mi mecnun-deli bir şair için ilahlarımızı terk edeceğiz?"

37-Sâffât 37 : Hayır (o mecnun değildir). O, hakkı getirmiş ve (kendisi de) gönderilenleri doğrulamıştır.

37-Sâffât 38 : Siz mutlaka elim-acıklı azabı tadacak olanlarsınız.

37-Sâffât 39 : Yaptıklarınızdan başkasıyla cezalandırılmayacaksınız.

37-Sâffât 40 : Ancak muhlis (ihlas sahibi) kullar müstesna.

37-Sâffât 41 : Onlar için bilinen bir rızık vardır.

37-Sâffât 42 : (Çeşitli) meyveler. Onlar ikram görenlerdir.

37-Sâffât 43 : (Nimetlerle donatılmış) Naim cennetlerinde.

37-Sâffât 44 : Tahtlar-sedirler üzerinde karşılıklı (otururlar).

37-Sâffât 45 : Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle onların çevrelerinde dolaşılır.

37-Sâffât 46 : Berrak-bembeyaz, içenlere lezzet veren (bir içki).

37-Sâffât 47 : Onda ne bir sersemletme (sıkıntı-zarar) vardır, ne de onunla (akılları çelinip) sarhoş olurlar.

37-Sâffât 48 : Yanlarında 'bakışlarını saklayıp-yalnızca eşlerine çevirmiş' iri-güzel gözlüler

vardır.

37-Sâffât 49 : Sanki onlar örtülüp-saklanmış bir yumurta gibi.

37-Sâffât 50 : Derken kimi kimine yönelmiş olarak birbirlerine (dünyadaki hallerini) sorarlar.

37-Sâffât 51 : Onlardan konuşan-söz alan biri der ki "Benim bir yakınım vardı."

37-Sâffât 52 : (Bana) derdi ki, sen de gerçekten doğrulayanlardan mısın?

37-Sâffât 53 : Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltip sonra da) cezalandırılacağız?

37-Sâffât 54 : (Konuşan yanındakilere devamlı) der ki "Sizler (şimdi onun durumunu görüp) biliyor musunuz?"

37-Sâffât 55 : Derken bakiverdi ve onu cehennemde ortasında gördü.

37-Sâffât 56 : (Ona) dedi ki "Allah'a andolsun ki neredeyse beni de (şu bulunduğun yere düşürüp) mahvedecektin."

37-Sâffât 57 : Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı mutlaka ben de (azab yerine getirilip) hazır bulundurulardan olacaktım.

37-Sâffât 58 : Nasıl, biz (bir daha) ölecek olanlar değil miymişiz?

37-Sâffât 59 : Yalnızca birinci ölümümüzden başka (ölüm yoktu öyle mi)? Ve biz (diriltip) azaba uğratılacak olanlar da değil miymişiz?

37-Sâffât 60 : İşte bu (iman ve akibet) muhakkak ki en büyük 'kurtuluş ve mutluluktur'.

37-Sâffât 61 : Artık çalışanlar da bunun misli-benzeri için çalışsınlar.

37-Sâffât 62 : Böyle bir ağırılanma-ikram mı daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı?

37-Sâffât 63 : Biz onu zalimler için bir fitne (imtihan konusu) kıldık.

37-Sâffât 64 : O cehennemde dibinde çıkan bir ağaçtır.

37-Sâffât 65 : Onun tomurcukları, şeytanların başları gibidir.

37-Sâffât 66 : Onlar mutlaka ondan yiyecekler ve böylece karınlarını ondan dolduracaklardır.

37-Sâffât 67 : Sonra onun üzerine kendileri için kaynar su karıştırılmış (içecek) vardır.

37-Sâffât 68 : Sonra onların dönüşleri elbette (yine) cehennemdedir.

37-Sâffât 69 : Doğrusu onlar atalarını sapık kimseler olarak buldular.

- 37-Sâffât 70 : Kendileri de (hiç düşünmeden) onların izleri üzerinde koşturdular.
- 37-Sâffât 71 : Andolsun ki onlardan önce evvelkilerin çoğu da sapmıştı.
- 37-Sâffât 72 : Andolsun ki Biz onlara (içlerinden) uyarıp-korkutucular göndermiştik.
- 37-Sâffât 73 : Artık uyarılıp-korkutulanların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak.
- 37-Sâffât 74 : Ancak Allah'ın muhlis (ihlas sahibi) kulları müstesna.
- 37-Sâffât 75 : Andolsun ki Nuh Bize (dua edip) seslenmişti de, Biz ne güzel icabet (kabul) etmiştik.
- 37-Sâffât 76 : Onu ve ailesini, büyük üzüntüden kurtarmıştık.
- 37-Sâffât 77 : Ve onun soyunu (yeryüzünde kalıcı) baki olanlar kıldık.
- 37-Sâffât 78 : Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir zikir) bıraktık.
- 37-Sâffât 79 : Alemler içinde selam olsun Nuh'a.
- 37-Sâffât 80 : Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) işte böyle mükafatlandırırız.
- 37-Sâffât 81 : O hiç şüphesiz Bizim mü'min kullarımızdandı.
- 37-Sâffât 82 : Sonra diğerlerini suda-boğduk.
- 37-Sâffât 83 : Doğrusu İbrahim de ondan (onun soyundan) olanlardandı.
- 37-Sâffât 84 : O, Rabbine selim (tertemiz) bir kalb ile gelmişti.
- 37-Sâffât 85 : Hani babasına ve kavmine demişti ki "Sizler neye tapıyorsunuz?"
- 37-Sâffât 86 : (O'na) iftirada bulunmak için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz?
- 37-Sâffât 87 : (Bunu yaparken) alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?
- 37-Sâffât 88 : Sonra yıldızlara bir göz attı.
- 37-Sâffât 89 : Doğrusu ben hastayım dedi.
- 37-Sâffât 90 : Bunun üzerine arkalarını dönüp ondan uzaklaştılar.
- 37-Sâffât 91 : (İbrahim) onların ilahlarına yaklaşıp "Yemek yemiyor musunuz?" dedi.
- 37-Sâffât 92 : Size ne oldu ki-neden konuşmuyorsunuz?
- 37-Sâffât 93 : Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle darbe indirdi (kırıp geçirdi).

37-Sâffât 94 : Bunun üzerine (insanlar) birbirine girmiş durumda koşarak kendisine geldiler.

37-Sâffât 95 : (İbrahim) dedi ki "(Kendi elinizle) yonttuğunuz şeylere mi tapiyorsunuz?"

37-Sâffât 96 : Oysa sizi de, yaptıklarınızı da Allah yaratmıştır.

37-Sâffât 97 : Dediler ki "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu alevli ateşin içine atın."

37-Sâffât 98 : Ona böyle bir tuzak kurmak istediler. Sonra Biz de onları alçaltılmışlar kıldık.

37-Sâffât 99 : (İbrahim) dedi ki "Şüphesiz ben Rabbime gidiyorum. O, beni doğru yola eriştirecektir."

37-Sâffât 100 : Rabbim, bana salihlerden (evlat) armağan et.

37-Sâffât 101 : Biz de onu halim (yumuşak huylu) bir oğlan çocukla müjdeledik.

37-Sâffât 102 : Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona) "Ey oğulcuğum. Ben seni rüyamda boğazlıyorken görüyorum. Bir bak, sen ne düşünüyorsun" dedi. (Oğlu İsmail) dedi ki "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın."

37-Sâffât 103 : Sonunda ikisi de (Allah'ın emrine ve takdirine) teslim olup (babası İsmail'i kurban etmek için) onu alını üzerine yatırdı.

37-Sâffât 104 : Biz ona "Ey İbrahim" diye seslendik.

37-Sâffât 105 : Sen gerçekten rüyayı (uykuda gördüğünü) doğruladın. Hiç şüphesiz Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) böyle mükafatlandırırız.

37-Sâffât 106 : Muhakkak ki bu apaçık bir imtihandı.

37-Sâffât 107 : Ve ona büyük bir kurbanı (İsmail'e) fidiye olarak verdik.

37-Sâffât 108 : Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir zikir) bıraktık.

37-Sâffât 109 : İbrahim'e selam olsun.

37-Sâffât 110 : Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) işte böyle mükafatlandırırız.

37-Sâffât 111 : Hiç şüphesiz o Bizim mü'min kullarımızdandı.

37-Sâffât 112 : Ona salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı müjdeledik.

37-Sâffât 113 : Ona da, İshak'a da bereketler verdik. İkisinin soyundan muhsin (ihsan sahibi) olan da var, kendi nefesine açkça zulmeden de.

- 37-Sâffât 114 : Andolsun ki Biz Musa'ya ve Harun'a da nimetler verdik.
- 37-Sâffât 115 : Onları ve kavimlerini, o büyük üzüntüden kurtardık.
- 37-Sâffât 116 : Onlara yardım ettik böylece galib gelenler onlar oldular.
- 37-Sâffât 117 : Ve ikisine apaçık anlaşılın Kitap'ı verdik.
- 37-Sâffât 118 : Her ikisini de dosdoğru yola ilettik-hidayet ettik.
- 37-Sâffât 119 : Sonra gelenler arasında ikisine (hayırlı ve şerefli bir zikir) bıraktık.
- 37-Sâffât 120 : Musa'ya ve Harun'a selam olsun.
- 37-Sâffât 121 : İşte Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) böyle mükafatlandırırız.
- 37-Sâffât 122 : Hiç şüphesiz ikisi de Bizim mü'min kullarımızdandı.
- 37-Sâffât 123 : Gerçekten İlyas da (peygamber olarak) gönderilmişlerdendi.
- 37-Sâffât 124 : Hani kavmine demişti ki "Siz korkup-sakınmaz mısınız?"
- 37-Sâffât 125 : Siz yaratıcıların en güzelini bırakıp da Ba''e mi tapıyorsunuz?
- 37-Sâffât 126 : (O bıraktığınız) Allah ki sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbi.
- 37-Sâffât 127 : Fakat onu yalanladılar. Bunun için onlar gerçekten (azab için) hazır bulundurulacak olanlardır.
- 37-Sâffât 128 : Ancak Allah'ın muhlis (ihlas sahibi) kulları müstesna.
- 37-Sâffât 129 : Sonra gelenler arasında ona (İlyas'a, hayırlı ve şerefli bir zikir) bıraktık.
- 37-Sâffât 130 : İlyas'a selam olsun.
- 37-Sâffât 131 : İşte Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) böyle mükafatlandırırız.
- 37-Sâffât 132 : Hiç şüphesiz o Bizim mü'min kullarımızdandı.
- 37-Sâffât 133 : Gerçekten Lut da (resul olarak) gönderilenlerdendi.
- 37-Sâffât 134 : Hani Biz onu ve ailesini topluca kurtarmıştık.
- 37-Sâffât 135 : Geride kalanlar arasındaki bir yaşlı-kadın dışında.
- 37-Sâffât 136 : Sonra diğerlerini yerle bir ettik.

- 37-Sâffât 137 : Siz sabah vakitleri onlara uğrayıp-geçiyorsunuz.
- 37-Sâffât 138 : Ve geceleyin. Yine de akletmiyecek misiniz?
- 37-Sâffât 139 : Hiç şüphesiz Yunus da (resul olarak) gönderilenlerdendi.
- 37-Sâffât 140 : Hani dolu bir gemiye kaçmıştı.
- 37-Sâffât 141 : (Sonra gemide) kur'aya katılmıştı da, kaybedenlerden olmuştu.
- 37-Sâffât 142 : Kendini kınayıp dururken onu bir balık yuttu.
- 37-Sâffât 143 : Eğer (Allah'ı çokça tenzih ve) tesbih edenlerden olmasaydı.
- 37-Sâffât 144 : Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalacaktı.
- 37-Sâffât 145 : Sonunda o hasta-bitkin bir durumdayken onu çıplak bir yere (sahile) attık.
- 37-Sâffât 146 : Ve üzerine geniş yapraklı (yerde yayılan) türden bir bitki bitirdik.
- 37-Sâffât 147 : Onu (sayısı) yüzbin veya daha da artana (kendi kavmine tekrar) gönderdik.
- 37-Sâffât 148 : Sonunda ona iman ettiler, Biz de onları bir süreye kadar yararlandırdık.
- 37-Sâffât 149 : Şimdi sen onlara sor, kızlar Rabbinin de erkekler onların mı?
- 37-Sâffât 150 : Yoksa Biz melekleri dişi olarak yarattık da onlar buna şahid miydiler?
- 37-Sâffât 151 : Bilin ki onlar iftiralarından dolayı muhakkak (şöyle) derler.
- 37-Sâffât 152 : Allah doğurdu. Hiç şüphesiz onlar yalancılardır.
- 37-Sâffât 153 : (Allah) kızları erkek çocuklara tercih mi etmiş?
- 37-Sâffât 154 : Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?
- 37-Sâffât 155 : Hiç mi düşünmüyorsunuz?
- 37-Sâffât 156 : Yoksa sizin için apaçık bir güçlü-delil mi var?
- 37-Sâffât 157 : Eğer sadıklardan (doğru sözlülerden) iseniz kitabınızı getirin.
- 37-Sâffât 158 : O'nunla cinler arasında bir soy-bağı (uydurup) kıldılar. Andolsun ki cinler de onların (bu iftirayı yapanların, azab için) mutlaka hazır bulundurulacaklarını bilirler.
- 37-Sâffât 159 : Allah (sübhandır) onların nitelendirmelerinden münezze ve yücedir.
- 37-Sâffât 160 : Ancak Allah'ın muhlis (ihlas sahibi) kulları (onlardan) müstesnadır.

- 37-Sâffât 161 : Artık ne siz, ne de tapmakta olduklarınızı.
- 37-Sâffât 162 : O'na karşı (her istediğinizi) fitneye düşürebilecek olanlar değilsiniz.
- 37-Sâffât 163 : Ancak (kendi küfrüyle) cehenneme girecek olan başka (onu kandırıp-sürüklersiniz).
- 37-Sâffât 164 : (Melekler der ki) "Bizden her birimiz için belli bir makam vardır."
- 37-Sâffât 165 : Biziz o saflar halinde dizilmiş olanlar, (Rabbimizin and ettiği)gerçekten biziz.
- 37-Sâffât 166 : Biziz o tesbih edenler, (üzerimize and edilen) gerçekten biziz.
- 37-Sâffât 167 : Onlar (önceden) şöyle diyorlardı.
- 37-Sâffât 168 : Eğer yanımızda öncekilerden bir zikir (kitab) bulunmuş olsaydı
- 37-Sâffât 169 : Elbette bizler de Allah'ın muhlis (ihlas sahibi) kullarından olurduk.
- 37-Sâffât 170 : Fakat (Kitab gelince) onu inkar ettiler. Ama yakında bileceklerdir.
- 37-Sâffât 171 : Andolsun ki (resul olarak) gönderilen kullarımız hakkında (şu) sözümüz geçmiştir.
- 37-Sâffât 172 : Onlar mutlaka nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır.
- 37-Sâffât 173 : Ve galip-üstün gelecek olanlar hiç şüphesiz Bizim ordularımızdır.
- 37-Sâffât 174 : Öyleyse sen bir süreye kadar onlardan yüz çevir.
- 37-Sâffât 175 : Ve onları gözle, onlar da (azabı) yakında göreceklerdir.
- 37-Sâffât 176 : Şimdi onlar Bizim azabımızı acele mi istiyorlar?
- 37-Sâffât 177 : (Bilmezler ki azab) onların sahasına indiği zaman uyarılıp-korkutulanların sabahı ne kötü olur.
- 37-Sâffât 178 : Sen bir süreye kadar onlardan yüz çevir.
- 37-Sâffât 179 : Ve onları gözle, onlar da (azabı) yakında göreceklerdir.
- 37-Sâffât 180 : İzzet sahibi olan senin Rabbin (sübhandır) onların nitelendirmekte olduklarından münezzehdir-yücedir.
- 37-Sâffât 181 : (Resul olarak) gönderilenlere selam olsun.
- 37-Sâffât 182 : Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

38-Sâd Suresi

38-Sâd 1 : Sad. Zikir dolu Kur'an'a andolsun.

38-Sâd 2 : Hayır (göründüklerinin aksine) o küfredenler (boş) bir gurur ve ayrılık içindedirler.

38-Sâd 3 : Biz kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik. (Azabımızı görünce yardım için) feryat ettiler ama (artık) kurtulma zamanı değildi.

38-Sâd 4 : İçlerinden kendilerine bir uyarıcı-korkutucunun gelmesine şaşılar. Ve kafirler dedi ki "Bu yalan söyleyen bir sihirbazdır."

38-Sâd 5 : İlahları bir tek ilah mı yaptı? Doğrusu bu acayip-şaşırtıcı bir şey.

38-Sâd 6 : Onların ileri gelenleri ayrılıp-giderken demişlerdi ki "Yürüyün, ilahlarınıza karşı kararlı olun. Sizden asıl istenen elbette budur."

38-Sâd 7 : Biz bunu son dinde de işitmedik. Bu (söylenenler) ancak uydurulan bir yalandır.

38-Sâd 8 : Zikir (Kur'an) içimizden ona mı indirilmiş? (dediler). Hayır (aslında) onlar Benim zikrimden kuşku içindedirler. Hayır (doğrusu) onlar Benim azabımı henüz tatmamışlardır.

38-Sâd 9 : Yoksa Aziz (üstün ve güçlü) ve Vehhab (karşılıksız bağışlayan, lutfeden) Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

38-Sâd 10 : Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülkü onlara mı ait? Öyleyse sebebler içerisinde (göğe) yükselsinler.

38-Sâd 11 : Onlar (Bize karşı düşmanlıkta birleşen) fırkalardan oluşmuş (ve sonuç olarak) şurada bozguna uğratılmış bir ordudur.

38-Sâd 12 : Onlardan önce Nuh kavmi, Ad ve kazıklar sahibi Firavun da yalanlamıştı.

38-Sâd 13 : Semud, Lut kavmi ve Eyke halkı da (yalanlamıştı). İşte onlar da (Bize karşı düşmanlıkta birleşen) fırkalardı.

38-Sâd 14 : Hepsi de resulleri yalanladılar da böylece azabım (onlara) hak oldu.

38-Sâd 15 : Bunlar da (geldiğinde) bir anlık gecikmesi bile olmayan bir tek sayhadan-sesten başkasını gözetip-beklemiyorlar.

38-Sâd 16 : Ve dediler ki "Rabbimiz, hesap gününden önce (azabdan bize vadettiğin) payımızı acele ver."

38-Sâd 17 : Onların söylemekte olduklarına karşı sabret ve Bizim güç sahibi kulumuz Davud'u zikredip-hatırla. Gerçekten o (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi.

38-Sâd 18 : Doğrusu Biz dağlara (onun için) boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi.

38-Sâd 19 : Ve (biraraya) toplanıp gelen kuşları da. Hepsi de onunla (tesbih ederek Allah'a) yönelip-dönenlerdendi.

38-Sâd 20 : Onun mülkünü güçlendirmiştik. Ona hikmet ve (meseleleri analiz edici) ayırıcı söz-hitab yeteneği vermiştik.

38-Sâd 21 : Sana o davacıların haberi geldi mi? Hani onlar mihraba (Davud'un ibadet yerine girmek için) duvardan tırmanmışlardı.

38-Sâd 22 : Davud'un yanına girdiklerinde (Davud) onlardan ürkmüştü. Onlar dediler ki "Korkma. Biz iki davacıyız, birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi orta yola (itidale) yöneltip-ilet."

38-Sâd 23 : Bu benim kardeşimdir, doksandokuz (dişi) koyunu vardır. Benimse bir tek (dişi) koyunum var. Böyle iken Onu da benim payıma (koyunlarıma) kat" dedi ve konuşmada da beni yendi."

38-Sâd 24 : (Davud) "Senin koyununu kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana gerçekten zulmetmiştir. Doğrusu (emek veya mallarını) birleştiren ortakçılardan çoğu birbirlerine haksızlık ederler. Ancak iman edip de salih amellerde bulunanlar müstesna. Onlar da ne kadar azdır" dedi. (Sonra durup-düşünen) Davud Bizim kendisini denemeden-imtihandan geçirdiğimizi sandı. Hemen Rabbinden bağışlanma diledi, rüku ederek (huşuyla) yere kapandı ve (Bize gönülden) yönelip-döndü.

38-Sâd 25 : Biz de onu bağışladık. Şüphesiz ki onun Bizim katımızda gerçekten bir yakınlığı ve güzel bir (dönüş) yeri vardır.

38-Sâd 26 : Ey Davud. Biz seni yeryüzünde halife kıldık. O halde insanlar arasında hak ile hükmet, hevaya (nefsi istek ve tutkulara) uyma yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlara hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır.

38-Sâd 27 : Biz göğü, yeri ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl (boş ve amaçsız) olarak yaratmadık. Bu (anlayış), küfredenlerin zannıdır. (İçine girecekleri) ateşten dolayı vay o küfretmekte olanlara.

38-Sâd 28 : Yoksa Biz iman edip salih amellerde bulunanları, yeryüzünde fesat-bozgunculuk çıkarıcılar gibi mi tutacağız? Ya da muttakileri (korkup-sakınanları) facirler (azgın günahkarlar) gibi mi tutacağız?

38-Sâd 29 : (Bu Kur'an) ayetlerini iyice düşünsünler ve ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir Kitab'dır.

38-Sâd 30 : Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. O ne güzel kuldu. Çünkü o (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi.

38-Sâd 31 : Hani ona akşama doğru üç ayağı üzerinde durup bir ayağını tırnağı üstüne diken cins atlar sunulmuştu.

38-Sâd 32 : O da demişti ki "Gerçekten ben Rabbimi zikretmek için mal sevgisini isteyip-sevdim." Nihayet (atlar koşular ve toz) perdesinin arkasında kaybolup-gizlendiler.

38-Sâd 33 : Onları bana geri getirin (dedi). Sonra da (atların) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı.

38-Sâd 34 : Andolsun ki Biz Süleyman'ı denemedен-imtihandan geçirdik. Tahtının üstüne (onu) bir cesed olarak bıraktık. Sonra (o, bedenine geri) döndü.

38-Sâd 35 : Rabbim beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye ulaşmayacak (nasib olmayacak) bir mülkü bana bağışla-armağan et. Şüphesiz ki Vehhab (karşılıksız bağışlayan, lutfeden) Sen'sin.

38-Sâd 36 : Böylece Biz rüzgarı onun hizmetine-buyruğuna verdik. Emriyle dilediği yere (sarsılıp-zorlanmadan) yumuşakça akıp-giderdi.

38-Sâd 37 : Şeytanlardan her bina ustasını ve dalgıçlık yapanları da (onun emrine-hizmetine verdik).

38-Sâd 38 : Ve sağlam bağlarla birbirine bağlanmış diğerlerini.

38-Sâd 39 : İşte bu Bizim ihsanımızdır. (Ey Süleyman) artık sen de hesap olmaksızın (hesap sorumluluğu ve korkusu taşımadan) ver ya da tut."

38-Sâd 40 : Şüphesiz ki onun Bizim katımızda gerçekten bir yakınlığı-makamı ve güzel bir dönüş yeri vardır.

38-Sâd 41 : Kulumuz Eyyub'u da zikredip-hatırla. Hani o Rabbine "Şeytan bana (yakınlarımdan sabırda) bir yorgunluk ve azab dokundurdu" diye seslenmişti.

38-Sâd 42 : (Ona) "Ayağını (hafifçe yere) vur. İşte yıkanacak ve içilecek soğuk (su diye vahyettik)."

38-Sâd 43 : Katımızdan ona bir rahmet ve ulul elbaba (zikir, hikmet ve hayır sahiblerine) bir öğüt olmak üzere kendi ailesini ve onlarla birlikte bir mislini de bağışladık.

38-Sâd 44 : Ve elinle bir deste (sap) al sonra onunla vur ve andını-yeminini bozma (dedik). Biz onu gerçekten sabredici bulduk. O ne güzel kuldu. O (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi.

38-Sâd 45 : Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da zikredip-hatırla.

38-Sâd 46 : Gerçekten Biz onları halisane (katıksızca) ahiret yurdunu anıp-düşünenler olarak ihlas sahipleri kıldık.

38-Sâd 47 : Ve gerçekten onlar Bizim katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır.

38-Sâd 48 : İsmail'i, Elyesa'yı ve Zülkifl'i de zikredip-hatırla. Hepsi de hayırlı olanlardandır.

38-Sâd 49 : Bu bir zikirdir. Şüphesiz ki muttakiler (korkup-sakınanlar) için mutlaka varılacak güzel bir yer vardır.

38-Sâd 50 : Kapıları yalnızca kendilerine açılmış Adn cennetleri (vardır).

38-Sâd 51 : (Bu cennetlerin) içinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada (nefislerinin arzuladığı) birçok meyveler ve içecekler istemektedirler.

38-Sâd 52 : Ve yanlarında 'bakışlarını saklayıp-yalnızca eşlerine çevirmiş' yaşlılar vardır.

38-Sâd 53 : İşte hesap günü size (siz mü'minlere) vadedilen budur.

38-Sâd 54 : Hiç şüphesiz bu Bizim rızığımızdır, onun bitip-tükenmesi yoktur.

38-Sâd 55 : (Mü'minler için) bu böyledir. Şüphesiz azgınlar için de mutlaka varılacak kötü bir dönüş yeri vardır.

38-Sâd 56 : Cehennem, onlar oraya girip-yaslanırlar. O (girip-yaslanmak için) ne kötü bir yataktır.

38-Sâd 57 : İşte bu kaynar su ve irindir. (Artık) onu tatsınlar.

38-Sâd 58 : Ve bunlara benzer daha başkaları da vardır.

38-Sâd 59 : (Küfrün önderlerine) "İşte bu (gördükleriniz, size uyup) sizinle birlikte (küfür ve zulümde) direnenlerdir" (denildiğinde, önderler) "Onlara bir merhaba (rahatlık temennisi) yok. Onlar mutlaka ateşe gireceklerdir" (derler).

38-Sâd 60 : (Önderlere uyanlar) derler ki "Hayır, size asıl size bir merhaba (rahatlık) yok. Onu (şirk ve inkarı) bizim önümüze siz getirip-sundunuz. (Bizi çağırdığınız yolun sonu) ne kötü bir durak."

38-Sâd 61 : Derler ki "Rabbimiz kim bunu (bu yolu ve bu akibeti) bizim önümüze getirip-sunduysa, onun ateşteki azabını kat kat arttır."

38-Sâd 62 : Ve derler ki "Bize ne oldu ki (dünya hayatında) kendilerini kötülerden saydığımız adamları (burada) göremiyoruz."

38-Sâd 63 : Biz onları bir alay-eğlence konusu edinmiştik. Yoksa (buradalar da) onları gözden mi kaçırdık?

38-Sâd 64 : İşte cehennem halkının birbiriyle bu çekişip-tartışması kesinlikle haktır-gerçektir.

38-Sâd 65 : De ki Ben yalnızca bir uyarıcı-korkutucuyum. Vahid (tek) ve Kahhar

(kahredici) olan Allah'tan başka ilah yoktur."

38-Sâd 66 : Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Gafur'dur (çok bağışlayandır).

38-Sâd 67 : De ki "Bu (Kur'an, geçmiş ve geleceğinizle ilgili) büyük bir haberdir."

38-Sâd 68 : Siz (ise) ondan yüz çeviriyorsunuz.

38-Sâd 69 : Onlar (insan hakkında) tartışırken, benim Mele-i A'la (yüce topluluk) hakkında hiçbir bilgim yoktu (ki, bu haberi kendimden vereyim).

38-Sâd 70 : "(Bunlar) bana sadece vahyolunuyor. Ben apaçık bir uyarıcı-korkutucuyum."

38-Sâd 71 : Hani Rabbin meleklere "Ben çamurdan bir beşer-insan yaratacağım" demişti.

38-Sâd 72 : Onu düzenleyip-biçimlendirdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman onun için hemen secdeye kapanın.

38-Sâd 73 : Meleklerin hepsi topluca secde etti.

38-Sâd 74 : Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu.

38-Sâd 75 : (Allah) dedi ki "Ey İblis. Elimle yarattığıma secde etmekten seni meneden-alıkoyan neydi? Büyüklendin mi yoksa (secde eden meleklerden bile daha) yücelerden mi oldun?"

38-Sâd 76 : Dedi ki "Ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın, onu (ise) çamurdan yarattın."

38-Sâd 77 : (Allah) dedi ki "Çık oradan artık sen kovulmuş birisin."

38-Sâd 78 : Ve din gününe kadar Benim lanetim elbette senin üzerindedir.

38-Sâd 79 : Dedi ki "Rabbim. O halde onların dirilip-kaldırılacakları güne kadar bana (her insan için ayrı) mühlet (zamanda genişlik) ver."

38-Sâd 80 : (Allah) buyurdu ki "Sen mühlet (zamanda genişlik) verilenlerdensin."

38-Sâd 81 : Bilinen vaktin gününe kadar.

38-Sâd 82 : Dedi ki "Senin izzetine andolsun ki, ben onların hepsini mutlaka azdırıp-kışkırtacağım."

38-Sâd 83 : Ancak muhlis (ihlas sahibi) kulların müstesna.

38-Sâd 84 : (Allah) "İşte bu haktır ve Ben hakkı söylerim." dedi.

38-Sâd 85 : Andolsun ki senden (senin soyundan) ve onlardan (insanlardan) sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım.

38-Sâd 86 : (Ey Muhammed) de ki "Ben buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve (ben kendimce size) bir yükümlülük getirenlerden de değilim."

38-Sâd 87 : O (Kur'an) alemler için yalnızca bir zikirdir.

38-Sâd 88 : Onun haberini bir süre sonra (gerçekleştiğinde) mutlaka bilip-öğreneceksiniz.

39-Zümer Suresi

39-Zümer 1 : (Bu) Kitab'ın indirilmesi, Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Allah'tandır.

39-Zümer 2 : Şüphesiz ki Biz sana bu Kitab'ı hak ile indirdik. O halde sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

39-Zümer 3 : İyi bil ki halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler "Biz bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz" (derler). Elbetteki Allah onların ihtilaf ettikleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Muhakkak ki Allah, yalancı ve kafir olan kimseyi hidayete (doğru yola) erdirmez.

39-Zümer 4 : Eğer Allah çocuk edinmek isteseydi, yarattıklarından dilediğini elbette seçerdi. (Ancak) O sübhandır (münezzehdir-yücedir). O Vahid (tek) ve Kahhar (kahredici) olan Allah'dır.

39-Zümer 5 : Allah gökleri ve yeri hak (adil ve gerçek) olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşi ve ayı da müsahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kılmıştır. Her biri belli bir süreye (ecele) kadar akıp gitmektedir. İyi bil ki Aziz (üstün ve güçlü olan), Gaffar (çok affeden) sadece O'dur.

39-Zümer 6 : Sizi tek bir nefisten yarattı sonra da ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan (dişi ve erkek olarak) sekiz eş indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde yaratılıştan (bir başka) yaratılışa (geçirip) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur. Mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. O halde (haktan) nasıl çevriliyorsunuz?

39-Zümer 7 : Eğer küfre sapacak olursanız muhakkak ki Allah sizden müstağnidir (hiçbir ihtiyacı olmayandır). O, kulları için küfre rıza göstermez. Eğer şükrederseniz sizin (hoşnud olmanız) için ondan razı-hoşnud olur. Hiçbir günahkar, bir başkasının günahını yüklenmez. Sonra dönüşünüz Rabbinizedir, yaptıklarınızı size haber verecektir. Hiç şüphesiz ki O, sinelerin özünde olanı bilendir.

39-Zümer 8 : İnsana bir zarar-sıkıntı dokunduğu zaman gönülden yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra (Allah) ona kendinden bir nimet verdiği zaman daha önce O'na dua ettiğini unutur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki "Küfrünle biraz eğlene dur, çünkü sen ateş ehliyorsun."

39-Zümer 9 : Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak

gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" Hiç şüphesiz ki ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) öğüt alıp-düşünmektedir.

39-Zümer 10 : De ki "Ey iman eden kullar, Rabbinizden korkup-sakının. Bu dünyada iyilik etmekte olanlar için iyilik vardır. Allah'ın arz'ı da (hicret etmeniz için) geniştir. Ancak (dava ve davet için hicret etmeyip, eziyetlere) sabredenlere ecirleri-mükafatları hesapsızca ödenecektir."

39-Zümer 11 : De ki "Ben dini yalnızca Allah'a halis kılarak, O'na ibadet etmekle emrolundum."

39-Zümer 12 : Ve ben müslümanların ilki olmakla da emrolundum.

39-Zümer 13 : De ki "Ben Rabbime isyan ettiğim takdirde, büyük bir günün azabından korkmaktayım."

39-Zümer 14 : De ki "Ben dinimi yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet ederim."

39-Zümer 15 : "Siz de O'nun dışında dilediğinize ibadet edin." De ki "Gerçekten hüsrana uğrayanlar kıyamet günü hem kendilerini, hem de yakınlarını hüsrana (ebedi ziyana) uğratanlardır. Bilesiniz ki bu apaçık olan hüsranın ta kendisidir."

39-Zümer 16 : Onların üstlerinde ateşten (kat kat) tabakalar, altlarında da (kat kat) tabakalar vardır. İşte Allah Kendi kullarını bununla korkutuyor. Ey kullarım, Benden korkup-sakının.

39-Zümer 17 : Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenlere müjde vardır. (Bu) kullarımı müjdele.

39-Zümer 18 : Ki onlar sözü iştirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete (doğru yola) erdirdikleridir ve onlar ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) olanlardır.

39-Zümer 19 : Azab sözü kendisi üzerinde hak olmuş kimse mi (kendini kurtarabilir yoksa) ateşte olanı sen mi kurtaracaksın?

39-Zümer 20 : Ancak Rablerinden korkup-sakınanlara onlar için yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu) Allah'ın vaadidir. Allah vaadinden dönmez.

39-Zümer 21 : Görmedin mi? Allah gökten su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-kattı. Sonra onunla çeşitli-değişik renklerde ekinler çıkarmaktadır. Sonra kurumaya başlar da onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırintılar kılıyor. Şüphesiz bunda ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri) için gerçekten bir zikir (öğüt-hatırlatma) vardır.

39-Zümer 22 : Allah kimin göğsünü İslam'a açmışsa artık o Rabbinden bir nur üzerinde değil midir? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaştıranların vay hallerine. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

39-Zümer 23 : Allah sözün en güzelini müteşabih (birbiriyle uyumlu-birbirini açıklayan) ve mesani (mükerrer-tekrarlanan ayetlerden) bir Kitab olarak indirdi. Rablerine karşı huşu duyanların (saygıyla korkanların) ondan derileri titreyerek-ürperir. Sonra da onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatıştır. İşte bu Allah'ın yol göstermesidir. (Allah) onunla (indirdiği Kitab'la) dilediğini hidayete (doğru yola) eriştirir. Allah kimi de saptırırsa (sapıklıkta bırakırsa) artık onun için (doğru) bir yol gösteren yoktur.

39-Zümer 24 : Kıyamet günü o kötü azaba karşı onun yüzünü kim koruyabilecek? Ve zalimlere "Kazanmış olduklarınızı tadın" denir.

39-Zümer 25 : Onlardan öncekiler de yalanladıldardı da, azab onlara hiç farkında olmadıkları bir yerden gelip-çattı.

39-Zümer 26 : Allah onlara dünya hayatında 'horluğu ve aşağılanmayı' taddırdı. Ahiret azabı elbette daha büyüktür. Bunu biliyor olsalardı.

39-Zümer 27 : Andolsun ki Biz bu Kur'an'da düşünüp-öğüt alırlar diye insanlar için her türlü misali verdik.

39-Zümer 28 : (Bu) eğriliği-çelişkisi bulunmayan arabça bir Kur'an'dır. (Düşünüp-iman edenler) böylece korkup-sakinirlar.

39-Zümer 29 : Allah (birbiriyle) çekişip duran bir çok ortakların sahip olduğu adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adamı misal olarak verir. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd (şükür dolu övgü) Allah'ındır. Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.

39-Zümer 30 : Muhakkak ki sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

39-Zümer 31 : Sonra sizler elbette ki kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalacağsınız.

39-Zümer 32 : Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiğinde doğruyu (Kur'an'ı) yalanlayandan daha zalim kimdir? Kafirler için cehennemde konaklama yeri mi yok?

39-Zümer 33 : Doğruyu getiren ve onu doğrulayanlara gelince, işte onlar muttaki (takva sahibi) olanlardır.

39-Zümer 34 : Rableri katında dileyebilecekleri her şey onlarındır. İşte bu muhsinlerin (iyilik yapıp-güzel davrananların) mükafatıdır.

39-Zümer 35 : Allah onların (muhsinlerin) yaptıklarının en kötüsünü (bile) temizleyip-örtecek ve yaptıklarının en güzeliyle ecirlerini-mükafatlarını verecektir.

39-Zümer 36 : Allah kuluna kafi (yeterli) değil mi, seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah kimi saptırırsa (sapıklıkta bırakırsa) artık onun için (doğru) yol gösterici yoktur.

39-Zümer 37 : Allah kimi de hidayete (doğru yola) eriştirirse artık onun için bir saptırıcı yoktur. Allah Aziz (üstün ve güçlü olan) intikam sahibi değil midir?

39-Zümer 38 : Andolsun ki onlara "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki "O halde Allah'tan başka tapmakta olduklarınızı gördünüz mü? Eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, onlar O'nun zararını (benden) giderebilirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi dilesen, onlar O'nun rahmetini tutup-önleyebilirler mi?" De ki "Allah bana yeter. Tevekkül edecek olanlar ancak O'na tevekkül ederler."

39-Zümer 39 : De ki "Ey kavmim, üzerinde bulunduğunuz mekana-konuma göre (ne yapacaksanız) yapın. Hiç şüphesiz ben de yapacağım. Artık yakında bilip-öğreneceksiniz."

39-Zümer 40 : Kendisini rezil-aşağılık kılan azab kime gelecek ve sürekli azab kimin üzerine inip-çökecek (göreceksiniz).

39-Zümer 41 : Hiç şüphesiz Biz sana bu Kitab'ı insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim hidayete (doğru yola) erişirse, bu kendi nefsi lehinedir. Kim de saparsa, o da kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

39-Zümer 42 : Allah nefislerin ölüm vaktinde (ruhu kabzeder) alır, ölmeyenin de uykusunda iken (alıklar). Böylece kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanın (ruhunu) tutar, diğerini ise takdir edilmiş bir süreye kadar (uyanınca tekrar) salıverir. Muhakkak ki bunda, düşünebilmekte olan bir kavim-topluluk için gerçekten ayetler vardır.

39-Zümer 43 : Yoksa (onlar) Allah'tan başka şefaathçiler mi edindiler? De ki "Ya onlar (şefaatten) hiçbir şeye malik değillerse ve (kimlerin şefaath edebileceğine) akıl erdiremiyorlarsa?"

39-Zümer 44 : De ki "Şefaathin hepsi Allah'a aittir (O'nun iznine bağlıdır). Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra da O'na döndürüleceksiniz."

39-Zümer 45 : Allah bir-tek olarak anıldığı zaman ahirete inanmayanların kalbleri nefretle kabarıp-tiksindir. O'ndan başkaları (ortak olarak) anıldığında ise neşelenip-sevinirler.

39-Zümer 46 : De ki "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı (görölmeyeni) ve göröleni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde kullarının arasında Sen hüküm vereceksin."

39-Zümer 47 : Eğer yeryüzünde olanların hepsi ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olsaydı, kıyamet günü o kötü azabdan (kurtulmak için) bunları mutlaka fidye olarak verirlerdi. (O gün) onların hiç hesaba katmadıkları şeyler Allah tarafından kendileri için ortaya-açığa çıkmıştır.

39-Zümer 48 : Kazandıkları kötölükler kendileri için açığa çıkmış ve alay konusu edindikleri şey (azab) kendilerini çepeçevre kuşatmıştır.

39-Zümer 49 : İnsana bir zarar dokunduğu zaman Bize dua eder sonra tarafımızdan ona bir nimet verdiğimizde "Bu bana ancak bir bilgi-ilim üzerine verildi" der. Hayır, bu bir fitnedir (denemedir). Fakat onların çoğu bilmezler.

39-Zümer 50 : Bunu kendilerinden öncekiler de söylemişti. Ama kazandıkları şeyler onlara hiç bir yarar sağlamadı.

39-Zümer 51 : Böylece kazandıkları kötülükler onlara isabet etti. Bunlardan zulmetmiş olanlara da, kazanmakta oldukları kötülükler isabet edecektir. Ve onlar (Bizi) aciz bırakabilecek değillerdir.

39-Zümer 52 : Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah dilediğine rızkı bol verip-genişletir, (dilediğine de) kısar. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır.

39-Zümer 53 : De ki "Ey kendi nefislerine karşı (kendileri aleyhine) haddi aşan kullarım. Allah'ın rahmetinden umud kesmeyin. Şüphesiz Allah (bütün) günahları bağışlar. O elbetteki Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir)."

39-Zümer 54 : Azab size gelip çatmadan önce Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. (Azab geldikten) sonra yardım göremezsiniz.

39-Zümer 55 : Siz farkında değilken (başınıza) ansızın azab gelmezden önce Rabbinizden size indirilenin en güzeline (Kur'an'a) tabi olun.

39-Zümer 56 : Kişinin (yana yakıla) "Allah'a karşı haddi aşmamdan-kusurlarımdan dolayı yazıklar olsun (bana). Doğrusu ben (ayetlerle) alay edenlerdendim" diyeceği (günden sakının).

39-Zümer 57 : Veya "Allah bana hidayet verseydi, ben elbette muttakilerden (korkup-sakınanlardan) olurdum" diyeceği (günden).

39-Zümer 58 : Ya da azabı gördüğü zaman (pişmanlık dolu hasretle) "Benim için bir kere daha (dünyaya dönme fırsatı) olsaydı da muhsinlerden (iyilik yapıp-güzel davrananlardan) olsaydım" (diyeceği günden sakının).

39-Zümer 59 : (Allah buyurur ki) "Hayır. Benim ayetlerim sana gelmişti de sen onları yalanladın, büyüklüğe kapıldın ve kafirlerden oldun."

39-Zümer 60 : Kıyamet günü görürsün ki Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzleri kararmıştır. Büyüklemler için cehennemde kalacakları yer mi yok?

39-Zümer 61 : Allah takva sahiblerini (korkup-sakınarak umdukları) sonuca ulaşmaları sebebiyle kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar üzülp-hüzne kapılmayacaklardır.

39-Zümer 62 : Allah her şeyin yaratıcısıdır ve O her şey üzerinde vekildir.

39-Zümer 63 : Göklerin ve yerin anahtarları (bütün gizlilerin açılımı) O'na aittir. Allah'ın ayetlerine küfredenler, işte onlar hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardır.

39-Zümer 64 : De ki "Ey cahiller. Şimdi bana Allah'tan başkasına mı kulluk etmemi emrediyorsunuz?"

39-Zümer 65 : Andolsun sana ve senden öncekilere vahyolundu ki "Eğer şirk koşarsan bütün (iyi) amellerin şüphesiz boşa çıkar ve sen mutlaka hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardan olursun."

39-Zümer 66 : Hayır (o cahillere kulak asma). Sadece Allah'a kulluk et ve şükredenlerden

ol.

39-Zümer 67 : Onlar Allah'ın kadrini (yüceliğini-kıymetini bilip) hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer bütünüyle O'nun kabzında-avucundadır. Gökler de O'nun (kudret) eliyle dürülüp-bükülmüştür. O (sübhandır), onların şirk koşmakta olduklarından münezze ve yücedir.

39-Zümer 68 : Ve Sur'a üflenmiştir. Böylece Allah'ın diledikleri dışında göklerde ve yerde olanlar bayılıp-yıkılmıştır. Sonra ona bir daha üflenmiştir. Artık onlar hemen ayağa kalkmış (korkuyla) bakınıp duruyorlar.

39-Zümer 69 : Yeryüzü Rabbi'nin nuruyla parlayıp-aydınlanır. Kitab konulur, peygamberler ve şahidler getirilir ve aralarında hak ile hüküm verilir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.

39-Zümer 70 : Her bir nefse yaptığığın karşılığı tastamam verilir. O, onların işlemekte olduklarını en iyi bilendir.

39-Zümer 71 : Küfredenler cehenneme bölük bölük sürülüp-sevkedilir. Nihayet oraya vardıklarında kapıları açılır ve (cehennemin) bekçileri onlara "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugününüzle karşılaşacağınızı size ihtar eden (sizi uyaran) resuller gelmedi mi?" derler. Onlar "Evet" derler fakat azab kelimesi kafirlerin üzerine (artık) hak olmuştur.

39-Zümer 72 : (Onlara) "İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından (içeri) girin. Büyüklüğe kapılanların konaklama yeri ne kötüdür" denilir.

39-Zümer 73 : Rablerinden korkup-sakınanlar da cennete bölük bölük sevkedildiler. Nihayet oraya vardıkları zaman kapıları açılır ve (cennetin) bekçileri onlara "Selam üzerinize olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin" denilir.

39-Zümer 74 : (Onlar da) dediler ki "Bize olan vaadinde sadık olan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamdolsun. (Artık) cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz." (Salih) amellerde bulunanların eciri-mükafatı ne güzeldir.

39-Zümer 75 : Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ederlerken görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir.

40-Mü'min Suresi

40-Mü'min 1 : Ha, Mim.

40-Mü'min 2 : Bu Kitab'ın indirilmesi Aziz (üstün ve güçlü olan), Alim (herşeyi hakkıyla bilen) Allah'dandır.

40-Mü'min 3 : Günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, cezası şiddetli, lutuf ve kerem sahibi olan (Allah indirmiştir). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır.

40-Mü'min 4 : Allah'ın ayetleri hakkında inkar edenlerden başkası (batıl adına) mücadele etmez. Artık onların (azab vaktine kadar) şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın.

40-Mü'min 5 : Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve onlardan sonra (bir çok düşman) topluluklar da. Her ümmet kendi resullerini yakalamaya yeltendi. Hakkı batılla yürürlükten kaldırmak için (batıl adına) mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayiverdim. Azabım-cezalandırmam nasıl oldu?

40-Mü'min 6 : Böylece Rabbinin kafirler üzerindeki "Onlar ateş ehlidir-halkıdır" sözü hak oldu.

40-Mü'min 7 : Arş'ı taşıyanlar ve çevresinde bulunanlar Rablerini hamd ile tesbih ederler. O'na iman ederler ve iman edenlere mağfiret (bağışlanma) dilerler (ve derler ki) "Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. Tevbe edenlere ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru."

40-Mü'min 8 : Rabbimiz. Onları ve onların atalarından, eşlerinden, nesillerinden salih olanları da kendilerine vadettiğin Adn cennetlerine koy. Hiç şüphesiz Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Sensin."

40-Mü'min 9 : Ve onları (yaptıkları hataların) kötülüklerinden koru. O gün Sen kimi (hatalarını affedip) kötülüklerden korumuşsan, ona rahmet etmişsindir. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

40-Mü'min 10 : Şüphesiz küfredenlere de (şöyle) seslenilir "Allah'ın gazablanması, sizin kendi nefislerinize gazablanmanızdan elbette daha büyüktür. (Çünkü size gösterdiği ayetlerle) siz imana çağırıldığınız zaman (hakkı görmenize rağmen) inkar ediyordunuz.

40-Mü'min 11 : Dediler ki "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere de dirilttin. Biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için (son) bir yol var mı?"

40-Mü'min 12 : (Onlara) "İşte bu (durumunuz) şundandır ki siz Bir olan Allah'a dua edilip-çağırıldığı zaman inkar ettiniz, O'na şirk koşulduğunda da tasdik edip-inandınız. Artık hüküm Aliyy (çok yüce) ve Kebir (büyüklüğü sınırsız) olan Allah'ındır" (denir).

40-Mü'min 13 : Size ayetlerini gösteren ve sizin için gökten rızık indiren O'dur. (Allah'a) yönelip-dönenden başkası öğüt alıp-düşünmez.

40-Mü'min 14 : Dini yalnızca O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua edin, kafirler hoş görmese de.

40-Mü'min 15 : En üst derecelere yükselten Arş'ın sahibi (Allah) ulaşıp-buluşma günüyle uyarıp-korkutmak için Kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir.

40-Mü'min 16 : O gün onlar (bariz olup) meydana çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. "Bugün mülk kimindir?" (sorusuna, hiç tartışmasız) "Vahid (tek) ve Kahhar (kahredici) olan Allah'ındır" (cevabı verilir).

40-Mü'min 17 : Bugün her nefis kendi kazandığıyla karşılık görür. Bugün zulüm (haksızlık)

yoktur. Şüphesiz ki Allah hesabı çabuk görendir.

40-Mü'min 18 : Onları yaklaşmakta olan günle uyarıp-korkut. O (gün geldiği) zaman kahırla yutkunurlarken yürekler gırtlaklara dayanmıştır. (Artık) zalimler için ne yakın bir dost, ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi vardır.

40-Mü'min 19 : (Allah) gözlerin hainliklerini ve göğüslerin gizlediklerini bilir.

40-Mü'min 20 : Allah hak ile hükmeder. O'nu bırakıp tapmakta oldukları ise hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkiyle görendir).

40-Mü'min 21 : Onlar yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona-akibete uğradıklarını görsünler. Onlar kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Böyleyken Allah onları günahları dolayısıyla (azabla) yakalayiverdi. Onları Allah'dan bir koruyan da olmadı.

40-Mü'min 22 : İşte bu (akibetleri) şundandır ki, resulleri kendilerine apaçık belgeler-deliller getirdiğinde onlar inkar etmişlerdi. Allah da onları (azabla) yakalayiverdi. Şüphesiz O kuvvetli olandır, azabla-cezalandırması şiddetlidir.

40-Mü'min 23 : Andolsun ki Biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille-yetkiyle gönderdik.

40-Mü'min 24 : Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Onlar ise "Bu yalan söyleyen bir sihirbazdır" dediler.

40-Mü'min 25 : Onlara Bizim katımızdan hakkı getirdiği zaman "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün, kadınlarını ise sağ bırakın" dediler. Ancak kafirlerin hileli düzeni-tuzağı sapıklıktan (boşa uğraşmaktan) başka bir şey değildir.

40-Mü'min 26 : Firavun dedi ki "Bırakın beni Musa'yı öldüreyim. O (kurtulmak için) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Ben sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesad çıkarmasından korkuyorum."

40-Mü'min 27 : Musa dedi ki "Gerçekten ben hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden (kibirleşip-büyüklük taslayan) benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan (Allah'a) sığınırım."

40-Mü'min 28 : Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki "Siz 'Benim Rabbim Allah'tır' diyen bir adamı öldürecek misiniz? Halbuki o size Rabbinizden apaçık belgelerle-delillerle gelmiş bulunmaktadır. Eğer o bir yalancı ise yalanı kendine-kendi aleyhinedir. Şayet sadık (doğru söyleyen) ise size vaadettiklerinin bir bölümü size isabet eder. Şüphesiz ki Allah haddi aşan yalancı kimseyi doğru yola eriştirmez."

40-Mü'min 29 : Ey kavmim. Bugün mülk sizindir, buralarda güç-kuvvet sahibi kimselersiniz. Fakat Allah'ın azabı bize gelip çatarsa, bize kim yardımcı olabilecek? Firavun dedi ki "Ben size sadece gördüğümü (kendi görüşümü) söylüyorum ve ben size ancak doğru yolu gösteriyorum."

40-Mü'min 30 : İman eden (adam) dedi ki "Ey kavmim ben sizin için (peygamberlerini

yalanlayan) o firkaların-toplulukların uğradıkları günün bir benzerinden korkuyorum."

40-Mü'min 31 : Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir günden). Allah kullar için zulüm dilemez.

40-Mü'min 32 : Ve ey kavmim. Ben gerçekten sizin için o feryat gününden korkuyorum.

40-Mü'min 33 : Arkanızı dönüp kaçacağınız gün (geldiğinde) sizi Allah'tan koruyup-kurtaracak yoktur. Allah kimi saptırırsa (sapıklıkta bırakırsa) artık onu doğruya iletcek bulunmaz.

40-Mü'min 34 : Andolsun ki daha önce Yusuf da size apaçık belgeler-deliller getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o vefat edince 'Allah ondan sonra kesin olarak bir resul göndermez' demiştiniz. İşte Allah haddi aşan şüpheli kimseyi böyle şaşırtıp-saptırır.

40-Mü'min 35 : Ki onlar Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil olmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu düşmanca mücadele) Allah katında da, iman edenler katında da büyük bir öfkelenmedir. İşte Allah her mütekebbir (kibirleşip-büyüklik taslayan) zorbanın kalbini böylece mühürler.

40-Mü'min 36 : Firavun dedi ki "Ey Haman, bana yüksek bir kule inşa et. Belki o yollara ulaşabilirim."

40-Mü'min 37 : Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Doğrusu ben onun yalancı olduğunu sanıyorum. İşte böylece Firavun'a kötü ameli çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni de tamamen boşa çıktı.

40-Mü'min 38 : İman eden (adam) dedi ki "Ey Kavmim. Siz bana tabi olun, ben sizi doğru yola iletip-yönelteyim."

40-Mü'min 39 : Ey Kavmim. Bu dünya hayatı yalnızca bir metadır (geçici bir yararlanmadır). Ahiret ise o karar kılınacak (ebedi kalınacak) yurttur.

40-Mü'min 40 : Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez. Erkek olsun veya dişi olsun kim de mü'min olarak salih amelde bulunursa, işte onlar içinde hesapsız rızıklandırılmak üzere cennete girerler.

40-Mü'min 41 : Ey Kavmim. Nedir bu (karşılaştığım) hal-durum? Ben sizi kurtuluşa çağırıyordum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz.

40-Mü'min 42 : Siz beni Allah'a (karşı) küfre sapmaya ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşturduğunuz. Ben ise sizi Aziz (üstün ve güçlü olan) Gaffar'a (çok affedene) çağırıyorum.

40-Mü'min 43 : Gerçek şu ki sizin beni davet ettiğiniz şeyin ne dünyada, ne de ahirette hiçbir davet yetkisi yoktur. Şüphesiz bizim dönüşümüz Allah'adır. Haddi aşanlar, onlar ateş ashabı-halkı olanlardır.

40-Mü'min 44 : Size bu söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a

bırakıyorum. Şüphesiz Allah kullarını pek iyi görendir.

40-Mü'min 45 : Böylece Allah onların kurdukları hileli-düzenlerin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın kötüsü kuşatıverdi.

40-Mü'min 46 : Onlar sabah akşam ateşe sunulurlar. (Kıyamet) saatinin kopacağı gün ise "Firavun ailesini (çevresini) azabın en şiddetli olanına sokun" (denilecektir).

40-Mü'min 47 : Ateşin içinde birbirleriyle tartışırken güçsüzler-zayıf olanlar kibirlenip-büyüklenenlere "Gerçekten biz size uymuş (sizi izleyip-itaat etmiş) kimselerdik. Şimdi siz ateşin bir kısmını (bile) bizden savıp-uzaklaştırabilir misiniz?" derler.

40-Mü'min 48 : Kibirlenip-büyüklenenler "Biz hepimiz (ateşin) içindeyiz. Gerçek şu ki Allah kulları arasında hüküm verdi (işimiz bitti)" derler.

40-Mü'min 49 : Ateşin içinde olanlar cehennem bekçilerine derler ki "Rabbimize dua edin de (hiç değilse) azabdan bir gün bize hafifletsin."

40-Mü'min 50 : (Bekçiler) "Size kendi resulleriniz apaçık belgelerle-delillerle gelmedi mi?" derler. Onlar "Evet (geldi)" derler. (O zaman bekçiler) "Öyleyse siz (kendiniz yalvarıp) dua edin" derler. Oysa kafirlerin duası 'boşuna yönelişten' başkası değildir.

40-Mü'min 51 : Şüphesiz ki Biz resullerimize ve iman edenlere dünya hayatında da, şahidlerin (şahidlik için) duracakları günde de elbette yardım edeceğiz.

40-Mü'min 52 : O gün zalimlere mazeretleri-özürleri hiçbir yarar sağlamaz. Lanet onlar içindir, yurdun kötüsü de onlarındır.

40-Mü'min 53 : Andolsun ki Biz Musa'ya hidayeti verdik ve İsrailoğullarına da Kitab'ı miras bıraktık.

40-Mü'min 54 : (Ki o Kitab) ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahibleri) için bir hidayet (doğru yol) rehberi ve bir zikirdir (hatırlatma ve öğüttür).

40-Mü'min 55 : Şimdi sen sabret. Gerçekten Allah'ın vaadi haktır. Günahın için mağfiret (bağışlanma) dile. Akşam ve sabah Rabbini hamd ile (şükür dolu övgüyle) tesbih et.

40-Mü'min 56 : Kendilerine gelmiş kesin-güçlü bir delil olmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenlerin göğüslerinde, kendisine asla yetişip-ulaşamayacakları bir kibirden (büyüklik isteğinden) başkası yoktur. Sen (bütün bunlardan) Allah'a sığın. Şüphesiz ki Semi (herşeyi işiten), Basir (hakkıyla gören) O'dur.

40-Mü'min 57 : Göklerin ve yerin yaratılması, elbette ki insanların yaratılmasından daha büyüktür. Ancak insanların çoğu bilmezler.

40-Mü'min 58 : (Ayetlere karşı) kör olanla (hakkı) gören bir olmaz. İman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da (bir değildir). Ne kadar az öğüt alıp-düşünüyorsunuz.

40-Mü'min 59 : Muhakkak ki (kıyamet) saati yaklaşarak gelmektedir, bunda hiçbir kuşku

yoktur. Ancak insanların çoğu inanmazlar.

40-Mü'min 60 : Rabbiniz buyurdu ki "Bana dua edin size icabet edeyim (karşılığını vereyim). Doğrusu Bana ibadet etmekten kibirlenip-büyüklenenler, alçalmış-boyun bükmüş kimseler olarak cehenneme gireceklerdir.

40-Mü'min 61 : İçinde sükun (sakinlik-huzur) bulmanız için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü sizin için yaratan Allah'tır. Şüphesiz ki Allah insanlara karşı fazl (lutuf ve ihsan) sahibidir. Ancak insanların çoğu şükretmezler.

40-Mü'min 62 : İşte her şeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. O halde nasıl olur da (haktan sapıklığa) çevrilip-dönüyorsunuz?

40-Mü'min 63 : Allah'ın ayetlerini bilerek-inatla inkar edenler, işte (haktan) böyle çevriliyorlar.

40-Mü'min 64 : Allah arz'ı (dünyayı) sizin için bir karar yeri, gökyüzünü de bir bina kıldı. Sizi suretlendirdi (biçim-şekil-özellik verdi), suretinizi güzel kıldı ve size temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi olan Allah çok yücedir-mukaddestir.

40-Mü'min 65 : O, Hayy (daima diri) olandır, O'ndan başka ilah yoktur. Dini (yalnızca Allah'a) halis kılanlar olarak O'na dua edin. Hamd (şükür dolu övgü) alemlerin Rabbine mahsustur.

40-Mü'min 66 : De ki "Bana Rabbimden apaçık belgeler-deliller gelince, sizin Allah'tan başka taptıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum."

40-Mü'min 67 : Sizi (önce) topraktan sonra bir nutfeden-damladan sonra bir kan pıhtısından yaratan sonra sizi bir bebek olarak çıkaran sonra güçlü kuvvetli bir çağa erişmeniz sonra da ihtiyaçlar olmanız için size (ömür veren) O'dur. İçinizden kimi de daha önce öldürülmektedir. (Ömürlerin değişik olması) belirlenmiş bir ecele (salih amelleri ertelemeyen) erişmeniz ve aklınızı kullanmanız içindir.

40-Mü'min 68 : Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasını diledi mi ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluverir.

40-Mü'min 69 : Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenleri görmez misin? (Haktan) nasıl da döndürülüyorlar.

40-Mü'min 70 : Onlar Kitab'ı ve resullerimizle gönderdiğimiz şeyleri yalanladılar. Artık yakında bileceklerdir.

40-Mü'min 71 : Boyunlarında (demir) halkalar ve zincirler olduğu halde sürüklenecekler.

40-Mü'min 72 : Kaynar suyun içinde sonra da ateşte tutuşturulacaklar.

40-Mü'min 73 : Sonra onlara denilecek "Sizin şirk koştuklarınız nerede?"

40-Mü'min 74 : Allah'tan başka (taptıklarınız?) Dediler ki "Bizden ayrılıp-uzaklaştılar. Hayır, biz önceleri de hiçbir şeye tapar değilmışız." İşte Allah, kafirleri böyle şaşırtıp-saptırır.

40-Mü'min 75 : İşte bu (azab) sizin yeryüzünde haksız yere şımarmanız ve (taşkınlık yaparak) böbürlenip-azmanız dolayısıyladır.

40-Mü'min 76 : İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemın kapılarından girin. Artık mütekebbirlerin (kibirlenenlerin) konaklama yeri ne kötüdür.

40-Mü'min 77 : Sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın vaadi haktır. Biz ya onlara vaadettiğimizin bir kısmını sana göstereceğiz, ya da senin hayatına (daha önce) son vereceğiz. Sonunda onlar Bize döndürülecekler.

40-Mü'min 78 : Andolsun ki Biz senden önce de resuller gönderdik. Onlardan kimini sana kıssa edip-anlattık, onlardan kimini de sana (hiç) kıssa edip-anlatmadık. Hiç bir resul Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti (kendiliğinden) getiremez. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve o zaman (batılı savunup, hakkı kendilerince) iptal etmekte olanlar hüsrana uğramışlardır.

40-Mü'min 79 : Bir kısmına binmeniz, bir kısmından da yemeniz için hayvanları sizin için yaratan Allah'dır.

40-Mü'min 80 : Onlarda sizin için nice yararlar vardır. Göğüslerinizde olan hacete (ihtiyaca veya arzuya) onların üzerinde ulaşırsınız. Onların üzerinde ve gemilerin üstünde taşınırsınız.

40-Mü'min 81 : (Allah) size Kendi ayetlerini göstermektedir. Allah'ın ayetlerinden hangisini inkar edersiniz?

40-Mü'min 82 : Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona-akibete uğradıklarını görsünler. Onlar (sayıca) kendilerinden daha çoktu ve yeryüzünde kuvvet ve eserler bakımından da kendilerinden daha üstündüler. Fakat kazanmakta oldukları şeyler (azaba karşı) onlara hiçbir şey sağlayamadı.

40-Mü'min 83 : Resulleri kendilerine apaçık belgeler-deliller getirdiği zaman yanlarında olan ilimle övünüp-ferahladılar. (Fakat övündükleri ilme dayanarak) alay konusu edindikleri şey kendilerini sarıp-kuşatıverdi.

40-Mü'min 84 : Onlar Bizim azabımızı gördükleri zaman "Bir olan Allah'a iman ettik ve O'na şirk koştığımız şeyleri de inkar ettik" dediler.

40-Mü'min 85 : Fakat Bizim azabımızı gördükleri zaman ki imanları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. (Bu değişmez akibet) Allah'ın kulları arasında sürüp-gitmekte olan sünnetidir. İşte kafirler burada (sünnetimizi ciddiye almadıkları bu noktada) hüsrana uğramışlardır.

41-Fussilet 1 : Ha Mim.

41-Fussilet 2 : (Bu Kur'an) Rahman ve Rahim'den indirilmedir.

41-Fussilet 3 : Bilen bir kavim için ayetleri 'ayrıntılılarıyla açıklanmış' arapça olan bir Kitab'dır.

41-Fussilet 4 : Müjde verici ve uyarıcı-korkutucu olarak (indirilmiştir). Ama onların çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar işitmezler.

41-Fussilet 5 : Ve dediler ki "Bizi kendisine çağırmakta olduğun şeye karşı kalplerimiz örtülüdür, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda da bir perde vardır. Artık sen (istediğini) yap, biz de yapıyoruz."

41-Fussilet 6 : De ki "Ben ancak sizin gibi bir beşerim. Bana ilahınızın bir tek İlah olduğu vahyolunuyor. Artık O'na yönelin ve O'ndan mağfiret (bağışlanma) dileyin. Müşriklerin (ortak koşanların) vay haline."

41-Fussilet 7 : Onlar zekatı vermezler ve onlar ahireti inkar edenlerdir.

41-Fussilet 8 : Muhakkak ki iman edip salih amel işleyenlere, işte onlara kesintisiz bir ecir-mükafat vardır.

41-Fussilet 9 : De ki "Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratana (karşı) küfre sapıyor ve O'na birtakım eşler koşuyorsunuz? (Oysa) O, alemlerin Rabbidir."

41-Fussilet 10 : Orada (yerde) onun üstünde sabit-sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve onda isteyip-arayanlar için (insan-hayvan, mü'min-kafir gibi) fark gözetmeden oradaki rızıkları dört günde takdir etti.

41-Fussilet 11 : Sonra duman halinde olan göğe yöneldi. Ona ve yere "İsteyerek veya istemeyerek gelin" dedi. İkisi de "İsteyerek geldik" dediler.

41-Fussilet 12 : Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve herbir gökte Kendi emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve koruma (altına aldık). İşte bu Aziz (üstün ve güçlü olan) Alim (herşeyi hakkıyla bilen) Allah'ın takdiridir.

41-Fussilet 13 : Eğer onlar yüz çevirirlerse de ki "Ben sizi Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımına benzer bir yıldırımla uyarıp-korkuttum."

41-Fussilet 14 : Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlerinden ve arkalarından resuller gelince "Eğer Rabbimiz dileseydi melekler indirirdi. Biz (bundan dolayı) sizinle gönderilen şeylere (karşı) küfredenleriz." dediler.

41-Fussilet 15 : Ad'a (Ad kavmine) gelince, onlar yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve "Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?" dediler. Onlar gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi? O, kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Onlar Bizim ayetlerimizi (bilerek) inkar ediyorlardı.

41-Fussilet 16 : Böylece Biz de onlara dünya hayatında zillet (aşağılanma) azabını taddirmek için o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan soğuk bir rüzgar' gönderdik. Ahiret azabı ise çok daha ağır bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir.

41-Fussilet 17 : Semud'a gelince, Biz onlara hidayeti (doğru yolu) gösterdik fakat onlar körlüğü hidayete (doğru yola) tercih ettiler. Böylece kazanmakta oldukları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımını yakalayiverdi.

41-Fussilet 18 : İman edenleri ve korkup-sakinmakta olanları ise kurtardık.

41-Fussilet 19 : Allah'ın düşmanlarının haşrolunup-toplanacakları gün, onlar ateşe (sürülmek üzere) bir araya getirilirler.

41-Fussilet 20 : Nihayet oraya vardıklarında onların kulakları, gözleri ve derileri yaptıkları hakkında onların aleyhine şahidlik edecektir.

41-Fussilet 21 : Kendi derilerine "Niye aleyhimizde şahidlik ettiniz?" derler. (Onlar da) "Her şeyi konuşuran Allah, bizi de konuştu" derler. Sizi önceden yaratan O'dur ve O'na döndürüleceksiniz.

41-Fussilet 22 : Siz ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin aleyhinize şahitlik etmesinden sakınıp-korunmuyordunuz. Hatta yaptıklarınızın bir çoğunu Allah'ın (dahi) bilmeyeceğini sanıyordunuz."

41-Fussilet 23 : İşte bu zannınız, Rabbiniz hakkındaki (bu batıl) zannınız sizi helaka sürükledi de hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardan oldunuz."

41-Fussilet 24 : Şimdi eğer sabredip-dayanabilirlerse onlar için konaklama yeri ateştir. Ve onlar hoşnut etmeye (tekrar dünyaya) dönmek isterlerse artık onlar (Allah'ı hoşnut edip) hoşnut olacıklardan değillerdir.

41-Fussilet 25 : Biz onlara (inkarları nedeniyle) birtakım yakın arkadaşlar musallat ettik de, onlar önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Kendilerinden önce gelip-geçmiş cin ve insan toplulukları için hak olan (azab) sözü onların üzerine de hak oldu. Gerçekten onlar hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardı.

41-Fussilet 26 : İnkâr edenler dediler ki "Bu Kur'an'ı dinlemeyin ve onda (okunurken) şamata-gürültü yapın. Belki üstün gelirsiniz."

41-Fussilet 27 : O inkâr edenlere elbette şiddetli bir azab taddıracağız ve onları yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

41-Fussilet 28 : İşte Allah'ın düşmanları için (hazırlanan) bu ceza ateştir. Bizim ayetlerimizi bilerek inkâr etmelerinin cezası olarak, onlar için orada (ateşte) ebedilik yurdu vardır.

41-Fussilet 29 : Küfretmekte olanlar dediler ki "Rabbimiz cinlerden ve insanlardan bizi saptırmış olanları bize göster de onları ayaklarımızın altına alalım, (onlar) en aşağılarda bulunanlardan olsunlar."

41-Fussilet 30 : Şüphesiz "Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanların, (işte) onların üzerine melekler iner (ve derler ki) "Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin."

41-Fussilet 31 : Biz dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniz. Orada (görüp de) nefislerinizin arzuladığı her şey sizindir ve (hiç görmeden) istediğiniz-talep ettiğiniz her şey de sizindir.

41-Fussilet 32 : Gafur (çok bağışlayan) Rahim'den (rahmetiyle çok esirgeyenden) ağırlama (ikram) olarak.

41-Fussilet 33 : Allah'a çağırın, salih amelde bulunan ve "Ben gerçekten müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kimdir?"

41-Fussilet 34 : İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen (kötülüğü) en güzel olan bir tarzda önle-uzaklaştır. O zaman (görürsün ki) seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.

41-Fussilet 35 : Buna da (bu güzel sonuca da) sabredenlerden başkası kavuşturulmaz. Ve buna en büyük haz sahibi olanlardan (iyilik yapmaktan sevinç-huzur duyanlardan) başkası da kavuşturulmaz.

41-Fussilet 36 : Şayet şeytandan gelen bir vesvese seni kışkırtacak (sabrını zorlayacak) olursa hemen Allah'a sığın. Elbette O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkiyle bilendir).

41-Fussilet 37 : Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindedir. Güneşe ve aya secde etmeyin. Eğer sadece Allah'a kulluk yapmak istiyorsanız, bunları yaratan Allah'a secde edin.

41-Fussilet 38 : Şayet onlar kibirlenip-büyüklenecek olurlarsa (bilinsin ki) Rabbinin katında bulunanlar gece ve gündüz O'nu tesbih ederler ve onlar bıkip-usanmazlar.

41-Fussilet 39 : O'nun ayetlerinden biri de senin yeryüzünü boynu bükük-kupkuru görmendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman harekete geçip kabarıp. Onu dirilten-hayat veren elbette ölüleri de diriltir. O her şeye kadirdir (güç yetirendir).

41-Fussilet 40 : Ayetlerimiz hakkında (batıl yorumlarla) çarpıtma yapanlar Bize gizli kalmazlar. O halde ateşin içine bırakılan mı daha hayırlıdır yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Siz dilediğinizi yapın. O, yaptıklarınızı hakkiyle görendir.

41-Fussilet 41 : Kendilerine zikir gelince (batıl yorumlarla çarpıtımlar), onlar onu inkar etmişlerdir. O elbette aziz (şerefi yüksek, üstün) bir Kitab'dır.

41-Fussilet 42 : Batıl ona önünden de ardından da gelemez. (Çünkü o) Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) Hamid (övgüye ve övülmeye layık) olandan indirilmedi.

41-Fussilet 43 : Sana söylenenler senden önceki resullere söylenenden başka bir şey değildir. Senin Rabbin elbette ki hem mağfiret sahibidir, hem de acıklı bir cezalandırma

sahibidir.

41-Fussilet 44 : Eğer biz onu a'cemi (arapça olmayan bir dilde) olan Kur'an kılsaydık onlar mutlaka "Onun ayetleri tafsilatlı olarak açıklanmalı değil miydi? Arap olana a'cemi (lisanda bir Kitab) olur mu?" derlerdi. De ki "O (arap veya a'cem olsun) iman edenler için hidayet ve şifadır. İman etmeyenlerin ise (arap veya a'cem olsun) kulaklarında bir ağırlık vardır ve (Kur'an) onlara körlüktür-kapalıdır. Sanki onlara (kendilerinden ilgisiz) uzak bir yerden seslenilir."

41-Fussilet 45 : Andolsun ki Biz Musa'ya Kitab'ı verdik fakat onda anlaşmazlığa-ayrılığa düşüldü. Eğer senin Rabbinden (daha önce) bir söz geçmiş olmasaydı mutlaka aralarında 'hüküm verilip-iş bitirilirdi'. Gerçekten onlar bundan kuşku verici bir tereddüt içindedirler.

41-Fussilet 46 : Kim salih bir amelde bulunursa kendi nefsi lehinedir, kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Senin Rabbin kullara zulmedici değildir.

41-Fussilet 47 : (Kıyamet) saatinin ilmi O'na döndürülür-havale edilir. O'nun ilmi olmaksızın hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. (Allah'ın) onlara "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün "Bizden hiçbir şahid olmadığını Sana arzederiz" derler.

41-Fussilet 48 : Önceden taptıkları şeyler onlardan uzaklaşıp-kaybolmuştur. (Onlar da) kendileri için kaçacak bir yer olmadığını anlamışlardır.

41-Fussilet 49 : İnsan hayır istemekten (ve hayırla karşılaşmaktan) bıkip-usanmaz. Ancak kendisine bir şer (bir kötülük) dokundu mu artık ye'se (karamsarlığa) düşen bir umudsuzdur.

41-Fussilet 50 : Eğer kendisine dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet taddırsak, mutlaka "Bu benim (hakkımdır). Ve ben (kıyamet) saatinin (yakında) kopacağını da sanmıyorum. Rabbime döndürülsem bile muhakkak O'nun katında benim için daha güzel olanı vardır" der. Andolsun ki Biz kafirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve onlara ağır azabdan mutlaka taddıracağız.

41-Fussilet 51 : İnsana nimet verdiğimiz zaman (şükürden) yüz çevirir ve (Bizden) yan çizer-uzaklaşır. Ona bir şer (kötülük) dokunduğu zaman ise geniş (kapsamlı ve uzun) bir dua sahibidir.

41-Fussilet 52 : De ki "Bana (görüşünüzü) söyler misiniz? O (Kur'an) Allah katından ise sonra da siz onu inkar etmişseniz, (bu durumda haktan) uzak bir ayrılık içinde olandan daha sapık kimdir?"

41-Fussilet 53 : Biz ayetlerimizi hem afakta (dış ufukta), hem de kendi nefislerinde onlara göstereceğiz ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. (Bunu gördüklerine dair) senin Rabbinin her şeye şahid olması yetmez mi?

41-Fussilet 54 : İyi bilin ki onlar Rablerine kavuşmaktan bir şüphe içindedirler. Yine iyi bilin ki O her şeyi (ilmiyle) sarıp-kuşatandır.

42-Şûrâ Suresi

42-Şûrâ 1 : Ha Mim.

42-Şûrâ 2 : Ayn Sin Kaf.

42-Şûrâ 3 : Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyeder.

42-Şûrâ 4 : Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. O Aliyy'dir (çok yücedir), Azim'dir (büyüktür ve çok azametlidir).

42-Şûrâ 5 : Gökler neredeyse onların üstlerinde çatlayıp-parçalanacaklar. (Bunu bilen) melekler Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret (bağışlanma) dilerler. Bilesiniz ki Allah Gafur (çok bağışlayan), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

42-Şûrâ 6 : Allah'ın dışında birtakım veliler edinenler (var ya), Allah onların üzerinde kollayıp-gözetendir. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

42-Şûrâ 7 : Şehirlerin anası (olan Mekke'de) ve onun çevresinde bulunanları uyarman ve hakkında asla şüphe olmayan toplanma günüyle onları korkutman için sana böyle Arapça bir Kur'an vahyettik. (O gün onların) bir bölümü cennette, bir bölümü de alevli ateşin içindedirler.

42-Şûrâ 8 : Eğer Allah dileseydi onları tek bir ümmet yapardı. Ancak O dilediğini Kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince onlar için ne bir veli (dost) vardır, ne de bir yardımcı.

42-Şûrâ 9 : Yoksa O'ndan başka veliler mi edindiler? Oysa Allah, asıl Veli O'dur. Ölülerini diriltecek olan da O'dur. O her şeye kadirdir (güç yetirendir).

42-Şûrâ 10 : Hakkında ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm Allah'ındır. (De ki) "İşte benim Rabbim olan Allah (budur). Ben O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na yönelirim."

42-Şûrâ 11 : O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, hayvanlardan da (kendilerine) eşler yaratmıştır. Sizi (bu düzen içinde) üretip çoğaltıyor. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. O Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkıyla görendir).

42-Şûrâ 12 : Göklerin ve yerin anahtarları (bütün gizlilerin açılımı) O'na aittir. O dilediğine rızık bol verip-genişletir, (dilediğine de) kısar. Elbette ki O (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

42-Şûrâ 13 : O "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a tavsiye ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya da tavsiye ettiğimizi sizin için şeriat (hukuk düzeni) yaptı. Fakat senin kendilerini çağırmakta olduğun şey müşrikler üzerine ağır geldi. Allah dilediğini buna (bu dine) seçer ve (içtenlikle) Kendisine yöneleni hidayete (doğru yola) erştirir.

42-Şûrâ 14 : Onlar kendilerine ilim geldikten sonra yalnızca aralarındaki ihtiras-

çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer senin Rabbinden belli bir süreye kadar bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, muhakkak ki aralarında hüküm verilmiş-iş bitirilmişti. Kendilerinden sonra Kitab'a mirasçı olanlar da, ona karşı kuşkulu bir tereddüt içindedirler.

42-Şûrâ 15 : İşte bunun için sen (tevhide) davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların hevalarına (nefsi arzularına) uyma. Ve de ki "Ben Allah'ın indirdiği her Kitab'a inandım. Aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle sizin aranızda (bu açık konularda) tartışılacak bir şey yoktur. Allah hepimizi (hak olan gerçeklikte) biraraya toplayacaktır. Dönüş yalnız O'nadır."

42-Şûrâ 16 : Ona icabet olunduktan (Allah'ın Kitab'ı hak kabul edildikten ve "Ben müslümanım" dedikten) sonra Allah hakkında (Kitab'da olmayan) 'deliller öne sürüp tartışanların' hüccetleri-delilleri, Rableri katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazab vardır ve şiddetli azab onlar içindir.

42-Şûrâ 17 : (Geçerli delilleri içeren) Kitab'ı ve mizanı (adaletli ölçüyü) hak olarak indiren Allah'tır. Sen nerden bileceksin ki, belki de (kıyamet) saati pek yakındır.

42-Şûrâ 18 : Onda (kıyamette) acele davrananlar, (aslında) ona inanmayanlardır. İman edenler ise ona karşı bir korku içindedirler ve gerçekten onun hak olduğunu bilirler. Bilesiniz ki (kıyamet) saati konusunda tartışmakta olanlar, (haktan çok) uzak bir sapıklık içindedirler.

42-Şûrâ 19 : Allah kullarına karşı lutf sahibi olandır, dilediğini (dilediği kadar) rızıklandırır. O Kavi'dir (her kuvvetin gerçek Sahibidir), Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır).

42-Şûrâ 20 : Kim (yaptıklarına karşılık) ahiret kazancını isterse, Biz onun kazancını (dünyada ve ahirette) arttırırız. Kim de (yaptıklarına karşılık) dünya kazancını isterse, ona da (sadece) ondan veririz ancak onun ahirette bir nasibi yoktur.

42-Şûrâ 21 : Yoksa onların Allah'ın izin vermediği bir şeyi dinde kendilerine şeriat (meşru yol-hüküm) kılacak ortakları mı var? Eğer o fasıl (ayırma-erteleme) kelimesi olmasaydı elbette aralarında hüküm verilirdi. Gerçekten zalimler için elim (acıklı) bir azab vardır.

42-Şûrâ 22 : (O gün) zalimleri kazandıkları şeyler başlarına gelirken korkuyla titrediklerini görürsün. İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet bahçelerindedirler. Rableri katında diledikleri her şey onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur.

42-Şûrâ 23 : Allah'ın iman edip salih amellerde bulunan kullarına müjdelediği (güzel ve ebedi akibet) işte budur. De ki "Ben buna (bu güzel davetime) karşılık sizden yakınlık sevgisinin dışında hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik yaparsa, Biz ondaki iyiliği-güzelliği arttırırız. Şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Şekur'dur (şükürü kabul eden, karşılığını verendir).

42-Şûrâ 24 : Yoksa onlar (senin için) "Allah'a karşı yalan düzüp-uydurdu" mu diyorlar? (Bilsinler ki) Allah dilerse senin de kalbini mühürler. Allah batılı yok edip-ortadan kaldırır ve Kendi kelimeleriyle hakkı gerçekleştirir. O, sinelerin özünde olanı hakkıyla bilendir.

42-Şûrâ 25 : Kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve yaptıklarınızı bilen

O'dur.

42-Şûrâ 26 : İman edip salih amellerde bulunanlara icabet eder ve onlara Kendi fazlından (lutuf ve ihsanından) arttırır. Kafirlerle (gelince), onlar için şiddetli bir azab vardır.

42-Şûrâ 27 : Eğer Allah kulları için rızkı (bol bol vererek) geniş tutup-yaysaydı, yeryüzünde mutlaka azarlardı. Ancak O (kullarına rahmet edip, rızkı) dilediği ölçüde indirir. Muhakkak ki O Habir'dir (her şeyden haberdar olandır), Basir'dir (herşeyi hakkıyla görendir).

42-Şûrâ 28 : O'dur ki (insanlar) umudlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini gösterip-yayar. O Veli'dir (yüce ve gerçek bir dosttur), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

42-Şûrâ 29 : Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetip-yayması O'nun ayetlerindedir. Ve O dilediği zaman onların hepsini toplamaya kadirdir (güç yetirendir).

42-Şûrâ 30 : Size isabet eden her musibet, kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. (Halbuki Allah, yaptıklarınızın) çoğunu da affetmektedir.

42-Şûrâ 31 : Siz arzda-yerde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve Allah'ın dışında sizin bir veliniz (dostunuz) ve yardımcınız yoktur.

42-Şûrâ 32 : Denizde yüksek dağlar gibi (akıp-giden) gemiler O'nun ayetlerindedir.

42-Şûrâ 33 : Eğer dileyecek olsa rüzgarı durdurur, onlar da onun üzerinde kalakalırlar. İşte bunda çok sabreden, çok şükreden kimseler için gerçekten ayetler vardır.

42-Şûrâ 34 : Ya da kazanmakta oldukları şeyler yüzünden onları (denize batırıp) helak eder. (Fakat yine de) bir çoğunu affeder.

42-Şûrâ 35 : Ayetlerimiz hakkında mücadele edenler bilsinler ki, kendileri için (Bizden) kaçacak bir yer yoktur.

42-Şûrâ 36 : Size verilen herhangi bir şey dünya hayatının metaıdır (geçici yararadır). Allah katında olan ise daha hayırlı ve süreklidir. (Bu mükafat da) iman edip Rablerine tevekkül edenler içindir.

42-Şûrâ 37 : (Onlar) büyük günahlardan ve çirkince utanmazlıklardan kaçınırlar ve gazablandıkları zaman (öfkelerini yenerek) affedip-bağışlarlar.

42-Şûrâ 38 : Rablerine (O'nun davetine) icabet ederler ve namazı kılarlar. Onların işleri kendi aralarında şura (toplanıp istişare) iledir ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler.

42-Şûrâ 39 : Ve onlar haklarına tecavüz edildiği zaman birbirleriyle yardımlaşırılar.

42-Şûrâ 40 : Kötülüğün (zarar görmenin) cezası-karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür (zarar vermedir). Ama kim affeder ve (durumu iyilikle düzeltip) ıslah ederse artık onun ecri-mükafatı Allah'a aittir. Muhakkak ki O, zalimleri sevmez.

42-Şûrâ 41 : Kim de zulme uğradıktan sonra hakkını alırsa artık onların aleyhine bir yol yoktur.

42-Şûrâ 42 : Yol ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenler aleyhinedir. İşte onlar için elim (acı) bir azap vardır.

42-Şûrâ 43 : Kim de sabreder ve başıslarsa işte bu elbette ki azmedilmeye (zor da olsa yapılmaya) değer işlerdendir.

42-Şûrâ 44 : Allah kimi saptırırsa (sapıklıkta bırakırsa) artık bundan sonra onun hiçbir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman o zalimleri bir görsen, "Geri dönmeye bir yol var mı?" derler.

42-Şûrâ 45 : Ateşe sunulurlarken onları zilletten başları öne eğilmiş, etrafa göz ucuyla gizlice-sezdirmeden bakarlarken görürsün. İman edenler de "Asıl hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini hem de ailelerini-yakınlarını da hüsrana uğratanlardır" dediler. İyi bilin ki o zalimler, sürekli bir azap içindedirler.

42-Şûrâ 46 : Onların Allah'dan başka kendilerine yardım edecek velileri (dostları) yoktur. Allah kimi saptırırsa (sapıklıkta bırakırsa) artık onun hiçbir (kurtuluş) yolu yoktur.

42-Şûrâ 47 : Allah'tan geri çevrilmesi (mümkün) olmayan bir gün gelmezden önce Rabbinize icabet edin. O gün (geldiğinde) sizin için ne sığınılacak bir yer vardır, ne de (o günü) inkar edebilirsiniz.

42-Şûrâ 48 : Şayet onlar yüz çevirecek olurlarsa, Biz seni onların üzerine bekçi-koruyucu olarak göndermedik. Sana düşen yalnızca tebliğdir-duyurmadır. Gerçek şu ki Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman ona sevinir. Fakat kendi elleriyle yaptıkları yüzünden ona bir kötülük isabet ederse, o zaman (görürsün ki) insan çok nankördür.

42-Şûrâ 49 : Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler (kız evladlar) armağan eder, dilediğine de erkekler armağan eder.

42-Şûrâ 50 : Veya onları erkekler ve dişiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini de kısır bırakır. Muhakkak ki O Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Kadir'dir (her şeye güç yetirendir).

42-Şûrâ 51 : Bir beşer için Allah'ın kendisiyle (dolaysız) konuşması olacak (şey) değildir ancak vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip Kendi izniyle dilediğini vahyetmesi başka. Gerçekten O Aliyy'dir (çok yücedir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

42-Şûrâ 52 : Böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Sen Kitab nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık, onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete (doğru yola) erdiririz. Şüphesiz ki sen dosdoğru bir yola yöneltip-iletiyorsun.

42-Şûrâ 53 : Göklerde ve yerde bulunan her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna. Bilesiniz ki bütün işler Allah'a dönüp-varır.

43-Zuhruf Suresi

43-Zuhruf 1 : Ha, Mim.

43-Zuhruf 2 : Mübin (apaçık) olan Kitab'a andolsun.

43-Zuhruf 3 : Biz akledip-anlayasınız diye onu arapça bir Kur'an kıldık.

43-Zuhruf 4 : Gerçekten o (Kur'an), Bizim katımızda bulunan Ana Kitab'tadır (Levh-i Mahfuz'dadır). Çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur.

43-Zuhruf 5 : Siz (ayetleri inkar edip) haddi aşan bir kavim oldunuz-olacaksınız diye şimdi o zikri (Kur'an ile uyarmayı) sizden uzaklaştırıp-vaz mı geçelim?

43-Zuhruf 6 : Biz (sizden) öncekilere nice peygamberler göndermiştik.

43-Zuhruf 7 : Onlara bir peygamber gelmeyiversin, mutlaka onunla alay ederlerdi.

43-Zuhruf 8 : Bu yüzden Biz de kuvvet bakımından bunlardan çok daha şiddetli olanları helak ettik. Öncekilerin misali (Kur'an'da) geçmiştir.

43-Zuhruf 9 : Andolsun ki onlara "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Onları Aziz (üstün ve güçlü olan), Alim (herşeyi hakkıyla bilen Allah) yarattı" derler.

43-Zuhruf 10 : O ki yeri sizin için bir beşik kıldı ve doğru gidesiniz diye onda size (birtakım) yollar var etti.

43-Zuhruf 11 : Gökten belli bir miktar su indiren O'dur. Onunla ölü bir beldeyi dirilttik, siz de böyle (diriltilip) çıkarılacaksınız.

43-Zuhruf 12 : O, bütün çiftleri yarattı. Sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti.

43-Zuhruf 13 : Onların sırtlarına binip üzerlerine yerleştiğiniz zaman Rabbinizin nimetini zikredip-anarak şöyle diyebilirsiniz "Bunları bize müsahhar (emre ve hizmete uygun) kılan (Allah sübhandır) münezzehtir-yücedir. Yoksa biz buna güç yetiremezdik."

43-Zuhruf 14 : Biz elbette Rabbimize döneceğiz.

43-Zuhruf 15 : (Ama onlar Allah'ın) kullarından bir kısmını O'nun bir parçası saydılar. İnsan gerçekten apaçık bir nankördür.

43-Zuhruf 16 : Yoksa (Allah) yarattıklarından kızları (Kendine) edindi de, erkekleri size mi ayırıp-bıraktı?

43-Zuhruf 17 : Oysa onlardan biri Rahman'a isnad ettiği kız evladla müjdelendiği zaman (nedense kahrından) yüzü simsiyah kesilmiş olarak öfkesinden yutkundukça yutkunuyor.

43-Zuhruf 18 : Onlar zinet-süs içinde büyütölüp de mücadelede açık olmayanı mı (Allah'a yakıştııyorlar)?

43-Zuhruf 19 : Onlar Rahman'ın kulları olan melekleri de dişi (olarak) tanımladılar. Kendileri onların yaratılışlarına şahid miydiler? Onların bu şahidlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorguya çekileceklerdir.

43-Zuhruf 20 : Dediler ki "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bu hususta (hakka dayalı) hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece (zan ve tahminle) yalan söylemektedirler'.

43-Zuhruf 21 : Yoksa Biz onlara bundan (Kur'an'dan) önce bir Kitab verdik de, onlar ona mı sarılıp-tutunuyorlar?

43-Zuhruf 22 : Hayır, onlar sadece "Gerçek şu ki biz atalarımızı bir ümmet-din üzerinde bulduk ve biz de onların bu izleri (yolları) üstünde gidiyoruz" dediler.

43-Zuhruf 23 : İşte (onlar) böyledir. Senden önce de hangi memlekete bir peygamber göndermişsek mutlaka onun refah içinde şımarıp-azanları "Gerçek şu ki biz atalarımızı bir ümmet-din üzerinde bulduk ve biz onların izlerine (yollarına) uyanlarız" demişlerdir.

43-Zuhruf 24 : (Peygamberleri onlara) "Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha doğrusunu getirmiş olsamda mı (uymazsınız)?" deyince onlar "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkar ediyoruz" demişlerdir.

43-Zuhruf 25 : Biz de onlardan intikam aldık. İşte bir bak, (ayetlerimizi) yalanlayanların sonu-akibeti nasıl oldu?

43-Zuhruf 26 : Hani İbrahim babasına ve kavmine demişti ki "Gerçekten ben sizin tapmakta olduklarınızdan uzağım."

43-Zuhruf 27 : (Ancak) beni yaratan hariç. O beni hidayete (doğru yola) yöneltip-iletecektir.

43-Zuhruf 28 : (Allah) bunu (bu tevhidi yaklaşımı) ondan sonra gelecek olanlar arasında baki-kalıcı bir kelime kıldı ki, onlar da böylece doğru yola dönsünler.

43-Zuhruf 29 : Hayır (onlara zulmedilmedi). Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayıcı bir resul gelinceye kadar metalandırıp-geçindirdim.

43-Zuhruf 30 : Ancak kendilerine hak gelince "Bu bir sihirdir, doğrusu biz onu inkar ediyoruz" dediler.

43-Zuhruf 31 : Ve dediler ki "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?"

43-Zuhruf 32 : Senin Rabbinin rahmetini onlar mı paylaşıyorlar? (Kendilerini senden zengin görenler bilsinler ki) dünya hayatında onların maişetlerini-geçimliklerini aralarında Biz paylaştırdık ve birbirlerine iş gördürmeleri için (malca) bir bölümünü bir bölümü

üzerinde derecelerle üstün kıldık. (Ancak) senin Rabbinin (sana olan bu) rahmeti, onların toplayıp-yıkmakta olduklarından daha hayırlıdır.

43-Zuhruf 33 : Eğer insanlar (heveslenecekleri refahla azıp, küfürde) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı inkar edenlerin (hepsinin) evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde yükselecekleri yollar-merdivenler yapardık.

43-Zuhruf 34 : Evlerine (görkemli) kapılar ve üzerinde yaslanıp-dayanacakları (bambaşka) koltuklar.

43-Zuhruf 35 : Ve (daha nice) çekici süsler-mücevherler (verirdik). Bütün bunlar sadece dünya hayatının metaıdır (geçici yararlıdır). Ahiret ise Rabbinin katında muttakiler (korkup-sakınanlar) içindir.

43-Zuhruf 36 : Kim Rahman'ın zikrini (yüz çevirip) görmezlikten gelirse, Biz ona şeytanı musallat ederiz. Artık bu (şeytan) onun yakın bir dostu olur.

43-Zuhruf 37 : Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları (doğru) yoldan alıkoyarlar. Onlar ise kendilerinin hidayette (doğru yolda) olduklarını sanırlar.

43-Zuhruf 38 : Sonunda Bize geldiği zaman (şeytanına) der ki "Keşke benimle senin aranda iki doğu (arası) uzaklığı olsaydı. (Meğer sen) ne kötü bir yakın-dost (muşsun)."

43-Zuhruf 39 : (Onlara, bu pişmanlığınız) "Bugün size hiçbir yarar sağlamaz. Çünkü siz zulmettiniz. Şüphesiz siz azabda da ortaksınız" (denilir).

43-Zuhruf 40 : (Ey Resulüm) yoksa sağır olanlara sen mi işittireceksin veya (hakka karşı) kör olanı ve açıkça bir sapıklık içinde bulunanı (sen mi) hidayete (doğru yola) erdireceksin.

43-Zuhruf 41 : Eğer Biz seni alıp-götürsek bile mutlaka onlardan intikam alırız.

43-Zuhruf 42 : Ya da onlara vaadettiğimiz şeyi sana gösteririz. Biz elbette ki onların üstünde güç yetirenleriz.

43-Zuhruf 43 : (Ey Muhammed,) sana vahyedilene sınıksız-tutun. Şüphesiz ki sen dosdoğru bir yol üzerindesin.

43-Zuhruf 44 : Muhakkak ki bu (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacak-sorumlu tutulacaksınız.

43-Zuhruf 45 : Senden önce gönderdiğimiz resullerimizden (duyup-bilenlere) sor. Biz, Rahman'ın dışında tapılacak ilahlar kılmış mıyız?

43-Zuhruf 46 : Andolsun ki Biz Musa'yı Firavun'a ve onun 'önde gelen çevresine' ayetlerimizle gönderdik. (Onlara) "Gerçekten ben, alemlerin Rabbinin resulüyüm-elçisiyim" dedi.

43-Zuhruf 47 : Fakat (Musa) onlara ayetlerimizle geldiği zaman (gördü ki) onlar bunlara (ayetlerimize) gülüp-alay ediyorlar.

43-Zuhruf 48 : (Oysa) Biz onlara biri diğlerinden büyük olmayan hiçbir ayet (mucize) göstermedik. (Anlayıp-inkardan hakka) dönerler diye Biz onları (kıtlık, tufan, çekirge gibi türlü) azabla yakalayiverdik.

43-Zuhruf 49 : Ve onlar (ilk azabımızı görünce) dediler ki "Ey sihirbaz. Sende olan ahdi (sana verdiği söz) adına bizim için Rabbine dua et (bu azabı kaldırsın ki), biz gerçekten hidayete (doğru yola) gelenler olacağız."

43-Zuhruf 50 : Fakat onlardan azabı kaldırıp-giderince (görüldü ki) onlar hemen (sözlerinden dönüp) andlarını bozuyorlar.

43-Zuhruf 51 : Firavun kendi kavmi içinde seslenerek dedi ki "Ey kavmim. Mısır'ın mülkü ve altımdan akmakta olan bu ırmaklar benim değil mi? Hala mı görmüyorsunuz?"

43-Zuhruf 52 : Yoksa ben, neredeyse (söz ve meramını) anlatamayacak durumda bulunan şu acizden (zavallı adamdan) daha hayırlı değil miyim?

43-Zuhruf 53 : (Eğer o doğru söylüyorsa) üzerine altından bilezikler atılıp-verilmeli, ya da kendisiyle beraber yardımcı melekler gelmeli değil miydi?

43-Zuhruf 54 : (Firavun) böylece kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona itaat ettiler. Gerçekten onlar fasık (yoldan çıkmış) bir kavimdi.

43-Zuhruf 55 : Sonunda Bizi (Bizimle olan kullarımızı) eseflendirip-üzünce onlardan intikam aldık, hepsini suda-boğduk.

43-Zuhruf 56 : Böylece onları sonradan (aynı küfür yolunda) gelecekler için bir selef (bir geçmiş) ve ibret misali kıldık.

43-Zuhruf 57 : Meryem oğlu (İsa) bir misal olarak anlatılınca senin kavmin hemen ondan (bir delil bulduklarını sanarak) bağışmaya başladılar.

43-Zuhruf 58 : Dediler ki "Bizim ilahlarımız mı hayırlı yoksa o mu?" Bunu (bu misali) sırf seninle tartışmak için ortaya attılar. Hayır, onlar düşman-kavgacı bir kavimdir.

43-Zuhruf 59 : O sadece kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldur.

43-Zuhruf 60 : Eğer Biz dilemiş olsaydık elbette sizden melekler kılardık da, yeryüzünde (sizin yerinize geçer) halef olurlardı.

43-Zuhruf 61 : Hiç şüphesiz o, (kıyamet) saati için bir ilimdir. Öyleyse onda sakın kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru olan yol budur.

43-Zuhruf 62 : Şeytan sakın sizi (bundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için apaçık bir düşmandır.

43-Zuhruf 63 : İsa açık belgelerle-delillerle geldiği zaman dedi ki "Ben size hikmetle ve hakkında ihtilafa düşüklerinizin bir kısmını size açıklamak için geldim. Artık Allah'dan

korkup-sakinin ve bana itaat edin."

43-Zuhruf 64 : Şüphesiz ki Allah, O benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru olan yol budur.

43-Zuhruf 65 : Fakat içlerinden birtakım firkalar ihtilafa düştüler. Artık elim-acıklı bir günün azabından dolayı vay o zulmetmiş olanlara.

43-Zuhruf 66 : Onlar hiç farkında değillerken kendilerine ansızın geliverecek olan (kıyamet) saatinden başkasını mı bekliyorlar?

43-Zuhruf 67 : O gün muttakiler (korkup-sakınanlar) dışında dostlar birbirlerine (bir kısmı, bir kısmına) düşman olurlar.

43-Zuhruf 68 : (Allah sakınanlara buyurur ki) "Ey kullarım, bugün size korku yoktur ve siz hüzne kapılacak da değilsiniz."

43-Zuhruf 69 : Onlar, Benim ayetlerime iman edenler ve müslüman olanlardır.

43-Zuhruf 70 : Siz ve eşleriniz cennete girin, 'sevinç içinde ağırlanacaksınız.'

43-Zuhruf 71 : Onların etrafında altın tepsiler ve kadehlerle dolaşılır. Orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin (görmekten hoşlandığı) lezzet aldığı her şey vardır. Ve siz orada ebedi kalacak olanlarsınız."

43-Zuhruf 72 : İşte yaptıklarınız sebebiyle varis olduğunuz cennet budur.

43-Zuhruf 73 : Orada sizin için birçok meyveler vardır, onlardan yersiniz.

43-Zuhruf 74 : Muhakkak ki mücrimler (suçlu-günahkarlar), cehennem azabı içinde ebedi kalacak olanlardır.

43-Zuhruf 75 : Onlardan (azab) hafifletilmez ve onlar da onun (azabın) içinde umudlarını tamamen kaybetmiş kimselerdir.

43-Zuhruf 76 : Biz onlara zulmetmedik fakat onların kendileri zalimlerdir.

43-Zuhruf 77 : (Cehennem bekçisine) "Ey malik, Rabbin bizim işimizi bitirsin" diye haykırdılar. O da "Gerçekten siz (bu durumda) kalacak olanlarsınız" dedi.

43-Zuhruf 78 : Andolsun ki Biz size hakkı getirdik fakat sizin bir çoğunuz hakkı kerih-çirkin görenlerdiniz".

43-Zuhruf 79 : Yoksa onlar (kendilerince) karar verip-işi sağlam mı tuttular? Fakat Biz de (işimizi ve kararımızı) sağlam tutanlarız.

43-Zuhruf 80 : Yoksa onlar Bizim kendilerinin sırlarını ve fısıltılarını-gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır (işitiyoruz) ve onların yanlarındaki elçilerimiz de (her şeyi) yazıyorlar.

43-Zuhruf 81 : De ki "Eğer Rahman'ın (gerçekten bir) çocuğu olsaydı, (bu bir beşer değil İlah olacağı için) ona kulluk edenlerin ilki ben olurum.

43-Zuhruf 82 : Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın da Rabbi (olan Allah sübhandır) onların vasıflandırmalarından münezzehtir-yücedir.

43-Zuhruf 83 : Artık sen onları bırak, kendilerine vaadedilen günlerine kavuşuncaya kadar oynayıp-oyalansınlar.

43-Zuhruf 84 : Göklerde ilah ve yerde ilah olan O'dur. O Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir).

43-Zuhruf 85 : Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü Kendisine ait olan (Allah) çok yücedir-mukaddestir. (Kiyamet) saatinin ilmi O'nun katındadır ve siz O'na döndürüleceksiniz.

43-Zuhruf 86 : O'nun dışında tapmakta oldukları şefaatte bulunmaya malik değildirler. Ancak hak ile şahadet edenler bunun dışındadır ve onlar (kimlere şefaate edebileceklerini) bilirler.

43-Zuhruf 87 : Andolsun ki onlara "Kendilerini kim yarattı?" diye soracak olursan kesinlikle "Allah" derler. (O halde haktan) nasıl da çevrilip-döndürülüyorlar?

43-Zuhruf 88 : Onun (Resulümün) "Ya Rab" demesi (hakkı için), onlar imana gelmez bir kavimdirler.

43-Zuhruf 89 : Şimdi sen (üzülmeksizin) onlardan vazgeç (onlara aldırma) ve "Selam" de. Artık yakında bileceklerdir.

44-Duhân Suresi

44-Duhân 1 : Ha mim.

44-Duhân 2 : Mübin (apaçık) olan Kitab'a andolsun.

44-Duhân 3 : Biz onu mübarek bir gecede indirdik, Biz uyarıp-korkutanlarız.

44-Duhân 4 : Ki onda (o gecede) her hikmetli iş ayrılır.

44-Duhân 5 : Katımızdan bir emir (ile). Muhakkak ki Biz gönderenleriz.

44-Duhân 6 : Rabbinden bir rahmet olarak. Şüphesiz O Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

44-Duhân 7 : Eğer yakinen (kesin bir şekilde) inanıyorsanız, (Allah) göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir.

44-Duhân 8 : O'ndan başka ilah yoktur. Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir ve geçmiş

atalarınızın da Rabbidir.

44-Duhân 9 : Hayır, onlar şüphe içindedirler, (bu şüphe içinde) oynayıp-oyalıyorlar.

44-Duhân 10 : Sen göğün apaçık bir duman getireceği günü gözle-bekle.

44-Duhân 11 : (Bu duman) insanları sarıp-kuşatır. Bu, (insanlar için) acıklı bir azabdır.

44-Duhân 12 : (İnsanlar derler ki) "Rabbimiz, bu azabı bizden kaldırdı. Biz (artık) iman edicileriz."

44-Duhân 13 : Onlar için düşünüp-öğüt almak nerede? Onlara (ayetlerimizi) açıklayan bir resul-elçi gelmişti.

44-Duhân 14 : Sonra ondan yüz çevirdiler ve dediler ki "(Bu kendisine bazı şeyler) öğretilmiş bir delidir."

44-Duhân 15 : Biz (dumanın kalkmasını isteyen) sizden bu azabı biraz kaldırıp-gidereceğiz. Fakat siz (yine küfre) dönecek olanlarsınız.

44-Duhân 16 : Büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, mutlaka intikam alacağız.

44-Duhân 17 : Andolsun ki Biz onlardan önce Firavun'un kavmini de deneyip-imtihan etmiştik. Onlara kerim (şerefli ve çok değerli) bir resul gelmişti.

44-Duhân 18 : (Onlara demişti ki) "Allah'ın kullarını bana verin-bırakın. Gerçekten ben size gönderilmiş emin (güvenilir) bir resulüm-elçiyim."

44-Duhân 19 : Allah'a karşı büyükmeyin. Hiç şüphesiz ben size apaçık bir sultan (kesin-güçlü bir delil) getirmekteyim.

44-Duhân 20 : Ben sizin beni taşta tutmanızdan benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olana sığındım.

44-Duhân 21 : Eğer siz bana iman etmiyorsanız, benden ayrılıp-uzaklaşın.

44-Duhân 22 : Sonunda Rabbine "Bunlar mücrim (suçlu-günahkar) bir kavimdir" diye dua etti.

44-Duhân 23 : (Allah) "O halde kullarımı gece (yola çıkarıp) yürüyüşe geçir, muhakkak ki siz takip edileceksiniz" (buyurdu).

44-Duhân 24 : Denizi olduğu gibi açık bırak. Onlar (orada) boğulacak bir ordudur.

44-Duhân 25 : Onlar (geride) nice bahçeler ve pınarlar terketmişlerdir.

44-Duhân 26 : (Yetişmiş) ekinler ve güzel konaklar-makamlar.

44-Duhân 27 : Ve orada 'zevk ve sefa içinde' yaşadıkları nimetler.

44-Duhân 28 : İşte böylece Biz bunları başka bir kavme miras bıraktık.

44-Duhân 29 : Onlar için ne gök, ne yer (üzülüp) ağlamadı ve onlara (başka) mühlet de verilmedi.

44-Duhân 30 : Andolsun ki Biz İsrailoğullarını o alçaltıcı azabdan kurtardık.

44-Duhân 31 : Firavun'dan (kurtardık). O büyüklenip-haddi aşan (bir zorba) idi.

44-Duhân 32 : Andolsun ki Biz onları (İbrahim'in duasıyla) bir ilim üzere (ne olup-ne olmadıklarını bilerek) alemlere karşı üstün kıldık.

44-Duhân 33 : Ve onlara içinde açık birer imtihan bulunan ayetler verdik.

44-Duhân 34 : Onlar (ayetlerimizle karşılaşınca) derler ki

44-Duhân 35 : O (ölüm), ilk ölümümüzden başkası değildir. Biz (bir ayetle veya bir kelimeyle) diriltirilip-kaldırılacak değiliz.

44-Duhân 36 : Eğer (bu söylediklerinizde) doğru sözlüyseniz, atalarımızı getirin (de görelim).

44-Duhân 37 : Bunlar mı hayırlı yoksa Tübba kavmi ve onlardan öncekiler mi? Biz onları yıkıma uğrattık. Onlar mücrimlerdi (suçlu-günahkarlardı).

44-Duhân 38 : Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları bir 'oyun ve oyalanma konusu' olsun diye yaratmadık.

44-Duhân 39 : Biz her ikisini de ancak hak ile yarattık. Fakat onların çoğu bilmezler.

44-Duhân 40 : Şüphesiz ki (haklıyı haksızdan) ayırma günü, onların hepsinin (buluşup-toplanacağı) vakittir.

44-Duhân 41 : O gün dostun dosta hiçbir şeyle faydası dokunmaz. Ve onlara yardım da edilmez.

44-Duhân 42 : Ancak Allah'ın rahmet ettiği (kimseler) müstesna. Muhakkak ki O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

44-Duhân 43 : Gerçekten zakkum ağacı

44-Duhân 44 : Günahkarların yemeğidir.

44-Duhân 45 : (Potada) erimiş maden gibi karınlarda kaynar.

44-Duhân 46 : Kaynar-kızgın suyun (sıvının) kaynaması gibi.

44-Duhân 47 : (Allah buyurur ki) "Onu tutun da cehennemın ortasına sürükleyin."

44-Duhân 48 : Sonra başının üstüne kaynar suyun azabından dökün.

- 44-Duhân 49 : (Azabı) tad. Sen (hani kendince) oldukça üstün, oldukça şerefliydin?
- 44-Duhân 50 : İşte bu sizin (inanmayıp) kuşkuya kapılmakta olduğunuz şeydir.
- 44-Duhân 51 : Muttakiler (korkup-sakınanlar ise), muhakkak ki onlar emin-güvenli bir makamdadırlar.
- 44-Duhân 52 : Cennetlerde ve pınarlarda.
- 44-Duhân 53 : Onlar ince ipekten ve parlak atlastan elbiseler giyerek karşılıklı olarak (otururlar).
- 44-Duhân 54 : İşte böyle. Ve onları iri gözlü hurilerle evlendiririz.
- 44-Duhân 55 : Orada güven içinde her türlü meyveyi (çekinmeden) isterler.
- 44-Duhân 56 : Orada ilk ölümün dışında başka ölüm tatmazlar. Ve (Allah) onları cehennem azabından korumuştur.
- 44-Duhân 57 : Rabbinden bir fazl (lutuf) olarak. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.
- 44-Duhân 58 : Onlar öğüt alıp-düşünürler diye Biz onu (Kur'an'ı) senin dilinle (indirip) kolaylaştırdık.
- 44-Duhân 59 : Artık sen gözleyip-bekle, gerçekten onlar da gözleyip-beklemektedirler.

45-Câsiye Suresi

- 45-Câsiye 1 : Ha Mim.
- 45-Câsiye 2 : Kitab'ın indirilmesi, Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Allah'tandır.
- 45-Câsiye 3 : Muhakkak ki göklerde ve yerde mü'minler için (birçok) ayetler vardır.
- 45-Câsiye 4 : Sizin yaratılışınızda ve (Allah'ın) türetip-yaydığı canlılarda da yakın (kesin bilgi-iman) sahibi bir kavim için ayetler vardır.
- 45-Câsiye 5 : Gece ile gündüzün ardarda gelip-değişmesinde, Allah'ın gökten bir rızık indirip de yeryüzünü ölümünden sonra onunla diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) çevirip-yöneltilmesinde aklını kullanabilen bir kavim-topluluk için ayetler vardır.
- 45-Câsiye 6 : İşte bunlar Allah'ın ayetleridir. Sana bunları hak (apaçık gerçek) olarak okuyoruz. Artık onlar Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?
- 45-Câsiye 7 : (Gerçeği tersyüz eden) yalancı ve günahkar herkesin vay haline.

45-Câsiye 8 : (O yalancı günahkarlar) kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir de sonra müstekbirce (büyüklik taslayarak) sanki onları hiç işitmemiş gibi (küfründe) direnir-ısrar eder. Artık sen onu elim-acıklı bir azabla müjdele.

45-Câsiye 9 : Ayetlerimizden (az) bir şey bilip-öğrendiği zaman onu (inanıp-anlamadan) alay konusu edinir. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır.

45-Câsiye 10 : Arkalarında da cehennem (vardır). Kazandıkları şeyler de, Allah'ı bırakıp edindikleri dostlar da onlara hiçbir fayda vermez. Onlar için büyük bir azab vardır.

45-Câsiye 11 : İşte bu (Kur'an, inananlar için) hidayettir. Rablerinin ayetlerini inkar edenler ise onlara en kötüsünden elim-acıklı bir azab vardır.

45-Câsiye 12 : Allah Kendi emriyle içinde gemiler yüzüp-gitsin de (siz) O'nun fazlından (lutfundan) ararsınız ve şükredersiniz diye denizi sizin için müsahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kılmıştır.

45-Câsiye 13 : Kendinden (bir rahmet olarak) göklerde ve yerde olanların hepsini sizin için müsahhar (emre hazır-yararınıza uygun) kıldı. Elbette ki bunda, düşünebilen bir kavim-topluluk için ayetler vardır.

45-Câsiye 14 : İman edenlere de ki "Allah'ın (vadettiği) günlerinin geleceğini ummayanları başışlasınlar. Allah her kavmi kazandıklarıyla cezalandıracaktır."

45-Câsiye 15 : Kim salih bir amelde bulunursa kendi nefsi lehinedir, kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Sonra siz Rabbinize döndürüleceksiniz.

45-Câsiye 16 : Andolsun ki Biz İsrailoğullarına Kitab, hüküm ve peygamberlik verdik. Onları temiz şeylerden rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık.

45-Câsiye 17 : Onlara bu emirden (kulluğa ait işlerinden) apaçık deliller verdik. Fakat onlar kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz senin Rabbin, ihtilafa düştükleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

45-Câsiye 18 : Sonra seni de bu emirden (kulluğa ait işlerden) bir şeriat üzerinde kıldık. Öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin hevalarına (nefsi arzularına) uyma.

45-Câsiye 19 : Muhakkak ki onlar Allah'tan (gelecek) hiçbir şeye karşı sana asla fayda veremezler. Hiç şüphesiz zalimler birbirlerinin velisidirler. Allah ise muttakilerin (korkup-sakınanların) velisidir-dostudur.

45-Câsiye 20 : Bu (Kur'an), insanlar için basiretlerdir (görülecek ayetlerdir). Yakın (kesin bilgi-iman) sahibi bir kavim-topluluk için hidayet ve rahmettir.

45-Câsiye 21 : Yoksa kötülük işleyenler hayatlarında ve ölümlerinde kendilerini inanıp salih ameller işleyen kimselerle bir tutacağımızı mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar!

45-Câsiye 22 : Allah gökleri ve yeri hak (adil ve gerçek) olarak yarattı ki, her nefis

kazanmakta olduklarıyla (adil ve gerçek) karşılık görsün. Onlara zulmedilmez.

45-Câsiye 23 : Şimdi sen kendi hevasını (nefsi arzularını) ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzerine kendisini saptırdığı, kulağı ve kalbi üzerine mühür vurduğu, gözü üzerine bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz?

45-Câsiye 24 : Dediler ki "(Yaşadığımız ve tekrar yaşayacağımız hayat) bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak dehr (kesintisiz akıp-gitmekte olan zaman) helak eder." Oysa onların bununla ilgili bilgileri yoktur, onlar yalnızca zannediyorlar.

45-Câsiye 25 : Onlara (bazı) ayetlerimiz (belgelerle) açıklanarak okunduğu zaman "Eğer doğru sözlüler iseniz atalarımızı getirin" demekten başka (kendilerine göre makul-tutarlı) delilleri yoktur.

45-Câsiye 26 : De ki "(Biz değil) Allah sizi diriltir sonra sizi öldürür sonra da kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü sizi bir araya toplar. Ancak insanların çoğu bilmezler."

45-Câsiye 27 : Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. (Kıyamet) saatinin kopacağı gün, (işte) o gün batıda olanlar hüsrana uğrayacaklardır.

45-Câsiye 28 : O gün sen her ümmeti (cehennemin etrafında) diz çökmüş olarak görürsün. Her ümmet kendi kitabına çağrılır. (Onlara denilir ki) "Bugün yaptıklarınızla karşılık göreceksiniz".

45-Câsiye 29 : Bu size karşı hakkı-gerçeği söyleyen kitabımızdır. Muhakkak ki Biz sizin yaptıklarınızı yazıyorduk.

45-Câsiye 30 : İman edip salih amellerde bulunanlara gelince, Rableri onları Kendi rahmetinin içine alır. İşte apaçık 'mutluluk ve kurtuluş' budur.

45-Câsiye 31 : İnkâr edenlere ise (denilir ki) "Size ayetlerim okunduğunda kibirlenip-büyüklik taslayanlar ve mücrim (suçlu-günahkar) bir kavim olanlar sizlerdiniz (değil mi?)"

45-Câsiye 32 : "Muhakkak ki Allah'ın vaadi haktır, (kıyamet) saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman sizler "(Kıyamet) saati de nedir? Biz (bunu somut olarak) bilmiyoruz. Ancak onun sadece bir zan (bir tahmin) olduğunu zannediyoruz. (Biz bu konuda) kesin bir bilgi elde etmiş değiliz" demiştiniz.

45-Câsiye 33 : (Artık) onların yaptıkları şeylerin kötülükleri kendileri için açığa çıktı ve (inanmayıp) alay konusu edindikleri şey onları sarıp-kuşattı.

45-Câsiye 34 : (Onlara) denilir ki "Bu gününüze kavuşmayı unuttuğunuz gibi Biz de bugün sizi (yardım ve rahmetten yana) unutuyoruz. Barınma yeriniz ateştir ve sizin için hiçbir yardımcı yoktur."

45-Câsiye 35 : İşte bu (akibetiniz) şu sebebledir ki, siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz ve dünya hayatı da sizi aldattı. Artık ne oradan (ateşten) çıkarılırlar, ne de

özürleri-hoşnutluk dilekleri kabul edilir.

45-Câsiye 36 : Hamd (şükür dolu övgü) göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

45-Câsiye 37 : Göklerde ve yerde bütün azamet-büyüklik O'nundur. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olan), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

46-Ahkaf Suresi

46-Ahkaf 1 : Ha Mim.

46-Ahkaf 2 : Kitabın indirilmesi, Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Allah'tandır.

46-Ahkaf 3 : Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak (adil ve gerçek) olarak ve belirlenmiş bir süre-ecel için yarattık. Küfredenler ise uyarılıp-korkutuldukları şeyden yüz çevirmekte olanlardır.

46-Ahkaf 4 : De ki "Gördünüz mü (haber verin). Allah'tan başka tapmakta olduklarınız yeryüzünde neyi yaratmışlar bana gösterin? Yoksa onların göklerde mi bir ortaklığı var? Eğer doğru söyleyenlerden iseniz bundan önce bir Kitab, ya da bir ilim kalıntısı varsa bana getirin."

46-Ahkaf 5 : Allah'ı bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine hiçbir cevap-karşılık vermeyecek olan kişiye dua edip-yalvarandan daha sapık kimdir? Oysa onlar bunların dua edip-yalvarmalarından habersizdirler.

46-Ahkaf 6 : İnsanlar (bir araya getirilip) haşrolunduğu zaman (Allah'tan başka yalvardıkları) onlara düşman kesilirler ve onların (kendilerine) ibadetlerini inkar ederler.

46-Ahkaf 7 : Onlara (bazı) ayetlerimiz (belgelerle) açıklanarak okunduğu zaman o küfredenler kendilerine gelmiş olan hak için "Bu apaçık bir sihirdir" dediler.

46-Ahkaf 8 : Yoksa "Onu uydurdu" mu diyorlar? De ki "Eğer onu ben uydurmuşsam, Allah tarafından bana gelecek hiçbir şeyi tutmaya-engellemeye sizin gücünüz yetmez. O, sizin (Kur'an hakkında) ne taşkınlıklar yapmakta olduğunuzu iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir)."

46-Ahkaf 9 : De ki "Ben resullerden bir ilk değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Ben yalnızca bana vahyedilmekte olana uymaktayım ve ben apaçık bir uyarıcı-korkutucudan başkası değilim."

46-Ahkaf 10 : De ki "Bana (görüşünüzü) söyler misiniz? Eğer (bu Kur'an) Allah katından ise siz de onu inkar etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid de bunun bir benzerine şahidlik edip iman ettiği halde siz yine de büyüklik taslamışsanız (zulmetmiş olmaz mısınız)? Şüphesiz Allah zalim olan bir kavmi hidayete (doğru yola) erdirmez."

46-Ahkaf 11 : Küfretmekte olanlar, iman edenler için "Eğer O (Kur'an) hayırlı bir şey olsaydı, onlar bunda (bu Kitab'a iman etmede) bizi geçemezlerdi" dediler. Onlar (Kur'an'a iman edip) onunla hidayete (doğru yola) ermediklerinden "Bu eski bir yalandır-uydurmadır" diyeceklerdir.

46-Ahkaf 12 : Bundan önce de imam (yol gösterici) ve rahmet olarak Musa'nın Kitab'ı vardır. Bu (Kur'an) da zulmedenleri uyarıp-korkutmak ve muhsinlere (iyilik yapıp-güzel davrananlara) bir müjde olmak üzere arap lisanıyla indirilen ve (kendinden önceki Kitab'ları) doğrulayan bir Kitab'dır.

46-Ahkaf 13 : Şüphesiz ki "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar, artık onlar için korku yoktur ve onlar üzülop-mahzun da olmayacaklardır.

46-Ahkaf 14 : İşte onlar cennet ashabıdır-halkıdır. Yaptıklarına karşılık olarak içinde ebedi kalacaklardır.

46-Ahkaf 15 : Biz insana 'anne ve babasına' ihsanla-iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu zahmetle taşıdı ve onu zahmetle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıla (yaşına) ulaşınca dedi ki "Rabbim bana, anne ve babama verdiği nimete şükretmemi ve Senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana nasib et. Benim için soyuma da salahı (salih amel ve iyiliği) ver. Gerçekten ben Sana tevbe edip-döndüm ve elbette ki ben müslümanlardanım."

46-Ahkaf 16 : İşte bunlar (o kullarımızdır ki) yaptıklarının en güzelini kabul ederiz ve günahlarını (örtüp) geçeriz. (Bunlar) cennet halkı içindedirler. (Çünkü bu cennet) onlara vaadolan dosdoğru bir vaaddir.

46-Ahkaf 17 : Anne ve babasına "Öf size. Benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (yeniden diriltip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz" diyen kimseye anne ve babası Allah'a sığınarak "Yazıklar olsun sana. İman et, hiç şüphesiz Allah'ın vaadi haktır" (dediklerinde, o yine) "Bu, geçmişlerin uydurma-masallarından başkası değildir" der.

46-Ahkaf 18 : İşte bunlar da cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanlardır.

46-Ahkaf 19 : Yaptıklarından dolayı herbiri için dereceler vardır. Ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin. Onlar asla zulme (haksızlığa) uğratılmazlar.

46-Ahkaf 20 : Küfredenler ateşe sunulacakları gün (onlara denir ki) "Siz dünya hayatınızda (karşılığı cennet olan) bütün temiz-güzel şeylerinizi (imkanlarınızı, dünya için) harcıyıp-bitirdiniz, onların (geçici) zevkini sürdürdünüz. Artık bugün yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı alçaltıcı bir azabla cezalandırılacaksınız."

46-Ahkaf 21 : Ad'ın kardeşini (Hud'u) zikredip-an, onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti. Hani Ahkaf'taki kavmini "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım" diye uyarıp-korkutmuştu.

46-Ahkaf 22 : Dediler ki "Sen bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen vaadettiğin şeyi bize getir."

46-Ahkaf 23 : Dedi ki "(Bu konuya dair) ilim ancak Allah'ın katındadır. Ben size benimle gönderilen şeyi tebliğ ediyorum. Fakat görüyorum ki siz cahil bir kavimsiniz."

46-Ahkaf 24 : Onu (azabı) vadilerine doğru yönelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar ki, içinde elim-acıklı bir azab vardır.

46-Ahkaf 25 : Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir eder. Nitekim (o rüzgar gelince) onların meskenlerinden başka bir şey görülmez oldu. İşte Biz mücrim (suçlu-günahkar) bir kavmi böyle cezalandırırız.

46-Ahkaf 26 : Andolsun ki Biz onlara size vermediğimiz imkan (güç ve tasarruf yetkisi) vermiştik. Onlara işitme, görme (duyuları) ve gönüller verdik. Ancak ne işitme, ne görme (duyuları) ve ne de gönülleri kendilerine hiçbir fayda sağlamadı. Çünkü onlar Allah'ın ayetlerini bile bile inkar ediyorlardı. (Sonunda) alay konusu edindikleri şey onları sarıp-kuşattı.

46-Ahkaf 27 : Andolsun ki Biz, sizin çevrenizde bulunan şehirlerden de (bazısını) helak-yıkıma uğrattık ve (anlayıp-hakka) dönerler diye ayetleri çeşitli şekillerde açıkladık.

46-Ahkaf 28 : Allah'ı bırakıp da yakınlık (sağlamak) için edindikleri ilahlar onlara yardım etselerdi ya. Hayır, onlardan kaybolup gittiler. İşte bu onların yalanları ve uydurup durdukları şeydir.

46-Ahkaf 29 : Hani cinlerden bir gurubu (seçtiğimiz bir ekibi) Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Böylece onun (okunan Kur'an'ın) huzuruna geldikleri zaman "Susun-dinleyin" dediler. (Dinleme işi) bitirilince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler.

46-Ahkaf 30 : Dediler ki "Ey kavmimiz. Gerçekten biz Musa'dan sonra indirilen, ellerinde olanı doğrulayan bir Kitab dinledik. Hakka ve dosdoğru olan yola yöneltip-iletmektedir."

46-Ahkaf 31 : Ey kavmimiz. Allah'a davet edene uyup-icabet edin ve ona iman edin ki (Allah) günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi elim-acıklı bir azabdan korusun.

46-Ahkaf 32 : Kim Allah'a davet edene uyup-icabet etmezse (bilsin ki o,) arzda-yerde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka velileri de yoktur. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

46-Ahkaf 33 : Onlar görmüyorlar mı ki gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye kadirdir. Muhakkak ki O herşeye kadirdir (güç yetirendir).

46-Ahkaf 34 : Küfredenlere ateşe sunulacakları gün "Bu hak (gerçek) değil miymiş?" (denildiğinde, onlar) "Rabbimize (andolsun ki) evet" derler. (Allah da) "Öyleyse inkar etmenizden dolayı azabı tadın" buyurur.

46-Ahkaf 35 : Resullerden azim sahiblerinin sabrettikleri gibi sen de sabret. Onlar için acele etme. Onlar kendilerine vadolunan şeyi (azabı) gördükleri gün sanki dünyada gündüzün sadece bir saati kalmış kadar olurlar. Bu bir tebliğdir. Artık (yoldan çıkan) fasıklar topluluğundan başkası helak edilir mi?

47-Muhammed Suresi

47-Muhammed 1 : Onlar (ayetlerimizi) inkar ettiler ve Allah'ın yolundan alıkoydular, (Allah da) amellerini boşa çıkarmıştır.

47-Muhammed 2 : İman edip salih amellerde bulunanların ve Muhammed'e Rablerinden hak olarak indirilene iman edenlerin ise günahlarını örtüp-bağışlamış ve hallerini düzeltip-ıslah etmiştir.

47-Muhammed 3 : Bunun sebebi, küfredenlerin batıla uymaları ve iman edenlerin de Rablerinden olan hakka uymuş olmalarıdır. İşte Allah insanlara kendileriyle ilgili emsallerini böyle verir.

47-Muhammed 4 : Artık küfredenlerle (savaşta) karşılaştığınız zaman hemen boyunlarını vurun. Sonunda onları 'zayıf düşürüp zafer kazanınca da' (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Sonra savaş ağırlıklarını bırakıp (savaş sona erince) ya bir lutuf olarak, ya da bir fidye (karşılığı saliverin). Eğer Allah dileseydi (onları sağ bırakmaz) onlardan intikam alırdı. Fakat (Allah) sizi birbirinizle denemek ister. Allah yolunda öldürülenlerin amellerini ise (Allah) asla boşa çıkarmaz.

47-Muhammed 5 : Onları hidayete erdirecek ve onların durumlarını düzeltip-ıslah edecektir.

47-Muhammed 6 : Ve onları, kendilerine tarif edip-tanıttığı cennete koyacaktır.

47-Muhammed 7 : Ey iman edenler. Eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve insanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sabit kılıp-kaydırmaz.

47-Muhammed 8 : İnkâr edenlere gelince (cehenneme) yüzüstü düşüş-helak onlar içindir. (Allah) onların amellerini boşa çıkarmıştır.

47-Muhammed 9 : Bunun sebebi Allah'ın indirdiğini kerih (çirkin) görüp-beğenmemeleridir. (Allah da) onların amellerini boşa çıkarmıştır.

47-Muhammed 10 : Onlar yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Allah onları yerle bir etti. (Aynı inkarda bulunan) o kafirler için de bunun bir benzeri vardır.

47-Muhammed 11 : İşte böyledir. Çünkü Allah iman edenlerin mevlasıdır, kafirlerin ise mevlası (velisi-dostu) yoktur.

47-Muhammed 12 : Muhakkak ki Allah iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere koyar. İnkâr edenler ise (sadece dünyada) metalanırlar-geçici

faýdalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler. Ateş onların (ebedi) meskenleridir.

47-Muhammed 13 : Seni sürüp-çıkarın (bu) memleketinden, kuvvet bakımından daha üstün nice memleketler vardı ki Biz onları helak ettik. Onlar için hiçbir yardımcı yoktu.

47-Muhammed 14 : Rabbinden apaçık bir belge-delil üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine süslü gösterilmiş ve kendi hevalarına (nefsi isteklerine) uyan kimse gibi midir?

47-Muhammed 15 : Muttakilere (takva sahiblerine) vaadedilen cennetin misali (şudur ki) içinde bozulmayan temiz sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır. Orada onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret (bağışlanma) vardır. (Bunların durumu) ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını parça parça edecek kaynar sudan içirilen kimselerin durumu gibi hiç olur mu?

47-Muhammed 16 : Onlardan kimileri gelip seni dinler. Fakat senin yanından çıkıp-gittikleri zaman (dinlediklerini anlamadıklarından) kendilerine ilim verilenlere "O biraz önce ne söyledi?" diye sorarlar. İşte onlar, Allah'ın kalplerini mühürlediği ve kendi hevalarına (nefsi arzularına) uyan kimselerdir.

47-Muhammed 17 : Hidayeti görüp-kabul edenlere gelince, (Allah) onların hidayetlerini arttırmış ve onlara takvalarını vermiştir.

47-Muhammed 18 : Onlar (kıyamet) saatinin kendilerine ansızın gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? Onun işaretleri (ayetlerimizle) gelmiştir. (Önceden iman etmemişlerse) kendilerine geldikten sonra hatırlamaları-ibret almaları neye yarar?

47-Muhammed 19 : Bil ki Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın, hem de mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret (bağışlanma) dile. Allah sizin dönüp-dolaşacağınız yeri de, varıp duracağınız yeri de bilir.

47-Muhammed 20 : İman edenler "(Savaş izni için) bir sure indirilseydi?" derler. Ancak içinde kıtal (savaş) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman kalplerinde hastalık bulunanların (özellikle münafıkların, bu konuda münafıklık yapmayıp) üzerine ölüm baygınlığı çökmüş kimselerin baktığı gibi sana baktıklarını görürsün. Bu (korkularını gizlememeleri) onlar için (ölmekten) daha evladır.

47-Muhammed 21 : (Oysa yapmaları gereken) itaat ve ma'ruf (güzel) sözdü. (Hükmümüzle) iş kesinleştiği ve kararlılık gerektirdiği zaman onlar Allah'a sadakat gösterebilirlerdi, şüphesiz ki kendileri için hayırlı olurdu.

47-Muhammed 22 : (Demek siz) geri dönerseniz (hükümlere uymayıp) yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve (birbirinizi öldürüp) akrabalık bağlarınızı koparacaksınız, öyle mi?

47-Muhammed 23 : İşte bunlar o kimselerdir ki Allah onları lanetlemiş, sağırlandırmış ve basiretlerini-gözlerini kör etmiştir.

47-Muhammed 24 : Onlar Ku'ran'ı (Kur'an'da zikredilen akibetlerini) düşünmezler mi? Yoksa kalpler üzerinde kilitler mi var?

47-Muhammed 25 : Kendilerine hidayet (doğru yol) açıkça belli olduktan sonra gerisin geri (küfre) dönenleri şeytan kışkırtmış ve onları uzun emellere sürüklemiştir.

47-Muhammed 26 : İşte bu (duruma düşmeleri) onların Allah'ın indirdiğini kerih (çirkin) görenlere "Size bazı işlerde itaat edeceğiz" demelerindedir. Allah onların (bütün) sırlarını-gizlediklerini bilir.

47-Muhammed 27 : Melekler onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırken (halleri) nasıl olacak?

47-Muhammed 28 : Bunun sebebi onların Allah'ı gazablandıran şeye uymaları ve O'nun rızasını (beğenmeyip) kerih görmelerindedir. Bundan dolayı (Allah) onların amellerini boşa çıkarmıştır.

47-Muhammed 29 : Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, kendi kinlerini Allah'ın hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar?

47-Muhammed 30 : Eğer Biz dileseydik onları sana gösterirdik de sen onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki sen onları, sözlerinin üslubundan da (anlatım biçiminden de) tanırsın. Allah bütün amellerinizi bilir.

47-Muhammed 31 : Andolsun ki Biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri belirtinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar sizi deneyeceğiz ve haberlerinizi de (sözlerinizi ve hallerinizi de) sınavacağız.

47-Muhammed 32 : Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet (doğru yol) açıkça belli olduktan sonra Resule karşı gelenler kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah) onların amellerini boşa çıkaracaktır.

47-Muhammed 33 : Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resule itaat edin ve kendi amellerinizi geçersiz kılıp-boşa çıkarmayın.

47-Muhammed 34 : Muhakkak ki inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar sonra da kendileri kafirler iken ölenler, işte Allah onlara kesinlikle mağfiret etmeyecektir (bağışlamayacaktır).

47-Muhammed 35 : Siz üstün (bir durumda) iken barışa çağırarak suretiyle gevşekliğe düşmeyin. (Bilin ki) Allah sizinle beraberdir. O, sizin amellerinizi asla eksiltmeyecektir.

47-Muhammed 36 : Gerçekten dünya hayatı ancak 'bir oyun ve eğlenceli bir oyalanmadır'. Eğer iman ederseniz ve korkup-sakinirsiniz, O size ecirlerinizi-mükafatlarınızı verir ve mallarınızı da (tamamen infak etmenizi) istemez.

47-Muhammed 37 : Eğer sizden onları (tamamen) isteyip sizi (malsız kalmaya) zorlasaydı, cimrilik ederdingiz ve (bu da) kinlerinizi ortaya çıkarırdı.

47-Muhammed 38 : İşte sizler (böylesiniz), Allah yolunda (malınızın bir kısmını) infak etmeye çağırılıyorsunuz da buna rağmen sizden kimi (yine) cimrilik ediyor. Oysa kim cimrilik ederse ancak kendi nefesine cimrilik etmiş olur. Allah Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı

olmayan zengindir) siz ise fakirsiniz. Eğer yüz çevirecek olursanız, yerinize sizden başka bir kavmi getirir. Sonra onlar sizin gibi olmazlar.

48-Fetih Suresi

48-Fetih 1 : Muhakkak ki Biz sana apaçık bir fetih verdik.

48-Fetih 2 : (Böylece) Allah senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlar, üzerindeki nimetini tamamlar ve seni sırat-ı mustakime (dosdoğru yola) yöneltip-iletir.

48-Fetih 3 : Ve Allah sana aziz (üstün ve şerefli) bir zaferle yardım eder.

48-Fetih 4 : Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye sekineti (güven ve huzurlu sakinliği) indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

48-Fetih 5 : (Bunlar) mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere koyması ve onların kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu, Allah katında büyük bir kurtuluştur.

48-Fetih 6 : (Bir de bunlar) Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması içindir. (Mü'minler için zannedip-bekledikleri) kötülük onların başlarına dönüp-gelsin. Allah onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür.

48-Fetih 7 : Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

48-Fetih 8 : Muhakkak ki Biz seni şahid, bir müjdeleyici ve uyarıcı-korkutucu olarak gönderdik.

48-Fetih 9 : (Ey insanlar) Allah'a ve Resulüne iman etmeniz, onu savunup-desteklemeniz, O'nu tazim etmeniz ve sabah akşam O'nu tesbih etmeniz için (gönderdik).

48-Fetih 10 : Sana (söz verip) biat edenler ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Artık kim ahdini bozarsa ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahde vefa gösterirse, ona da büyük bir ecir-mükafat verecektir.

48-Fetih 11 : Bedevilerden geride kalanlar sana diyecekler ki "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti (sefere geledik). Bizim için mağfiret (bağışlanma) dile." Onlar kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, O'na karşı kimin bir şeye (bunu engellemeye) gücü yetebilir? Hayır, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır."

48-Fetih 12 : Hayır, siz Resulün ve mü'minlerin ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz. Bu sizin kalplerinize güzel göründü de kötü zanda

bulundunuz ve helakı hak etmiş bir kavim oldunuz.

48-Fetih 13 : Kim Allah'a ve Resulüne iman etmezse, (bilsin ki) Biz kafirler için alevli bir ateş hazırladık.

48-Fetih 14 : Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğine mağfiret eder (bağışlar), dilediğini azablandırır. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

48-Fetih 15 : Siz ganimetleri almak için gittiğinizde (seferden) geri kalanlar "Bizi bırakın da sizi izleyelim (arkanızdan gelelim)" diyeceklerdir. Onlar Allah'ın (bu konudaki) kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki "Siz asla bizim izimizden gelmezsiniz. Allah daha önce böyle buyurmuştur." (Bunun üzerine) size "Hayır, bizi kıskanıyorsunuz" diyeceklerdir. Hayır, onlar pek az anlayan kimselerdir.

48-Fetih 16 : Bedevilerden geride kalanlara de ki "Siz yakında zorlu bir kavime karşı savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla (ya) savaşsınız ya da (onlar) teslim olurlar. Eğer (bu çağrıya) itaat ederseniz, Allah size güzel bir ecir-mükafat verir. Şayet bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi elim-acıklı bir azab ile azablandırır."

48-Fetih 17 : Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse, (Allah) onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu elim-acıklı bir azab ile azablandırır.

48-Fetih 18 : Andolsun ki o ağacın altında sana biat ederlerken Allah mü'minlerden razı olmuştur. Kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine sekinet (güven ve huzur) indirmiştir ve onlara yakın bir fethi nasib etmiştir.

48-Fetih 19 : Ve alacakları bir çok ganimetleri de (nasib etmiştir). Allah Aziz'dir (üstün ve güçlü olan), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

48-Fetih 20 : Allah size elde edeceğiniz daha birçok ganimet vadetmiştir. Bunları ise size hemen vermiş ve insanların ellerini sizden çekmiştir ki, bu mü'minler için bir ayet olsun ve sizi dosdoğru bir yola yöneltip-iletsin.

48-Fetih 21 : Bundan başka sizin henüz bilip-ulaşamadığınız ancak Allah'ın sizin için sarıp-kuşattığı (nice nimetler) vardır. Allah her şeye kadirdir (güç yetirendir).

48-Fetih 22 : O küfredenler sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı. Sonra ne bir veli, ne de bir yardımcı bulamazlardı.

48-Fetih 23 : (Bu) Allah'ın önceden beri süregelen sünnetidir. Sen Allah'ın sünnetinde kesinlikle hiçbir değişiklik bulamazsın.

48-Fetih 24 : Onlara karşı size zafer verdikten sonra Mekke'nin göbeğinde-ortasında onların ellerini sizden ve sizin de ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

48-Fetih 25 : Ki onlar küfredenler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta-

bekletilmekte olan hediyeleri (kurbanları) yerlerine varmaktan menedenlerdir. Eğer kendilerini (henüz) bilmediğiniz mü'min erkekleri ve mü'min kadınları bilmeyerek ezip geçmeniz endişesiyle size bir zorluk-sıkıntı gelecek olmasaydı (Allah savaşı önlemezdi.) Allah dilediğine rahmet etmesi için (böyle yapmıştır). Eğer (onlar birbirinden) ayrılmış olsalardı, onlardan küfretmekte olanları elbetteki elim-acıklı bir azabla azablandırırđık.

48-Fetih 26 : Hani o küfretmekte olanlar kalplerine taassubu (koruma gayretini), cahiliyye taassubunu yerleştirip (sizi kışkırttıkları) zaman Allah sekinetini (güven ve huzuru) Resulünün ve mü'minlerin üzerine indirdi ve onları takva sözü üzerinde (kararlılıkla ayakta) tuttu. Zaten onlar da buna layık ve ehil kimselerdi. Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

48-Fetih 27 : Andolsun ki Allah (bu yıl Mescid-i Haram'dan engellenmenize izin verse de) Resulü'nün gördüğü rüyanın hak olduğunu doğrulamıştır. Allah dilediğinde siz güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca Mescid-i Haram'a mutlaka gireceksiniz. Allah sizin bilmediğinizi bilir. (Size hayırlı olanı bildiği için) işte bundan (Mekke'nin fethinden) önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı.

48-Fetih 28 : Diğer bütün dinlere üstün kılmak üzere Resulünü hidayetle ve hak din ile gönderen O'dur. Şahid olarak Allah yeter.

48-Fetih 29 : Muhammed Allah'ın Resulüdür. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rüku edenler, secde edenler olarak görürsün. Allah'tan fazl (lutuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri-alametleri yüzlerindeki secde izlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur. İncil'deki vasıfları ise onlar filizini yarıp çıkarmış gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu ekicilerin de hoşuna gider. (Allah'ın mü'minleri) bununla (misallendirmesi) kafirleri öfkelenmek içindir. Allah onlardan iman edip salih amellerde bulunanlara mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir-mükafat vadetmiştir.

49-Hucurât Suresi

49-Hucurât 1 : Ey iman edenler. Allah'ın ve Resulü'nün önüne geçmeyin, Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Alim'dir (hakkıyla bilendir).

49-Hucurât 2 : Ey iman edenler. Seslerinizi peygamberin sesinin üstüne yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi ona (yüksek sesle) bağırmayın. Yoksa siz farkında değilken amelleriniz boşa gider.

49-Hucurât 3 : Allah'ın elçisinin huzurunda seslerini kısıyanlar şüphesiz Allah'ın kalplerini takva ile imtihan ettiği kimselerdir. Onlar için mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir-mükafat vardır.

49-Hucurât 4 : Hücrelerin-odaların arkasından sana seslenenlerin çoğu (ne yaptıklarını) akletmez kimselerdir.

49-Hucurât 5 : Eğer onlar sen yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı, kendileri için elbette hayırlı olurdu. Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok

esirgeyendir).

49-Hucurât 6 : Ey iman edenler. Eğer bir fasık size bir haberle gelirse, onu araştırıp- açıklığa kavuşturun. Yoksa cehaletle (bilmeyerek) bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

49-Hucurât 7 : Ve bilin ki Allah'ın Resulü içinizedir. Eğer o birçok işlerde size uysaydı, mutlaka sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde değerli kıldı. Küfrü, fıska ve isyanı da size çirkin gösterdi. İşte bunlar irşad (doğruya ulaşmış) olanlardır.

49-Hucurât 8 : Allah'tan bir fazl (ihsan-lutuf) ve bir nimet olarak. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

49-Hucurât 9 : Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-düzeltilin. Şayet biri diğerine saldırıda-tecavüzde bulunacak olursa, Allah'ın emrine dönüncüye kadar saldırıda bulunanla savaşın. Eğer (saldırmaktan vazgeçip) dönerse, aralarını adaletle düzeltilin ve (iki tarafa da) adil davranın. Şüphesiz ki Allah adil olanları sever.

49-Hucurât 10 : Mü'minler ancak kardeşlerdir. O halde (şeytan aralarını açarsa, siz) kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltilin ve Allah'tan korkup-sakının ki (rahmet olunup) esirgenesiniz.

49-Hucurât 11 : Ey iman edenler. Bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki (onlar) kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki (onlar) kendilerinden daha hayırlıdırlar. (Mü'minler olarak birbirinizi yani) kendi kendinizi ayıplamayın ve birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim de (böylesi yaptıklarından) tevbe etmezse, işte onlar zalim olanlardır.

49-Hucurât 12 : Ey iman edenler. Zannın çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahdır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizlisini-kusurunu araştırmayın). Kiminiz de kiminizin gıybetini yapıp-arkasından çekiştirmesin. Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte bundan öğrenip-tiksindiniz. (O halde gıybetten de tiksini) Allah'tan korkup-sakının. Hiç şüphesiz Allah Tevvab'dır (tevbeleri kabul edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

49-Hucurât 13 : Ey insanlar. Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi (değişik) milletlere ve kabilelere ayırdık. Hiç şüphesiz Allah katında sizin en kerim (üstün ve değerli) olanınız, takvada (korkup-sakınmada) en ileride olanınızdır. Elbetteki Allah Alim'dir (her şeyi hakkıyla bilendir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

49-Hucurât 14 : Bedeviler "İman ettik" dediler. De ki "Siz iman etmediniz ancak 'teslim olduk' deyin. İman henüz kalplerinize girip-yerleşmedi. Eğer Allah'a ve Resulü'ne itaat ederseniz, O sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Hiç şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir)."

49-Hucurât 15 : Mü'min olanlar ancak o kimselerdir ki, onlar Allah'a ve Resulü'ne iman ettiler sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar sadık (doğru) olanlardır.

49-Hucurât 16 : (Batıl tevîl ve bid'at uyduranlara) de ki "Siz Allah'a dininizi mi öğreteceksiniz? Oysa Allah göklerde ve yerde olanları bilir. Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir."

49-Hucurât 17 : Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki "Müslümanlığınızla bana minnet etmeyin. Hayır, eğer sadıklar (doğru kimseler) iseniz sizi imana erdirdiği (muvaflak kıldığı) için Allah'a minnettar olmanız gerekir."

49-Hucurât 18 : Muhakkak ki Allah göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah (bütün) yaptıklarınızı görendir.

50-Kaf Suresi

50-Kaf 1 : Kaf. Mecid (şerefi üstün) Kur'an'a andolsun.

50-Kaf 2 : Kafirler kendi aralarından bir uyarıcı-korkutucunun gelmesine şaştlar da "Bu şaşılacak bir şeydir" dediler.

50-Kaf 3 : Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (yeniden dirileceğiz)? Bu (akla) uzak bir dönüştür.

50-Kaf 4 : Biz yerin (toprağın) onlardan ne eksilttiğini bilmişizdir. Katımızda (her şeyi) saklayıp-koruyan bir Kitab vardır.

50-Kaf 5 : Hayır, onlar hak kendilerine gelince yalanladılar. Şimdi onlar (ne yapacaklarını) şaşırılmış bir halledirler.

50-Kaf 6 : Üstlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz onu nasıl (yükseltip) bina ettik ve onu nasıl donatıp-süsledik? Onun hiçbir çatlağı da yok.

50-Kaf 7 : Yeri (nasıl) döşeyip yaydık? Onda sabit dağlar bıraktık ve onda her çiftten göz alıcı-ferahlatıcı (nice bitkiler) bitirdik.

50-Kaf 8 : (Bunlar) Allah'a dönüp-yönelen her kul için bir basiret (gönül gözünü açma vesilesi) ve bir zikirdir (anıp-hatırlatmadır).

50-Kaf 9 : Gökten mübarek (berekatli) su indirdik de, onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik.

50-Kaf 10 : Ve tomurcukları biribiri üstüne dizilmiş-kümelenmiş yüksek hurma ağaçları.

50-Kaf 11 : Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir beldeyi dirilttik. İşte (yeniden dirilip) çıkış da böyledir.

50-Kaf 12 : Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud da yalanladı.

50-Kaf 13 : Ad, Firavun ve Lut'un kardeşleri de.

50-Kaf 14 : Eyke halkı ve Tübba kavmi de. Hepsi resulleri yalanladı böylece Benim vaadim-tehdidim (onların üzerine) hak oldu.

50-Kaf 15 : Yoksa Biz ilk yaratılıştta aciz mi kaldık ki (yeniden diriltmede aciz kalalım)? Hayır, onlar yaratılıştan (yaratılış gerçeğinden) kuşku içindedirler.

50-Kaf 16 : Andolsun ki insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız.

50-Kaf 17 : Onun sağında ve solunda oturan iki tesbit edip-yazıcı (onun bütün yaptıklarını) tesbit edip-yazmaktadır.

50-Kaf 18 : O hiçbir söz söylemez ki, yanında hazır bir gözetleyici olmasın.

50-Kaf 19 : Ölüm sarhoşluğu bir hak-bir gerçek olarak geldiğinde (insana) "İşte bu senin kaçıp durduğun şeydir" (denir).

50-Kaf 20 : Sur'a üfürülmüştür. İşte bu (geleceği) vadedilen gündür.

50-Kaf 21 : Her nefis yanında (kendisini sevkedemeyen) bir sürücü ve şahitle gelmiştir.

50-Kaf 22 : (Ona denilir ki) "Andolsun ki sen bundan gaflet içindeydin. İşte senin üzerindeki (gaflet) perdeni kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskindir."

50-Kaf 23 : Onun yakını dedi ki "İşte bu yanımda olan hazırdır."

50-Kaf 24 : (Allah buyurur ki) "Her inatçı kafiri atın cehennemine içine."

50-Kaf 25 : Hayra engel olan, haddi aşan-saldırgan şüpheliyi.

50-Kaf 26 : Ki o, Allah'la beraber başka ilah edinmişti. Artık ikiniz, onu şiddetli azabın içine atın.

50-Kaf 27 : Onun yakını dedi ki "Rabbimiz, onu ben azdırmadım. Fakat kendisi (haktan) uzak bir sapıklık içindeydi."

50-Kaf 28 : (Allah buyurur ki) "Benim huzurumda çekişip-durmayın. Ben size önceden vaadimi (tehdidimi) gönderip-bildirmiştim."

50-Kaf 29 : (Artık Benim) huzurumda söz değiştirilmez ve Ben kullara zulmedici değilim.

50-Kaf 30 : O gün cehenneme "Doldun mu?" diyeceğiz. O da "Daha fazla var mı?" diyecek.

50-Kaf 31 : Cennet de muttakiler (korkup-sakınanlar) için uzak olmaksızın yakınlaştırılmıştır.

50-Kaf 32 : Bu size vadolanandır. (Allah'a) dönüp-yönelen, koruyan,

50-Kaf 33 : Görmediği halde Rahman'a karşı huşu (saygı dolu korku) duyan ve Allah'a yönelmiş bir kalp ile gelen içindir.

50-Kaf 34 : Ona selamete (esenlik ve barışla) girin. Bu ebedilik günüdür.

50-Kaf 35 : Orada kendileri için diledikleri her şey vardır. Katımızda daha fazlası da (vardır).

50-Kaf 36 : Biz bunlardan önce nice nesilleri yıkıma uğrattık ki onlar zorbaca yakalamak (yakıp-yıkmak) bakımından kendilerinden daha kuvvetliydiiler. Şehirlerde (dolaşp) delikler aradılar. Kaçp-kurtulacak yer var mı?

50-Kaf 37 : Muhakkak ki bunda kalbi olan ya da şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir zikir (öğüt-hatırlatma) vardır.

50-Kaf 38 : Andolsun ki Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık. Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı.

50-Kaf 39 : Artık sen onların dediklerine sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile (şükür dolu övgüyle) tesbih et.

50-Kaf 40 : Gecenin bir bölümünde ve secdelerin ardından da O'nu tesbih et.

50-Kaf 41 : Seslenip-çağırmanın yakın bir yerden sesleneceği güne kulak ver.

50-Kaf 42 : O gün bu sayhayı-sesi bir hak (apaçık bir gerçek) olarak işitirler. İşte bu (kabirlerden) çıkış günüdür.

50-Kaf 43 : Muhakkak ki dirilten ve öldüren Biziz, Biz. Ve dönüş Bizedir.

50-Kaf 44 : O gün yer onlardan çatlayıp-ayrılır da (onlar) hızla koşarlar. İşte bu Bize göre oldukça kolay olan haşirdir (çıkıp-toplanmadır).

50-Kaf 45 : Biz onların neler söylemekte olduklarını biliyoruz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin. O halde vaadimden-tehdidimden korkanlara Kur'an ile hatırlatıp-öğüt ver.

51-Zâriyât Suresi

51-Zâriyât 1 : Esip savuranlara.

51-Zâriyât 2 : Derken ağırlık yüklenip-taşıyanlara.

51-Zâriyât 3 : Sonra kolaylıkla akıp gidenlere.

51-Zâriyât 4 : Sonra işi ayırıp-taksim edenlere andolsun.

51-Zâriyât 5 : Size vaadedilen kesinlikle doğrudur.

51-Zâriyât 6 : Şüphesiz din (günü hesap ve ceza) mutlaka gerçekleşecektir.

51-Zâriyât 7 : (Hareli-kıvrımlı) yollara-yörüngelere sahip göğe andolsun ki.

51-Zâriyât 8 : Siz gerçekten ihtilafli-çelişkili bir söz içindesiniz.

51-Zâriyât 9 : Çevrilip-döndürülecek olan ondan (ayetlerimizden) döndürülür.

51-Zâriyât 10 : Canı çıksın-kahrolsun (ayetlerimize rağmen zan ve tahminle) yalan söyleyenler.

51-Zâriyât 11 : Onlar cehalet içinde kalmış gafillerdir.

51-Zâriyât 12 : Din günü (hesap ve ceza) ne zaman? diye sorarlar.

51-Zâriyât 13 : O (gün) onların ateşe sokulacakları gündür.

51-Zâriyât 14 : Tadın fitnenizi (fitnenizin cezasını). İşte sizin acele edip-istediğiniz şey budur.

51-Zâriyât 15 : Şüphesiz ki muttaki olanlar (korkup-sakınanlar), cennetlerde ve pınarlardadırlar.

51-Zâriyât 16 : Rablerinin kendilerine verdiği alanlar olarak. Çünkü onlar bundan önce de muhsinlerdi (iyilik yapıp-güzel davrananlardı).

51-Zâriyât 17 : Gecenin az bir kısmında uyurlardı.

51-Zâriyât 18 : Onlar seher vakitlerinde istiğfar edip-bağışlanma dilerlerdi.

51-Zâriyât 19 : Onların mallarında isteyen (veya istemekten utanan) yoksul için bir hak vardır.

51-Zâriyât 20 : Yakinen (kesin olarak) inananlar için arzda-yerde ayetler vardır.

51-Zâriyât 21 : Ve kendi nefislerinizde de (ayetler vardır). Hiç görmüyor musunuz?

51-Zâriyât 22 : Gökte de rızkınız ve size vaadolunan şey vardır.

51-Zâriyât 23 : Göğün ve yerin Rabbine andolsun ki, o (vaad) sizin konuşmanız (konuşabilmeniz) gibi kesin bir haktır-gerçektir.

51-Zâriyât 24 : İbrahim'in şerefli-ikram edilen konuklarının haberi sana geldi mi?

51-Zâriyât 25 : Hani onun yanına girdiklerinde "Selam" demişlerdi. O da "Selam" demişti. (İçinden) "Yabancı-tanınmamış bir topluluk" (diye geçirmişti).

51-Zâriyât 26 : Hemen (onlara) sezdirmeden ailesinin yanına giderek (çok geçmeden) semiz bir buzağı getirdi.

51-Zâriyât 27 : Onlara yaklaştırıp (ikram ederek) "Yemez misiniz?" dedi.

51-Zâriyât 28 : Fakat (yemediklerini görünce) onlardan endişelenip-korku duydu. "Korkma" dediler ve ona (evdeki hanımından) bilgi sahibi bir erkek çocuk müjdesini verdiler.

51-Zâriyât 29 : (Bunu işiten) karısı çğlık atarak geldi ve yüzüne vurarak "Kısır bir yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış)?" dedi.

51-Zâriyât 30 : Dediler ki "Bu böyledir. (Bunu) senin Rabbin buyurdu. Muhakkak ki O Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir), Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir)."

51-Zâriyât 31 : (İbrahim) dedi ki "O halde sizin asıl (işiniz-söylemek) isteğınız nedir ey elçiler?"

51-Zâriyât 32 : Dediler ki "Gerçekten biz, mücrim (suçlu-günahkar) bir kavme gönderildik."

51-Zâriyât 33 : Üzerlerine çamurdan (pişmiş) taşlar yağdırmak için.

51-Zâriyât 34 : (Ki bu taşların her biri) haddi aşanlar için Rabbinin katında (ayrı ayrı) işaretlenmiştir.

51-Zâriyât 35 : Sonra orada mü'minlerden kim varsa çıkardık.

51-Zâriyât 36 : Fakat orada (ev halkı) müslümanlardan olan bir evden başkasını bulmadık.

51-Zâriyât 37 : Ve orada elim-acıklı azabdan korkanlar için bir ayet bıraktık.

51-Zâriyât 38 : Musa'da da (ayetler vardır). Hani Biz onu sultan-ı mübin ile (apaçık hüccet ve kudretle) Firavun'a gönderdik.

51-Zâriyât 39 : Fakat o etrafındakilerle (beraber) yüz çevirdi ve "(Bu) ya bir sihirbaz veya bir delidir" dedi.

51-Zâriyât 40 : Nihayet Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık. (Son anda) kendini kınıyordu.

51-Zâriyât 41 : Ad'da da (ayetler vardır). Hani onların üzerine akim (köklerini kesen) bir rüzgar gönderdik.

51-Zâriyât 42 : Üzerinden geçtiğı bir şeyi (olduğı gibi) bırakmıyor, onu (bir anda) çürütüp-kül gibi dağıtıyordu.

51-Zâriyât 43 : Semud'da da (ayetler vardır). Onlara "Belli bir süreye kadar metalanıp-yararlanın" denmişti.

51-Zâriyât 44 : Fakat Rablerinin emrine baş kaldırdılar. Bunun üzerine onlar bakıp-dururlarken yıldırım çarpıp-yakaladı.

51-Zâriyât 45 : Artık ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne de yardım edilenlerden oldular.

51-Zâriyât 46 : Bundan önce Nuh kavmini de (helaka uğrattık). Gerçekten onlar fasık bir kavimdirler.

51-Zâriyât 47 : Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve Biz (onu) genişletici olanlarız.

51-Zâriyât 48 : Yeri de döşeyip-yaydık, Biz ne güzel döşeyici olanlarız.

51-Zâriyât 49 : Ve Biz her şeyden çift çift yarattık. Ola ki öğüt alıp-düşünürsünüz.

51-Zâriyât 50 : O halde Allah'a kaçıp-sığının. Gerçekten ben size O'nun tarafından (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım.

51-Zâriyât 51 : Allah ile beraber başka ilah edinmeyin. Gerçekten ben size O'nun tarafından (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım.

51-Zâriyât 52 : İşte bunun gibi onlardan öncekilere de herhangi bir resul geldiğinde mutlaka "Sihirbaz veya deli" demişlerdir.

51-Zâriyât 53 : Onlar bunu birbirlerine vasiyet mi (tavsiye mi) ettiler? Hayır, onlar 'taşkınlık yapan azgın' bir kavimdirler.

51-Zâriyât 54 : Onlardan yüz çevir. Artık sen kınanacak değilsin.

51-Zâriyât 55 : Sen öğüt verip-hatırlat. Çünkü öğütle-hatırlatma, mü'minlere yarar sağlar.

51-Zâriyât 56 : Ben cinleri de, insanları da Bana kulluk etmelerinden başka (şeyler yapmaları için) yaratmadım.

51-Zâriyât 57 : Ben onlardan bir rızık istemiyorum ve Ben onların beni yedirip-doyurmalarını da istemiyorum.

51-Zâriyât 58 : Muhakkak ki rızık veren, Metin (sağlam) kuvvet sahibi olan Allah'tır.

51-Zâriyât 59 : Artık zulmedenler için (geçmişteki) arkadaşlarının payı gibi (azabdan) bir payları vardır. O halde acele etmesinler.

51-Zâriyât 60 : Kendilerine vaadedilen o (azab) günlerinden dolayı o kafirlerin vay haline.

52-Tûr Suresi

52-Tûr 1 : Tur'a andolsun.

52-Tûr 2 : Satır (satır) yazılı Kitab'a.

52-Tûr 3 : Yayılmış ince deride-sayfada.

52-Tûr 4 : Ma'mur eve (Ka'be'ye).

52-Tûr 5 : Yükseltmiş tavana (göğün en uç sınırlarına).

52-Tûr 6 : Mescur (kabarıp tutuşan-hapsedilip dolan) denize.

52-Tûr 7 : Muhakkak ki Rabbinin azabı kesin olarak vuku bulacak-gerçekleşecektir.

52-Tûr 8 : Onu uzaklaştırıp-engel olacak (hiçbir şey) yoktur.

52-Tûr 9 : O gün gök sarsıldıkça sallanıp-çalkalanır.

52-Tûr 10 : Ve dağlar seyir (hareket) halinde yürür.

52-Tûr 11 : İşte o gün yalanlayanların vay haline.

52-Tûr 12 : Ki onlar (daldıkları) batıl içinde oynayıp-oyalananlardır.

52-Tûr 13 : Cehennem ateşine sürüklenerek atılacakları gün,

52-Tûr 14 : (Onlara denilir ki) "İşte sizin yalanlamakta olduğunuz ateş budur."

52-Tûr 15 : (Ayetlerimize dediğiniz gibi) bu da bir büyü müdür yoksa (bir büyü de) siz mi görmüyorsunuz?

52-Tûr 16 : Girin oraya. Artık ister sabredip-dayanın, ister sabretmeyin. Sizin için (ikisi de) birdir. Siz ancak yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz.

52-Tûr 17 : Hiç şüphesiz muttakiler (korkup-sakınanlar) cennetlerde ve nimetler içindedirler.

52-Tûr 18 : Rablerinin kendilerine verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri onları cehennem azabından korumuştur.

52-Tûr 19 : (Onlara) "Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yeyin için" (denilir).

52-Tûr 20 : Özenle dizilmiş tahtlar-sedirler üzerinde yaslanıp-dayanırlar. Ve Biz onları iri-güzel gözlü hurilerle evlendirdik.

52-Tûr 21 : İman edenler ve soyları da imanda kendilerine tabi olanlar (var ya), Biz onların soylarını da (salih amelleriyle) kendilerine katıp-eklemiştir. Onların (tabi olanların) amellerinden de hiçbir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandıklarına karşılık bir rehindir.

52-Tûr 22 : Onlara iştah duyup-arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol verdik.

52-Tûr 23 : Orada öyle bir kadeh (dolaştırıp) kapışır ki, orada (o mecliste) ne 'boş ve saçma bir söz', ne de bir günaha sokma yoktur.

52-Tûr 24 : Kendileri için (görevlendirilmiş) gılmanlar-geçler, onların etrafında dönüp dolaşırlar. Sanki onlar sedefinde saklı inci gibi (tertemiz, pırıl pırıl).

52-Tûr 25 : Ve birbirlerine dönüp sorarlar.

52-Tûr 26 : Derler ki "Gerçekten biz bundan önce ailemiz içinde (akibetimizden) endişe edip-korkanlardık."

52-Tûr 27 : Allah bize lutufta bulundu ve bizi 'hücrelere kadar işleyen kavurucu' azabdan korudu.

52-Tûr 28 : Gerçekten biz bundan önce O'na yalvarıp-dua ederdik. Çünkü Berr (iyiliği ve lutfu bol), Rahim (rahmetiyle esirgeyici) olan O'dur.

52-Tûr 29 : O halde sen öğüt verip-hatırlat. Çünkü Rabbinin nimetiyle sen ne bir kahinsin, ne de bir deli.

52-Tûr 30 : Yoksa onlar (senin için) "Bir şairdir, biz onun zamanın felaketlerine uğramasını bekleyip-gözlüyoruz" mu diyorlar?

52-Tûr 31 : De ki "Siz gözleyip-bekleyin. Çünkü ben de sizinle birlikte gözleyip-bekleyenlerdenim."

52-Tûr 32 : Yoksa bunu kendilerine akılları mı emretmektedir? Yoksa onlar (akletmeyen) azgın bir kavim midir?

52-Tûr 33 : Yoksa "Onu kendisi uydurup-söyledi" mi diyorlar? Hayır, onlar iman etmiyorlar.

52-Tûr 34 : Eğer (bu iddialarında doğru söyleyenlerden) sadıklardan iseler onun benzeri bir söz getirsinler.

52-Tûr 35 : Yoksa onlar hiçbir şey (yokken ve yaratıcı) olmaksızın mı yaratıldılar? Yoksa (yoktan) yaratıcılar kendileri mi?

52-Tûr 36 : Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır, onlar (bunları hiç akletmedikleri için gerçeğe) yaklaşım-inanmazlar.

52-Tûr 37 : Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Ya da (bunlara) hakim-sahip olanlar kendileri midir?

52-Tûr 38 : Yoksa onların (göğe yükselecekleri) merdivenleri mi var (ki), orada (yüce makamlarda konuşulanları) dinliyorlar? Öyleyse dinleyenleri açık bir sultan (güçlü delil) getirsin.

52-Tûr 39 : Yoksa kızlar O'nundur da erkek çocuklar sizin mi?

52-Tûr 40 : Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da, onlar ağır bir borç altında mı kalıyorlar?

52-Tûr 41 : Yoksa gayb onların yanında da, onlar mı (ne olup-biteceğini) yazıyorlar?

52-Tûr 42 : Yoksa (Bize karşı) hileli bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat hileli-düzene düşecek olanlar küfredenlerdir.

52-Tûr 43 : Yoksa onların Allah'dan başka bir ilahları mı var? Allah (sübhandır), onların şirk koşmakta olduklarından münezzehtir-yücedir.

52-Tûr 44 : Eğer gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler "Üst üste yığılmış buluttur" derler.

52-Tûr 45 : Artık çarpılacakları günlerine kavuşuncaya kadar onları (kendi hallerine) bırak.

52-Tûr 46 : O gün hileli-düzenleri kendilerine hiçbir şekilde fayda sağlamayacak ve onlar yardım da görmeyeceklerdir.

52-Tûr 47 : Muhakkak ki zulmedenlere bundan başka da bir azab vardır. Fakat onların çoğu bilmezler.

52-Tûr 48 : Rabbinin hükmüne sabret. Şüphesiz ki sen gözümüz önündesin. Ve kalktığın zaman Rabbin hamd ile tesbih et,

52-Tûr 49 : Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışında da O'nu tesbih et.

53-Necm Suresi

53-Necm 1 : Battığı-kaydığı zaman yıldıza andolsun.

53-Necm 2 : Arkadaşınız (olan peygamber) şaşırıp-sapmadı ve azmadı.

53-Necm 3 : O, (Allah adına) hevedan (kendi istek ve arzularına göre) konuşmaz.

53-Necm 4 : O (söyledikleri) ancak vahyolunmakta olan vahiydir.

53-Necm 5 : Ona (bu Kur'an'ı) şiddetli bir güç ve kuvvet sahibi öğretti.

53-Necm 6 : (Ki o, akıl ve görüşünde kuvvetli) üstün yaratılışıdır. Hemen (ufku kaplayıp) doğruldu.

53-Necm 7 : O, en yüksek ufuktaydı.

53-Necm 8 : Sonra yaklaştı, derken sarkıverdi.

53-Necm 9 : (Muhammed'e) uzaklığı iki yay (arası) kadar oldu hatta daha da yakınlaştı.

53-Necm 10 : Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti.

53-Necm 11 : Onun gördüğünü, gönlü yalanlamadı.

53-Necm 12 : Şimdi siz gördükleri hakkında onunla tartışacak mısınız?

53-Necm 13 : Andolsun ki onu bir de diğer inişte görmüştü.

53-Necm 14 : Sidretü'l-Münteha'nın yanında.

53-Necm 15 : Ki Cennetü'l-Me'va onun yanındadır.

53-Necm 16 : Sidreyi örtüp-kaplayan kaplıyordu.

53-Necm 17 : (Bunları gören Muhammed'in) gözü kayıp-şaşmadı ve (bundan ötesine de) aşmadı.

53-Necm 18 : Andolsun ki o, Rabbinin en büyük ayetlerinden (bir kısmını) gördü.

53-Necm 19 : Gördünüz mü Lat ve Uzza'yı?

53-Necm 20 : Ve üçüncü olan diğer (put) Menat'ı.

53-Necm 21 : Erkek (evlad) sizin, dişi de O'nun mu?

53-Necm 22 : Eğer böyleyse bu insafsız-haksız bir paylaşma.

53-Necm 23 : Bu (putlar) sizin ve atalarınızın uydurduğu isimlerden başkası değildir. Allah onlarla ilgili hiçbir sultan (güçlü delil) indirmemiştir. Onlar ancak zanna ve nefislerinin arzusuna uyarlar. Halbuki kendilerine Rableri tarafından bir hidayet rehberi (yol gösterici) gelmiştir.

53-Necm 24 : Yoksa 'her arzu edip, dilekte bulunduğu' şey insanın mıdır?

53-Necm 25 : Oysa son da, ilk de Allah'ındır.

53-Necm 26 : Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaathleri hiçbir şeyle fayda sağlamaz ancak Allah'ın (şefaath edilmesini) dileyip razı olduğu kimseye izin verdikten sonra başka.

53-Necm 27 : Gerçek şu ki ahirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar.

53-Necm 28 : Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sadece zanna uyarlar. Oysa zan, haktan yana hiçbir şey ifade etmez.

53-Necm 29 : O halde Bizim zikrimizden yüz çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyen kimselerden (sen de) yüz çevir.

53-Necm 30 : İşte onların ilimden erişebildikleri budur. Muhakkak ki Rabbin, Kendi yolundan sapanı bilen O'dur ve hidayet bulanı da bilen O'dur.

53-Necm 31 : Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Bu Allah'ın kötülük edenleri yaptıklarıyla cezalandırması güzel davrananları da daha güzeliyle mükafatlandırması içindir.

53-Necm 32 : Ki onlar küçük günahlar dışında, günahın büyük olanlarından ve çirkince-utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz Rabbin, mağfireti (bağışlaması) geniş olandır. O, sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karınlarında cenin halinde bulunduğunuz zaman sizi (ilerde ne yapıp-ne yapmayacağınızı) en iyi bilendir. Öyleyse kendinizi temize çıkarıp durmayın. O, sakınıp-korunanı daha iyi bilendir.

53-Necm 33 : O yüz çevirmekte olanı gördün mü?

53-Necm 34 : Azıcık verdi ve gerisini sımsıkı elinde tuttu.

53-Necm 35 : Gaybın ilmi onun yanındadır da, o mu görüyor?

53-Necm 36 : Yoksa Musa'nın sahifelerinde olan kendisine haber verilmedi mi?

53-Necm 37 : Ve vefa eden (ahdini yerine getiren) İbrahim'in (sahifelerinde olanlar).

53-Necm 38 : Doğrusu hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez.

53-Necm 39 : Gerçekten insan için çalıştığından (kendi çabasından) başkası yoktur.

53-Necm 40 : Şüphesiz kendi çalışması-çabası da yakında görülecektir.

53-Necm 41 : Sonra ona eksiksiz karşılık verilecektir.

53-Necm 42 : Muhakkak ki son varış Rabbinedir.

53-Necm 43 : Güldüren ve ağlatan şüphesiz O'dur.

53-Necm 44 : Öldüren ve dirilten de şüphesiz O'dur.

53-Necm 45 : Erkek ve dişi (olarak iki eşi) çifti yaratan da elbette O'dur.

53-Necm 46 : Bir nutfeden-damladan meni atılıp-döküldüğü zaman.

53-Necm 47 : Şüphesiz sonraki-diğer neş'et de (çıkış da) O'na aittir.

53-Necm 48 : Sermaye-varlık sahibi kılan da, zengin eden de şüphesiz O'dur.

53-Necm 49 : 'Şi'ra yıldızının' Rabbi de elbette O'dur.

53-Necm 50 : Doğrusu önceki Ad'ı (Ad kavmini) O yıkıma uğrattı

53-Necm 51 : Semud'u da (helak etti) geri bırakmadı.

53-Necm 52 : Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar çok zalim ve azgındılar.

53-Necm 53 : Altı üstüne gelen şehirleri de, O yerin dibine geçirdi.

53-Necm 54 : Böylece ona sardırıp-kapladığı şeyi kapladı.

53-Necm 55 : O halde Rabbinin hangi nimetlerinden kuşkuya düşersin?

53-Necm 56 : Bu önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

53-Necm 57 : (Artık) yaklaşmakta olan yaklaştı.

53-Necm 58 : Onu Allah'dan başka açığa-ortaya çıkaracak yoktur.

53-Necm 59 : Şimdi siz bu sözden mi (acayip görüp) hayrete-şaşkınlığa düşüyorsunuz?

53-Necm 60 : (Bu şaşkınlıkla) gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz.

53-Necm 61 : Ve gaflet içinde eğlenip-oyalaniyorsunuz.

53-Necm 62 : Artık (kendinize gelip) Allah'a secde edin ve (yalnızca O'na) kul olun.

54-Kamer Suresi

54-Kamer 1 : (Kiyamet) saati yaklaştı ve ay yarıldı.

54-Kamer 2 : Onlar bir ayet (mucize) görürlerse yüz çevirirler ve "(Sihirler devam etmese de, bu) devamlı bir sihirdir" derler.

54-Kamer 3 : Ve yalanlayıp kendi hevalarına (nefsi arzularına) uyarlar. Halbuki her iş kararlaştırılmış bir gayeye (kendi amacına uygun bir sonuca) varacaktır.

54-Kamer 4 : Andolsun ki onlara (kendilerini şirkten ve kötülüklerden) caydırıp-vazgeçirebilecek nice haberler geldi.

54-Kamer 5 : (Ki her biri, anlamında) yükselmiş-olgunlaşmış hikmettir. Fakat uyarıp-korkutmalar (yüz çevirene) bir yarar sağlamıyor.

54-Kamer 6 : Sen de onlardan yüz çevir. Çağırıcının hiç görülmemiş-tanınmamış dehşetli bir şeye çağıracağı gün.

54-Kamer 7 : Gözleri 'zillet ve dehşete düşmüş olarak' sanki etrafa yayılan çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar.

54-Kamer 8 : Çağırana doğru (boyunlarını uzatmış olarak) koşarlarken, kafirler "Bu çok zor bir gün" derler.

54-Kamer 9 : Onlardan önce Nuh kavmi de yalanlamıştı. Kulumuzu yalanladılar ve "Delidir" dediler. Ve o (davetten de) zorla engellenmişti.

54-Kamer 10 : Sonunda Rabbine "Gerçekten ben yenik düştüm. Artık Sen intikam al" diyerek dua etti.

54-Kamer 11 : Biz de boşalırcasına akan bir su ile göğün kapılarını açtık.

54-Kamer 12 : Yeri de 'coşkun kaynaklar' halinde fışkırttık. (Her iki) su takdir edilmiş bir işe doğru (hükmümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti.

54-Kamer 13 : Ve onu da (tahta) levhalar ve mihlar-çiviler (ile yapılmış gemi) üzerinde taşıdık.

54-Kamer 14 : (Kendisine ve getirdiklerine karşı) küfredilip-nankörlük edilmiş olana bir mükafat olmak üzere (bu gemi) gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi.

54-Kamer 15 : Andolsun ki Biz bunu (geminin lutfumuzla yüzmesini) bir ayet olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?

54-Kamer 16 : Benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış (görmüyorlar mı)?

54-Kamer 17 : Andolsun ki Biz Kur'an'ı zikir (hatırlayıp-öğüt almak) için kolaylaştırdık. (Geçmişte olanları) hatırlayıp-öğüt alan yok mu?

54-Kamer 18 : Ad da (Ad kavmi de) yalanladı. Artık Benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış (görmezler mi)?

54-Kamer 19 : Biz (onlar için) uğursuzluğu devamlı bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik.

54-Kamer 20 : (Bu rüzgar) insanları sanki onlar kökünden sökülüp-çıkarılmış hurma kütükleriymiş gibi savurup-atıyordu.

54-Kamer 21 : Şu halde benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış (görmüyorlar mı)?

54-Kamer 22 : Andolsun ki Biz Kur'an'ı zikir (hatırlayıp-öğüt almak) için kolaylaştırdık. (Geçmişte olanları) hatırlayıp-öğüt alan yok mu?

54-Kamer 23 : Semud da uyarıları yalanladı.

54-Kamer 24 : Dediler ki "İçimizden bir beşere mi uyacağız? O takdirde biz mutlaka bir sapıklık ve çılgınlık içinde oluruz."

54-Kamer 25 : Zikir (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen ve kendini beğenmiş bir şımarıktır.

54-Kamer 26 : (Salih'e buyurduk ki) "Onlar yarın çok yalan söyleyen ve kendini beğenmiş şımarığın kim olduğunu bilip-öğreneceklerdir."

54-Kamer 27 : Biz bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deveyi kendilerine göndereceğiz. Artık sen onları gözleyip-bekle ve sabret.

54-Kamer 28 : Onlara suyun (deve ile) aralarında paylaştırıldığını haber ver. Her su alış sırası (kiminse, o) hazır bulunsun.

54-Kamer 29 : Derken arkadaşlarını çağırdılar. O da (bıçağına) sarılarak onu kesti.

54-Kamer 30 : O zaman Benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış (görmezler mi)?

54-Kamer 31 : Biz onların üzerine bir tek sayha (dayanılmaz bir ses) gönderiverdik. Böylece onlar ağıldaki dökülmüş-ezilmiş kuru ot gibi oluverdiler.

54-Kamer 32 : Andolsun ki Biz Kur'an'ı zikir (hatırlayıp-öğüt almak) için kolaylaştırdık. (Geçmişte olanları) hatırlayıp-öğüt alan yok mu?

54-Kamer 33 : Lut kavmi de uyarıları yalanladı.

54-Kamer 34 : Biz de onların üzerine taş yağdıran (kuşları) gönderdik. Ancak Lut ailesi hariç, onları seher vakti kurtardık.

54-Kamer 35 : Katımızdan bir nimet olarak. İşte Biz şükredeni böyle mükafatlandırırız.

54-Kamer 36 : Andolsun ki (Lut) onları Bizim şiddetli azabımızla uyardı. Fakat onlar bu uyarıları kuşkuyla karşılayıp-yanladılar.

54-Kamer 37 : Andolsun ki onlar, onun konuklarını (iğrenç emelleri için) elde etmek istediler. Biz de onların gözlerini silip-kör ettik. (Onlara) "İşte azabımı ve uyarıp-korkutmamı tadın" (dedik).

54-Kamer 38 : Andolsun ki onları sabah vakti erkenden kararlı-istikrarlı bir azab yakalayiverdi.

54-Kamer 39 : Şimdi azabımı ve uyarıp-korkutmamı tadın (denildi).

54-Kamer 40 : Andolsun ki Biz Kur'an'ı zikir (hatırlayıp-öğüt almak) için kolaylaştırdık. (Geçmişte olanları) hatırlayıp-öğüt alan yok mu?

54-Kamer 41 : Andolsun ki Firavun ailesine-çevresine de uyarılar geldi.

54-Kamer 42 : Onlar Bizim ayetlerimizin hepsini yalanladılar. Biz de onları Aziz ve Muktedir'in (çok üstün ve her şeye güç yetirenin) yakalayışıyla yakaladık.

54-Kamer 43 : (Şimdi söyleyin) sizin kafirleriniz onlardan daha mı hayırlıdır? Yoksa sizin için Kitab'larda (bu yaptıklarınızdan bir aklanma) bir beraat mi var?

54-Kamer 44 : Yoksa "Biz birbiriyle yardımlaşıp-öcünü alan bir toplumuz" mu diyorlar?

54-Kamer 45 : (Oysa yakında) o toplum bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.

54-Kamer 46 : Onlara vaadedilen (asıl azab vakti kıyamet) saatidir. O (kıyamet) saati (onlar için) daha belalı ve daha acıdır.

54-Kamer 47 : Muhakkak ki mücrimler (suçlu-günahkarlar, o gün) sapıklık ve çılgınlık içindedirler.

54-Kamer 48 : O gün ateşin içine yüzleri üstü sürüklenirlerken "Sekarın (cehennemin) dokunuşunu tadın" (denilir).

54-Kamer 49 : Muhakkak ki Biz her şeyi bir kader (belirlenmiş bir takdir) ile yarattık.

54-Kamer 50 : Bizim emrimiz bir anlık bakış (bir göz değmesi) gibi bir tek (sözle-bir tek anda gerçekleşenden) başka bir şey değildir.

54-Kamer 51 : Andolsun ki Biz sizin benzerlerinizi (yalanlayıp-küfredenleri) hep helak ettik. Yine de öğüt alıp-düşünen yok mu?

54-Kamer 52 : Onların yaptıkları her şey kitablardadır.

54-Kamer 53 : Küçük, büyük her şey satır satır yazılıdır.

54-Kamer 54 : Muhakkak ki muttakiler (korkup-sakınanlar), cennetlerde ve nehirlerdedirler.

54-Kamer 55 : Muktedir (herşeye gücü yeten) Melik'in katında, siddıklar (sadıklar-doğrular) makamındadırlar.

55-Rahmân Suresi

55-Rahmân 1 : Rahman (olan Allah)

55-Rahmân 2 : Kur'an'ı öğretti.

55-Rahmân 3 : İnsanı yarattı.

55-Rahmân 4 : Ona beyanı (açıklananı ve açıklamayı) öğretti.

55-Rahmân 5 : Güneş ve ay (belli) bir hesap iledir.

55-Rahmân 6 : Yıldız-(gövdesiz bitki) ve ağaç (O'na) secde etmektedir.

55-Rahmân 7 : Göğü yükseltti ve mizanı (ölçüyü-tartıyı) vazedip-nizama koydu.

55-Rahmân 8 : (Siz de) mizanda 'haksızlık ve taşkınlık' yapmayın.

55-Rahmân 9 : Tartıyı adaletle tutup-doğrultun ve mizanı eksiltmeyin.

55-Rahmân 10 : Yeri de (yaratılmış bütün) varlıklar için vazedip-nizama koydu.

55-Rahmân 11 : Onda meyveler ve tomurcuklu hurmalıklar vardır.

55-Rahmân 12 : Yapraklı taneler ve hoş-güzel kokulu bitkiler.

55-Rahmân 13 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 14 : İnsanı pişmiş çamura benzeyen bir balıktan yarattı.

55-Rahmân 15 : Cann'ı-cinni de 'yalın-dumansız bir alevli ateşten' yarattı.

55-Rahmân 16 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 17 : (Allah) iki doğunun da Rabbidir, iki batının da Rabbidir.

55-Rahmân 18 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 19 : Birbirleriyle kavuşmak üzere iki denizi salıverdi.

55-Rahmân 20 : İki arasında bir berzah (engel-perde) vardır, birbirlerinin sınırını geçemezler (karışamazlar).

55-Rahmân 21 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 22 : İkisinden de inci ve mercan çıkar.

55-Rahmân 23 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 24 : Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler de O'nundur.

55-Rahmân 25 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 26 : (Varlık alemi) üzerindeki her şey yok olucudur.

55-Rahmân 27 : (Sadece) celal ve ikram sahibi olan Rabbinin yüzü (zâtı) baki kalacaktır.

55-Rahmân 28 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 29 : Göklerde ve yerde olan herkes O'ndan ister. O, her gün yeni bir iş-yaratma üzeredir.

55-Rahmân 30 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 31 : Ey sakaleyn (arzdaki iki ağırlık olan ins ve cin), yakında size de

yöneleceğiz.

55-Rahmân 32 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 33 : Ey (en büyük-en kalabalık) cin ve ins topluluğu. Eğer göklerin ve yerin sınırlarından (sedlerinden) aşır-geçmeye güç yetirebilerseniz, hemen aşır-geçin. Ancak bir sultan (güçlü bir delil-sebebe) olmaksızın aşır-geçemezsiniz.

55-Rahmân 34 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 35 : (Şayet sınırı-seddi geçerseniz) ikinizin de üzerine kor ateşten bir alev ve (erimiş bakırdan bir) duman salıverilir de kurtulup-başaramazsınız.

55-Rahmân 36 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 37 : Gök yarılıp da erimiş yağ gibi kıpkırmızı bir gül olduğu zaman.

55-Rahmân 38 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 39 : İşte o gün ne insana, ne de cinne günahından sorulmaz.

55-Rahmân 40 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 41 : (O gün) mücrimler (suçlu-günahkarlar) simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar.

55-Rahmân 42 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 43 : İşte bu mücrimlerin (suçlu-günahkarların) yalanladıkları cehennemdir.

55-Rahmân 44 : Onunla (cehennem ateşiyle) son derece kaynar su arasında dönüp-dolaşırlar.

55-Rahmân 45 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 46 : Rabbinin makamından korkan kimse için iki cennet vardır.

55-Rahmân 47 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 48 : İkisi de 'çeşitli güzelliklere-türlü nimetlere' sahibidir.

55-Rahmân 49 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini

yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 50 : İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır.

55-Rahmân 51 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 52 : İkisinde de her meyveden çift çift vardır.

55-Rahmân 53 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 54 : Astarları atlastan olan döşeklere oturup-yaslanırlar. İki cennetin de meyve devşirmesi (kendileri için çok) yakındır.

55-Rahmân 55 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 56 : Orada bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş (öyle cennet eşleri) vardır ki, bunlardan önce onlara ne bir insan, ne de bir cin dokunmamıştır.

55-Rahmân 57 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 58 : Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler.

55-Rahmân 59 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 60 : İhsanın (iyiliğin) karşılığı, ihsandan başkası mıdır?

55-Rahmân 61 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 62 : Bu ikisinden başka iki cennet daha vardır.

55-Rahmân 63 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 64 : (İkisi de) yemyeşildirler.

55-Rahmân 65 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 66 : İkisinin içinde de durmaksızın fışkırıp-akan iki pınar vardır.

55-Rahmân 67 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 68 : İkisinde de (türlü) meyveler, hurma ve nar vardır.

55-Rahmân 69 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 70 : Orada (her özellikleriyle) hayırlılar, güzeller vardır.

55-Rahmân 71 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 72 : Otağlar içinde (gözlerden) korunmuş huriler.

55-Rahmân 73 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 74 : Bunlara da onlardan önce ne bir insan, ne de bir cin dokunmamıştır.

55-Rahmân 75 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 76 : Yeşil yastıklara ve harika güzellikteki döşeklere oturup-yaslanırlar.

55-Rahmân 77 : O halde (ey insanlar ve cinler) Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?

55-Rahmân 78 : Celal ve ikram sahibi olan Rabbinin adı çok yücedir-mukaddestir.

56-Vâkıa Suresi

56-Vâkıa 1 : Vakıa (kıyamet) vuku bulduğu zaman.

56-Vâkıa 2 : Onun vukuunu (gerçekleşmesini) yalanlayacak yoktur.

56-Vâkıa 3 : O alçaltıcı ve yükselticidir

56-Vâkıa 4 : Yer, şiddetli bir sarsıntıyla sarsıldığı.

56-Vâkıa 5 : Ve dağlar darmadağın olup ufalandığı.

56-Vâkıa 6 : Derken toz duman halinde dağılıp savrulduğu.

56-Vâkıa 7 : Ve sizler de üç sınıf olduğunuz zaman.

56-Vâkıa 8 : 'Ashab-ı Meymene' olanlar, ne (mutlu ve hayırlı) 'Ashab-ı Meymene'dir.

56-Vâkıa 9 : 'Ashab-ı Meş'eme' olanlar, ne (mutsuz ve hayırsız) 'Ashab-ı Meş'e-me'dir.

56-Vâkıa 10 : (Hayırlarda) yarışıp öne geçenler de, öne geçmiş öncülerdir.

- 56-Vâkıa 11 : İşte onlar mukarreb (yakınlaştırılmış) olanlardır.
- 56-Vâkıa 12 : (Nimetlerle donatılmış) Naim cennetlerindedirler.
- 56-Vâkıa 13 : (Onların) birçoğu öncekilerden.
- 56-Vâkıa 14 : Birazı da sonrakilerden.
- 56-Vâkıa 15 : Onlar mücevherlerle işlenmiş tahtlar-sedirler üzerindedirler.
- 56-Vâkıa 16 : Karşılıklı olarak onların üzerinde oturup-yaslanmışlardır.
- 56-Vâkıa 17 : Çevrelerinde ölümsüz gençler dönüp-dolaşır.
- 56-Vâkıa 18 : Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehlerle.
- 56-Vâkıa 19 : Bundan (bu içkiden) ne başları ağrıtılır, ne de akılları giderilir.
- 56-Vâkıa 20 : Arzulayıp-seçecekleri meyveler.
- 56-Vâkıa 21 : Canlarının çektiği kuş etleri.
- 56-Vâkıa 22 : Ve iri-güzel gözlü huriler.
- 56-Vâkıa 23 : (Sedef kabuğunda) saklı inciler gibi.
- 56-Vâkıa 24 : Amellerine karşılık olarak (onlara sunulur).
- 56-Vâkıa 25 : Orada ne boş bir söz, ne de günaha sokacak (bir şey) işitmezler.
- 56-Vâkıa 26 : Söylenen (her sözün özü) yalnızca "Selam'dır selam."
- 56-Vâkıa 27 : 'Ashab-ı Yemin', ne (mutludur o) 'Ashab-ı Yemin.'
- 56-Vâkıa 28 : Dikensiz sedir-kiraz ağaçları.
- 56-Vâkıa 29 : Meyveleri kat kat dizili muz ağaçları.
- 56-Vâkıa 30 : Yayılıp-uzamış gölgeler.
- 56-Vâkıa 31 : Çağlayıp-akan sular.
- 56-Vâkıa 32 : Ve (daha) bir çok meyveler.
- 56-Vâkıa 33 : Ki azalıp-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler).
- 56-Vâkıa 34 : Ve yükseltilmiş döşekler.
- 56-Vâkıa 35 : Gerçekten Biz onları (mü'min kadınları) yepyeni bir yaratılışla yarattık.

- 56-Vâkıa 36 : Onları bakireler kıldık.
- 56-Vâkıa 37 : Eşlerine sevgiyle düşkün-tutkun ve yaşıit (olarak).
- 56-Vâkıa 38 : 'Ashab-ı Yemin' olanlar için.
- 56-Vâkıa 39 : (Bunların) birçoğu öncekilerden.
- 56-Vâkıa 40 : Birçoğu da sonrakilerdendir.
- 56-Vâkıa 41 : 'Ashab-ı Şimal', ne (mutsuzdurlar o) 'Ashab-ı Şimal.'
- 56-Vâkıa 42 : Hücrelere işleyen kavurucu bir sıcaklık ve kaynar su.
- 56-Vâkıa 43 : Ve kapkara dumandan bir gölgededirler.
- 56-Vâkıa 44 : Ki o ne serindir, ne kerim (fayda verip rahatlatıcı).
- 56-Vâkıa 45 : Çünkü onlar bundan önce varlık içinde refaha-zevke dalmış olanlardı.
- 56-Vâkıa 46 : Onlar büyük günah işlemekte ısrarlı davrananlardı.
- 56-Vâkıa 47 : Ve derlerdi ki "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltileceğiz?"
- 56-Vâkıa 48 : Önceki atalarımız da mı?
- 56-Vâkıa 49 : De ki "Hiç şüphesiz hem öncekiler ve hem de sonrakiler."
- 56-Vâkıa 50 : Bilinen bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır.
- 56-Vâkıa 51 : Sonra gerçekten siz, ey sapıklar yalanlayıcılar.
- 56-Vâkıa 52 : Muhakkak ki zakkum ağacından yiyeceksiniz.
- 56-Vâkıa 53 : Karınlarınızı onunla dolduracaksınız.
- 56-Vâkıa 54 : Onun üzerine de kaynar sudan içeceksiniz.
- 56-Vâkıa 55 : 'İçtikçe içen hasta develerin' içişi gibi içeceksiniz.
- 56-Vâkıa 56 : İşte din (hesap ve ceza) gününde onlara sunulacak ziyafet budur.
- 56-Vâkıa 57 : Sizleri Biz yarattık, yine de (anlayıp) tasdik etmeyecek misiniz?
- 56-Vâkıa 58 : (Rahimlere) akıttığınız-attığınız meni nedir (nasıldır) gördünüz mü?
- 56-Vâkıa 59 : Onu (insan olarak) sizler mi yaratıyorsunuz yoksa yaratan Biz miyiz?
- 56-Vâkıa 60 : Sizin aranızda ölümü takdir edenler de Biziz ve Biz önüne geçilecek olanlar

değiliz.

56-Vâkıa 61 : (Sonraki nesillerde) sizin benzerinizi getirip-değiştirme ve şimdi bilemeyeceğiniz bir şekilde sizi (yeniden yaratma) inşa etme konusunda (da önümüze geçilemez).

56-Vâkıa 62 : Andolsun ki ilk inşayı (yaratmayı) bildiniz fakat (diğer yaratılışları da) düşünüp-öğüt almanız gerekmez mi?

56-Vâkıa 63 : (Toprağa) ektiğiniz tohum nedir (nasıldır) gördünüz mü?

56-Vâkıa 64 : Onu sizler mi bitiriyorsunuz yoksa bitirmekte olanlar Biz miyiz?

56-Vâkıa 65 : Dileseydik onu kuru bir ot kırıntısı kılardık da (ne yapacağınızı) şaşırıp-kalırdınız.

56-Vâkıa 66 : (Çaresizlik içinde derdiniz ki) "Doğrusu biz ağır bir borç altına girdik."

56-Vâkıa 67 : Hayır, biz tamamen mahrum-yoksun bırakıldık.

56-Vâkıa 68 : İçmekte olduğunuz suyu gördünüz mü?

56-Vâkıa 69 : Onu sizler mi buluttan indiriyorsunuz yoksa indirmekte olanlar Biz miyiz?

56-Vâkıa 70 : Dileseydik onu acı-tuzlu kılardık. O halde şükretmeniz gerekmez mi?

56-Vâkıa 71 : Yakmakta olduğunuz ateşi gördünüz mü?

56-Vâkıa 72 : Onun ağacını sizler mi inşa edip-yarattınız yoksa onu inşa edip-yaratanlar Biz miyiz?

56-Vâkıa 73 : Biz onu hem bir öğüt ve hatırlatma (konusu), hem de ihtiyacı olanlara (yolculara-konaklayanlara) bir meta-fayda kıldık.

56-Vâkıa 74 : O halde Rabbini azim-yüce ismiyle tesbih et.

56-Vâkıa 75 : Hayır, yıldızların mevkilerine (yerlerine) yemin ederim.

56-Vâkıa 76 : Ki bilseniz bu gerçekten büyük bir yemindir.

56-Vâkıa 77 : Muhakkak ki bu Kur'an-ı Kerim'dir (yüce-şerefli bir Kitab'dır).

56-Vâkıa 78 : (Bu Kur'an'ın aslı) gizlenip-korunmuş bir Kitab'tadır (Levh-i Mahfuz'dadır).

56-Vâkıa 79 : Ona (Ana Kitab'a) temizlenip-arınmış olanlardan başkası dokunamaz.

56-Vâkıa 80 : (Kur'an, Levh-i Mahfuz'dan) alemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

56-Vâkıa 81 : Şimdi siz bu sözü mü hafife alıp-küçümsüyorsunuz?

56-Vâkıa 82 : Ve rızkınızı (Kur'an'dan nasibinizi) yalan saymaktan ibaret mi kılıyorsunuz?

56-Vâkıa 83 : Can boğaza gelip dayandığı zaman.

56-Vâkıa 84 : O zaman siz (ölecek yakınınıza öylece) bakar durursunuz.

56-Vâkıa 85 : Biz ona sizden daha yakınız fakat siz görmezsiniz.

56-Vâkıa 86 : Eğer siz (can verirken) yaptıklarınızın karşılığını görmeyecekseniz

56-Vâkıa 87 : Şayet doğru sözlüler iseniz onu (yüzlerine ve arkalarına vuran meleklerin verdiği azabı) geri çevirsenize.

56-Vâkıa 88 : Fakat o (ölecek kişi, mukarreb) yakın kılınanlardan ise

56-Vâkıa 89 : Ona (ölüm anında) rahatlık (sonrasında ise) güzel rızık ve (nimetlerle donatılmış) Naim cenneti (vardır).

56-Vâkıa 90 : Eğer 'Ashab-ı Yemin'den ise

56-Vâkıa 91 : 'Ashab-ı Yemin'den selam sana.

56-Vâkıa 92 : Eğer yalanlayan sapıklardan ise

56-Vâkıa 93 : (Onun için de) kaynar sudan bir ziyafet-ağırlama vardır.

56-Vâkıa 94 : Ve ateşe-cehenneme atılmak (vardır).

56-Vâkıa 95 : Muhakkak ki bu yakın (kesin olan) bir haktır-gerçektir.

56-Vâkıa 96 : O halde Rabbini azim-yüce ismiyle tesbih et.

57-Hadid Suresi

57-Hadid 1 : Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ı tesbih etmektedir. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

57-Hadid 2 : Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O her şeye kadirdir (güç yetirendir).

57-Hadid 3 : O Evvel'dir Ahir'dir (her şeyin öncesi ve sonrasdır), Zahir'dir, Batın'dır (görülen ve görülme-yendir). O (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

57-Hadid 4 : Gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra da arşı istiva eden (mekandan münezzeh kudretiyle kuşatan) O'dur. Yere gireni, ondan çıkana, gökten ineni ve ona çıkana bilir. Siz her nerede iseniz O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görendir.

57-Hadid 5 : Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. (Sonunda bütün) işler Allah'a

döndürülür.

57-Hadid 6 : Geceyi gündüze girdirip-katar, gündüzü de geceye girdirip-katar. O, göğüslerin özünde (saklı) olanı bilendir.

57-Hadid 7 : Allah'a ve Resulüne iman edin. Size (miras veya kazanç yoluyla) tasarruf yetkisi verdiği şeylerden infak edin. İman edip de infakta bulunanlar için büyük ecir-mükafat vardır.

57-Hadid 8 : Size ne oluyor ki, Resul sizi Rabbinize iman etmeye çağırıp dururken Allah'a iman etmiyorsunuz? Oysa O sizden kesin bir söz almıştı. Eğer mü'min iseniz (sözünüzü gerçekleştirin).

57-Hadid 9 : Sizi karanlıklardan nura (aydınlığa) çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz ki Allah size karşı Rauf'tur (şefkat edendir), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

57-Hadid 10 : Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Fetihden önce infak eden ve savaşanlar (diğerleriyle) bir olmaz. Onların derecesi sonradan infak eden ve savaşanlardan daha yüksektir. Allah hepsine de en güzel olanı vadetmiştir. Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

57-Hadid 11 : Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Ki Allah da bunu kendisi için kat kat arttırır ve onun için kerim (üstün-şerefli) bir ecir-mükafat vardır.

57-Hadid 12 : O gün mü'min erkeklerle mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında (cennete ışık değil nur hızıyla) koşup-giderken görürsün. (Onlara) "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar olarak altından ırmaklar akan cennetlerdir" (denilir). İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

57-Hadid 13 : O gün münafık erkeklerle münafık kadınlar, iman edenlere "(Ne olur biraz yavaşlayın) bizi bekleyin-bize bakın da sizin nurunuzdan bir parça (ışık) alıp-faydalanalım" derler. Onlara "Arkanıza dönün de (işlediğiniz amellerde) bir nur arayın" denilir. Derken aralarına (dışta kalanlar için umud) kapısı olan bir sur çekilir ki onun iç kısmında rahmet, dış kısmında da azab vardır.

57-Hadid 14 : (Dışta kalan münafıklar) onlara (içeri giren mü'minlere) "Biz (dünya hayatında) sizlerle birlikte değil miydik (şimdi niye ayrıldık)?" diye seslenirler. (Mü'minler) derler ki "Evet (görünüşte beraberdik) fakat siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (felaketleri) gözetip-beklediniz, (Allah'a karşı) kuşkulara kapıldınız ve (batıl) kuruntular sizi yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri geliverdi ve o çok aldatan da sizi Allah'a karşı (Allah hakkında) aldatmış oldu."

57-Hadid 15 : Artık bugün ne sizden, ne de inkar edenlerden bir fidye alınmaz-kabul edilmez. Barınma yeriniz ateştir, size yaraşan-mevlanız odur. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir.

57-Hadid 16 : İman edenlerin Allah'ın ve haktan inmiş olanların zikri için kalplerinin huşu duyması (saygı dolu bir korkuyla ürpermesi) zamanı gelmedi mi? Onlar bundan önce kendilerine Kitab verilmiş sonra üzerinden (zikre huşu duyup, gereğini yaşamadıkları)

uzun bir süre geçince kalpleri (zikre karşı) katılaşıp kimseler gibi olmasınlar. Onlardan çoğu (zikri yaşamayıp yoldan çıkan) fasıklardı.

57-Hadid 17 : Bilin ki Allah, ölümünden sonra yere hayat vermektedir. Biz aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık.

57-Hadid 18 : Muhakkak ki sadaka veren erkeklere sadaka veren kadınlara ve Allah'a güzel bir borç verenlere, onlara (verdiklerinin karşılığı) kat kat artırılır ve onlar için kerim (üstün-şerefli) bir ecir-mükafat vardır.

57-Hadid 19 : Allah'a ve O'nun Resulüne iman edenler, işte onlar Rableri katında (haklı doğrulayan-hakka sadık kalan) sıddıklar ve '(hakka tanıklık eden) şahidler (canlarıyla tanıklık eden) şehidlerdir'. Onların ecirleri-mükafatları ve nurları vardır. Küfredip de ayetlerimizi yalanlayanlar ise işte onlar da cehennem ashabıdır-halkıdır.

57-Hadid 20 : Bilin ki dünya hayatı (dünyevi açıdan) ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, kendi aranızda bir övünme (rekabet konusu), mal ve çocuklarda çoğalma-arzusudur. Bir yağmur misali gibidir ki onun bitirdiği ekin ekicilerin hoşuna gider. Sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş sonra da bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise (ya) şiddetli bir azab, (ya da) Allah'dan bir mağfiret (bağışlanma) ve rıza vardır. Dünya hayatı (ahireti dikkate almayanlar için) aldatıcı bir metadan-geçici yararlanmadan başka bir şey değildir.

57-Hadid 21 : Rabbinizden bir mağfirete, Allah'a ve Resulüne inananlar için hazırlanmış olup genişliği gökle yerin genişliği kadar olan cennete (kavuşmak için hayırlarda) koşup-yarışın. İşte bu Allah'ın fazlıdır ki onu dilediğine verir. Allah büyük fazl (lutuf ve ihsan) sahibidir.

57-Hadid 22 : Yerde ve sizin nefislerinizde başınıza gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan (gerçekleştirmeden) önce bir Kitab'ta (yazılmış) olmasın. Şüphesiz bu Allah'a göre kolaydır.

57-Hadid 23 : (Allah bunu) elinizden çıkana üzülmeysin ve size verdikleriyle de şıarmayasınız (diye bildirmektedir). Allah, kendini beğenip böbürleneni sevmez.

57-Hadid 24 : Onlar (infak hükmümüze rağmen) cimrilik ederler ve insanlara da cimriliği emrederler. Her kim (infak etmekten) yüz çevirirse, Allah şüphesiz ki Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

57-Hadid 25 : Andolsun ki Biz resullerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla birlikte Kitab'ı ve mizanı (ölçüyü-tartıyı) indirdik. Biz demiri de indirdik ki onda büyük bir kuvvet ve insanlar için faydalar vardır. (Böylece) Allah O'na ve resullerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah Kavi'dir (her kuvvetin gerçek Sahibidir), Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır).

57-Hadid 26 : Andolsun ki Biz Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik, peygamberliği ve Kitab'ı da onların zürriyetleri-soyları içinde kıldık. İçlerinde hidayette (doğru yolda) olanlar vardır ama onlardan çoğu fasık (yoldan çıkmış) olanlardır.

57-Hadid 27 : Sonra onların izleri üzerinde resullerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem

oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik, ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Sonradan türettikleri) ortaya çıkardıkları ruhbanlığı ise onlara Biz yazmadık (yüklemedik). Fakat kendileri Allah'ın rızasını aramak için (bu ruhbanlığı türetip-yüklediler) ama buna da hakkıyla (gerektiği gibi) uymadılar. Biz de onlardan iman edenlere ecirlerini-mükafatlarını verdik ama onlardan çoğu fasık (yoldan çıkmış) olanlardır.

57-Hadid 28 : Ey iman edenler. Allah'tan korkup-sakının ve O'nun Resulüne iman edin ki size Kendi rahmetinden iki kat versin. (Bu iman ve takvanızı) size (ışığında cennete koşup) yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve size mağfiret etsin (bağışlasın). Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

57-Hadid 29 : Böylece Kitab ehli Allah'ın fazlından (lutuf ve ihsanından) hiçbir şeye (sahip olma ve dağıtıp-vermede) güç yetiremeyeceklerini ve fazlın bütünüyle mutlaka Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine verdiğini bilip-öğrensin. Allah büyük fazl (üstün lutuf ve ihsan) sahibidir.

58-Mücâdele Suresi

58-Mücâdele 1 : Allah, eşı konusunda seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunanın sözünü işitmiştir. Allah sizin konuşmanızı işitir. Şüphesiz ki Allah Semi'dir (herşeyi işitendir), Basir'dir (hakkıyla göröndir).

58-Mücâdele 2 : İcinizden zıhar yapanların (eşlerini annelerinin sırtına benzetip, kendilerine haram kılanların) kadınları onların anneleri değildir. Anneleri yalnızca kendilerini doğuranlardır. Şüphesiz ki onlar çirkin ve yalan (bir söz) söylüyorlar. Muhakkak ki Allah Afüvv'dür (çok affedendir), Gafur'dur (çok bağışlayandır).

58-Mücâdele 3 : Kadınlarına zıharda bulunup sonra da söylediklerinden (tevbe ve pişmanlıkla) geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi azad etmeleri gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

58-Mücâdele 4 : Ancak buna (imkan) bulamayan eşiyile temas etmeden önce kesintisiz iki ay oruç tutsun, buna da güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylıklar) Allah'a ve O'nun Resulüne iman etmeniz dolayısıyladır. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. (Bunları inkar eden) kafirler içinse acı bir azab vardır.

58-Mücâdele 5 : Muhakkak ki Allah'a ve Resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılmışlardır. Biz apaçık ayetler indirdik, (bunları inkar eden) kafirler için alçaltıcı azab vardır.

58-Mücâdele 6 : Allah onların hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah onları (bütün yaptıklarıyla bir bir) saymıştır, onlar ise onu (yaptıklarını) unutmuşlardır. Allah her şeye şahid olandır.

58-Mücâdele 7 : Allah'ın göklerde ve yerde olanların hepsini hakkıyla bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Gizli toplantılarda) fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka

O'dur, beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsunlar, her nerede olsalar O mutlaka kendileriyle beraberdir. Sonra kıyamet günü kendilerine bütün yaptıklarını haber verecektir. Muhakkak ki Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

58-Mücâdele 8 : Gizli konuşmaktan menedildikten sonra yine o menedildikleri şeye dönerek günah, düşmanlık ve Resule karşı gelmeyi (aralarında) fısıldaşmakta olanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman (düşmanlıklarını gizleyip) seni Allah'ın selamlamadığı bir şekilde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine "(Arkasından gizlice) söylediklerimiz yüzünden Allah bize azab etse ya" derler. Onlara cehennem yeter, oraya gireceklerdir. (Orası) ne kötü bir gidiş yeridir.

58-Mücâdele 9 : Ey iman edenler. Kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman günah, düşmanlık ve Resule karşı gelmeyi fısıldaşıp-konuşmayın. Birri (iyiliği) ve takvayı konuşun. Huzuruna toplanacağınız Allah'tan korkup-sakinin.

58-Mücâdele 10 : Gizli konuşmalar-fısıldaşmalar şeytandandır. Bu iman edenleri üzmemek içindir. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o (şeytan), onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

58-Mücâdele 11 : Ey iman edenler. Size meclislerde "Yer açın" dendiği zaman yer açın ki Allah da size (cennette) yer açsın (genişlik versin). Size "Kalkın" denilince de kalkın ki Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

58-Mücâdele 12 : Ey iman edenler. Resulle gizli bir şey konuşacağınız zaman bu konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet (buna imkan) bulamazsanız elbette ki Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

58-Mücâdele 13 : Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten çekinip-korktunuz da mı yerine getirmediğiniz? Fakat Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. O halde namazı kılın, zekatı verin, Allah'a ve O'nun Resulüne itaat edin. Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

58-Mücâdele 14 : Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinmekte olanları görmedin mi? Onlar ne sizdendirler, ne de onlardan. Kendileri de bildikleri halde yalan yere yemin etmektedirler.

58-Mücâdele 15 : Allah onlara şiddetli bir azab hazırlamıştır. Gerçekten onların yapmakta oldukları şey çok kötüdür.

58-Mücâdele 16 : Onlar yeminlerini (kendilerine) bir siper edindiler böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır.

58-Mücâdele 17 : Onlara ne malları, ne de çocukları Allah'a karşı kendilerine hiçbir şeyde yarar sağlayamaz. Onlar ateş ashabıdır-halkıdır ve orada ebedi kalacaklardır.

58-Mücâdele 18 : Allah'ın onların hepsini dirilteceği gün, (onlar) sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. İyi bilin ki onlar gerçekten yalancıdır.

58-Mücâdele 19 : Şeytan onları sarıp-kuşatmış böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar hizbuş şeytandır (şeytanın fırkasıdır). İyi bilin ki şeytanın fırkası, hüsrana (ebedi ziyana) uğrayanların ta kendileridir.

58-Mücâdele 20 : Hiç şüphesiz Allah'a ve Resulüne karşı haddi aşır-başkaldıranlar, işte onlar zillete düşenler arasındadır.

58-Mücâdele 21 : Allah "Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz. diye yazmıştır. Muhakkak ki Allah Kavi'dir (her kuvvetin gerçek Sahibidir), Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır).

58-Mücâdele 22 : Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim-topluluk bulamazsın ki onlar -ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun- Allah'a ve Resulüne karşı haddi aşır-karşı gelen kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar. Onlar öyle kimselerdir ki (Allah) onların kalplerine imanı yazmış ve onları Kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacak, orada ebedi olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı-hoşnut olmuş, onlar da O'ndan razı-hoşnut olmuşlardır. İşte onlar Hizbullah'dır (Allah'ın fırkasıdır). İyi bilin ki Allah'ın fırkası, felaha (kurtuluşa) erecek olanlardır.

59-Haşr Suresi

59-Haşr 1 : Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ı tesbih etmektedir. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

59-Haşr 2 : Kitab ehlinden küfredenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'dan koruyacağını sanmışlardı. Ama Allah (azabıyla) onlara hiç beklemedikleri (hesaba katmadıkları) bir yerden geldi. Yüreklere öyle korku salıverdi ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Ey basiret sahipleri artık ibret alın.

59-Haşr 3 : Eğer Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı elbette onları dünyada (başka şekilde) azablandırır. Ahirette de onlar için ateş azabı vardır.

59-Haşr 4 : Bu, onların Allah'a ve O'nun Resulüne karşı 'başkaldırıp ayrılık çıkarmaları' sebebiyledir. Kim Allah'a karşı başkaldırıp-ayrılık çıkarırsa, muhakkak ki Allah'ın ikabı (azabla sonuçlandırması) çok şiddetlidir.

59-Haşr 5 : Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde her neyi bırakmışsanız Allah'ın izniyledir ve (bunlara izin vermesi) fasıkları rezil etmek içindir.

59-Haşr 6 : Allah'ın onlardan resulüne verdiği feye (savaşız ganimete) gelince, siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at, ne de deve sürdürdünüz. Ancak Allah Kendi resullerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah herşeye kadirdir (güç yetirendir).

59-Haşr 7 : Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resulüne verdiği fey (savaşız ganimet) Allah'a, resulüne, (onun) yakınlarına-akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. (Eşit paylaşım herkeşe değil, adil paylaşım bunlara verilecektir

ki, mal ve servet) içinizden zenginler arasında dönüp-dolaşan bir şey olmasın. Artık Resul size ne verirse onu alın, sizi neden sakındırorsa ondan da sakının ve Allah'dan korkun. Muhakkak ki Allah'ın ikabı (azabla sonuçlandırması) çok şiddetlidir.

59-Haşr 8 : (Ayrıca bu ganimetler) muhacir-hicret eden fakirleredir. Ki onlar Allah'dan bir fazl (lutuf ve ihsan) arayıp Allah'a ve onun Resulüne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte sadık olanlar bunlardır.

59-Haşr 9 : Onlardan önce (Medine'yi) yurt edinmiş ve (gönüllerine) imanı yerleştirmiş olanlar, kendilerine hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı da içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) kendi nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır.

59-Haşr 10 : Onlardan sonra gelenler derler ki "Rabbimiz bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla, kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, muhakkak ki Sen Rauf'sun (şefkat edensin), Rahim'sin (rahmetinle çok esirgeyensin)."

59-Haşr 11 : Münafıklık edenleri görmüyor musun? Kitab ehlinden küfre sapan kardeşlerine "Andolsun ki eğer siz (yurtlarınızdan) sürülüp-çıkarılacak olursanız mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı hiç kimseye asla itaat etmeyiz. Eğer sizinle savaşılırsa elbette size yardım ederiz" diyorlar. Allah şahidlik etmektedir ki, onlar gerçekten yalancılardır.

59-Haşr 12 : Andolsun ki onlar sürülüp-çıkarılacak olurlarsa, kendileri onlarla birlikte çıkmazlar. Onlarla savaşılırsa onlara asla yardım etmezler. Yardım etseler bile (arkalarını) dönüp-kaçarlar sonra kendilerine de yardım edilmez.

59-Haşr 13 : Onların kalplerinde sizin korkunuz, Allah korkusundan daha şiddetlidir. Böyledir çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

59-Haşr 14 : Onlar iyice korunmuş şehirlerde veya duvarlar arkasında olmaksızın sizinle toplu halde savaşamazlar. Kendi aralarındaki çekişip-çarpışmaları ise şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın oysa kalpleri darmadağındır. Böyledir çünkü onlar aklını kullanmayan bir topluluktur.

59-Haşr 15 : (Onların durumu) kendilerinden az önce geçmiş ve yaptıklarının cezasını tatmış olanların durumu gibidir. Onlara elim-acıklı bir azap vardır.

59-Haşr 16 : (Yahudileri kışkırtan bu münafıkların durumu) şeytanın durumuna benzer ki (şeytan) insana "Küfret" der, (insan) küfredince de "Doğrusu ben senden uzağım. Ben gerçekten alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" der.

59-Haşr 17 : Sonunda onların akibetleri, ateşin içinde ikisinin de ebedi olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur.

59-Haşr 18 : Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakının. Herkes yarın için (ahirete) neyi takdim edip-gönderdiğine baksın. Allah'tan korkup-sakının. Muhakkak ki Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

59-Haşr 19 : Kendileri Allah'ı unutmuş böylece O da onlara kendilerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar fasık olanlardır.

59-Haşr 20 : Ateş ashabı (halkı) ile cennet ashabı bir olmaz. Cennet ashabı 'kurtulup-umduklarına kavuşanlardır'.

59-Haşr 21 : Şayet Biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun ki onu Allah korkusundan huşuyla-saygıyla baş eğerek parça parça olmuş görürdün. İşte Biz (bunu işitip) düşünürler diye insanlara böyle emsaller vermekteyiz.

59-Haşr 22 : O Allah ki O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da (görünmeyeni de), görüneni de bilendir. Rahman (yarattıklarına rahmet eden), Rahim (rahmetiyle çok esirgeyen) O'dur.

59-Haşr 23 : O Allah ki O'ndan başka ilah yoktur. Melik'dir (her şeyin mutlak hakimidir), Kuddüs'dür (eksiklikten münezze ve mukaddesdir), Selam'dır (esenlik ve huzurun kaynağıdır), Mü'min'dir (iman nurunun sahibidir), Müheymin'dir (her şeyi ilmiyle denetleyen, gözetip-koruyandır), Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Cebbar'dır (istediğini gerekirse zorla yaptırandır), Mütekebbir'dir (büyüklüğünü gösteren ve büyüklükte eşi olmayandır). Allah (sübhandır), (müşriklerin) şirk koşmakta olduklarından münezzehtir-yücedir.

59-Haşr 24 : O Allah ki Halik'dir (yaratandır), Bari'dir (yarattığını uygun kılandır), Musavvir'dir (tasvir eden, şekil ve suret verendir). En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olan her şey O'nu tesbih etmektedir. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

60-Mümtehine Suresi

60-Mümtehine 1 : Ey iman edenler. Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler-dostlar edinmeyin. Siz onlara sevgi gösteriyorsunuz oysa onlar haktan size gelene küfretmişlerdir. Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı Resulü de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarıyorlar. Eğer siz Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız, onlara karşı hala nasıl sevgi gösterirsiniz? Ben sizin gizlemekte olduklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilirim. Sizden kim bunu yaparsa, doğru yoldan sapmış olur.

60-Mümtehine 2 : Eğer onlar sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin küfre sapmanızı arzu edip-isterler.

60-Mümtehine 3 : Ne yakınlarınız-akrabalarınız, ne de çocuklarınız kıyamet günü size bir yarar sağlayamaz. (Allah soy bağlarını koparıp) sizin aranızı ayıracaktır. Allah yaptıklarınızı göründür.

60-Mümtehine 4 : İbrahim ve onunla birlikte olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kendi kavimlerine demişlerdi ki "Biz sizlerden ve Allah'ın dışında tapmakta olduklarınızdan uzağız. Sizi (yakınlarımız olarak) tanımıyoruz. Sizinle bizim aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir öfke baş göstermiştir."

Ancak İbrahim'in (daha önceden) babasına "Sana bağışlanma dileyeceğim ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı (önlemeye) gücüm yetmez." demesi hariç. (O mü'minler dediler ki) "Ey Rabbimiz. Biz Sana tevekkül ettik ve Sana yöneldik. Dönüş de ancak Sana'dır."

60-Mümtehiine 5 : "Rabbimiz, bizi küfredenler için bir fitne (konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Sensin."

60-Mümtehiine 6 : Andolsun ki onlarda sizler için, Allah'ı ve ahiret gününü umud edenler için güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirecek olursa muhakkak ki Allah Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan zengindir), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

60-Mümtehiine 7 : Belki de Allah (ilerde) sizinle onlardan düşman olduklarınız arasında (hayra vesile) bir sevgi-bağı kılar. Allah Kadir'dir (her şeye güç yetirendir). Ve Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

60-Mümtehiine 8 : Allah sizinle din konusunda savaşmayanlara, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi yasaklamaz. Çünkü Allah adaletli olanları sever.

60-Mümtehiine 9 : Allah ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkartılmanız için arka çıkıp-destek verenleri dost edinmenizi yasaklar. Kim onları dost edinirse, işte onlar zalim olanlardır.

60-Mümtehiine 10 : Ey iman edenler. Mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman onları imtihan edin. Allah onların imanlarını iyi bilendir. Şayet onların (gerçekten) mü'min olduklarını öğrenirseniz, artık onları sakın kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına, bu mü'mineler için) harcadıklarını verin. Ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde, onları (hicret eden mü'min kadınları) nikahlanmanızda sizin için bir vebal-günah yoktur. (Ayrılmak isteyen) kafirleri de (kafir kadınları da) nikahınızda tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da harcadıklarını istesinler. Allah'ın hükmü budur. Sizin aranızda O hükmeder. Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

60-Mümtehiine 11 : Eğer (kafirlere kaçmalarından dolayı) eşlerinizden herhangi bir şey kafirlere geçer, siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız, eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcadıkları kadarını (ayrıca) verin. İman ettiğiniz Allah'tan korkup sakının.

60-Mümtehiine 12 : Ey peygamber. Mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak, ma'ruf (iyilik ve güzellik) konusunda sana isyan etmemek üzere, sana biat etmeye geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret (bağışlanma) dile. Şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

60-Mümtehiine 13 : Ey iman edenler. Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli-dost edinmeyin. Onlar, kafirlerin mezar halkından umud kesmeleri gibi ahiretten umud kesmişlerdir.

61-Saf Suresi

61-Saf 1 : Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ı tesbih etmektedir. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

61-Saf 2 : Ey iman edenler, yapmayacağınız şeyi niçin söylüyorsunuz?

61-Saf 3 : Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında büyük bir gazaba sebep olur.

61-Saf 4 : Şüphesiz ki Allah, Kendi yolunda birbirlerine kenetlenmiş bina-duvar gibi saf bağlayarak savaşımları sever.

61-Saf 5 : Hani Musa kavmine "Ey kavmim. Benim sizin için Allah'tan gönderilmiş bir resul-elçi olduğumu gerçekten bildiğiniz halde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" demişti. Onlar eğrilip-sapınca Allah da onların kalplerini eğriltip-saptırmış oldu. Allah, fasık olan bir kavmi hidayete (doğru yola) erdirmez.

61-Saf 6 : Hani Meryem oğlu İsa da "Ey İsrailoğulları. Gerçekten ben sizin için Allah'tan gönderilmiş-bir resulüm-elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir Resulün de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o kendilerine apaçık belgelerle gelince "Bu açıkça bir sihirdir" dediler.

61-Saf 7 : İslam'a çağırıldığı halde Allah'a karşı yalan düzüp-uyduranlardan daha zalim kimdir? Allah, zalim olan bir kavmi hidayete (doğru yola) erdirmez.

61-Saf 8 : Onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler hoş görmese de Allah Kendi nurunu tamamlayacaktır.

61-Saf 9 : Resulünü hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Müşrikler hoş görmese de, onu (İslam'ı) bütün dinlere apaçık-üstün kılacaktır.

61-Saf 10 : Ey iman edenler. Sizi elim-acıklı bir azabdan kurtaracak ticareti size göstereyim mi?

61-Saf 11 : Allah'a ve Resulüne iman eder, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilerseniz bu sizin için çok hayırlıdır.

61-Saf 12 : (Böyle yaparsanız) O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve oldukça hoş-güzel olan Adn cennetlerindeki konaklara yerleştirir. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

61-Saf 13 : Ve seveceğiniz bir başka (lutuf-nimet) daha var, Allah'dan nusret (yardım-zafer) ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele.

61-Saf 14 : Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun. Nitekim Meryem oğlu İsa havarilere "Allah (için) bana yardım edecekler kimdir?" demişti. Havariler de "Allah'ın yardımcısı bizleriz" demişlerdi. Bunun üzerine İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş,

bir topluluk da küfretmişti. Sonunda Biz de iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler.

62-Cum'a Suresi

62-Cum'a 1 : Göklerde ve yerde olanların hepsi Melik (her şeyin mutlak hakimi), Kuddüs (eksiklikten münezze ve mukaddes), Aziz (üstün ve güçlü) ve Hakim (hüküm ve hikmet sahibi) olan Allah'ı tesbih etmektedir.

62-Cum'a 2 : Ümmiler içinde kendilerinden olan ve onlara (Allah'ın) ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara Kitab ve hikmeti öğreten bir Resul gönderen O'dur. Halbuki onlar daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

62-Cum'a 3 : Ve onlardan henüz kendilerine ulaşmış-katılmamış bulunan diğerlerine de (peygamber olarak gönderilmiştir). O (Allah) Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

62-Cum'a 4 : Bu Allah'ın fazlıdır (lutuf ve ihsanıdır). Onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir.

62-Cum'a 5 : Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (iman ve salih amelle) taşımayanların durumu, (ciltlerce) kitabları yüklenen eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah, zalim olan bir kavmi hidayete (doğru yola) erdirmez.

62-Cum'a 6 : De ki "Ey Yahudi olanlar. Eğer siz (diğer) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu sanıyorsanız ve sözünüzde sadık iseniz (bu Dostunuza kavuşmak için) ölümü temenni edin."

62-Cum'a 7 : Onlar ellerinin takdim ettikleri (günahlar) dolayısıyla bunu asla temenni edemezler. Allah zalimleri bilendir.

62-Cum'a 8 : De ki "Sizin kendisinden kaçmakta olduğunuz ölüm, mutlaka sizi bulacaktır. Sonra gaybı da (görünmeyeni de), görüneni de bilene döndürüleceksiniz. O size yaptıklarınızı haber verecektir."

62-Cum'a 9 : Ey iman edenler. Cum'a günü namaz için çağrı yapıldığı zaman hemen Allah'ı zikretmeye koşun ve alış-verişi bırakın. Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

62-Cum'a 10 : Namaz kılındıktan sonra yeryüzüne dağılın ve Allah'ın fazlından (lutuf ve ihsanından nasibinizi) isteyip-arayın. Allah'ı çokça zikredin ki felaha (kurtuluşa) eresiniz.

62-Cum'a 11 : Onlar (namazın önemini bilmeyenler) bir ticaret ya da eğlence gördükleri zaman (hemen dağılıp) ona gittiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki "Allah'ın katında bulunan şey eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

63-Münâfikûn Suresi

63-Münâfikûn 1 : Münafıklar sana geldikleri zaman "Biz gerçekten şahadet ederiz ki, sen kesinlikle Allah'ın resulüsün-elçisisin" derler. Allah da bilmektedir ki sen elbette O'nun resulüsün. Ancak Allah (söyledikleri söze inanmayan) münafıkların gerçekten yalan söylemekte olduklarına şahidlik etmektedir.

63-Münâfikûn 2 : Onlar yeminlerini (kendilerine) bir siper edindiler böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür.

63-Münâfikûn 3 : İşte bu (durumları), onların önce iman edip sonra küfretmeleri dolayısıyladır. Bu yüzden kalplerinin üzerine mühür vurulmuştur. Artık onlar anlayıp-kavramazlar.

63-Münâfikûn 4 : Sen onları gördüğün zaman cisimleri (düzgün yapıları) hoşuna gider. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) onlar dayandırılmış-giydirilmiş kütük gibidir. (Kuşkularından dolayı da) her yüksek sesi-gürültüyü kendileri aleyhine sanırlar. Onlar düşmandırlar, onlardan sakın. Allah onları katletsin (kahretsin), nasıl da çevriliyorlar.

63-Münâfikûn 5 : Onlara "Gelin Allah'ın Resulü sizin için mağfiret (bağışlanma) dilesin" denildiği zaman başlarını iki yana sallayıp-çevirirler. Sen onların büyüklük taslayarak uzaklaştıklarını görürsün.

63-Münâfikûn 6 : Onlar için mağfiret (bağışlanma) dilesen de, mağfiret dilemesen de birdir. Allah onlara asla mağfiret etmeyecektir. Çünkü Allah fasık (yoldan çıkmış) bir kavimi hidayete erdirmez.

63-Münâfikûn 7 : Onlar (öyle kimselerdir ki) "Allah'ın Resulü yanında bulunanlara hiçbir infakda (harcamada) bulunmayın ki dağılıp-gitsinler" derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar anlayıp-kavramazlar.

63-Münâfikûn 8 : Onlar "Andolsun ki eğer Medine'ye dönersek üstün olan zayıf olanı oradan mutlaka sürüp çıkaracaktır" derler. Oysa izzet (güç-şeref ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resulünün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar.

63-Münâfikûn 9 : Ey iman edenler. Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten (anıp-hatırlamaktan) alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrana-ziyana uğrayanlardır.

63-Münâfikûn 10 : Sizden birinize ölüm gelip de "Rabbim beni yakın bir süreye kadar erteleyip-geciktirsen de sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce size rızık olarak verdiklerimizden infak edin.

63-Münâfikûn 11 : Allah, eceli geldiğinde hiç kimseyi asla ertelemez. Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

64-Teğabün Suresi

64-Teğabün 1 : Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ı tesbih etmektedir. Mülk O'nundur, hamd (şükür dolu övgü) O'na mahsustur. O her şeye kadirdir (güç yetirendir).

64-Teğabün 2 : Sizi yaratan O'dur. Sizden kiminiz kafirdir, kiminiz mü'min. Allah yaptıklarınızı görendir.

64-Teğabün 3 : Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Size suret (biçim-şekil-özellik) verip, suretlerinizi güzel yaptı. Dönüş O'nadır.

64-Teğabün 4 : Göklerde ve yerde olanları bilir. Sizin gizlediklerinizi de, açığa vurduklarınızı da bilir. Allah 'sinelerin özünde' olanı hakkıyla bilendir.

64-Teğabün 5 : Önceden (önceki nesillerden) inkar etmiş olanların haberi size gelmedi mi? Onlar işlerinin-yaptıklarının vebalini (kötü karşılığını dünyada) tattılar. (Ahirette de) onlar için elim-acı bir azab vardır.

64-Teğabün 6 : Bu (azabın sebebi), kendilerine apaçık belgelerle resul geldiği halde onların "Bizi bir beşer mi hidayete (doğru yola) ulaştıracak?" demeleri ve bu yüzden küfre saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah da müstağni olduğunu (onlara ihtiyacı olmadığını) gösterdi. Allah Gani'dir (hiçbir şeye ihtiyacı yoktur), Hamid'dir (en çok övülen ve övülmeye en layık olandır).

64-Teğabün 7 : Küfredenler (öldükten sonra) kendilerinin kesinlikle diriltilmeyeceklerini ileri sürdüler. De ki "Hayır, Rabbime andolsun ki diriltileceksiniz sonra yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu Allah'a göre kolaydır."

64-Teğabün 8 : Şu halde Allah'a, O'nun Resulüne ve indirdiğimiz nura (Kur'an'a) iman edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

64-Teğabün 9 : Sizi toplanma günü için toplayacağı gün, işte bu teğabün (aldanma) günüdür. (Ancak) kim Allah'a iman edip salih amelde bulunursa, (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte en büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

64-Teğabün 10 : Küfredip ayetlerimizi yalan sayanlara gelince, onlar da içinde sürekli kalıcılar olmak üzere ateş ashabıdır-halkıdır. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir.

64-Teğabün 11 : Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse (Allah) onun kalbini hidayete (doğru yola) yöneltir. Allah (Alim'dir) herşeyi hakkıyla bilendir.

64-Teğabün 12 : Allah'a itaat edin ve Resule de itaat edin. Şayet yüz çevirecek olursanız bilin ki elçimizin üzerine düşen (yalnızca) apaçık bir tebliğdir-duyurmadır.

64-Teğabün 13 : Allah (O'dur ki), O'ndan başka ilah yoktur. Mü'minler (yalnızca) Allah'a tevekkül etsinler.

64-Teğabün 14 : Ey iman edenler. Sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Onlardan sakının. Eğer (ıslah yoluna gidip) affeder, (kusurlarını) hoş görür ve bağışlarsanız, muhakkak ki Allah (da sizin için) Gafur'dur (çok

bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

64-Teğabün 15 : Mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir fitnedir (imtihandır). Büyük ecir (en güzel karşılık) ise Allah'ın katındadır.

64-Teğabün 16 : Öyleyse gücünüzün yettiği kadar Allah'tan korkup-sakinin, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından korunursa, işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır.

64-Teğabün 17 : Eğer Allah'a güzel bir borç verirsiniz, (Allah) onu sizin için kat kat artırır ve sizi bağışlar. Allah Şekür'dür (şükürü kabul edip çok ihsan edendir), Halim'dir (rahmetiyle yumuşak davranandır).

64-Teğabün 18 : Gaybı da (görünmeyeni de), görüneni de bilendir. Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

65-Talâk Suresi

65-Talâk 1 : Ey peygamber, kadınları boşadığınız zaman iddetleri içinde boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz olan Allah'tan korkup sakının. Apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana onları evlerinden çıkarmayın kendileri de çıkmassınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırını aşarsa, şüphesiz kendi nefesine zulmetmiş olur. Sen (iddet sürecinin sonucunu) bilmezsin, olur ki Allah bundan sonra (yeni) bir durum meydana getirir.

65-Talâk 2 : Onlar (iddet) sürelerine ulaştıkları zaman artık onları ya ma'ruf (güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid yapın. Şahidliği Allah için (dosdoğru) yapın. İşte bu, Allah'a ve ahiret gününe inananlara verilen öğüttür. Kim Allah'tan korkup sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu sağlar.

65-Talâk 3 : Ve onu hesaba katmadığı bir yerden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse, O ona yeter. Muhakkak ki Allah emrini yerine getirip-gerçekleştirir. Allah her şey için bir kader-ölçü kılmıştır.

65-Talâk 4 : Kadınlarınızdan adetten kesilmiş olanlarla (rüşdüne ermesine rağmen değişik sebeplerle) adet görmemiş bulunanların iddetleri -eğer şüpheye düşerseniz- üç aydır. Hamile kadınların bekleme süresi ise yüklerini bırakmalarıdır. Kim Allah'tan korunup sakınırsa, (Allah) ona işinde kolaylık sağlar.

65-Talâk 5 : İşte bu Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, Allah onun kötülüklerini örter ve onun ecrini-mükafatını büyütür.

65-Talâk 6 : (Boşadığınız) kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onları 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeye kalkışmayın. Eğer onlar hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğum yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretini ödeyin. Kendi aranızda ma'ruf (güzel ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp konuşun. Eğer (annesi yüksek süt ücreti isteyip) güçlük içine girerseniz, bu durumda onu (çocuğu) bir başkası

emzirebilir.

65-Talâk 7 : Geniş imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre yapsın. Rızkı kendisine kısıtlı tutulan da, Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah hiçbir nefse, ona verdiğiinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah bir güçlüğü ardından bir kolaylık yaratacaktır.

65-Talâk 8 : Rablerinin ve O'nun resullerinin emrine karşı gelip azmış nice memleketler vardır ki, Biz onları çetin bir hesaba çekmiş ve onları benzeri görülmedik bir azabla azablandırmışızdır.

65-Talâk 9 : Böylece o (ülkelerin halkı) yaptıklarının vebalini (kötü neticesini) tattı ve işlerinin akibeti bir hüsrân oldu.

65-Talâk 10 : Allah onlar için (ahirette de) şiddetli bir azab hazırlamıştır. Ey iman eden ulul elbab (zikir, hikmet ve hayır sahipleri), Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah sizin için bir zikir (uyarıp-hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir.

65-Talâk 11 : İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir Resul de (göndermiştir). Kim iman edip salih amellerde bulunursa, (Allah) onu içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah ona gerçekten en güzel rızkı vermiştir.

65-Talâk 12 : Allah yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratandır. Emir (Allah'ın dilediği bütün işler) bunlar arasında (devamlı) inip durmaktadır ki Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın ilmiyle her şeyi sarıp-kuşattığını bilesiniz.

66-Tahrim Suresi

66-Tahrim 1 : Ey peygamber. Eşlerinin rızasını-hoşnutluğunu gözeterek, Allah'ın sana helal kıldığı şeyi niçin (kendine) haram kılıyorsun? Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

66-Tahrim 2 : Allah (böylesi) yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz kılmıştır. Allah sizin mevlanızdır (veliniz ve sahibinizdir). O Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

66-Tahrim 3 : Hani peygamber, eşlerinden birine gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşi) bunu (başkalarına açıp) haber vermiş, Allah da bunu (sırrın ifşa edildiğini) peygambere açıklayınca (peygamber ona) bunun bir kısmını bildirmiş bir kısmından da vazgeçmişti. Peygamber bunu kendisine haber verince (eşi) "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. O da "Bana bilen, (her şeyden) haberdar olan haber verdi" dedi.

66-Tahrim 4 : Eğer sizler (peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (iyi olur) çünkü kalpleriniz eğrilik gösterdi. Şayet ona karşı birbirinize destek olursanız (bilin ki) Allah onun Mevlasıdır (velisi ve sahibidir). Cibril de, mü'minlerin salih olanı da ve bunların ardından melekler de ona yardımcıdırlar.

66-Tahrim 5 : Eğer o sizi boşarsa Rabbi ona sizden daha hayırlı, müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler de verebilir.

66-Tahrim 6 : Ey iman edenler. Kendinizi ve ailenizi (yakınlarınızı) ateşten koruyun. Ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun üzerinde oldukça sert-haşin melekler vardır. Allah kendilerine neyi emretmişse karşı gelmezler ve emredildiklerini yerine getirirler.

66-Tahrim 7 : Ey küfredenler. Bugün özür beyan etmeyin. Siz ancak yaptıklarınızın cezasını çekeceksiniz.

66-Tahrim 8 : Ey iman edenler. Allah'a nasuh (samimi-kesin) bir tevbe ile tevbe edin. Umulur ki Allah sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyeceği günde sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokar. (O gün onların nurları önlerinde ve sağ yanlarında koşup-parıldar. Derler ki "Rabbimiz nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz ki Sen her şeye kadirsin."

66-Tahrim 9 : Ey peygamber. Kafirlerle ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı 'sert ve caydırıcı' davran. Onların barınma yeri cehennemdir. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir.

66-Tahrim 10 : Allah inkar edenlere Nuh'un karısını ve Lut'un karısını misal verdi. İki de kullarımızdan iki salih kulumuzun (nikahları-himayeleri) altındaydı ancak onlara hainlik ettiler. (Kocaları peygamber de olsa) Allah'tan gelen hiçbir şeyi onlardan uzaklaştıramadı. İkisine de "Ateşe girenlerle birlikte siz de girin" denildi.

66-Tahrim 11 : Allah iman edenlere de Firavun'un karısını örnek gösterdi. Hani (güvenli bir yuva hasretiyle) demişti ki "Rabbim bana Kendi katında, cennette bir ev yap. Beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar."

66-Tahrim 12 : İmran'ın kızı Meryem'i de (örnek gösterdi). Ki o ırzını-iffetini korumuştı. Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Allah'a) gönülden itaat edenlerdendi.

67-Mülk Suresi

67-Mülk 1 : Mülk elinde olan (Allah) çok yücedir-mukaddestir. O, her şeye kadirdir (güç yetirendir).

67-Mülk 2 : O, hanginizin daha güzel amelde-işde bulunacağını denemek (ortaya çıkarmak) için ölümü ve hayatı yarattı. O Aziz'dir (üstün ve güçlü olandır), Gafur'dur (çok bağışlayandır).

67-Mülk 3 : O, yedi göğü kat kat (ayrı tabakalar halinde) yaratmıştır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir uygunsuzluk (düzensizlik) göremezsin. Gözünü çevir de bir bak (iki gök-iki tabaka arasında) bir yarık-bir çatlak görüyor musun?

67-Mülk 4 : Sonra gözünü iki kere (tekrar tekrar) çevirip-bak. (Sonunda) o göz (ufak bir çatlak bulamamaktan) şaşkın-aciz ve yorgun olarak sana dönecektir.

67-Mülk 5 : Andolsun ki Biz yakın göğü (dünya göğünü) kandillerle süsleyip-donattık. Onu şeytanlar için (atılan) taşlar kıldık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık.

67-Mülk 6 : Rablerini inkar edenler için cehennem azabı vardır. Orası gidilip-varılacak ne kötü bir yerdir.

67-Mülk 7 : İçine atıldıkları zaman onun kaynar haldeki uğultusunu işitirler.

67-Mülk 8 : Neredeyse (içindeki cehennemliklere duyduğu) öfkesinden çatlayacak. Herbir grup içine atıldığında, bekçileri onlara "Size bir uyarıcı-korkutucu gelmedi mi?" diye sorarlar.

67-Mülk 9 : Onlar "Evet. Bize gerçekten uyarıcı-korkutucu geldi. Fakat biz yalanladık ve 'Allah hiçbir şey indirmede, siz ancak büyük bir şaşkınlık-sapıklık içindesiniz' dedik" derler.

67-Mülk 10 : Ve derler ki "Eğer kulak verip-dinlemiş veya akıl etmiş olsaydık, bu alevli ateşin halkı arasında olmazdık."

67-Mülk 11 : Böylece günahlarını itiraf ederler. Artık alevli ateşin halkı (rahmetten ve umuddan) uzak olsun.

67-Mülk 12 : Rablerinden gaybda (O'nu görmedikleri halde) huşu duyanlara (kalpleri saygıyla titreyenlere) gelince, onlar için elbette mağfiret (bağışlanma) ve büyük ecir-mükafat vardır.

67-Mülk 13 : Sözüünüzü ister gizleyin, ister onu açığa vurun. Muhakkak ki O, sinelerin özünde olanı bilendir.

67-Mülk 14 : Yaratan (yarattığını) bilmez mi? O Latif'tir (kullarına karşı çok ince-hassas ve lutfedicidir), Habir'dir (her şeyden haberdar olandır).

67-Mülk 15 : Sizin için yeryüzüne boyun eğdiren O'dur. Böylece onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızından yeyin. Sonunda dönüş O'nadır.

67-Mülk 16 : Gökte olanın sizi yere geçirmeyeceğinden emin misiniz? O zaman o sarsılıp-sallanmaktadır.

67-Mülk 17 : Yoksa gökte olanın üzerinize taş yağdıran (kuşlar) göndermeyeceğinden emin misiniz? Siz yakında Benim uyarmam nasılmış bilip-öğreneceksiniz.

67-Mülk 18 : Andolsun ki kendilerinden öncekiler de (Lut kavmi, Eyke halkı ve Fil ashabı da bunlar gibi) yalanladı. (Bir bak, inkarcıları) inkarım nasıl oldu?

67-Mülk 19 : Onlar, üstlerinde kanat açıp kapayarak dizi dizi uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman'dan başkası (engelleyip) tutmuyor. Muhakkak ki O, her şeyi hakkıyla görendir.

67-Mülk 20 : Veya (kuşları tutup-engelleyen) Rahman'dan başka ona (taş yağdırana) karşı size yardım edecek ordunuz-askerleriniz kimdir? Kafirler ancak (kendilerini aldatan)

bir gurur içindedirler.

67-Mülk 21 : Eğer O, rızkınızı tutup-kesecek olsa sizin rızkınızı verecek olan kimdir? Hayır, onlar azgınlık ve nefret içinde direnip durmaktadırlar.

67-Mülk 22 : Yüzükoyun sürünüp-giden mi daha çok hidayete ermiştir yoksa dosdoğru yol üzerinde dümdüz yürümekte olan mı?

67-Mülk 23 : De ki "Sizi inşa edip yaratan, size (genelde aynı) işitme, görme (duyusu) ve (özelde ayrı) gönüller veren O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz?"

67-Mülk 24 : De ki "Sizi yeryüzünde çoğaltıp-yayan O'dur. Siz O'nun huzuruna gelip-toplanacaksınız"

67-Mülk 25 : Derler ki "Eğer sadıklardan (doğru sözlülerden) iseniz bu vaad-tehdit ne zaman (gerçekleşecek)?"

67-Mülk 26 : De ki "(Bununla ilgili) ilim-bilgi ancak Allah'ın katındandır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcı-korkutucuyum."

67-Mülk 27 : Fakat onu yakın olarak gördüklerinde, inkar edenlerin yüzleri kötüleşip-kararır ve onlara "İşte sizin (alay ederek) isteyip durduğunuz budur" denir.

67-Mülk 28 : De ki "Bana (görüşünüzü) söyler misiniz? Beni ve benimle birlikte olanları Allah (dilerse) helak eder veya rahmetiyle esirger. (Peki sizi, siz) kafirleri acıklı azabdan kurtaracak olan kimdir?"

67-Mülk 29 : De ki "O Rahman'dır (rahmetiyle esirgeyip-koruyandır). Biz O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik. Siz kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu yakında bilip-öğreneceksiniz."

67-Mülk 30 : De ki "Bana (görüşünüzü) söyler misiniz? Eğer (jeoterm derecesi düşerek) suyunuz yerin dibine geçecek olsa, bu durumda kim size (yerin dibinden) bir akar su getirebilir?"

68-Kalem Suresi

68-Kalem 1 : Nun. Kaleme ve (satır satır) yazdıklarına andolsun.

68-Kalem 2 : Sen, Rabbinin nimetiyle bir mecnun değilsin.

68-Kalem 3 : Gerçekten senin için kesintisi olmayan bir ecir-mükafat vardır.

68-Kalem 4 : Şüphesiz ki sen azim (çok büyük) bir ahlak üzerindesin.

68-Kalem 5 : Yakında göreceksin ve onlar da görmüş olacaklar.

68-Kalem 6 : Sizden hanginizin 'fitneye tutulup-şaşırdığını'.

68-Kalem 7 : Muhakkak ki senin Rabbin, Kendi yolundan kimin şaşırıp-saptığını daha iyi bilendir. Ve O kimin hidayete (doğru yola) erdiğini de daha iyi bilendir.

68-Kalem 8 : O halde yalanlayanlara itaat etme.

68-Kalem 9 : Onlar isterler ki sen (onların dinlerine ve yaptıklarına) yumuşak davranasın da, onlar da sana yumuşak davransınlar.

68-Kalem 10 : Durmaksızın yemin edip durana, aşağılık olana itaat etme.

68-Kalem 11 : Devamlı kusur arayıp ayıplayan, (dedikodu ve gammazlıkla) söz getirip götür.

68-Kalem 12 : Hayra hep engel olan, saldırgan, olabildiğince günahkar.

68-Kalem 13 : (İnsanları küçümseyen) kaba-saygısız sonra da soysuz-kulağı kesik (kötülükle damgalı).

68-Kalem 14 : Mal ve oğullar sahibi oldu diye

68-Kalem 15 : Kendisine ayetlerimiz okunduğu zaman "(Bunlar) eskilerin uydurma masallarıdır" diyen.

68-Kalem 16 : Yakında biz onun hortumu (burnu) üzerine damga vuracağız.

68-Kalem 17 : Biz o bahçe sahiblerine bela verdiğimiz gibi bunlara da bela verdik. Hani onlar sabah vakti onu (kimse görmeden bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi.

68-Kalem 18 : (Bu konuda) hiçbir istisna da yapmıyorlardı.

68-Kalem 19 : Fakat onlar uyuyorken, Rabbinden gelen bir bela onun üstünü sarıp-kuşatıverdi.

68-Kalem 20 : Böylece (bahçe) kuruyup-kapkara kesildi.

68-Kalem 21 : Derken sabah vakti birbirlerine seslendiler

68-Kalem 22 : Eğer ürününüzü devşirecekseniz erkenden kalkıp-gidin.

68-Kalem 23 : Sonra aralarında fısıldaşarak (gizlice) çıkıp-gittiler.

68-Kalem 24 : Bugün sakın oraya bir yoksul girip de yanınıza sokulmasın (diyorlardı).

68-Kalem 25 : (Ürünlerindeki eksilmeyi) engellemeğe güçleri yetecek gibi erkenden gittiler.

68-Kalem 26 : Ama onu (bahçeyi) görünce "Muhakkak ki biz (yolumuzu) şaşırдық" dediler.

68-Kalem 27 : Hayır (yolumuzu şaşırmadık). Biz mahrum-yoksun bırakıldık (dediler).

68-Kalem 28 : (İçlerinden) mutedil-makul olan biri dedi ki "Ben size dememiş miydim? (Allah'ı) tesbih edip yüceltmeniz gerekmez miydi?"

68-Kalem 29 : Dediler ki "Rabbimiz sübhandır (münezzehtir-yücedir). Gerçekten biz zalimlerden olmuşuz."

68-Kalem 30 : Ardından birbirlerini kınamaya-suçlamaya başladılar.

68-Kalem 31 : Yazıklar olsun bize. Biz gerçekten haddi aşan-azgınarmışız dediler.

68-Kalem 32 : Belki Rabbimiz bize onun yerine ondan daha hayırlısını verir. Şüphesiz biz Rabbimize rağbet eden (O'ndan dileyen) kimseleriz.

68-Kalem 33 : İşte azab böyledir. Ahiret azabı ise muhakkak çok daha büyüktür. Onlar bilselerdi.

68-Kalem 34 : Şüphesiz ki muttakiler (korkup-sakınanlar) için Rableri katında (nimetlerle donatılmış) Naim cennetleri vardır.

68-Kalem 35 : Biz müslümanları hiç mücrimler (suçlu günahkarlar) gibi tutar mıyız?

68-Kalem 36 : Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

68-Kalem 37 : Yoksa sizin (elinizde) okumakta olduğunuz bir kitab mı var?

68-Kalem 38 : İçinde "Seçip beğendiğiniz her şey mutlaka sizindir" diye (mi yazılı)?

68-Kalem 39 : Yoksa kıyamet gününe kadar üzerimizde size verilmiş sözler-yeminler mi var ki "Siz neye-nasıl hüküm verirsiniz mutlaka sizindir" diye.

68-Kalem 40 : Onlara sor "Onlardan hangisi (buna kefil olup) bunun savunuculuğunu yapacak?"

68-Kalem 41 : Yoksa onların (bunu vaadeden) ortakları mı var? Eğer doğru sözlü kimselerse ortaklarını getirsinler.

68-Kalem 42 : Ayağın-sırların açılacağı ve onların secdeye çağrılacakları gün artık (secdeye) güç yetiremezler.

68-Kalem 43 : Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşmüş' bir halde kendilerini zillet sarıp-kaplamıştır. Oysa onlar (dünya hayatında) sapasağlam iken secdeye davet ediliyorlardı.

68-Kalem 44 : Artık bu sözü yalanlayanı sen Bana bırak. Biz onları bilmedikleri bir yerden derece derece (azaba) yaklaştıracamız.

68-Kalem 45 : Ben onlara mühlet veriyorum. Muhakkak ki Ben'im düzenim (cezalandırmam) sağlamdır.

68-Kalem 46 : Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da, onlar (bu yüzden) ağır-haksız bir borç altında mı kalmışlar?

68-Kalem 47 : Yoksa gayb (görünmeyenin bilgisi) onların yanında mıdır ki, kendileri (istedikleri gibi) yazıp duruyorlar?

68-Kalem 48 : Artık sen Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma. Hani o 'içi gam-kahır dolu' olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu.

68-Kalem 49 : Eğer Rabbinden ona bir nimet ulaşip-yetişmeseydi mutlaka kınanmış olarak çıplak bir yere (sahile) atılmış olacaktı.

68-Kalem 50 : Fakat Rabbi onu seçti ve onu salihlerden kıldı.

68-Kalem 51 : O inkar edenler zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman seni neredeyse gözleriyle yıkıp-devireceklerdi. (Senin için) "O gerçekten bir delidir" diyorlardı.

68-Kalem 52 : Halbuki o (Kur'an) alemlere bir zikirten (öğüt ve hatırlatmadan) başka bir şey değildir.

69-Hâkka Suresi

69-Hâkka 1 : 'Muhakkak gerçekleşecek olan'

69-Hâkka 2 : Nedir o 'muhakkak gerçekleşecek olan?'

69-Hâkka 3 : O gerçekleşecek olanı sana bildiren nedir?

69-Hâkka 4 : Semud ve Ad (kavimleri) kariayı (çarpan felaketi) yalan saydılar.

69-Hâkka 5 : Böylece Semud korkunç bir sesle helak edildi.

69-Hâkka 6 : Ad (kavmi) ise uğultulu azgın bir kasırga ile helak edildiler.

69-Hâkka 7 : (Allah) onu (o kasırgayı) yedi gece ve sekiz gün hiç aralıksız onların üzerine musallat etti. Öyle ki o kavmi sanki onlar içi boş hurma kütükleriymiş gibi orada çarpılıp yere yıkıldığını görürsün.

69-Hâkka 8 : Şimdi onlardan hiç geriye kalan (bir şey) görüyor musun?

69-Hâkka 9 : Firavun (kavmi), ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (halkı da hep) o büyük hata ile (Bizim karşımıza) geldiler.

69-Hâkka 10 : Rablerinin elçisine isyan ettiler. Bunun üzerine (Allah da) onları pek şiddetli bir yakalayışla yakaladı.

69-Hâkka 11 : Muhakkak ki su taşıdığı zaman sizi 'akıp giden gemide' Biz taşıdık.

69-Hâkka 12 : Ki bunu sizlere bir ibret kılalım. Duyup-belleyen kulaklar da onu anlayıp-bellesin.

69-Hâkka 13 : Sur'a tek üflemeyle üflendiği

69-Hâkka 14 : Arz ve dağlar yerlerinden kaldırılıp, tek bir çarpma ile (birbirine) çarpılıp parçalandığı zaman

69-Hâkka 15 : İşte o gün vakia (beklenen olay) vuku bulmuştur.

69-Hâkka 16 : Gök de yarılmış, o gün za'fa uğramıştır.

69-Hâkka 17 : O melek, onun (göğün) çevresi üzerindedir. O gün Rabbinin arşını, onların üstünde sekiz (melek) taşır.

69-Hâkka 18 : O gün (hesap için Allah'a) arz olunursunuz. Sizden (size ait) hiçbir sır, gizli kalmaz.

69-Hâkka 19 : Artık kitabı sağ tarafından verilen kişi der ki "Alın, kitabımı okuyun."

69-Hâkka 20 : Ben gerçekten hesabıma kavuşacağımı (inanıp) sanıyordum.

69-Hâkka 21 : Artık o razı-hoşnut olduğu bir hayat içindedir.

69-Hâkka 22 : Yüksek bir cennette.

69-Hâkka 23 : Olgun meyveleri sarkıp-yakınlaşmıştır.

69-Hâkka 24 : (Onlara denir ki) "Geçmiş günlerde yaptıklarınıza karşılık afiyetle yeyin ve için."

69-Hâkka 25 : Kitab'ı sol tarafından verilen ise der ki "Bana kitabım keşke verilmeseydi."

69-Hâkka 26 : Hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim.

69-Hâkka 27 : "Keşke onunla (ölümümle, her şey bitmiş) olsaydı."

69-Hâkka 28 : Malım bana hiçbir fayda sağlamadı.

69-Hâkka 29 : Güç ve kudretim de benden yok olup gitti.

69-Hâkka 30 : (Buyrulur ki) "Onu tutup bağlayın."

69-Hâkka 31 : Sonra onu alevli ateşe atın.

69-Hâkka 32 : Sonra onu boyu yetmiş arşın olan zincire vurup gönderin.

69-Hâkka 33 : Çünkü o, büyük olan Allah'a iman etmiyordu.

69-Hâkka 34 : Yoksulu yedirmeye teşvik etmiyordu.

69-Hâkka 35 : Artık bu gün kendisine hiçbir yakın dost yoktur.

69-Hâkka 36 : Kanlı irinden başka bir yemek de yoktur.

69-Hâkka 37 : Bunu (kanlı irini) büyük hata-günah işleyenlerden başkası yemez.

69-Hâkka 38 : Gördüklerinize andolsun

69-Hâkka 39 : Görmediklerinize de.

69-Hâkka 40 : Muhakkak ki o, kerim-çok şerefli bir elçinin sözüdür.

69-Hâkka 41 : O (Kur'an) bir şair sözü değildir. Ne kadar az inanıyorsunuz?

69-Hâkka 42 : Bir kahinin de sözü değildir. Ne kadar az düşünüp-öğüt alıyorsunuz?

69-Hâkka 43 : Alemlerin Rabbinden bir indirilmedi.

69-Hâkka 44 : Eğer o (peygamber) Bize isnat ederek bazı sözler uydurup-söylemiş olsaydı

69-Hâkka 45 : Elbette onu kuvvetle tutup-yakalardık.

69-Hâkka 46 : Sonra onun can damarını mutlaka keserdik.

69-Hâkka 47 : O zaman sizden hiçbiriniz bunu kendisinden engelleyip-uzaklaştıramazdınız.

69-Hâkka 48 : Gerçek şu ki o (Kur'an), muttakiler (korkup-sakınanlar) için kesin bir öğüttür.

69-Hâkka 49 : İçinizde yalanlayanların bulunduğunu elbette ki biliyoruz.

69-Hâkka 50 : Gerçekten o (Kur'an), kafirler için (ahirette dönüp kavuşmak-iman etmek isteyenleri) bir hasrettir.

69-Hâkka 51 : Muhakkak ki o yakın (kesin olan) bir hakır-gerçektir.

69-Hâkka 52 : O halde Rabbini azim-yüce ismiyle tesbih et.

70-Meâric Suresi

70-Meâric 1 : İstekte bulunan biri, gerçekleşecek olan azabı istedi.

70-Meâric 2 : Kafirler için onu savıp-önleyecek kimse yoktur.

70-Meâric 3 : (Yüksek derecelere) yükselten yollar sahibi olan Allah'tandır.

70-Meâric 4 : Melekler ve ruh (bu yollar ile kendi hızlarına göre) süresi ellibin yıl olan bir günde O'na yükselip-çıkır.

70-Meâric 5 : O halde güzel bir sabırla sabret.

70-Meâric 6 : Onlar gerçekten bunu (kıyameti) uzak görmektedirler.

70-Meâric 7 : Biz ise onu yakın görmekteyiz.

70-Meâric 8 : O gün gök erimiş maden gibi olur.

70-Meâric 9 : Dağlar da (atılmış) rengarenk yün gibi olur.

70-Meâric 10 : (O gün) hiçbir yakın-dost, bir yakın-dostu sormaz.

70-Meâric 11 : Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir mücrim (suçlu-günahkar) o günün azabından (kurtulmak için) oğullarını fidye olarak vermek ister.

70-Meâric 12 : Eşini ve kardeşini

70-Meâric 13 : Ve kendisini barındıran aşiretini (soyunu)

70-Meâric 14 : Yeryüzünde bulunanların hepsini (verse de) sonra kurtulsa.

70-Meâric 15 : Hayır (asla kabul edilmez). Doğrusu o (cehennem) alev alev yanan bir ateştir.

70-Meâric 16 : Başın derisini kavurup-soyar.

70-Meâric 17 : Yüz çevirip arkasını döneni (kendisine) çağırır.

70-Meâric 18 : (Mal ve servet) toplayıp da bir yerde (üst üste) yığmakta olanı.

70-Meâric 19 : Gerçek şu ki insan haris (hırslı ve tamahkar) olarak yaratıldı.

70-Meâric 20 : Kendisine bir şer (kötülük) dokunduğu zaman (niye bana diye sızlanır) feryat eder.

70-Meâric 21 : Ona bir hayır dokunduğunda da (niye başkasına gitsin diye) engelleyici olur.

70-Meâric 22 : Ancak namaz kılanlar hariç.

70-Meâric 23 : Ki onlar namazlarında süreklidirler.

70-Meâric 24 : Ve onların mallarında belirli bir hak vardır.

70-Meâric 25 : İsteyip-dilenenler ve (istemekten çekinen) yoksullar-yoksunlar için.

- 70-Meâric 26 : Onlar din gününü doğrulayıp-tasdik ederler.
- 70-Meâric 27 : Onlar Rablerinin azabından korkup-çekinirler.
- 70-Meâric 28 : Rablerinin azabından elbette ki emin olunamaz.
- 70-Meâric 29 : Ve onlar ferclerini (mahrem yerlerini-ırzlarını) korurlar.
- 70-Meâric 30 : Ancak eşleri ve sağ ellerinin sahip olduğu (cariyeler) müstesna. Çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar.
- 70-Meâric 31 : Fakat bunun ötesini arayanlar artık onlar haddi aşanlardır.
- 70-Meâric 32 : Onlar (kendilerine verilen) emanete ve verdikleri ahde riayet edenlerdir.
- 70-Meâric 33 : Şahidliklerinde de dosdoğru davrananlardır.
- 70-Meâric 34 : Namazlarını (titizlikle) koruyanlardır.
- 70-Meâric 35 : İşte onlar cennetlerde ağırlananlardır.
- 70-Meâric 36 : O küfredenlere ne oluyor ki (boyunlarını uzatıp) sana doğru koşuyorlar.
- 70-Meâric 37 : Sağ yandan ve sol yandan bölükler halinde.
- 70-Meâric 38 : Onlardan herbiri (nimetlerle donatılmış) Naim cennetine gireceğini mi umuyor?
- 70-Meâric 39 : Hayır, asla. Gerçekten Biz onları bildikleri şeyden yarattık.
- 70-Meâric 40 : Doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim ki, muhakkak ki Biz güç yetirenleriz.
- 70-Meâric 41 : Onları kendilerinden daha hayırlı olanlarla değiştirmeye (elbette güç yetiririz) ve Biz önüne geçilecekler de değiliz.
- 70-Meâric 42 : O halde sen onları bırak, kendilerine vaadedilen (azab) günlerine kavuşuncaya kadar dalıp-oynasınlar, oyalansınlar.
- 70-Meâric 43 : Kabirlerinden koşarcasına çıkacakları gün sanki onlar dikili bir şeye yönelmişler gibidir.
- 70-Meâric 44 : Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşmüş' bir halde kendilerini zillet sarıpkaplamıştır. İşte bu, kendilerine vaadedilmekte olan (kıyamet ve azab) günüdür.

71-Nuh Suresi

71-Nuh 1 : Biz Nuh'u "Kendilerine acıklı bir azab gelmeden önce kavmini uyarıp-korkut" diye kendi kavmine (peygamber olarak) gönderdik.

71-Nuh 2 : Dedi ki "Ey kavmim, gerçekten ben size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcı-korkutucuyum."

71-Nuh 3 : Allah'a kulluk edin, O'ndan korkup-sakının ve bana itaat edin.

71-Nuh 4 : Sizin günahlarınızı bağışlar ve sizi belirlenmiş bir süreye-ecele kadar erteler. Elbette Allah'ın takdir ettiği ecel geldiği zaman o ertelenmez. Bilmiş olsaydınız.

71-Nuh 5 : (Sonra Nuh) dedi ki "Rabbim, gerçekten ben kavmimi gece ve gündüz davet ettim."

71-Nuh 6 : Fakat benim davetim, bir kaçıştan başkasını arttırmadı.

71-Nuh 7 : Doğrusu ben Sen'in onları bağışlaman için her davet edişimde onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerine büründüler ve kibirlendikçe kibirlenip direttiler.

71-Nuh 8 : Sonra ben onları açıktan açığa davet ettim.

71-Nuh 9 : Sonra (davetimi) onlara açıkça ilan ettim ve kendilerine gizli gizli de yanaşıp-konuştum.

71-Nuh 10 : Dedim ki artık Rabbinizden mağfiret (bağışlanma) dileyin. Gerçekten O çok bağışlayandır.

71-Nuh 11 : (Mağfiret dileyin ki) üzerinize gökten bol bol yağmur yağdırsın.

71-Nuh 12 : Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size bağlar-bahçeler versin, ırmaklar kılsın-akıtsın.

71-Nuh 13 : Size ne oluyor ki Allah'a vakarı (azameti) yakıştırıp-korkmuyorsunuz?

71-Nuh 14 : Halbuki sizi halden hale-tavırdan tavıra geçirerek (Allah) yaratmıştır.

71-Nuh 15 : Görmüyor musunuz, Allah yedi kat gökleri (birbirleriyle uyumlu) tabakalar halinde nasıl yaratmıştır?

71-Nuh 16 : Ve ayı da bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de bir çerağ-kandil yapmıştır.

71-Nuh 17 : Allah sizi yerden bir bitki (gibi) bitirdi.

71-Nuh 18 : Sonra sizi yine ona döndürecek ve sizi (diriltici) bir çıkarışla diriltip-çıkacaktır.

71-Nuh 19 : Allah yeri sizin için yaydı-yaygı kıldı.

71-Nuh 20 : Gezip-dolaşmanız için onun içinde geniş yollar (bıraktı).

71-Nuh 21 : Nuh (devamında dedi ki) "Rabbim. Gerçekten onlar bana isyan ettiler. Mal ve çocukları kendisine hasardan-ziyandan başka bir şey arttırmayan kimselere uydular."

71-Nuh 22 : Ve (birbirinden) büyük hileli-düzenler kurdular.

71-Nuh 23 : Ve dediler ki Kendi ilahlarınızı bırakmayın. Ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Yeuk'u ve ne de Nesr'i asla bırakmayın."

71-Nuh 24 : Böylece onlar çoğu kimseyi şaşkırtıp-saptırdılar. Sen de o zalimlere (kendi soylarında) sapıklıktan başkasını arttırma.

71-Nuh 25 : Bunlar günahları yüzünden suda boğuldular sonra ateşe sokuldular. O zaman Allah'ın dışında hiçbir yardımcı bulamadılar.

71-Nuh 26 : Nuh "Rabbim, yer üstünde kafirlerden yurt edinen hiçbir kimseyi bırakma" dedi.

71-Nuh 27 : Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Sen'in kullarını şaşkırtıp-saptırırlar ve onlar facirden (kötülükte sınırı aşan ahlaksızdan) kafirden başkasını doğurmazlar.

71-Nuh 28 : Rabbim. Beni, annemi-babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları başışla. Zalim olanlara da helaktan-yıkımdan başkasını arttırma.

72-Cin Suresi

72-Cin 1 : De ki "Bana cinlerden bir grubun (Kur'an'ı) dinleyip şöyle dedikleri vahyedildi. "Biz gerçekten hayret verici (harika) bir Kur'an dinledik."

72-Cin 2 : O (Kur'an) 'gerçeğe ve doğruya' yöneltip-iletiyor. Biz ona iman ettik. Bundan böyle Rabbimize hiçbir şeyi ortak koşmayacağız.

72-Cin 3 : Elbette ki Rabbimizin şanı çok yücedir. O ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk."

72-Cin 4 : "Doğrusu bizim 'sefih-ahmak' olanlarımız Allah'a karşı asılsız-gerçek dışı şeyler söylüyormuş."

72-Cin 5 : Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla yalan söylemeyeceklerini sanmıştık.

72-Cin 6 : Şu da bir gerçek ki insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazı kimselere sığındılar. Böylece onların azgınlıklarını arttırdılar.

72-Cin 7 : Sizin zannettiğiniz gibi onlar da Allah'ın hiç kimseyi kesin olarak diriltmeyeceğini zannettiler."

72-Cin 8 : Doğrusu biz göğü yokladık fakat onu şiddetli-güçlü koruyucular ve şihablarla

kaplı-dolu bulduk.

72-Cin 9 : Oysa biz (önceden Mele-i A'la'yı) dinlemek için onun bazı mevkilerindeki oturma yerlerinde otururduk. Fakat şimdi kim dinleyecek olsa, (hemen) kendisini izleyen bir şihab bulur.

72-Cin 10 : Doğrusu (bu korumanın-gizliliğin hikmetini) bilmiyoruz, yerde olanlara bir kötülük mü istendi yoksa Rableri kendileri için (doğruya iletici) bir hayır mı diledi?

72-Cin 11 : Gerçek şu ki bizden salih olanlar da vardır ve bizden bunun dışında-aşağısında olanlar da. Biz çeşitli yollara (fırkalara) ayrıldık.

72-Cin 12 : Biz gerçekten anladık ki Allah'ı arzda-yerde asla aciz bırakamayacağız, kaçmakla da O'nu kesinlikle aciz bırakamayacağız.

72-Cin 13 : Doğrusu biz hidayeti (yol gösterici Kur'an'ı) işitince ona iman ettik. Artık kim Rabbine iman ederse, o ne (ecrinin) eksileceğinden ve ne de haksızlığa uğrayacağından korkar.

72-Cin 14 : Elbette bizden müslüman olanlar da var, zulmedenler de. Artık (Allah'a ve indirdiği bu Kitab'a) teslim olanlar, onlar 'gerçeği ve doğruyu' (samimiyetle) arayanlardır.

72-Cin 15 : Haktan sapıp-ayrılanlara gelince, onlar da cehenneme odun olmuşlardır.

72-Cin 16 : Eğer (cinler, doğru) yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı' Biz onlara mutlaka bol miktarda su verip-içirirdik.

72-Cin 17 : Ki kendilerini bununla denemek için. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Allah) onu 'şiddeti gittikçe artan' bir azaba sürükler.

72-Cin 18 : Muhakkak ki mescidler Allah içindir. Öyleyse (oralarda) Allah ile beraber (peygamber de olsa) hiç kimseye dua edip-yalvarmayın.

72-Cin 19 : Allah'ın kulu (olan Muhammed, mescidde) O'na dua için kalktığında, (cinler dua ve şefaati için) neredeyse onun etrafında keçe gibi birbirlerine geçeceklerdi.

72-Cin 20 : (Ey Muhammed) de ki "Ben sadece Rabbime dua ediyorum ve (bu duada) O'na hiç kimseyi ortak tutmuyorum?"

72-Cin 21 : De ki "Doğrusu (bana dua ederseniz) ben sizin için ne bir zarar, ne de bir yarar sağlayabilirim."

72-Cin 22 : De ki "Muhakkak ki beni (bile) Allah'tan (gelebilecek bir azaba karşı) hiç kimse asla koruyup-kurtaramaz ve O'nun dışında asla sığınacak (bir kimse de) bulamam."

72-Cin 23 : (Benim görevim) ancak Allah'tan olanı ve O'nun gönderdiklerini duyurmak-tebliğ etmektir. Kim Allah'a ve O'nun Resulüne isyan ederse, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere onun için cehennem ateşi vardır.

72-Cin 24 : Sonunda onlar kendilerine vaadedileni gördükleri zaman yardımcı olmak

bakımından kim daha zayıfmış ve sayıca kim daha azmış bilip-öğrenmiş olacaktırlar?"

72-Cin 25 : De ki "Ben bilmiyorum, size vaadedilen (kıyamet) yakın mı yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koymuştur?"

72-Cin 26 : O, gaybı bilendir. (Kıyamet saatiyle ilgili) gaybını kimseye zahir etmez-açmaz.

72-Cin 27 : Ancak beğenip-seçtiği (açmayı dilediği) bir Resul bunun dışındadır. (Ona açık-zahir ettiği için) onun önüne ve arkasına gözetleyiciler koyar.

72-Cin 28 : Ki Rablerinden gelen risaletin gereğince tebliğ edildiğini bilsin. (Allah) onların nezdinde olanları (hubren, evvel ve ahir ilmiyle) sarıp-kuşatmış ve her şeyi sayı olarak da sayıp-tesbit etmiştir.

73-Müzzemmil Suresi

73-Müzzemmil 1 : Ey örtüsüne bürünen

73-Müzzemmil 2 : Birazı hariç olmak üzere geceleyin kalk.

73-Müzzemmil 3 : Yarısı kadar ya da ondan biraz eksilt.

73-Müzzemmil 4 : Veya arttır. Ve Kur'an'ı da tertil üzere (ağır ağır-tane tane) güzelce oku.

73-Müzzemmil 5 : Doğrusu Biz senin üzerine ağır bir söz (vahiy) bırakacağız.

73-Müzzemmil 6 : Şüphesiz gece kalkışı daha zorlu-daha etkili ve söyleyiş-okuyuş bakımından da daha sağlamdır.

73-Müzzemmil 7 : Çünkü gündüzde senin için uzun uğraşlar vardır.

73-Müzzemmil 8 : Rabbinin ismini zikret ve her şeyden kendini çekerek yalnızca O'na yönel.

73-Müzzemmil 9 : (Allah) doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse (yalnızca) O'nu vekil tut.

73-Müzzemmil 10 : Onların söylediklerine karşı sabret ve onlardan güzellekle (güzel bir ayrılma tarzıyla) ayrıl.

73-Müzzemmil 11 : Yalanlamakta olan nimet (refah ve servet) sahiblerini Bana bırak ve onlara az bir süre tanı.

73-Müzzemmil 12 : Muhakkak ki Bizim yanımızda bukağılar-boyunduruklar ve alevli bir ateş vardır.

73-Müzzemmil 13 : Boğazı tıkayan bir yemek ve elim-acıklı bir azab vardır.

73-Müzzemmil 14 : O gün yer ve dağlar sarsılır ve dağlar dağılmış bir kum yığını olur.

73-Müzzemmil 15 : Muhakkak ki Biz size, sizin üzerinize şahid olacak bir resul gönderdik. Firavun'a da bir resul gönderdiğimiz gibi.

73-Müzzemmil 16 : Fakat Firavun Resule isyan etti. Biz de onu çok ağır-şiddetli bir şekilde yakalayiverdik.

73-Müzzemmil 17 : Eğer inkar ederseniz, çocukların saçlarını ağartan bir günden kendinizi nasıl koruyacaksınız?

73-Müzzemmil 18 : Gök bile onunla (o günün şiddetinden) yarılıp-çatlamıştır. O'nun vaadi yerine gelmiştir.

73-Müzzemmil 19 : Şüphesiz ki bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol edinir.

73-Müzzemmil 20 : Gerçekten Rabbin senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilmektedir. Seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (kalktığını bilmektedir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir etmektedir. Sizin bunu sayamayacağınızı bildiğinden tevbenizi kabul etti. O halde Kur'an'dan (bu konuda kendi durumunuza) kolay geleni okuyun. Allah içinizden hastalar olacağını, bir kısmının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğer bir kısmının da Allah yolunda çarpışacaklarını elbetteki bilmektedir. Öyleyse ondan (Kur'an'daki bu tavsiyelerden kendinize) kolay geleni okuyun. Namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve karşılığı daha büyük olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret (bağışlanma) dileyin. Şüphesiz Allah Gafur'dur (çok bağışlayandır), Rahim'dir (rahmetiyle çok esirgeyendir).

74-Müddessir Suresi

74-Müddessir 1 : Ey örtüsüne bürünen

74-Müddessir 2 : Kalk (ve) uyar.

74-Müddessir 3 : Rabbini tekbir et (yücelt).

74-Müddessir 4 : Elbiseni temiz tut.

74-Müddessir 5 : Ve kötü şeylerden kaçınıp-uzaklaş.

74-Müddessir 6 : Daha fazlasını istemek (başka kakmak) için iyilik yapma.

74-Müddessir 7 : Rabbin için sabret.

74-Müddessir 8 : O boruya (sur'a) üfürüldüğü zaman

74-Müddessir 9 : İşte o gün pek zorlu bir gündür.

74-Müddessir 10 : Kafirler için hiç kolay değildir.

74-Müddessir 11 : Kendisini tek olarak yarattığımı (o adamı) Bana bırak.

74-Müddessir 12 : Ki Ben ona geniş bir mal-servet verdim.

74-Müddessir 13 : Göz önünde-hazır çocuklar.

74-Müddessir 14 : Ve ona (onun önüne) geniş imkanlar, bol fırsatlar yayıp-serdim.

74-Müddessir 15 : Sonra daha da arttırmamı ister-tamah eder.

74-Müddessir 16 : Hayır asla (beklemesin). Çünkü o Bizim ayetlerimize karşı alabildiğine inatçıdır.

74-Müddessir 17 : Onu sarp bir yokuşa sarıp-süreceğim.

74-Müddessir 18 : Doğrusu o düşündü ve (kendi ölçüsüyle) ölçüp biçti.

74-Müddessir 19 : Canı çıkası-kahrolası nasıl ölçüp biçti.

74-Müddessir 20 : Sonra canı çıkası-kahrolası (yine) nasıl ölçüp biçti.

74-Müddessir 21 : Sonra bir baktı.

74-Müddessir 22 : Sonra kaşlarını çattı ve suratını astı.

74-Müddessir 23 : Sonra da sırt çevirip büyüklük tasladı.

74-Müddessir 24 : (Ve) dedi ki "Bu yalnızca (geçmişten) aktarılan bir sihirdir."

74-Müddessir 25 : Bu sadece bir beşer sözüdür.

74-Müddessir 26 : Ben onu sekara (cehenneme) atacağım.

74-Müddessir 27 : Sen bilir misin sekar nedir?

74-Müddessir 28 : Hem (yakıp-tüketir, geriye bir şey) bırakmaz, hem de (tekrar azap etmekten) vazgeçmez.

74-Müddessir 29 : (Günahkar) beşere delicesine susamıştır.

74-Müddessir 30 : Onun üzerinde ondokuz vardır.

74-Müddessir 31 : Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını da küfretmekte olanlar için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki kendilerine Kitab verilenler yakın (kesin) olarak inansın, iman edenlerin de imanları artsın. Kendilerine Kitab verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuyla kapılmasın. Kalplerinde hastalık

olanlar ile kafirler de "Allah bu örnekle ne anlatmak istedi?" desin. İşte Allah dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini de hidayete iletir. Rabbinin ordularını Kendisinden başkası bilmez. Bu beşer için ancak bir öğüttür.

74-Müddessir 32 : Hayır, aya andolsun

74-Müddessir 33 : Dönüp gittiği an geceye

74-Müddessir 34 : Ağardığında sabaha.

74-Müddessir 35 : Muhakkak ki o (ayet olarak) büyüklerden biridir.

74-Müddessir 36 : Beşer için bir uyarıp-korkutmadır.

74-Müddessir 37 : Sizlerden öne geçmek veya geride kalmak isteyenler için.

74-Müddessir 38 : Her nefis, kazanmakta olduklarına karşılık bir rehinedir.

74-Müddessir 39 : Ancak ashab-ı yemin hariç.

74-Müddessir 40 : Onlar cennetlerdedirler (ve orada) sorarlar.

74-Müddessir 41 : Mücrimlere (suçlu günahkarlara derler ki)

74-Müddessir 42 : Sizi sekara (cehenneme) sürükleyip-sokan nedir?

74-Müddessir 43 : Onlar "Biz namaz kılanlardan değildik" dediler.

74-Müddessir 44 : Yoksulu yedirip-doyurmazdık.

74-Müddessir 45 : (Batıla) dalıp gidenlerle birlikte biz de dalıp giderdik.

74-Müddessir 46 : Din (hesab ve ceza) gününü yalanlardık.

74-Müddessir 47 : Sonunda yakın (kesin bir gerçek olan ölüm) bize gelip-çattı.

74-Müddessir 48 : Artık şefaath edenlerin şefaati onlara bir yarar sağlamaz.

74-Müddessir 49 : O halde bunlara ne oluyor ki (akibetlerini bildiren bu) öğütten yüz çevirip duruyorlar?

74-Müddessir 50 : Sanki onlar ürkmüş yaban eşekleri gibidir.

74-Müddessir 51 : Arslandan (ürküp) kaçırmaktalar.

74-Müddessir 52 : Hayır, onlardan herbiri kendisine (özel) açılmış sayfelerin verilmesini ister.

74-Müddessir 53 : Hayır. Aslında onlar ahiretten korkmuyorlar.

74-Müddessir 54 : Hayır, muhakkak ki o (Kur'an) bir öğüttür.

74-Müddessir 55 : Artık kim dilerse öğüt alıp-düşünür.

74-Müddessir 56 : Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar. Takvanın sahibi (onu veren ve kabul eden) O'dur, mağfiretin (bağışlamanın) sahibi de O'dur.

75-Kiyamet Suresi

75-Kiyamet 1 : Hayır, kıyamet (kalkış) gününe and ederim.

75-Kiyamet 2 : Ve yine hayır, kendini kınayan nefse de and ederim.

75-Kiyamet 3 : İnsan, onun kemiklerini bir araya toplayamayacağımızı mı sanıyor?

75-Kiyamet 4 : Hayır, Biz onun parmak uçlarını dahi yeniden derleyip-düzenlemeye kadiriz (gücümüz yeter).

75-Kiyamet 5 : Fakat (pişmanlık duymayan) insan önündekini de (yaşayacağı günleri de) 'fücürle-günahla sürdürmek ister'.

75-Kiyamet 6 : Kıyamet günü ne zamanmış diye sorar.

75-Kiyamet 7 : Ama göz kamaştığında

75-Kiyamet 8 : Ay karardığında

75-Kiyamet 9 : Güneş ve ay biraraya getirildiğinde

75-Kiyamet 10 : İnsan o gün "Kaçış nereye?" der.

75-Kiyamet 11 : Hayır, (artık kaçıp) sığınacak bir yer yok.

75-Kiyamet 12 : O gün karar kılınacak (varılıp-durulacak) yer Rabbinin huzurudur.

75-Kiyamet 13 : İnsana o gün önceden yapıp-takdim ettikleri ve (yapmayı) erteledikleri şeylerle haber verilir.

75-Kiyamet 14 : Hayır, insan kendi nefesine karşı basirdir (görendir).

75-Kiyamet 15 : Mazeretlerini ortaya atsa bile.

75-Kiyamet 16 : Onu (inen vahyi, kavrayıp bellemek için) aceleye kapılıp, dilini onunla hareket ettirip durma.

75-Kiyamet 17 : Hiç şüphesiz onu (kalbinde) toplamak ve onu (sana eksiksiz) okutmak Bize aittir.

- 75-Kiyamet 18 : O halde Biz onu okuduğumuz zaman sen onun okunuşunu izle.
- 75-Kiyamet 19 : Sonra onu açıklamak da Bize aittir.
- 75-Kiyamet 20 : Hayır, siz çarçabuk geçmekte olanı seviyorsunuz.
- 75-Kiyamet 21 : Ve ahireti terkedip-bırakıyorsunuz.
- 75-Kiyamet 22 : O gün (bazı) yüzler vardır ki ışıl ışıl parlalar.
- 75-Kiyamet 23 : Rablerine bakarlar.
- 75-Kiyamet 24 : O gün öyle yüzler vardır ki asıktır-kararmıştır.
- 75-Kiyamet 25 : Kendisine 'beli büken-kıran işler' yapılacağını anlamıştır.
- 75-Kiyamet 26 : Hayır, can köprücük kemiğine gelip dayandığı zaman
- 75-Kiyamet 27 : (Buna) çare bulacak kim denir.
- 75-Kiyamet 28 : Artık kendisi de bir ayrılık olduğunu anlamıştır.
- 75-Kiyamet 29 : (Ölüm korkusuyla) ayaklar birbirine dolaşır.
- 75-Kiyamet 30 : O gün sevk yalnızca Rabbinedir.
- 75-Kiyamet 31 : Fakat o ne doğrulamış, ne de namaz kılmıştı.
- 75-Kiyamet 32 : Lakin yalanlamış ve yüz çevirmişti.
- 75-Kiyamet 33 : Sonra da çalım satarak yakınlarına gitmişti.
- 75-Kiyamet 34 : Layıktır (o azab) sana layık.
- 75-Kiyamet 35 : Sonra (yine) layıktır sana layık.
- 75-Kiyamet 36 : İnsan başıboş bırakılacağını mı sanıyor?
- 75-Kiyamet 37 : Kendisi döküp-akıtılan meniden bir damla değil miydi?
- 75-Kiyamet 38 : Sonra bir kan pıhtısı oldu. Derken Allah onu (insan biçiminde) yaratıp bir 'düzen içinde şekillendirdi'.
- 75-Kiyamet 39 : Böylece ondan erkek ve dişi olmak üzere iki eş (çift) kıldı.
- 75-Kiyamet 40 : (Bunları yapan Allah) ölüleri diriltmeye kadir değil midir?

76-İnsan Suresi

76-İnsan 1 : İnsanın üzerinden daha kendisi zikredilen-anılan bir şey değilken sınırsız devirlerden-vakitlerden (ezelden bu yana) uzun bir dehr-zaman gelip geçti.

76-İnsan 2 : Gerçek şu ki Biz insanı karışık olan bir nutfeden-damladan yarattık. Onu denemekteyiz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık.

76-İnsan 3 : Biz ona yolu gösterdik. Ya şükredici olur, ya da nankör.

76-İnsan 4 : Doğrusu Biz kafirlere zincirler, halkalar ve alevli bir ateş hazırladık.

76-İnsan 5 : Şüphesiz ki ebrar (iyi) olanlar, karışımı kafur olan bir kadehten içerler.

76-İnsan 6 : Allah'ın kullarının içtikleri bir kaynaktır ki, onu fışkırtıp-akıttıkça akıtırlar.

76-İnsan 7 : (Onlar) adaklarını yerine getirirler ve şerri (kötülüğü) yaygın olan bir günden korkarlar.

76-İnsan 8 : Onlar sevmelerine (canları çekmesine) rağmen yemeği yoksula, yetime ve esire yedirirler.

76-İnsan 9 : (Derler ki) "Biz size ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yedirmekteyiz. Sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne de bir teşekkür."

76-İnsan 10 : Çünkü biz asık suratlı ve zorlu bir günde Rabbimizden korkmaktayız.

76-İnsan 11 : Allah da onları işte böyle bir günün azabından korumuş ve (yüzlerine) parıltılı bir aydınlık (gönüllerine de) sevinç vermiştir.

76-İnsan 12 : Ve onları sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle mükafatlandırmıştır.

76-İnsan 13 : Orada tahtlara-sedirlere yaslanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler.

76-İnsan 14 : (Cennet ağaçlarının) gölgeleri onlara pek yakın ve kolayca koparılabilen meyveleri de istifadelerine hazırdır.

76-İnsan 15 : Çevrelerinde gümüşten kaplar ve billur kadehler dolaştırılır.

76-İnsan 16 : Gümüşten billur kadehler ki, (içindekileri) belli bir ölçüyle tayin ve takdir ederler.

76-İnsan 17 : Orada bir kadehten içirilir ki, onun karışımında zencefil vardır.

76-İnsan 18 : Orada bir pınardır ki, ona Selsebil adı verilir.

76-İnsan 19 : Çevrelerinde ebedi-ölümsüz kılınmış civanlar dolaşır. Sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın.

76-İnsan 20 : Orada her nereye baksan, nimet ve büyük bir mülk görürsün.

76-İnsan 21 : Onların üzerinde ince yeşil ipekten ve atlastan elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir içki içirmiştir.

76-İnsan 22 : (Onlara denilir ki) "Şüphesiz bu sizin için (amellerinize) bir karşılıktır-mükafattır. Sizin gayretiniz-çalışmalarınız meşkur (şükre değer) görülmüştür."

76-İnsan 23 : Muhakkak ki Kur'an'ı sana safhalar halinde (bölüm bölüm) indiren Biziz.

76-İnsan 24 : O halde Rabbinin hükmüne sabret. Onlardan günahkar veya kafir-nankör olana itaat etme.

76-İnsan 25 : Ve sabah akşam Rabbinin adını zikret.

76-İnsan 26 : Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve gecenin uzun bölümünde O'nu tesbih et.

76-İnsan 27 : Gerçek şu ki onlar çarçabuk geçmekte olanı seviyorlar ve (hesabı) ağır-zorlu bir günü arkalarına bırakıyorlar.

76-İnsan 28 : Onları Biz yarattık ve onların (soy-genetik) bağlarını kuvvetlendirdik. Dilediğimiz zaman onların yerine benzerlerini getirip-değiştiririz.

76-İnsan 29 : Şüphesiz ki bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol edinir.

76-İnsan 30 : Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Muhakkak ki Allah Alim'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakim'dir (hüküm ve hikmet sahibidir).

76-İnsan 31 : Dilediği kimseyi rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onlar için elim-acıklı bir azab hazırlamıştır.

77-Mürselât Suresi

77-Mürselât 1 : Andolsun birbiri ardınca gönderilenlere

77-Mürselât 2 : Şiddetle esip savuranlara

77-Mürselât 3 : Yaydıkça yayanlara

77-Mürselât 4 : Ayırdıkça ayıranlara

77-Mürselât 5 : Zikr getirip-bırakanlara

77-Mürselât 6 : Mazeret (kalmaması) veya uyarmak için.

77-Mürselât 7 : Şüphesiz ki size vaadedilen mutlaka gerçekleşecektir.

77-Mürselât 8 : Yıldızlar sönüp-silindiği zaman

- 77-Mürselât 9 : Gök yarıldığı zaman
- 77-Mürselât 10 : Dağlar atılıp-dağıldığı zaman
- 77-Mürselât 11 : Ve resuller (için belirlenen şahidlik) vakti geldiği zaman
- 77-Mürselât 12 : (Bunlar) hangi güne ertelenmişti?
- 77-Mürselât 13 : (Elbetteki) ayırma gününe.
- 77-Mürselât 14 : (Bildin mi) bu ayırma gününü sana bildiren nedir?
- 77-Mürselât 15 : O gün yalanlayanların vay haline.
- 77-Mürselât 16 : Biz öncekileri helak etmedik mi?
- 77-Mürselât 17 : Sonra arkadan gelenleri de onların ardına takacağız.
- 77-Mürselât 18 : İşte Biz mücrimlere (suçlu-günahkarlara) böyle yapmaktayız.
- 77-Mürselât 19 : O gün yalanlayanların vay haline.
- 77-Mürselât 20 : Biz sizi bayağı bir sudan yaratmadık mı?
- 77-Mürselât 21 : Sonra onu sağlam-korunaklı bir karar yerine yerleştirdik.
- 77-Mürselât 22 : Belirli bir süreye kadar.
- 77-Mürselât 23 : İşte bunu Biz takdir ettik. Biz ne güzel takdir edenleriz.
- 77-Mürselât 24 : O gün yalanlayanların vay haline.
- 77-Mürselât 25 : Biz arzı-yeri bir toplanma yeri kılmadık mı?
- 77-Mürselât 26 : Dirilere ve ölülere.
- 77-Mürselât 27 : Ve orada sabit-yüksek dağlar var edip, size tatlı sular içirdik.
- 77-Mürselât 28 : O gün yalanlayanların vay haline.
- 77-Mürselât 29 : (İnkarcılara denir ki) kendisini yalanladığınız şeye (azaba) gidin.
- 77-Mürselât 30 : Üç kola ayrılmış (çatallı) gölgeye gidin.
- 77-Mürselât 31 : (Fakat bu sizi) ne gölgelendirir, ne de (yakıcı) alevden korur.
- 77-Mürselât 32 : Gerçekten o (ateş, herbiri) saray gibi kıvılcımlar atar.
- 77-Mürselât 33 : Sanki o (kıvılcımlar) sarı develer gibidir.

77-Mürselât 34 : O gün yalanlayanların vay haline.

77-Mürselât 35 : Bu (onların) konuşamayacakları bir gündür.

77-Mürselât 36 : Ve onlara özür-mazeret beyan etmeleri için izin verilmez.

77-Mürselât 37 : O gün yalanlayanların vay haline.

77-Mürselât 38 : Bu ayırma günüdür. (İşte) sizi ve öncekileri bir arada topladık.

77-Mürselât 39 : Artık (kurtulmak için) kurabileceğiniz hileli bir düzeniniz varsa hemen Bana karşı kurun.

77-Mürselât 40 : O gün yalanlayanların vay haline.

77-Mürselât 41 : Şüphesiz muttaki olanlar (korkup-sakınanlar) gölgeliklerde ve pınar başlarındadır.

77-Mürselât 42 : Ve canlarının çekip-arzu ettiği meyveler (arasında).

77-Mürselât 43 : (Onlara denilir ki) yaptıklarınıza karşılık olmak üzere afiyetle yeyin ve için.

77-Mürselât 44 : Muhakkak ki Biz muhsinleri (iyilik yapıp-güzel davrananları) böyle mükafatlandırırız.

77-Mürselât 45 : O gün yalanlayanların vay haline.

77-Mürselât 46 : (Sadece dünyada) yeyin ve biraz metalanıp-yararlanın. Çünkü siz mücrim (suçlu- günahkar) olanlarsınız.

77-Mürselât 47 : O gün yalanlayanların vay haline.

77-Mürselât 48 : Onlara "(Allah'ın huzurunda) rüku edin" denildiği zaman eğilip-rüku etmezler.

77-Mürselât 49 : O gün yalanlayanların vay haline.

77-Mürselât 50 : Bundan sonra artık hangi söze inanacaklar?

78-Nebe Suresi

78-Nebe 1 : Birbirlerine neyi sorup-duruyorlar?

78-Nebe 2 : O büyük haberi mi?

78-Nebe 3 : Ki kendileri onun hakkında ihtilafa düşmektedirler.

- 78-Nebe 4 : Hayır, yakında bileceklerdir.
- 78-Nebe 5 : Yine hayır, yakında bileceklerdir.
- 78-Nebe 6 : Biz yeri bir döşek kılmadık mı?
- 78-Nebe 7 : Dağları da birer kazık?
- 78-Nebe 8 : Sizi (dişi ve erkek olarak) çift çift yarattık.
- 78-Nebe 9 : Uykunuzu bir dinlenme yaptık.
- 78-Nebe 10 : Geceyi bir örtü kıldık.
- 78-Nebe 11 : Gündüzü maişet-geçim vakti kıldık.
- 78-Nebe 12 : Sizin üstünüze yedi sağlamı (yedi kat göğü) bina ettik.
- 78-Nebe 13 : Parıldadıkça parıldaayan bir çerağ (güneş) yarattık.
- 78-Nebe 14 : Yoğunlaşp-sıkışanlardan (bulutlardan) şarıl şarıl boşalan su indirdik.
- 78-Nebe 15 : Ki onunla (sizin için) taneler ve bitkiler bitirip-çıkartalım.
- 78-Nebe 16 : Ve birbirlerine sarmaş-dolaş bahçeler.
- 78-Nebe 17 : Muhakkak ki o ayırma günü, belirlenmiş bir vakittir.
- 78-Nebe 18 : Sur'a üfürüldüğü gün artık siz fevc fevc (bölük bölük) geleceksiniz.
- 78-Nebe 19 : Gök açılmış, kapı kapı olmuştur.
- 78-Nebe 20 : Dağlar yürütölmüş, serap olmuştur.
- 78-Nebe 21 : Şüphesiz ki cehennem 'görünen bir gözleme' yeridir.
- 78-Nebe 22 : Haddi aşp-azanlar için son bir varış yeridir.
- 78-Nebe 23 : Bütün zamanlar-asırlar boyunca içinde kalacaklardır.
- 78-Nebe 24 : Orada ne serinlik (görecekler), ne de (soğuk) bir içek tadacaklar.
- 78-Nebe 25 : Kaynar sudan ve irinden başka.
- 78-Nebe 26 : (İşlediklerine) uygun bir ceza-karşılık olarak.
- 78-Nebe 27 : Doğrusu onlar hesaba çekileceklerini ummuyorlardı.
- 78-Nebe 28 : Bizim ayetlerimizi de yalanladıkça yalanlıyorlardı.

78-Nebe 29 : Biz ise her şeyi (bir kitabda) sayıp yazmışızdır.

78-Nebe 30 : Şimdi tadın. Size artık azabdan başkasını artırmayacağız.

78-Nebe 31 : Elbette ki muttakiler (korkup-sakınanlar) için 'bir kurtuluş ve mutluluk' vardır.

78-Nebe 32 : Nice bahçeler ve üzüm bağları.

78-Nebe 33 : Genç-göz alıcı yaşıt (eşler).

78-Nebe 34 : Ve dolu kadehler.

78-Nebe 35 : Orada boş ve yalan söz işitmezler.

78-Nebe 36 : Rabbinden yeterli-kat kat bir lütuf-bağış olmak üzere.

78-Nebe 37 : (Allah) göklerin, yerin ve her ikisi arasında bulunanların Rabbidir. (O izin vermeden hiç kimse) Rahman'a hitab etmeye güç yetiremez.

78-Nebe 38 : Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün, Rahman'ın izin verdiklerinden başkaları konuşamazlar. (Konuşacak olan da ancak) doğru söyler.

78-Nebe 39 : İşte bu (gelmesi) hak olan gündür. Artık dileyen Rabbine doğru bir yol edinsin.

78-Nebe 40 : Biz sizi yakın bir azab ile uyarıp-korkuttuk. O gün kişi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacak ve kafir olan "Ah, keşke toprak olsaydım" diyecek.

79-Nâziât Suresi

79-Nâziât 1 : Daldırıp çekip çıkararlara andolsun.

79-Nâziât 2 : Yumuşaklıkla çekip alanlara

79-Nâziât 3 : Yüzerek akıp gidenlere

79-Nâziât 4 : (Hayırlarda) yarışarak öne geçenlere

79-Nâziât 5 : Derken işi bir düzen içinde yönetip-çevirenlere (andolsun).

79-Nâziât 6 : O gün bir sarsıntı sarsar.

79-Nâziât 7 : Arkasından onu diğer bir sarsıntı takib eder.

79-Nâziât 8 : O gün kalbler (dehşet içinde) çarpıp-titrecek.

79-Nâziât 9 : Gözler de dehşetten öne eğilmiş-zillete düşmüştür.

- 79-Nâziât 10 : Diyorlar ki "Biz yeniden (diriltilip) eski halimize mi döndürüleceğiz?"
- 79-Nâziât 11 : Biz çürüyüp-dağılmış kemikler olduğumuz zaman mı?
- 79-Nâziât 12 : Dediler ki "Öyleyse bu zararına bir dönüştür."
- 79-Nâziât 13 : O sadece bir tek sayhadır-sestir.
- 79-Nâziât 14 : İşte o zaman onlar yerin üstündedirler.
- 79-Nâziât 15 : Musa'nın haberi sana geldi mi?
- 79-Nâziât 16 : Hani Rabbi ona kutsal vadi Tuva'da (şöyle) seslenmişti.
- 79-Nâziât 17 : Firavun'a git çünkü o azdı.
- 79-Nâziât 18 : Ona de ki, arınıp-temizlenme isteğın var mı?
- 79-Nâziât 19 : Seni Rabbine yönelteyim de (O'na karşı) huşu (saygı dolu korku) duyasin.
- 79-Nâziât 20 : (Musa) ona büyük mucizeyi gösterdi.
- 79-Nâziât 21 : Fakat o yalanladı ve isyan etti.
- 79-Nâziât 22 : Sonra da (inkarda) çaba harcayıp sırtını döndü.
- 79-Nâziât 23 : Derken (yandaşlarını) toplayıp seslendi.
- 79-Nâziât 24 : Sizin en yüce Rabbiniz benim dedi.
- 79-Nâziât 25 : Allah da onu ahiret ve dünya azabıyla yakaladı.
- 79-Nâziât 26 : Muhakkak ki bunda huşu (saygı dolu korku) duyan kimse için elbette ibret (ders) vardır.
- 79-Nâziât 27 : Yaratma bakımından siz mi daha zorsunuz yoksa gök mü? (Ki Allah) Onu bina etti.
- 79-Nâziât 28 : Onun tavanını yükseltti, ona bir nizam-düzen verdi.
- 79-Nâziât 29 : Gecesini kararttı, kuşluk vaktini (açığa-aydınlığa) çıkardı.
- 79-Nâziât 30 : Ve arzı-yeri yayıp döşedi.
- 79-Nâziât 31 : Ondan suyunu ve otağın çıkardı.
- 79-Nâziât 32 : Dağlarını dikip-yerleştirdi.
- 79-Nâziât 33 : Size ve hayvanlarınıza bir meta (yarar) olmak üzere.

- 79-Nâziât 34 : Fakat o (her şeyi batırıp-gömen) büyük felaket geldiği zaman.
- 79-Nâziât 35 : O gün insan neye çalışıp-çaba harcadığını (hemen) düşünüp-hatırlar.
- 79-Nâziât 36 : Bakıp-gören (her) kimse için cehennem bariz olmuş-açığa çıkmıştır.
- 79-Nâziât 37 : Artık kim taşkınlık edip-azmışsa
- 79-Nâziât 38 : Ve dünya hayatını tercih edip-seçmişse
- 79-Nâziât 39 : Hiç şüphesiz cehennem (onun için) barınma yeridir.
- 79-Nâziât 40 : Kim de Rabbinin makamından korkup, nefsini hevedan (boş ve kötü heveslerden) sakındırmışsa
- 79-Nâziât 41 : Hiç şüphesiz cennet (onun için) bir barınma yeridir.
- 79-Nâziât 42 : "O ne zaman gelip-çatacak?" diye sana (kıyamet) saatini soruyorlar.
- 79-Nâziât 43 : Sen onu nasıl-nereden bilip-bildireceksin ki?
- 79-Nâziât 44 : Onun sonu (nihai ilmi) Rabbine aittir.
- 79-Nâziât 45 : Sen sadece ondan huşu duyanlar (içi titreyerek korkanlar) için bir uyarıp-korkutansın.
- 79-Nâziât 46 : Onlar onu gördükleri gün, sanki (dünyada) bir akşam veya bir kuşluk-vaktinden başkasını yaşamamış gibi olurlar.

80-Abese Suresi

- 80-Abese 1 : Yüzünü ekşitip çevirdi
- 80-Abese 2 : (Diğerine anlatırken yanına) o kör geldi diye.
- 80-Abese 3 : Nerden biliyorsun, belki o temizlenip-arınacak?
- 80-Abese 4 : Veya hatırlayıp-öğüt alacak da bu öğüt kendisine fayda verecek.
- 80-Abese 5 : Fakat kendisini müstağni gören (öğüte ihtiyaç duymayan)
- 80-Abese 6 : İşte sen (ısrarla) ona yöneliyorsun.
- 80-Abese 7 : Oysa onun temizlenip-arınmamasından sana ne?
- 80-Abese 8 : Ama koşarak sana gelen

- 80-Abese 9 : Ki o huşu (saygı dolu korku) duymaktadır.
- 80-Abese 10 : Fakat sen onunla ilgilenmiyorsun.
- 80-Abese 11 : Hayır (bundan sakın). Gerçekten o (Kur'an) bir öğüttür.
- 80-Abese 12 : Artık dileyen onu zikredip-öğüt alır.
- 80-Abese 13 : O (Kur'an) şerefli-üstün sahifelerdedir.
- 80-Abese 14 : Yüceltilmiş, mutahhar (tertemiz) kılınmıştır.
- 80-Abese 15 : Katiplerin ellerinde
- 80-Abese 16 : (Ki onlar) üstün-şerefli, birr (iyilik) sahipleridir.
- 80-Abese 17 : Canı çıkası-kahrolası insan, o ne kadar da nankördür.
- 80-Abese 18 : (Allah) onu hangi şeyden yarattı?
- 80-Abese 19 : Onu bir nutfedenden-damladan yaratıp onu (şekil ve gelişimini) takdir etti.
- 80-Abese 20 : Sonra ona yolu kolaylaştırdı.
- 80-Abese 21 : Sonra onu öldürdü, kabire koydurdu.
- 80-Abese 22 : Sonra dilediği zaman onu (yeniden) diriltti.
- 80-Abese 23 : Hayır, (o, Allah'ın) ona emrettiğini yerine getirmedi.
- 80-Abese 24 : Bir de o insan yiyeceğine-yediğine bir baksın?
- 80-Abese 25 : Biz suyu nasıl da akıttıkça akıttık.
- 80-Abese 26 : Sonra yeri de yarıdıkça yarıdık.
- 80-Abese 27 : Böylece orada taneler bitirdik.
- 80-Abese 28 : Üzümler, yoncalar.
- 80-Abese 29 : Zeytinler, hurmalar.
- 80-Abese 30 : İri ve (dalları birbirine girmiş) sık ağaçlı bahçeler.
- 80-Abese 31 : Meyveler ve otlaklar.
- 80-Abese 32 : Size ve hayvanlarınıza bir meta (yarar) olmak üzere.
- 80-Abese 33 : Fakat 'kulakları sağır eden o gürlleme' geldiği zaman

80-Abese 34 : Kişi o gün kendi kardeşinden kaçır.

80-Abese 35 : Annesinden ve babasından.

80-Abese 36 : Eşinden ve oğullarından.

80-Abese 37 : O gün onlardan herbirisinin, kendine yetecek bir işi (acil meşguliyeti) vardır.

80-Abese 38 : O gün öyle yüzler vardır ki apaydınlıktır.

80-Abese 39 : Güler ve müjdeli sevinç içindedir.

80-Abese 40 : Ve o gün öyle yüzler de vardır ki, üzerini toz bürümüştür.

80-Abese 41 : Onu karanlık sarıp-kaplamıştır.

80-Abese 42 : İşte onlar kafir, facir (günahkar) olanlardır.

81-Tekvir Suresi

81-Tekvir 1 : Güneş dürülüp-köreltiği zaman

81-Tekvir 2 : Yıldızlar bulanıklaşıp-döküldüğü zaman

81-Tekvir 3 : Dağlar yürütüldüğü zaman

81-Tekvir 4 : Yüklü develer (yükleriyle beraber) salınıp-terkedildiği zaman

81-Tekvir 5 : Vahşi hayvanlar bir araya toplandığı zaman

81-Tekvir 6 : Denizler kaynayıp-karıştığı zaman

81-Tekvir 7 : Nefisler birleştiği (eşlendiği) zaman

81-Tekvir 8 : Ve 'diri olarak toprağa gömülen kızcağıza' sorulduğu zaman

81-Tekvir 9 : Hangi suçtan-günahtan dolayı öldürüldü?

81-Tekvir 10 : Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman

81-Tekvir 11 : Gök (kendisini kuşatıp-tutan kudretten) sıyrılıp-ayrıldığı zaman

81-Tekvir 12 : Cehennem kızıştırıldığı zaman

81-Tekvir 13 : Ve cennet yakınlaştırıldığı zaman

81-Tekvir 14 : (Artık her) nefis (kendisi için) ne hazırladığını bilecektir.

- 81-Tekvir 15 : Hayır, andolsun dönüp-sinenlere
- 81-Tekvir 16 : Bir akış içinde yerini alanlara
- 81-Tekvir 17 : Kararmağa başladığı zaman geceye
- 81-Tekvir 18 : Ve nefes almağa başladığı zaman sabaha
- 81-Tekvir 19 : O (Kur'an) gerçekten kerim (şerefli-üstün) bir elçinin sözüdür.
- 81-Tekvir 20 : (Bu elçi) güç sahibidir. Arş'ın Sahibi katında şereflidir.
- 81-Tekvir 21 : Orada ona itaat edilir, emindir-güvenilirdir.
- 81-Tekvir 22 : Sizin sahibiniz-arkadaşınız asla bir deli değildir.
- 81-Tekvir 23 : Andolsun ki onu (Cebrail'i) apaçık ufukta görmüştür.
- 81-Tekvir 24 : O (kendisine gösterilen) gaybe karşı cimri-saklayıcı değildir.
- 81-Tekvir 25 : O (Kur'an) kovulmuş şeytanın sözü değildir.
- 81-Tekvir 26 : O halde siz nereye gidiyorsunuz?
- 81-Tekvir 27 : O (Kur'an) alemler için ancak bir zikirdir-hatırlatmadır.
- 81-Tekvir 28 : Sizden dosdoğru bir yön (istikamet) tutturmak isteyenler için.
- 81-Tekvir 29 : Alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz.

82-İnfitâr Suresi

- 82-İnfitâr 1 : Gök çatlayıp-yarıldığı zaman
- 82-İnfitâr 2 : Gezegenler dağılıp-döküldüğü zaman
- 82-İnfitâr 3 : Denizler kabarıp-karıştırıldığı zaman
- 82-İnfitâr 4 : Ve kabirlerin içi dışına çıkarıldığı zaman
- 82-İnfitâr 5 : (Artık her) nefis önceden (neleri yapıp) takdim ettiklerini ve (neleri yapmayıp) ertelediklerini bilmıştır.
- 82-İnfitâr 6 : Ey insan, 'üstün kerem sahibi' Rabbine karşı seni aldatıp-yanıltan nedir?
- 82-İnfitâr 7 : O seni yarattı, 'sana bir düzen içinde biçim verdi' ve seni bir itidal-denge üzere kıldı.

82-İnfitâr 8 : Seni dilediği bir surette (biçim-şekil-özelliğe) terki b etti (bir araya getirdi).

82-İnfitâr 9 : Hayır (bunların aksine) siz dini yalanlıyorsunuz.

82-İnfitâr 10 : Gerçekten sizin üzerinizde muhafızlar-koruyucular var.

82-İnfitâr 11 : 'Şerefli-üstün' yazıcılar.

82-İnfitâr 12 : (Her an) ne yaptığınızı bilirler.

82-İnfitâr 13 : Muhakkak ki ebrar (iyi) olanlar nimetler içindedirler.

82-İnfitâr 14 : Ve facir (kötü) olanlar da elbette ki alevli ateşin-cehennemini içindedirler.

82-İnfitâr 15 : Din günü oraya yollanırlar.

82-İnfitâr 16 : Ve kendileri ondan asla ayrılıp-kaybolamazlar.

82-İnfitâr 17 : Ve bildin mi nedir din günü?

82-İnfitâr 18 : Yine bildin mi nedir din günü?

82-İnfitâr 19 : O gün hiçbir nefis, bir başka nefse herhangi bir şeyle güç yetiremez (fayda veya zarar veremez). O gün emir yalnızca Allah'ındır.

83-Mutaffifin Suresi

83-Mutaffifin 1 : Ölçü ve tartıda hile yapanların vay haline.

83-Mutaffifin 2 : Ki onlar insanlardan ölçerek aldıklarında tam (noksansız) alırlar.

83-Mutaffifin 3 : Onlara (vermek için) ölçtüklerinde veya tarttıklarında ise eksiltirler.

83-Mutaffifin 4 : Yoksa onlar (yeniden) diriltileceklerini sanmıyorlar mı?

83-Mutaffifin 5 : Azim-büyük bir gün için.

83-Mutaffifin 6 : İnsanların, alemlerin Rabbi için kalkacağı gün.

83-Mutaffifin 7 : Hayır, facir (kötü) olanların kitabı şüphesiz Siccin'dedir.

83-Mutaffifin 8 : Siccin'in ne olduğunu sana bildiren nedir?

83-Mutaffifin 9 : Yazılmış (işaretlenip-mühürlenmiş) bir kitabdır.

83-Mutaffifin 10 : O gün, yalanlayanların vay haline.

83-Mutaffifin 11 : Ki onlar din gününü yalanlıyorlar.

83-Mutaffifin 12 : Onu haddi aşan-azgın günahkardan başkası yalanlamaz.

83-Mutaffifin 13 : Ona ayetlerimiz okunduğu zaman "Evvelkilerin masallarındır" der.

83-Mutaffifin 14 : Hayır (söylediklerinin aksine), kazanmakta oldukları (günahlar) onların kalpleri üzerini (pasla) kaplayıp-örtmüştür.

83-Mutaffifin 15 : Hayır. Şüphesiz onlar, o gün Rablerinden (O'nu görmekten ve O'nun rahmetinden) mutlaka (perdelenmiş) mahrum kalmışlardır.

83-Mutaffifin 16 : Sonra muhakkak ki onlar cehenneme atılacaklardır.

83-Mutaffifin 17 : Sonra onlara "İşte sizin (evvelkilerin masalı diyerek) yalanlamakta olduğunuz (cehennem) budur" denir.

83-Mutaffifin 18 : Hayır, ebrar (iyi) olanların kitabı İliyyin'dedir.

83-Mutaffifin 19 : İliyyin'in ne olduğunu sana bildiren nedir?

83-Mutaffifin 20 : Yazılmış (işaretlenip-mühürlenmiş) bir kitabdır.

83-Mutaffifin 21 : Ona mukarreb (yakınlaştırılmış) olanlar şahid olurlar.

83-Mutaffifin 22 : Muhakkak ki ebrar (iyi) olanlar nimetler içindedir.

83-Mutaffifin 23 : Tahtlar üzerinde bakıp-seyrederler.

83-Mutaffifin 24 : Nimetlerin parıltılı-sevincini sen onların yüzlerinde görüp-tanırsın.

83-Mutaffifin 25 : Onlara mühürlü halis bir içkiden sunulur.

83-Mutaffifin 26 : Ki onun sonu (içimin son kokusu) misktir. O halde yarışanlar bunun için yarışsınlar.

83-Mutaffifin 27 : Onun terkibi-karışımı Tesnim'dendir.

83-Mutaffifin 28 : Bir kaynak ki mukarreb (yakınlaştırılmış) olanlar ondan içer.

83-Mutaffifin 29 : Doğrusu 'suç ve günah işleyenler' (dünya hayatında) iman edenlere gülerlerdi.

83-Mutaffifin 30 : Yanlarından gelip-geçtikleri zaman birbirlerine kaş-göz işareti yaparlardı.

83-Mutaffifin 31 : Ailelerinin yanına döndükleri zaman da (yaptıklarıyla) sevinip-neşelenirlerdi.

83-Mutaffifin 32 : Onları (mü'minleri) gördükleri zaman "Bunlar gerçekten şaşkın-

sapıklardır" derlerdi.

83-Mutaffifin 33 : Oysa kendileri onların üzerine gözcü-koruyucu olarak gönderilmemişlerdi.

83-Mutaffifin 34 : İşte bugün de iman edenler o kafirlere gülerler.

83-Mutaffifin 35 : Tahtlar üzerinde bakıp-seyrederek.

83-Mutaffifin 36 : Nasıl, kafirler yaptıklarının karşılığını buldular mı?

84-İnşikak Suresi

84-İnşikak 1 : Gök yarıldığı

84-İnşikak 2 : Ve Rabbini dinleyip 'yaratılışına uygun olarak' boyun eğdiği zaman.

84-İnşikak 3 : Yer uzatılıp-düzlendiği

84-İnşikak 4 : İçinde olanları dışa atıp boşaldığı

84-İnşikak 5 : Ve Rabbini dinleyip 'yaratılışına uygun olarak' boyun eğdiği zaman.

84-İnşikak 6 : Ey insan. Muhakkak ki sen Rabbine (dönmemek için) çaba üstüne çaba harcamaktasın. Oysa sonunda O'na varacaksın.

84-İnşikak 7 : O zaman kimin kitabı sağ yanından verilirse

84-İnşikak 8 : Kolay bir hesap (sorgu) ile hesaba çekilecek

84-İnşikak 9 : Ve kendi ailesine-yakınlarına sevinç içinde dönecektir.

84-İnşikak 10 : Kimin de kitabı arkasından verilirse

84-İnşikak 11 : O da hemen helakı (yok olmayı) isteyip-çağırarak.

84-İnşikak 12 : Ve çılgın alevli ateşe girecek.

84-İnşikak 13 : Oysa o (dünyada) kendi ailesi-yakınları arasında pek sevinçliydi.

84-İnşikak 14 : Doğrusu o (Rabbine) asla dönmeyeceğini sanmıştı.

84-İnşikak 15 : Hayır. Muhakkak ki onun Rabbi onu (daima) görmekteydi.

84-İnşikak 16 : Yemin ederim şafağa

84-İnşikak 17 : Geceye ve içinde toplayıp-barındırdığı şeylere

84-İnşikak 18 : Ve toplu (dolunay) hale geldiği zaman aya

84-İnşikak 19 : Siz mutlaka tabakadan tabakaya (bir kattan diğer kata) binip-gececeksiniz.

84-İnşikak 20 : O halde onlara ne oluyor ki (yine) iman etmiyorlar?

84-İnşikak 21 : Kendilerine Kur'an okunduğunda secde etmiyorlar.

84-İnşikak 22 : Hayır (bunların aksine) küfretmekte olanlar (ayetlerimizi) yalanlıyorlar.

84-İnşikak 23 : Allah onların içlerinde gizledikleri şeyleri hakkıyla bilendir.

84-İnşikak 24 : Artık sen onları elim-acıklı bir azabla müjdele.

84-İnşikak 25 : Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar müstesna. Onlar için kesintisiz bir ecir-mükafat vardır.

85-Bürûc Suresi

85-Bürûc 1 : Burçları olan göğe and olsun

85-Bürûc 2 : Ve vaadedilen güne

85-Bürûc 3 : Şahid olana ve şahid olunana

85-Bürûc 4 : Canı çıksın-kahrolsun ashab-ı uhud (hendek sahipleri).

85-Bürûc 5 : (Kahrolsun hendeklerin) içini tutuşturucu ateşle (dolduranlar)

85-Bürûc 6 : Hani onlar onun (ateş hendeğinin) çevresinde oturmuşlardı.

85-Bürûc 7 : Ve mü'minlere yaptıkları şeyi seyrediyorlardı.

85-Bürûc 8 : Onlardan yalnızca Aziz (üstün ve güçlü) ve Hamid (övgüye ve övülmeye layık) olan Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı.

85-Bürûc 9 : O (Allah) ki, göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah her şeyin üzerinde şahid olandır.

85-Bürûc 10 : Gerçek şu ki mü'min erkeklerle mü'min kadınları fitneye-belaya uğratanlar sonra da tevbe etmeyenler, işte onlar için cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlar içindir.

85-Bürûc 11 : İman edip salih amellerde bulunanlar ise onlar için de altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

85-Bürûc 12 : Muhakkak ki Rabbinin yakalayışı çok şiddetlidir.

- 85-Bürûc 13 : Şüphesiz ki O, ilkin (yoktan) var eder ve (sonra yokluğa) iade eder.
- 85-Bürûc 14 : O Gafur'dur (çok bağışlayandır), Vedud'dur (çok seven ve çok sevilendir).
- 85-Bürûc 15 : Arşın sahibidir, Mecid'dir (şanı yücedir ve iyiliği boldur)
- 85-Bürûc 16 : Dilediği her şeyi yapıp-gerçekleştirendir.
- 85-Bürûc 17 : Orduların haberi sana geldi mi?
- 85-Bürûc 18 : Firavun ve Semud'un?
- 85-Bürûc 19 : Hayır, küfredenler (onların haberini) yalanlama içindedirler.
- 85-Bürûc 20 : Allah ise onları arkalarından (geçmişlerinden) sarıp kuşatmıştır.
- 85-Bürûc 21 : Hayır, o mecid (şerefli-üstün) olan Kur'an'dır.
- 85-Bürûc 22 : Levh-i Mahfuz'dadır.

86-Târik Suresi

- 86-Târik 1 : Göğe ve Tarık'a andolsun,
- 86-Târik 2 : Tarık'ın ne olduğunu sana bildiren nedir?
- 86-Târik 3 : (O) delen yıldızdır.
- 86-Târik 4 : Hiçbir nefis yoktur ki üzerinde gözetici-koruyucu bulunmasın.
- 86-Târik 5 : İnsan bir baksın, neden-hangi şeyden yaratıldı?
- 86-Târik 6 : (O) dökülüp atılan bir sudan yaratıldı.
- 86-Târik 7 : (Bu su) bel-sırt kemiği ile göğüs kemiği-kafesi arasından çıkmaktadır.
- 86-Târik 8 : Hiç şüphesiz ki (Allah), onu (tekrar aslına) döndürmeye kadirdir.
- 86-Târik 9 : Sırların ortaya dökülüp-çıkarılacağı gün
- 86-Târik 10 : Artık onun ne gücü vardır, ne de bir yardımcısı.
- 86-Târik 11 : Dönen-dönüşlü olan göğe andolsun
- 86-Târik 12 : Ve yarılan yere
- 86-Târik 13 : Hiç şüphesiz o (Kur'an, hak ile batılı) ayıran bir sözdür.

86-Târik 14 : O asla bir hezl-şaka değildir.

86-Târik 15 : Doğrusu onlar (kendilerince) hileli bir düzen-tuzak kuruyorlar.

86-Târik 16 : Ben de bir düzen kurmaktayım.

86-Târik 17 : Artık sen küfredenlere bir mühlet ver, onlara az bir süre tanı.

87-A'lâ Suresi

87-A'lâ 1 : Rabbinin yüce ismini tesbih et.

87-A'lâ 2 : Ki O (herşeyi) yarattı, düzenleyip-biçimlendirdi.

87-A'lâ 3 : Takdir edip yolunu gösterdi.

87-A'lâ 4 : 'Yemyeşil-otlağı' çıkardı.

87-A'lâ 5 : Ardından onu kara bir çöpe çevirdi.

87-A'lâ 6 : Sana (vahyettiğimizi) okutacağız, sen de unutmayacaksın.

87-A'lâ 7 : Ancak Allah'ın dilediği başka. Elbette ki O, açıkta olanı ve saklı olanı bilir.

87-A'lâ 8 : Ve seni kolay olana muvaffak (başarılı) kılacağız.

87-A'lâ 9 : O halde zikir (öğüt ve hatırlatma) bir yarar sağlayacaksa, 'öğüt verip hatırlat'.

87-A'lâ 10 : (Allah'tan) huşu (saygı dolu korku) duyan hatırlayıp-öğüt alacaktır.

87-A'lâ 11 : İsyankar-bedbaht olan da ondan kaçınır.

87-A'lâ 12 : Ki o, büyük ateşe atılacaktır.

87-A'lâ 13 : (Atıldıktan) sonra onun içinde ne ölür, ne de yaşar.

87-A'lâ 14 : (Doğrusu kötülüklerden) temizlenip-arınan felaha (kurtuluşa) ermiştir.

87-A'lâ 15 : Ve Rabbinin ismini zikredip namaz kılan da.

87-A'lâ 16 : Hayır, siz dünya hayatını tercih edip-üstün tutuyorsunuz.

87-A'lâ 17 : Ahiret ise daha hayırlı ve süreklidir.

87-A'lâ 18 : Şüphesiz bu (gerçekler) önceki sahifelerde vardır.

87-A'lâ 19 : İbrahim ve Musa'nın sahifelerinde.

88-Ğâşîye Suresi

88-Ğâşîye 1 : Ğâşîye'nin (dehşeti her yanı kuşatıp-kaplayacak olan kıyametin) haberi sana geldi mi?

88-Ğâşîye 2 : O gün öyle yüzler vardır ki, dehşetten zillete düşmüştür.

88-Ğâşîye 3 : (Dünya için çok) çalışmış (ama boşuna) yorulmuştur.

88-Ğâşîye 4 : Kızgın bir ateşe yollanırlar.

88-Ğâşîye 5 : Kaynar bir kaynaktan içirilirler.

88-Ğâşîye 6 : Onlar için (acı-kötü kokulu) dari dikeninden başka bir yiyecek yoktur.

88-Ğâşîye 7 : Ne doyurup-semirtir, ne de açlığı giderir.

88-Ğâşîye 8 : O gün öyle yüzler de vardır ki 'nimet içinde aydınlanıp-parıldamıştır'.

88-Ğâşîye 9 : (Dünyadaki) çabalarından-çalışmalarından hoşuttur.

88-Ğâşîye 10 : Yüksek bir cennettedir.

88-Ğâşîye 11 : Orada 'boş ve gereksiz' bir söz işitmez.

88-Ğâşîye 12 : Orada 'durmaksızın akan' bir pınar vardır.

88-Ğâşîye 13 : Orada yükseltilmiş tahtlar da vardır.

88-Ğâşîye 14 : (Önlerine) konulmuş kadehler.

88-Ğâşîye 15 : Dizilmiş yastıklar.

88-Ğâşîye 16 : Ve serilmiş yaygılar.

88-Ğâşîye 17 : Onlar deveye bakmazlar mı, nasıl yaratıldı?

88-Ğâşîye 18 : Göğe, nasıl yükseltildi?

88-Ğâşîye 19 : Dağlara, nasıl dikildi?

88-Ğâşîye 20 : Yere, nasıl düzleştirildi (düz satıh yapıldı)?

88-Ğâşîye 21 : Artık sen öğüt verip-hatırlat. Sen yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın.

88-Ğâşîye 22 : (Doğru yola girmeleri için) onların üzerinde zorlayıcı değilsin.

88-Ğâşîye 23 : Ancak (bilip-gördüğü haktan) kim yüz çevirir ve küfre saparsa

88-Ğâşîye 24 : Allah onu en büyük azab ile azablandırır.

88-Ğâşîye 25 : Hiç şüphesiz onların dönüşleri Bizedir.

88-Ğâşîye 26 : Sonra onları hesaba çekmek de elbette Bize aittir.

89-Fecr Suresi

89-Fecr 1 : Fecre andolsun

89-Fecr 2 : Ve on geceye

89-Fecr 3 : Çifte ve teke

89-Fecr 4 : Akıp-gittiği zaman geceye.

89-Fecr 5 : Akıl sahibi olan için bunlarda bir yemin (değeri) var, değil mi?

89-Fecr 6 : Rabbinin Ad'a (Ad kavmine) ne yaptığını görmedin mi?

89-Fecr 7 : 'Yüksek sütunlar' sahibi İrem'e?

89-Fecr 8 : Ki şehirler arasında onun bir benzeri yaratılmış değildi.

89-Fecr 9 : Ve vadilerde kayaları oyup-biçen Semud'a?

89-Fecr 10 : Ve kazıklar sahibi Firavun'a?

89-Fecr 11 : Ki onlar şehirlerde azgınlaşmışlardı.

89-Fecr 12 : Oralarda fesadı-kötülüğü arttırmışlardı.

89-Fecr 13 : Bundan dolayı Rabbin, onların üzerlerine azab kamçısı indirip-çarpıverdi.

89-Fecr 14 : Muhakkak ki Rabbin (daima) gözlemektedir.

89-Fecr 15 : Fakat insan, ne zaman Rabbi kendisini bir denemeden geçirip ona ikramda bulunsa ve onu nimetlendirse "Rabbim bana ikram etti" der.

89-Fecr 16 : Ama ne zaman onu deneyerek rızkını daraltsa "Rabbim bana ihanet etti (hakkım olanı vermedi)" der.

89-Fecr 17 : Hayır (ihanet eden sizsiniz), (çünkü size verdiklerimizden) siz yetime ikramda bulunmuyorsunuz.

89-Fecr 18 : Yoksula yedirmek için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

89-Fecr 19 : Mirası hak gözetmeden yiyorsunuz.

89-Fecr 20 : Malı da (yığma hırsıyla) pek çok seviyorsunuz.

89-Fecr 21 : Hayır, yer parça parça ayrılıp-dağıldığında

89-Fecr 22 : Rabbin (hükmüyle) geldiği ve melekler saf saf dizildiğinde

89-Fecr 23 : O gün cehennem de getirilmiştir. İnsan o gün hatırlayıp-anlar ancak (bu) hatırlamadan ona ne (fayda) olur ki?

89-Fecr 24 : Der ki "Keşke (bu ebedi) hayatım için (önceden iyi şeyler) takdim edebilseydim."

89-Fecr 25 : Artık o gün hiç kimse O'nun azabı gibi (bir azabla) azablandıramaz.

89-Fecr 26 : O'nun vuracağı bağı da hiç kimse vuramaz.

89-Fecr 27 : Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis

89-Fecr 28 : Rabbine hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön.

89-Fecr 29 : (İkramda bulunulacak) kullarımın arasına katıl.

89-Fecr 30 : Ve cennetime gir.

90-Beled Suresi

90-Beled 1 : Hayır, bu beldeye yemin ederim

90-Beled 2 : Ki sen bu beldede oturmaktaşın

90-Beled 3 : Babaya ve doğan çocuğa da (yemin ederim).

90-Beled 4 : Andolsun ki Biz insanı (dünyada) bir meşakkat-zorluk içinde yarattık.

90-Beled 5 : O, hiç kimsenin kendisine asla güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

90-Beled 6 : Yığınla mal tüketip-yok ettim diyor.

90-Beled 7 : Kendisini hiç kimsenin görmediğini mi sanıyor?

90-Beled 8 : Biz ona iki göz vermedik mi?

90-Beled 9 : Bir dil ve iki dudak?

90-Beled 10 : Biz ona iki (farklı) yol gösterdik.

90-Beled 11 : Fakat o (nefsine zor gelen) sarp yokuşu aşmaya hiç katlanmadı.

90-Beled 12 : (Bu) sarp yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir?

90-Beled 13 : Bir boynu çözmektir (köleye özgürlük vermektir).

90-Beled 14 : Ya da açlık-kıtlık gününde doyurmaktır.

90-Beled 15 : Yakın olan bir yetimi

90-Beled 16 : Veya toprak üstündeki bir yoksulu.

90-Beled 17 : Sonra da iman edenlerden, birbirlerine sabrı tavsiye edenlerden, birbirlerine merhameti tavsiye edenlerden olmaktır.

90-Beled 18 : İşte bunlar (bunları yapanlar) ashab-ı meymenedir (amel defterleri sağdan verilenlerdir).

90-Beled 19 : (Bunları yapmayıp) ayetlerimize küfredenler ise onlar da ashab-ı meş'emedir (amel defterleri soldan verilenlerdir).

90-Beled 20 : Onların üzerine örtülüp-kapatılmış ateş vardır.

91-Şems Suresi

91-Şems 1 : Güneşe ve onun kuşluk vaktindeki aydınlığına

91-Şems 2 : Ona tabi olduğu (onu takip ettiği) zaman aya

91-Şems 3 : Onu açığa çıkardığı zaman gündüze

91-Şems 4 : Onu sarıp-örttüğü zaman geceye

91-Şems 5 : Göğe ve onu bina edene

91-Şems 6 : Yere ve onu düzleyene

91-Şems 7 : Nefse ve onu düzenleyip-biçimlendirene

91-Şems 8 : Sonra ona fücrunu (günah ve kötülüğünü) ve takvasını (ondan sakınmasını) ilham edene (andolsun ki)

91-Şems 9 : Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah (kurtuluş) bulmuştur.

91-Şems 10 : Ve onu (kötülükle ve haksız savunuyla) örtüp-saran da ziyana-yıkıma uğramıştır.

91-Şems 11 : Semud (kavmi) azgınlığı dolayısıyla yalanladı.

91-Şems 12 : En azgınları (deveyi kesmek için) ayaklandığında

91-Şems 13 : Allah'ın resulü-elçisi onlara "Allah'ın devesine ve onun su hakkına dokunmayın" dedi.

91-Şems 14 : Fakat onu yalanladılar ve deveyi yere yıkıp-öldürdüler. Bunun üzerine Rableri günahları sebebiyle onları (azabla) sarıverdi ve orasını yerle bir etti.

91-Şems 15 : (Allah elbette ki) bunun sonucundan korkmaz.

92-Leyl Suresi

92-Leyl 1 : Sarıp-örttüğü zaman geceye

92-Leyl 2 : Açılıp-aydınlandığı zaman gündüze

92-Leyl 3 : Erkeği ve dişiye yaratana (andolsun ki)

92-Leyl 4 : Gerçekten sizin çalışmalarınız dağınık-çeşit çeşittir.

92-Leyl 5 : Fakat kim verir ve korkup-sakinirse

92-Leyl 6 : Ve en güzel olanı doğrularsa

92-Leyl 7 : Biz onu kolay olana (yöneltip-iyilikte) başarılı kılacağız.

92-Leyl 8 : Kim de cimrilik edip-vermez, kendini müstağni (ihtiyaçtan uzak) görürse

92-Leyl 9 : Ve en güzel olanı yalanlarsa

92-Leyl 10 : Biz de onu en zor olana (yöneltip-azaba uğramasını) kolaylaştıracağız.

92-Leyl 11 : (Cehenneme) yuvarlanıp-düştüğü zaman malı ona hiç yarar sağlamaz.

92-Leyl 12 : Şüphesiz ki hidayeti (doğru yolu) göstermek Bize aittir.

92-Leyl 13 : Hiç şüphesiz ahiret ve önceki de (dünya da) Bizimdir.

92-Leyl 14 : Artık sizi 'alevleri kabardıkça kabaran' bir ateşle uyardım.

92-Leyl 15 : Ona (yaptıklarıyla) isyankar-bedbaht olandan başkası atılmaz.

92-Leyl 16 : Ki o yalanlamış ve yüz çevirmişti.

92-Leyl 17 : Korkup-sakınan ise ondan uzak tutulacaktır.

92-Leyl 18 : O ki malını vererek temizlenip-arınır.

92-Leyl 19 : Onun yanında bir kimsenin (aldığına) karşılık olarak verdiği-vereceği bir nimet yoktur.

92-Leyl 20 : (O) ancak yüce Rabbinin vechini (cemalini-rızasını) dileyerek (verir).

92-Leyl 21 : Elbette yakında kendisi de razı-hoşnut olacaktır.

93-Duhâ Suresi

93-Duhâ 1 : Kuşluk vaktine andolsun

93-Duhâ 2 : Ve (karanlığı iyice çöküp) sükuna erdiğinde geceye.

93-Duhâ 3 : Rabbin seni terketmedi ve (sana) darılmadı.

93-Duhâ 4 : Elbetteki ahiret senin için ilk olandan (dünyadan) daha hayırlıdır.

93-Duhâ 5 : Şüphesiz Rabbin sana verecek, sen de hoşnut olacaksın.

93-Duhâ 6 : (O) seni yetim bulup da barındırmadı mı?

93-Duhâ 7 : Ve seni şaşırılmış-yol bilmez bulup da doğru yola iletmedi mi?

93-Duhâ 8 : Seni fakir-yoksul bulup da zengin etmedi mi?

93-Duhâ 9 : O halde sakın yetimi üzüp-kahretme.

93-Duhâ 10 : (Bir şey) isteyen de azarlama.

93-Duhâ 11 : Rabbinin nimetini (şükrederek) anlat.

94-İnşirâh Suresi

94-İnşirâh 1 : Biz senin göğsünü açıp-genişletmedik mi?

94-İnşirâh 2 : Ve yükünü senden indirmedi mi?

94-İnşirâh 3 : Ki o (yük-o sorumluluk) senin belini bük müştü.

94-İnşirâh 4 : Senin zikrini (şanını) yüceltmedik mi?

94-İnşirâh 5 : Muhakkak ki zorlukla beraber kolaylık da vardır.

94-İnşirâh 6 : Gerçekten güçlkle beraber kolaylık vardır.

94-İnşirâh 7 : O halde boş kaldığın zaman hemen (hayırlı bir işe ve ibadete) yönel-tabi ol.

94-İnşirâh 8 : Ve yalnızca Rabbine rağbet et.

95-Tin Suresi

95-Tin 1 : İncire ve zeytine

95-Tin 2 : Ve Sina dağına

95-Tin 3 : Ve şu emin beldeye

95-Tin 4 : Andolsun ki, Biz insanı en güzel bir şekilde yarattık.

95-Tin 5 : Sonra da aşağıların aşağısına çevirdik.

95-Tin 6 : Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar müstesna. Onlar için kesintisiz bir ecir-mükafat vardır.

95-Tin 7 : (Ey insan) bundan sonra artık sana dini yalanlatan nedir?

95-Tin 8 : Allah hükmedenlerin en güzel hükmedeni değil midir?

96-Alak Suresi

96-Alak 1 : Yaratan Rabbinin adıyla oku.

96-Alak 2 : O, insanı bir alaktan (rahime tutunup-bağlanan kan pıhtısından) yarattı.

96-Alak 3 : Oku, Rabbin sonsuz kerem sahibidir.

96-Alak 4 : Ki O kalemle (kalemin yazdıklarıyla) öğretendir.

96-Alak 5 : İnsana bilmediğini öğretti.

96-Alak 6 : Hayır. Gerçekten insan azgınlık eder.

96-Alak 7 : Kendini müstağni (ihtiyaç duymayan-muhtaç olmayan) gördüğünden.

96-Alak 8 : Muhakkak ki dönüş Rabbinedir.

96-Alak 9 : Engelleyeni gördün mü?

96-Alak 10 : Namaz kıldığı zaman bir kulu.

96-Alak 11 : Gördün mü? Ya o (kul) doğru yol üzerinde ise

96-Alak 12 : Ya da takvayı (kötülüklerden sakınmayı) emrettiyse.

96-Alak 13 : Gördün mü ? Ya (bu engelleyen) yalanlıyor ve yüz çeviriyorsa.

96-Alak 14 : O, Allah'ın görmekte olduğunu bilmiyor mu?

96-Alak 15 : Hayır. Eğer (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursa, andolsun ki onu alnından tutup-sürükleriz.

96-Alak 16 : Yalancı, günahkar alnından.

96-Alak 17 : O zaman meclisini (yakın çevresini ve taraftarlarını) çağırın.

96-Alak 18 : Biz de zebanileri çağıracağız.

96-Alak 19 : Hayır, ona boyun eğme. Secde et ve yaklaş.

97-Kadir Suresi

97-Kadir 1 : Gerçek şu ki Biz onu (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik.

97-Kadir 2 : Kadir gecesinin ne olduğunu sana bildiren nedir?

97-Kadir 3 : Kadir gecesini, bin aydan daha hayırlıdır.

97-Kadir 4 : Melekler ve ruh, onda (o gecede) Rabbinin izniyle herbir emir-iş için inerler.

97-Kadir 5 : O (gece, tanyerinin ağarmasına) fecrin çıkışına kadar selamdır-esenliktir.

98-Beyyine Suresi

98-Beyyine 1 : Kitab ehlinde ve müşriklerden küfre sapanlar, kendilerine beyyine (beyan-apaçık delil-belge) gelinceye kadar (buldukları durumdan ve birbirlerinden) ayrılacak değillerdi.

98-Beyyine 2 : (Oysa) Allah tarafından gönderilmiş-bir resul (kendilerine) tertemiz sayfeleri okumaktadır.

98-Beyyine 3 : Onların içinde (isteyip-beklemekte oldukları) kayyum (tek başına yeterli dosdoğru) yazılı deliller-ayetler vardır.

98-Beyyine 4 : Kitab ehlinde olanlar ancak kendilerine beyyineler (apaçık deliller-belgeler) geldikten sonra ayrılığa düştüler.

98-Beyyine 5 : Oysa onlar (kendilerine apaçık deliller geldikten sonra) dini yalnızca O'na halis kılmak, hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte kayyum (doğru-kalıcı) olan din budur.

98-Beyyine 6 : Hiç şüphesiz Kitab ehlinden ve müşriklerden (kendilerine apaçık deliller geldikten sonra) küfre sapanlar, içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar yaratılmışların en kötüleridir.

98-Beyyine 7 : (Apaçık deliller geldikten sonra) iman edip salih amellerde bulunanlar ise işte onlar da yaratılmışların en hayırlılarıdır.

98-Beyyine 8 : Rableri katında onların mükafatı, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah onlardan razı-hoşnut olmuştur, kendileri de O'ndan razı-hoşnut olmuşlardır. İşte bu (güzel akibet) Rabbinden huşu (saygı dolu korku) duyan kimse içindir.

99-Zilzâl Suresi

99-Zilzâl 1 : Yer şiddetli sarsıntıyla sarsıldığı

99-Zilzâl 2 : Yer ağırlıklarını dışarı çıkardığı

99-Zilzâl 3 : Ve insan "Buna ne oluyor?" dediği zaman

99-Zilzâl 4 : (İşte) o gün haberlerini anlatacaktır.

99-Zilzâl 5 : Rabbinin ona vahyetmesiyle (anlatacaktır).

99-Zilzâl 6 : O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye bölük bölük çıkarlar.

99-Zilzâl 7 : Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse onu görür.

99-Zilzâl 8 : Kim de zerre ağırlığınca bir şer-kötülük işlerse onu görür.

100-Âdiyât Suresi

100-Âdiyât 1 : Nefes nefese koşanlara

100-Âdiyât 2 : Kıvılcım-ateş saçanlara

100-Âdiyât 3 : Sabah vakti baskın yapanlara

100-Âdiyât 4 : Orada tozu dumana katanlara

100-Âdiyât 5 : Onunla (düşman) topluluğun ortasına dalanlara (andolsun ki)

100-Âdiyât 6 : Şüphesiz ki insan Rabbine karşı çok nankördür.

100-Âdiyât 7 : Ve gerçekten kendisi de buna şahiddir.

100-Âdiyât 8 : Şüphesiz ki o, hayır (gördüğü mal) sevgisinde pek şiddetlidir.

100-Âdiyât 9 : Bilmez mi ki, o zaman kabirlerde olanlar dışarı çıkarılacak.

100-Âdiyât 10 : Göğüslerde olanlar derlenip-ortaya konulacak.

100-Âdiyât 11 : Muhakkak ki Rableri o gün kendilerinden hakkıyla haberdardır.

101-Kâria Suresi

101-Kâria 1 : Karia (gelip çatan)

101-Kâria 2 : Nedir o Karia?

101-Kâria 3 : Sana Karia'yı bildiren nedir?

101-Kâria 4 : (Karia, gelip çatan) o gündür ki, (o gün) insanlar yayılıp-dağılmış pervaneler gibidir.

101-Kâria 5 : Ve dağlar da atılmış renkli yünler gibi olurlar.

101-Kâria 6 : Artık kimin (hayr ve iyilik) tartıları ağır basarsa

101-Kâria 7 : O razı-hoşnut olacağı bir hayat içindedir.

101-Kâria 8 : Kimin de (hayr ve iyilik) tartıları hafif gelirse

101-Kâria 9 : Artık onun da anası (kucağına sığınacağı) Haviye'dir.

101-Kâria 10 : Sana onu (Haviye'yi) bildiren nedir?

101-Kâria 11 : O kızgın bir ateştir.

102-Tekâsür Suresi

102-Tekâsür 1 : Çocuklukla övünmek sizi (öylesine) oyaladı ki

102-Tekâsür 2 : Kabirleri bile ziyaret ettiniz.

102-Tekâsür 3 : Hayır, yakında bileceksiniz.

102-Tekâsür 4 : Yine hayır, yakında bileceksiniz.

102-Tekâsür 5 : Hayır, eğer siz ilm'el yakın (kesin bir bilgiyle) bilmiş olsaydınız.

102-Tekâsür 6 : Elbette alevli ateşi (ilm'el yakın) görürsünüz.

102-Tekâsür 7 : Sonra onu hiç tartışmasız ayne'l yakın (gözünüzle-somut olarak) göreceksiniz.

102-Tekâsür 8 : Sonra o gün (size verilen) nimetlerden sorguya çekileceksiniz.

103-Asr Suresi

103-Asr 1 : Asra (gelip-geçen zamana) andolsun ki

103-Asr 2 : İnsan mutlaka hüsrandır (kaybediş içindedir).

103-Asr 3 : Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesna.

104-Hümeze Suresi

104-Hümeze 1 : Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden herkesin vay haline.

104-Hümeze 2 : Ki o, mal yığıp-biriktiren ve onu tekrar tekrar sayandır.

104-Hümeze 3 : Malının kendisini ebedi kılacağını sanmaktadır.

104-Hümeze 4 : Hayır, o mutlaka Hutame'ye atılacaktır.

104-Hümeze 5 : Hutame'nin ne olduğunu sana ne bildirdi?

104-Hümeze 6 : Allah'ın tutuşturulmuş bir ateşidir.

104-Hümeze 7 : Ki o, yüreklerin üstüne tırmanıp-çıkmaktadır.

104-Hümeze 8 : O (ateş) onların üzerine kapatılıp-kilitlenecektir.

104-Hümeze 9 : (Kendileri de) dikilip-yükseltmiş sütunlarda.

105-Fil Suresi

105-Fil 1 : Rabbinin fil sahiblerine ne yaptığını görmedin mi?

105-Fil 2 : Onların tuzaklarını-düzenlerini boşa çıkarmadı mı?

105-Fil 3 : Onların üzerine eabil kuşları gönderdi.

105-Fil 4 : Onlara 'pişkin tuğladan' taşlar atıyorlardı.

105-Fil 5 : Böylece onları yenik ekin yaprağı gibi yaptı.

106-Kureyş Suresi

106-Kureyş 1 : Kureyş'i 'yakınlaştırıp-anlaştırdığı'

106-Kureyş 2 : Kış ve yaz yolculuğunda onları 'kolaylığa-güvenliğe kavuşturduğu' (için)

106-Kureyş 3 : Bu Evin (Ka'be'nin) Rabbine kulluk etsinler.

106-Kureyş 4 : Ki O (böylece) kendilerini açlıktan doyuran ve onları korkudan güvenliğe kavuşturandır.

107-Mâ'ûn Suresi

107-Mâ'ûn 1 : Dini yalanlamakta olanı gördün mü?

107-Mâ'ûn 2 : İşte yetimi itip-kakan

107-Mâ'ûn 3 : Yoksulu doyurmaya teşvik etmeyen odur.

107-Mâ'ûn 4 : İşte (şu) namaz kılanların vay haline.

107-Mâ'ûn 5 : Ki onlar namazlarını ciddiye almazlar.

107-Mâ'ûn 6 : Onlar riya-gösteriş yapmaktadırlar.

107-Mâ'ûn 7 : Ve 'ufak bir yardıma' (bile) engel olurlar.

108-Kevser Suresi

108-Kevser 1 : Muhakkak ki Biz sana Kevser'i verdik.

108-Kevser 2 : O halde Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.

108-Kevser 3 : Gerçek şu ki asıl ebter (soyu kesik) olan, sana buğzeden-kin duyandır.

109-Kâfirûn Suresi

109-Kâfirûn 1 : De ki "Ey kafirler."

109-Kâfirûn 2 : Ben sizin taptıklarınıza tapmam.

109-Kâfirûn 3 : Benim taptığıma da siz tapacak değilsiniz.

109-Kâfirûn 4 : Ben (asla) sizin taptıklarınıza tapacak değilim.

109-Kâfirûn 5 : Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz.

109-Kâfirûn 6 : Sizin dininiz size, benim dinim bana.

110-Nasr Suresi

110-Nasr 1 : Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman

110-Nasr 2 : Ve insanların Allah'ın dinine fevc fevc (dalga dalga-bölük bölük) girdiklerini gördüğünde

110-Nasr 3 : Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret (bağışlanma) dile. Çünkü O Tevvab'dır (tevbeleri kabul edendir).

111-Tebbet Suresi

111-Tebbet 1 : Ebu Leheb'in iki eli kurusun, kurudu da.

111-Tebbet 2 : Malı da, kazandıkları da kendisine bir yarar sağlamadı.

111-Tebbet 3 : Alevi olan bir ateşe girecektir.

111-Tebbet 4 : Karısı da odun hamalı (olarak).

111-Tebbet 5 : Boynunda bükülmüş bir ip (bağlanmış halde).

112-İhlâs Suresi

112-İhlâs 1 : De ki O Allah birdir.

112-İhlâs 2 : Allah Samed'dir (her şey O'na muhtaç, O hiçbir şeye muhtaç değildir).

112-İhlâs 3 : O doğurmamış ve doğurulmamıştır.

112-İhlâs 4 : Ve hiçbir şey O'nun dengi değildir.

113-Felâk Suresi

113-Felâk 1 : De ki (ağaran-aydınlanan) sabahın Rabbine sığınırım

113-Felâk 2 : Yarattığı şeylerin şerrinden-kötülüğünden

113-Felâk 3 : Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden-kötülüğünden

113-Felâk 4 : Düğümlere üfürenlerin şerrinden-kötülüğünden

113-Felâk 5 : Ve hased ettiği zaman hasedcinin şerrinden-kötülüğünden.

114-Nâs Suresi

114-Nâs 1 : De ki insanların Rabbine sığınırım

114-Nâs 2 : İnsanların Melikine (yegane sahibine)

114-Nâs 3 : İnsanların (tek) ilahına.

114-Nâs 4 : 'Sinsice vesvese veren' vesvesecinin şerrinden-kötülüğünden.

114-Nâs 5 : Ki o insanların göğüslerine vesvese verir.

114-Nâs 6 : Cinlerden ve insanlardan (olan her hannas'tan Allah'a sığınırım).